BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Collectio sabbaitica. Akten des VI. ökumenischen Konzils - BSB Cod.graec. 186

[S.l.] 1445 (I. Teil), 1446 (II. Teil)

Cod.graec. 186
urn:nbn:de:bvb:12-bsb00064998-4
BSB-Hss Cod.graec. 186

Cod. graec.
186.

EX ELECTORALI BIBLIO-
THECA SERENISS. VTRIVSQ;
BAVARIAE DVCVM.

I

Acta quintæ Synodi Constantinopolitanæ.

Acta sextæ synodi.

Hunc codicem, quondam à V. Cl. Ioanne
Alberto Widmanstadio possessum, eius
manus probè mihi cognita, alicubi in v. p. 130
margine occurrens, manifestat. T. O. g. H.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

Codex CLXXXVI.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis, initialibus et numeris minio distinctis, literis minutis et elegantibus, in folio, foliis 298, Saec. XV, ex codice vetustissimo bombycino bibl. S. Sophiae exaratus, possessus a Io. Alb. Widmestadio, optime conservatus et inscriptus.

Πρακτικὰ τῆς ἁγίας πέμπτης συνόδου τῆς ἐν κωνσαντινουπόλει πραχθείσης, ἔκθεσις πίστεως καὶ ἀποκάλυψις γρηγορίου ἐπισκόπου νεοκαισαρείας.

Acta sanctae synodi V. Constantinopolitanae, expositio fidei et apocalypsis Gregorii, episcopi Neocaesareensis.

A. εἷς θεὸς πατὴρ λόγου ζῶντος.

T. ἐν εἰρήνῃ διὰ παντὸς.

†. Est concilium Constantinopolitanum et Romanum sub Felice Papa III. Praemittitur Gregorii expositio fidei. Ex Basilio de fide excerptum, Symbola concil. Nicaeni, Constantinopolitani et Chalcedonensis. Sequuntur epistolae, Antheonis, episcopi Arsinoes, Fausti, episcopi Apolloniadis, Pamphili, episcopi Abydorum, Asclepiadis, episcopi Trallensis, Iusticeni (Iustini), episcopi Siciliae, Felicis, episcopi Romani ad Petrum, Quintiani, episcopi ad Petrum, episc. Antioch. Acacii, archiep. Constantinop. ad Petrum, Felicis, episc. Romani, ad Petrum de trisagio, eiusdem ad Zenonem imp. de Petri depositione. Omnes istae epistolae extant gr. et lat. in actis Conc. apud Harduin. tom. II. 811 etc. vide autem de his epistolis Valesium in dissert. de Petro Cnapheo ad calcem historiae Theodoreti et Evagrii.

φύλ. ιε. Fol. 16.

Τὰ δὲ ἔνεσιν ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ τῇ κατὰ σεβήρου, ζωόρα καὶ πέτρου καὶ ἀνθίμου.

Haec sunt in isto libro contra Severum, Zoaram, Petrum et Anthimum.

A. μετὰ τὴν ὑπατείαν φλ. βελισσ.

T. τὰ δὲ ὑπὸ τῆς βασιλείας πεπυρωμένα.

†. Praemittitur index cap. XX. idem, qui actioni V. concilii Constantinopolitani sub Mena praemissus est tom. II. p. 1186. in Harduini actis concil. Acta autem ipsa habentur p. 1267. ubi omnia XX. cap. ordine sequuntur.

φύλ. ος. Fol. 76.

Τὰ δὲ ἔνεσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν κατὰ ἀνθίμου πεπραγμένων. θεία διάταξις ἰουστινιανοῦ βασιλέως κατὰ ἀνθίμου, σεβήρου, πέτρου καὶ ζωόρα πρὸς πέτρον ἀρχιεπίσκοπον ἱεροσολύμων.

Haec insunt in libro contra Anthimum actorum. Divina constitutio Iustiniani imperatoris contra Anthimum, Severum, Petrum, Zoaram, ad Petrum archiepiscopum Hierosolymitanum.

A. μετὰ τὴν ὑπατείαν φλ. βελισσαρίου.

T. ἐπὶ λέξεως ἔχοντα οὕτως. μετὰ τὴν κ. τ. λ.

†. Sumpsi istum titulum ex indice praemisso p. 16. Iustiniani autem constitutio in titulo indicata hìc deest. Est verò concilium Hierosolymitanum contra Severum, Petrum et Zoaram haereticos celebratum, in Harduini actis concil. citatis in fine actionis V. concil. Constantinop. sub Mena p. 1410. occurrens. In codice Msc. post titulum sequitur hoc prooemium: τὰ πεπραγμένα ἐν ἱεροσολύμοις παρὰ πέτρῳ ἀρχιεπισκόπῳ κατὰ ἀνθίμου, ἐν οἷς

ἐμπεφάνισαι καὶ τὰ ἐν κωνσαντινουπόλει παρὰ μηνᾶ πατριάρχου περὶ αὐτοῦ πραχθέντα ἐν τετράσι πραξιδίοις, ὧν τινων ἐνταγέντων καὶ αὐτὸς πέτρος ὁ ἱεροσολύμων τὴν κατ' αὐτοῦ ψῆφον ἐποιήσατο. καὶ ἐν τούτοις δέ τινα κατὰ σεβήρου καὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐυρίσκεται. Ἰσέον, ὅτι πρῶτα ἐπράχθη παρὰ μηνᾷ τῷ πατριάρχῃ κατὰ ἀνθίμου, ἅπερ καὶ ἐντάξιμα γεγόνεται παρὰ πέτρῳ τῷ ἱεροσολύμων πεπραγμένων. ἡ μὲν γὰρ τελευταία πράξις τῶν κατ' ἀνθίμου παρὰ μηνᾶ γεγονότων, ἔνθα καὶ ἡ ψῆφος ἀνεγνώσθη, Φέρει τὴν κα τοῦ μαΐου μηνὸς ἰνδικτ. ιδ. εἶτα ὕσερον τῇ δ τοῦ ἰουνίου μηνὸς τῆς αὐτῆς ιδ. ἰνδικτιῶνος ἐπράχθη τὰ κατὰ σεβήρου καὶ πέτρου καὶ ζωόρα παρὰ τῷ αὐτῷ μηνᾷ καὶ διὰ τῶν προνομισθέντων ἐδείχθη, ὅτι καὶ πάλαι καὶ πρόπαλαι ἀνεθεματίσθησαν. ὁ δὲ νόμος πρὸ ὀκτὼ εἰδῶν αὐγούστων. ἰνδικτιῶνος ιδ. τὰ δὲ ἐν ἱεροσολύμοις κατὰ ἀνθίμου πραχθέντα συνέσῃ πρὸ δέκα τριῶν καλάνδων ὀκτωβρίων ἰνδικτ. ιε. ὀυκ οὖν πρώτη ἐσὶν ἡ κατὰ ἀνθίμου ψῆφος ἐν κωνσαντινουπόλει, δευτέρα δὲ ἡ ἐν κωνσαντινουπόλει ψῆφος κατὰ σεβήρου καὶ πέτρου καὶ ζωόρα. τρίτη ἡ διάταξις, τετάρτη δὲ ἡ ἐν ἱεροσολύμοις πρᾶξις. πάντα δὲ ταῦτα τὰ προειρημένα γέγονε καὶ συνέσῃ ἐν μησὶ τέταρσι.

Φύλ. οη. Fol. 78.

Μετὰ τὴν ὑπατείαν φλ — τῇ πρὸ ἐξ νοννῶν κ. τ. λ.

†. Haec quasi una serie cum fine concilii Hierosolymitani connexa leguntur. Sunt verò, quae apud Harduinum nomine act. I. II. III. IV. designantur tom. II. p. 1187. Hoc cum discrimine, ubi apud Harduinum act. II. notatur, in Msc. nulla fit divisio. Ubi autem actio III. assignatur, in Msc. p. 97. notatur πρᾶξις ἑτέρα. Sic et ubi actio IV. incipit.

Φύλ. ρια. Fol. 111.

Λόγος τοῦ ἐυσεβεσάτου ἡμῶν βασιλέως ἰουσινιανοῦ καταπεμφθεὶς πρὸς μηνᾶν τὸν μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἐυδαίμονος πόλεως καὶ πατριάρχην κατὰ ὠριγένους τοῦ δυσσεβοῦς καὶ τῶν ἀνοσίων αὐτοῦ δογμάτων.

Liber piissimi nostri imperatoris Iustiniani missus ad Menam beatissimum archiepiscopum felicis urbis et patriarcham, contra origenem impium et impia eius dogmata.

A. ἡμῖν μὲν ἀεὶ σπουδὴ γέγονε.

T. ἀντιποιεῖσθαι τολμῶντι. ἐν χῶ κ. τ. λ.

†. Extat in Harduini actis Conc. tom. III. p. 243. gr. et lat. Omnia ista praemissa etiam in codice Viennensi habentur.

Φύλ. ρκε. Fol. 125.

Κυρίῳ ἀγαπήτῳ ἀδελφῷ καὶ ποθεινοτάτῳ συλλειτουργῷ ἀδελφῷ ἐπικτήτῳ ἀθανάσιος ἐν χῷ χαίρειν.

Domino dilecto fratri et gratissimo socio, fratri Epicteto Athanasius in Christo salutem.

A. ἐγὼ μὲν ἐνόμιζον πᾶσαν.

T. περὶ τὸ λέγειν ἀσθενείᾳ.

†. Extat in editione Athanasii Parisina 1698. f. tom. I. P. 2. p. 901. In huius fine hoc a librario notatum: Μετεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῆς οἰκουμενικῆς ε συνόδου ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἁγίας σοφίας παλαιοτάτου βαμβικίνου ἐν ᾧ ἦν καὶ τινα ἄλλα ἐκκλησιασικὰ παρασημειώματα περὶ τοῦ ἀντιοχείας βαλσάμου, περὶ τῶν προνομίων τοῦ ἐν τῇ κωνσαντινουπόλει μεγάλου χαρτοφύλακος. ἐγράφη δὲ κατὰ μῆνα ὀκτωβ. τοῦ ,ςϡνδ ἔτους Ν. ϑ. Transcriptus hic liber actorum oecumenici V. concilii ex libro

bibliothecae S. Sophiae bombycino vetustissimo, in quo et aliae quaedam notae ecclesiasticae habebantur, de balsamo Antiocheno, de privilegiis magni Chartophylacis Constantinopolitani. Scriptus autem est mense Octob. 6954. seu nostra aera 1446. indict. IX. Io. Alb. Widmestadius manu propria subiecit annum 6954, aliunde mihi nota. Ex recensitis his omnibus apparet haec non esse acta Concil. V. oecumenici, ut in titulo et librarii nota erroneè scriptum est, celebrati A. 553, sed conciliorum Constantinop. sub Felice P. III, et Mena Patriarcha A. 536.

Φύλ. ρλα. Fol. 131.

Πρακτικὰ τῆς οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου.

Α. θεία σαρκὶ καταπεμφθεῖσα πρὸς δόμνον.

Acta Oecumenici concilii VI.

Τ. τῶν ἐθνων τοὺς αὐχένας ὑποτᾶξαι.

Φύλ. σϟγ. Fol. 293.

Ἐπίλογος τοῦ τὴν παροῦσαν βίβλον ἰδιοχείρως γραψαμένου, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ὑπὸ βαρδανοῦ τοῦ τυράννου καὶ παράφρονος κατὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου τετολμεμένων ἐμφέρεται. ὁ ἁμαρτωλὸς ἐγὼ καὶ πάντων ἐλάχιστος ἀγαθῶν ἀνάξιος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ κ. τ. λ.

Epilogus eius, qui hunc librum manu scripsit, in quo et agitur de Bardanis tyranni et insani ausis contra sanctam et oecumenicam synodum sextam. Ego peccator et omnium minimus Agathon, indignus diaconus et chartophylax.

†. Ext. gr. et lat. apud Harduinum tom. III. p. 1834.

Φύλ. σϟς. Fol. 296.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κωνσαντινουπόλεως ἰωάννου πρὸς κωνσαντῖνον τὸν ἁγιώτατον πάπαν ῥώμης ἀπολογητικὴ ἕνεκεν τῶν ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς τυραννίδος τοῦ βαρδανῆ κεκινημένων κατὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου.

Α. ὁ τῆς ἑαυτοῦ θειότητος.

Epistola sanctissimi archiepiscopi Constantinopolitani Ioannis ad Constantinum sanctissimum papam Romanum apologetica propter ea, quae tempore tyrannidis Bardanis mota sunt adversus sanctam et oecumenicam synodum VI.

Τ. τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ προσεῖναι.

†. Extat ibidem p. 1838. gr. et lat. In fine scriptum minio: *Μετεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῆς οἰκουμενικῆς $\overline{\varsigma}$ συνόδου ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς μονῆς τοῦ τιμίου προδρόμου τῆς πέτρας, ὅπερ ἦν βαμβίκινον ἔχον ἐντὸς καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς $\overline{\zeta}$ συνόδου καὶ τῆς ὀγδόης τῆς κατὰ τοῦ φωτίου παλαιότατον βιβλίον. ἐγράφη δὲ κατὰ μῆνα μαρτ. τοῦ ,ϛϡνδ ἔτους $\overline{\text{Ν}}$. $\overline{\vartheta}$.* Transcriptus hic liber actorum oecumenici VI. concilii è libro monasterii venerandi praecursoris Petrae bombycino, in quo et acta synodi VII et VIII. contra Photium continebantur libro vetustissimo. Scriptus autem est mense Martio A. 6954. seu aera Christi 1446. indict. IX.

+ πρακτικὰ τῆς ἁγίας πέμπτης συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ τῶν πολλῶν
προηγίων. Ἔκθεσις πίστεως, καὶ ἀπόκρισις μητροπόλεως
καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

Πίστις, πατρὸς λόγου ζώντος. σοφίᾳ ἀφεφώσεως καὶ δυνάμεως,
καὶ χαρακτῆρος αὐτοῦ. τέλος τελείου γεννήτωρ. πατρὸς
μονογενοῦς. θεὸς ἐκ μόνου θεοῦ. θεὸς ἐκ θεοῦ. χαρακτὴρ,
καὶ εἰκὼν θεότητος. λόγος ἐνεργός. σοφία τῆς τῶν ὅλων
συστάσεως προβολική. καὶ δύναμις τῆς ὅλης κτίσεως
ποιητική. καὶ υἱὸς ἀληθινὸς, ἀληθινοῦ πρός. ἀόρατος, ἀοράτου
τοῦ. καὶ ἄφθαρτος ἀφθάρτου. καὶ ἀθάνατος ἀθανάτου. καὶ ἀ-
ίδιος ἀϊδίου. ἐν παντὶ ὅμοιον, ἐκ θεοῦ τὸν ὑπαρξὶν ἔχον. καὶ
δι' υἱοῦ πεφυκὸς δηλαδὴ τοῖς ἀνθρώποις. εἰκὼν τοῦ υἱοῦ, τοῦ
πατρὸς τελείου. ζωὴ, ζώντων ἁγίων. ἀληθὴς, ἀληθοῦς μονογε-
νὴς. ἐν κυρίῳ θεωθεὶς ὁ πατὴρ, ὁ ὢν πάντων καὶ ἐν παντὶ.
καὶ θεὸς υἱὸς διὰ πάντων. τελείας τελείαν, δόξῃ καὶ ἰδιότητι
καὶ βασιλείᾳ μὴ μεριζομένην μηδὲ διαλλοτριουμένην. οὔτε
οὖν κτιστὸν τι ἢ δοῦλον ἐν τελείῳ. οὔτε ἐπεισακτὸν ὡς πρότε-
ρον μὴ ὂν ὑπάρχον, ὕστερον δὲ ἐπεισελθόν. οὔτε οὖν ἐλέ-
γομεν πώποτε, οὔτε νῦν φαμέν. ἀλλ' ὡς πρέπως καὶ ἀναλόγως
τοῖς ἁγίαις τελείαις γραφαῖς. βασιλέα οὖν αὐτὸν καὶ σωτῆρα καὶ παντο-
κράτορα, ἐκ τοῦ περὶ πίστεως λόγου. καὶ κτίστην φύσεως καὶ ἀλλοίω-
σεως οὐσίας. καὶ αὐτεξούσιος δύναμις. καὶ φύσει καὶ ἀληθότης. τρό-
δεσποτικὴ ἀξίωσις, πατὴρ καὶ υἱὸς καὶ πνεῦμα ἅγιον.

Ἡ ἁγία καὶ μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἣν ἡ τοῦ θεοῦ χάρις καὶ ἡ θεο-
σεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων, οὐ μόνον τιμιωτάτου καὶ μακαριωτάτου αὐτοκρά-
τορος καὶ δονίκων μεγάλου τῆς βιβλιοθήκης ἐπαρχίᾳ, ἐν τῷ μαρτυρίῳ
τῆς ἁγίας καὶ καλλινίκου μάρτυρος βὐφημίας, ὡς εἰσεβῶς ὑπο-
δεξαμένων καὶ σπουδάσης, τῆς πίστεως ἡμῶν ὁμολογίαν ποιεῖται
σὺν τοῖς μαθηταῖς τῶν θεοφόρων, ἔφη· ἀρχὴν μὲν ἁπάντων εὐχὴν ἐμοὶ δίδωμι
μεῖν· ἀρχὴν γὰρ τῶν ἐμῶν ἀφίημι λόγων· ὡς τεχνικὸν ἔναι πρὸς
τὸν πλησίον, διαφωνοῦντα ἐν τοῖς δόγμασι τῆς θεοσεβείας·
ἀλλ' ὡς ὁμόνοια τοῦ τῆς ἀληθείας αὐτὸ δέχεσθαι κηρύγματος·
ἐπεὶ δὲ οὐ πάντες διὰ τὸ ἑαυτῶν ζηλωτὸν ὁ πονηρὸς, τοῖς

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

τῆς ἀληθείας φυόμενος σπέρματα, καὶ τί καινὸν ἢ τῶν
ἀληθείας σφυρίσκων ἀεί, διατοῦτο σωτήριος ὁ δεσπότης
ἡμῶν Ἰ̅ Χ̅, προνοούμενος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὸν διὰ τῆς βάτου τοῦ ἐν
ἡ πυρὶ φανέντα πρὸς ζῆλον ἀνέφηνε βασιλέως, ἢ τοῦ ἀπόντα
χὴ τῆς ἐφεσωνίης πρὸς ἑαυτὸν ἄρχηγόν, σωτῆρα καὶ λεοφύλ.
ῶς τε τῆς χάριτος τοῦ πάντων ἡμῶν δεσπότου χ̅υ̅ σωτῆρος
ονης, πᾶσαν μὲν τοῦ ψεύδους τῆ χ̅υ̅ προβαλόντων, ἀπὸ σφαδα
λύμεθα. Τοῖς δὲ τῆς ἀληθείας αὐτὴν κατανεύειν βλαφήμα
σιν. ὁδὴ κ̅ πεποιήκαμεν. κοινὴ δὲ ἡ φωνὴ τῆς πλάνης ἀπεδά
σαντες δόγματα. ἡ δὲ πλανὴ τῶν πρώην ἀναγεωσαμένοι πίστιν,
τὸ δὲ τεσσαρακοστὸν δεκαοκτὼ σύμβολον τοῖς πᾶσι κηρύξαντες.
καὶ ὡς οἰκεῖος, τοῖς τοῦτο τῆς δυσεβείας ὑποσώματα δόξα
μένοις, πρὸς ὠθισμὸν ἁλόντες. οἵπερ φασὶν οἱ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ
μεράλη κωνσταντινουπόλει συνελθόντες ἑκατὸν πεντήκοντα.
ὡσαύτως τὴν αὐτὴν ὑπεσφραγισάμενοι πίστιν. ὅθεν ἔξω τοίνυν,
τάξιν καὶ τοὺς περὶ τῆς πίστεως τῶν κανόνων, ἅπαντας τοὺς πρὸ
τοῦ ἁγίου καὶ οἰκουμενικοῦ τῆς ἐν ἔφεσον πρώτης συνόδου, ἧς ἤγειρεν ὁ
μενίου τοῦ θεοφόρου τὴν μνήμην, κελεστῖνος ὁ τῆς ῥωμαίων καὶ κύριλλος
ὁ τῆς ἀλεξανδρέων. καὶ ἰωάννης ὁ τῆς ἀντιοχέων ἐπίσκοπον. προλαμ
πήν μὲν τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμώμητου πίστεως, τὴν ἐκ θεοῦ τῶν τεσ
σαρακοστῶν δεκαοκτὼ ἁγίων καὶ μακαρίων πρώτων τῶν νικαέων, ὧν τῶν
τῆς θεοσεβοῦς μνήμης καὶ τῶν τῆς βασιλευούσης πόλεως
χθέντων. κρατηθέντες καὶ τὰ παρὰ τῶν ἁγίων πρώην ἐν κωνστα
τινουπόλει ὁρισθέντα, πρὸς αἵρεσιν μὲν τὸ τε φυσεινὴν αἵρεσε,
βεβαιωσιν ὑπὲρ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς πίστεως.
τὸ σύμβολον τῶν ἐννηκοντα τεσσαρακοστῶν δεκαοκτὼ ἁγίων πρώτων.
Πιστεύομεν εἰς ἕνα θν πρα πάντων κράτορα. ποιητὴν οὐρανοῦ
γῆς. ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. καὶ εἰς ἕνα κν Ἰ̅ν Χ̅ν̅,
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ. τὸν ἐκ τοῦ πρὸς γεννηθέντα
πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. φῶς ἐκ φωτός. θν ἀληθινὸν ἐκ
θεοῦ ἀληθινοῦ. γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα. ὁμοούσιον
τῷ πρί. δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. τόν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα, ἐκ πνς ἁγίου καὶ μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρω
πήσαντα. σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ ποντίου πιλάτου.

καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς γραφάς. καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον ἐν δε
ξιᾷ τοῦ πρός. καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας
καὶ νεκρούς. οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. καὶ εἰς τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον.
τοὺς δὲ λέγοντας ἦν ποτὲ ὅτε οὐκ ἦν, καὶ πρὶν γεννηθῆναι οὐκ ἦν,
καὶ ὅτι ἐξ οὐκόντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως, ἢ οὐ
σίφας κόντας εἶναι, ἢ τρεπτόν, ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ θυ, τοὺ
τοὺς ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.

Τὸ σύμβολον τῶν ἁγίων πρῶν τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει συναχθέντα.

Πιστεύομεν εἰς ἕνα θν πρᾶ παντοκράτορα. ποιητὴν οὐρανοῦ
καὶ γῆς. ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. καὶ εἰς ἕνα κν ἰν χν, τὸν
υἱὸν τοῦ θυ τὸν μονογενῆ. τὸν ἐκ τοῦ πρὸς γεννηθέντα πρὸ
πάντων τῶν αἰώνων. φῶς ἐκ φωτός. θν ἀληθινὸν, ἐκ θυ ἀ
ληθινοῦ. γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα. ὁμοούσιον ὦν πρί.
δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνοὺς καὶ διὰ τὴν ἡ
μετέραν σρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα,
ἐκ πνς ἁγίου καὶ μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
σρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ ποντίου πιλάτου. καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα. καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. καὶ ἀνελ
θόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πρός. καὶ πά
λιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. καὶ εἰς τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον. τὸ κύριον. τὸ
ζωοποιόν. τὸ ἐκ τοῦ πρός ἐκπορευόμενον. τὸ σὺν πρὶ καὶ υἱῷ συμ
προσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον. τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προ
φητῶν. εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν.
ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. προσδοκῶ ἀνα
στασιν νεκρῶν. καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν.

Ἔκθεσις τῶν ἐν χαλκηδόνι συνελθόντων ἐπισκόπων.

Ἤρκει μὲν οὖν εἰς ἐντελῆ τῆς εὐσεβείας ἐπίγνωσίν τε καὶ βεβαί
ωσιν, τὸ σοφὸν καὶ σρίον τοῦτο τῆς θείας χάριτος σύμβολον. πε
ρί τε γὰρ τοῦ πρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνς, ἐκ διδάσκει τὸ τέλειον.
καὶ τοῦ κυ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῖς πιστῶς δεχομένοις παρί
στησιν. ἀλλ' ἐπειδήπερ οἱ τῆς ἀληθείας ἀθετεῖν ἐπιχειροῦντες
τὸ κήρυγμα, διὰ τῶν οἰκείων αἱρέσεων τὰς κενοφωνίας ἀπέτε
κον, οἱ μὲν, τὸ τοῦ κυ δι' ἡμᾶς τῆς οἰκονομίας μυστήριον παρα

φθάρειν τολμήσαν τ̄ν, ἢ τὴν θ̄κὸς ἀπὸ τῆς παρθένου φωνὴν
ἀπαρνούμενοι, ὅτι δὲ, σύγχυσιν ἢ κρᾶσιν φαντάζοντες, ἢ μίαν δὴ
φύσιν τῆς σαρκὸς ἢ τῆς θεότητος ἀνοήτως ἀναπλάττοντες,
ἢ παθητὴν τοῦ μονογενοῦς φ̄ θ̄ν φύσιν τῇ συγχύσει τρέ
τοθαι, διὰ τοῦτο πᾶσαν αὐτοῖς ἀποκλεῖσαι καὶ τῆς ἀ
ληθείας μηχανὴν βουλομένη, ἣ παροῦσα νεῦσις αὕτη φίλα καὶ
μεγάλη οἰκουμενικὴ σύνοδος, τὸ τοῦ κυρίλλου ἐμπαθὲς ἀνάθεμα
ἀσπάσιον ἐκδιδάσκουσα, ὡμολόγησε προηγουμένως τ̄ν τ̄ι
ἁγίων πρώτων, τῶν πάντων μέντοι ἀπαρεγχείρητον· ἢ διὰ μὲν τ̄ν
τῶν ἁγίων πατέρων μαχομένους, τ̄ν ἀρείοις εὔφρον παραδεδωκότας
βασιλεῦσι πόλεις τ̄ν, περὶ τῆς τοῦ πρεσβυτέρας ῥώμης προέδρου, τοῦ ἁγίου τ̄ν
διδάσκαλίαν, κυροῖ. ὧν ἐκεῖνοι πάντων ἐφικνοῦμενοι. ὅλως
πλάνον τοῖς προλαβοῦσιν ἐπισφάντες. ἀλλὰ τ̄ περὶ τ̄ν
ἁγίου πνεύματος ἔννοιαν ἢ τῶν τῶν αὐτοῦ δεσποτῶν ἀ
θετοῦντων, γραφικαῖς μαρτυρίαις πανσώσαντες.
διὰ τ̄τος τὸ τῆς οἰκονομίας παραφθείρειν αὐτὴν χλροῦντας
μωσθέλον, ἢ φιλόν ἄνον εἶναι τὸν ἐκ τῆς ἁγ̄ παρθένου τε
χθέντα μαρίας ἀναιδῶς λυμαινομένους, τοῦ μακαρίτου
ελίου τοῦ τῆς ἀλεξανδρέων ἐκκλησίου γνησίου ποιμένος
σωσοδικαίως αὐτὴν φολάς, πρόσταγε φέλον ἢ τοῖς τὴν ἀναστο
λὴν ἀρνησαμένοις ἐδέξατο. ὡς ἔλεγχον μὲν τῆς γεσφορίας
φρενοβλαβοῦς. ἐρμηνεύοντος τ̄ν θ̄ν λόγε φίλου, τοῦ σεβίου συμ
βόλου τὸ θεοπρεπῶν τ̄ν ἔννοιαν. ὡς ἢ τ̄ αὐτὴν φολὴν τοῦ τῆς με
γίστης ἢ πρεσβυτέρας ῥώμης προέδρου, τοῦ ἁγίου τοῦ ἢ μεγά
λου λέοντος, τ̄ γραφὴν πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις αὐτὴν οἰκουμενικὸν φλα
βιανόν, πρὸς ἀναίρεσιν μὲν τῆς δυσχεροῦς κακονοίας, ἅτε δὴ
τοῦ μεγ̄ πέτρου ὁμολογίαν συμβαίνουσαν, ἢ κοινὴν πίστιν
λων ὑπάρχουσαν τ̄ν κακοδοξούντων, ἀκόντως σωτηρίως
σε, πρὸς τὸν τ̄ ὀρθῶν δογμάτων βεβαίωσιν. τοῖς τε γὰρ ἐγὼν
δυσὶ δὲ τὸ τῆς οἰκονομίας δι' ἀσθενῆ αὐτὴν χλροῦσι μωσθέλον,
παραστατέον. ἢ τὰ παθητὰ τοῦ μονογενοῦς ἔννοιας λέγειν τὸ λ
ιαῦν τας τ̄ θεότητα, τοῦ δ' ἱερωνύμου ἀποφήναντος τὴν
τοῖς αὐτὴν δύο φύσεων τοῦ μὲν κρᾶσιν ἢ σύγχυσιν αὐτὴν νο ῷ
σιν, ὡς φάσκει. ἢ τὸ δεῖν ἢ ἐνδέχεσθαι νὸς ὑπάρξειν ὅτι,
τ̄ δὲ ἐξ ἀμφοῖν λη φθῆναι αὐτῶν τοῦ δοξολογουμένου παράπαν τ̄,

δέξελαύνῃ· ἢ τοὺς δύο λέ προτῆς σὺν ὡσεῖς φύσεις τοῦ κῦ ἡμῶν θν̄ τὸν, μίαν ὑπόστασιν ἀναπλάττοντας, ἀναθεματίζει· Εἰ πόθεν οἱ τοιοῦτοι τοῖς ἁγίοις πατράσιν, εἶναι ἢ τὸν αὐτὸν ὁμολογοῦν υἱὸν ‖ καὶ κν̄ ἡμῶν Ἰ̄ν̄ Χ̄ν̄, συμφώνως ἅπαντες ἐκδιδάσκομεν. τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν θεότητι. ἢ τέλειον τὸν αὐτὸν σὺν ἀνθρωποτότητι· θν̄ ἀληθῶς, ἢ ἀληθῶς τὸν αὐτόν, ἐκ ψυχῆς λογικῆς ἢ σώματος· ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατ̄ ‖ θεότητα. ἢ ὁμοούσιον τὸν αὐτὸν κατ̄ ἡμᾶς ἀνθρωποτότητα. κατ̄ πάντα ὅμοιον ἡμῖν χωρὶς ἁμαρτί̄· προαιώνως μὲν ἐκ τοῦ πρς γεννηθέντα κατ̄ ‖ θεότητα. ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν ‖ αὐτὸν δι' ἡμᾶς ἢ διὰ ‖ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου κατ̄ ‖ ἀνθρωποτότητα. εἶναι ἢ τὸν αὐτὸν Χ̄ν̄ Ἰ̄ν̄ κν̄. μονογενῆ ἐν δύο φύσεσιν. ἀσυγχύτως ἀτρέπτως ἀδιαιρέτως γνωριζόμενον. οὐδαμοῦ τῆς ‖ φύσεων διαφορᾶς ἀνηρημένης διὰ ‖ τὴν ἕνωσιν. σῳζομένης δὲ μᾶλλον τῆς ἰδιότητος ἑκατέρας φύσεως, καὶ εἰς ἓν πρόσωπον καὶ μίαν ὑπόστασιν συντρεχούσης. οὐκέτι δύο πρόσωπα μεμερισμένον ἢ διηρημένον· ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν μονογενῆ. θν̄ λόγον Ἰ̄ν̄ Χ̄ν̄. καθάπερ ἄνωθεν οἱ προφῆται περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἡμᾶς Ἰ̄ς Χ̄ς ἐξεπαίδευσε, καὶ τὸ ‖ τῶν πατέρων ἡμῖν παραδέδωκε σύμβολον. τούτων τοίνυν πάντα πόντας ἀκριβῶς καὶ ἐμμελῶς παρ' ἡμῖν διατυπωθέντων, ὡρίσαμεν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, ἐπὶ μηδενὶ ἕτερον προφέρειν. ἢ γράφειν συμβολὴν ἢ σύνθεσιν. ἢ φρονεῖν ἢ διδάσκειν ἑτέρως· τοὺς δὲ τολμῶντας ἢ σύνθεσιν πίστεως ἑτέραν, ἢ γράφειν προκομίζειν ἢ διδάσκειν, ἢ παραδιδόναι ἕτερον σύμβολον τοῖς ἐθέλουσιν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐξ Ἑλληνισμοῦ ἢ Ἰουδαϊσμοῦ, ἢ γοῦν ἐξ αἱρέσεως οἱασδηποτοῦν, τούτους εἴτε εἶεν ἐπίσκοποι ἢ κληρικοί, ἄλλο τέλος εἶναι τοὺς μὲν ἐπισκόπους τῆς ἐπισκοπῆς. ἢ τοὺς κληρικοὺς τοῦ κλήρου. ἀλλοτριοῦντες ἢ λαϊκοὶ ὄντες, ἀναθεματίζεσθαι· ἀντέσονται δὲ ἐπισκόποις ἀφορισμοὶ ἐπιτιμίοις ἐπισκοπικοῖς, πρὸς τὸ πέρον ἐπισκόπου δὲν πολλάκις, ὅτι οὐδὲ πατρίαρχος σὺν τῷ τεσσαράκοντα διὰ τῆς προσθήκης τῆς ὀφειλούσης διὰ ἡμᾶς, νῦν οἱ αἱρετικοὶ προσεθήκαμεν.

Πάντα δὲ μὲ ἐφυλακὼς ἀσφαλῶς ἐπιτιμῶ τάλε, ὅτι ἐπιούξη

ὑποίοις τιὼ σαρκελίου δίκλω. μὴ δέκλη θλῶαι φέγων
καθηγητὴς, ἢ ὀκάκλου φος τὴν χῦ δίδασκαλίαν,
καὶ γνοτομήσης κενοδοξίας αἵρεσιν, ἢ οὐκ ἀποκόπου τὸν
ψυχῶν. ὅπου δας τοὺς ἀποφόλους μὴ καθηγησαμένου
ὢν καινοτομίας. ἀλλ' ἴχνη λατήσαντας τὸν λόγον καθη
γητὼν ἢ νομοθέτων χῦ. βλέπε φαπτέ, μὴ δ' σπέρμα
ἄξης τὸ διαφημιζόμενον πρὸ σοῦ. μὴ γὰρ ὡς γένηται
θεοπαρεμίτης, ἢ ταραδίτης. ἀλλ' ἢ ἐφήλατο τοῦ τῶν
λόγων ἢ τῆς φρονήσεως ἢ παροιφθήσῃ, τὰ χος ἐκκλι
νον ἀπὸ κακοῦ ἢ ποίησον ἀγαθόν. ἵνα ὦσι βλόμεθα,
ὀρθοτομοῦντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. χῦ καθομολογῶν
σαρκὶ δὶ ἡμᾶς παθόντα, τὸν υἱὸν τοῦ θῦ τοῦ ζῶντος. καὶ
ἀπαξ τοῦ οὕτως ὁμολογῆν, μὴ ὑποσκελισθῆς ὑπὸ
τῶν αἱρέσεων. πολλοὶ γὰρ πλανοὶ ἐξῆλθον εἰς τὸν κό
σμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες ἸΝ χῦ ἐνσαρκι ἐληλυθέναι.
Παμφίλου ὠδὴ σκόπου ἀφύδων, πρὸς τ αὐτὸν πέτρον.
Τοπολύθρυπτον τ ἐλεῶν παίδων ἁμαπτέ, διεγάρφεις
κλῆδα εἰν θρῆνον. ἢ γὰρ ἐν οἴῳ οἰκοθυνῆς κλῆδι σκε
σεκλασθῆς φοιτᾶ, πῶς ὀκάποδακρύσω μαι ἢ ἀπο
δύρωμαι, τὸν ἀλιτηρίαν ἐκ τ ἐμῶν ἀμάων καταγλαθέν τ
τ ἐμῶν ἢ ὧν θαλάσσην. οὗτος ἔδρεψε ὡς σωσαδελφὸν ὠδ ἀσκ,
δαλασσαιοῦ ἐμοί, ἄξαι πρὸς τὸν θῦ. τῶν ἀνηρίον ἢ πε
πρακταίσοι θεοφιλέσατε. ἐγὼ γὰρ ὧν τ ὀλεθρίαν καὶ
οὐζωήν. πικρίαν, ἢ ὀχνὴν δύτης. ὀμφαλὸς, ἢ οὐ πέτρος
βρῶσις. ξιξάνιον, ἢ οὐσίτος. καὶ λαλιὰ, ἢ οὐχ ρεῦσος.
ἀκανθα, ἢ ὀκάνθος. ἐκ πνιγμὸς ἢ οὐ γαλιών. πί
γὰρ τ προέδρων ἢ ὧν ἢ ἐπισωνοῦ προσχὼν τὰ σύμβολο.
φέξας, μὴ προσδέσθαι τὴν τελαδιπλαδαί, ἐν τῶ πρισμίω
φάσκων ἐν προσθήκη φρου. ἄυπνη γὰρ δράκων μὴ ἢ ἰο
βόλων αἱρέσεων φωνή. ἢ πολὴ ἄδδου ἢ φώνιος πολλω
ρόσφαλα του. χειμαζομένων λορόχος. ἀκαλκων θη ρθμα.
ὀρθοδόξων λαὸς. πιφῶν πρόπλωσις. σωφρόνως μὴ
σκάμβωσις. ἀσκη τ ὀκάνδαλον. οἷς ὑπὸ πέθοας τὴν
κὲς ἦναι, σὺν τῆ ἐκφωνουμένη σου ἐκ θεός, πῆ παρα
κον πιζόν σῆ τὸν ἀπὸ φολικὸν ὄρον ἢ τὰ δ ἀπέλιω. καὶ

φάνειαν. οὐδὲ γὰρ ὁ τὴν χάριν ποιούμενος ἐφ' οἷς ἀνόμως ἥρπασε.
ἔστω δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ ἡ χάρις κατὰ τὸ ὀφειλόμενον τῷ λόγῳ
τῆς ἀληθείας. Ἐπεὶ πολλὴ ἴσως ἀκλινὴς οὖσα ἡ κλίσις
πρὸς τὸν αὐτὸν πέτρον, ὅπου δὲ προσθήκλινα ἐναισθήσεται τοῦ τέλους
φροῦδος, ἵνα μὴ δύο ἄξιος λύσις.

Ἀλλὰ τὸν φρονιμώτατον, ὁπλίζεσθαι καὶ τὰ τῆς πολεμικῆς τὸν
θλητὴν, τοῖς ἀνθιφαμένοις· ἢ ὅπαλλη ἡ ἀκλινὴς οὐσα κλίσις,
οὐ δεῖ φανῆναι σώματος ἀλήμασιν. οὐδὲ σχολάζων
τις τῆς πλάνης τὸ φίλος τῆς θεότητος ἐρραθυμήσας, τοῖς
ὑπὸ πλήθους μὴ προέσθαι τῆς ἀληθείας, πλὴν πλάνη.
ἡ μὲν γὰρ ἀθλητὴς οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ,
καὶ τὰ ὅπλα ἡ οὐσαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς κα-
θαίρεσιν ὀχυρωμάτων, λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα
ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, διὸ ὡς ἀδελφὸν δια-
φθεῖραι ἐν ὑπομονῇ· ὅτι καλὸν τὸ ὑπάρχειν τοῖς πατράσι καὶ
ἀπὸ παθεῖν οἰκείας καὶ νουθετῆσαι· πῶς οὖν φιλικῶς ἁπτέον τοῖς
ὑποθέσεσιν, ἐν τῷ μὴ παραθέσθαι ἐν τῷ τελωνίῳ δύο υἱοὺς
καὶ πῶς τοῖς σεραφεὶμ τὸ τελείως ἁγιάζειν ἑαυτοὺς δοξολογεῖν·
καὶ μὴ παρέλθωμεν νοσφίσκεσθαι δόξης, τοῦ ποιεῖσθαι κακίαν
ὑπὸ σοφίαν, φροῦδον τῷ ὑμνεῖν πρὸς πλείω· πῶς πρὸς πολλοῖς γινό-
μενος, πλοῦτον διορύττει σώματα ἰδίων· αὐθις καλίζων ἐν
σεβασμίαις· καὶ μὴν καὶ οὐ κλέπτην τινὰ καὶ διορύττοντα τοὺς φα-
κὰς παθητὸν τὸ θεῖον· μᾶλλον ὁ παῦλος ἁμαρτάνει καὶ νεκρόν·
διότι ἐν τῷ τελωνίῳ προσπαθῆς τετραλόγου· ὅτι ὡς ἐν πεί-
ρᾳ φησὶ τὰ ἀσεβῆ μὴ ἁπτεσθαι, διὸ σεβῆ ἀνέχεται· ἀλλὰ πλάνης
αἱρέσεων δ' ἀκρισίαν μορφάς· ἀρθὸς γὰρ ἑλωτοῖ μόνον, καὶ διὰ
τυχὴς ὅμοιον, διὰ τὸ παθὸς παραθέσθαι τῇ θείᾳ φύσει τοῦ υἱοῦ· διὸ
οὐδὲ ὅμοιον οἷον φρονεῖσθαι ὡς δὲ νόμος τὸν υἱόν· ἡ μὲν γὰρ διὰ παρ
αὐτοῖς ὅπερ ἀπαθὴς, ὁ υἱὸς ὁ τῇ θεότητι παθητὸς, πῶς ὁ
μοούσιος· μακεδόνιος ὁ τέλειος ἐκ τοῦ πρὸς τὸ θεῖον πνεῦμα· καὶ
νεφέλιος ὡσαύτως διχάζει δὲ δύο ἄδαι τὸν ἕνα υἱόν· καὶ πάλιν ὡς
ὡς σὺ ἔφης φάσκων ἐν τῷ τελωνίῳ τετραλόγου· φροῦδον μετὰ τοῦ ὁμο-
λογῆσαι τέλειος πρὸς πίστιν ἀσεβοῦς· πῶς οὖν ὡς τοιαύ-
της σου ἀσεβοῦς φαντασίας, μὴ προσθήνατο ὁ σκανδαλίζω
σκάνδαλον· καὶ μὴ ἔστι αὐτὸς ἀπωλέσας τὰ ἁπλοῦ στέφανα ἀνῶν·

μήπως ὁ πρόεδρος ἢ ὁ φίλης κατὰ τὸ κανόνας ἀποφήνῃ
κτ᾽ σοῦ, ἢ οὐδέν σε ὠφελήσῃ τὸ λέγειν, ἐγὼ δὲ μὴ φῶς τοῦ
τὸ ἀπεστιθέμενον, τοῦ τὸν φῶ θέντα ἐν τῷ τελωνίῳ ὅμοιο
γεῖν. ἔφρον ἀνομοίαν ἐκτῆς οἰκουμένης, μήπως τὸ τάλλο σ
πεῖ πολάση. ὅτι τὸ ἀσεβές, ῥᾴον δεκτικόν. τὸ δὲ ἡμῖν, χ.
δόξαι οὖν ὡς ἀδελφοῦ σου παραίνεσιν. ἢ σβέσαν τὸ φρύαγμα
τῶν αἱρετικῶν. ἢ μὴ οὐ ποιεῖν τῶν προβάτων, οὐ λύκος. ἢ τῶν
μακαρίων πρὸ κλωσκόλου θος μηνοῦ. ἢ τῇ αὐτοῦ ἐν τῷ καμπω
ἀποκαλύπτοφόβων ὄντων, λιτὰς φάσκειν τὸ περισσόν ἢ σ
πᾶσιν ὁρμῆς. καὶ μὴ ἐγκρεῖν ἔτι θυμὸν ἰσχυρόν. ἢ δὲ μὴ,
ὄψιος. ἢ δὲ ἀδελφότης μου, ἀθῶος ἔφασκε μετ᾽ ὠνῆ, καὶ
οἱ σὺν ἐμοὶ γράψαντες σοι περὶ τούτων. φροῦρ φσεως τὸν λ
γαπητὲ ἀπὸ τῶν σκανδάλων. ἔμαθες ἀπὸ τοῦ ἡσαΐου. ὄμος
ὄμος ὄμος λέγει. μὴ, φρον ἔφησοι λέγειν; ἀλλ᾽ φησί. τοῦτο
ὅμως ὅτε φρώφη. ἢ διὰ τοῦτο οὐ παρέδωκε τὸ τέτο, φρῶ φῆς.
τῶν νεῶν τὰ σφάλματα τῷ τελωνίῳ προσέθηκαν τὸν φρόν,
ὅτι σὺ λέγεις; ἢ φησίν, οἶδα μὲν. ἢ φοὐκ οἶδας, πῶς ἀσεβῆς.
ἢ γὰρ καὶ πότε ἔφη τὰ πάθη τῆς σαρκὸς τοῦ λόγου ὅ προφήτ.
ἢ ὑμνολογήσεις μᾶλλον τὸ τελωνίου. πλὴν πῶς σ᾽ ἢ λέγεις δεδό
χθαι τὴν χαλκηδόνι σύνοδον, ἢ ὡς αὐτὴ παραδίδωσι σοὶ
οὐ δοξολογεῖ τὸ τελωνίου. ἀλλὰ πᾶσι καὶ κάλλη. ἢ δὲ
φορήσης λεγούσης αὐτῆς, ὅ μὴ φρονῶν οὕτως, ἀνάθεμα
ἔσω. ὑμνῶ σε δοξολογῶ, ἢ ὑμῖν ἔσομαι. ἢ δὲ μήγε, μᾶλλον ἐν
πλήσῃς καιρὸ. φιλήσει σὺν ἐκ ῥώμης πρὸς τὸν αὐτὸν
πέτρον καθαιροῦσα αὐτόν.

Γ πῶς δὲ ἐστὶν ὧν δεξαμενοῦσθαι συνασεβούντων, ἢ δὲ
κρίνας ἔξω τοῖς προ τετιμημένοις ἁγίοις πρώτοι, τοῖς κα
τακοσμήσασι τὸν θρόνον τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης ἰγνα
τίου τοῦ μάρτυρος. ἢ ἀνάξιος ὢν, οἶδα ὅπως ζῶ
πεπίδακας ἄρξαι. ἢ μὴ ὑμῖν σου βεβήλοις ἢ ἀσεβέσι
δόγμασι, καινοτομίαν τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν συνέκλυσ᾽ ας,
τοῦ μὴ χ̄ν̄ φρω θέντα. δίδυμας δῶ ἢ πᾶν. ἀλλὰ πάθοι,
τῶν ἀπαθῆ φῶς ἀνόμως ἐπιδοάξαι. ἢ τῶν ἀθανάτων πλη
φανῶς θνητῶν ἢ φῆναι. ἢ δὲ ἐφείκασας, ἃ δὲ παρεδόξω ἐκ
τε θῆ ῶν δεμνίων ἢ ἀποστόλων, ἢ τῶν ἀνδραθηναδίτων δ

φήσαιν πρῶν, καὶ ἵνα σοφισάμενος ταῦτα αὐτὸ φο
βῆσαι. καὶ οἱ κάτω φρονήσεις λύειν ζητα παρεθέσθαι τοῖσ
ἄπλουστέροις, καὶ σκάνδαλον τοιαύτης αἱρέσεις. ὡς οὖν δὲ
ἴσως ταῖς προτέραις αἱρέσεσιν ἀνθῆν. ὑπερφάνην μᾶλλον
πολλαχοῦ, καὶ ὀχυρώσασθαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ τοῖς αὐτὸς δὲ γρά
ψασιν ἢ καὶ ἐνωτίσασθαι. νῦν γὰρ ἐξ ἑνὸς ἀποφώνου
καταύσου. μᾶλλον δὲ ὀκορυφαιότατος ἢ ποιμὴν τῆς θρό
γων, ὁ ἐνάμιας δυφημίας κοινῆς, ὁ ἀδελφὸς ἢ ἀποστόλων β
ἀληθῶς πέτρος. οὐ μόνον δὲ καταύσου οὔτω ὀνομαζόμε
σθα, ἀλλ' οὐ τὴν γνώμην οὐδὲ τὴν πίστη. ὅτι ὑπερφάνης ἐκ
τούτου ἐκκεκλικόσι τοῦ ὀρθοῦ ὀχετοῦ, καὶ τῆς ἀμωμήτου
πίστεως. ἀλλαμὲν καὶ κατ' ἐρυθριῶντων, τὸ ἢ σε πῶν
ὀλιγωλιγῶν χαρακτῆρας, καὶ ἢ τούτοις ἐποιμὴν ἀποστόλων καὶ
πολιτῶν αὐθρῶδιδασκάλους τοὺς λόγους. ἀφαλτωγνώμονες ἐπο
ρθοδοξοῦντες, τὴν ἐκ σοῦ παρανομουμένην ἐκθέσθη. ὡς ἂν δύνα
τα περιέπεσθαι αὐτὴ τὸ κακοδοξίας ὄντως πικρότατον, καὶ
ἀποφραφόντων ἢ τοιαύτην διατέβθαν. λέξομεν οὖν οἱ
ὡς καὶ κατ' ἐκείνων. ἐπιδὴ ἡ γλῶσσας πόντων ῥήμασι καὶ
τὰ πονηρεύματα ὠδολίαν, διὰ τοῦτο ὅθεν καθελθόσεσθε
τέλος, ἀπὸ τῆς οὐμενὸν ἀντιοχέων ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
πάσης πόλεως. καὶ γε πεπαλαιωμένως ἐφ' ὅσον ἢ καθαίρεσις αὐ
τῶν ὑπ' εὐσεβῶν καὶ διεπόντων κατὰ μὲ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον β.
καὶ ἀκακίου τοῦ τῆς κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας ποιμένος,
καὶ αὐτῶν τῶν ὑποκαμένων ὑπὸ σοῦ αὐθαιρέτων. καὶ αὐτῶν
τῶν ἀναστομένων ὑπομνημάτων. ὅτε μὲν γὰρ ἐφησε τελέσθαι δὶς ἢ
μᾶς φρωφθῶναι, καὶ δὶς ἢ. ὅτε δὲ τὸ ἀθανάσιον πρῶτον μανιχαίζ.
ὅτε δὲ ἐκ τούτων φυγῶν δὶς αὖ καταλεγόμενος ὑπὸ τ' ἐκ ὑπο
θήκης καὶ λόγων, ἢ μετὰ τὸ ἀθανάσιον πρῶτον ἐλεξας ὑπομεμ
νηκέναι ὡς ὅσα μὲ σοῦ τοὺς καὶ νεφόβιος τὸ πάθος. τὸν ὄνειρον
διαχέοντες εἰς δυάδα νῦν. ὅτε καὶ αὖθ' τοῦτο ἐξαλειμένου
ρεσθαι, ἢ κεῖσε αὖθ' τὸ καλλιον τὸ τὸν χερουβικὸν ὕμνον ὑπὲρ ε
δρων τρόμω ἀνενδοιάστως ὡς οὗτος ἢ τελεσιουργοῦντα δο
λογεῖν. ἀλλὰ τὸν πάντα ὕμνον ἢ ὡς τὸν μόνον ἀγγέλων,
ὧν φήσασθαι λῶν καὶ ἢ ἀνδρῶν ἐξ ἀνάγκας νομῆς χάριν.
καὶ πανταχοῦ ἐν τοῦ ἢ ἀγγόνας αἱρέσεων, μᾶλιστα πρὸ ἰχνη

πρὸς τοὺς ἐν χαλκηδόνι δεχθέντας· πλὴν φρονοῦμεν
πᾶσι ἡνωμένως ὅπερ καὶ ὁ ἅγιος καὶ τὸ πνεῦμα λέγει τρία μὲν
γνωρίσματα· δοῦ παραδέχηλέγομεν ἐν ἑνὶ καὶ ἑνῶδύο φύσεων,
καὶ ἓν τελείας θεότητος, τῶν ὅλων αὐτῶν ἑνωθέν, ὅπερ
ὁ φάλφ λέγεσθαι δὲ ἑνὸς ἐνδύο φύσεσιν· δοῦ μία φύσις
θεοῦ λόγος σεσαρκωμένη, τῶν ὅλων τοῦτο οὐ λέγομεν προπλὴν, πῶς ὁ καὶ
σὰρξ ἐνψυχωθεὶς δύο φύσις· ἡ γὰρ σὰρξ σὰρξ ἐστιν δοῦ καὶ ἔστι θεοῦ σάρξ,
καὶ ὁ λόγος λόγος ἐστὶν, δοῦ καὶ ἀνέλαβε πλὴν ἡμῶν πρόσληψιν.
δοῦ ἐπράθη, πῶς ὁμοούσιος σὰρξ καὶ σωματοῦ ἴδιος ὢν πρὸς
καθὸ καὶ λόγος· δοῦ ἐπροόυσιος ἐστὶν σὰρξ ὢν πρὸς καθότι ὡς
πλὴν πρόσφατος ὅπερ ἄχρονος, πῶς ὁμοῦ πρόσφατος καὶ ὁ
λόγος, καθὸ μίαν εἶναι φύσιν τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ θεοῦ λόγου λέ
γῆς· καὶ τῶν πρὸ ἐπροόυσιον αὐτὸν λέγῆς· δοῦ οὐχὶ αὐτὴ φύσις
τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τῆς σαρκὸς, πῶς ὁμοῦ δύο σὰρξ καὶ λόγος·
δοῦ πᾶσα σὰρξ θεότης σὰρξ γενέσθη, πῶς ἐλήλυθεν ὁ λόγος ὁ λῶν·
πῶς ὁ καὶ ἄτρεπτος σαρκωθῆς· καὶ δοῦ ἐστὶ χῦ δύο φύσεων,
πῶς σαρκωθῆς ὅθῦ λόγος, ἐλήλυθεν ὁ λῶν· καὶ ἐστὶν ὅθῦ λόγος
παθητὸς ἀπαθὴς ὁ ὅπερ, πῶς δὲ καὶ μόνος ἐστὶν ὅθῦ· πῶς δὲ
καὶ τούτων μία ἐστὶν ἕνωσις· δοῦ καὶ ἀπαθὴς ἦν πρὸς λῆψιν.
λόγος ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν· δοῦ δὲ ὁμοίως ἔπαθε, πῶς ἑτέρα φύσις
τῆς σαρκὸς δοῦ ἔπαθε· καὶ δοῦ πᾶν τὸ παθητὸν κτιστόν, πῶς ὅθῦ λό
γος σοῦ κτιστὸς παθητὸς σαρκί· εἰ δὲ παθητὸς σαρκὶ ὅθῦ, πῶς
οὐ παθητὸς θεότητι· δοῦ οὐ παθητὸς θεότητι, τίνι παθητὸς ἔσται
κί· δοῦ σαρκὶ πάσχει, πῶς οὐ πάσχει καὶ ἑαυτῷ ὅθῦ· δοῦ τῶν
τὸν τὸ δεῖν θοῦ παθητὸν τὸ σαρκί, τῶν δεῖν χῦ παθητὸν τὸ σαρ
κί, πῶς δοῦ ἔστι ταυτὸν τὸ εἶναι, πῶν θεῖον παθητὸν σαρκί,
ἐπεδήμησεν ὅθῦ· δοῦ ὅμοιον τὸ θοῦ παθητὸν τὸ σαρκί, τῶν δεῖν
χῦ παθητὸν τὸ σαρκί, πῶς δῶμεν τὸν πλέον οἰκεῖον εἶναι τὸν θῦ
λόγον τῆς σαρκὸς, οὐ οἰκεῖον ταῦτα τοῦ θοῦ λόγου ὅπερ·
πῶς ὁ καὶ οἰκεῖος θῦ λόγος παθητὸς σαρκί, δοῦ ἔστιν οἰκεῖος
ὡς καὶ ὅπερ τῶν θεῶν λόγων παθητὸν· καὶ εἰ ἀπέθανεν ὅθῦ λό
γος σαρκί, πῶς ἐστὶν ὁμοούσιος τῶν περὶ τῆς ἀθανασίας· ὅταν
θανὼν ὑπ' ἄλλων, δοῦ ἔστιν ἀθάνατος· ἀπέθανε γὰρ καὶ τὸ
γραφαί· καὶ εἰς τῆς τελευτὴς ἀπέθαν ~~ν~~, πότε δοῦ σὰ λῆ
τελεῖς· καὶ δοῦ σὰ λῆ πάλιν ἀναστῆναι, πῶς δὲ τῆς τριάδος

ἀπὸ τῶν ἐμῶν. ἐγὼ δὲ τὸν τοῦ θεοῦ τοῦτον ἐπιδείξω ἐν τῷ
ἐμῷ ἀγῶνι, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ σώματι, ὃς ἐστιν ἐκ τῶν
ἐμῶν ὀστέων καὶ σαρκῶν, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι, ὃς
ἐστιν ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ πνεύματι, ὃς
ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ ἤθει, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ σχήματι, ὃς
ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ προσώπῳ, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ ὀφθαλμῷ,
ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ ὠτί, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ ῥινί, ὃς ἐστιν
ἐν τῷ ἐμῷ στόματι, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ φθόγγῳ, ὃς ἐστιν
ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ ὀδόντι, ὃς ἐστιν ἐν
τῷ ἐμῷ τραχήλῳ, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ στήθει, ὃς ἐστιν ἐν
τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ ἥπατι, ὃς ἐστιν ἐν τῷ
ἐμῷ πλεύμονι, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ σπλάγχνῳ, ὃς ἐστιν ἐν
τῷ ἐμῷ ἐντέρῳ, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ ἀφεδρῶνι, ὃς ἐστιν ἐν
τῷ ἐμῷ ὀπισθίῳ, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ αἰδοίῳ, ὃς ἐστιν ἐν
τῷ ἐμῷ νεφρῷ, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ ὄρχει, ὃς ἐστιν ἐν τῷ
ἐμῷ μηρῷ, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ γόνατι, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ
σκέλει, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ ἀστραγάλῳ, ὃς ἐστιν ἐν τῷ
ἐμῷ ποδί, ὃς ἐστιν ἐν τοῖς ἐμοῖς δακτύλοις, ὃς ἐστιν ἐν τῷ
ἐμῷ ὄνυχι, ὃς ἐστιν ἐν τῇ ἐμῇ τριχί, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ
ὑποδήματι, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ ἱματίῳ, ὃς ἐστιν ἐν τῷ
ἐμῷ ἀγῶνι, ὃς ἐστιν ἐν τῷ ἐμῷ ἀγῶνι

φρήνου ὑπὸ τῶν ἁγίων πεμπομένου, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν δοξολογίαν
ἐφαίρεθη λῦσαι ὑπό τινος δεῖσθαι λέγει, ἢ τοῦτο ἐνθεῖναι, τοῦ
λιτανεύειν τὸ τελεσθὲν ἢ λέγειν. ἅγιος ὁ θς. ἅγιος ἰσχυρός.
ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. ἢ τοῦτο, τοῦ ἀπαλλάξαι τὸν
ὠδῖνα πρόσεστάλθη. ὃς ἢ μετὰ τεσσαρονθήμερον τῆ
βοωμαλίῳ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ αὐτοῦ ὠδῖνα. ἢ τοῦτο τὸν
διημάρτανε. ἢ οὕτως λιτανεῦσαι τῶν ἐφήσαν οἱ μοί.
οὕτως οὖν ἢ σὺ λιτάνευε, ἢ παύσεται ἢ καθαίρεσίν σου μᾶλλον
μᾶλλον ἤδη ἐνεχθῆναι ὁρμή. ἁγιασμῶ, ἤξει ὠδῖνα καθαίρεσις ὑπὸ
τοῦ πάπα ἢ Φίλιππος. φυλάξοι ὁ θς τὸν κόσμον ἀπὸ
τῆς σκανδάλων. ὧν ἤδη ἢ ἀφ' ἢ ἁγιασμῶν ἢ ἁγιασμῶν
ὠνῶν. ἀμήν. Ἐπὶ φαλῆ ἀκακίου ἀρχιδιάκονον ἀντιοχέ-
ως, πρὸς πέτρον ἀρχιδιάκονον ἀντιοχέ. ὅτι ὁ δόξα σὸν τῷ πρω-
γίῳ συντίθεσθαι τὸ, ὁ φρῶν φῆς δι' ἡμᾶς.

Ἐξέφησε ὁ ὡσαννὰ ἢ ἔφελξεν ἡμῖν. ἐσαλπίσθη ὁ ἢ τὰ θεμέλια
τῆς αὐ τοῦ θῦ καθολικῆς ἢ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. φρῆνος
ὁ ἢ κλαυθμὸς κατέλιπε τοὺς ἐφῆς τοῦ χῦ; ἐφοῖς ἐγώ τε
ἢ ἢ κλαυθμὸς καὶ ἢ ὀδύνη ἐν ταῦ θαυμάσια ἢ ἁγία ἐκκλησία, ὃς
ἢ ἢ καὶ ἀμέ πε πράξθαι ὑπὸ σοῦ ἀδῆφέ. ποία γραφή σε ἐδί-
δαξε, τὸ ἅγιον πνῦ λέγειν ἐφαυρῶσθαι, ἢ δύο ἢ οὐσίας δογματί-
ζειν. ἢ νοσθῶν ἢ τελεσθὲν ὑμνολογίαν. ἢ τὰ φαύδαν τὴ τελ
ἀδοξοδοξολογῶν. ἢ ἀθῆσων ἁγιῶ τερον ἢ νοῦν ἐχέτερον ἑαυτῶν
ἀποφαίνειν. ἐν γὰρ τῶ λέγειν σε ἅγιος ἰσχυρός, ἢ πάλιν κατω
τέρω ἐπάγειν ὁ φρῶ φῆς δι' ἡμᾶς, δύο ἢ οὐσίας σημαίνῃς. ἐναι ἰσχυρὸν
ἢ ἐναι τὸν φρῶ θέντα. ὅτον ὁ πάλιν φῆς ἅγιος ἀθάνατος ὁ φρῶ
φῆς δι' ἡμᾶς, ὁρίσεσθαι τῶ ἁγιῶ περὶ τὸν φρῶν ὠδῖ φέρων. περὶ
γὰρ αὐτοῦ εἴρῃ, τὸ ἅγιος ἀθάνατος. ἢ τὰ τοίαυτα φρονῆ μᾶλλον,
πάσης αἱρετικῆς κακονοίας ἴδια. μᾶλλον ὁ μανιχαϊκῆς μανι-
ώδεστάλθη. ἢ γὰρ ἕκδηλος καθάπερ ἢ σύ, τὸν τῆς ὡς ἀπαρνησά-
μενος τὸν μονογενῆ τοῦ θῦ υἱὸν ἢ τὴν παρθενικὴν ὠδῖνα,
ἔφησε τὸ ἅγιον πνῦ τὸ ἐν ἁγίοις κατὰ τὸν κτ῀ὸν ὧν ὧν
ἐν τῶ ἰορδάνῃ ποταμῶ, σεσωματῶθαι κτ῀ὸν ὕδατων, ἢ τοῖς
ἀνοίσουσι ἀφαιρεῖν, ἢ τῶ φρῶ προσηλῶθαι, ἢ τὸν
φανέντα ἐν τοῖς μεμηνικόσιν τὸν ὑπερήφανον. πῶς ὁ ἢ ὠδῖβας
ἡμῶν ὁ ὑπερφυεῖς ὠδῖ ἐφανῆ καὶ φρόνα, ὃν ἐμόλυναν διὰ τῆ

ουδὲν ἀποκρίνασθαι πρὸς ταῦτα, ἀλλὰ κατανεύσας τοῖς
ἀκολούθοις ἐκέλευσε τὸν Ἰησοῦν ἀπαγαγεῖν. καὶ ἐκεῖνοι
λαβόντες αὐτὸν ἀπήγαγον ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως
Καϊάφα, ὅπου ἦσαν συνηγμένοι οἵ τε γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι. ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ μακρόθεν ἕως
τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ
τῶν ὑπηρετῶν ὅπως ἴδῃ τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ
πρεσβύτεροι καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν
κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν· καὶ οὐχ
εὗρον πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων. ὕστερον
δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες ἔλεγον· οὗτος εἶπεν·
δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν
πρὸς αὐτόν· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν
αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν
εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ
ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς
διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει· ἐβλασφήμησεν· τί
ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἰδοὺ νῦν ἠκούσατε τὴν
βλασφημίαν· τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν·
ἔνοχος θανάτου ἐστίν. τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες·
προφήτευσον ἡμῖν, χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; ὁ δὲ
Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία
παιδίσκη λέγουσα· καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ ἦσθα τοῦ
Γαλιλαίου. ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων·
οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα
εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· οὗτος ἦν μετὰ
Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου·
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες
οἱ ἑστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ·
καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. τότε ἤρξατο
καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.
καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος
τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με. καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν
πικρῶς.

φρονεῖν, καθότι οὐδὲ τὸν τοῦδε τοῦ κ(υρί)ου ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ ἑπω
νυμίαν προσδέχη, οὔτε τὸν υἱὸν τοῦ θ(εο)ῦ, κ(αὶ) ἁρμοῦ πάντως
πρεσβεύσοῦ ἀνάφη τὸ γεγραμμένον· Εἴτις ὁμολογήσῃ τὸν κ(ύριο)ν
ἡμῶν Ἰ(ησοῦ)ν Χ(ριστὸ)ν σαρκὶ ἐληλυθέναι, ἐκ τοῦ ἀναθέματος. κ(αὶ) τὸ ὑπὸ
Ἰωάννου λεγόμενον· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰ(ησοῦ)ν Χ(ριστὸ)ν, ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ
γεγέννηται· κ(αὶ) πᾶν πνεῦμα ὃ λύει τὸν Ἰ(ησοῦ)ν, ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ οὐ γέγον
νεν· ὃ οἱ οὕτως ἐκ θ(εο)ῦ γεγεννημένοι, καὶ τὸν τοῦ υἱοῦ τοῦ θ(εο)ῦ τὸ παθεῖν
γεγεννῆσθαι λέγουσι, καὶ ἀπὸ τῶν προφητῶν περὶ αὐτοῦ τοῦ
προφητείας, κ(αὶ) ταύτας ἀποφαίνουσι δόγματα· Χ(ριστὸ)ν γὰρ λέ
γουσι τὸν τοῦ θ(εο)ῦ παντοκράτορος υἱὸν τὸν φρονοῦντα μὲν κατὰ
θεότητα καθ' ὃ θ(εὸ)ς ἐστιν ἀπαθῆ, κ(αὶ) ὁμοούσιον τοῦ θ(εο)ῦ
κ(αὶ) πρ(ὸ)ς· κ(αὶ) ἄνθρωπον ὡσαύτως φρονοῦντα, κατὰ τὸ δοκεῖν παθεῖν, δι' ἡμᾶς
αὐτὸν τὸν λόγον παθητόν· ἐνανθρωπήσαντα ὁ λόγος παθητός, παθητὸν κ(αὶ) τὸ πνεῦμα τὸ ἅ
γιον, ἐπὶ δὲ καὶ μίαν οὐσίαν κ(αὶ) μίαν ἡμῖν τοῦ θεότητος· ἐνανθρωπήσαντα
φθόγγων τὰς ἡμῶν παιδείας ἐπικλινόμενα, παθητὸν μὲν τὸν λόγον
ἀπαθῆ δὲ τὸν πνεῦμα, ἕλκοντας τὸ ὁμοούσιον· ἐπιτυχεῖν
σας δὲ κ(αὶ) τῶν πολυθείαν· ἵνα οὕτω μὴ ἀπειπόντες κ(αὶ) ἀφοβηθῶσι τῆς
βουλιοβλήτου κρίσεως ἐξ αἱρέσεων φάσματα, μόνης
κ(υρι)ακῆς καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας τὰς τοῦ θ(εο)ῦ ἱερὰς
ἀλλότριος, τὴν βασιλικὴν ὁδὸν ἀπολιπόντας κ(αὶ) τὰς τοῦ ποιμένος ὁδοὺς
δήμιον· καθὼς κ(αὶ) οἱ ἐν Γαλατίᾳ ἡμῶν ἀδελφοὶ πρεσβεύσαντες,
κατέγνωσαν τὸν οὕτως· ἐπιγινώσκοντες, ὅτι ἡ ἀξίνη πρὸς
τὴν ἐλάτην τὴν ἀκάρπων δένδρων κεῖται· καὶ πᾶσιν ὡς ἀγρι
ελαίοις σκληρότητι. τουτέστι, τοῦ ἁγίου πρεσβεύματος· ἵνα
ἥμερον κ(αὶ) ὁμόνοιαν, ἁρμόσῃ δι' ἡμῶν τοῖς ἑσπερίοις
χ(ριστια)νοῖς· Ἐπιφανὴ φίλην κόσμου ῥώμης πρὸς πέτρον
ὠδίσκησον αὐτὸν ἁγίας· παραινοῦσα, ὅτι οὐδὲ πρόσκλισιν
ναὶ αὐτῷ πεισομένῳ, τὸ ὄφρα φῆς δι' ἡμᾶς.
ἵς δώσῃ τὴν κεφαλήν μου ὕδωρ, κ(αὶ) τοῖς βλεφάροις μου
πηγὴν δακρύων· ποῖον ὁ κ(αὶ) ἄξιον ὁδυρμὸν προσοίσω
τῇ ἐμαυτοῦ ψυχῇ· σωσαλγοῦν τὴν τοῦδε τοῦ κ(υρί)ου ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ
Χ(ριστο)ῦ ἁγίαν καθολικὴν κ(αὶ) ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν· κλαίουσα

ἐκλαυσεν αὐτὴ αὐτὴ ἢ οἱς ἡ θυγατηρ αὐτῆς, ἢ ὀχυρὸ
χειὸ παρακαλῶ αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆν.
ὅ πάντες οἱ καλῶς διώκοντες αὐτὴν τύραννοί τε ἢ αἱρεσιάρχαι, καὶ τελέσαντα αὐτὴν διὰ σοῦ ἀδελφὲ τιμιώτατε. ἢ οἱ
σκληρίβοντες αὐτὴν, ἐγένοντο ἡ σκεφαλὴν αὐτῆς. πάσα
ἡ βῶ πρέπει αὐτῆς τὸ ὅσον αὐτὴ σοὶ, ἐγένετο ἡ σοὶ δέν. ἰδὸν τῶ
οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐχάρησαν αὐτὴ τῆ ἀπωλεία τῶν τέκνων αὐτῆς.
οὐκ γὰρ ὀξέθρεψεν οὐκ ἐτιμωρήσατο, οὐκ εἰς μέτρον ἡλικίας
ἀνήγαγε, γαλακτοτροφήσασα προφητικοῖς ἢ ἀποφολικοῖς
δόγμασι, τούτους σὺν αὐτῆ καιροῦ ῥοπῆ διὰ δηλητηρίου ἐφό
νευσας. καθὸν γὰρ τρόπον οἱ τὴν ἀληθινὴν μὴ ἐρχόμενοι
βραύσαντι τὸ ἄγκιστρον καλύπτουσι, ἢ ὡ προσόψεως τοὺς ἰχθῦ
ἀρθόσουν, οὕτως ἢ σὺ τῆ τῶν ἀγγέλων ὑμνολογίαν προσθήκην
ἐπήγαγες. ἢ τῆ τελοσοφίαν λιτῆ ὡς ἐκ προσώπου θυσιβόας, ἀ
σεβῶν ἐπενόησας δόγμα. ἐκ πολλῶν γὰρ ἑπαρχιῶν τῆ κτ ἀνὰ
τολὴν γράμματα ἐδόξαμεθα τὰ σημαινόντα ἡμῖν, ὡς ὅτι ἡ
σὴ θεοφίλεια τὸ παλαισιωπηθὲν οὐ ἀλεντίνου δόγμα ἀνέλα
βε. ἢ ἀθετῆται παρ' ὑμῖν ὅσω πλέος ἀνθρώπους, ἢ ὅτι
εἰς τὸ μανιχαῖον δόγμα ἀρέσουτε ἢ ἀπολιναρίου ἢ παύλου
τοῦ σαμοσατέως, πρὶν ἐλέχθητε· τὸ γὰρ μὴ λέγειν τὸν μονογενῆ
υἱὸν ἢ κῦ ἡμῶν ἰν χν ἐν ἀνατρέπον ἀνθεότητι ἢ τρέπον ἀνθρώπο
τητι, αὐτόντε τὸ πάθος τὸ τοῦ σωτῆρος ὑπομεμνηκέναι, ἀλλὰ μίαν
φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην, ἀληχόντε ἢ ἀνοσιωτὸ τοῦ
κυρίου σώματος, ἢ ἀπολιναρίου αἵρεσιν κρατυνόντες. ἐκ ἄνους γὰρ
μὴ ἐγνωκὼς ὅτι καταὐτὴν ἢ ἀρχὴν τῆς κοσμοποιΐας,
πρῶτον ἦν ψυχὴ τοῦ πρωτοπλάστου ἢ πρωτόπλαστος ἦν ἐθανα
τώθη, ἢ θεὸς τὸ σῶμα, ἐλέχθη γὰρ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ
θεοῦ, ἢ δ' ἂν ἡμέραν φάγησθε ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκοντος καλὸν
ἢ πονηρόν, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. καὶ ἀοὼ ἢ ἀπόφασιν ἢ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ καταὐτοῦ ἐπενεχθεῖσαν, ἐν ἢ ἡμέρᾳ ἐφάγεν ἀπὸ
τοῦ ξύλου, ἐν αὐτῆ ἐθανατώθη ψυχικῶς. ὃ γὰρ τοῦσώματος
αὐτοῦ θάνατος, γέγονε μετὰ ἔτη ἑκατὸν τριάκοντα ἢ τρία καὶ ἐννέα τοῦ ἑτοῦς.
ὅτι οὐ γνῶσῃ, ἢ μὴ μισθὲς τὸ δῶρον ἀπὸ τοῦ ἐποίησε. ἀλλὰ
λου ὃ μεῦ τὸν ἀδὰμ ἐκ μήτρας παρθενικῆς ἀνέλαβε λό,
ἵνα ἢ ὅλον τὸν ἀπολωλότα διασώσῃ. διὸ ἢ ἐλέχθη ὁ κς. ἐγὼ

μεθα. ἐπιδὴ καθ' ὁλόκληρος ὁ μονογενὴς τοῦ θεοῦ υἱός, ὁ κύριος
καθ' ἡμᾶς διὰ ἀνοὐσίαν παθεῖν, ἵνα μὴ δὲ τὸν πανδέκτορος
θεοῦ καὶ πρὸς τὸ παθητὸν λογισθῇ, μία γὰρ θεότης πρὸς καὶ υἱοῦ καὶ
γίου πνός, παρὸ δὲ τὸ μεμονωμένον ἴδιον τοῦ λόγου ὑπολογισώμεθα.
ὁ πρὸ αἰώνων ὁ τοῦ θεοῦ ὢν ὑπόπαθος λόγος, ὃς ἑαυτὸν ἐκένωσε τὴν μορφὴν
τῆς ἁγίας καὶ ἀπειράνδρου παρθένου ἐκ ὧν σας ἑαυτόν, προῆλθε
ἐκ γυναικός. περὶ ἧς προμαθούμενοι οἱ θεηγόροι ἄνδρες ἔλε
γον· ὃς δὲ τὴν δικαιοσύνην ἐπιφρενήσει, καὶ ἐπὶ βλέψομαι τὸν ὃς ὧν οὐ
καὶ ἴδε. καὶ ἐπὶ σκεφθήσεται ἄμπελον τοῦτον. καὶ καταρτίσαι αὐτὴν
ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου. καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας
ἑαυτῷ· ἄμπελον καὶ υἱὸν ἀνθρώπου, οὗ ὁ λόγος ἐκραταίωσε σεσωπρί
τατο τοῦ ἅδου κλῆσθαι, καὶ ζωοποιῆσαι τὰς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος θανόν
τας, τὸ σωτήριον τοῦ λόγου ἀνθρώποις καλῶν. διὸ καὶ ὁ κς
ἔλεγε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἐγὼ εἰμὶ ἄμπελος ὑμῶν ἡ ἀληθινὴ
καλή. καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. καὶ μένετε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πρὸ
δίδοσθαι εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν. ὁ γὰρ τοῦ πρὸς ὢν ὑπόπαθος
καὶ θεὸς λόγος, διὰ ἀκοῆς ἐσπιδήσασε τῆς ἐκ παρθένου, μυστικῶς
ἀνακεφαλαιούσασθαι. καθ' ὃ τοίνυν ὁ μονογενὴς υἱὸς ἐστὶ
τοῦ πρὸς ὁμοούσιος καὶ εἷς τῆς ἁγίας τριάδος, ἀκτιστος ἐστὶ
καὶ ἀθέατος μεμορφωμένος, ἀπαθὴς καὶ ἀθάνατος. τοιοῦτον καὶ ἀ
φθαρτον, τὴν κτίσιν μὴ σώσαντα. καὶ τὸν τῆς πολυθείας λόγον
μὴ κρατήσαντα διὰ τὸ λέγειν, τεθνάναι αὐτὸν ἑαυτῆς τριάδος. καθὸ
δὲ πάλιν ἐκ γυναικὸς ἐγεννήθη καὶ ἔστιν ἡμῖν ὁμογενὴς καὶ ὁμόφυλος
καὶ ὁμοούσιος, ἁμαρτίᾳ τὸ πάθος ὑπέμεινεν. ὅπερ οὐ μόνον
ὁμοούσιος ἡμῖν ὁ υἱὸς τοῦ κς σαρκὶ ἀλλὰ καὶ συμμορφῆς, διδάσκων
τοὺς ὁκς, ἐν τῷ λέγειν· πολὲ μὲν εὐδοκήσωσιν τοῖς δὲ αὐτὸν παθόν
σιν, ἐγὼ ἡ ἄμπελος. ὑμεῖς τὰ κλήματα, πολὲ δὲ καὶ ἐν ἁλμοῖς,
ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου· πόθεν δέσοι καὶ λί
τοσαύτη καὶ τηλικοῦτος ἐννοια ὑπεφοίτησε, ὡς τε σε αὐτὸν καὶ τῶν ἁγίων
ἀφῆγον ἀδόσωσε τῷ πρὸν καὶ σοφῷ πρὸν λογίσασθαι· ἐν τούτοις
κλαίω· ἐν τοῦτοις ὀδύρομαι τὸ δὲ ἐχθροὶ σε τοῦ θεοῦ τοῦ χυ· ὧν
τὸ τέλος ἀπώλεια· ὧν θε ἡ κοιλία· καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ
αὐτῶν· ὅτε νενόησας ὅτι τὸ σκάνδαλον λίσαι καὶ μόνον ἑαυτὸν τὸν πα
θόντων εἰς τὸν κν ἡμῶν ἰν χν· ἀφόρητον ἔχει τὴν φανέρωσιν
σιν· ἀλλ' οὕτως ἐπαρκέφυλακτως καθάπερ ὀφίς τὴν θέαν,

καὶ αὐτὸς τὸν λόγον τῆς ἀπαλότητος τῶν πλήθη τῶν πιφώνταις ἁ
ρμοδίως ἐπέχεις. ἢ τὸν παραδοθέντα ἡμῖν ὑπὸ τῶν θεοφό
ρων ἐγκόλπιον ἐνθέμενος ἑαυτῷ, ὁ θεοφόρος διὰ τί φησὶ
τοῦτο ἀκριβῶς ἐνόησας, ἀσεβέστερον σεαυτὸν ὁρίζόμενος παύλου
τοῦ σαλπιγκτοῦ καὶ ἀρτέμωνος, τὸ δύο μόνους τοῦ
θεοῦ θεραπεύων, ἕνα προφητῶν, καὶ ἕνα νεογλυφῆ. ὅτι καὶ σοὶ
πλεονασμὸν τὴ τριάδι ἐνέθηκου, δύο μόνους τοῦθ' ἑπτῶν. ἕνα
ἰσχυρὸν, καὶ ἕνα τὸν θρεωθέντα. ὡδὶ τούτοις δὲ καὶ φὴς ἐν
νοιαν ὀίεσθαι ἄγειν τὸ πιφόταυτον χῦ ποίμνιον, ὡς ὅτι καὶ
τὸν μακρὺν λόγον, τὸ ἅγιον πνᾦ ἐθρεώθη. μετὰ γὰρ τὸ εἰπεῖν ἅ
γιος ἀθάνατος ὅπερ ἐστὶ τὸ πνᾦ τὸ ἅγιον, τότε ἐπάγεις ὁ θρε
θεὶς δι' ἡμᾶς ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ τὰ τοῦ λαοῦ ἐκδιδάσκων.
σεως ὕπηχεν ὁ αἶνος, καὶ οὕτως μετὰ παραφυλακῆς ἂν τὸν
θρονὸν τῷ τελεσμένῳ παρέθηκας, ἵνα μὴ τοῦ μόνου προσηγορεία
ἡ τις ἐν τῷ τελεσμένῳ ἰσχυρὸς ἄρῃ. ὁπότε ὁ ὑπαλλήλων ὁ τελε
σμὸς οὗτος αἶνος ἡμῖν ὀξυδόθη, οἵτινες πρὸ ἡμῶν τοῦ θρόνου
ἔλεγον· ἅγιος ἅγιος ἅγιος, ὡς ἠξιώθημεν ἰδεῖν καὶ θεάσασθαι. μετὰ δὲ
τὸν θρόνον ὑμνολόγουν, ἅγιος ὁ θς. ἅγιος ἰσχυρός. ἅγιος ἀθάνατος.
ὡς περικομιδὴν νηπίου παῖς σφομένης τῆς κωνσταντίνου πόλ,
καὶ τοῦ λαοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἱκετεύοντος ἢ πρὸς μείζονας εἰς τὸν ἀθέρα
ὡς ὠδὴ ὡρθωμίαν, τοῦ ὅλου πλήθους θεωροῦντος καὶ πρόκλου
τῆς πόλεως ὠδὴ σκθ. καὶ ἁ μεμαθηκὼς τὸν αἶνον· καὶ πάλιν κα
τενεχθείς, ἅπερ ἐδιδάχθη ἐν τῷ ἀθέρι ἀπήγγελεν· ἅ πὼν ὀξὺ
ρθωῶν ὡς ὑπὸ πλήθους πολλοῦ φέρεσθαι ἅ τὰ ὦ τοῦ αὐτοῦ
ταύτην ὑμνῳδίαν· καὶ ὅτι ἐρρέθη αὐτῷ ὀξέως πᾶν τῷ λαῷ
τοιαύτην ὑμνολογίαν· ἧς ἐν ἀρχαῖς μὲν οἱ λαοί, πόλιν κα
τέλαβον· καὶ τὸν θν διὰ τῆς τοιαύτης ὑμνῳδίας ὀξυθυμεῖσαμένῳ,
ἐλυτρώθησαν τῆς ὠδῆς ἐκείνης ὀργῆς· σὺν ἀφῇδῶς κατὸ
τόλμησας ὡς τὰς λοιπὰς θῇας γραφὰς, καὶ τὴν τῶν ὑμνῳ
δίαν διαφέρειαν· πέσοιμι οὖν μὴ θρηνήσειν τούτοις· πέσοιμι,
φωνάξῃ· ὅποιον ὁ ἄλγος καὶ τὸ ἄλγος τῆς τοῦ κῦ καὶ σφε ἡλέχω
ἐκκλησίας ἀρεθήσεται· θεωρᾷ σε τὸν ταλθέντα φῶς ἀναπτὸν
σκότῳ καὶ παιδευτὴν ἀφρόνων, μᾶλλον ἀφροσύνης διδάσ
καλον, καὶ τὸ φῶς δὲ σκότος μᾶλλον ποιούμενον· θεωρᾷ σε τοὺς λαοὺς

Τοὺς ἁπαξαφωνατέντ᾽ κ᾽ καλὰ γλωσσαμώνους θῦρῆται, θῦ
σύνταλμαθα, θῦ προφητικὰ προρρήματα, θῦ ἀποφολι
καὶ κ᾽ θλάμψεις καὶ δηδάγματα, μᾶλλον ὑπὸ σοῦ διαφρεφομένη
κ᾽ ἐκδιδασκομώους, μὴ μόνον αὐτὰ φωροῦσθαι τὸν υἱὸν τοῦ
θῦ κ᾽ παραδήγματίζοντας, ἀλλὰ κ᾽ ἀντιαφρονεῖν
τῇ θέωνγραφ᾽ διδασκοῦσῃ. ἀπαρνήσασθαι κ᾽ τὰς σωφήκας
ἃς σωέθεντο τοῖς αὐτοὶ προσιούσες τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι. ζων
θέμενοι γὰρ ὑπὸ πάντων τῶν χερουβικῶν δυνάμεων, κ᾽ τῶν
προφητικῶν κ᾽ ἀποστολικῶν γραφῶν, ἐν τῷ τοῦ ἁγίου βαπτίσ
ματος καιρῷ, πιστεύειν εἰς ἕνα θν̄ πρᾶγμα τὸ κράτορα,
γὼν εἰς θεοὺς τρεῖς πιστεύειν αὐτοὺς ἐξεπαίδθωσας. πάλιν
σωφθεμῶν πιστεύειν εἰς ἕνα κν̄ ἰν̄ χν̄ τὸν υἱὸν τοῦ θῦ, τὸν πρω
θέντα κ᾽ ὄναν ἁρῶ πρὸ σὸν τοῦ σκ πνὸς ἁγίου κ᾽ μαρ᾽ τῆς παρθένου,
οὐκ ἐκδιδάσκεσαὐτοὺς μὴ λέγειν τὸν κν̄ ἰν̄ χν̄ τὸν υἱὸν τοῦ θῦ, τὸν
πρὸ ὑπομεμαννικέναι. ὃς ἐστὶ θῦ, κ᾽ τὼν σκ θῦ πρὸ προαιώνιον
κ᾽ ἀπαθῆ γέννησιν. κ᾽ ἀνὸς ὁ αὐτός, κ᾽ τ᾽ ἐπ᾽ ἐσχάτων σκ γυναικὸς
γέννησιν. καθὼς κ᾽ τὸ πάθος ὑπέμεινεν. ἀληθῶς εἰς τὴς τελ᾽ ὁδὸς
ἀπέθανεν. ὃς ἐστὶν αὐτὸς ὁ θς̄ λόγος. ὢν μεθόμοσον τὸ ἅγιον πνᾶ
πάλιν ζῶο ποιὸν κ᾽ ἀθανάσιον ἐστὶ πον τὸ. πιστεύομεν δὲ τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον,
τὸ κύριον κ᾽ ζῶο ποιὸν, κ᾽ συνθρονον ὑποτίθεσθαι ἕναν τὸ ἅγιον πνᾶ
διὰ τοῦ λέγειν, ἅγιος ἀθανάσιος ὁ φρωθὲς δι᾽ ἡμᾶς. ἀποφυγεπαρ
καλῶ τ᾽ τοιαῦτα τὼν πλάνην. ἔπεσες; μὴ ὠθημένης ὦ πώμαθ᾽
ἥμαρτες; μὴ κέτι ἁμάρτανε. ἀναμνήσθητι ἡ ἁγία τοῦ θῦ σκλησί,
περὶ πίστεως ἀθανασίου ὦν τοῖς μαθηταῖς σου προβλή
μασι. κ᾽ σὺ αὐτὴ θεολογοῦσα τὸν κν̄. κ᾽ μὴ ἀπαρνούμενον τ᾽ αὐ
τοῦ ἑνότητον ἀναφρώπησιν, καθὼς κ᾽ τὸ πάθος ὑπομεῖναι λέγε τ᾽.
κ᾽ βοᾶσοὶ δι᾽ ἡμᾶς. δεῦτε πρὸς μὲ πάντες οἱ κοπιῶντες, κἀγὼ ἀνα
παύσω ὑμᾶς. οὐβούλε θς̄ ἀδελφὲ πιμῶσθαι τὸν θάνατον τοῦ
ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ αὐτὸ φρέσθαι κ᾽ ζῆν αὐτόν. μνημόνευθι ἰν̄ χν̄ ἐγη
γερμένον σκ νεκρ᾽ κ᾽ τὸ βαπτίσιον. μνημόνευθε τοῦ μακαρίου
ματθαίου γράφοντος. βίβλος γενέσεως ἰῡ χῡ υἱοῦ δαβὶδ υἱοῦ
ἀβραάμ. μνημόνευθι παύλου αὐτὸ φήσαντος, ἀφ᾽ ὧ εἰς μνόν φο
βαπτίσματος θῦ ὃ προεπηγγείλατο αὐτὸς ὁ θς̄ ἐν γραφαῖς ἁγίαις;
περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου σκ σπέρματος δαβὶδ κατὰ σάρ
κα, τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θῦ. μνημόνευθι κ᾽ ἰω̄ βοῶντος. ἐν ἀρχῇ

λῶ ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος λῶ πρὸς τὸν θν̄, ὡς κ̀ ἐτί· κ̀ θε̄ λῶ ὁ λόγος.
καὶ ὁ πσαρξ ἐγένετο ἀνθρώπησας· κ̀ ὁ πθν̄ οὐδεὶς ἑώρακε
πώποτε· ταῦτα σοι γράφω ἵνα καὶ ἅμα τῆσωσώμεθα μίαν ὁδόν
δω· παρεπῳδύνου σοι ἐνώπιον τοῦ θῡ κ̀ τῶν ἀγίων ἀγγέλων, ἵνα
ταῦτα διδάσκης, κ̀ ταῦτα φρονῆς μεθ' ἡμῶν· ἵνα ἀνόθευτος
ἡ πίστις ἡμῶν διαμένῃ εἰς δόξαν θῡ.· 1 τὰ γράμματα τῶν ἁπο
στόλων ζήνωνι βασιλεῖ, παρὰ φίλικος ὠθικοκῶμης. ἐν οἷς
σπουδαίᾳ τε προσώθικοκῶ ἀνδρὸς ἡ καθαίρεσιν· διὸ πεῖπτῶ
τοιούτῳ ἐνέτυχον, ὅπερ ὠφελὲς διῆκας·
Τῷ ἐνδόξοτάτῳ κ̀ γαλλικοτάτῳ ζήνωνι αὐγούστῳ, φίλιξ
ὠθικοκῶμος, ἐν κῷ χαίρειν· πρέπῃ τῆ σῆ φιλανθρωπίᾳ ταῦτα,
πρὸ πάντων πραγμάτων τάξιν ἀπαγγέλλειν· ὅπερ κ̀ ἐνῆκεν ἀπαγ
γεῖλαι δὲ ἀσφάλειαν τοῦτῆς σῆς γαλλικότητος κράτιστος· κ̀ κα
θάπερ ἐγκεκτημένων, παρακαλῶ ἡμᾶς ἐμὲ ἰκετηρίαν δόξαν
ταῖς φιλαλήθοις ὑμῶν ἀκοαῖς, ὡς χρῆσθαι νικοτάτοις βασιλεῖ.
μηδαμῶς τε ἡμᾶς ὑποπτεύσῃ διανοηθῆναι, ἕτερόν τινα μετὰ καθαρᾶς
τῆς διανοίας ἡμᾶς ἀφαιρεῖν, πλὴν ἑκάστου τοῦ βουλομένου σε μετὰ
τοῦ θῡ τὴν εἰρήνην ἔχειν· ἐπεὶ δὴ περὶ κ̀ τῆς ὡρισμένης
τῆς διανοίας, ὑπὲρ ἀμφισβητεῖς τοῦ προσκαίρου φθόνου τῶν
δόξασίαν κ̀ τῆς αἰωνίου ζωῆς ἀντίδοσιν, ἐκ τῆς ἄνωθεν ῥο
πῆς ἡρτῆσθαι· διὰ τοῦτῆς ἡμᾶς βραχύτητος δόξαν καυτὰ
ξίωσον, τῶν σε πλὴν κ̀ θεόφραστον ὁμολογίαν τοῦ μακαρίου τοῦ
πέτρου τοῦ πρωτοφάτου τῶν ἀποστόλων· ὃς καὶ τὰς τῆς βασιλι
κλῆς ὑπὸ τοῦ ὁρᾶσθαι θείς, προθύμως ἐπίσης τῆ φιλοχρίστῳ ὑμῶν βα
σιλείᾳ, ἐν ἑκάστοις μεταλήψεων διαγωγῆ· ὅς κ̀ ἀπαράβλη
τον κ̀ ἀμώμητον πίστιν εἰς τὸν κῦν ἡμῶν ἰν χν̄ κ̀ μονογενῆ τοῦ θῡ
υἱὸν πρῶτος ἐκθέμενος, ἐμακαρίσθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ὁρᾶ· φησὶν
τος γὰρ αὐτοῦ πρὸς τὸν κῦν, σὺ εἶ ὁ χ̀ὸς τοῦ θῡ τοῦ ζῶν τος,
ἀκήκοε παρ' αὐτοῦ· μακάριος εἶ σίμων βὰρ ἰωνᾶ, ὅτι
σὰρξ κ̀ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πήρμου ὅς μου τοῖ
οὐρανοῖς· κ̀ ὡσὶ ταύτῃ τῇ ὁμολογίᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκ
κλησίαν, κ̀ πύλαι ἅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· τοῦ δὲ
ὁρᾶ φήσαντος ὅτι πύλαι ἅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτοῦ τὴν ἐκ
κλησίαν, τοῦ δόξαν ἄρα αὐτοῦ τῆς αὐτοῦ ἐπωνυμίαν. ἡ
τις δρᾶ; ἰς χς καὶ θῡ παντοκράτορος υἱός· πέτρος δὲ πρω

ⲁⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲟⲩⲟϩ ⲛⲉⲙⲁⲣⲉϥ ⲉⲣⲟⲓ ⲉϥϫⲱ ⲙⲙⲟⲥ ⲙⲙⲟⲛ ⲁⲗⲗⲁ

ὠθηοκόπων, σαβίνου τοῦ καππαδοκίου. ὠθη φανίου σκλήρωβ.
ἀετίου τῆς σελερτίνων. λεοντίου νολάνων. ῥουφικιανοῦ τῆς φ
σουλάνων. θεοφάνους διακόνου ῥώμης. πελαγίου διακόνου ῥώμ.
ὄντων πάντ ἐκ τῆς ἱταλικῶν χώρας. πρώην μὲν ἀπεφαλλῶν ἐκ τ
ἀποστολικῆς καθέδρας. ὑπάτου ὁσιωτάτων παραμενόντων ἐν τῷ
θεοφραπτῷ, τῶν τῆς αἱρετικῆς γενομένων πάπα τῆς πρεσβυτέ
ρων ῥώμης. πέτρου τῆς μητροπόλ ἰουστινιανοῦ πόλ, τῆς δευτέρας καὶ πα
δοξ ἐπαρχ. ἰω μ τῆς μητροπόλ βοοσπόρ. θεοδοσίου τῆς μητρο
πόλ βιτρυτοῦ. μεγάλου τῆς μητροπόλ βεροί. ἰω γαβαλῶν. χριστο
φόρ πορφυρεώνος ἐπαρχ φοινίκης. παύλου. δανίδου, τοῦ
κιρκυσίου. ἀνθρίου μαριαμμης. ἀλεξάνδρου, βαρκουσσῶν.
δόμνου, μαξιμιανοῦ πόλ τῆς δευτέρας παλαιστίνης. ἀνδρέου
τοῦ πανίου. ὠθη πυγχάνου, γερμης ἐπαρχ ἑλλησπόντου. θεο
δωρ γόρδου. βοσπορίου καμαήρων. ἐπάρχου πρασινῶν. κυρίλ
λου, θεοδοσιουπόλ ἐπαρχ φρυγ καπατζιανῆς. ἰω πρα
ιανοῦ πόλ ἐπαρχ φρυγ σαλουταρίας. κυριακοῦ σοφανίνης,
ἐπαρχ ἀρμενίας πρώτης καισαρίτης βελαβιτηνῆς. ἐκ τοῦ
θεοφανούμου μέσου, ὑπατίου τῆς μητροπόλ ἐφέσου. κωνσταντίνου
ἡρακλείας τῆς θρωπατῶν μητροπόλεως. θεοσεβίου τῆς μητροπόλ κυζί.
θαλασσίου τῆς μητροπόλ νικομηδ. θεοφίνους τῆς μητροπόλ σωσάδων.
βακχου ἀντιοχ τῆς μητροπόλεως πισιδ. ἱλαριανοῦ τῆς μητροπόλ
περγης. βοσπορίου τῆς μητροπόλ νεοκαισαρίας πόντου πολεμω
νιακοῦ. παύλου τῆς μητροπόλ τυάνων. ἀκακίου τῆς μητροπόλ
πατμηνησίου. ὠθη κτήτου κλαυδίου πόλ τῆς μητροπόλ ἀνασταδόλ.
ἰδίου τῆς μητροπόλ κίου. ἀρτεμᾶ ἀνακωρύκου. ἰω ζωόρυλ.
ἀνασασίου ἰωτάβης. δομετιανοῦ ζικχ. πελαγίου πορνασσ.
ἁβραμίου κραστίας. ἀλεξάνδρου κολωνίας. παύλου τοῦ
στειτωμένου. ἀνδρέου πελ. θεοδώρου μητροῦ. ἰω καισαρ
βιθυνῶ. εὐσταθίου πβουλείου πόλ. συμπαρόντων ἁγίων
κ συνοδικῶν, θεοφάνους κ πελαγίου τ θεοφιλεστάτ
διακόνων τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας. κ μελιτᾶ κ πο
λίτου, τ θεοσεβεστάτων νοταρίων, καὶ τινων ἑτέρ λαϊκ
τῶν διακόνων κ ἐκδίκων κ λοιπ κλήρ, τοῦ αὐ
τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου. οἱ κ συνόντες ἐτύγχανον πρα
γθεντων ἐν τῷ θαἁγιωτάτῳ, τῷ τῆς αἱρετικῆς γενομ

δωροσόπριβλεπτος τελβουῶος, ὁ τάλφος ἡ ῥαιφενδάλφος
τοῦ θεοσεβεφαλ ἡ ἁγιδεσποτ, ἁ πε· οἱ φεοφιλεφαλβιωθέντες τοῦ
τῆς δβυπρίας σύρων ἐπαρχίᾳ· ἀναφορὰ ἐχρηματίσαντο περὶ τινων
ἐκκλησιαστικῶν κεφαλαίων, πρὸς τὸν θεοσεβέφαλβον ἡ φεοτάλβον
ἁγιδεσπότην. οὐκ ἐλάττω δὲ καὶ οἱ θυλαβεφαλβιαρχικὸν
δέλτον τὴν διάκρισιν ἐποιήσαντο τῶν τῆς περιφανοῦς πόλεως, καὶ
τινες τῶν ἐκτὸς ἀνατολικῆς διοικήσεως, ἡ οἱ ὑπὸ τὴν ἱερὰν σύλλυ
κον θυλαβεφάλβιοι μοναχοί, δεήσεως ὑπὲρ δεδώκασι τῷ καλλι
νίκῳ ἁγιδεσπότ. ἅτε οὖν ἐκ τῆς ἐξαιρέτου τὸ αὐτῶν κράλτος
τάλτας δι' ἐμοῦ ἀποδοθλιῶσαι τῇ ὑμετέρᾳ μακαριότητι, ἡ
τοῖς ἐκ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ὅσοι ὦσι τὰ τοῖς ἀνδράσι, καὶ
τῇ λοιπῇ ἁγιωσύνῃ θαρρούσῃ δωρεῶν δέω· ἀμὴν ὁ παρ' ὑμᾶς ἡ αὐ
τοῦ τῇ τὰς δεήσεις ὑπὲρ δεδωκότας θυλαβεφαλ τῶν ἀνδρῶν
σφῶν τάλτας ἐντυγχάνον τῷ ὑμᾶς, πέρας αὐτὰς εὐπρόσ
δεκτον. ὃ δὴ καὶ τάλτας ἅρμοσον ἁ πε· ἀμήν. νωσκέσθω,
τὰ παρὰ τῆς θεοδώρου τοῦ πριβλέπτου προϊόντα· ἡ λαβὸν δὲ ὁ
δωρος ὅτι θεοσεβέφαλβος διάκονος ἡ νοτάριος τὰς δύο δεήσεις,
τήν τε ἐκ προσώπου τῆς αὐτοῦ ἁγιότητος ἡ τὴν ἐκ προσώπου μονῆς ἀνέγνω·

λίβελλος αὐτοῦ ὑπὲρ ὧν βασιλεύουσιν.

Τῶν θεοσεβεφάλτων ἡ γαλλικανοτάλτων ὅλης τῆς οἰκουμένης μετὰ Β
τὴν δέσποιναν ἰουστινιανῶν, τῶν φιλοχρίστων ἡ αἰωνίων αὐγούστων ἡ αὐτοκράλτορες, παρὰ παύλου αὐτοκράτορος, ἡ τοῖς λοιποῖς αὐτοκράτορσι τῆς δβυπρίας σύρων. ἐν μεγάλῃ ἡ νικῇ κρίσει τοῦ ποιῆσαι μνήμην. ἐμφανῆ ὑμῖν βλέφαντόμενοι, καὶ σωτὲ γεγραμμένα βίβλον θεοσεβέφαλτε ἡ φιλόχριστε βασιλεῦ· δικαίως γὰρ τὰ δίκαια δικάζοντες, ἡ τὰ ἀληθῆ ἡ ὀρθόδοξα δόγματα τῶν ἁγίων πρώτων ἡμῶν, ὅσοι μέχρι καὶ νῦν ἀναλλοίωτοι ὄντες ἡ κρατοῦντες, κηρύττετε τε σὺν φλωσὶ πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις λαοῖς χν τοῦ β ἡν ἡμῶν, βασιλέα τε ἅπαντα, ἡ κεφαλὴν τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ τῆς ἁγίας, ἣν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποιήσατο. λυ πρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς αὐτοῦ, οὐ ἐπήγαγεν ἡμῖν ὅλα λαὸς θεοβλάβολος διαβολικὸν ὑποφήτ αὐτοῦ τὸ πνεῦμ. ἡ ἀληθῶς ἐγνωκώς, ὅτι ἐμβασιλεύσεις τῷ ἱερῷ υἱῷ ἡ δικαίᾳ βασιλείᾳ. ἡ πόνας τε πᾶσαν ποιούμενος, ὑποχείριόν τοῦ κράτους ὑμῶν ποιήσειν. ὅτι δὲ ἀληθῆ τὸν καὶ ἁγίαν πίστιν

ἐφ' ὑπόστασιν τινὰ τῶν ὑπ' αὐτὸ ὁλοσχερῶς, καὶ
ἀπέστην τοῦ ζωογράφου τινὸς, ὡς κοινοτέρᾳ ἔννοιᾳ πλάττοντος
εἰκόνα. οὐ γὰρ τὰ ἐμπαλιν ὑφιστάμενα ἐπὶ ταὐτοῦ τίθεμεν, ἀνθ' ὧν ἡ ψυχὴ
πείσεται τὸ ἄλογον ἡμῶν, ἐπεὶ κοσμοῦσά γε ἅμα καὶ
ἐμψυχοῦσα τὸ σῶμα ἐστιν. ὅτι τοι καὶ ἐν τῷ ζῴῳ τὸ
μὲν ἀνθρώπου ἐστὶ, τὸ δὲ ἵππου, τὸ δὲ ἄλλου τινὸς, ἡ τέχνη
ποιεῖ, ἡ τοῦ ζωγράφου· ἡ δὲ φύσις ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ τὸ
ἐξαίρετον ἐνεργάζεται, καὶ ἐν ἀνθρώπῳ ἄνθρωπον
ἀποτελεῖ, καὶ ἐν ἵππῳ ἵππον, καὶ ἐν ἄλλῳ ἄλλο τι τῶν
ζῴων. οὐ τοίνυν ἐν τῷ ζωγράφῳ ποιοῦσι, κἀνταῦθα
ἀνάγκη, τὸν ἐπιβεβλημένον τῷ ὅλῳ ἐπιστάτην
ἐνεργεῖν τὰ ἐν τοῖς μέρεσιν ἑκάστοις ἐπιτηδείως
ἔχοντα· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ μὲν ἄλογον
ἡμῶν ἀνάγκη τὸν ἐπιβεβλημένον ἐνεργεῖν, ἐπεὶ καὶ
ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις ἐστὶν ἄλογον· τὸ δὲ λογικὸν
ἐν ἡμῖν ἴδιον ἐστιν, ὡς ἐν τῷ ἵππῳ τὸ ἀγαθὸν
ἵππος, καὶ ἐν τῷ βοῒ βοῦς, καὶ ἐν τῷ λέοντι λέων.
ἐν ἑκάστῳ γὰρ τῶν ὑπ' αὐτὸ ὁλοσχερῶς ἐστιν ἡ
ἐπιβεβλημένη τῷ ὅλῳ ἐπιστάτις ἀρετή· ἐν ἀνθρώπῳ
δὲ καὶ ἡ τοῦ λογικοῦ ἀρετή· ἐν ἵππῳ δὲ καὶ ἡ τοῦ
ἀλόγου. ἐν ἑκάστῳ γὰρ τῶν ὑπ' αὐτὸ ὁλοσχερῶς
ἐστιν ἡ ἐπιβεβλημένη τῷ ὅλῳ ἐπιστάτις ἀρετή·
ἐν ἀνθρώπῳ

πρ̄ες, τὰ σὺν τῇ οἰκουμενικῇ καὶ ταῖς ἁγιωτάταις αὐτοῦ ἐκκλη
σίαις, ἐν ἁγίοις καὶ θεοφρονεστάτοις καὶ νίκης τῆς κατ' ἐχθρῶν, προνο
ουμένῃ καὶ κυβερνῶντας, ἐξ ἀγχιβαθῶν ἐλθεῖν ὑμῖν παρακλῆσις
αὐτοῦ ἀγαθότητος βασιλέων. Παῦλος ἐλάχιστος θεοῦ καὶ οἰκουμε
τῆς ὑμετέρας ἀπαμιάδος, ὑπερβυζόμενος τῆς θεοσεβοῦς ὑμῶν
καὶ θεοφυλάκτου βασιλείας ἐδεήθην. Σεβηριανὸς ἡ ἐλέῳ θεοῦ
οἰκουμενικὸς τῆς ὑμετέρας ἀρεθουσίας, ὑπερβυζόμενος τῆς
θεοσεβοῦς ὑμῶν καὶ θεοφυλάκτου βασιλείας ἐδεήθην. Θεόδω
ρος ἡ ἐλέῳ θεοῦ οἰκουμενικὸς τῆς ὑμετέρας βαλονεωτ̄, ὑπερβυζό
μενος τῆς θεοσεβοῦς ὑμῶν καὶ θεοφυλάκτου βασιλείας ἐδεή
θην. Στέφανος ἡ ἐλέῳ θεοῦ οἰκουμενικὸς τῆς ὑμετέρας λαοδίκης,
ὑπερβυζόμενος τῆς θεοσεβοῦς ὑμῶν καὶ θεοφυλάκτου βασιλείας
ἐδεήθην. Ἰάννος ἡ ἐλέῳ θεοῦ οἰκουμενικὸς τῆς ὑμετέρας ῥεφανί,
ὑπερβυζόμενος τῆς θεοσεβοῦς ὑμῶν καὶ θεοφυλάκτου βασιλείας
ἐδεήθην. Κυριακὸς ἡ ἐλέῳ θεοῦ οἰκουμενικὸς τῆς ὑμετέρας
σηβυκοβήλου ὑπερβυζόμενος τῆς θεοσεβοῦς ὑμῶν καὶ θεοφυλά
κτου βασιλείας ἐδεήθην. Σέργιος ἐλέῳ θεοῦ οἰκουμενικὸς τῆς
ὑμετέρας ἀθηφανείας, ὑπερβυζόμενος τῆς θεοσεβοῦς καὶ θεοφυ
λάκτου ὑμῶν βασιλείας ἐδεήθην. Λίβελλος τῶν ναυκληρίων.

Βασιλεῖ θεοφιλεστάτῳ καὶ πανυποσεβεστάτῳ ἱερωτάτῳ ἀποστόλῳ
καὶ τριακοντάρχῃ, δέησις καὶ ἱκεσία παρὰ μακαριωτάτου ἐλέῳ θεοῦ
πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρείτου μονῆς τοῦ ἁγίου μακαρί
ου τοῦ καὶ ὀξέως τοῦ θαυμαστοῦ μονασταῖς τῆς δεσποτικῆς πόλεως. καὶ ἀρχι
μανδρείτῃ τῶν αὐτῶν θαυμαστῶν μοναστηρίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐν
ἀπὸ τῆς ὑπὸ τὸν ἱεροσόλυμα ἐρήμου ἀρχιμανδρείτῃ καὶ μοναχῶν
καὶ τῆς δουτρίας συνελθόντων καὶ τοῦ ἁγίου ὄρους σινᾶ, καὶ πρώην παλαιστινῶν
τῶν ἐν χριστῷ θεῷ καρδίαν τῆς ὑμετέρας θεοσεβοῦς οὐ ἀνθρώπῃ κλινο
μένων ὁρῶντες, καὶ διὰ τοῦτο τὸ σὸν ἐχόντων πρᾶγμα τὴν καλλίω
νυμον πολιτείαν προτιμῶσιν, καὶ τὰ ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν εἰρήνην,
καὶ τὴν παντὸς λαοῦ τὴν ὑποχίαν, ἀκατασφαρδάμῳ παρασκολάνῳ
θεοφυλάκτῳ ὑμῶν κράτει, περὶ τῆς κοινῆς πάσης χριστιανοῖς σωτη
ρίας φερόντων. διδάσκομεν τοίνυν ὡς ἀφόδευτα ὄντα πρὸ τό
των φανερῶν ἡλίων παρὰ τῇ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ, ἐδεήθημεν τῆς
θεοσεβοῦς ὑμῶν ἰσχύος, τὸν αὐτῇ δεδομένον παρ' ἡλίου λίβελλον τῷ ἁγίῳ
τάφῳ καὶ μακαρίῳ τάφῳ περιέχεσθαι, προσδεχθῆναι καὶ χάρο

νι καὶ σπαραθῶμαι· ἐπὶ τοίνυν ὑπὲρ τῶν δεόμεθα, τὰ αὐτὰ
τῶν ὑμετέρων φιλοθέου μαλιώτητι δι' ὀλοσβοῦς ὑμῖν κλήσεως,
καὶ παρακαλοῦμεν πρὸς τὸν ἁρπαγέντα μακαριώτατον ἄνδρα, τὸν
ἁρπαγὸν λίβελλον ‖ γενόμενον καὶ τὰ λυμαινόντων τοῦ θεοῦ
ἁγίαν ἐκκλησίαν, φαμὲν δὴ σεβήρου καὶ πέτρου τοῦ δολεροβ, καὶ
τὰ ὅμοια τούτοις φρονούντων, ἀποβύσσους καὶ δολοσκόρου καὶ τὰ
λοιπὰ ἀκεφάλων αἱρετικῶν, ὧν δὲ ἐστὶν ὁμαλίσαι δι' ὀλοσφάρας
τοῦ ἐπ' αὐτῷ ‖ ἁγίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν, ζωόρας πίσουρος ἀλόγιφος, πλήρης πάσης ἀνοίας καὶ μανίας, καὶ μηδὲν ἕτερον παρ'
τούτων μαθὼν ἢ ἀναθεματίζειν τὴν ἁγίαν σύνοδον, καὶ τοὺς τοῦ
τοις κοινωνοῦντας, καὶ ἀπαστὸν τοὺς πρὸς αὐτὸν παραφρονοῦντας
τοῦτο ποιεῖν, καὶ παρασυνάγειν καὶ παραφαντάζειν, ὡς ἐδεήθη
μεν προσδεχθῆναι· καὶ κανονικῶς τὰ ὑφ' ἡμῶν αὐτῷ πέρας
δόξαθεν· σὺν ἰόντων καὶ τὰ τούτου ‖ τοῦ τε ἁρπαγέντος περὶ αἱρέσεως
λεγόντων, καὶ ὅσα τῶν καὶ θεοφιλεστάτων ῥωμαίων, καὶ τῆς συνόδου
μούσης καὶ τούτων ‖ βασιλίδα πόλιν ἁγίας συνόδου· τούτου γὰρ
τυγχάνοντες, μᾶλλόν τε καὶ ὠφελιμώτερον τὰς ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας
θεοσεβείας ἱκεσίας ἂν ποιήσοιμεν τῷ φιλανθρώπῳ θεῷ· σὺν τῷ τε δο
θῆναι ὑμῖν διὰ πολλοῖς χρόνοις, τὸ ὑμέτερον θεοσεβὲς ὄνομα
καὶ πρᾶγμα, καὶ τὴν ὑμετέραν βασιλέα φρουρουμένην, ὑπὸ τὴν
πάντα νοῦν ὑπερέχουσης τοῦ θεοῦ εἰρήνης· καὶ τούτων χορη
γοῦσαν ταῖς ἅπαν ταχοῦ ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις· καὶ ἐκ πολ
λοῦ μᾶλλον τοὺς ἐν κοινωνοῦντας τούτων, πάντα τὸν μὴ κοινωνοῦντα τούτοις
καὶ τὰ ὑπὸ φρονοῦντα· ἔτι ὑπογραφή· Μαρίανος ἐλέῳ θεοῦ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου
δαλιαλείου, καὶ ὅσα χορηγῶν μοναχεῖ τούτῳ στήσ
βασιλίδος πόλεως, δεήθεὶς ὑπέγραψα· Ἀγάπητος ἐλέῳ θεοῦ
πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς δίου, δεηθεὶς ὑπέγρα
ψα· Ἀγάπιος ἐλέῳ θεοῦ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μο
νῆς τοῦ τῆς σφ' μνήμης σφαλαατίου, δεηθεὶς ὑπ· Ἀλόξαν
δρος ἐλέῳ θεοῦ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγί
ου ἀβραμίου, δεηθεὶς ὑπ· Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ πρες
βύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς ἰωὰβ, δεηθεὶς ὑπ· Ἐλθαθέμος ἐλέῳ
θεοῦ πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τοῦ ἁγίου μακαρίου κυριακοῦ, δεηθεὶ
ὑπ· Διόσκορος ἐλέῳ θεοῦ πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τῆς ἁλυβείου

ⲉⲓⲣⲏⲛⲏ ⲙⲛ̄ ⲡⲓⲙⲁ ⲛ̄ⲣⲱⲙⲓ ⲛ̄ⲧⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩⲧⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲙⲛ̄ⲧⲣⲣⲟ. ⲥ ⲧⲉ ⲡⲓⲥⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ ⲉⲧⲥⲟⲩⲱϣ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̄ⲥⲁ ⲡⲓⲥⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲙⲛ̄ⲧⲣⲣⲟ

Μαίμας ἐλέει θῦ μοναχὸς μονῆς τοῦ μακαρίου μαρτυρίου. καὶ ὑπὲρ
πάντων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἱεροσολύμῳ μοναχῶν δεηθεὶς ὕπ. Ἰουλι
ανὸς ἐλέει θῦ μοναχὸς μονῆς τοῦ μακαρίου θεοσίου. καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἱεροσολύμῳ μοναχῶν, δεηθεὶς ὕπ. Ἰωνὴς ἐλέει θῦ
μοναχὸς μονῆς τοῦ μακαρίου μαρτυρίου. καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ μοναχῶν ἱεροσολύμῳ δεηθεὶς ὕπ. Σαββάτιος ἐλέει θῦ
μοναχὸς τῆς λαύρας τοῦ μακαρίου σάββα. καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ ἱεροσολύμῳ μοναχῶν, δεηθεὶς ὕπ. Μαρτύριος ἐλέει θῦ
μοναχὸς τῆς νέας λαύρας. καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἱεροσολύ
μων μοναχῶν, δεηθεὶς ὕπ. Βασίλειος ἐλέει θῦ μοναχὸς τοῦ ἰ
ορδάνου. καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν τῷ ἰορδάνῃ μοναχῶν, δεηθεὶς ὕπ.
Θεόδωρος ἐλέει θῦ μοναχὸς τῆς λαύρας τοῦ μακαρίου φιρμίνου. καὶ
ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἱεροσολύμῳ μοναχῶν, δεηθεὶς ὕπ.
Θεωνᾶς ἐλέει θῦ πρεσβύτερος καὶ ἀποκρισιάριος τοῦ ἁγίου ὄρους
σινᾶ καὶ τῆς ἐρήμου ῥαϊθοῦ καὶ τῆς κατὰ φαρὰν ἁγίας ἐκκλησίας. ποι
ούμενος τοὺς λόγους ὑπὲρ πάντων τῶν ὄντων μοναχῶν ἐν τοῖς εἰρημένοις
ἐρήμοις τόποις, δεηθεὶς ὕπ. Ἰωνὴς ἐλέει θῦ πρεσβύτερος καὶ
μοναχὸς λαύρας τῶν ἀμνῶν τῆς πεδιάδος. καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
ἐν τῇ πεδιάδι μοναχῶν δεηθεὶς ὕπ. Θεόδωρος ἐλέει θῦ διά
κονος καὶ μοναχὸς μονῆς τοῦ μακαρίου σεργίου τῆς ἐν τῇ πε
διάδι. καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν δεηθεὶς ὕπ. Κοσμᾶς ἐ
λέει θῦ μοναχὸς, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παλαιστί
νῃ μοναχῶν, δεηθεὶς ὕπ. Στρατήγιος ἐλέει θῦ διάκονος καὶ
μοναχὸς, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ παλαιστίνῃ μοναχῶν
δεηθεὶς ὕπ. Σαλαμίνης ἐλέει θῦ πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος, καὶ
ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν τῇ τρίτῃ παλαιστίνῃ ἀρχιμανδρίτῃ καὶ
μοναχῶν δεηθεὶς ὕπ. Ἠλίας ἐλέει θῦ διάκονος καὶ μονα
χὸς, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν αὐγούστοπόλει μοναχῶν τῆς τρί
της παλαιστίνης δεηθεὶς ἐπέδωκα. Ἀνάστασιος
ἐλέει θῦ διάκονος καὶ μοναχὸς, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πέτραις
μοναχῶν τῆς τρίτης παλαιστίνης δεηθεὶς ἐπέδωκα.
Φωτεινὸς ἐλέει θῦ μοναχὸς τοῦ ἁγίου στεφάνου τοῦ ἐν ναῷ ζα
ιαμνῖ πρώτης παλαιστίνης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ
μοναχῶν δεηθεὶς ἐπέδωκα. Ἰωνὴς ἐλέει θῦ πρεσβύτερος
καὶ μοναχὸς, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν τῷ ἀϊλᾶ τῆς τρίτης

παλαιστίνης μονάχος δεήθητε πέδωκα. Παῦλος ἡγέμων θεῖος
ἀνὴρ καὶ ἀποκρισιάριος μονῆς τοῦ μακαρίου μάρωνος τῆς
ἐξαρχούσης ἐν τῇ δυτικῇ μερίδι τῶν μοναστηρίων, προ
σμονὴ πλόγος ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ δυτικῇ μερίδι ἀρχιμανδρί
της καὶ μοναχῶν, δεήθητε πέδωκα. Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος
ἅπτε. Θεόδωρος μὲν ὁ πτελίβλεπος ῥαιφενδάρεως ἀναγνώστης
πράξας τῷ παραγέγονεν. ἀνάμνησις κέλευσον δὲ καὶ οἱ ἡμῖν
ὠφελοθέντες λίβελλοι, παρὰ τοῦ λαβόντος μονάχου. καὶ λαβὼν
διόδωρος ὀρθοσεβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος, ἀνέγνω..

Λίβελλος μονάχου πρὸς μίμησιν περὶ ἀρχῶν.

Τῷ δεσπότῃ ἡμῶν τὰ πάντα ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἀρ
χιεπισκόπῳ καὶ περὶ ἀρχιτῆς βασιλίδος μίμωνι, καὶ τοῖς ἐνδη
μοῦσιν αὐτῇ ὁσιωτάτοις ὠφελιμοῖς τῆς τοιαύτης χώρας,
καὶ θεοφιλεστάτοις ἀρχιδιακόνοις τοῦ ἁγιοπολιτικοῦ θρόνου,
καὶ τῇ ἐνδημούσῃ τῇδε τῇ φιλοχρίστῳ πόλει ἁγιωτάτῃ ὠφελι
μωνοσιωδίᾳ, παρὰ μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου
μονῆς δελμαδίου. καὶ ἐξάρχου τῶν μονασταρίων καὶ τῆς ἐνδη
μούσης ἐν αὐτῇ ἀρχιμανδρίτου καὶ μονάζοντος τῆς ὑπὸ τὸ ἱερο
σόλυμα ἐρήμου. καὶ ἀπὸ τῆς δευτεραίας συρίας, καὶ τοῦ ἁγίου ὄρους
σινᾶ, καὶ τῆς περὶ παλαιστίνων: τῆς ὑπὸ ἀνθίμου χρίστος πλήρω
σεως. καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ ψήφου παρ' ὑμῶν τῆς ἁγιωτάτης
καθ' ὃ ξένη ἐχθέσεως, ὅτι καὶ περὶ τῆς ἁγίας καρδόνας ἢ μαρτήκως
ἐπάλξεως, καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ὁμολογήσας δόγματα,
μέχρι τοῦ θεοσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως, τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν σύλλογου, ἵνα
τὸ ἐν ἁγίοις τι. ἵνα καθαρίσῃ τὸ αὐτοῦ ἐκκλησίαν. καὶ παραστή
σῃ αὐτῷ ἑαυτῷ ὡς ἁγίαν δόξαν. μὴ ἔχουσαν στίλον ἢ ῥυτίδα,
ἢ τί τοιοῦτον ἕτερον ἐξ ἐναντίων. καὶ ὡς μὴ ἡμῖν διδῷς τὸ ἴδιον σχολα
ζουσιν ἐπαγγέλματι, τοῦτο προσανέχειν καὶ μόνῳ. ὑπομένοντες
τὴν ὄψεως περιστασιν διακοπτομένοις. ἀλλ' ἐπιδὴ ὁμοίως καὶ
δαίμων ὑποῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀφθόνων ὀφθαλμῶν, ὡς τὴν δόξαν ὅτι
γαν αὐθαίρετον σεβάσμιον καὶ πέτρον, διὰ τοῦ τὴν παράπτωσιν τὴν φρίνην τὴν
ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν οὐ παύει, τοῦτο μὲν γὰρ περὶ ὧν τὴν ἐν τοῖς
πρώτοις ὡς δεδομένοις λιβέλλοις εὐσεβέσι πατρὶ ἁγιωτάτῳ, οἷς
καὶ ἀναγνωσθεῖσιν ὡς τῆς ὑμετέρας μακαριότητος κρίσεως προσῆλθον

σεώσθον· ἡ ἐν τῇ προδοχῇ τοῦ βεφαίου καὶ βασιλέως
δεήσθω, τὴν ἡ κατὰ περιφθόνου τῆς ἁγίας σοφίας παρὰ τῆς
αὐτοῦ θεοσεβείας, διὰ θεοδώρου τοῦ περιβλέπτου βαιφλαντίου,
διακονίσαντος ἡμῖν τὴν αὐτοῦ θεοσεβῆ κλῆσιν, προστάτου σαν
τῆς ἁγίας τοῦ σεωσθένους, περὶ πάντων ἡμῶν περιεχόμεν ἐν τῇ δεή
σθω ὑμᾶς διακωλῦσαι, δι' ὀξήλθομεν μέρος τι· οὐ γὰρ οἰόντε
πάντα τὰ παρ' αὐτῆς, ἡ τὰ ὅμοια τοῖς φρονοῦσιν, ἀπο
δυσχεῖς ἡ διοσκόρου καὶ ταρμιῶν ἀκεφάλων αἱρετικῆς, κατ'
τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ἐν τε τῇ βασιλίδι ταύτῃ πόλει, καὶ
ἐν ἑτέραις πόλεσι τολμηθέντα ἡ τολμώμενα. οὗτοι γὰρ ὡς πρὸ
μικρὰ λογισάμενοι τὰ ἤδη παρ' αὐτῆς τολμηθέντα, ἡ ἀναβολὴν
πάσαν διαταράξαντες, ἡ πάντοθεν ἀντίνοις αἵμασι κατα μο
λύναντες ὅσιον ἡ ἕτερον ἀνδρα; φιλονεικοῦσι πάντως δ',
τιμῶν δὲ τὴν βασιλίδα πόλιν τοιούτοις περιβαλεῖν ἀπρεπείας
σοις καὶ κακοῖς. ἀπερβουλόμενοι σὺν τῷ μιαιφόνῳ ἀνακεφα
λαιώσασθαι, ὃ κἰόμεν τι πρῶτον ἢ τί ὕστερον δηγήσομέ
θα· ἢ τί σιωπήσαντες ὡς βραχύτητι ἢ ὡς μέζον φανερεύσο
μεν· πάντων τῶν παρ' αὐτῆς δραμάτων ῥηθέντων καὶ σύμμικτον
ὄμοθυμῶν· ἡ οὐδενὸς καθ' ἕτερον ὑποδεεῖς ἔχειν δυνάμεῖ·
ἢ γὰρ ἀπὸ μέρους τὰ δὴ καὶ ἄπαντα, ὧν αἱρέσεως πλήρης·
ἀλλὰ τοὺς ἀναθεματισμοὺς οὓς κατὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων
καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐδίδασκαλλων, τὰ μιαρὰ αὐτῶν δόγμα
τα καὶ ἔτολμησαν φθέγξασθαι, καὶ μαλιστα κατὰ τῆς ἁγίας χαλκη
δόνιος συνόδου, καὶ τοῦ μακαρίου παύλου λέοντος· ἀλλὰ τὰ
σχέδη τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς πάλαι λαῶν τὰ σκόλ
δαλα; ἀλλὰ τοὺς σωσωθῆς μοὺς οὓς κατὰ θεοφιλ' ἀρ
χιεπισκόπων καὶ ὅσοι ἀρχιερεῖς ἐφρόνησαν τοῦ, πλῆθος ἀνδρῶν
αὐτοῖς περιθροιχίσαντες, ἵνα τοὺς κατὰ τῶν ἁγίων ἀναθεμα
τισμοὺς ἀπαιτήσωσιν; ἀλλὰ τὰς ἐμφανῶς ἐλεεῖν μολύσμα
περιεχούσας ἀναθέματα κατὰ τῶν ἁγίων πρώτων; ἃ
περιβόλια καὶ ἀνάγκη καὶ πάλιν ἀπρεπῶς ὑποβαλλόντες τὴ
νας τῶν ἁγίων ἀρχιερέων ἐκκλησίαν τοῦ παρόντος, ἵνα καὶ
ὅμοιοι, τῆς θεοῦ πολιτῆς ἐκκλησίας, ὁδὲ, τοῦ τῆς ἀπομίσας,
ἀθέσμως καὶ παράπαν ἱερὸν κανόνα ἀφιέρωσαν, καὶ
τελῶν ἀντὶ γε τῶν θρόνων, καὶ τοῦ γε οὐ φθονᾶν

γνοσθαι τῆς κ(υρί)ας ἀλοξάνδρεως κλησεως. ζημιοῦνται οὖν τοῦ τοιούτου οἱ
καθ' ἅπαξ. γνώμη γὰρ ἦν αὐτοῦ φορύβους κινεῖν, καὶ μηδὲ
ποτε αὐτὴν αὐξηθῆναι. πῶς γὰρ οἱ σύνεγγυς μὴ διαπηδᾶν
χειμαίνει κλύδωνι ζόμενον, καὶ τοῦτο μόνον προσπαθεῖσθαι, τὸ
διαταράττειν κ(αὶ) πάσης προφάσεως τὰς ἀφ' οὗ θεὸς κ(αὶ) κλήσεις.
τοι γὰρ οὐκ ἦν τὸν ἰβηρα πέτρον καὶ τὰ ταυτὸν δέχεσθαι. καὶ νῦν ἡ
οἰκ τοῖς λοιποῖς ἀκεφάλοις ὡς ἐνόμισεν, ἀπεσχίσθαι μόνοις τῆς
ἀλοξανδρέως κλήσεως. ἦς ἀνωθεν ἀποστῆναι τότε προσ-
ποιήσατο, καθὼς ἀνωτέρω ἔφθη. πρὸς τούτοις ὅπαθεν, οὐδὲν
ἧττον αὐτῷ πρὸς τὴν σωτηρίαν παραβαίνει σώματος. ἡ γὰρ
ἐν χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος, ἐφ' ἑκάστης ὡς ἔφθην ἀναθεματί-
ζειν τολμᾷ, ἀκοινώνητον ταύτῃ. πολλοῖς δὲ σωτηρίαν ὡς
αὐτὴ κατὰ χαλκηδόνα ἁγίαν σύνοδον, ἡ ὑπὸ αὐτὴν ὑπάρχουσα
ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐχόντων διπτύχοις. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ὡδὶ κακῶς δόξα
μὴν αὐτοῖς ἡ ἀλοξανδρέ πόλις διέφυγε τὴν αὐτὴν φορύβους,
ἐφ' ἑαυτῆς γὰρ ἦσυχάζουσαν ὅπως ποτὲ καὶ διέκοψε τὴν αὐτῶν
νοῦν, ὡς ἂν ἀπροπτώτως πληγὰν καταφήσαν, προσθέντες αὖ τοῖς πρώ-
τοις, καὶ καταλήλων τὸν ἐκ θεοῦ λαὸν κινήσαντες, ὥστε καὶ
ἐμφυλίους χύσεσθαι πολέμους. καὶ πολλῶν οἴκων χύσεσθαι
καύσεις. πολλῷ δὲ ἀνωναίμακτα χεθῆναι. καὶ τούτους μόλις πο
τὲ, φυγῆς τὰς αὐτῶν τοῖς ποιναῖς διαφυγεῖν. οὓς περ ἐκείνοι
διαμαρτόντες, ἀναθέματι γοῦν αὐτοὺς καθυπέβαλον, καὶ ἐκ
τέρας πλάσαντες κλήσεις αἱρετικοὺς καὶ αὐτοὺς δικαίως
ἀποκαλοῦντες. ὥσπερ εἰ χρὴ σθαι αὐτοὺς ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ κρίσεως,
τὸ δὲ βόθυνον ἐμπεσόν οὐ φρασθὲν τὸ. καὶ ὑπὸ φέρεται πόνος
αὐτὴ εἰς κεφαλὴν αὐτῆ. πάσαν γὰρ ἐκκλησίαν ἀδίκως ἀνα
θεματίσασα τολμήσασα τε, ὑπὸ πάσης ἐκκλησίας αὐτοὶ δικαίως ἂν
θεματισθήσαν. πολλαὶ μὲν οὖν καὶ ἕτεραι τὸ λμήκασιν. ἅτινα
πάσι νέφαι τοῖς κ(αθ)' ἡμᾶς ἀναλωλὼς ἐγνώσεται. διὸ περὶ δὲ τὸν ὄγκον
τούτων φθόγον τε, καὶ ἀηδοῦς τῆς ἡμετέρας μακαριότητος ἱερᾶς
συλλόγου καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς θρόνου ἐκκλησίας, τὰς αἱρετικὰς τοῦ
των πράξεις αὐτεσιασμοὺς. οὕτω δὴ οἰκείως ὡς προφθῆναι, τὴν
τε ἀνωμαλίαν καὶ ἀλοξάνδρειαν διαβεβηκέναι, καὶ καταλαμβάνουσι καὶ
βοαὶ λίθου τάντιλω πόλιν, οἱ παρὰ τούτων καὶ τοῖς ὁμοίως
αὐτοπλανηθέντες. πρόδρομοι ὡς πρὸ τῆς ἐκείνων κακίας ὑπάρχοντες.

καὶ προσαλίσαι αὐτοῖς τοὺς μύσους ὅδον ὀφέλοντες· καὶ μὴ ἐκ
μους πάλιν πέτρος· ἐφοξῆς δ' τούτοις καὶ σεβῆρος· καὶ τὸν τὸ
ἰδιωτικὸν οἰκουμένης τὸ σκληρὸν τοῦ ζῆν καὶ τὴν πολιτικὴν
ὅσον γε τὸ ἐπ' αὐτοῖς λυμαινόμενοι, δικὲ παύσαν το· καὶ παράσω
ξις καὶ παραβατὴς μᾶλλον προφανῶς καὶ μετὰ πάσης ἀναιδείας
παρρησίας, δημοσίᾳ τε καὶ ἰδίᾳ τολμῶντες· παροξυνάλλοντες
ἑαυτοὺς καὶ μεστὴν ἅπασαν χρὴ μαίνεσθαι προφήτην φόβου καὶ πλὴν οὐ
οὐ τυχόντα ἐκ τούτου καὶ ἐκ πολλοῦ οἰκοῦν ἑαυτοῖς πεφιλοσο
φηκότα· διὸ ὧν τὰς μὲν τῆς ἀκρασιοτέρους ψυχὰς δεξαμένη παύσασαν·
τὰς δὲ τῆς δῆλον οτέρους, καὶ τε κτύπησαν· τὰς δὲ τῆς πρὸς χρήμα
τα καὶ ἡδονὰς καὶ προφανῶς κεχλιωτέρους, ὑπερέσυρεν· ἀλλὰ μὴν καὶ
συνδιώκοντες ἅπασι οἱ κίας, αἰχμαλωτίζοντες ψυχὰς ἀφηνιάσκους
ἀνδρούντες καὶ γυναῖκας· καὶ οὐ μόνον ψυχικῶς, ἀλλὰ δὴ καὶ σω
ματικῶς ταύτας διαφθείροντες· τῶν τῆς ἀσεβείας καὶ ἀσωτίας
βαραθρωδεστάτων· καὶ τί δεῖ περὶ τούτων τὸν λόγον ἐπεκτεί
νειν· πάντων δὲ ἀνώλεθρον ὄντων οἰκουμένων ὧν φαμὲν τὰς ἀνο
σιουργίας ἐν εἰρήνῃ μὲν ἀκεφάλων αἱρέσεων· καὶ σεβήρου καὶ πέ
τρου· καὶ τὰς μαφὰς αὖ τε καὶ ἀβέους καὶ βλάσφημους καὶ φόνοις χαίρου
σας ψυχάς· ταῦτα γὰρ φανερῶς δέδρασι, τάτε ἐν τῇ πρεσβυτεραίῳ
νήσῳ· ἥν καὶ ὅπερ ὁ μιμησάμενος ὁρμίσδας τὸν ἀποστολικὸν κλῆνον
διὰ πετρόνου· καὶ ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι πόλει καὶ ἐν θεοῦ πόλει· καὶ
ἐν ἑτεροστολίοις πραχθέντα τε καὶ συγγεγραμμένα ὑπομνήματα, τὸν μυ
σαρὸν κλῆνον βίον ἅπασι διαρρήδην ὄντα· καὶ τοὺς αἰωνίους καὶ ἀλύτῳ,
ἀναθεματισμοὺς οἷς βέβληνται οἱ ἁρπαγέντες, διὰ τὰς ἀπηγορευμέ
νας αὐτοῖς πράξεις εἰς ἁρπαγὴν ὅλους· ἐφοῖς ἐγκαλύπτεσθαι ὀφεί
λοντες, καὶ λέγειν τοῖς ὄρεσι πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ καλύψατε ἡμᾶς·
ἢ ἐν τοῖς βάθεσι τῆς γῆς ἀκαταρύπτεσθαι, καὶ κρύπτονται τῆς παρ
ρούσης ζωῆς τὸν θάνατον ἡγεῖσθαι· διὰ τὸ μόνους αὐτοὺς τῆς πανα
ἁρπαγῆς, αἰωνίοις καὶ ἀλύτοις ἀναθέμασιν ὑποβεβλῆσθαι,
τοῦτο μὲν δὴ ἐποίησαν· ὡς ὠθισεμνοῖς ὑπὸ τοῖς αἰσχίστοις ἀκαθ
άρτοις πνεύμασι, δοσέφρησαν ὡς ἁρπὴ τῆδε τῇ πόλει· καὶ ὅμως, ἡμέρας
βῆμέρας, τῇ ἀσεβείᾳ προσπίθησιν· ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος
λαλοῦν, καὶ τῇ ἄμων κατοξανιφαλῶν πρῶν· καὶ τὰ τούτων ὀφ
θαλμῶν διαυγάζων καὶ βλάσφημα δόγματα· ὅτε πρὸς τὰ ἑωθινὰ

ἀνδρὸς ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, ἢ τοῦ τοῦ τρίτου
ταύτης τῆς βασιλίδος πόλεως ἀρχιεραστικοῦ διαγωγεμήσου
οἰκουμένου, ἢ τοῖς μακαριωτάτοις πρεσβύταις θεοῦ πόλεως καὶ
Ἐφεσινῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρχιερεῦσι, πρόπρον μὲν τῷ κτ,
τῷ αὐτῷ αἱρετικῷ, παραδεῖξαι φρικωδῶν ἀνδρῶν προσευχὴν
τινὰ καὶ μαλὶ καὶ ἀναθέματος ἁφτίζ, καὶ πρὸ τοῦ δὲ τούτου, καὶ ὑμᾶς,
ὑποβαλεῖν καὶ τὸ ὄνομα. πάσι φανερούμενον καὶ ἀναθεματίζον
των ἐκείνου τὸν καὶ ἀνῶν ἔκ. αὐτοῦ υἱὸν, σεβαστὸν καὶ πέτρον, καὶ
τοὺς τὰ ὅμοια τούτοις φρονοῦντας, καὶ μὴ μετανοήσαντας. ἀλλὰ
πιμένοντας τῇ ἐκείνου πλάνῃ. καὶ τὰ αὐτὰ σεβαστὸν καὶ πέτρου διδάσκειν,
καὶ πᾶν τὰ δεχόμενος καὶ τοῦτων συμμοιρίας, ὥστε καὶ αὐτὸν
νεφοβίωνα καὶ αὐτὸν καὶ διὰ καὶ τοῖς ἄλλοις αἱρετικοῖς, τοῖς
λαοῖς παραδιδόντες ποιεῖν ἑαυτοῦ. διδάσκοντες τε,
τοὺς διὰ τοῦ ἀναθέματος, πάντα τὸν ἐκείνων θανατηφόρον
ἰὸν ἀποφρέφεσθαι. θεῖτε ἅμα πᾶσιν ἡμῖν, πρὸς τὴν ἰσχὺν
τοῦ βασιλέως καὶ θεοφυλάκτου ἡμῶν βασιλέως, δραμεῖν
καὶ διδάξαι αὐτοῦ βασιλέα, πάντα μὲν τὰ παράκλου
θήσοντα. δεῦτε πᾶσαι ἡ αὐτοῦ μέρος ἐκείνου πρᾶξαι,
ἅπερ ἡμῖν φιλόθεος αὐτὴ καὶ θαυμασία, σοφὲ καθαρὸς ποιῆν
πέφυκεν ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν, καὶ
τῶν αὐτοῦ θεοφύλακτον βασιλέα ἀπαράλλακτον καὶ ἀνενόχλη
τον διαφυλάττειν. καὶ παρ' ἡμῖν ὀξονομασθέντας καὶ τοὺς
τὰ ὅμοια τούτοις φρονοῦντας, ὀξελάσαι τῆς δεσποτείας.
καὶ παῦσαι τὰς γινομένας παρασυναξεις, καὶ παραβα
πτίσματα καὶ τὰ παράλληλα. ἀλλὰ μὴν καὶ ζωόρκην τινὰ σύρον
ἁγιάσαι, τοῦ αὐτοῦ ἐλεήσου καὶ ἰοῦ τεγλάνοντα, δεῦτε
πᾶσι ὑπαχθῆναι τούτοις, πίστις ἀνοίας καὶ ἀλαζο
νάσαι πληρούντα. καὶ μηδὲν ἕτερον μαθόντας, ἢ ὅπερ
ἔλαβε παρ' ἐκείνων, τὸ κτ ἀνῶν πρωὶ καὶ ἀναθεμα,
καὶ τοῦ τοῖς κοινωνοῦσιν. καὶ τὸ τῇ πρὸς αὐτὴ παφλινο
μένοις τοῦτο ποιεῖν ἀναγκάζειν. καὶ παρασυναξεις καὶ
παραβαπτίσματα καινοτομεῖν. καὶ φοβούσας τὰς ἁγίας
γίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας. αὐτούς τε τοὺς καὶ τοῖς ἄλ
λοις, ἐμφωλεύοντας ἐν διαφόροις οἴκοις καὶ προσαφοῖς

τῆς δὲ τῆς πόλ, ὡς περὶ τινα θηλεία δέξασθαι. καὶ ὃ πρέπον
ἑαυτοῖς τόπον καταλαβόντα, οἷα μὴ βουληθέντας ἐν ταῖς
ὑπὸ τῶν αὐτοῦ θεσμοφόρων νομοθετηθείσαις πόλεσι, σωφρο-
νεῖν καὶ μὴ οὐχὶ δικάζειν. μὴ ἐν ταῦθα γενομένους, καὶ ἅπτουσε
αὐτῶν γενέσθαι, ἕκτην περὶ αὐτοὺς ὡς δ' ἀθάνατος ἀφάσ-
καὶ χρονίας μακροθυμίᾳ, καὶ θεραπείας καὶ τιμῆς τοῦ θεοῦ πολλὰ
χους καὶ βασιλεῖς, ἢ ἐκάνων οὐ μὴν προσταθησομένους.
ἀγαλλιάσεις ὑπερβαλλούσης φιλανθρωπίας ὑπερίδοντι, ἀνα-
ξίους τούτους προφωνεῖν. καὶ ἐς τοσοῦτον ἀπονοίᾳ καὶ ἀλλοτρι-
ἀρθλιῶσαι, ἐς ὅσον καὶ τιμῆς), καὶ ἀδεῶς πάντα προσήκειν παρα
κεχώρηται. χρηκλεῖ τε διαταξιν πᾶν τὸ ταῦ κατα πρᾶ-
γμα, πρός τε τοὺς ὅσοι ἀρχιερεῖς, πρός τε τοὺς δημοσίους ἀρ-
χοντας, πάντα τὰ ἀφηλιώματα γίνεσθαι ἀπαρρόβλητον. ὡς τὸ
τοὺς οἰκείους τὰ προσήκοντα ἐν οἷς αὐτοῖς ὧν δ' ἀχθόμενος ἀφά-
γίνου), προσκυροῦσθαι ταῖς κατὰ τὸν φίλον ταῖς ἐκ
κλησίαις. καὶ οἴκοθεν λιχοῖνόμοι θεσμοῖς, πάντα τὸν
καὶ πράγματα, ἐν ὧν καὶ δι' οὗ δ' τε κατ' πλησίον δ' τε κατ' ἀληθῶν
ἱερὸν τι ἐπιτηδεύεσθαι, ταῖς ἀγίοις ταῖς τοῦ θεοῦ προσηκόν
ἐκκλησίαις. καὶ τοῦτο μὲν δοκεῖ τὰ ἡδέα γραφή, ὅτε
μεσοῦντος τοῦ θεράποντος, τὰ δὲ ἱερὰ καὶ πρᾶξαι, ἐς κατα
σκευὴν τοῦ ναοῦ προχωρῆσαι, θεόθεν δ' ἀναχθῆς ἐν
ποθήσεν. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλο τέλον πῦρ, ὅπως γρῶν ἐν αὐ
τοῖς προσλίπωσι καὶ ἐπιτελέσαν, ἢ ἀπηγορευμένων οἷς
ἱεραῖς κλῶ λάτου ὑργίαν, δαθὰν καὶ ἀφθαρῶν καὶ ὅσιων ἀγ
νικορέ. οἱ τότε τῆς ἱεροσύνης καὶ τοῦ προφήτου καὶ τοῦ
θεοῦ, ἀναισχύντως καὶ τοξάνασθαι, καθ' ὑπερνεῦν
οὗτοι πρὸς ἀσεβῆ ἄνδρα αὐτοῖς ἐκ μαθοῦντες. ἀδικεῖ
νευμοι ἱεροὶ καὶ ἀληθεῖς ἀνθρώποις, τοῖς οἴκοις ἐπὶ σὺν
θον. καὶ ἄλλο τέλον ἡμέραν θεσπιάσματα. καὶ καθαρσίου
πίεια ὡς κοδόμησαν, δέξασθαι τοῦ ἀληθινοῦ θεσπιάσμα
καὶ τῆς ἀγίας κολυμβήθρας. θεσπίσαι δὲ καὶ τοῦτο ἱκετεύομεν
τὸ ἀνθρώπου θεσεβὲς κράτος, πάντα τὰ καὶ τὰ ἀγίασμα
σωμάτων καὶ τοῦ μακαρίου λέοντος, σεβομένου σεβῆ συμφράσμα,
ὅπου δὴ ποτε εὑρισκόμενα, που παραδίδοσθαι. τοῦτο γὰρ

καὶ ὠδὴ, τοῖς μὴ ἐντος καὶ νεφορεῖ δὲ ὀσεβέσι συγγράμμασι γίνεσθαι, δὲ
σεβοῦς διαφορὰ ὑγοι διαπάξεις. Τὰ δὲ κοινὰς πραχθέντων ἐν τοῖς ἐ
ρημικοῖς προσώποις, δι᾽ ὧν πρὸς ὑμᾶς ἡ ὑμετέρα μακαριότητος
καὶ τοῦ ἱεροῦ σύλλογον, ὡθῆξι τῆσαι παράτε τῶν σωεδρευθέντ
ὑμῖν, καὶ ὅσοι ὡσαὶ τῶν ῥωμαίων, καὶ προσκαρτερούντων ὑμῖν
θεοσεβεστάτων νοταρίῳ, ἐπιγεμελῶ καὶ τὰς ἀποκρίσεις ποιχαμέ
νων θεοφιλῶν ἀνδρῶν τῆς ἀναστολικῆς διοικήσεως. ὡς δὲ τοῦ
των φανερῶς γινομένων, ὀξακολουθῆσαι ἡ ὑμετέρα μακα
ριότητα, καὶ σωεδρεύσαν ὑμῖν ἀδιανοσιώδου, τοῖς ὁρισθεῖ
σι καθ᾽ ὧν τὰ παρὰ τοῖς ἐρημικῷ πεφαρχικῷ θρόνῳ κανόνας
μησόντι ἁγίων πατέρων. καὶ ἀναθεματίσαι τῷ ἐρημικῷ, σε
βῆρον καὶ πέτρον, καὶ τοῦτ᾽ ἀκολόθους καὶ τοῦ αὐτῷ φρονήμα τος
ὑπάρχοντας. καὶ μᾶλιστα τὸν μεγιμεγνθυθέντα ζωόρον. ὡς δὲ αὐθη
σις τούτων ἡ καὶ πλέον, ἐκκλησιαστικοῦ χεῖ διαταράξαντα.
καὶ καθόλου πάντας ἐκκήρυκτον γενόμενον ὑπότε τοῦ ἀποστολι
κοῦ θρόνου, καὶ πάσης ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλη
σίας, καὶ μὴ θέλοντα τοῖς τοιοῖς ἀκολουθῆσαι τε καὶ κοινωνῆσαι.

α ὑποτραφεὶ. Μαρκιανὸς ἡγέμων πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης
μονῆς τοῦ ἁγίοις δαλιανοῦ, καὶ ὄξαρχος τῶν μοναστηρίων
τῶν τῆς τῆς βασιλίδος πόλ, ὑπογράψας ἐπέδωκα. β Ἀναστάσιος
ἐλέῳ θεῷ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς διου δεηθῆς ὑπέγραψα.
γ Ἀναστάσιος ἐλέῳ θεῷ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ τῶν ὁσίων
μηνοφαλαστίου, ὑπογράψ ἐπέδωκα. δ Ἀλέξανδρος ἐλέῳ θεῷ πρε
σβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τοῦ ἁγίοις ἀβραμίου ὑπογρᾶ ἐπέδωκα.
ε Θεόδωρος ἐλέῳ θεῷ πρεσβύτερος μονῆς ἰώβ, ὑπογρᾶ ἐπέδωκα. ϛ Ἐλευθέ
ριος ἐλέῳ θεῷ πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τοῦ ἁγίου μάρτυρος κυριακοῦ ὑπογρᾶ
ἐπέδωκα. ζ Στέφανος ἐλέῳ θεῷ πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς ὁλυμπί
ου ἐπέδωκα. η Κυριακὸς ἐλέῳ θεῷ πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τῶν σύρων
ὑπογρᾶ ἐπέδωκα. θ Θεόδωρος ἐλέῳ θεῷ πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς
τρύφωνος ὑπογρᾶ ἐπέδωκα. ι Στέφανος ἐλέῳ θεῷ πρεσβύτερος καὶ ἡγού
μενος μονῆς τῆς κώνωπα ὑπογρᾶψας διὰ χειρὸς ἰακώβου ἐπέδωκα.
ια Παῦλος ἐλέῳ θεῷ πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τῶν ῥωμαίων, ὑπογρᾶ ἐπε
ιβ Ἰωσὴφ ἐλέῳ θεῷ πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τοῦ ἁγίου ἀποστόλων
ὑπογρᾶ ἐπέδωκα. ιγ Κοσμᾶς ἐλέῳ θεῷ πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τοῦ
ἁγίου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάν ὑπογρᾶ ἐπέδωκα. ιδ Διόσκορος ἐλέῳ θεῷ

ಮಹಾಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಕಲ ಸಾಮಂತರಿಂದ ಸೇವೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾಶ್ಯಪ ಗೋತ್ರದ ಕೌಂಡಿನ್ಯ ಋಷಿಯ ಸಂತಾನದವರಾದ ಕೌಂಡಿನ್ಯ ಗೋತ್ರದ ಮಾನವ್ಯ ಸೂತ್ರದ ಅಹಿಚ್ಛತ್ರಪುರವರಾಧೀಶ್ವರರಾದ ಶ್ರೀ ಅಚ್ಯುತನಂದಿ ಮಹಾರಾಜರ ಪುತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಸ್ಕಂದವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ಧರ್ಮಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜರಾದ ಶ್ರೀ ಶಾಂತಿವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜರ ಪುತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯಸ್ಕಂದವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ಧರ್ಮಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜರಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಸ್ಕಂದವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜರ ಪುತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಕುಮಾರವಿಷ್ಣುವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ಧರ್ಮಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿಂಹವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜರ ಪುತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಸ್ಕಂದವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ಧರ್ಮಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜರಾದ ಶ್ರೀ ವೀರವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜರ ಪುತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿಂಹವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ಧರ್ಮಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜರಾದ ಶ್ರೀ ಕುಮಾರವಿಷ್ಣು

πρεσβύτ(ερος) κ(αὶ) ἡγούμ(ενος) μον(ῆς) τ(οῦ) ἁγ(ίου) Ἀνδρέου τ(οῦ) ἐπ(ὶ) θαλ(άσσῃ),
ὑπὸ φωτ(ηνὸν) ιβ΄ ὅσι(ον) αὐθ(ήκοντα) πε΄ τῆς χαλκηδ(όνι) πρὸ τ(οῦ) ιγ΄,
δ(ιὰ) κωρεῶνος πρεσβ(υτέρ)ου τ(ῆς) Πλατ(ανίτ)ης μον(ῆς) κ(αὶ) δεσπ(οτ)ικοῦ μοιβδ(ὸν)
τὸ ἐλεάφραμμα τ(ὸν) ἕνα. Θεόδωρος ἐλέῃ(θεν) πρεσβύτ(ερος) κ(αὶ) ἡ-
γούμ(ενος) μον(ῆς) τ(οῦ) ἁγ(ίου) στεφ(άνου) τ(οῦ) λύδα ὑπὸ φωτ(ηνὸν) ιβ΄ ὅσι(ον)
αὐθ(ήκοντα) πε΄. Στέφανος ἐλέῃ(θεν) πρεσβύτ(ερος) κ(αὶ) ἡγούμ(ενος) μον(ῆς)
τ(οῦ) κοκκίου ὑπὸ φωτ(ηνὸν) τ(ὸν) ὅσι(ον) αὐθ(ήκοντα) πε΄ χαλκηδ(όνι), ὅτι.
Εὐσέβιος ἐλέῃ(θεν) πρεσβύτ(ερος) κ(αὶ) ἡγούμ(ενος) μον(ῆς) τ(οῦ) ἁγ(ίου) Ἡλιο-
φοδ(ώρου) τ(οῦ) παρυλλίου ὑπὸ φωτ(ηνὸν) τ(ὸν) ὅσι(ον) αὐθ(ήκοντα) πε΄, ὅτι.
Ἰάκωβος ἐλέῃ(θεν) πρεσβύτ(ερος) κ(αὶ) ἡγούμ(ενος) τ(οῦ) καλαμ(ι)ᾶ τ(οῦ) κάστω
ὑπὸ φωτ(ηνὸν) τ(ὸν) ὅσι(ον) αὐθ(ήκοντα) πε΄. Κοσμᾶς ἐλέῃ(θεν)
πρεσβύτ(ερος) κ(αὶ) μοναχὸς μον(ῆς) τ(οῦ) μακαρίου Θεοδοσίου τ(οῦ)
τὴ(ν) λόγους κ(αὶ) ὑπερ(πόντ)ια τ(ὰ) ἐντὸς ὑπὸ τ(ὴν) ἁγ(ίαν) πόλιν ἐρήμου μο-
ναχ(ῶν), ὑπογρά(ψας) ἐπέδωκα. Δομετιανὸς ἐλέῃ(θεν) πρε-
σβύτ(ερος) κ(αὶ) ἀρχιμανδρ(ίτης) μον(ῆς) τ(οῦ) μακαρίου μαρτυρίου, κ(αὶ) ὑπὲρ
πάν(των) τ(ῶν) ἐντὸς ὑπὸ τ(ὴν) ἁγ(ίαν) πόλιν ἐρήμου μοναχ(ῶν), ὑπογρά(ψας)
ἐπέδωκα. Κασιανὸς ἐλέῃ(θεν) πρεσβύτ(ερος) κ(αὶ) μοναχὸς λαύρας
τ(οῦ) σάββα, ποιούμ(ενος) τ(ὸν) λόγους κ(αὶ) ὑπὲρ πάν(των) τ(ῶν) ἐντὸς ὑπὸ τ(ὴν) ἁγ(ίαν)
πόλιν ἐρήμου μοναχ(ῶν), ὑπογρά(ψας) ἐπέδωκα. Κυριακὸς ἐλέῃ-
θεν πρεσβύτ(ερος) κ(αὶ) ἀρχιμανδρ(ίτης) λαύρας τ(ῆς) πυρ(γί)ου, ποιούμ(ενος) τ(ὸν) λόγον
κ(αὶ) ὑπὲρ πάν(των) τ(ῶν) ἐν τῷ Ἰορδάνῃ μοναχ(ῶν), ὑπογρά(ψας) ἐπέδωκ(α).
Νέσταβος ἐλέῃ(θεν) πρεσβύτ(ερος) κ(αὶ) μοναχὸς λαύρας τ(οῦ) μακαρίου Φιρ-
μίνου, ποιούμ(ενος) τ(ὸν) λόγους κ(αὶ) ὑπὲρ πάν(των) τ(ῶν) ἐντὸς ὑπὸ τ(ὴν) ἁγ(ίαν) πόλιν
ἐρήμου μοναχ(ῶν), ὑπογρά(ψας) ἐπέδω(κα). Ἱερεμίας ἐλέῃ(θεν) πρεσβύτ(ερος)
κ(αὶ) μοναχὸς λαύρας νε΄, ποιούμ(ενος) τ(ὸν) λόγους κ(αὶ) ὑπὲρ πάν(των) τ(ῶν) ἐντὸς
ὑπὸ τ(ὴν) ἁγ(ίαν) πόλιν ἐρήμου μοναχ(ῶν), ὑπογρά(ψας) ἐπέδω(κα). Γραμανὸς
ἐλέῃ(θεν) πρεσβύτ(ερος) κ(αὶ) μοναχὸς τ(ῶν) πυργ(ί)ων τ(οῦ) Ἰορδ(άνου). κ(αὶ) ὑπὲρ
πάν(των) τ(ῶν) ἐν τῷ Ἰορδάνῃ μοναχ(ῶν), ὑπογρά(ψας) ἐπέδωκα. Κύριλλος
ἐλέῃ(θεν) πρεσβύτ(ερος) κ(αὶ) μοναχὸς τ(ῶν) νέ λαύρας. κ(αὶ) ὑπὲρ πάν(των) τ(ῶν) ἐν
τῇ ὑπὸ τ(ὴν) ἁγ(ίαν) πόλιν ἐρήμου μοναχ(ῶν), ὑπογρά(ψας) ἐπέδω(κα). Λεόντιος
ἐλέῃ(θεν) ἡγούμ(ενος) κ(αὶ) μοναχὸς ἰδίου μοναστηρ(ίου), κ(αὶ) ὑπὲρ πάν(των)
τ(ῶν) ἐν τῇ ἐρήμου κ(αὶ) Ἰορδάνῃ φρ(ουρί)ων ὑπογρά(ψας) ἐπέδω(κα). Θεόδωρος
ἐλέῃ(θεν) διάκονος κ(αὶ) μοναχὸς τ(ῶν) νέ λαύρ(ας), κ(αὶ) ὑπὲρ πάν(των) τ(ῶν) ἐν τῇ ἐ-
ρήμου Ἱεροσολύμων μοναχ(ῶν) ὑπογρά(ψας) ἐπέδω(κα). Πολύβιος ἐλέ-
ῃ(θεν) διάκονος κ(αὶ) μοναχὸς τ(οῦ) μονῆς τοῦ μακαρίου Θεοδοσίου. κ(αὶ) ὑπὲρ

καὶ τῶν ἀντιφώνων ἡδύτητος μόνης, λυπηρὰς δὲ ἡλικίας γίνεσθαι. οἵτινες ἐπὶ δὲ τῶν κακαλαζόντων πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τοσοῦτον τοῦ κρὶ, ταῦτα ἢ ἐκείνους ἀποβαλεῖν δικαίως ἂν, ὅσον ἀπὸ τῆς ὑπερβολῆς βελτίους ἐπιγνῶναι. πολλάκις δὲ καὶ τὸν πλησίον ἑαυτοῦ φιλοῦντα, μεταξὺ ἐκκλησιαζόντων φυλάττειν τὰς. καὶ πάλιν ἐκ κλησιαζόντων τὸν σάλον, καὶ δούλων τοῦ θεοῦ τὰς ἐπαλθάς καὶ πόσους καλοὺς ἀνοήσας, στεναζόντων καὶ τὰ προφήτου ἐκέκραξαν. ἀνάθεμα κέδικασον ἢ δίκαιόν σου· μνημονεύει τῆς ὀνειδισμοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην ἡμέραν. ἤδειν καὶ τὰς φόβης ὅμοιόν ἐστιν, μὴ ἀδικαλαθῆ τῆς φωνῆς ἐκ τοῦ ὠδίνων σε. ἢ ὑπὸ ἡφαιστίας ἐμισοῦντων σε, ἀνέβη διαπαντὸς προσώπου. καὶ γὰρ ὥσπερ ἀρὴ ἡμᾶς τὸ ἔδραιον τῆς πίστεως φυλάττειν, ὅπως ἐκ γὰρ μέλει περὶ τῆς δικαιοσύνης τῆς φύσεως πάσης ἀπέχειν. ὁ δὲ φαινόμενος ἀσθενὴς φόβητρ ἐκκλησίας οὗτος ὄκνος. ὅμως ἐστὶν αὐτῶν τῶν τὸ πονηρὸν ἀπολοῦσθαι. καὶ διὰ κινδύνων διῶν πλοῦτον λέγεται. ἐν πράγματι τοῖς πρὸς τοῦ θεοῦ, τὸ δὲ ἐκ φανὲν τοῦ σωτῆρος, πλὴν ζωὴν κερδαίνειν τοῖς ἀληθῶς. ἀποβάλλον μὴν τὰ ῥέοντα. ἐκ τῶν πορρόθεν ταῦτα εὐνοίαν. καὶ ἐν τῶν τὸν δίκαιον ὁδοποιεῖν τὴν δόκιμον, αὐτὰ γὰρ τῆς ἀξίας ἄδοκιμον. ἐν ὀνόματι, καὶ ἐν τῇ τοῦ φλοῦ μᾶλλον μᾶλλον οἱ ἀνοοῦσιν, ὅτι ἐκ τῆς ἐν ἀνῶν ἀναφορὰς χωρεῖζειν δίκαια θαυμάζουσι, τοῦτο δὲ ἐν καὶ λῆ ἄρουσι τοῦ θεοῦ. ἐν τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς κινδύνοις εὖ φροσύνας, καὶ ὑπὲρ τὸ πάσχειν ἀσφαλῶς. ἐκ δὲ χεῖ γὰρ τοὺς ἀγῶνας ἐν ἰδίων, ὅτι μεγαλωνδωρεῶν ἐν τοῦτο δότης. τίς γὰρ ἐκλαθόκλαυσεν ἐν τοῖς κακοῖς, ἀμὴ διὰ ἐπαθλῶν παραμυθησάμενα τὰ ἐναντία. ἐκάνη ἐφὴ ἡ ἔλπις, ἢ μὴ συγχωροῦσα ἐν τῇ ἀνέλπιστα ἡμᾶς αὐτὸν ἐν. ἀποκλάειν ἡ ἡλίκων τὸ πικρόν, ἢ πλυκάζα γὰρ σις ἐν ἀρετῇ. τίς γὰρ ἂν οἰκήσῃ τὰ παρόντα μεγάλα, ἐν νοῶν τὰ μέλλοντα. τίς τὸν θανάτου ἀπαρνήσηται, ἐφ' μὲ λόντων ἢ ἀνθίδοσιν καταμενόμενος. ἐν ᾧ τε ἀρετῇ τοῦ μου, καὶ ἀδιάλλακτον ἢ πίστιν βεβαίως ἐχόμενοι φυλάττοντες, τὸ ὑπομονῆς τὸν ἔπαινον ἐν ᾧ ἐφὴν ἡδονῇ, καὶ

τῆς πίστεως, τῆς πίστεως τῆς ὑμετέρας, τὰ ποτὲ γράμματι ὁμολογη-
θέντα ἀναθεματίσαντες. διὸ καὶ τῆς τοιαύτης παραβάσεως λύσασθε τοὺς
τε, εἰς τὰ τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας κατὰ πόλεις ἐπανέρ-
χεσθε. ὀφείλομεν οὖν ἀληθεύοντες τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας.
ἀλλ' ὁ λοιμὸς ὁ θεὸς ὁ ἀποστόλους ἀληθεύει. ὅτι πολ-
λοὶ κρίνονται. καὶ οὐ τῆς κτίσεως αὐτοῦ ποίμνιοι τα
πρόβατα καὶ περὶ ἧς ἀληθοῦντες λύκων τὴν ἁρπα-
γὴν διασώζεται. ὅς διὰ τῆς κεκραμένης αὐτῷ θείας,
οὐ διὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἰδίων ὑπερορᾶ, οὐ διὰ τῆς σοφίας.
ἀλλὰ τί θαυμαστόν; εἰ τὰ πρόβατα καὶ τοιαῦτα ἀληθέντος
ἐκείνου τοῦ ὄντος καὶ ἀληθινοῦ ποιμένος διασκορπισθέν-
τα, ὁ πανοῦργος ὁ ἀεὶ μανιωδῶς περιφρονούμενος καὶ ἁρπαγῆ, ταῖς
συνέδραις ἐταράξεν. οἱ τὴν ἀσφάλειαν τὴν ἰδίαν καὶ
λιμπάνοντες, αὐτοὶ ἑαυτοὺς τοῖς κινδύνοις ὑφῶσι
ἀπαράπτον τὴν ἁμαρτίαν. ὥστε καὶ νῦν γοῦν ἀφε-
ροῖς βουλήμασιν ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πρώτων πρὸς λύσιν ἐδραμεῖν
ἐπαγγείλατε. διὰ μὲν γὰρ τοῦ θεοῦ ἔλεος καὶ τῶν ἄλλων ὁμοί-
ως ὁρῶσιν τῷ ὑμετέρῳ θείῳ, ἀπορῶ μὲν πρὸς τὸ θε-
σθαι ὁδηγήσασθαι. ἀλλ' ἑαυτοὺς καθόλου
ἀπὸ τοῦ βορβόρου ἐκεῖνοι οἱ ἁρπακτικοὶ καὶ ἀποπτευόν-
κρατηθέντες, ἀπόστασιν. καὶ ἐκ τινὰ ἄξαντες τὴν ἀκα-
θαρσίαν τοῦ κοιτορτοῦ τοῦ κολληθέντος χοικῶς, ἀπὸ πά-
σας τοὺς ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς δόξης ἀποκλίνοντας, δι'
σεβῆ ἀποκηρύξῃ καταχρίνατο. οὐδεμίαν τῶν οἰκείων
πρὸς τὸ φῶς κοινωνίαν. οὔτε οἱ διὰ τῆς θυθῆ τῶν ὁδῶν βο-
δίζοντες ταῖς ἑαυτῶν ἰχνηλατοῦντες ἀποκλινόντων πλανή-
σεως ἀπόσοι. καὶ τοῦ χριστοῦ ἐφ' ἧς πίστεως σώζεσθε.
καὶ παραιτητέα ἐκ τῆς αὐτοῦ κοινωνίας λύσιν. ὅτι
καὶ τὸν ἀποστόλου πέτρου ὃ ἑαυτὸν προσκολλῶν τῷ κυρίῳ
πρὸς ἐστίν, οὕτως ὁ κολλώμενος τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ
ἀφ' ἑαυτῶν ἀλλήλοις, ταῖς ἀλλήλων κοινωνίαις. καὶ τῇ κολλω-
μένῃ αὐτῇ ἐκ θεοῦ πίστει, ἐν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ
πίζει. ἐν ὀφθαλμοῖς. ἐν τῷ στόματι, ἐν αὐταῖς ταῖς χεσι
σὶν, ἀπὸ τῶν πρώτων τὰ δόγματα. ἃ φυλάττειν ἐν τῷ μόνῳ
καθεκάστων. πρὸς τὴν φυλακὴν ἑαυτῆς, ὅσοι ἐκ κόσμου

συνόδοι περισφίγγουσι. μακρηγορία ἐστί, καθέκαστον πάντα
φανερουντά τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου, ἐν ἧ πασῶν τὸ σεβάς
μιον περιέχετ. ἀλλὰ κ τὰ παρὰ τοῦ σεβασμιωτατ λέοντος
προενενεχθέντα ἐξ αὐτῆς τῆς ἀποστόλων τῆς καρδι ὁρίς
ματα, κ γινώσκειν ἡμᾶς προσήκει. κ τηρεῖν ἐν τούτοις οἷς τ
σεβασμίοις τῆς πίστες. ἐν τούτοις οἱ προμαχοῦντες τῆς ἀλη
θείας. ἐν τούτοις ὁ χ̅ς̅ γινώσκετ. ἐν τούτοις τῆς λυτρώσεως
τῆς ἡμετέρας ἡ ἐλπὶς κ ἡ ὑπόθεσις φυλάττεται. οὗτος ἐστὶν
ἐκεῖνος, ὃν ἐν τῷ ἀποστόλῳ ἀνέγνω μ̅ θεμέλιος. ἐν ᾧ ἐαν
τὸν τίς παραλογίζεται, εἴτις ξύλα χόρτον καλάμην κατανα
λισκόμενα τῷ πυρὶ ἐποικοδομῆσαι πειραθῇ. ἐν ταύταις ἀνη
ρέθη τὰ εὐτυχοῦς κ νεστορίου ταῖς συνόδοις δηλητήρια. οἵ
τινες ἐξ ἐναντίας τῆς δεσποτικῆς τοῦ σ̅ρ̅ι̅ ὁδοῦς μυστηρίου
οἰκονομίας, ἐν ὅσῳ ἐναντίῳ μεταξὺ ἑαυτῆς συλλογισμῷ φι
λονεικοῦσιν, ὑπὸ τίνι τῆς ἱεροσυλίας ἰσότητι συμφωνοῦσιν.
ἄνισοι ταῖς γνώμαις, κ ὁμόψυχοι τῇ ἀσεβείᾳ. ὧν ὁ ἕτερος μὴ
θέλων τῆς παρθένον μαρίαν θ̅ εἶναι γεννήτριαν, ἅπερ ἐν ᾧ κ̅ω̅
εἰσὶν ἡνωμένα διαιρεῖ. ὁ δὲ ἕτερος τῆς συνελθούσης φύσεων
τὰ ἴδια κ τὰ ἀληθῆ συγχεῖ. τὸ μυστήριον τῆς ἡμετέρας λυτρώ
σεως σβέννυσιν. ἄλλος φωτεινοῦ τῆς θρησκείαν. ἕτερος τοῦ
μάνεντος τῆς ἀφροσύνην, ἀσεβῆ συγγένειαν συνάπτων.
κ τ τούτων ἀδελφοὶ ἐγαπητοί, προενοήθησαν ἰατρεῖαι.
ἐκείνας τῇ τοῦ λογισμοῦ δυνάμει δικ δικήσατε, ἐπειδὴ εἰς
ἀναστροπὴν αὐτῆς ὁρᾶτε. τοὺς αἱρετικοὺς διὰ τῆς ἀσεβείας μα
χομένους, μὴ ἔστω ἐν ὀκνῷ τῆς διδασκαλίας ἡ ἀλήθεια. ποία χρὴ
σπουδῆ τὴν σ̅ρ̅ι̅ ἀγαπᾶσθαι, ὁπόταν ὁρᾶτε τῆς θανατηφόρον
ἀπώλειαν οὕτω τεργομένην. αἰδεσθῶμεν νυχελῶς σαφηνί
ζεσθαι τῆς ἀληθείας τῆς νόμους, ὁπόταν αὐθιμόνως δικ δικῶνται
αἰπλάναι. κ τῆς ἀρχηγοὺς μὲν τῆς κακῆς ἐφευρέσεων ἀ προείπομεν
συνοδικὰ θεσπίσματα, δικαίαις κατακρίσεσι μετέρχονται.
ἀλλ' ἡμεῖς κ τούτων τῆς ἀκολούθους ὅπως ἐκκλίνοιτε ὅμοις
ὑπομιμνήσκομ̅. οὓς ἡ ἀποστολικὴ καθέδρα κ κατρέλαβε
παραπλησίους ὄντας τοῖς ἑαυτῆς διδασκάλοις, κ τοῖς κατα
κριθεῖσι συνέζευξε, διόσκορον, κ τιμόθεον τὸν πατραλοίαν,
κ πέτρον, τοὺς ἀλεξανδρεῖς. ἀκάκιον τὸν κωνσταντινουπολίτην,

δ

μηδὲ ἑαυτὸν ἀκολούθων. ὡσαύτως πέρον τὸν ἀνθρώπου,
τῶν προλεχθέντων ὅμοιον τῆτε πλάνης καὶ ὀνόματος. ἀλλὰ καὶ σὺ
βῆρον τοῦ ἁγίου τόπου, οὐδενὸν ἧττον καὶ τοῦ ἰοῦ. ξένον τὸν ἱερὰ
πολίτου. κύρον τὸν θεοδοσίου. πέρον τὸν ἀποστόλου. οὐ μό
νον ὑπὲρ τῆς οἰκίας, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς ἁγίων ὁμοίως ἀπο
λάβας καὶ ταφῆτε. οἵτινες οὐδὲν ἑαυτοὺς τοῖς ῥώποις ἴδιας
δόξης ἀπαύφως ἀγωνίσονται, ἄλλως ὁμοίως ὑπὲρ τῶν διδάσκειν τῆ
καλῶς αὐτοῖς ἀκολουθήσαντας, ἐπὶ λαῶν. διὰ γραφῆς σωτῆ
ριώδους ὑπὸ λῆς ὑμῖν παραγγῶ, παῦ ὅτι ποιῶ ὑξ ὑναγκίας ἢ περὶ
κ' κανόνων, ὑξ οἱῶν δήποτε ὑπομνημάτων προσενεχθῆ, ἀπο
σαλθῆ. μηδὲ ὑμᾶς ἀπροσφόροις προφάσεσιν, ἵνα ἐσωτρόις
ὀφείλεσθαι καινισθῆτω. φιλογάρφοις γὰρ οἱ μικροὶ οὐδὲν ὧν τὰς
ἐκκλησίαι κατέχειν, ἐπὶ δὲ τούτοις ἁρμόζει τὸ διδάσκεσθαι
μᾶλλον ἢ διδάσκειν, ἀθέμιτον γὰρ τοῖς σεβασμίοις θεσπεσί
οις, ξένας προσφέρειν ὠσὶν δὲ. ἐπὶ δὲ ὁσαφῶς βλέπετε
ὠθῆσαι, ὅρος ἐν αὐτοῖς ὁμοίως τῆς ἰδίας τιμῆς τοῖς προ
οιμίοις προέκραμε. μεταξὺ λθεῖν τῶν ἢ τοῦ οἰκείου λαοῦ, δι
φλεγμῶν λφ τουργίαν. ἀλλ' ἐστὶν ἢ ἐπ' ἀνῶν ὑξουσίαν. ἄλλα
αὖ ὑπηρεσίαν ἱερέων. παρῶξεως μᾶλλον τοῦ κῦ ἢ πρ
ὑξ λεῶν λθ, τοῦ ἐν τοῖς θείοις αὐτοῦ ἱερεῦσιν ἀπὸ τ' ἐλαίου
προσλαβῶν. καὶ γὰρ ὀκέτην ἀμφίβολον προσφέρουσα
τιμῶν κε χρεωστημάτων, ὑπερμόνης τῆς ἀγχιστείας τῆσ
λφ τουργίας, τῆς μεταλθεῖν τῶν ναῶν. ὁλίας ἐν τῆ θῦ λαβῶν
κ' τὴν ὑπηρεσίαν διέλυσεν. ἀλλ' οὐδενὸς θήσε τῶν ὑποδήμασι
τῆς τοσαύτης αὐτῆ πλήξεως ἀπὸ τ' ἱερῶν διαστάξεων, ἐ
φοβήθη μᾶλλον ἢ κατεπόλεμησε τούτων, ἀ μᾶλλον ἀνέβασι
λθεν. ἀλλ' ἐπὶ δὲ μὴ ἡκαλυούντων τ' ὠθῆσαι μηνῆ τῶν ναῶν
ὁ αὐθέντου παραβάντης ἀπέφη, ἐν αὐτοῖς ὁδὲ λυμασθῆ
λέπρας πλησθῆς τοῖς θυσιαστηρίοις, τ' λφ τουργίαν ἐκβολ
σι λθῆς ἀποβλέσας, τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἱερέως ἀπολέσας, τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἱερέως ἀπολέσῃ, μᾶλλον
κέσθω σὺν τοῖς γαροῦσι μὴ εἶναι θεῶ προσδεκτά, ἅπερ ἐκ τ' αὐ
τοῦ ἐν τολῶν παρὰ τ' τολμητῶν ἄφαρπα ξεται. ὁπότε ἕνε
πρὸς αὐθέντην τῆς ἀποφάσεως, τὸ τῆς μεγαλήνης ἀκοῦσαι μὴ τιμωθῆ

ಬಲ್ಲಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆಗ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾವು ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೂತಿಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹುತ್ತವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೊಂಗೆಯ ಗಿಡವನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದನು. ಆ ಹೊಂಗೆಯ ಗಿಡವು ಬೆಳೆದು ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಹಾವಿನ ಹುತ್ತವು ಆಯಿತು. ಆ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾವು ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ಹಾವು ಆ ಹೊಂಗೆಯ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಜನರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವರನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಹಾವಿನ ಉಪದ್ರವದಿಂದ ಆ ಊರಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಆ ಊರಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆ ಹಾವಿನ ಹುತ್ತವನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಿ ಆ ಹಾವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ಆ ಹಾವು ಸತ್ತು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಆ ಊರಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಆಗ ಆ ಊರಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆ ಹೊಂಗೆಯ ಮರವನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಿ ಅದರ ಬೇರನ್ನು ಅಗೆದು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ಆ ಹೊಂಗೆಯ ಮರವು ಸತ್ತು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಆ ಊರಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಆಗ ಆ ಊರಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆ ಹೊಂಗೆಯ ಮರದ ಬೇರಿನಿಂದ ಒಂದು ಹಾವು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಹಾವು ಆ ಊರಿನ ಜನರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಆ ಊರಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು

οἵτινες εἰ τὰς τ̄ ἁγίων τ̄ρ̄ων διατυπώσεις φυλάττουσιν, ἢ ἐκείνης τὰς πίστεις τοὺς θ̄ε̄ μᾶλλον σέβουσι, καὶ ἀπὸ τούτων τῶν διαῤῥήσεων τοῦ ἁγίου πν̄ς̄ κατανοήσουσιν οἱ ὠφελούμενοι, ὅσα χωρὶς οὐσίαν· ἢ γὰρ ἡ σὰρξ ἐστὶ περὶ ἧς ἡ προσθήκης οὐδέν· ἢ καλῶς βέβουλται, καὶ διατοῦτο διαμένει. ὅποτε διαῤῥήσεις πάντα τὰ τῆς αἱρέσεως δηλητήρια καὶ τ̄ε̄ θ̄ῃ. οὐδὲ τὴν σὰρκα λέγει δόγματος ὅπερ χρήσιμον, οἷα δήποτε ὑπὸ μανίας ἢ διαβολῆς ἐνόησαν παρέδραμεν· ἥτις τ̄ προλαβοῦσα ὁμοίως τὰ δόγματα, ἢ τὴν λαὸν γέφυραν ἐφανέρωσεν· ἢ ἐπανάληψις τῆ οὐθὲν διαβεβαίωσιν· ἰδικὸν γὰρ χ̄ῡ τὸ σαρκίου ἡδύνατο χωρὶς ἀνθρωπείου σπέρματος· τοῦ μὲν πατρὸς, τ̄ τοῦ δὲ υἱοῦ τ̄ῦ θ̄ῡ τὰ ἀπὸ τῆς σαρκὸς χωρίζοντος, καὶ διατοῦτο τὸν ἀνθρωπείαν σάρκα ἐκ θ̄ῡ γεγενῆσθαι δεχομένην ἐκ κλίνοντος· τοῦ δὲ πνεύματος τὸν ἁγιασθέντα τῆς σαρκὸς ἐν τῷ κεκενῶσθαι νομένου, ὅποτε ὁ κ̄ς̄ ἡμῶν ἰ̄ς̄ χ̄ς̄ οὗτος υἱὸς θ̄ῡ, οὗτος καὶ υἱὸς ἀνθ̄ρ̄ου· ἓν πρόσωπον ἐν δύο φύσεσι καὶ θεότητος καὶ σαρκός· οὐ γὰρ φύσεων ἐν τῇ ἑνώσει συγχυθεισῶν· οὐ γὰρ τοῦ προσώπου προσλεφθέντος τῇ τελειότητι· ἀλλ' ὡς τὸ ὅμοιον τοῦ θ̄ῡ ἐκένωσεν ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου ἔλαβε· διὸ καὶ μίαν καὶ οὐδιαῤῥήτως ὁμολογοῦμεν οὐσίαν τῆς τελειάδος· καὶ τ̄ ἰδίαν ὁμοίως καὶ διότητα ἴσμεν ἓν, εἶναι τοῖς προσώποις· ἓν μὲν τοῦ π̄ρ̄ὸς ὁμολογοῦμεν εἶναι πρόσωπον· ἓν τοῦ υἱοῦ τοῦ θ̄ῡ μετὰ τὴν προσλαφθέντος σαρκός· ἓν τοῦ π̄ν̄ς̄ τοῦ ἁγίου· καὶ τὰ πρόσωπα ταῖς ἰδιότησι σημαίνοντες· καὶ διὰ τῆς ἑνότητος τῆς οὐσί̄ τὸ ἀχώριστον τῆς τελειάδος μανθάνοντες· οὔτε γὰρ δυνατὸν διαῤῥῆξαι ἀμφιβάλλεσθαι τὸν λόγον τοῦ θ̄ῡ, ἐν τοῖς τῆς μὲν ἀνθρωπότητος διὰ τῆς σαρκὸς, τ̄ ἀνθρώπου πρόσληψιν φύσιν· ἢ μὴ μετὰ τ̄ παρ' αὐτοῦ γενομένῳ ἐν τῇ μιᾷ προσ̄ φύσεων ἑνωσιν διηρημένον· καθάπερ γὰρ ὁ κ̄ς̄ ἐν αὐτῷ ἀνθρώπῳ τῆς ἀνθρωπότητος ἐγεννήθη, οὕτως ἐν τῷ σπέρματι ἀπεβλήθη, ὅτε ἐν τῆς σαρκὸς πάθος διηρημένη· ὅπερ ὁ τῆς παρθένου τόκος ἢ ἄλγημα τῆς γονιμότητος ἢ ὀδὴν αἱρετὸς ἐκνεκρώσατο, ἢ, ἡδέως ὑπέμεινε διὸ τὴν ἀνθρωπότητα· ταῦτα δὲ καθὼς παρὰ τ̄ πρῶτα ἐφάθη φυλάττοντες, πιθανότατοι ἐσμεν· ἢ μὴ ὑπὲρ τὰ ὡρισμένα παραβαίνετε ἀδῆς τελοῦντες καὶ κλίνοντες, αὐτοὶ ἑαυτ̄ οἷς

ન્યાયાધીશ જેવા ગણાતા. કુળના વડીલો ગમે તેવા ઝઘડા
પતાવી દેતા. ન્યાયાધીશ પાસે જવાની જરૂર ભાગ્યે જ પડતી.
ગામના પાદરમાં કે ચોરામાં પંચ ભેગા થતા. ત્યાં ઝઘડાનું
મૂળ શોધી કાઢવામાં આવતું. પછી બંને પક્ષોને સાંભળવામાં
આવતા. પંચ પોતાનો ચુકાદો આપતા. પંચનો ચુકાદો
સૌને માન્ય રહેતો. પંચ પોતાનો ચુકાદો આપતા પહેલાં
ઈશ્વરનું સ્મરણ કરતા. પંચ ખોટો ચુકાદો આપે તો
ઈશ્વર તેને સજા કરે એવી લોકોની માન્યતા હતી.
પંચ પોતાનો ચુકાદો આપતા પહેલાં ઈશ્વરને પ્રાર્થના
કરતા. પંચ ખોટો ચુકાદો આપે તો ઈશ્વર તેને સજા
કરે એવી લોકોની માન્યતા હતી. પંચ પોતાનો ચુકાદો
આપતા પહેલાં ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરતા. પંચ ખોટો
ચુકાદો આપે તો ઈશ્વર તેને સજા કરે એવી લોકોની
માન્યતા હતી. પંચ પોતાનો ચુકાદો આપતા પહેલાં
ઈશ્વરને પ્રાર્થના

πόλεως κατέξεσαν. διὸ τούτοις παθοῦσιν μιμούμενοι αὐτοὺς τὸ
δι' ὑπομονῆς ἔχεσθαι καὶ μαθεῖν λέγει, ὡς ὁρᾷ μὲν ὑμᾶς ὁ πατὴρ
μακαριότητα, ὁμοίαν καὶ ὁμοούσιον τελείαν καὶ θεϊκὴν καὶ
νίκην καὶ δόξαν καὶ ἐξουσίαν τῆς ὅλης οἰκουμένης, ἵνα τὴν
γνῶσιν καὶ ὄψιν αὐτῶν αὐξήσωσιν, κινηθῶσιν τε μᾶλλον
δέοντως. καὶ μὴ περιιδεῖν κἀμὲ τὰς αὐτὰς ὁδοὺς ἀνύσαι τὸν πάν-
τα τοῦτον, ὡς τὸν ἐνδοξότατον καὶ φιλοχριστοτάτους καὶ βασιλέας, καὶ
πᾶσαν τὴν αὐτῶν μεγαλειότητα, πάντα τὰ κτίσματα τοῦ θεοῦ τὰ ὑπ' οὐρανὸν
ἐκκλησίας, τῆς αὐτῶν τε καὶ ὑμῶν προνοίας τυγχάνειν. Ἄλλο ὑποβραφόν..
Θεόδωρος ἡγέμων πρεσβύτερος ἀνὴρ πολιός, ἐπέδωκα. Λογγῖνος
διάκονος ὁμοίως ἐπέδωκα. Στέφανος διάκονος ὁμοίως ἐπέδωκα..
Μανουήλιος ὑποδιάκονος ὁμοίως ἐπέδωκα. Ἰουλιανὸς διάκονος
ὁμοίως ἐπέδωκα. Φωκᾶς διάκονος ὁμοίως ἐπέδωκα. Ἰ ὠνὴρ
ἡγέμων πρεσβύτερος ὁμοίως ἐπέδωκα. Ἀνδρέας ἐπέδωκα. Μάρκελ-
λος διάκονος ὁμοίως ἐπέδωκα. Στέφανος ἡγεμὼν ὁμοίως ἐπέδωκα..
Ἰ ὠνὴρ ἡγεμὼν ὁμοίως ἐπέδωκα. Μωσῆς ὁ καὶ Παῦλος πρεσβύτερος
ὁμοίως ἐπέδωκα. Ἰ ὠνὴρ ὑποβολεὺς ἐπέδωκα. Ἰ ὠνὴρ μονα-
χὸς μονῆς τοῦ μακαρίου μάρωνος ὁμοίως ἐπέδωκα. Ἰάκωβος
μοναχὸς μονῆς τοῦ μακαρίου βίβου ἐπέδωκα. ὁμοίως. Κωνστα-
τῖνος μοναχὸς καὶ ἀποκρισιάριος τοῦ τοῦ ὄρους μονῆς τοῦ μακαρίου
βίβου ἐπέδωκα. Μόννος διάκονος μονῆς τοῦ μακαρίου παύ-
λου ἐπέδωκα. Ὁλομῶν μοναχὸς μονῆς τοῦ μακαρίου παύλου
ἀπὸ ἐντεῦθεν τοῦ καπτοέλης ἐπέδωκα. + σὺν θεῷ μονα-
χὸς μονῆς τοῦ μακαρίου ἄβαπα τοῦ ὁμοίως ἐπέδωκα..
Ἑρμῆς μοναχὸς μονῆς τοῦ μακαρίου σωσέως ὁμοίως ἐπεδω..
Φίλιππος μοναχὸς μονῆς τοῦ μακαρίου ἰακώβου ὁμοίως ἐπεδω..
Φίλιξ μοναχὸς μονῆς τοῦ μακαρίου ἰω ὁμοίως ἐπέδωκα..
σωσέως μοναχὸς μονῆς ἰουλιανᾶ τοῦ μακαρίου παύλου
ἐπέδωκα. Παῦλος μοναχὸς μονῆς τοῦ μακαρίου ἡτοιμ
ὁμοίως ἐπέδωκα. Κυριακὸς μοναχὸς μονῆς τοῦ μακαρίου
δωροθέου ὁμοίως ἐπέδωκα. Ἀναφορὰ πρὸς ἰωάννην
παῦλον ὑπὲρ τῆς ἐνδημουσιώσεως..
Ἐπιδεῖσθαι τὴν ἐπιδημίαν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ ἐκ παρθένου σαρκωθεὶς καὶ ἐνανθρωπήσας, ἵνα ἐν

δημιοῦσα κ(αὶ) φιλόχριστον ταύτην κ(αὶ) βασιλίδα πόλιν (καὶ) ὁδὸς, εὐκτῶ χαίρειν. ἐπ(ειδ)ὴ δὲ ὁπόντων δεσποτῶν συμφέρον τῆς ὀρθοδοξίας κ(αὶ) σωτηρίας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, κ(αὶ) τὸν παρόντα θοῦσον καθαιρεῖν κ(αὶ) δεύτερον, λαὸν ὑμῶν τεθρυλημένης εὐτῆθείας τοῦ μεγάλου ἐκκλησιάρχου τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, μιᾷ φωνῇ ἐκίνησε τὸν ἀνωφελῆ σμικρὸν πολὺ μᾶλλον αὐτῆ σοφίᾳ κ(αὶ) προφωνήσει ὑπερέχοντα, ὑπὲρ τοῦ ἀληθοῦς ὄντος κ(αὶ) προφωνήσει ὑπερέχοντος τῆς ὀρθῆς πίστεως, ὑπὲρ ἧς ἕως ἡμῶν ἱδρώσαμεν κ(αὶ) ἀγωνίζεσθε κ(αὶ) ὑμεῖς καθὼς ἥρμοσται κ(αὶ) ὑπὲρ μόνου τοῦ λαοῦ, ὑμᾶς μὲν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας ἐκβληθέντας πρὸ ὀλίγου θρόνου, τοὺς δὲ πρὸ ὑμῶν ἐκβληθέντας πρὸ ὀλίγου θρόνου ἀναληφθῆναι δόξαν τοῦτος, ὁ δὲ ὑμέτερος ἄγγελος τὴν ὑμετέραν δοκιμασίαν τὸ πολὺ ἀποδεδωκώς, τὰ δέον τῷ σκοπῷ συμπροσέταξεν, ἀναγκαῖον ἐλομόσαμεν ταῦτα παρακολουθῆσαι καὶ τὰ παρεληλυθότα παρ' ἡμῶν διὰ ὅλων ἀφορᾶς πρῶτον τὴν ὑμετέραν καὶ ὁπηνίκα ἀναγνῶναι. κ(αὶ) τότε δὴ ὑμῖν τοῦδε τοῦ βεβαίου κ(αὶ) κραταιώτατου ἡμῖν βασιλέως, δῆλα καταφήσαι. ἔστι δὲ ταῦτα. καὶ τὰ ἐν κάδῳ τοῦ ἐνεστῶτος ἰουλίου μηνὸς τῆς παρούσης ἰνδικτιῶνος ἐν τῷ ἁγίῳ μεγάλῳ ναῷ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ ἁγίου παύλου τοῦ λαμπροῦ τοῦτου, ἅπαν τὸ μοναχικὸν τάγμα τῶν φιλοχρίστου ταύτης βασιλίδος πόλεως, ἐκ διαφόρων σεμνῶν μοναστηρίων, τοῦτο μὲν ἀρχιμανδρίτ(αι), τοῦτο δὲ ἡγούμενοι, τοῦτο δὲ λοιποὶ μοναχοί, λιβέλλους προσδέδωκε τῇ συνόδῳ ταύτῃ παρ' ἡμῶν σωθῆναι. ἀναγνωσθέντων τούτων κ(αὶ) τὰ περιεχόμενα τοῖς λιβέλλοις κεφάλαια δοκιμασθέντα παρ' ἡμῶν, πέφανται παραδοθῆναι. ἀναγνωσθῆναι τοίνυν τοὺς ἡσθέντας τοὺς λιβέλλους οὐκ ἐκελεύσαμεν τῷδε τῷ τόπῳ, ταῦτα περιέχειν ἐν τούτοις ἐγνώκαμεν. πρώτη μὲν αἵτησιν οἱ λιβέλλοι ἔχουσιν, ὥστε τοὺς ἐν ὁσίαις τῇ μνήμῃ, διφήσιον καὶ μανδύλιον ἐκβληθέντας κ(αὶ) ἐν δόξῃ ἐφ' ἁγίου θρόνου δικαίως καὶ κανονικῶς ἀναληφθῆναι κ(αὶ) ἀποδοθῆναι ὧν κατέλιπον πρὸ αὐτῶν ἐν ταύταις τοῖς ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις. πολλῶν δὲ ἀρχιερέων καὶ ὁσίων ἀρχιμανδριτῶν ὁπωσοῦν γενομένων. ἔνθεν θῆναι οἱ κ(αὶ) τοῖς ἱεροῖς διπτύχοις τὰς τοῦ

τὸν γνῶναι ἡμᾶς, ἵνα εἰδῶμεν καὶ τὰ ἐν ἡμῖν καὶ τὰ ἐν τοῖς ἄλλοις
ἡμῶν ἀδελφοῖς, καὶ ἐπιμελῶς ἐπιστατῶμεν, καὶ ἐπιστατοῦντες
ἐπιτιμῶμεν, καὶ ἐπιτιμῶντες ἐπανορθώμεθα, καὶ ἐπανορθούμενοι
ἐπιδιδῶμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν τῷ θεῷ, καὶ
ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ θεοῦ καὶ τῇ ἀγάπῃ τοῦ πλησίον ἀναστρεφώμεθα,
καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ ἀναστρεφόμενοι ἐπιδιδῶμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ
ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν τῷ θεῷ, καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ θεοῦ καὶ τῇ
ἀγάπῃ τοῦ πλησίον ἀναστρεφόμενοι καὶ ἐπιδιδόντες ἑαυτοὺς εἰς
τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν τῷ θεῷ, ἐπιτιμῶμεν καὶ ἐπανορθούμεθα
καὶ ἐπιστατοῦντες ἀλλήλοις καὶ ἐπιτιμῶντες καὶ ἐπανορθούμενοι
ἀλλήλους, ἐπιδιδῶμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν τῷ
θεῷ· καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ θεοῦ καὶ τῇ ἀγάπῃ τοῦ πλησίον
ἀναστρεφόμενοι καὶ ἐπιδιδόντες ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ
ἀρεστὸν τῷ θεῷ, ἐπιτιμῶμεν καὶ ἐπανορθούμεθα καὶ ἐπιστατοῦντες
ἀλλήλοις καὶ ἐπιτιμῶντες καὶ ἐπανορθούμενοι ἀλλήλους· ἐπὶ τοῦτο
γὰρ καὶ ἐγράφομεν ὑμῖν ταῦτα, ἵνα εἰδῶμεν καὶ τὰ ἐν ἡμῖν καὶ τὰ
ἐν τοῖς ἄλλοις ἡμῶν ἀδελφοῖς, καὶ ἐπιμελῶς ἐπιστατῶμεν, καὶ
ἐπιστατοῦντες ἐπιτιμῶμεν καὶ ἐπανορθούμενοι ἐπιδιδῶμεν ἑαυτοὺς
εἰς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν τῷ θεῷ, καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ θεοῦ
καὶ τῇ ἀγάπῃ τοῦ πλησίον ἀναστρεφώμεθα, καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ
ἀναστρεφόμενοι ἐπιδιδῶμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν
τῷ θεῷ,

ἰωάννου, ταῦτα διαφωνῆς τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου, ἀγράφως
δέξασθαι τὸ κύρος. καὶ τοὺς ὁκίσμεν ὅπως ἐξεωθέντας ἐν
ὁσίᾳ τῇ μνήμῃ γενομένῃ πρᾶς ἡμῶν, φαμὲν εὐφήμιον καὶ
μακεδόνιον, τούτους ἐπὶ τοῦ πάρόντος, δικαίου καὶ κανονικῆς
ἀνακληθῆναι. καὶ ἀποδοθῆναι τῶν καταλόγων τῶν πρὸ αὐτῶν
ἐν ταῦθα ἐν κῶν ἀνα παυσαμένων ἀρχιεπισκόπων. πάντων
ἀργῶν μενόντων τῶν κατ' αὐτῶν ὅπως σοῦν γενομένων. πρὸς τε
θῆναι δὲ ταῖς ἁγίαις δέλτοις σὺν αὐτοῖς, καὶ τὸ θεοφιλὲς ὄ
νομα τοῦ τῆς ῥωμαῖκ ἀρχιεπισκόπου γενομένου λέοντος.
τὸ δὲ πάντων μέγιστον καὶ πάντας διεγεῖρον πρὸς τὴν ὀρθο
δοξίαν αἰτοῦμεν ὑμᾶς ὁσιώτατοι, ὅπως καὶ τὰς κατὰ
καιρὸν ὑπὲρ εὐσεβείας συναθροισθείσας ἁγίας συνόδους,
ἐν τε θῆναι ταῖς αὐταῖς δέλτοις. τουτέστι, τήν τε ἐννι
κάια ἐκφωνήσασαν τὸ ἅγιον σύμβολον. ἐν ᾧ ἐβαπτι
σθημεν καὶ βαπτίζομεν. καὶ τὴν ἐν κωνστάντινου πόλει τοῦ
τοκυρώσασαν. καὶ τὴν ἐν χαλκηδόνι ὡσαύτως ἐπισφρα
γίσασαν. πρὸς τούτοις παρακαλοῦμεν πρὸς τε θῆναι
καὶ τοῦτο. ὥστε καὶ σεβῆρον τὴν ἄθεσμα καὶ τῆς ἐκκλησιαστι
κῆς εὐταξίας τολμήσαντα ἐπεῖν, ἀναθεματισθῆναι.
ὁμοίου δὲ ἔξαιτοῦμεν, καὶ τὴν διὰ τὴν αἰτίαν τῶν προειρημένων ὁσιω
τάτων πρῶν ἐξελαθέντας ἐπισκόπους τε καὶ κληρικοὺς,
καὶ ἀρχιμανδρίτας καὶ μοναχοὺς καὶ λαϊκοὺς, τούτους διὰ
πρεσβείας ὑμετέρας γινομένης πρός τε τὸν ἁγιώτατον καὶ
ὁσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν καὶ οἰκουμενικὴν περὶ ἀρχὴν
ἰωήν, καὶ τὴν εὐσεβεστάτην καὶ καλλινίκην ἡμῶν βασιλεῖς, ἐπὶ πάνα
κληθῆναι καὶ ἀποδοθῆναι τῇ οἰκείᾳ τάξει. καὶ ἵνα μὴ εἰς
πλῆθος λόγων ἐκτείνωμεν τὰς ἱκετείας, παρακαλοῦμεν
τάς τε ἐκβοήσεις πάντος τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, καὶ τὰς προς
φωνήσεις τὰς γινομένας ἐν τῇ εἰρημένῃ ἁγιωτάτῃ μεγα
λῃ ἐκκλησίᾳ, παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ οἰ
κουμενικοῦ περὶ ἀρχοῦ, δι' ἱερᾶς ὑμῶν φωνῆς καὶ ὑποστη
μειώσεις, καὶ εὐσεβοῦς τύπου τοῦ καλλινίκου ἡμῶν βασι
λέως, βεβαιωθῆναι. τὰς δὲ ἐκβοήσεις καὶ προσφωνήσεις,
ὑπετάξαμεν. ἴσον ὑπογραφῶν. Ἀλέξανδρος ἐλέει θῦ
πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης καὶ ἔξαρχος τῶν εὐαγῶν μονα

Ἰωσηφίου διακόνῳ καὶ μοναχῷ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, διὰ τὸ ἐμὲ
χέρονται εἶναι καὶ μὴ δύνασθαι τὰ ὅλα ὑπογράφειν. Κυριακὸς πρε
σβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου Σωσθένους, ὑπογράφω τοῖς δὲ τῆς
λιβέλλοις καὶ αὐτὸς πάντα τὰ προγεγραμμένα, ὑπέγραψα χεὶρ
ἐμή. Ἰουλιανὸς πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου
φωκᾶ, ὑπέγραψα τοῖς λιβέλλοις διὰ χειρὸς δημητρίου τοῦ ὑιοῦ
διακ. προτάξας τὴν ἰδίαν χεῖρα τὸν τίτλον φρ., διὰ τὸ ἐμὲ γράμ
ματα μὴ εἰδέναι. Ἀκεψβος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῶν ἁγίων
ὀντῶν πετεήλου, ὑπέγραψα χεὶρ ἐμή. Χριστίνος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μο
νῆς τοῦ ἁγίου θεοδώρου προτάξας τὴν ἰδίαν χεῖρα τὸν τίτλον
φρ., ὑπέγραψα τοῖς δὲ τοῖς λιβέλλοις διὰ χειρὸς θεοδώρου μοναχοῦ,
διὰ τὸ ἐμὲ ἀθετεῖν εἰς ἕκαστας χεῖρας. Ἰω πρεσβύτερος καὶ ἀρχι
μανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου θεολόγου. προτάξας τὴν ἰδίαν χεῖρα
χεῖρα τὸν τίτλον φρ. καὶ τὸ ὄνομα μου, τὰ λοιπὰ ὑπέγραψα τοῖς
δὲ τοῖς λιβέλλοις διὰ χειρὸς θεοδώρου ἀναγνώστου καὶ μοναχοῦ, διὰ
τὸ ἐμὲ γέροντα τὰ φλαικὰ ἀθετῆσαι. Βασιλειος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμαν
δρίτης μονῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων τοῦ λιβελλου προτάξας τὴν ἰδίαν χεῖρα τὸν τίτλον
μου φρ. καὶ τὸ ὄνομα μου, τὰ λοιπὰ ὑπέγραψα διὰ χειρὸς ἀνδρονίκου πρε
σβυτέρου τοῖς δὲ τοῖς δὲ τοῖς λιβέλλοις. διὰ τὸ ἐμὲ γέροντα εἶναι
καὶ πρέσβυ. Βασιλειος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου
δανιὴλ τοῦ στυλίτου, ὑπέγραψα χεὶρ ἐμή. Παῦλος πρεσβύτερος καὶ ἀρ
χιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου, ὑπ. Μάρκος ἡγούμενος πρεσβύτερος καὶ
ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐρουσαλήμ, ὑπ. τοῖς δὲ τοῖς
λιβέλλοις αὐτοῦ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς ὑμφερόμ. Κυριακὸς πρε
σβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς ἀναστασίου τοῦ ἁγίου,
προτάξας τὴν ἰδίαν χεῖρα τὸν τίτλον, ὑπ. διὰ χειρὸς σα
ββατίου τοῦ ὁμοὐσιοπαροικιανοῦ τοῖς δὲ τοῖς λιβέλλοις. Ζω
Φρόντιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς θεοδώρου ἀναγνώστου ὑπ..
λι Ἡλιόδωρος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου θεοφιλίου
ὑπ. τοῖς δὲ τοῖς λιβέλλοις χεὶρ ἐμή. Ῥ Ἀβρόυλας πρεσβύτερος καὶ ἀρχι
μανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου θεοδώρου τοῦ τῆς ὁσιομυρίκης ἡλία ὑπέρθε
διὰ χειρὸς φωκᾶ διακ., διὰ τὸ ἐμὲ μὴ εἰδέναι γράμματα. Ἀνδρέ
ας πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆς ἁγίας κυριακῆς
τοῦ ὁσιομυρίκης, ὑπ. Ἀβέλιων πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς
τοῦ ἁγίου Ἰω ὑπ. τοῖς λιβέλλοις διὰ χειρὸς ἀκακίου διακόνου,

τὰς χεῖρας ἀλλήλων, καὶ μὴ δύνασθαι ὑποτρέχειν. ὁρθόννικε ἐλέῃ θεοῦ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τοῦ ἁγίου καὶ τιμίου προδρόμου, ἡ. ἡγούμενος ἐλέῃ θεοῦ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς παρωνίου σκοπέλου καὶ τοῖς λιβυκοῖς. ἀναστάσιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς φιλίππου καὶ τοῖς λιβυκοῖς ἀφειέμην. ἀκάκιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆς ἁγίας μεγάλης πλατάνου καὶ ὡσαύτως τοῖς δὲ τὴν λιβύην διὰ χάρος βαθέως μοναχοῦ διὰ τὸ ἐμὲ ὀλιγογράμματον εἶναι, προτάξας τὸν τιμιον σταυρὸν καὶ τὸ ὄνομά μου. ἰλίας ἐλέῃ θεοῦ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης μονῆς σαμουὴλ τοῦ τῆς ὄασεως τοῦ ὄντος ἐν οὐκαΐς, ὡσαύτως τοῖς δὲ τὴν λιβύην διὰ χάρος καὶ ἐμὲ μοναχοῦ διὰ τὸ ἐμὲ γράμματα μὴ εἰδέναι, προτάξας τὴν ἰδίαν μου χεῖρα τὸν τίμιον σταυρόν. λεόντιος ἐλέῃ θεοῦ πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης τοῦ ἁγίου ἀρχαγγέλου μιχαὴλ τοῦ ὄντος ἐν τοῖς πουστέοις· ὡσαύτως τοῖς δὲ τὴν λιβύην διὰ χάρος ἀφειέμην. ὅπως ἐκπεριχθῇ τοῦ ἁγίου πάσχα

Ἱσοδοῦ γίνονται κ̄ τὸ σώματες ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ κ̄ κλησίᾳ ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ ἐνεφτοῦ ὡς λίουμενὸς τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιῶνος, παρὰ τοῦ δεσπότου ἡμῶν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἰωάννου, ὡς δοκάνοι καὶ ἡ ὑμετέρα θεοφίλεια, ἐν τῷ γενέσθαι αὐτὸν σὺν τῷ θεῷ κληρωτὴν περὶ τὸν ἀμβωνα, φωνὰς χάρονται ἀπὸ τοῦ λαοῦ λέγοντας· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ πατριάρχου· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως· πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστης· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ πατριάρχου. ἀκοινώνητοι διατυπώσαντες ὡσὶ τοσοῦτον ἔτη. διὰ τοῦτο οὐκοινωνοῦμεν. ἐκ τῆς χαρῶν σου κοινωνῆσαι θέλομεν. ἐξεσάνηθος τὸν ἀμβωνα. ἐξ ὅπου τὸν λαόν σου. διὰ πολλὴν κοινωνῆσαι θέλομεν. ὀρθόδοξος ἐλέῃ τινὰ φοβῆσαι ἀξίαν τῆς πατρίδος. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστης. σὺ βῆμα τὸν μανιχαῖον δόξω βάλε. ἀμὴν λέγει, μανιχαῖος ἐστίν. ἀναστασία φίλη τὸ ὀστιάριον μανιχαῖ. ✠ ἀτίανος σὺ ὁδὸν ἀρτοκήρυξον. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ πατριάρχου. ἀξίαν τῆς πατρίδος, ἡ ἁγία μεγάλη θεός ἐστίν. ἀξίαν τοῦ φρόνου, ἡ ἁγία μεγάλη θεός ἐστίν. ἡ ἁγία σοφία ὁδὸς τοῦ τοῦ π̄.
ὁ ἅγιος λεωνὶς μανιχαῖος ἐστί. νικᾷ ἡ πίστις τῶν τελεόδοξων.
νικᾷ ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων. ✠ ἁγία σοφία ὁδὸν ἀρ[illegible]

ρομαι· ὀκκβ ἐρχη ἐαν μη ἀναθεματίσητε σεβήρον· ἀναθεμ̄
σεβήρω φανερως εἰπε· ἐξεστω ποκλισον· ἐξεστω μαρτύρομαι·
πολλα τα ἐτη τοῦ βασιλε̄· κ̄ οι πον ἀνθρωπων μη τοῦ ἀμερωῖ
ὅσα ω̄ κ̄ μακαριώτατε ἀρχιεπισκοπε κ̄ οἰκουμενικὲ
πρ̄ ἀρχε τω̄ν, προσφώνησον τα ὧδε· οἱ δαπεπ ἐμοὶ φί
λοι ἀγαπητοί, οὐκ ἐν τῶ πρεσβυτερίω ὢν καθεδο
μην· κ̄ νῦν ἀντέσχον τῆς ὀρθοδοξιας, κ̄ ἀντέχομαι ἕως θα
νάτου· οὐ χρεια τοίνυν παραλλης ἢ θορύβου· οὔτε γὰρ τι
παρεβάθη τῆς ὀρθῆς πίστεως, οὔτε ἀμφισβητοῦσα τολμᾶ τις ἀν
θεματίσαι· ἀλλ' ὑπάρασας ἀμ̄ σωδοξε τὰς βεβαιωσά
σας τὸ ἓν ὁμολογοῦντ̄ τὴν πρ̄ω̄, τ̄ σω ελθόντων κατὰ
τ̄ νικαέων, ὀρθοδόξως γινώσκομεν· κ̄ μαλιστα τὰς ἁγίας
τρεῖς συνόδους τούτας· τοῦ τε φι τὴν ὡσὰν χων φρ τινου πόλει·
κ̄ τ̄ ἀνεφέσω· κ̄ τ̄ μακεδόνιου τ̄ συγχελικοδόνι· ἰδικῶς γὰρ τὸ
σύμβολον τ̄ τὴν ἁγίων πρ̄ω̄ν ᾗς ὁ βαπτιζόμεθα οὕτως ἁγία
γομεν τρεῖς συνόδους ὁμοφρόνως εβεβαίωσαν· κ̄ μετὰ τ̄ πε
φώνησιν, ὡδὶ καθ' ἑνὸν τῶν αὐτ̄ ὡδὶ πλήθας ὥρισαν τοῖς αὐτοῖς
φωναῖς, κ̄ προσθέντων ὅσα ἐρχη ἐαν μη ἀναθεματίσητε·
πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ πρ̄ω̄ ἀξιε τῆς πεμάδος· πολλὰ τὰ ἔ
τη τοῦ βασιλέως· πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστης· τ̄ σὼ ἀξιν τῆς
συνόδου συγχελικοδόνος ἁρπικήρυξον· ὅσα ἀναχωρῶ ἐὰν μὴ κη
ρύξης· ἕως ὁ λέω δεξασθαι· τ̄ σὼ ἀξιν αὐγουστον κήρυξον· τ̄
μεγάλου τ̄ πρ̄ω̄ν αὐγουστον κήρυξον· τ̄ συγχελικοδόνι πρ̄ω̄ν
τ̄ σὼ ἀξιν, αὐγουστον κήρυξον· σήμερον ἐὰν κηρύξης, αὔριον
ὡδὶ θελήσεται· ὅσα ἀναχωρῶ ἐὰν μὴ κηρύξης· τὸ ἁγιον πνεῦμα
τίσομαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν· αὐγουστον κήρυξον· ἐὰν μὴ
λάβω ἀπόκρισιν, ὡς δεξάμενός σε ὀκ· κ̄ προσφώνησον ὦ ἁγιω
κ̄ μακαριώτατε ἀρχιεπισκοπε ἢ οἰκουμενικὲ πρ̄ ἀρχε τω̄ν
οὕτως· ἐπὶ δὴ σὼ ἀξιν ἡ τῆς σεπτ̄ ἁγίων πρ̄ω̄ν τ̄ συγχελικὴ
δόνι ὡδὶ θελήσαμεν, γινώσκοντες γινώσεσθε, ὅτι κ̄ τοῦτο οἱ
ἡσυχίαν γνώμη τοῦ θεοσεβεστ̄ κ̄ φιλοχρίστου ἢ βασιλέ̄· ὡδὶ
μενόντων ὁμοῦ κ̄ τὰς αὐτὰς φωνὰς ἐκβοώντων κ̄ προσθέν
των ὅσα ἀναχωρῶ μὰ τὸ θεῖον· τ̄ σὼ ἀξιν τ̄ πρ̄ω̄ν ἁρ
πικήρυξον· τ̄ συγχελικοδόνι πρ̄ω̄ν τ̄ σὼ ἀξιν, αὐγουστον ποι
ησον· ἐκηρύχθη σὼ ἀξις διὰ σαμουὴλ διακ οὕτως· γνω

ἡ οἰκουμενικοῦ πρεσβύτερου ἰω, δι' οὗ θεὶς ἅμα τῷ γενέσθαι αὐτὴν
ὠδὴν τοῦ ἀμβωνος πλησίον, φωνὴ πλῆθος ὅσον ἀπὸ πόντου τοῦ
λαοῦ οὕτως· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ πρεσβύτερου· πολλὰ τὰ ἔτη
τοῦ βασιλέως· πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστης· τοῦ νέου χωνστα-
ντῖνου πολλὰ τὰ ἔτη· τῆς νέας γένης πολλὰ τὰ ἔτη· τοῦ λε-
ωντίου μακεδονίου τῆς ἐκκλησίας οὗ φίνε αὔγουστα·
τοῦτ' ἐν ὀξυβάφοις διὰ τῆς πίστιν, τῆς ἐκκλησίας· ἀνάσκα-
φὴ τὸ ὀστέα τῆς νεκρομαντ· ἀνάσκαφὴ τὸ ὀστέα τῆς βίτου χι-
νιᾶς· τί ἐστὶν τὸ ὀστέον ἐμὸ ὀκοίδω· ἀνάλθεμα αὐτῷ
μὴ δὶ τυχέος· τί ἐστὶν τὸ ὀστέον ἐμὸ ὀκοίδω· ἀνάλθεμα
αὐτῷ ὑπὸ τῆς τελάδος· ἀνάσκαφὴ τὸ ὀστέα τῆς νεκρομα-
ντῶν· ἀνάσκαφὴ τὸ ὀστέα τῆς βίτου χινιᾶς· τί ἐστὶν τὸ
ὀξυβάφος· ἰου φίνε αὔγουστε
ὀξυβάφος· τοῦ μανιχαίου τῆς ἐκκλησίας· ἐν τοῦ
ὀξυβάφος· τὸ λεόντιον μακεδονίου αὐτὴ φέρε· τὸ ὄνομα τοῦ
μακεδονίου αὐτὰ γῆ· δεύμεθα τοὺς ὅλους φωνὰς ὦ βασιλεῦ·
τὸν νέον τοῦ μαν ὀξυβάφος· ὃν ἐστὶν τοῦ μὲν ὠμὸν τί ἐστὶ·
τὸν λῆρον τοῦ παλαιστοῦ ὀξυβάφος· ὃν φίλιππον μακεδόνιον
τῆς ἐκκλησίας· τὰ σωσόδικα ἱερῶμεν αὐτὴ ἀπὸ γῆς·
πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ πρεσβύτερου· τοῦ νέου ἰω πολλὰ τὰ ἔτη· ἀξίε
τῆς τελάδος ἰου φίνε αὔγουστε·
τῆς αὐγούστης· τὸ λεόντιον μακεδονίου τῆς ἐκκλησίας· ἐν τοῦ
τοῦ τοῖς αὐτὴ νικῶσι· ὃν φίλιππον μακεδόνιον τὰ ὀνόματα,
αὐτὴ γῆ· πολλὰ ἔτη τῶν ἐκκλησίας· τῆ ἡδονὴ μὲν
τρεῖς μακεδονίου ὀξυβάφος· τὰ τέσσαρας σωσόδικος, τοῖς
διπτύχοις· λέοντα ὡδὴ σκηπανρέωμεν τοῖς διπτύχοις·
κἀγία μαρία, θεοτόκε· τοῦτο ποιῶ ὁδὸς ἅπε· τὰ δίπτυχα
τῶν ἁγίων· αὐτὴ τὸν θεὸν ἰου φίνε αὔγουστε·
χρόνους ἀκέχμε· τὰ δίπτυχα αὐτὴ φέρε· τοῦ ὀρθοδόξου
βασιλέως πολλὰ τὰ ἔτη· τῆς νέας γένης πολλὰ τὰ ἔτη· τοῦ
νέου ἰω πολλὰ τὰ ἔτη· οὕτως ἔχε τὸν διακόσμου· τὰ δίπτυ
χα αὐτὴ φέρε· οὕτως ἔχε τελάδα· τὰ δίπτυχα αὐτὴ φέρε·
οἱ κανόνες τὸ τῆ ὀκτὼ ξέρα λόγου· ἐς τάξον· ἐς τάξον· ἐς
τάξον· καὶ προσφωνήθη τῶν τὸν κ τ χθὲς ἡμέραν· αὐτὴν

ಅಂಗಡಿಯ ಸಾಲು ಮತ್ತು ಮಾಳಿಗೆಯ ಸಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವ ಹಲಗೆ

τῆς ἐλπίδος, ὀφείλετε ποιεῖσθαι τοῖς ὁμοδόξοις θ̄ῦ,
λαβεῖν φίλοις, συλλαβοῦ γοῖς καὶ μοναχοῖς καὶ φιλοχρι-
στοις λαοῖς καθὼς ἐν σωμιδήσις, ἀποὺ δασον θεοφιλέ-
στατε· ἀντίγραφον ἰω ἱεροσολύμων καὶ τῆς ὅπου
τοῦ ὡσὶ σκοπου, πρὸς ἰω ἔχων φθονὴν πόλεως·
Πῶ δεσπότη μου τῶ θεοφιλεστάτω καὶ ὁσιωτάτω συλ-
λειτουργῶ ἰωάννη, καὶ τῆ ἐνδημούσῃ ἁγ τῶν φιλο-
χειμάρρου πολιν ἁγίας σιωνῳδῶν, ἰω ἡ ἐλεή-
θῦ ὡσὶ σκοπος ἱεροσολύμων, καὶ ἡ ἁγ τὰς τρεῖς παλλα-
δίνας θεούσας, ὑπὸ τῶ ἁγίους χῦ τοῦ ὡσὶ πάντων θῦ
πάτους ἁγιοσιώδους, ἐν κῳ χαίρειν·
Πᾶσὴ διπλῆ τις ἐστὶν ἡ τῶν δακρύων κίνησις, ἡμεῖς,
πρὸς ὀδύνων φέρουσα ἡδονὴν, πρὸς εὐφροσύνων, ἰωσὴφ
γὰρ ὁ πρεσβύτερος ἀναγνωριζόμενος τοῖς ἀδελφοῖς, με-
γάλα δεξιῶθυμίας ἐδάκρυσε· καὶ παῦλος φησὶ τὸ σκθος
τῆς ἐκλογῆς· ὅτι ἦν τοῦ κῳ σὺν λυπῆ, θάνατον κατερ-
γάζεται· ἡ δὲ ἐκ θῦ, σεμνὴν· συντυχόντες δὲ ἀδάκρυτί
τοῖς ὡσὶ θεοπάλαι παραυτῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης καὶ
προσβθῆναι, θυμηδίας ἐπλήσθημεν· ὥστε ἀνάπτυξιν
τὰ τοῦ μεγάλου προφήτου δαβὶδ, εὐφράνθημεν ὡσὶ τοῖς
εἰρηκόσιν ἡμῖν, εἰς οἶκον κῦ πορευσόμεθα· καὶ αὐτὴ
ἡ ἀλλοίωσις τῆς δόξης τοῦ ὑψίστου· καὶ ὁμολογεῖ
σθω τῶ θεῶν τῶ ποιήσαντι ἡμᾶς καὶ σωσαμένῳ
λαμπρῶς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ τίς
λαλήσῃ τὰς δυναστείας τοῦ κῳ ἀκουστὰς ποιήσῃ πά-
σας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς φησὶ διὰ τοῦ
σωμοὴλ, ποιῶ τὰ ἔργα μου ἱερουσσαλήμ, ὥς
τε πάντας τοὺς ἀκούοντας, ἠχῆσαι ἀμφότερα τὰ ὦτα·
ταῦτα καὶ ὡσὶ τῶν χρόνων τῶν ἡμετέρων ἔργα προῆλθε·
τὸ γὰρ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ τέρας τὸ ἀνε-
ρυθρίαστον, σεβάσμιον φαμὲν τὸν ἀδικίαν εἰς τὸ ὕ
ψος λαλήσαντα διὰ τῶν βλασφήμων αὐτοῦ λόγων,
τῶν χῦ τῆς φιλανθρωπίας καὶ οἰκονομικῆς σωτηρίας τῆς,
ὧν χαλκηδόνι λεχθέντων, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν γνῶσιν
λαβόν ἡμῖν οὐ ὅς τις φῇ; τὸν τῆς ἀντιοχέων ἀδίκως

ἐν τῷ ἀγρῷ, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ, ἢ ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ ἐν τῷ οἴκῳ, ἢ ἐν τῇ κλίνῃ, ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ ὑποδήματι, ἢ ἐν τῷ ἀργυρίῳ, ἢ ἐν τῷ χρυσίῳ, ἢ ἐν τῷ ἐνδύματι, ἢ ἐν τῷ ἀνδριάντι, ἢ ἐν τῷ ἀγάλματι, ἢ ἐν τῷ ἱερῷ, ἢ ἐν τῷ ἀγῶνι, ἢ ἐν τῷ ἀγῶνι, ἢ ἐν τῷ ἀγῶνι

ἐρρῶσθαι με κ̣ὶ σὺν κῷ θ̣εραπ̣ῆν ὄ̣ν̣χεσθε δ̣ὲ παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων κ̣ὶ ὁσι-
ωτ̄ατ̄ων πρ̄ε̄σ̄. Στέφανος ἐπ̣ίσκ̣ο̣πος Ἐδέσσης. ἐρρῶσθαί μοι κ̣ὶ τῶν κῷ θ̣εραπ̣ῆν ὄ̣ν̣χεσθε δ̣ὲ παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων κ̣ὶ ὁσιωτ̄ατ̄ων πρ̄ε̄σ̄.. Με-
γάλ̣ε̣ ἐπ̣ίσκ̣ο̣πος τ̄ῆ̄ς μ̄ᾱλ̄ε̄ῑτ̄ω̄ν πολιτ̄ῶ̄ν. ἐρρῶσθαί μοι με κ̣ὶ τῶν κῷ θ̣εραπ̣ῆν, ὄ̣ν̣χεσθε δ̣ὲ παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων κ̣ὶ ὁσιω-
τ̄ατ̄ων πρ̄ε̄σ̄. Γρηγόριος ἐπ̣ίσκ̣ο̣πος Βοστρῶν, ἐρρῶσθαί μοι με καὶ σὺν κῷ θ̣εραπ̣ῆν ὄ̣ν̣χεσθε δ̣ὲ παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων κ̣ὶ ὁσιωτ̄ατ̄ων πρ̄ε̄σ̄. Βα-
σίλειος ἐπ̣ίσκ̣ο̣πος Δώρων, ἐρρῶσθαί μοι με κ̣ὶ τῶν κῷ θ̣εραπ̣ῆν ὄ̣ν̣χεσθε δ̣ὲ παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων κ̣ὶ ὁσιωτ̄ατ̄ων πρ̄ε̄σ̄. Ἀπ̣ολλώνιος ἐπ̣ίσκ̣ο̣πος τ̄ῆ̄ς Διος-
πολ̣ι̣τ̄ῶ̄ν, ἐρρῶσθαί μοι με κ̣ὶ τῶν κῷ θ̣εραπ̣ῆν ὄ̣ν̣χεσθε δ̣ὲ παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων κ̣ὶ ὁσιωτ̄ατ̄ων πρ̄ε̄σ̄. Ἐπ̣ὶ τ̄ῆ̄ς πολ̣ι̣τ̄ῶ̄ν Φοινίου
ὑπ̣ὸ σ̄τ̄ο̄ῦ τύρου κ̣ὶ τ̄ῆ̄ς Πτολεμαΐδ̣ος, πρὸς τ̄ῇ̄ σ̄ῡν̄ό̄δ̣ῳ γενόμενοι πρ̄ε̄σ̄.. τοῖς πανταχοῦ τῶν θεοφιλεστάτων κ̣ὶ ὁσιωτ̄ατ̄ων ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς, θεοφίλῳ. μαρκιανῷ. βασιλίσκῳ. καὶ πάσῃ τ̄ῇ̄ σ̄ῡν̄ό̄δ̣ῳ σ̄ῡν̄ό̄δ̣ῳ κ̣ὶ τ̄ῇ̄ μ̄η̄τ̄ρ̄ὶ βασιλίδι κ̣ὶ φιλοχέλωνι πόλει χαίρειν πλείστα σημαίνω, ἀπ̣ολλώνιος κ̣ὶ οἱ σὺν αὐτ̄ῷ̄ πάντες, σὺν κῷ χαίρειν. Εὐλογητὸς ὁ θ̄ς̄ ὁ τ̄ῆ̄ς φρονήσεως κ̄ς̄, ὃς ἐπέφηνεν ἡμῖν, τὸ τίμιον γράμμα τ̄ῆ̄ς σὺν θ̄ῷ̄ ἀγωσύνης, οὕτω πανταχόθεν διαλάμπον περί τε τὸν πνευματικὸν ζῆλον κ̣ὶ τ̄ὴ̄ν ὑπ̣ὲρ τ̄ῆ̄ς ἀληθείας ἀγῶνας, κ̣ὶ περὶ τὸ κ̣ὶ ἡμᾶς σ̄τ̄ο̄ῦ τ̄ῆ̄ς ὀρθο-
δόξου πίστεως. ἀ̣λ̣λ̣ὰ δ̣ὴ πάντα λαβὼν ἀνωτέρω σωπηθέντα πρὸς θεμέλιον κ̣ὶ βάθρον ἀρρήκτ̄ε̄ς, τ̄ῆ̄ς ἀγίων τῶν ἐκ κλησιῶν κ̣ὶ τ̄ῇ̄ς ἁγίας καθολικ̣ῆ̄ς κ̣ὶ ἀποστολικ̣ῆ̄ς ἐκκλησίας κ̣ὶ τ̄ῇ̄ς ἁγίας πόλεως κ̣ὶ τ̄ῇ̄ς ἁγίας ἀναστάσεως ἀρχιερέων, κ̣ὶ τ̄ῇ̄ς ἐκ̣ κλησιαστικ̣ῆ̄ς πολιτ̄ε̄ί̄ας, κ̣ὶ τ̄ῇ̄ς ὀρθοδόξου ὁμολογίας περὶ πλανώμεθα. ὅσοι δ̣ὲ ποιμένες καὶ τ̄ῶ̄ν ἁγίων κανόνων ὑπ̣ηρέται. ὀ̣ξ̣ὺ̣ν τὸν κατὰ τόπον ἢ χρόνον ἐ̣ξ̣ε̣τ̄ᾱσ̄ό̄μ̄ε̄ν̄ο̄ν, τ̄ῇ̄ πρὸς τ̄ῇ̄ ἁγίαν καθολικ̣ὴ̄ν κ̣ὶ ἀποστολικ̣ὴ̄ν ἐκκλησίαν κοινωνίαν, ἢ τ̄ῇ̄ ὀρθόδ̣ο̣ξ̣ον τ̄ῆ̄ς μ̄η̄τ̄ρ̄ὸ̄ς πίστιν, τῷ ὀ̣φ̣ρ̣ο̣ν̣ω̣τ̄ῆ̄σ̄ᾱν̄τ̄ῑ ἀποφ̣ο̣λ̣ι̣κ̣ῆ̄ς ἐκκλησίας ἀθ̣ε̣τ̄ῆ̄σ̄ᾱν̄τ̄ᾱ τ̄ῇ̄ ἁγίᾳ καὶ μ̄η̄τ̄ρ̄ὶ ἐκκλησίᾳ τ̄ῇ̄ ἀποφ̣ω̣λ̣ι̣σ̄θ̣ε̣ν̄τ̄ῑ πρ̄ο̄σ̄ή̄λ̄ω̄σ̄ε̄. ἀ̣ν̣α̣θ̣έ̣μ̄ᾱτ̄ῑ μ̄ᾱν̄ᾱθ̣έ̣μ̄ᾱτ̄ῑ ἀ̣ν̣α̣θ̣έ̣μ̄ᾱτ̄ῑ ἀποφωλισθὲν πάντος πράγματος. ὀνόματος, ἀ ξ̄ῑ. ἐνεργ̄ῆ̄. χειροτονῶ ἢ ἱεροσύλῳ καὶ ἁρμοζούσης ἢ ἁρμοσάσης ἀνδ̣ρ̣ω̣μ̄ε̄ν̄ο̄ν̄ η̄ς̄. ἢ ἀχλόητον τ̄ῆ̄ς θ̄ῇ̄ κοινωνί̄ας κανόνας ἀντ̄ὶ̄ κ̄ᾱτ̄ὰ̄ τ̄ῆ̄ν ὀ̣ξ̣ὺ̣ν. ἢ χαρτῶν διάλογον σωνέπεσθαι τ̄ῇ̄ ἀ̣ν̣α̣θ̣έ̣μ̄ᾱτ̄ῑ χρόνων θ̄ε̄ί̄ων γρ̄ᾱφ̄ῶ̄ν διδασκαλίαν, καθὼς φησὶν ὁ κ̄ς̄

:κ̣ὶ τ̄ὴ̄ν θ̄ε̄ί̄ᾱν

τὰς διδασκαλίας ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν τί, ἢ τούτου πάντως ἀφαιρεῖσθαι
ἢ τοῖς ἔχουσιν ἐκδικαιοσύνης προσλήψεσθαι· τῆς οὖν δικαίας
ἐξετάσεως καταφρόνησις, ἐπάξιος σώφθη σεβῆ πρὸς ὀδεσπότης· πρὸς
βλασφημίαν ἅμα ἢ συκοφαντίαν ὀξύνας ἑαυτὸν ἐκτελῶται, ἢ
τῆς μεγαλης ἢ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς σὺν χαλκηδόνι συνε-
λθούσης. ἢ δικαιῶν αὐτὸν ὀξαστεβοῦς φρονήματος ἢ πονη-
ρᾶς προαιρέσεως. ἀλλ' ἢ τοῦ δεσπότου φῶς ἢ σφῆς ἢ ἰδίου χῦ δόξα
μις, τοῦ τῆς ἐκκλησίας κλήρου ἐκ τῶν ὀξηλάσε δικαίαν ἢ
φωτῆς σὺν ὑμῖν τοῖς θεοφιλέσι διαλαμψάσης πίστεως χάρι
τος. πρὸς ἰῶσεν καταπιθέμεθα, ἢ σύμπνοι γνόμεθα.
τοὺς αὐτοὺς δεσμοὺς αὐτῇ φέροντες ἐπέκεινον, ὅτε ἢ τὸ τίμιον
γράμμα τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος ἐπάξιοι κοινωνικὰς. ἐφ' ᾧ
ἀρκέσθη λόγος ἐς ἀπαρέγκλητον οὖν ἐκεῖνος ὀξήμαρτεν, ἐς
νομοτίωσιν τῶν θείων κανόνων ἢ τῆς ἐκκλησιαστικῆς θ' ταξέ-
ως, ἢ τὸ φρονῶν ἀναπαύσασθαι ἐς ἀλαζονείαν. ἢ κόμπος ἐν τοῖς δόκι
μοις φαινόμενος, ἐν ὅμιλίαις ἢ συγγράμμασιν ἀσεβοῦσι
ἢ τῶν ἁγίων πρώτων. τὸ δὲ γε ἀληθὲς φέρον, κατ' αὐτῆς τῶν πνικῆς
διδασκαλίας τῶν θεοπετῶν ἀποφόλων, αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν
προσέλεγχον καθιστάμενος, ἐν ἅπασιν οἷς γέγραφε παλαιοῖς
λόγοις. ἢ γὰρ προσήκατοῖς ἐκείνων αἱρέσεως ἀσεβῆ, ἢ
νοῶν παραφθαρῆναι. ἢ μὴν ὁ ἀρκεῖν ἁγίων πάντως συμφωνοῦ
ὅπερ ἔχουσι νόσημα, κατεσθίον αὐτῶν τὰς διανοίας. ἀλλ' ἐκεῖ
οὕτως τολμηρός, ὡς τὸ ἢ δεσμὸν ὀξαυθεντεῖν αὐτῇ θέναι χοεῖ
ζον τῆς θείας κοινωνίας, κλησεικοῖς ἀλλων πόλεων. μὴν
γνώμης μὴν ὁσιωτέρας μετέχων τῶν αὐτῶν αὐτοκόπων. ἢ
δεούτε θαρρήκε τοῖς καταδεδεμένοις κανονικῶς ἄλλο
τέλος κληρικοῖς ἐκ τῶν οἰκείων αὐτοκόπων, προσρυέντας αὐ
τῶν, ἢ τὸ ἀληθὲς φθόρον ὑπαλλαφθέντας παρ' αὐτοῦ κήρυγμα.
προσληφθέντας πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κοινωνίαν. ἢ δίχα τῆς
παρ' αὐτοῦ καταδήσαντος ἀφέσεως, αὐτὸν πρέπειν τοῖς ἐκκλη
σιαστικοῖς λειτουργήμασι ὑπηρετεῖν. ἐκάτερον δ' τούτων
πέπραχε κατὰ τὸν τυφλόν. ἀλλ' οὐ τοῖς μεγαλομφόταις ἀξι
πρεσβυτέρων ἀντιτιθέντας μὴν αὐτῶν τὴν ἀρχαίαν, κενοφω
νοῦντι τὴν ἀσεβῆ διδασκαλίαν, ὑφέρον δ' συμπεσοῦντας
αὐτῷ, παρεσκεύασεν ἐν τῷ ἡμεῖς τῆς διακονικῆς λειτουργίας,

ἀθέσμως ἐπὶ τοῖς τῆς τῶν πρεσβυτέρων τιμῆς ἀφορίζομένος.
ἐπιδημήσαντός τε τοῦ αὐτοκράτορος τὸν ἀνήσαντα σκελίσας ἐκ
συγκαθέδρας, τοῖς δευτερείοις αὐτὸν διδοὺς χώραις· ἢ πρω-
φάσεως τούτου, τὴν ὑπ' αὐτοῦ τεθεῖσαν παρ' αὐτοῦ χειροτονίαν δέξε-
λόμενος. ὁδηγήσαντος παρ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἀρχιερωσύνην· πρὸς δὲ
τούτοις, ὅσα ὑπὲρ ἐπεκτάσεων τὰ τῆς αὐτοῦ θρόνου τῆς ἢ πρὸ
χαραττόντων ἢ θέσεις κανόνας, ἢ ἄλλοτε ἄλλας παροικίας προ-
χειριζόμενος, πολέμων, χωρεπισκόπους. ἄλλοτε δ' παραμυ-
θουμένους, πολὺν ἱκανῶς ἔχειν ἀπομάχεσθαι, ἢ διαλύειν
τὰ παρὰ θείων κανόνων εἰς ἑαυτὸν δίκαια τοῖς ὑπ'
ὀκόποις. τούτων δὲ μαρτυρίαν ἔτι λαβεῖν τὴν τοῦ πολι-
τῶν. ἢ πάλιν τὴν ἀρκινῶν. φαίνεται δ' πολιήσας ὑπ' πρέσβεις
χειροτονεῖν ὑπ' οἰκόπεδα καὶ τὰ τῶν ἀποικίαν ἑτέρας πόλεις,
ἅς ἔτι περιῶν ὅταν τῆς ὑπ' οἰκουμ. ἔπορθρος ὁ γέρο
ντοῦτο τέφανος, ὅτις ὀρθοδιδάσκων ὑπ' οἰκόπους, πολιή-
σας χειροτονίαν ὑπ' φῆναι κῆ τὴν ἀποικίαν τῆς αὐτ. παροδε,
ἔτι περιόντος θεοδοσίου τοῦ τῆς θεοφιλοῦς μνήμης,
ὑπ' οἰκοπήσαντος τὴν εἰρηνόπολιν πόλιν. τὸ δὲ φαίη
μην ἢ πρὸς τὸ δ, ἀκοὴν θεὶ καθόλου ὡς φθεῖναι τὸν κύκλον
τῆς γῆς, ἢ ἐφ' ἃ πρὸς ἀλήθειαν ἔστιν, ὅτι περὶ δ' λέγετο
τὴν αὐτοῦ δὲ δόμην χειροτονίαν πρεσβυτέρω παρὰ
τῶν ὀκτὼ κανόνων· δεξ ἑτέρων πάλιν αὐτῆς μεταστῆναι
τῆς χειροτονίας. τὸ δὲ, πέπραχεν ἐν ταῦθ' ὑδή. καὶ τε
πρόσωπος δρᾶξαι θαι τοῦ λομικοῦ ποιμνίου τῆς αὐτῆ
όχου, ἢ πάσης ἄλλης ἐκκλησίας ὀρθοδόξου, ἢ μετα
λαβεῖν ἑπάπαλαι. τὴν δὲ λευκὴν ἢ μωσαρᾶφωνὴ φε
ρούσης κώλικας δεξιῶν αὐτὸς ἐθησαύρισε καθ' ἑαυτοῦ, μη
δὲν ὑμῖν ἡγοῦμαι ὀρθὸν, πρὸς τὸν ὀρθόδοξον πίστιν φθεγγόμε
νος. ἀλλ' ἔτι ἐπὶ ἐπὶ λωμένων αὐτῶν πράξεων ἢ προστάξε
ως ἐφωνιαθέντας παρ' αὐτοῦ τὸ φιλόπτωμον. δι' πλῆς ὄντος θεῖναι
ζεύφανομένης τῆς ἁμαρτίας, ἢ πρὸς τὸν χειρωκατακρίσιν
αὐτῶν παραφώνης. πρῶτον μὲν γὰρ ἄσυλλογίστου τοῦ χρυσίου,
τὸν ἐκκλησιαστικὸν πραγματευτὴν ἀντιπόλου λυμαινομένων ἢ ἀσε-
βίζομένων, ἢ πρὸς ἀνίατον ἐπονόρθωσιν καθιστάμενόν ἐγίνε
το. δεύτερον ὅτι τοῖς ὑπ' ἐφάνων στιζομένοις ἐπετάττετο,

πᾶσαν δόξαν τῶν παρεχλήτων, καὶ πάντα θόρυβον διώκοντας,
ἔν τε ταῖς τῶν πόλεων ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς ἄγαν κλεομένοις
ἐν μοναστηρίοις. καὶ ὡσεὶ μία ἁγία ὀρχὶς εἶεν διερρυθμισμένη παρ' αὐτῶν
πρὸς ὃ δή λαβεῖν ἔφην, ἐν ἀρχῇ ὡς ἀπομαχόμενον αὐτόν, καὶ ταῖς πρὸς
φωνητικαῖς ἐν τοῖς ἀληθέσι τοῖς σαρκικοῖς φάσεσι διδασκαλίαις
τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ῥύμην τὴν
ταύτην ὠθίζειν. τὰ οἰκεῖα δὲ λαβεῖν ἐπιτεθῆναι καὶ τὸν τούτου
ἄνθρωπον δὲ αἵρεσιν λαβεῖν, τὸ καταδῆσαι πρὸς τὸν πραγματικὸν
θρόνον λίθου. καὶ βοηθὸν αὐτῷ τὸ γραφικὸν ἑαυτόν· ἀλλὰ
ταῦτα μὲν ἐράσμια σεβήρεω τῶν δοκούντων· τὸ δὲ τῆς ῥήνης
χρῆμα πάντως ὡς ἀποφθέγγει· καὶ τὸ μὲν καθ' ἕκαστον εἰς δόξης
θεῖν παραθήμεθα, ἀπεγθύνοντος ἡμῖν λόγος ἔσται· πλὴν τοῦτο
καταλέξαντες καὶ τὸ πλῆθος τῶν παραλελειμμένων ἄλλοις δὲ
φημὶ δεῖν συγχωρήσαντες καθάπερ ῥήκαμεν, ὁμόφρο
νες οὖν τοῖς θεοφιλέσι γεγόναμεν· ἐφάπαξ τοῖς ὠθισμένοις
αὐτὸν εἰκότως καταδήσασθε· ὠθισθέντα γὰρ τὸν ἴσον ὄ
ρον καθελόντες καὶ ἀναθέματι καταδήσαντες, καὶ ἐκ τῶν τινὰ
παραμονάριον καὶ τὸν πάνσεπτον οἶκον τῆς ἁγίας συνόδου τοῦ
καὶ τῶν τιμίων ἀποστόλων μαρτύρων. τὸν διακάμενον καὶ τὸν τειχέων πεφυκότα
καὶ ἁγίας παρθένου μαρίας. τὸν διακάμενον καὶ τὸν τειχέων πεφυκότα
μητρόπολιν. ὧν ἡκότες αὐτὸν ἐν ὑποκρίσει καὶ καὶ ὅλον ἡμῖν
συλλαβοῦσθαι, καὶ τῆς θείας μεταδόντα καὶ κοινωνίας. ὧν
τοῦτο δὴ πραττόντων καὶ συλλαβοῦς ἐκ τῶν τειχέων καὶ τὸν ἐλε
θόντα, τοῖς σχισματικοῖς διαλεγόμενος ἀμέσως, ἔδραμεν
ἔκοντι καὶ τῷ ἀντιόχου. καὶ σεβήρεω τῶν δοκούντων πρὸς ῥίψ
ἑαυτόν, ἀπεφήνατο τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. ἐκείνων δὲ σὺν
κοινώνησε πεῖσαι τὸ δαιμόνιον ὧδε αὐτοῦ φρόνημα, καὶ τοῦτο
ἀσεβοῦς ἀναθεματίσαι μοῦς, καὶ τὸ ὁμόσαι ἐκ τῶν τειχέων
μίας ὠθισθέντος τῆς ὁσίας μνήμης λέοντος, τοῦ τῆς ῥώμης
χρόνου ἀρχιωθισθέντος. οἰκεῖα δὲ τοῦτο συμπαραλαμβάνος
καὶ ἀσφαλισάμενον ἐκεῖνον· πρὸς δὲ τούτοις ὅτι καὶ τὸν τειχέων
ἐπανελθόντων, παρεδίδωκε τοῖς σχισματικοῖς τὸν δικτήριον
οἶκον τῆς θεοῦ, καθεσθῆναι τοῖς ἀπὸ τῆς πόλεως· ἐκκλησι
ἑαυτῶν τὸ λυσάσας καὶ παραδοσιώδεις καὶ παραφωνίας μᾶλλον πλη
ρῶσαι, καὶ δοῦναι τοῦτο ἀσεβήματα μᾶλλον τῆς παραμονῆς τῶν πατέρων
τῶν λαῶν τῆς πόλεως ὁρῶντι. τὸ καὶ μηδένα χρόνον ἀγαθὸν ἐκδύο

τόπων τῶν νεοφωτίστων φαίνεσθαι τὰς προελεύσεις, ἐναντιουμένων
ἀλλήλοις, καὶ πολέμους καὶ φόβους διαστάσεων καὶ
τῆς φιλοπαλτικῆς νίκης καὶ τοῦ πάθους τοῦ λαοῦ τῆς πό-
ων ἐλέγχος τὰ πεπραγμένα καὶ τὸ δικαστήριον. ὁ φοῖνιξ ὁ τίμιος
φρὶς ἐλιθάσθη παρὰ τῶν ἰουδαίων τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ ἡ ἁρπ
μένου θυσιαστήριον οἰκοντῆς φκοῦ. καὶ τίνδο τοῦ πλήθους τῆ
λειαν καὶ τοῦ λαβεσθαι τῶν κλημάτων, πλημμελεῖς γάρ ἀσι.
σωσεβὴς καὶ μετὰ τὸν τῆς τυφλῶν οἶκον, ἄγγελον αὐτοῦ κίν
δυνεύσαι. διὰ ὧν αὐτὸς μεθάγει σωσόντων αὐτῷ, θανατη
φόροις ὀξήρτυσιν ἀδικήμασι λαός, ὥστε μηδὲν ἐλλιπεῖν τῆ δεόν
των. καὶ τὰ πεπραγμένα παρὰ τῆς ὑμῶν ὁσιότητος, διηλθο
μὲν ἐπὶ κλησίας τοῖς ἀπὸ τοῦ κλήρου, καὶ τῶ πιφο τῶν λαῶν τῆς πό-
λεως. καὶ πῶς κλὶ ἀναδησάμενοι παρήμελεν, ὑπὲ
χάριτον ἀφὶ καμὴν φωνὴν τῶ δεσπότη ἡμῶν καὶ σωτῆ τῶν ὅλων
Ἰῦ χῦ. καὶ τῶν παρθυσιβεῖ καὶ κρατήσαντα ἔμβασι λεῖ, καὶ τὴν
πιφο τῶν τὴν βασιλίδι. καὶ τῶν ὅσια εἰ τῶν τῶν περὶ ἀρχὴν τῆς βασι
λυόντας, καὶ τοῖς θεοφιλέσιν ὑμῖν. ὧν τὴν κοινωνίαν ἀσπα
ζόμενοι καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐχθεπίστην ὁμολογοῦντες, ἀπο
φρεφόμεθα σὺν ὑμῖν, ἀποφέροντες τὸν ἄκριτον ἀναθεμα
τισμὸν, καὶ τῶν πάντος μὴ αἱρετικοῦ. διαφερόντως δὲ καὶ τῶν
νεφορέου φανέντος ἀνδρὸς πολλοῦ. προσέτι δὲ καὶ κατὰ
βύτυχος καὶ σεβήρου, τοῦ πρὸς κλασφημίαν καὶ συκοφαντι
ὀνόχου καταδόντος. ταῦτα γὰρ κατεπράξατο κατὰ τῆ
ἁμίας μεγάλης οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς ἀθροισθείσης σύν
ἐν χαλκηδόνι. προσέτι δὲ καὶ ἰῶ τοῦ γαρνόστος παραμο
ναρίου τοῦ πανσέπτου οἴκου τῆς φκοῦ, τοῦ διακαμένου
κατὰ τὴν τυρίων περιφανῆ μεθόπολιν, διὰ τὰς ἀφηγή
μένας αὐτοῦ κακίφατος πράξεις, ἀφ' ὧν ἀπὸ δέδηκται τοῖς
θείοις κανόσιν ὑπαντήξελθών. καὶ παρακαλοῦμεν τὴν ὑμε
τέραν θεοσωσώλειαν, ὑπὲρ κυρῶσαι τὸ κατ' αὐτοῦ τεθὲν κανο
νικῶς ὑπ' ἐμῶν. περὶ πλουσόμεθα δὲ καὶ τῶν μεν τὴν
καθαιρεσιν ἀρέου, καὶ τοπαραῦτῆς ἐκτεθειμένον ὅρ,
δόξον σύμβολον, ὁμολογοῦμεν σὺν παρρησία, καὶ κυρ
ωσομεν ἐπὶ κλησίας. σὺν αὐτῷ βαπτισθέντες καὶ βαπτι

τῶν ἁγίων πρώτων, βυφιλίου καὶ μακε
δονίου, καὶ τῆς καθαφαφῆς τῶν προσηγορείων,
διπτύχοις. ὅπου σώζεσιν φιλόθεον ἔχοντες,
γάστε, δοκιμάζοσθαι αὐτοὺς ἀναγκαῖον. καὶ τὰς προσηγορεί
ας γράφειν ταῖς ἱεραῖς δέλτοις. καὶ δεῖν καθαπαξ τὰ ἐπώνυμα
δίκαιος πρεσβεύων κατὰ τὸν φθάσαντα χρόνον ῥυπωσάντων τὴν
θεον αὐτῶν πολιτείαν. τὰ ὁμοίως αὐτοῖς τούτοις παραλείπειν αὐτά
νομεν, ἐκτὸς κρίσεως τοῦ πατριάρχου τῆς βασιλευούσης πόλε
ως τῆς ὄντως μητρός, οἱ γεγονότες αὐτῷ συλλειτουργοὶ καὶ συνομογνώμονες περὶ
ἀρχαὶ τῆς βασιλευούσης πόλεως. βυζάντιος καὶ μακεδόνιος φαμὲ
οἱ τῆς ὁσιότητος. ὥστε τὸν δυσεβῆ καὶ γαλλικὸν καὶ βασιλέ
α καταξιῶσαι θεασάσθαι τοῦτο δὲ προσῆκεν ὡς τάχος. ἁρδό
ξαν τῆς ἀληθοῦς καὶ ὁμοουσίου πεποίθησιν, φυλαττούσης τὴν θε
σεβῆ καὶ φιλόθεον αὐτοῦ βασιλεύουσαν πόλιν, καὶ πρὸς αἵρεσιν
πάσης βαρβαρικῆς ἀπονοίας. καὶ τὸν ὅσιώτατον πεποίθησιν
βασιλευούσης ἐν εἰρήνῃ κατὰ τῆς ὄντως ἑτέρας ὁσιότητος. ὀξ
ὺν γὰρ καὶ τὰ πρὸς δύναμιν ἔχοντα τοῦ κράτους ἐρρίζωνται
καὶ τὰ διαβολικὰ σκάνδαλα πάντα τῆς ὀξείας λαλιᾶς. ὑπογραφή.
ἐπιφάνιος ἐλέῳ θῦ ὠθ' ὅσιος τῆς τυρεμπόλεως ὑπ. ἀνδρέας ἐλέῳ
θῦ ὠθ' ὅσιος τῆς σοιδανῆ πόλεως ὑπ. Ἰωάννης ἐλέῳ θῦ ὠθ' ὅσιος τῆς
πολεμαίδος, ὑπ. καὶ ἄλλος ἐλέῳ θῦ ὠθ' ὅσιος τῆς ζιλιπολιτ ὑπ.
ἰσαὰν ἀβλησθόσαν φωνὰς ἐκ τοῦ χειροτονικοῦ τόμου τοῦ πλήθους
ἐν τῇ ἁγία ἐκκλησίᾳ, καὶ αὐτῶν ἀναγνώσεσιν τοῦ ἁ
γίου εὐαγγελίου καὶ δύο ὠθ φόλ, μιᾶς μὲν παρὰ ἰω τοῦ
ἁγίου τῆς ἀρχιεπισκ τῆς βασιλίδος πόλεως, τῆς δ' ἑτέρας
παρὰ τοῦ ὁσιωτ τῆς θεοφίλου ὠθ ἡρακλ, πρὸς τ ὁσιω

φούντων τ' θεοφιλεφατων. ἰω ωθη σκθ της πολεμαίδος
κ' θεοδώρου ωθη σκθ της πορφυρεώνος, κ' ἡλιόυ ωθη σκθ
της ἐρα χλην ων, παλιν δξε βόησον. ωθη φωνίου πρι αρχου
πολλα τα ἐτη. ως οἱ ἁγιοι ἐμαρτύρησες. ἐμαρτύρησες
κ' ἐνίκησες. πέμπτον φέρε τοὺς ωθη σκόπους. πέμπτον
φέρε τοὺς ὀρθοδόξους. οὗτος μόνος διὰ πίστιν ἀπέθα
νεν. οὗτος μόνος ἀπέβλεψε καμα τους. ἐμαρτύρησες κ'
ἐνίκησες. οὗτος μόνος διὰ πίστιν ἐνίκησεν. ἐμαρτύρη
σες κ' ἡ πίστις σου ἐνίκησεν. ἔλαβεν αὐτοὺς τὸ τελσάμιον.
ἔλαβεν αὐτοὺς ἡ θρόνος. ἔβαλε στερρὸν ἡ θρόνον. ἐτάραξε
τὰς ἐκκλησίας. ἔβαλεν αὐτοὺς τὸ μωφήλιον. ἔβαλεν αὐτοὺς
ὄν ἐλίφαδον. ἔβαλεν αὐτοὺς ὄν ὕβριδον. τούτ' ὄξω τὰς
πόλες. ποία πόλις τ' ἀπὸ σκιάφων. τοὺς ἀμφιπίους ἔξω
βαλε. ὁ βασιλεὺς ὀρθόδοξος ἐστί. εἷς αἰῶνας τοῦ βασιλέως
τοῦτο. τὸ ωσπήλαιον τ' λητ' ὄξω βαλε. τὸ ωσπήλαιον τ' ἀπὸ
σκιάφων ἄρον. καῦσον. ἀνω βαλε τὸν πελεκυ. ὅλους τοὺς
δολίους ὄξω βαλε. τὸν ῥωμαϊκὸν ὄξω βαλε. ἀνω βολ
λε τοὺς ἡλέήσες. ὄξω βαλε τὸν σωθηκάριν. ὄξω βα
λε τὸν λοίδορον. μετὰ σοῦ ἦσαν κ' δόλιοι ἦσαν. ὄξω βα
λε τὸν σωφηκάριον κ' μανιχαῖον. ὅρα ωμαϊκὸς δόλιος
ἐστί. τὸν ῥωμαϊκὸν ὄξω βαλε. τὸν μανιχαῖον ὄξω βα
λε. καθάρισον τὰς ἐκκλησίας. μετὰ σοῦ ἐστι κ' σωφηκά
ριος τοὺς ωθη σκόπους. πέμπτον φέρε τὴν ὀρθοδόξους. ἀνα
θεμα σε θήρω, κ' τοῖς φρονοῦσι τὰ αὐτοῦ, κ' τῷ μανδρίτη.
τὸ ἐπιγαμβρίον σι πολίου διατί ἠνόιγη. ἀνα θεμα σε βλή
ρω. θύτην κ' νεφορίω. κ' τῷ μανδρίτη. σύμβα δῶ ἀθεμα
τισον σὺ ὃ ξώμενος πρι αρχης, ἡλίαν τὸν βοτρύινον. τὸν
ἀρτοκόπον ἀρτι ἀνα θεμα τίσον. ωθη σκόπον ἀντι αὐτοῦ
ἐκεῖ πέμπτον. ωθη σκόπ' αἱρετικοὺς ὄξω βαλε. ἰουφι
νος βασιλεύς, ὃν ἐνι φοβηθῶσι. ὀρθόδοξος ἐνι. τοῦ αν
γούστου πολλὰ τὰ ἐτη. ὡς αἰῶνας τοῦ βασιλέως τοῦτο.
νέος ἐφ' κωνσταντίνος, ὃν ἐνι φοβηθῶσι. νέας ζένης
πολλὰ τὰ ἐτη. βι ταλιανοῦ πρι κίου πολλὰ τὰ ἐτη. δ
μιτρόφρου πολλὰ τὰ ἐτη. τῆς ὅλης συγκλήτου πολλὰ
τὰ ἐτη. ἡλίου κουρατώρος πολλὰ τὰ ἐτη. ωθη φωνίου

ἀρχιωδικῶ πολλὰ τὰ ἔτη. τῶν νίκλω τοῦ ἀνδρούφου καθ-
λε τὸν δρόμον τρύινον ὡς μεσανυκτίον. ἀμφιπτίους ξυλεμπόρ-
ους θεσσαλονίκης. ὄξεως βάλε τοὺς ἀκεφάλους. ἐν ἐνίκησεν ἀν
πεζῶν ἱππόκομον. φλαβιανὸν περιάρχω τοῖς διπλοῦχοις. ἡ περὶ
νίκησε. λάβε τὸν φκον. ὄβασι λὸς ἐκρήθησε κῶ λιπόσιο
δος. ὄβασι λὸς ἐκρήθησεν ὡς ἀπεπόσιο δος. ἀποστίφης
ὀκτένι. λάβε ☩ φκον. ἀσκαυκ καθέλεσον τὸν οἶκον τὸν ἄμιλβ.
ὄμμι λαλ ὀκτένι πφός. ἀς ☩ φκον ἄμοδε. κηρυξον κῶ ἄμοδε.
τοῦ ἀνδρούφου πολλὰ τὰ ἔτη. εἷς ἀς μία πίφις. τὸ λάβα
νον φλαβιανοῦ πρίνιον φέρε. ἀς ☩ ἄμαν μαρίαν ἄμοδε μῆλβ.
ἴδε δδύτρον ἀνέφραξαν τὰ ἔσω. ἀς πολὰν πόλιν ταῦτα γίνονται.
τὸ φαυελὶν δὸς ἴππιν. τὸν φρὸν ἐλίφαδον κῶ ἐνέφραξαν τὰ ἔσω.
μία πίφις ταῦτα γάρονεν. ὀκτένι αὐταξία. ὅφις ἐνίκησε κῶ
ὀκτένι αὐταξία. ἡ περὶ ἀς ἐνίκησεν. ἁπλῆ ὄακέφαλος.
ὄαὐνδρούφος ἐνίκησεν. ἄμωμον εἰς ☩ φκον. νικᾶ ἰουστῖνος.
ἄμωμον δοξήθωμεν. νικᾶ ἰουστῖνος. ἄμωμον ἀρτι ἔσω. νικᾶ
ἰουστῖνος. κήρυξον ☩ σιώπιξιν. νικᾶ ἰουστῖνος. ☩ ἴππιφαν
κήρυξον. ἰῶ θ περιάρχου πολλὰ τὰ ἔτη. ὠῶ φανίου περιάρχου
πολλὰ τὰ ἔτη. τοῦ ἀνδρούφου πολλὰ τὰ ἔτη. βῶ φιμίας ἀν
δρούφας πολλὰ τὰ ἔτη. ὠῶ φανίου ἀρχιωδικῶ πολλὰ τὰ ἔ
τη. ὅπου ἐμαρτύρησες κήρυξον ☩ σιώπιξιν. ἄμωμον δοξή
θωμεν ἔσω ἀς ☩ φκον. ἐνίκησεν ὄαὐνδρούφος. κήρυξον ☩ σιώπ
ξιν. καθῆμεν ἐρήνετο λάβε ☩ φκον. σὺν φωνὴ ἐρήνετο λάβε ☩
φκον. ἄμωμον δοξήθωμεν, καὶ κεῖ ἀναβεμαπτιον. ἄμωμον δοξή
θωμεν. ἁπλῆ ὄακέφαλος. ἄμωμον δοξήθωμεν καθηρέθη ὄακέ
φαλος. κῆβλουν κῶ ὑπάρωμεν τὸν φρὸν βαστάξοντα. νικᾶ ὄαὐν
δρούφος. ἄμωμον δοξήθωμεν νικᾶ ὄαὐνδρούφος. ἔσω ἀναβεμα
πτιον. πίνωμεν ἐνεις. ὀρθόδοξος εἶ. λιτανάβαν, καὶ κᾶ ἀς βῶ.
νικᾶ ἰουστῖνος. ὄνθεν ἔσω ἄμωμεν. μαρτύρομαί σε οὐδὲν ἀ
φῆκαν ἔσω. ταῖς καὶ μήλιω ἔλαβεν ὄτοῦ μεδαλίου. κήρυξον ☩
σιώπιξιν ☩ νίκλω τοῦ ἀνδρούφου. μία ἀρχιάν τῆ πόλη. μῆ
ἀρχιάν τοῖς ὀρθοδόξοις. ἀς βαλοῦσον τὸ οἰκοδόμημα. ὄ
ακέφαλος ὀκτένι ὧδε τόπον. ὀκτένι ὧδε τόπον ὄμμι χαῖς.
ὠῶ φανίου ἀρχιωδικῶ πολλὰ τὰ ἔτη. ἀς ☩ ἐ. ὄμιάβαν αὐτῶ.
ὑπροσφωνήσαντος τοῦ αὐλοῦ ἄμιλω τοῦ ἀρχιωδικῶ, παρακᾶ

τ̄ὺ μετέρων ἁγίων πλὴν ἀνοξίκως ἐνεργεῖν, καὶ συγχωρῆσαι
καὶ μὲ καὶ τοῖς θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις. ἀναθεματίσαι τ̄ὸ
κέφαλον, καὶ τὸν θαυμαστὸν καὶ τὸν βίκτωρ τὸν οἰκονόμον τῆς ἁγίας
σοφίας καὶ ἁγίας παρθένου μαρίας. καὶ τὸν ὅλοις τοῖς βίκτωρ οἰς
οἴκοις, καὶ τὸν ὅλους τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ τὸν ὅλας τοὺς πόλεσι.
καὶ τὸν ὅλων τῶν κόσμου ἀναθεματίζεται ἐξ τοῦ αἰῶνος. καὶ πα-
λιν ὀξεβόησαν. ἕως χρόνων τῶν κυρῶν ἡμῶν. καὶ οἱ πατέρες
τοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους ὁ ἁγιώτατος ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπος τῶν
τόπων. ἀνάθεμα τὸν καὶ μὴν τὸν καὶ λῆστὴν λύτ τὴν λύτ παράδοσιν
καθὼς ἡμῖν οἱ ἀπαρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ
λόγου, καὶ ἐδίδαξαν ἡμᾶς οἱ θεοφόροι καὶ πανάγιοι ἀπόστολοι,
καὶ ὡς αὐτὰ λαλοῦντες οἱ τρὶς μακάριοι ἡμῶν ἅγιοι πρες, οἱ ὧδε
τὴν ὀρθὴν διαλάμψαντες πίστιν, οἵτε σὺν νικαία τὴν, καὶ οἱ σὺν
τὴ ἁγιωτάτῃ κωνσταντινου πόλ ρν. καὶ οἱ σὺν ἐφέσῳ σ̄, καὶ οἱ ἐν
χαλκηδ χλ, καὶ οἱ λοιποὶ δὲ πάντες ὅσοι οἱ καὶ ὁμόφρονα
αὐτῶν ὀρθόδοξοι πρες παραλαβόντες, καὶ ἐν ἑαυτοῖς ἐν-
έσχηκότες καὶ ἔχοντες. καὶ τοῦτον ἄρτιον τὸν φυλάξαντ̄.
λῶν ἐν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ κλησίας καὶ κηρύττομεν ὑμῖν
ἀραπτοί. καὶ ἀναθεματίζομεν ἐν καὶ ἀναθεματίζομεν,
πάντας μὲν τοὺς αἱρετικούς, μετὰ τῶν ὅλων αὐτῶν φρο
νημάτων, καὶ τῶν φρονούντων τὰ ὁλέθρια αὐτῶν διδάγματα.
ὅξ αἱρέτως ὁ καὶ ὀνομαζόμενος ἀναθεματίζομεν, ἄρφον θύνο
μιον. μακεδόνιον τὸν πνευματομάχον. εὐνόμιον. φωτεινόν. μῶ
κον. θεόδοτον. ἀρτεμᾶν. παῦλον τὸν σαμοσατέα. νεστόρι
τὸν αὐτῶν φρονοῦντα πολλαχοῦ. οὐλεντῖνον. σκοπι,
νόν. μανῆν. μαρκίωνα. καρδιοπάτην. ἀπολινάριον. δυ
τυχέα. μετὰ τούτων πάντων τῶν αἱρετικῶν καὶ ὁμοίων πάντων τὸ
των, ἀναθεματίζομεν καὶ ὁ ἁγιώτατος ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπος τῶν
τόπων καὶ ἀποσχίσεων, καὶ ἀφ ἑαυτοῦ γενόμενον τοῦδε ἀπὸ τοῦ ἡμε
καὶ κοῦ ἰυ χυ: καὶ τῆς καθ ἑαυτοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκ
κλησίας, καὶ τοὺς ἁγίους ἡμῶν ὀρθοδόξους πρας, καὶ οἵτε μαλα καὶ πρά
γματος ὡς ἀληθῶς τοὺς ἁγίους ἐκκλησίας τῶν ὀρθοδόξων χρι
στιανῶν πάντος ὡς ἁπλῶν τοῦ κόσμου. καὶ διακόσαντες αὐτοὺς
οἱ ἀπὸ τοῦ πλήθους, ὀξεβόησαν. εἷς θς ὁ τοῦτο ποιήσας. ἁγιος θς

μιαν πίστιν δε εἰρήνην τῆς ἐκκλησίων. ὠθι φανίου ἀρχιωθοκόπου
πολλὰ τὰ ἔτη. δε εἰρήνην τῆς ὀρθοδόξων, δε εἰρήνην τοῦ βασιλέως,
ἀναθεματίσον τὸν ἀνδρίτιν. πλὴρ ὁ ὰν δὲ φιλότιμος ἐν
ἀρχιωθοκόποις πάντες προσφωνήσεως ἐκ τῶν ἀνα-
θεμάτος, ἐφ' ἡ πρὸς αὐτοὺς τοῦτο. ὠθοὶ τῶν ὁ ἀναθεματίζο-
μεν, καὶ ὠθοὶ ἀνὴλω τὸν ἀνδρίτιν τὸν ἀποστάτην καὶ ἀρνησί-
θεον, ἀφ' οὗ καὶ προσέλαβε τὸ δυσσεβὲς φρόνημα παρὰ τοῦ ὠ-
τοῦ ἀσεβεστάτου βήματος. ἔστω σὺν τοίνυν οἱ εἰρηνικοὶ σεβήρος
ὁ ἀκέφαλος καὶ ἰωάννης ὁ μανδρίτης, καὶ τὸ δυσσεβὲς αὐτῆς φρό-
νημα μετ' αὐτῆς κοινωνούντων αὐτοῖς, ἀνάθεμα καὶ κατάθε
μα ἀπὸ πρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνς, σὺν τῷ ὁσίῳ καὶ σὺν τῇ
γῇ. σὺν τῷ ἁγίῳ τούτῳ καὶ σὺν τῷ μέλλον πάμελι. δε δε ὅτου τρο
ποιήσας. ὠθι φανίου ἀρχιωθοκόπου πολλὰ τὰ ἔτη. ἰω ὁ κό
μητος πολλὰ τὰ ἔτη. ὅλους τοὺς αἱρετικοὺς ἀναθεματίσου.
μίαν ἀρχίαν τηθκω. ἤτε ἐὰς ἐνίκησε. ☩ σὼ ἄξιν κήρυξον. ὁ
φὸς ἐνίκησε. τὸ σὼ ἄξιν κήρυξον. ἄνω βάλε τὸν πρίγκιπας.
ἄνω βάλε τοὺς μεταβάτας. ἔσω δὲ ☩ θκόν τὸ σὼ ἄξιν κή
ρυξον. ὁ μὴ λάλ, ὀκέν πφός. αὕτη ἤ ὥρα αἱρέσκ ἐκ τῶν αὐ
γούστω. νικᾶ ἰουστῖνος. ☩ σὼ ἄξιν κήρυξον. δε βα δύοιξον
☩ θκόν. δε βα δύοιξον τὸ παρέλαβες. οἱ ἰουδαῖοι χαίρουσι
ὅτι ἠσφάλισαν τὸ ἔσω. οἱ ἰουδαῖοι χαίρουσι τὸ θκόν δύοιξο[ν].
δε βα φίλασον ἤν ἐκοίνωσαν. ὀκέτι ἀνάθεμα ὁ ἰουστῖνος βα
σιλεύς. ὀρθόδοξος εἰμὶ ὀκέτι μανιχαῖος, ὡς ἀνάθεμα ὁ ἰω
πρεσβύτερος πολλὰ τὰ ἔτη. ὠθι φανίου ὀρθοδόξου πολλὰ τὰ ἔ
τη. τὸν ἀνεψιόν τοῦ μανδρίτου ἀναθεματίσον. τοὺς κτὰ
σοῦ ἀναθεματίσον. μίαν ἀρχίαν τῆ πόλ δύοιξον τὸ ἤρ πα
σαν. εἷς θς μία πίστις. ἀπὲ θανόρ ἁμαρτίας ὁ ἀντάρτης τῆς
τελάδος. δε βα σὺν δὸς ☩ ἐμύλλω σαν. νικᾶ ἰουστῖνος ☩ σὼ ἄ
ξιν κήρυξον. τὸ λυχνικ ἔσω ποίησον. ☩ σὼ ἄξιν κήρυξον.
ἁγία τελάς ☩ ὑμῖν δὸς αὐτῷ. εἷς θς μία πίστις. ὅλων ὀρθο
δόξων πολλὰ τὰ ἔτη. πλὴν ὀφείλετε τοὺς ἄλλους ὠθοκόπους.
ἡλίαν τὸν βοτρύνον ἀναθεματίσον. ἰω ὁ πρεσβύτερος πολλὰ
τὰ ἔτη. ὠθι φανίου πρεσβύτερου πολλὰ τὰ ἔτη. τοῦ αὐγούστου
πολλὰ τὰ ἔτη. δὲ φιλιππικοῦ πολλὰ τὰ ἔτη. ☩ νίκα
τοῦ βασιλέως ὁ θς εἰς ἔσω. δε αἰῶνας τὸ βασίλειον τοῦ ☧ο.

∴ ὀρθόδοξος εἰμὶ. ἰουστῖνος βασιλεύς ὀνέσκων τὴν ὀκέτι μανιχαῖος,

ἀπὸ τοῦ ἀκεφάλου. ἀπὸ τοῦ αἱρετικοῦ. καὶ οἱ πρ̄
ἱω̄ν̄ γ̄ ὅθεο φιλέσταβος ὠδίσκος τῆς πολεμωνίδος ἤτοι περὶ
τοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους ταύτας, ἀνάθεμα ἁγίζομεν πάντας ἡμῖν,
οὐκ ἀνάθεμα πλὴν ὅσοι σταβες ἡ μακαρίῳ ἢ τῷ ἀρχιωδίσκο
πος ἡ μητροπολίτης, ἢ πάσας τὰς αἱρέσεις. ὁξαιρέτως ὁ τὸλ
δια τερβῆ ἢ θεομάχον σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον ἢ μανιχαῖον. καὶ
ἱω̄ν̄ β̄ δια τερβῆ, ἢ θεομάχον τὸν μανδρίτην. ἢ ἀποφρεφόμε
θα τὴν πρὸς αὐτοὺς κοινωνίαν, καὶ ἄλλο τέλος αὐτοὺς καὶ
λοῦμεν, ἢ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος τ̄ χ̄ε φιανῶν. ἔφασαν οἱ ὧν
ἀνάθεμα ἀπὸ τοῦ π̄ρ̄ς̄ ἢ τοῦ υ̱ἱοῦ καὶ τοῦ ἁ̱γ̱ίου π̄ν̄ς̄, ἐν τῷ
οἰκουμένῃ ἢ ἐν τῇ γῇ, ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀμήν.
Εἰπὲ ὁ ἢ ὅθεο φιλέσταβος θεόδωρος ὠδίσκος τῆς πορφυ
ρεωνίτ̄ης, τάδε. πάντας ὅσους ἐπράξαμεν ἀνάθεμα ἁγίζομεν ὅ,
ἁμὴν σταβες ἢ μακαρίῳ σταβες ἢ τῷ ἀρχιωδίσκος ἢ μητροπολί
της, ἀναθεματίζομεν σὺν αὐτῷ. οἱ ὧν αὐτοῖς ἀναθεματίζο
μεν, ἢ σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον, ἢ ἱω̄ν̄ τὸν μανδρίτην, ὡσαύτως
νέοσαν τοὺς αἱρετικοὺς αὐτοῦ δόγματα. ἔφασαν τοίνυν ἀνά
θεμα ἀπὸ τοῦ π̄ρ̄ς̄ ἢ τοῦ υ̱ἱοῦ ἢ τοῦ ἁ̱γ̱ίου π̄ν̄ς̄, ἐν τῷ οἰκουμένῃ ἢ ἐν
τῇ γῇ, ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἢ ἐν τῷ μέλλοντι, ἀμήν. ἔφη ἢ ἡλι
οθεοτερβέσταβος ὠδίσκος τῆς ῥαχῆνων ταῦτα. καὶ ἤμφεσκο
τίχνος βαίνοντες τοῦ ἁγίου τοῦ ἢ μακαρίου τοῦ ἢ τῷ ἀρχιωδίσκῳ
καὶ μητροπολίτ̄ῃ, ἢ πεθόμεθα οἱ τῇ αὐτοῦ διδαθῇ διδασκαλί, ἢ ὡς
ἄνω ἢ κάτω τὰ δίκαια ἢ τὰ ἀληθῆ τῆς ἁγίων πατέρων ἐκκλη
σίας πράγματα, τούτου χάριν ἀναθεματίζομεν, τοὺς δὲ μὴ
παῤ οὐδὲν ἀναθεματίσαντας, ἀλλὰ ἢ καθὲ καθ ἡμῶν ἤμερον
ἀναθεματίζομένους, τὸν ἀκέφαλον ἢ μανιχαῖον σεβῆρον καὶ
τὰ δια τερβῆ αὐτοῦ φρονήματα. ἢ ἱω̄ν̄ τὸν μανδρίτην ἢ τὰ
δια τερβῆ αὐτοῦ δόγματα, μετὰ καὶ τ̄ῶν κοινωνούντων αὐτοῖς.
περὶ γὰρ τ̄ῶν λοιπ̄ῶν, περὶ τούτου ἔφασαν καὶ λέγειν· ἔφασαν τοίνυν ἀνά
θεμα, ἀπὸ τοῦ π̄ρ̄ς̄ ἢ τοῦ υ̱ἱοῦ ἢ τοῦ ἁ̱γ̱ίου π̄ν̄ς̄, ἐν τῷ οἰκουμένῃ ἢ ἐν
τῇ γῇ, ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ. ἢ ἐν τῷ μέλλοντι, ἀμήν. ἢ ὁξεκό
νοδον οἱ ἀπὸ τοῦ πλήθους· εἷς θ̄ς̄ χ̄ς̄ βασιλεύς. ἡ ὠδίσκος πάν
των πολλὰ τὰ ἔτη. ἡ ὀρθοδόξων πολλὰ τὰ ἔτη. εὐλογημένος
κ̄ς̄ ἰ̄ς̄ ὁ βασιλεύς, ὅτι ἐπεσκέψατο ἢ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ
αὐτοῦ. ἢ ἐπὶ ὠδῆ μεθ ἁπάντων ἡ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἢ ἀκροσῶν τῶν β̄,

ιδ

ὑπὸ φθονῆς τῆς φιλοχρίστου. ἐρρῶσθαι μὲν ὑμᾶς καὶ οἱ ἁγιώτατοι διάκονοι καὶ πάντες οἱ ἀπερίαπτοι ὑπομένειν καὶ εἰρηνεύειν καὶ μακαρίζειν πρέσ. Εὐβουλιανὸς ἐλεήσῃ ὑπὸ κυρίου τοὺς ἐν Ἀκυληίᾳ διακόνους ἀπερίαπτοι ὑπομένειν καὶ μακαρίζειν πρέσ. Εὐτρόπιος χαίρειν, ἐρρῶσθαι μὲν καὶ τοὺς διακόνους ἀπερίαπτοι ὑπομένειν καὶ μακαρίζειν πρέσ. ιε΄ σον πράξεις σωφρόνως ὑπὲρ τοῦ μακαρίτου πρεσβυτέρου ἀπαμείβας.

Πρᾶξις κατὰ πρόσωπον ἀπαμείβας.

Πρὸ δὲ περὶ καλὰ τὸ διελθόν πάσχα ἄλογον τὴν ἐκκλησίαν, ἀνὴρ θρόνους τοῦ κλήρου πόσους ὡς ἔθος ἐστὶν εἰς προσηγορίαν τοῦ χρονομένου ἢ εἰς ὠφέλειαν πέτρου, ἀκηκόαμεν παρ' αὐτοῦ φανὰ κτήσαντος κτῆσιν ἀναγνῶσαι. τότε γὰρ ἀναγνῶσαι ἐπιγλανόμενοι καὶ λέγοντος ἡμῖν· ὅτι δι' αὐτὴν κοινοποιῆται καὶ ἐμοῦ, ὅτι ἐποίησα σὺν κωνσταντῖνον ἀποκλαϊκὸν διάκονον, καὶ ὑμᾶς παρῆδον· καὶ τὸν ιν ὅτι ἐδοκίμασεν τὴν ὑμῶν ταύτην ποιῆσαι ὑμᾶς ἀπὸ ἀναγνῶσαι ὑποδιακόνους. ἵνα αὐτὸς ὀφθῇ καὶ ἡμῶν, μὴ ἐλευθρώσας ὑμᾶς ἐκ τοῦ χρεώνυμου· ταῦτα δὲ καὶ ἐν ὑπὸ πάντος τοῦ κλήρου εἶπε· κἀμὲ ὁ τεθφανοσοῖδα καὶ τὸ τῆς φολῆς χρυσὸν μὴ ὡς τὸ μαρμαρο ζαβοδάκης· ἐπειδὴ ὁ δίδασκαλικόν σωιέται ξαν οἱ παρόντες θεοφιλέσταοι κληρικοί, ὅπερ καὶ ἐπετρέψαμεν ἡμῖν ἐκδοῦναι, παρακαλοῦμεν τοῦτο ἀναγνωσθῆναι. καὶ ἐκέλευσαν διασαφῆσαι, ἅπερ οἶδας κεφάλαια τῶν πεζεχομένων δίδασκαλικῶν·

Τὸ ὑπὸ δίδομεν ὁ δίδασκαλικὸν ἀναγνωσκέσθω, οὕτω τε καὶ πρεσβύτεροι. διάκονοι. ὑποδιάκονοι. ἀναγνῶσται καὶ λοιποὶ κληρικοί. βουλόμενοι σαφῆ ποιῆσαι τὸν λαὸν ἐφ' οἷς καὶ ὑπὸ δέχονται, ἵνα καὶ τὰ ἀνοῦν λαμβάνον καὶ τὸ οἰκεῖον πρόσχημα ὡς οὐδὲν πρὸς ἀπέχθειαν ἢ χάριν ποιήσουσι. ἀλλὰ πάντα σὺν ἀληθείᾳ ἐκ διδάξουσι·

Τοῖς πάντα ὅσιοι τὰ τοῖς πατράσι καὶ ὑπὸ δέχοις τῆς δυτέρας σύρων ἐπαρχίᾳ, παρὰ τοῦ κοινοῦ τῆς κλησίας τῶν ἀπαμείβα μητροπόλεως, ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας· ἴδιον ἱερωσύνης καὶ

τοῦ σεμνοῦ τ̄ χειρίον ἐπαρθῆναι θεός, σωφροσύνη κ̄ ἐπιείκ-
καὶ πρόγε πάντων, ὅτ̄ ὁσίων δομὴ θεσμός· κ̄ ἢ θεσπέσιον
τῆς πίστεως παραφυλακή· σοφίη κ̄ ὅτ̄ μακαρίη πρώην ἀοίδιμός
τε κ̄ εὐκλεὴς χορός, ἀνωφελὴς κ̄ πινος ἀμετρίη λήθη δὲ
δοχῆς, ἀκηράτοις λογισμοῖς ῥυθμὸν ἁρμόνιον φορ-
μήσαντο τοῖς ἀμεθέοις τ̄ ἀνδρῶν ἔργοις, πρὸς ἅγιας μεθ̄ τ
ἡδείας μεταφορίας. μὲ μαθήσαμεν γὰρ ὑπὸ τ̄ θείων λό-
γίων βοᾶν· μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ ἀσω-
σου· ἀλλὰ ταῦτα μὲν οἱ βάσιμοι πρὸς κ̄ τ̄ θεσπίσιον
ἀποφόλωνος δαίδαλοι κρείττωνος τοῦ, κ̄ φῶς ἀμαθοῦντας ἐκ,
κ̄ πίστεως πρὸς τὸν θόντες· ὅθεν ἔμεινεν ἀοίδιμος φθορεὰ τὰ μὲ
λη τ̄ ἐκκλησίας· κ̄, οἱ τούτων ὑπηρέται δουλεύοντες ἀνοσφεύτῳ
χεῖ τῷ θεῷ ἦσαν. κ̄ τὸν τῆς θείας γραφῆς καταξιάσαν μισθὸν
κομιζόμενοι· κ̄ δεχόμενοι τὰς ἀμέμπτους ἀπαρχάς· καὶ
ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἁρμόμενοι δὲ τοὺς τῆς θείας
χαίρετος καὶ πρὸς ζήλῳ θείῳ κ̄ πυρὶ πνεούσης, ἐν ὅτῳ πρὸ
φανεροῦ τινὸς χρόνου, νεόπροσκ̄ τ̄ ἐκκλησίᾳ καινὸς
μὸς ἀνεφύη. ἀλλ' ἀμυνέσθω μὲ χειρ τ̄ ἁρπαζόντων τὰ κακὰ,
καὶ δεσχεφῶς, ὁπλίταις φορητοῖς ἀνηνύσσομεν. τοῦτο μὲ
θήσαντος δυναμένου ῥαδίᾳ ἰσχύϊ ὑπὸ δόξαν ἄγειν· ἀλλ' ὅτῳ
ἔστερον τῆς ἀνθρωπίνης δόξης δόκιμος, μηδὲ ποτέ
τῆς καθολικῆς κ̄ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας κοινωνήσαντα, ἀλ
ἐπὶ χρόνων ὠδὶ πολυκηρύκτου μακαρίᾳ· ἀλλ' ὁδὶ τῆς
σεμνῶν χαλεπὰ τὰ πράγματα τ̄ σεμνοτάτου, κ̄ ὡς ἀπάντων
ἅτα πρώτιστα, ἁρμάσαντος ἡ πατρὶ πόλις ἀποστόλου,
ἔστερον τοῦ κακόφρονος προβολὴν δεξαμένη. κ̄ μὲ
καίτοι μᾶλλον οἱ προκοιμηθέντες κ̄ μὴ θεάσαμενοι πε
τρον τὸν κορυφαῖον τῆς ἡμετέρας πόλεως πρόεδρον· οὐδὲν
κις γὰρ ἀνανεοῦ μεθ' ἡμέραν μετὰ παρέκεινου πραχθέντ,
ἀναπτύσσεται μεθ' ἡμέραν δικαίου ὀργῆς· ἀκαλύπτομεθα δὲ,
κ̄ τοῦ λέγοντα πλημμεληθέντα τὸν λογισμὸν ὀνησόμεθα·
πολλὰ ἀνάκρισιν δέξεται, κ̄ σιγᾶν τὸν ἅπαντα χρόνον ὀκέα· ἵνα
μὴ ἀγνοίᾳ τινὶ σοκιαζόμενον τὸ μεγέθη τ̄ κακῶν, χωρήσωμεν,
ὡδὶ μὲ ἔχοντας αὐτόθεν, κ̄ σφρὸν ἐλκόσωμεν κ̄ φρονεῖ
μασι τοῖς ἀθέσμοις· πολλὰ οὖν κατὰ ταὐτὸ συνιδόντα, λέγειν

ἡμῖν ὡς πρέπει, τὰς τῆς ἁγίας τοῦ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τολμᾶ
φεύγειν. παραινεῖ ὁ προφήτης καὶ τῆς φιλανθρωπίας
βουλόμεθα λογίσασθαι, ὡς ταύτην ἡμᾶς ἐπαφιέναι, καὶ
σπουδῇ μᾶλλον ζητεῖν. φανερὸς γὰρ ὡς ἐστιν ὁ τε μὴ ποτε τῆς ἀπο-
μὲν ὁ φρικτὸς πέτρος ὁ ξύπτομος, καὶ τὸ βῆμα τῆς ἐκκλη
σίας ἀναφορικῶς, ἀναβεβαιώσεως, τοὺς ὅσους ἁγίους πρὸς
δόξαν ἀληθῆ τῶν ἱερῶν διηγούμενον τὰς αὐτῶν προσηγορίας. ἀλλ'
ἁγιωσύνης εὐσεβῶν. καὶ ἁγιοσύνης σεβασμίων καὶ πρὸς
κοινωνίαν θεμένην πολλοῦ. καὶ φιλοτιμησάμενον ἱερὰ σκεύη τῆς
ἁγίας λειτουργίας. καὶ φωτισθέντων τῇ μακαρίᾳ τῶν ἁγίων
πρὸς καὶ ἡμᾶς αὐτούς. καὶ χάριτας ὑπὲρ θέσεως ὧν τε φησὶ τῶν,
καὶ πάσης ἐπαγγελίαν. καὶ δίκαιον σκέλους δεήσεων δικαιοῦμεν ἀλλ'
τῶν τὰ δίκαια τῆς ἐκκλησίας. τὸ δὲ πάντων σχεδὸν ὅτι δὴς
τὰ τοιαῦτα, τῆς ἀσεβείας ἀδικήματα μικρὰ πάνυ νενομι
κώς, οὐ μόνον δὲ ἡλίσθη τὰς φρικτὰς προσηγορίας, ἀλλ'
καὶ ἀνατέθεικε τὰ ἀθέμιτα ἀνδρῶν ἐν ἀναπέφηκε, τοιχωρύ
γραφῇ ἐν τοῖς τοῦ ἁγίου τόπου, διόσκορον. τοὺς καταπαίστας καὶ
τοὺς τούτοις παρεμπλησίους. ὧν ἡμᾶς μὴ παραλέπος, ἀκού
λέγειν τὰς τῶν πενήτων βαρύ. ταῦτα μὲν οὖν ὅσον πρὸς
τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ἀντεπαναμιμνήσκειν ἡμᾶς ἰδία προσήκει τῶν φρόνων τῆς ἀπαιτεῖ
δημιουργὸν πρέπει, θύλογον ἡμᾶς ἀναμνησθῆναι διαφορᾶς ὡς ἔνε
στι κεφαλαιωδέστερον ἀφηγήσασθαι. ἐπεὶ γὰρ θλαβερᾶτων
ἀνθρώπων ἑαυτῶν μετὰ πόνου λογισμὸς, καὶ ἀπὸ τοιούτων
καθαιρῶν μείζονος καὶ ἀκολουθίαν τυχεῖν, ὃ μεγάλη ταύτῃ φω
σφόρος πέπηγε τὰ ἐλπίδων ἔφαν, δεῖ ἀπὸ μετὰ πο
λλῆς τῆς σφοδρότητος, ἀπὸ μιᾶς ἐνὸς λόγου τὰ ἀθέμιτον τοῦ
τῶν ἀφῆκε φωνῶν. ὡς δὲ μὴ οἱ πω πίστεως φησὶ, χειροτονίαν
ὑμῖν ὑποδιακόνων ὡς φήσω. ἵνα αὐτὸς ὁ φρεωθῆς καὶ
θεῶν, μὴ λυπρόσοπῃ ὑμᾶς ἐκ χειρῶν μου. ἵνα μικρὸ
κεφάλαιον ὅς ἀποδέκτης μέγονε τ ἐκκλησιαστικῶν
χρημάτων πεφυτῆσαι, καὶ τὰ ἐκφύνου διοικῆσαι δίκαια ῥᾴφῖνον.
ὡς πολλοὺς καὶ ἀπόρους χρόνους οἰκονομήσαντος τὰ τῆς
ἁγίας τῆς ἐκκλησίας πράγματα. ὡς τε μετὰ τοῦ
τοιούτου, πρὸς ἐκτὸς ἀνθρώπων καὶ χρημάτων ἀφῆκεσθο

τοὺς σὺν καλῷ χῇ τῷ σκήνους θησαυρῷ πρωμένους· καὶ πολλὴ κινηθεὶς,
συμβουλεύσασθαι τὰ μέρη, καὶ πρὸς διαλύσιν ἐνεχθῆναι
καὶ λόγον, ἢ τὸν σκήνους λόγον αὐτοκαλεῖν χρή, προσέταξεν
μαφῆσιν, ὡς ἀναλήψεσθαι πᾶς ἀνὸς ἔφη. καὶ παῦλος ὁ
ἀπόστολος ἀνακαθίστη τῷ θρόνῳ τούτῳ πρὸς ἀνάπαυσιν
ἢ μεμψίμοιρον ὁρῶν τῷ ἡμῶν σαμεῖον διαλύσεως· καὶ ὁ ταῦτα δὴ
ἀρρήδην ἀπών, φαίνεται οὕτω φειδωλὸν ἀποφαίνων πα-
ειδῆ; καὶ ἀσπράξας φανερὰν χρεοῦ ποσότητα· πάλιν
ἐροῦμεν καὶ ἔτι τὸ πᾶσιν ἔγνωσμένον· ἀπὸ γὰρ πρώτης φι-
λέσταττον οἰκονόμευθῆναι θεῖον ὠνηθῆναι τινὰ σκαμνὸ-
λιον ἀλόγου τοῦ ὠνίου κάπου ἢ σκηνίτου, ἢ μικρᾶς ὑπο-
θέσεως γενομένης, ὡσαύτως δὲ καὶ φηλοῦ τοῦ ὄφεως, μεφάλη
κεκραγέφωνη, παύσασθαι ἐκκλησιῶν καὶ τὰ θεῖα σαφῆ, καὶ
τὰ κάτω σοι ὄβε, καὶ ποιμοσιβουλιὸν εἶναι, ἵνα τοῖς σκήνους χῇ
σώζεσθαι ῥήσεσι· τὸ δὲ καὶ μέλαιναν ἀδόσεμνον, μὴ ἀξίως θεῖ
τοῦ φωτὸς φωνὴς καὶ δεσπόσασθαι καὶ φῆσαι παρὰ τὸ σεπτὴν
καλλιεροῦσαν θρανῦ τοῦ χῦ τὸ κτίσμα τῆς σκηνοῦ οἰκονόμου
τοῦ μὴ μαθητεύσαντος, ποῖος ἀνόξει λόγος· ἢ ποιμαίνειν δὲ
νῶν ἀκοὴ τὸ σοὶ τὴν ὑποκριθῆναι λέγομεν, μὴ τοι γε δὴ
καὶ πρωτοπαλεῖν ἀσφαλῆ. ὑποκριτὴς γὰρ τῷ φωνῶν ἀπὸ
σκηνῆς τὸ ἀδικεῖν περόβολον, καὶ μὴ μαθητεύσαντος φησὶ
παραδεδωκὼς ἰδιωτεικοῦ δενὸς ἑτέρου παρόντος, ὅπο
λυμερῶς ἀκαίρως ἡμέρας, περὶ ἐκείνης αὐτοπτον κολω-
κάνα ἀνήλισκε· καὶ ποτὲ καὶ σεβῆρος ὑπὸ τοπήσας τὸν
τῷ χῦ ἀντίοχους τὰς δίωτελβοὺς ποιδοῦναι παρε-
σκεύασε· καὶ ἐδόξει μὴν αὐτὸ τοῖς ὅπερ ὁ σκάφθεσθαι
ἐλαχίστων ὁρᾶν μουσοῦν ἡμέρων, ἢ τὴν ὑπομονῆς δοκεῖσθαι
καρτερίαν, τοῖς τοῦ σώματος βέλεσιν ἐγκυνοῦ τὸ πρὸς ἔλε
γχον· ὅθεν μὴ φέρων αὐτῆς τὴν ἀπόλαυσιν, φύσει καὶ προ-
σεῖς χωείς, καὶ τὴν αὐτοχό· τὴν σκάνης ταχέως ἐπὶ νόδον πᾶν
ἐμπροσθεν ἀσχημοσύνης ποιούμενος. καὶ δὴ νόμῳ ὡς ἐλλη
θῶς καὶ ἐλεφρόνως ἀφηγήσασθαι, τοσαῦτα δραμάτων σημφορῶν·
πεποίηκε γὰρ καὶ ἑτέρους, τῆς αὐτοῦ προπετείας ὡς ἑκουσίους.
ἐνδεεστέρως γὰρ τὴν οὐδαμοῦ θεὶς αὐτῷ καὶ λόγον προσήκοντα

ἐγγράφειν τεταγμένος. καὶ εἰκότως κατὰ τὴν οἰκείαν δόξαν πρὸς τὸ κακὸν
ἔρρεπε. καὶ ἐνικᾶτο τῆς σωματικῆς τῶν ἐπιθυμιῶν ἐπιθυμίας. καὶ
τοῦτο γὰρ ἴδιον πέφυκε μάνιχαϊκῆς ἀταξίας, ἡγεῖσθαι καὶ τὸ
κακὸν ἐνυπόστατον. καὶ εἶναι διὰ τοῦτο πολλοὺς τῆς δουλεύοντας,
καὶ τῆς κατ' ἐκείνους τοὺς πονηροτάτης ἀρχῆς. τίδ' ἄν τις καὶ ἐπὶ πλέον
διέλθοι, περὶ τῶν εἰρημένων δεῖ λαῖ γυναίων. ὡς γὰρ ἐθεάσαντο
τὸ τῆς δικαίας ἐκβολὴν προσῃθοῦσαν κατὰ πέτρου, οὐκέτι σωνέ-
τησαν. ἀλλ' ὑπεχώρουν οἴκαδε δὰ κρυσὶ καὶ ὀδυρμοῖς θρη-
νοῦσαι τὴν ἀπόλειψιν καὶ τὸν χωρισμὸν τοῦ εἰρημένου πέτρου.
καὶ τὴν ἡδυπαθείαν τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὴν ἄπληστον ὀψοποιίαν.
καὶ ὡς ἐπὶ νυμφίῳ τεθνεῶτι, κλαίουσαι καὶ κοπτόμεναι, τὸν
ἐκείνου βίον ἐπὶ πλέον κατέχραινον. δεικνῦσαι τὴν ἄσεμνον
τοῦ τηλιτευθέντος οὐποιμένος, ἱερατικῆς ποίμνης ἀπω-
λείαν. εἰ μὴ πρὸς τῶν τοῦ ἡμετέρου προσχήματος ἦν, καὶ ἔ-
τρα τινὰ διεξήειμεν περὶ γυναίων εὐπροσώπων, καὶ σχηματι-
ζομένων πρὸς ἐλευθερίαν ἀνακηρύττεσθαι. ἵνα μηδὲν τραχύ-
τρον εἰποίμεν τὸ ὅλον παρέχοντες τῶν κακῶν συνειδότι, τῶν δὲ
πληττομένων ταῖς ἡμετέραις φωναῖς, εἰ καὶ μετρία ὅμως εἰ-
ρήτινα περὶ στεφάνης τῆς λεγομένης πτεροβόλου. πρὸς ἦν
ἀδιακόπως ὡς εἰπεῖν διημερεύετο. καὶ ἦν ἔλεγεν ἐκείνης
ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβολήν. ὑποσυλῶν ἐπιθυμίαν σώματος
ἐπταισμένου. μάρτυρες τυγχάνουσιν ὑπειλημμένοι τῆς σε-
μνῆς διακονίας ὑπηρέται πεφυκότες. οἱ γεγόνασιν εἰς τὸ
βέλτιον μέρος. προτρέποντες παρῃθεῖν ἐπὶ τῆς πολιορκίας
τοῦ εὐγεῦς μοναστηρίου τῆς δωροθέου. ὅτε πλῆθος ἀτάκτων
αὐτὸς παραλαβὼν ὥρμησε κατὰ τῶν ἀσκούντων ἐν τῷ εἰρη-
μένῳ εἰς μοναστηρίῳ ἑταίρας καὶ ὀρχιστρίδας παρεισαγών,
καὶ πλῆθος ἐρρανιζομένων. καὶ μηδὲν εἶδος παραλέλοιπως
πρὸς καθαίρεσιν καὶ ἀναίρεσιν τῶν ἀσκούντων αὐτόθι. ὅτι δὲ καὶ τῶν
γαμετὴν στρατιώτου τινὸς τοῦ ἐπὶ κλῆν ψηφῶ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ
μυρίαις ἄλλαις ὑπαγών τῶν ὀλιοθηράνφυσιν τῆς γυναικός,
τὴν ἐκείνης ἐλευθερίαν ἐπολιόρκησεν, ἴσασι σχεδὸν ἅπαν-
τες. καὶ κατὰ τὸ γραφικὸν, κἂν ἡμεῖς σιωπήσωμεν, οἱ λίθοι κε-
κράξονται. ἡ μηδυνηθεῖσα τῶν ἄτοπον ἐπιθυμίαν ὑπομεῖναι
τοῦ ἀνδρὸς, εἰς φυγὴν ἀπεχώρησε. τρυγῳδοῦσα τάς τε οἰκεῖ

κ τοὺς δεσμώτας ἐπὶ μιᾷ διώξεως συμφορᾷ. Καλὸν ἀνδρὶ μὴ
ὑπ' αἰτίαν τῆς κατ' Ἰουλιανοῦ τοῦ βυλαίπου λύπης παφρονεῖν.
ἐπεὶ δή γέ τινες ἐκείνῃ τῇ ὁδῷ λόγοι ἐν τῶν σκηπτῶν τοῦ μὲν
φάσκοντες, κ ἀπεκρίνατο Εἰρηναῖος βυλαβὴς ἀνήρ,
καλῶς κ ὅσιον πιθέσθαι τὸν θεσπέσιον νεῖλον βασιλέως, οὐχθε
θέντος εἰς πρᾶκεν τῆς ἀψυχίας, ἀλλὰ τῇ δικαιοτάτῃ φωνῇ,
ὑπολόγου κ καταγέλαστον φησὶ τοῦτον πεποίηκε πέτρος ὁ τῆς
ἀληθείας ἔχθρος, ὁ μηδαμόθεν ἔχων βύλογον λόγον. ἀλλὰ μόνος
καὶ αὐτὸν τοῦτο πρὸ πέτρου ἀντικρούσας. καὶ ταῦθα μαλθακιζόμενος τῷ
φιλοχείρωνι κ ὀρθοδόξως λογιζομένῳ, τοῦτ' ἐστὶν ὅλης μεταφύναι
κουμένης δεσπότου. κ ἀρκεῖν μὲν ἡγούμεθα κ μίαν τῆς ἀρ-
χῆς αἰτίαν καθιστᾶν ἴσασθαι, ἢ ἄσεμνον πρὸς πολιτείαν.
τὸ δ' κ χρήματι χειροτονεῖν, ὅδ' ἡμᾶς φαίνεται ποιήκως
ἀλλ' ἀντιόχου εὖ μεμνημένους, τὴν τε ἀκλουσίαν τῆς φωνῆς διαστο-
σεως κ τὴν ὁμοίαν τοιούτων ὑποφέσεως κρίσιν, φαίνεται μαλθα-
σαλμῶνος. ὥστε πανταχόθεν ἐκπλῆσσειν ὑπομένειν, κ ἐξ ἁλὸς
ἐφάνταλφος καὶ τῶν ἐφεσσίων. ἀλλὰ μόνος
χάος τῆς ὅλης ἀσεβείας, ὁ κόδξως λόγος καθέστηκε· τὸ γὰρ λε-
γόμενον μυρία τῆς ἑαυτοῦ, ἀντὶ προσευχῆς κ πολιτεί-
ας ἑτέρου κ οὓς προσήκει τοῖς ἀνακεχωρηκόσι ἀσπάζεσθαι
χαλεπώς, ἀνάθεμα τῆς τῶν ὅσιων πρέσβεων, οἱ χρήματα μᾶλ-
κ οὐμενικοί, μᾶλλον ποιεῖν ἐδιδάχθησαν· ἔχοντες γὰρ πε-
τρον τὸν ἡγεμόνα τῆς κακῆς, ταύτης ὡς πορεῖαν ἐποιοῦντο κ
τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ. πρεσβυτέρους δὲ ἥκειν χροτονοῦντες
δεξιωτὰς κ παραμυθουμένους κ ξενοδόχους ἵστωντες. κ πάντα
χόθεν ὑποσυλῶντες τῆς πλουτοκρατίας ἀνάγκαιαν τροφήν. ἀλλ'
κ τὰ ἀληθῆ οὕτως ἔχειν, ὅκαν ἀρνηθῶσιν ποτέ· ἢ μὴ προσθε
χόμεθα πρὸς τῶν φίλων φωνὴ μετανοίαν τοιούτους ἰδεῖν. κ λύσαι
θυ πρόσδεκτον κ χειστιανοῖς πρέπουσαν, λαβεῖν τὴν προ κ
μησαμένην διδασκάλων· ἀλλὰ τούτοις ἅπασι τοῦ κακοῦ νεμηθέν
τος, κ τοῦ θεοῦ τῶν ἀκόνων ἀποφαφέντος ῥύμης. νῦν ὅπερ τῶν
χρημάτων παρρησίᾳ ἀνδρεπόμεθα. δῶρα θεοσεβῆ ἡμῖν ὑπὸ τε
τῆς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, κ τοῦ βασιλέως ὀρθοδόξου κ μεγάλα
σιλεύς καὶ τῶν μεγάλων ὄξουσιῶν. καθὰ κ μεγίστην περιποίη-
κε πρόσταξις, κ γνώμην σωφρονικὴν κ τὸ λαμπρὸν ἡθικόν

δικαστήριον· παθόντες κ καλλακολουθοῦντες τῷ διορθοῦσθαι τὸ
παρὰ τοῦ μεγαλυνομένου ἡμῶν βασιλέως κ τῆς φιλοτιμίας τῶν ἐν θεσσ τὰ
περὶ αὐτῶν οἰόμεθα, τὸ καθ' ἕκαστον τούτων διασαφῆσαι, ὡς
διὰ τῆς βίβλου, κ ἀνάγκην εἶναι ὑπὲρ ἑτέρων παρατρόπης, περὶ
ὧν μεμαθήκαμεν ἀκριβῶς κ γινώσκοντες παρηκολουθηκότων· ὧν ἕνεκα
δόντας, ὡς καὶ τῆς κτίσεως συγχώρησιν δοῦναι χρὴ τοῦτον ἐκ θεσσαλονίκης
προελθεῖν ὑπὲρ πέτρας, τοσοῦτον ἡμᾶς σπουδὴν πεποιημένους τῆς
ἀλλότε λοιπὸν ἐπιφανείσης τῆς τελεταιοτάτης ἑορτῆς·
σφῶν τε τὸ καθ' ἕκαστον τούτων ὑπὲρ ἡμῶν ἐκθέσθαι ἡδέως ἂν ὅσα τε
κρίναντα τοῖς φίλοις καλῶς ἔχειν, κ πρὸς λύσιν τῆς ἀπορίας ἂν
ῥᾴστα τῆς καθ' ἡμᾶς ὁμιλίας ἐκκλησιάσαι, συμπάντα ταῦτα,
γνώμενα καθιστῶντες, ἐφ' ὧν δὴ τὸ κ τοῖς ὁμιλοῦσι τοῖς ἐν θεσ
σαλονίκῃ πεδάρχαις, κ τῶν κρατίστων ἡμῶν βασιλέων, πρὸς τὸ παιδα
γωγικὸν κ ἁρμόττον ἐκ τοῦ μεγαλυνομένου. κ τὴν ὁσίαν τῆς μακαρ
ωτάτων ἀνδρῶν ὑπὲρ κρίσιν. ἵνα χεὶ τοῦ φθόνου πρὸς τὰ συμφέροντα
βραβεύοντος, πᾶσιν ἡμῖν ἁρμόττον κ ἀνόφθονος ἐνεστὶ χρῆσθαι τοῖς
ὅλοις αὐτοῦ κτήσεσι. κ ἐν ὁ ῥωθῆναι τὴν ἀπαλλαγὴν μὴ
πόλλ', ὅσιος. λογικός. ἥπιος. ὧν ἡ ἐπιφάνεια χορηγεῖν τὴν
θήκας ἐπαρχίαις τὰ λοιπὰ πλουτοῦντα. τούτων γὰρ ἐχόντες τὴν
ἀρχὴν ἐλπίδα, κ ἀφορῶντες ἐς ἐν, κ τὸν θεσσαλονίκης ἐφάδιον
ἡμῖν βασιλέα κ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν, κ τὰς προσηκούσας τοῖς ἐφοροῦσι πόλεσι κ
εἰ ἡμῖν ὑπὸ σκέπην, ἐνεγκαμένοις τοῖς ἐφοροῦσι δι' ὑπόχοις κ
τὰ ἀφ' ἑαυτῶν τάξιν τῆς ἐφορικῆς καταστάσεως. κ προσθήκην
χεῖ τοῦθ' ἡμῖν ἀσφαλῆ διαφυλάξαι τὰ αἰτήματα σκῆπτρου,
τοῦ μεγαλωστάτου ἡμῶν βασιλέως. τοσαύτην ὑπὸ φιλοτι
μίαν ἐσομένου ταῖς ὑπαντάχου ἐκκλησίαις. κ ἡμᾶς ἐλευθερω
θέντος τῆς πικρᾶς κ μεμψιμοίρας προαιρέσεως πέπρωται, τοῦτο
δίκαιον, τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας λυμαινομένου κ τὰ τῆς
φημοφθέντων δώματα. ἵνα τὰ πολλὰ παρέντες, τοῖς ἐν τῷ
τεῖ ἀφηγήσασθαι ἀρκεσθῶμεν. ταῦτα δ' ὁπόσα αὐτοῦμεν
κ ἐν ὁρκοῦμεν γνώσεσθαι, διὰ τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος
κ τοῦ μεγάλου πρεπόντως τῆς ἐπαρχίας ἄρχοντος. διὸ κ συμφωνεῖς
τοῖς καὶ πεφήσομεν ∴

Παρήλθον δ' τι φθονούμενος ἡμῖν ὑπὸ τοῦ πέρ, τὸ λοιπὸν
φήμην κ τοῦ ἀφανῶς ἔτι, ἀμελητὶ τοῖς ἀναγνώσεται.

οἰκουμένην ἐπὶ τὴν ἑσπέραν, κατὰ τὸν κλῆρον τοῦ
ἁγίου Φιλίππου τὸν ἀπόστολον.

Ἐ. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθησαν τινες τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ εἰς κώμην λεγομένην Βηθανίαν, καὶ ἐκεῖ ἐμορφώθη ἡ ἁγία Τριὰς ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων· Ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν ἀγάπην μου, καὶ νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, καὶ νὰ εὐεργετεῖτε ὅσους σᾶς μισοῦν· καὶ ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν εἰρήνην μου, νὰ εἰρηνεύετε ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον· καὶ ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν ταπεινοφροσύνην μου, νὰ ταπεινοφρονῆτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν ὑπομονήν μου, νὰ ὑπομένετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν ἀκακίαν μου, νὰ ἀκακεύεσθε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν ἁγνείαν μου, νὰ ἁγνεύετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν ἀγαθότητά μου, νὰ ἀγαθοποιῆτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν ἀγαθοσύνην μου, νὰ ἀγαθύνεσθε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν ἀλήθειάν μου, νὰ ἀληθεύετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν δικαιοσύνην μου, νὰ δικαιοπραγῆτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν ἀγάπην μου, νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον

Ιζ. εφ' ὑμῖν εἰσιν πρόσκομμα ἐν ἀγάπῃ περιπατοῦσιν, ὁ
τὴν ἐμὴν σοφίαν ἐπιστάμενος ἐν τοῖς ἐμοῖς ἔργοις
πεποίθατε. σπάδιξ ἐστὶν ἡ ἀγάπη καὶ ἀκατάσχετος
πηδᾷ ἐκ καρδίας καθαρᾶς καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ
πίστεως ἀνυποκρίτου· ἐὰν δὲ ἐκ τούτων τινὸς ἐκλίπῃ,
ἀπόλωλεν ἡ ἀγάπη. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ ἐμῇ σοφίᾳ ἐπιστάμενος
ἐκ τῶν ἔργων ὑμῶν ἐγνωκὼς ὑμᾶς ὅτι ἐν ἀγάπῃ περιπατεῖτε
καὶ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν πίστει ἀνυποκρίτῳ καὶ ἐν καθαρᾷ
συνειδήσει καὶ καρδίᾳ ἀκηράτῳ, ἐπεποίθειν ὑμῖν ὅτι
ἐν ἐμοὶ ἔχετε τὸν σωτῆρα τὸν ἀληθινὸν καὶ μόνον
ἀναμάρτητον καὶ ἀναμφίβολον καὶ ἀκατάκριτον καὶ
ἀνεπίληπτον καὶ ἀνεπίδεκτον ἁμαρτίας καὶ ἀνεπίδεκτον
θανάτου καὶ ἀνεπίδεκτον φθορᾶς καὶ ἀνεπίδεκτον
πάσης κακίας καὶ πάσης ἐπιθυμίας πονηρᾶς καὶ
ἀνεπίδεκτον πάσης ἡδονῆς ἀκαθάρτου καὶ ἀνεπίδεκτον
πάσης ἀσελγείας καὶ ἀνεπίδεκτον πάσης ἀκαθαρσίας
καὶ ἀνεπίδεκτον πάσης ἀνομίας καὶ ἀνεπίδεκτον πάσης
ἀδικίας καὶ ἀνεπίδεκτον πάσης ἁμαρτίας καὶ ἀνεπίδεκτον
πάσης ἀκαθαρσίας καὶ ἀνεπίδεκτον πάσης ἀνομίας καὶ
ἀνεπίδεκτον πάσης ἀδικίας καὶ ἀνεπίδεκτον πάσης
ἁμαρτίας καὶ ἀνεπίδεκτον πάσης ἀκαθαρσίας καὶ

ἐν τῇ πεδιάδι τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβάλλουσι.
Κ ἐὰν δὲ καὶ κοινὸν ἦ τὸ ὄρος ἢ τὸ πεδίον, ὁμοίως
ἐὰν μὲν κοινὸν ἦ τὸ ὄρος, ἐξεῖναι νέμειν τοῖς ἐπιβάλλουσι·
ἐὰν δὲ καὶ κοινὸν τὸ πεδίον ᾖ, τὰ ἐπιβάλλοντα
Κ ἐὰν μὲν κοινὸν ἦ τὸ ὄρος καὶ τὸ πεδίον, ἐξεῖναι
ἑκάστῳ νέμειν ἐν τῷ ἑαυτοῦ μέρει· ἐὰν δὲ μὴ κοινὸν
ἦ τὸ ὄρος, ἀλλὰ τὸ πεδίον, τὰ ἐπιβάλλοντα
Κ ἐὰν δὲ καὶ τὸ πεδίον μὴ κοινὸν ᾖ, ἀλλὰ τὸ ὄρος,
ἐξεῖναι τοῖς ἐπιβάλλουσι νέμειν ἐν τῷ ἑαυτοῦ μέρει·
Π ἐὰν δὲ μὴ ἐπιβάλλῃ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβάλλουσι,
ἐξεῖναι τοῖς ἐπιβάλλουσι νέμειν ἐν τῷ ἑαυτοῦ μέρει·
Π ἐὰν δὲ μὴ ἐπιβάλλῃ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιβάλλουσι,
ἐξεῖναι τοῖς ἐπιβάλλουσι νέμειν ἐν τῷ ἑαυτοῦ μέρει·
Κ ἐὰν δὲ καὶ κοινὸν ἦ τὸ ὄρος καὶ τὸ πεδίον, ὁμοίως

τοῦ θεοῦ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν καὶ εἶπαν αὐτῷ· θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν τῶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν· κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις πάντας τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη Ἰουδαίους τοὺς ἔχοντας τὰ τέκνα μὴ περιτέμνειν μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν. τί οὖν ἐστιν; πάντως ἀκουσθήσεται ὅτι ἐλήλυθας· τοῦτο οὖν ποίησον ὃ σοὶ λέγομεν· ἔστιν γὰρ ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν· τούτους παραλαβὼν ἁγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλήν, καὶ γνῶσιν πάντες ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων. περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν κρῖναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς εἰ μὴ φυλάσσειν αὐτοὺς ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτῶν καὶ πορνείας. τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ ἑξῆς ἁγνισθεὶς σὺν αὐτοῖς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγνισμοῦ ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά. ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ συνέχεον πάντα ὄχλον καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὸν κράζοντες· ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πανταχῆ πάντας διδάσκων, ἔτι τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον. ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος εἰς τὸ ἱερόν. ἐκινήθη τε πᾶσα ἡ πόλις καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἷλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἰερουσαλήμ· ὃς παραχρῆμα παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχας κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον. τότε ἐγγίσας ὁ χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσεν δεθῆναι ἁλύσεσιν δυσὶν καὶ ἐπυνθάνετο τίς εἴη καὶ τί ἐστιν πεποιηκώς. ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν. ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοῖς ἀναβαθμοῖς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου· ἦν γὰρ ἀκολουθοῦν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζον· αἶρε αὐτόν. μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ· εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν τι πρὸς σέ; ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ γινώσκεις; οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τοὺς σικαρίους; εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος· ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι Ἰουδαῖος Ταρσεὺς τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν. ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ Παῦλος ἑστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισεν τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησεν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ λέγων·

64.

τὸν μονήρη χαὶ ὀρθόδοξον βασιλέα· σεβάσιος χὲ πέτρος μονήχαιοι ἐστίν.
ἡσύχιος τος ὀρθόδοξος ἐνί· ἄφθορον φαῦστον· σῶσον πάλιν· δότε
χιανοῦ τοῦ χόμητος πολλὰ τὰ ἔτη· δικαία ἀνάγκη ἐστὶ ἐπάρχ·
δεόμεθα γνώμεσον ἢ σεβάστου τοῦ βασιλέως· γνώμεσον ἢ σεβάστου
τῆς αὐγούστας γνώμεσον·

ιζ Ἰσον ἄλλης πράξεως συναφθείσης αὐθὶ τοῦ αὐτοῦ μεγαλοπρεπεστάτου..

Τ οὗ φεῦ δεδωκότος τοῖς πράγμασι τοῖς πράγμασι καὶ ταῖς ἄλλαις,
τοῦ φεῦ ἐκκλησίαις ὀρθόδοξον χὴ θεοσεβέστατον βασιλέα, παρὰ
θεοῦ τὴν μητέρας μεγαλοπρεπείας, παρεσχημένοις οἷς ὁσιότατα
βιώσῃ σὺν τοῖς τῆς μητέρας ἐπαρχίᾳ, τὰ παλαιὰ ἔθη τῆς ἐκκλη
σιαστικῆς καταστάσεως κρατεῖν· τοῦτο χὴ τοῦ θείου κλήρου τῆς
ἁπάσης αὐτήσαντος· διὸ δέχεται τὴν τῶν παρόντας θεοφιλεστάτους
θεοφιλεστάτοις πρεσβυτέροις, διακόνους χὴ λοιποῖς κληρικοῖς χὴ ἀνα
γνώστας, χὴ λοιποῖς κληρικοῖς τοῦ αὐτοῦ θείου κλήρου, ὅπερ
φανερῶσαι αὐθὶ ἢ ὑπομνηστὶ ἢ οἰκείαν γνώμην·

Π αρόντες οἱ θεοφιλέστατοι πρεσβύτεροι χὴ οἱ λοιποὶ κληρικοὶ,
χὴ τῆς διδασκαλίας ἐπακούσαντες ῥωμανοῦ τοῦ θυλακίτου τοῦ ὁρ
χιδιακ, ἢ οἰκείαν φανερούτωσαν γνώμην·

Θ ρθή πίστις τοῦ κόσμου ἐστίν, αὕτη νῦν κρατοῦσα θεοσεβὴς
κατάστασις· διὸ καὶ τοῦτο τὸ κατὰ τέλος παρὰ τοῦ θυλακίτου
ἀρχιδιακ, ὡσὶ πρέπον πάντως καινισθὲν ἤδη προελθόντος
ὑποβληθὲν αἱρετικὸν, ἀφαιρεθῆναι· ἀνατεθῆναι δὲ τὰ ὅσια
ὀνόματα τῷ μακαριωτάτῳ πάπᾳ πρώης χὴ ὡσιοκ· ἀποδόντος
τοῦ μακαριωτάτου, ἐν τοῦτῆς θεοφιλοῦς μνήμης ἰσαακίου τοῦ
χομήτου ἢ οἰκείᾳ ὡσιοκ· κρατεῖν δὲ χὴ ὡσὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τῆ
ἀρχαίαν καὶ τάφαιν τῆς ἐκκλησίας·

Καθὼς ἐδίδαξεν ὁ παρὼν θεοφιλέστατος ἀρχιδιάκονος, πάντ,
τοὺς θεοφιλεστάτους πρεσβυτέρους, διακόνους χὴ λοιποὺς κληρικοὺς
τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ἀπάσας τὰς ἀρχαίας ἔθη κρατεῖν·
τοῦτο καὶ ἐγὼ κρατεῖν θέλειν παρακαλῶ·

Κἀγὼ συναινῶ τὴν καταβεβλημένην τὴν γνώμην παρὰ τοῦ θεοσεβεστά
του ὀρθοδόξου πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου, τῆς παρ' ἡμῖν ἁγιωτάτου θεοῦ ἐκ
κλησίας, ὡσὶ πρέπον πάντως καινισθὲν ἤδη προελθόντος
ὑποβληθὲν αἱρετικὸν, ἀφαιρεθῆναι· ἀνατεθῆναι δὲ τὰ ὅσια
ὀνόματα τῷ μακαριωτάτῳ πάπᾳ πρώης χὴ ὡσιοκ· ἀποδόντος
τοῦ μακαριωτάτου, ἐν τοῦτῆς θεοφιλοῦς μνήμης ἰσαακίου τοῦ
χομήτου ἢ οἰκείᾳ ὡσιοκ· κρατεῖν δὲ χὴ ὡσὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τῆ
ἀρχαίαν καὶ τάφαιν τῆς ἐκκλησίας·

Μόλις ποτὲ ἀποζαλῆς ἐχαρίσατο ἡμῖν ὁ θς, τὸν λιμέρα τοῦτο
τὸν ὀρθόδοξον λέγω βασιλέα, δεόντως μετὰ θν καταφυγόντες.

Γέγραπται αὐτὴ ἡ ὑμῶν ἀλλ' οὐ ἐποιήσατε· διὸ καὶ ἀρχόμενοι
καὶ θρηνοῦμεν ἐν αὐτῇ, μετὰ δακρύων παρακαλῶ σὺν τε θῆναι
τοῖς ἁγίοις πᾶσι πρὸς, ἀχείτης τελευτῆς τοῦ ἁγίου ἐν ἡμῖν
Ἰσαακίου τοῦ θρηνουμένου καὶ αὐθις, καὶ κρατῆσαι τὸν παλαιὸν ἔθος·
αἰ καὶ ἁμαρτωλοὶ ὑμνοῦμεν τοῖς δόξασιν·

Καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς ὑμέτερον δέξουσιν, σὺν τε θῆναι σὺν τοῖς ἱεροῖς
διπτύχοις, τοῖς ὅσοι καὶ μακαρίσω τοῦ ἐν ἡμῖν θρονιασθέντος αὐθις
τος· τοῖς ἀχείτου μακαρίσω τοῦ Ἰσαακίου· τοῖς καὶ σὺν τοῖς θρόνοις
αὐτοῦ ἀποφανθέντας· κρατῆσαι δὲ καὶ τὰ παλαιὰ ἔθη τὰ ἐκ
κλησιαστικά· ὑπερβάλλομαι δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς νίκης τοῦ δεσπότου
ἡμῶν τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ ὀρθοδόξου βασιλέως·

Ὑμνήσωμεν ἡμεῖς, τὸ σὺν τε θῆναι σὺν τοῖς ἱεροῖς διπτύχοις, τὴ
οσίους καὶ μακαρίσω τοῦτους ἐν ἡμῖν πρὸς τοῦς γρονιασθέντας ἐν ἡμῖν αὐθι
σκόπῳ, ἀχείτου τοῦ τῆς μακαρίσω μνήμης Ἰσαακίου, καὶ αὐτοῦ γρονιασθέν
ἐν ἡμῖν αὐθισκόπου· κρατῆσαι δὲ καὶ τὰ ἔθη τὰ ἐκκλησιαστικά,
τὰ ἀχείτου τοῦ αὐτοῦ τῆς μακαρίσω μνήμης Ἰσαακίου·

Ὑμνήσωμεν τῶν τῶν ὅλων δεσποτῶν θεῶν τὸν δεδωκότα ἡμῖν θεσεβῆ
καὶ φιλόχριστον βασιλέα Ἰουστῖνον, αὐθις φρόνιμον τὸ ἅγιον τῶν τῶν ἀπο
τοῦ ἐκκλησιῶν κάμοῦ, αὐτοῦ σὺν τε θῆναι σὺν τοῖς ἱεροῖς διπτύχοις
τὰς προσηγορίας τὸ γρονιασθὲν ἐν ἡμῖν ὅσι αὐθισκόπῳ· τὸ ἀχείτου τὸ
μακαρίσω μνήμης Ἰσαακίου τοῦ γρονιασθέντος ἐν ἡμῖν αὐθισκόπου· καὶ
τὴν καὶ τὰ παλαιὰ ἔθη τὰ ἐκκλησιαστικά·

Καὶ ἡμεῖς σὺν αἰνοῦμεν, πᾶσι τοῖς πρὸ ἡμῶν καθιερωθεῖσιν·
ὑμνοῦμεν καὶ ἡμεῖς τοῖς καθιερωθεῖσι παρὰ τοῦ παρόντος βλά
βεσθαι τῶν ἀνδρῶν· Καὶ ἡμεῖς σὺν δόξασι τοῖς φοιχοῦμεν·
αἰ καὶ ἡμεῖς ἀκολουθοῦμεν τοῖς σὺν δόξασι παρὰ τοῦ βλαβεῖς κλήρου·
αἰ καὶ ἡμεῖς ἀκολουθοῦμεν ἅπασι τοῦτοῖς·

Καὶ ἡμεῖς σὺν αἰνοῦμεν πᾶσι τοῖς σὺν δόξασι παρὰ τοῦ βλαβεῖς κλήρου·
ἡλαττωμένοις· λίβελλος μιᾶς μονῆς ἀπαιτεῖ πρὸς τὴν ἰδίαν αὐθισκόπῃ·
Ἴσον λιβέλλων αὐθις δοθέντων παρὰ τοῦ κοινοῦ μιᾶς μονῆς τῶν ἀπαιτεῖ· 12
τοῖς ὅσιοις καὶ τοῖς αὐθισκόποις δεσποτῶν τοῖς ἡμῖν· τοῖς τὰ πάν
τα ὅσιοις καὶ τοῖς καὶ ἁγίοις τοῖς παρ' αὐτὸν αὐθισκόποις συ
δυτῶν, παρὰ Ἀλεξάνδρου· Ἰω· συμεών· παλλαδίου·
προκοπίου· βίγιλίου· στεφάνου· καὶ λοιπῶν ἀρχιμανδριτῶν, καὶ
μονῆς τῆς ἁγίας σιωνείας·· Ἰδὰς κοσμᾶν ἡμῶν

ἀφ ἡμέρου μοναστηρίου τοιούτου. οἱ δὲ ὁρῶντες μέρος τοῦ
τοιούτου, καὶ ὑπερφορὰν νύκτωρ. καὶ τινὰς μὲν καὶ φαντασ-
τοὺς ὅλους τοὺς κατὰ πλήθος εἶναι. ὥφαρ παθόντες καὶ τὴν μονὴν
τοῦ μοναστηρίου πρίουσιν. ὥστε ἂν τις μικρὰ λωνόδρυμος ἀπὸ
παραφανοίχαλα τὰς δόξεβοῦ ἰδεῖν. καὶ οὗτοι μὲν οὖν πολλὰ δὴ
νὰ δεδραχότα, ἀλλὰ καὶ πεδιόχθησαν. κέρος δὲ οὐδαμοῦ
μιαφονίᾳ σεβόμενος, τῶν μόνων τῆς παύσης οἰκουμένης ἐχθρῶν. ἀλλ'
ὁ μέγας θεός, καὶ τῆς τῶν ὅλων θεωρίας. ἀλλ' ὥσπερ μὴ ὡς ἂν
κοινὸς ὡς ἑνὸς μόνου σεβόμενος καὶ ταῦτα λῶσαι τῆς ὅλης
οἰκουμένης τὰ κοσμικά, πάλιν καὶ πέρας καὶ τῆς ἀπαμείλης
δόξης ἀνίφαλ. καὶ προβαλλόμενος προέδρος. ὃν ἐδόκει μᾶλλον καὶ γράμ-
ματον ἐν συλλάβοις παραδίδοσθαι, καὶ μὴ ὄνδρο πολλῶν ἱεροσυ-
κῆς μεταμφιάσεως θεατὴς γενέσθαι. ὅθεν τὸ ἄλογον τῆς νεότητος
θρασύδος, ὡδὶ πέντε πολλαχοῦ τῶν διαμονῶν τοῦ ὕδατος
θεοῦ, παρασύρον πλῆθος. δι' ἡμῶν δὴ μόνα δὲ τοῦτο προσε-
λέζοντα, ὅσον τῶν τῆς ἀκοσμίας ἐκβάλλειν αὐτοῖς. ἕταιρον
γὰρ ἦσαν καὶ οὐδαμοῦ θεμιτοῦ. καὶ καταπλήττων τὰ αὐτὰ δὴ
θεοφιλὲς μοναχούς, ἕλκειν τὴν πόλιν, καὶ δεσμωτηρίῳ κα-
θέρξαι. καὶ τοῦτο πολλαχοῦ ποιῶν ἐπαύσατο. τὶς ἂν ἐφι-
κέσθαι δυνήσεται ἡμῶν ἐν τῶν μοναστηρίων τῶν
κακῶν. ἔτι γὰρ καὶ νεῦσιν πήγαι βρήνη ἔπομεν καὶ προσκα-
προύντων αὐτῶν ἑαυτῶν, βοῶντα τοῦ σεμνοβεβηκότος τῶν μοναστη-
ρίων ὑπερβολῶν. οὐπω θεωρῶν ἐκείνου τοῦ μοναστη-
ρίου ἐν οὐδαμοῦ ἀφανισμός, ἀδακρυτὶ συγχωρῆ παρεῖναι τὸ ὄρων.
ἢ δὲ καὶ τῶν μιαφονίαν ὀξὺ πᾶν τολμήσομεν, δεῖ λῶν καταλῆ-
σας πολλαχοῦ τὰς χάρας, καὶ ὄρων τὰ θεσμοστηρίου τοῖς ἐκ μὲν
οἱ ἀνάστασιν πλατεῖαν πρὸς φέρειν ἐν θαύρᾳ, πᾶσος τὸ ὀρθοδό-
ξων λειτουργίαν ὁκάστοκρυπτὸς καὶ λέγειν, καὶ σιγὴ μᾶλλον ἀφανῆ
ὁ τοιοῦτον τὸ πρᾶγμα ὡδὶ καὶ πάλιν ὡδὶ
μυροθεῶν τὸ προελκυσθὸν καὶ τὸ τὸ ὀρῶν μοναστηρίου, πρὸς
ἀρκεῖσθαι χάριτος πρὸς ἀφήμοιν τὸ τοσοῦτον πλημμελῆ. οὐ
γὰρ ὧν καὶ ποσὸν ὡς ἂν πολιορκίαν καθεῖναι τὸ μοναστηρίου. καὶ δὴ
κλωὰς χμαλώτων λαβεῖν τοσοῦτο φιλαλλούσας μοναχούς.
ἐπὶ δὲ πρὸς μικρὸν ὀλιγῶσοντες, ὥφελον τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας ἢ καὶ ποσὸν, καὶ τὴν ὠδὶ γνῶσιν τῆς κοινωνίᾳ ἢ ποσόσον ἐρ-

κοσμικὴν τὴν ἐπιθυμίαν ἀποθέμενοι, ἐν ἁγιασμῷ καὶ σωφροσύνῃ
ζήσωμεν, ἵνα καὶ τῆς μελλούσης ζωῆς τῆς αἰωνίου κληρονόμοι
γενώμεθα· πιστὸς γὰρ ὁ ὑποσχόμενος ἡμῖν, ὃς καὶ λέγει·
Ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι
ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἐστὶν αὐτοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου πρὸς Ἐφεσίους.

Ἰγνάτιος ὁ καὶ Θεοφόρος, τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ εὐλογημένῃ
κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρὸς ἀϊδίου καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
μονογενοῦς υἱοῦ αὐτοῦ, πεποιθυίᾳ καὶ ἡνωμένῃ καὶ ἐκλελεγμένῃ
ἐν πάθει ἀληθινῷ ἐν θελήματι τοῦ πατρὸς καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ θεοῦ ἡμῶν, πολλὰ ἐν ἀμώμῳ χαίρειν ἐν πνεύματι καὶ
λόγῳ θεοῦ. Τὴν ἀξίαν θεοῦ ἣν ἐνδεδύκατε, ἐν ἐπιμονῇ
ἀναστραφεῖσαν ἐν ἀγάπῃ, ἐν ἀμέμπτῳ πίστει Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἐν ἀκολουθίᾳ ἐντολῶν αὐτοῦ, ἐν ἀκτήμονι πνεύματι
ἐν ἀγάπῃ ἀγαπητοῦ θεοῦ βλέποντες τὸν ἐν ὑμῖν ἐνοικοῦντα
καὶ διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης συναναπαυόμενοι, ἐπεύχομαι
ἵνα ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ ἧς ἐστε ἐν υἱῷ καὶ πατρὶ ἐν τῷ
πάθει τοῦ κυρίου ἡμῶν ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ σαρκικῇ αὐτοῦ
καὶ ἐν τῇ πνευματικῇ ἐν ἑνώσει θεοῦ καὶ ἀνθρώπου ἐν
πᾶσιν ἐν ἐλέει ἀμώμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ ἐν λόγῳ θεοῦ ἐν
πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἐντολῇ ἐν εὐλογίᾳ ἐν πάσῃ ἐν ὑμῖν
ἐνοικούσῃ καὶ ἐν ὑμῖν ἐμπεριπατούσῃ, ἵνα καὶ ἐν τῷ
κατοικεῖν ἐν ναῷ αὐτοῦ συγκατοικῆτε καὶ συμπολῖται
γένησθε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἁγίᾳ καὶ ἀποστολικῇ ἐν
ἁγιασμῷ καὶ σωφροσύνῃ ἐν ἀκολουθίᾳ ἐντολῶν αὐτοῦ·
ἵνα ἐν ἑνώσει θεοῦ καὶ ἀνθρώπου ἐν πᾶσιν ἐν ἐλέει
ἀμώμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ ἐν λόγῳ θεοῦ ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ
ἐντολῇ ἐν εὐλογίᾳ ἐν πάσῃ ἐν ὑμῖν ἐνοικούσῃ καὶ ἐν
ὑμῖν ἐμπεριπατούσῃ, ἵνα καὶ ἐν τῷ κατοικεῖν ἐν ναῷ
αὐτοῦ συγκατοικῆτε καὶ συμπολῖται γένησθε ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ τῇ ἁγίᾳ καὶ ἀποστολικῇ ἐν ἁγιασμῷ καὶ
σωφροσύνῃ ἐν ἀκολουθίᾳ ἐντολῶν αὐτοῦ· ἵνα ἐν ἑνώσει
θεοῦ καὶ ἀνθρώπου ἐν πᾶσιν ἐν ἐλέει ἀμώμῳ καὶ ἐν
εἰρήνῃ ἐν λόγῳ θεοῦ ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἐντολῇ ἐν
εὐλογίᾳ ἐν πάσῃ ἐν ὑμῖν ἐνοικούσῃ καὶ ἐν ὑμῖν

λ' ἐλαιόδωρος ὅτε οσιοβέστατος νοτάριος καὶ διάκονος καὶ οἰκονόμος τοῦ ἁγιωτάτου ἐκκλησίου, ἐπ' ἐμμώνου ἀνεγνώσθη τότε· ὅτι ἀμείωτα δεῖ αὐτὸν οἰκονόμοι τὴν μεραν ἱπταλίας, καὶ οἱ οσιοβεστατοι διάκονοι τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας εἶπον· παλαι ἐγνωσθη τοῖς ὅροις τοῦ ἀποστολικοῦ ἡγουμένου ὁρμίσδου, οσιβίτου καὶ πέτρου ἢ τοῖς τούτοις συμπλεκομένοις καὶ ἀκολούθοις αὐτῶν, ὑπὲρ τῆς σαφοῦς ἑαυτῶν πράγματος καὶ τακεκλῆσθαι· οὕστινας καὶ ἡμεῖς ἀκολουθοῦντες τοῖς τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας διατάγμασιν, ὃν τῷ τόπῳ ἢ τοῖς τῶν ἀφ' ἡμῶν καθαιρέτων, δίκαιον αὐτοὺς ὁμολογοῦμεν· ἀλλὰ καὶ τοῦ προλεχθέντος οσιοβεστάτου διακόνου συγγράμματος, ἐν οἷς τῆς αὐτῆς τῶν μακαρίων καθόλου συνόδου τοῖς ὅροις, καὶ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης παπα λέοντος τοῖς ὅροις, καὶ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης παπα λέοντος τὰς ὑπὸ φολάς, βλασφήμως φρονήσαντα ἀναθεματίσαι ἐτόλμησαν, οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ χωρὶς, καὶ πάντας τὴν τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἔδωνίαν ἢ τοι πλανηθέντας, τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἔδωσε ψῆφον· ἢ τοι τοῦ ἀναθέματος οἱ δεκαοκτὼ ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι

Ἰ ἦφος ὑπὸ φανίου περὶ ἀρχόντων τὴν δ πόλεως καὶ τῆς ἐνδημούσης συνόδου, καὶ στεφάνου καὶ χωρὶς καὶ πέτρου.

Η ἐνδημοῦσα ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἀκαίνιστον τὸν τοῦ λαβεφαντῶν μνήμην ἀναθεματίσαι τὴν θεν, ὡς ὑπὲρ τὰ ἁγιώτατα τῶν ἐκκλησιῶν προτιθέμενον, πρὸς δόξαν τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν φιλεῖν αὐτὴν κοινωνούντων, καὶ ἐπαινοῦσα ἀναθεματίζω· νῦν δὲ καὶ προσφωνήσαντες καὶ ἀδελφ. ὥστε καὶ δηλῶσαι ὑμᾶς δεῖν μεῖζον τοῖς σύμπασιν ὁρᾶν τὸ μὴ τοῖς δόξασι λοιθεῖν τοῖς συμφώνοις καὶ ὀρθοῖς, ὑπὲρ τῆς κοινῆς τῶν ἁγίων τῶν ἐκκλησιῶν εἰρήνης. καὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ περὶ ἀρχαιοῖς διαλάμψασι φρονήμασι. καὶ τῶν τοιούτων ἀνεγνώσθη, ὅτι ὁμοσεβῆ τῶν τοιούτων καὶ πέτρου, πάσης ἐκκλησίας καθολικῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀποφάσεις καὶ ἀποτεμνόμενος. καὶ μᾶλλον ἁπλουστέρων ἀνθρώπων βούλεσθε. τῶν δ' ἀνεπιτηδείων, ἀπρόσκοπον ἔργον. οἷς αὐτοῖς αὐτῶν ποικίλαις ὑπάρχουσιν πλάναις· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἱεροῖς τῶν ἁγίων πρώην ἡμῶν πατράσι, πρὸ οὐδενὸς ἡγήσασθε. ταῦτα τοίνυν τοῖς ἀπηγορευμένοις,

ક્ષ ૭૫

ઉપર પ્રમાણે ચાર પ્રકારના ધ્યાનનું સ્વરૂપ કહીને હવે તેના ફળ કહે છે. ધર્મધ્યાનના ફળ વિષે ત્રણ મત છે. કેટલાક આચાર્યો એમ કહે છે કે ધર્મધ્યાનથી પાપકર્મોની નિર્જરા થાય છે. બીજા કેટલાક આચાર્યો એમ કહે છે કે ધર્મધ્યાનથી પુણ્યકર્મનો બંધ થાય છે. ત્રીજા કેટલાક આચાર્યો એમ કહે છે કે ધર્મધ્યાનથી પાપકર્મોની નિર્જરા પણ થાય છે અને પુણ્યકર્મનો બંધ પણ થાય છે. ધર્મધ્યાનથી પાપકર્મોની નિર્જરા થાય છે એ વાત સાચી છે. પણ ધર્મધ્યાનથી પુણ્યકર્મનો બંધ થાય છે એ વાત સાચી નથી. ધર્મધ્યાનથી પુણ્યકર્મનો બંધ થતો નથી. પણ પુણ્યકર્મનો ક્ષય થાય છે. ધર્મધ્યાનથી પાપકર્મોની નિર્જરા થાય છે અને પુણ્યકર્મનો ક્ષય થાય છે. ધર્મધ્યાનથી પુણ્યકર્મનો બંધ થતો નથી

ταύτης τῆς ὑποφάσεως, ἵνα δὲ θῦ δι' αὐτῆ αἱρετικὸ δόξειν ἀπο-
φθέγγειν βλασφημεῖ· ὡς δὴ πρὸς θάνατον φέρουσας, φάγου σεβή-
ρος καὶ πέτρος καὶ αὐθαιρέτως ἑλόμενοι τὰς πρὸς θάνατον ἁμαρτί-
δες γὰρ ἡ ἀρχὴ πλανηθέν τῶ καὶ δόξαις αἱρετικαῖς ὑποπεσόν-
τας, καὶ διαυτοῦτο παρὰ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκ-
κλησίας καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων χωρισθέντα, τὸ κατὰ
σφᾶς αὐτοῖς ἐπάγοντας, σαυφρόνως συνέχειν τὴν τιμωρίαν.
καὶ προφάσεις μὲν ἀνοήτους, ἀλλ' οὐκ ἀπογνώσεως ταύτην ὑποκαθδν· οἱ
δὲ τοιοῦτον μὲν οὐδὲν φάντου διαπεπραγμένοι· οὐδέ τινα παρόλλην
τὸν ἀρόνου μετάγνωσεως ὄνδξιν ποιησάμενοι· ἀλλ' ὡς πρὸς αὐτῆ
τὸν θνάσιμον ἁμαρτάνοντες, ὑπεμένοντας οἰκείας ἀσεβείας· μικρῆ
δὲ ἡσσον ἁμαρτόντες τοῖς ἐξ αὐτῆ φῆσαι τῆ ἀπόλλυσαν· ἢ καὶ τοῦτο
ἄλλοις ἅπαντας ὅσους ἂν γένοιντο δικαίως προσαπολέσειεν·
ἐφ' ὧν ὡδὶ τὴν δόξαν τες μόνου τοῦ ἁμαρτήματος καὶ τῆς κακίας αὐ-
τοῦ ἄξιον, ἅτε δὴ οἰκείαν ἀποπτῶσιν κοινωνίαν ἀπάντων ἀνθρώ-
πων ἀπόλλυσαν, ἢ βουλήθητε καὶ μέχρι νῦν βούλε καταφῆσαι· οὐ
καὶ ὡς ἅπασιν τὸ διδάσκαλιας ἀγγραφοῖς τε καὶ ἀφορισ-
θέντες. οὐ μόνον δὲ ταῖς ἐπάγγελμα οὐδὲ τείβοντες πόλεσιν,
ἀλλὰ καὶ τὰς πόρρω διεστώσας, καὶ τὰς τῶν ἀπλουστέρων ψυχὰς
δελεάζοντες· καὶ κοινωνοὺς ποιούμενοι τῆ ἰδίᾳ ἀπωλεῖᾳ· μηδὲ
τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ καὶ τὴν οὐκ ἀλεβοῦντες· μηδ' ἢ κενοφωνίαν ἀποφαυ-
διαρρήδην βοῶσαν· ὅς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων
τῶν ἐλαχίστων, συμφορὸς ἐστιν αὐτῆ μᾶλλον περόε· καὶ πάντη
σαν πρὸς τούτοις καὶ τοὺς θεμελίους κανόνας· οἵ σοφῶς διαρρήδην
οἱ, τὸν ἐν τινὶ σωθῆναι καὶ τὸν ἐκκριμένου, μηδέ τινι τρόπῳ
δοῦναι θαι λατρείαν ἱεραρχικὴν ἐν πλανᾶσθαι, μέχρι ἂν
δέξεται ἐπὶ τῶν ἡνωμένην ὀρθοτέραν συνόδου, ἀθῷος
ἂν τὸν ἀποδέξῃ· ἢ δέ τις τολμήσῃ ἱεραρχικόν τι πρᾶξαι κατὰ
τὸν ἐν μέσῳ χρόνον πρὸ τῆς ἐνεστώσης συνόδου ἀποκατα-
στάσεως, τοῦτον μὴ ὑφρον ἐνάγχη συνόδου, ἐλπίδα τινὰ
ἔχειν ἀποκαταστάσεως· ἀλλὰ τούτων πάντων ὑπερισθὸν
τες οἱ προφρημένοι σεβῆροστε καὶ πέτρος καὶ οἱ τούτων κοινωνοὶ
καὶ μέτοχοι· ὧν ἐστιζώρας τῆς μανιώδους ἐκ τῆ σεύρων ὁρμεώ-
μενος· ὧν οὐ νοῆσαι ποτέ τινι ἔφων, οὐ μὴν πρᾶξαι κατὰ
λόγον δυνάμενος, ἐχόντως καὶ ἄλλοις ἀναβοῦ τινὸς μεταδοῦναι·

τοῦ γὰρ αὐτεξουσίου ὄντες, σύμψηφοι γινόμεθα τοῖς ὅσιοις τοῖς
ἁγίοις καὶ ἀθλητοῖς καὶ μάρτυσι. καὶ τὴν πολλὰκις προ-
λαβόντας σεβάσμιον καὶ πέτρον, τῶν ὁμοίων πρωτόκορυφαῖον
φέρομεν. καὶ ὅσα τοῦτοις ὑπέρογκα, ἀλλὰ καὶ ζωόρα καὶ τοῖς ἄλλοις
τοῖς παρεσυνάξασι καὶ παραβαπτίσασι καὶ ποιοῦσιν, καὶ πάν-
τα τὰ παρ' αὐτῶν συγγεγραμμένα, οἷα τοῦ ἁγίου καὶ θεοφόρου
τοῦ ἰὸν ἐν ἔθνεσι διαστάζοντα, καὶ τοῦτον τοῖς ἀποστόλοις
ἰσοστάσιον ὄντα. Ἰωσὴφ ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφόρος καὶ πα-
νευφήμου πόλεως ὑπέρογκα. Καὶ ὑπέρογκον καὶ ὅτο-
ρον ἐπὶ τὰ ἁγιώτατα ποιήματα τοῖς θεοφόροις φρονήμασι ὧν ἰκὼν
τὸ ὄνομα καὶ τὰ πάντα. σεβῖνος. ἁγιφάνιος. ἀσκλᾶς. ἰνόμιν-
δόμινε. ποσειδίκη. καὶ διάκονοι δύο. μεσοπλάνες, καὶ θεόφιλος. καὶ με
τὰ ὑπέρογκα καὶ οἱ λοιποὶ ἁγιώτατοι ὡς ὑπὸ τέτακται. Ὁ πάν-
σοφος καὶ ἁγιώτατος καὶ θεοφόρος καὶ πανάριστος ἐπαρχ̄ὸς ὄφελον ὑπε-
σημειωσάμην. Κωνσταντῖνος ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφόρος καὶ πρ̄ πρε-
σβύτερος καὶ φιλόχριστος μητροπολίτης θυρῶν ἐπαρχ̄ί, οὗ τοῦ
θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ὄφελον ὑπεσημειωσάμην..
ζ Νόνιος ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφόρος καὶ πρ̄ κλίκων μητροπόλιν, οὗ καὶ
τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας τῶν ἐπαρχίας, ὄφελον ὑπεσημειω-
θ σάμην.. Ἀλέξανδρος ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφόρος καὶ πρ̄ μιλησίων μητροπόλιν ἐπαρ-
χί, ὄφελον ὑπεσημειωσάμην. Ἀναστάσιος ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφόρος καὶ πρ̄
πρεσβύτερος καὶ πρ̄ τῆς ἁγίων ἐπαρχί διὰ τῆς ἀναγνώσεως
τοῖς πεπραγμένοις αὐτοῦ ἁγίοις καὶ ἀναθεματίζων σεβῆρον καὶ
τὰ αὐτοῦ ἀσεβῆ συγγράμματα, καὶ πέτρον τὸν ποτὲ ἀποστάσης
καὶ ζωόρα καὶ πολυνοικὸς αὐτῆ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ πλάνῃ αὐτῆ
κειμένους, ὄφελον ὑπεσημειωσάμην. Φωτεινὸς καὶ φιλαν-
θρωπιανοῦ θεοῦ καὶ ἁγιώτατος τῆς χαλκηδόνι λαμπρᾶς μητροπό-
λεως, ὄφελον ὑπ. Εὐξέντιος ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφόρος τῆς σεβαστῆ,
νέων μητροπόλεως τῆς πρώτης ἀρμενί ἐπαρχ̄ί διὰ τῆς ἀναγνώ
σεως τοῖς πεπραγμένοις αὐτοῦ ἁγίοις, σύμψηφος γενόμενος
ἐν πᾶσι τοῖς ὄφελουσιν ὑπεσημειωσάμην. Θ εὐδοξιος ὁ ἁγιώτατος
καὶ θεοφόρος καὶ πρ̄ εἰκονί ε μητροπόλεως διὰ τῆς ἀναγνώσεως
τοῖς πεπραγμένοις αὐτοῦ ἁγίοις, σύμψηφος γενόμενος ἐν πᾶσι
τοῖς ὄφελουσιν ὑπεσημειωσάμην.. Θεοφάνης ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφό-
ρος καὶ πρ̄ σωζοπόλεως. ὄφελον ὑπεσημειωσάμην..

και με προς το γραφειν, εξαυτης της αυθ το προσηκον υμας
ρυθμης, επ' φθονω ως αυθ τον τ πλουτω. μυρον γαρ εκκενωθη
ονομα σου. ως τε κ μη παρ ον τος αλλαι κ μη κοθ ον τος, ειναι
θανομεθα της θ οδου. υπερβολη υμετερων προπ,
καταντ της καρδ μου μεσον εφ ελων. δ φροσυνης πλη
ρουμεθα υμετερων πλεονεκτημ ακουοντες τας αρετας.
λογος της σης θεοφιλιας πολυς καθ ημεραν. τα συν υμιν και
τορθουμενα πολλοι μεν δ ηγουνται. εξαιρετως δ οικειος α
δελφος. μαλλον δ εν τη υμ οικειος δ ερητης, οθεοφιλεστα
τος πρεσβυτερος δ οσιος. αληθως ερως η συνθ ιδομαι. πο
λυς πονητως ως συνεχης ο περι υμ λογος. μαλλον δε παρα της αν
του οσιο τ. ος η δεν διημαρτηται τα καθ υμας. ως πιστις ορθη.
αμεμπτος βιος. πραοτης πολλη. η απλως εν τη υμ πας οχο
ρος τ αρετων συν υμιν εδοθη παρα θυ. ως τε κ τον δια ια
κονου δ εξασθαι θρονον. κ φυλακη γενεσθαι της ορθοδο
ξου πιστεως. τοιγαρουν κ σε βητον ως βλαστημον, ουκε
τι προς λογος κατηγορισθαι. τ μεν γαρ αυτα καρπ, ποι παρε
σχεν η μιν οσιοτης τα σε φ μαλα. χρονομαν υμιν ευδιεβλη
κασι φθοι. πεφλωκε τουτω κ πετρος παρομοιος. ος δη κ
παρ εκαστερων η δη καθ ημερ, της αυτης σκαν ωκ παρ η με
τηυχηκε καλα κεισε. δς τ ομοιαν εαλωσαν αν θρωπος τ κ
ζωοραν ζωντε πτωκοτες πλαν ιον. ιστε κ τουτων σκαυτος η ξι
ωσαν της ποινης. κε κοινωνηκασιν η μιν εφ απασι τουτοις, οι
τε κ τ πρεσβυτ ρας παραμενομεν οι ρωμης, κ οσοι της δ αρε
τ η μιν συνεδημησαν οδου. σοσουδη ν αρυτηρον κ θεοφιλη
η μιν ενεδημησαν οδον. κ οι δυλαβεστα
προνοιαν τουτοις απασι σεμνοτητ ενεχαν, κ οι δυλαβεστα
τοι μεγαλοι, οι σκ τ υμετερας φιλοχειστου χωρας τη βασι
λιδ ην δημιουντες πολει. αυτος τοινυν η μιν τοις εφ απασι
τουτοις συναδουσι τ υπομνησιν αστεφη καμην πραξις. γι
νεσθω τοιγαρουν αυθ μεσεβητ ω, τοις τε παρ η μιν αυτ, τοις
τε υφ υμιν κεκριμενοις συμψηφοι. αυθ ο πετρος κ ζωορα
κ ανθημιος, τοις υφ υμ τε αυθις κ τ αλλαγ ως α πην δε
πασιν δεδοκιμασμενοις, ακολουθησαι κ αυτοκρατορι
κ μεγαλ ην δ η διαφερ οντως υμετερον, τοις μεν, αρχειν αυτο κ
παραδεχεσθαι της απαλλαγης τ φοβερων. τοις δε, καν δ η

ὀκ ἄγνωστα ἡμῖν ταῦτα καθέστηκε· καὶ παραλαβὼν τὰ ὠδὶ ἀνθίμω
πε πραγμένα ὁ θεοσεβέστατος νοτάριος καὶ διάκονος, διῆλθε· καὶ ἐν
τέτραπτο τοῖς νῦν πραττομένοις ὠδὶ λέξεως ἔχοντα οὕτως·· πρᾶξις ᾱ
ἐπὶ τῆς ὑπατείας φλ. βελισαρίου τοῦ λαμπροτάτου, τῆς πρὸ ἕξ
νόννων μαΐων ἰνδικτιῶνος ἰδ, ἐν τῇ φιλοχρίστῳ καὶ βασιλευούσῃ
σῃ κωνστάντινου πόλει νέα ῥώμῃ, προκαθεζομένου τοῦ δεσπότου
ἡμῶν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ περιάρχου μηνᾶ;
ἐν τῷ μεσαύλῳ τῷ δυτικῷ τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς δεσποί
νης ἡμῶν τῆς ἁγίας ἐνδόξου θεοῦ καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, τοῦ ὄντος
πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἐκ μὲν τοῦ δε
ξιοῦ μέρους συνεδρευόντων αὐτῷ καὶ συνακροωμένων, κατὰ τὸ σε
βῆ κέλευσιν τοῦ φιλοχρίστου καὶ θεοφυλάκτου ἡμῶν βασιλέως ἰ
ουστινιανοῦ, τῆς ὁσιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων.
σαβίνου τοῦ κανουσίου· ἐπιφανίου ἐκ λάνων· ἀστερίου σα
λεμνῶν· ῥουστίκου φεσούλων· λέοντος νόλου· τῆς πάντων ἐκ
τῆς ἰταλῆς χώρας· πρώην μὲν ἀπεστολμένων ἐκ τῆς ἀποστολικῆς
καθέδρας· ὕστερον δὲ συνόντων παρεγενομένων ἐν ταῦθα
ἀγαπητῶν τῶν τῆς ἁγίας μνήμης γενομένων πατ. τῆς πρεσβυτέ
ρας ῥώμης· πέτρου τῆς ἰουστινιανουπόλεως τῆς μροπόλεως τῆς
δευτέρας καππαδοκῆς ἐπαρχίας· αὐξεντίου τῆς σηλυβρηνῆς
μροπόλεως· θαλασσίου τῆς μροπόλεως βηρυτοῦ· μεγάλου τῆς
μροπόλεως βεροίας· ζαχαρίου τῆς μιτυλήνας μροπόλεως· μάρ
κου τῆς μροπόλεως ἀπαμείας τῆς βιθυνῶν ἐπαρχίας· ἰωάννου γαβάλου·
ἰωάννου βοσπόρου· δομετιανοῦ τοῦ ζηκχῶν ἔθνους· χριστοφόρου πορ
φόρου πορφυρεῶνος ἐπαρχίας φοινίκης παράλου· ἀρ
χελάου κωρύκου· δανιθοῦ κιρκισίου· ἀνθερίου μαριαμμης·
ἀλεξάνδρου βαρκουσῶν· δόμνου μαξιμιανουπόλεως τῆς δευτέρας
παλαιστίνης· ἀναστασίου ἰωτάβης· ἰωάννου ζωόρων· ἀν
δρέου τοῦ πανίου· ἐπιτυγχάνοντος γέρμης ἐπαρχίας ἐλη
σπόντου· παύλου τοῦ τεκτορίου· ἀνδρέου πελτῶν· θεοδώρου
μηροῦ· θεοδωρίτου ἀλινδῶν· ἐκ δὲ τοῦ εὐρονύμου μέρους·
ὑπατίου τῆς μροπόλεως ἐφέσου· κωνστάντινου ἡρακλείας τῆς
μροπόλεως εὐρώπης· θεαγένους τῆς μροπόλεως σωνάδων· βάκ
χου ἀντιοχείας τῆς μροπόλεως πισιδίας· ἱλαριανοῦ τῆς μροπόλεως
πέργης· βοσπορίου νεοκαισαρείας τῆς μροπόλεως πόντου πολε

ಮಾಡಿಸಿದ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ಮಠದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸಮಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಶಿವಾಲಯ. ಈ ಶಿವಾಲಯದ ಪೂಜಾ ಪುನಸ್ಕಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು

χῶν μοναχ̄ τῶν ὑπὸ θεοῦ παλιν κ̄τισθέντων Ἱεροσόλυμα,
δεήσεως ἀναπτυσσόντων τῷ βεβαιοτάτῳ κ̄ θεοφυλάκτῳ,
καὶ βασιλεῖ, θεσπίσαι καὶ πεῖσαι τὸ αὐτοῦ κράτος, τὸν
τε πορθοῦντας ὅσοι τὰ τοιαῦτα ἱερὰ σκηνὴ κτῆσιν ἱερῶν χώρων,
κ̄ προσέτι γε τοὺς θεοφιλεστάτους ἀρχιδιακόνους τῆς ἁγιοφυλα-
κικῆς καθέδρας. κ̄ τοὺς βλασφεστάτους νοταρίους κ̄ ἐκδίκους τοῦ
αὐτοῦ ἁγιοφυλακικοῦ θρόνου τ̄ πρεσβυτέρας ῥώμης ἐν ταῖς θεο-
παραδόταις. οἱ κ̄ σωτῆρα σὺν ἀρραπτίτῳ τῷ τῆς οἰκουμένης
γνωμάτωρ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας
ῥώμης. κ̄ τοὺς ἄλλους μεμιὼ ἅπαντας τοὺς ἐν δηλωθείσαις
θεοφιλεστάτῃ ἁγιοκήπῳ, παρ' ἃ ὑμέτεραν μακαριότητα
σωσελθεῖν. ἐφ' ᾧ δήλων ὑμῖν γινομένων τῇ αὐθεδόσεως
τῇ αὐτῇ μαλιστότητι δεήσεων. κ̄ ὧν ἀν προσαγάγοι βουλη-
θῶσιν οἱ ταύτας αὐθεδεδοκότες, ταῖς θείαις οἰκονόμοις δοκοῦν
τα κ̄ τῇ ἐκκλησιαστικῇ τάξει προσήκοντα, πρὸς ἔργον ἀγθῆ-
ναι· ἐπεὶ τοίνυν παρέφθημεν ὡς βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ παρε-
φθησαν πάντες οἱ τὸν ἱερὸν ὑμῶν πληροῦντες σύλλογον, παρα-
φυλάττουσι τὸ θεῖον σῶμα τοῦ, οἵ τε φρικωδοθέντες
θεῖοι μοναχοί, κ̄ θεόδωρος ὁ πελβούσιος καὶ φεναδέλφος πρὸ
τοῦ θεοσεβέστατος βασιλεύς πρὸς τοῦτο ἀπεφαλμώσοδε ἐστὸ, ὑποκα
λοῦμεν πρὸς τὸ παρεφθαμένον. ὁ μὲν αὐθιόκηπος εἶπεν· φοίτω
σαν ὅτε μὴν προσθεθῆ πελβούσιος καὶ φεναδέλφος θεόδωρος,
κ̄ οἱ ἐξονομασθέντες θεοφιλεστάτοι ἄνδρες· κ̄ φθῆτε θεόδω
ρός τε ὁ πελβούσιος πελβοῦσιος νοτάριος κ̄ καὶ φεναδέλφος,
τοῦ θεοφυλάκτου καὶ βασιλέως· κ̄ μακαριώτατος ὁ θεοφιλεστά-
τος πρεσβύτερος κ̄ ἡγούμενος μονῆς τοῦ τῶν οἰκουμένης, καὶ
ἐξάρχος· κ̄ σὺν αὐτοῖς θεοσεβέστατοι πρεσβύτεροι κ̄ ἀρχιμαν-
δρίται καὶ κατὰ τήνδε τὴν βασιλίδα πόλιν θεμένων μονα-
στηρίων· ἀναστάσιος τῆς ὁδοῦ· διόσκορος τῆς ἁγίας θεο-
πάτορος τῆς θαλασσίου· παῦλος τῆς ῥέως καὶ· δημήτριος τοῦ
φωκᾶ· ἀντωνῖνος τῆς βοτείου· στέφανος τῆς ὀλυμπίου·
ἀναστάσιος τῶν ῥωμαίων· κυριακὸς τοῦ φημίου· ζωΐλος
τῆς ἁγιοδότου· ἰουλιανὸς τῆς βφημίου· στέφανος τοῦ προμό
του· ξένων τοῦ ἁγίου ἀντῆ πηγῆ· ἀλέξανδρος τοῦ καλο
μίου· σαλσας τῆς καισαρέως· ῥόδων τοῦ θεοδώρου· γενναδιος

τῆς κωλιακοῦ. θεόδωρος τ μαρκιανῆς. ηλίας τῆς ἠλίας. παῦλος
τῆς σαμοθρ. ἰω᾽ς τῆς θεοδωρ. καὶ ἐν ἀμμωπίων. βασίλειος
τοῦ κυρακιανᾶ. ἰω᾽ς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου θωμᾶ ἐν τοῖς μοδέστ.
μάρκος τῆς θεοδωρ. φλαβιανὸς πρεσβύτ᾽ καὶ δουτεριάριος τ μοδέ
στου τ λυκαόνων. μακάριος τῆς παύλου. θεόκτιστος τ ἁγίου θεοῦ
πλησίον τ ἰωβ. θεόδωρος τ πρόφωνος. κοσμᾶς τοῦ ἁγίου ἰω
ἐν τοῖς σουδίου. πέτρος τῆς ἁγίου θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου δομνίνου ἐν
ἰλλυ. ἡγούμενος τοῦ ἁγίου κωλιακοῦ. ἀλέξανδρος τῆς ἀβραμίδ.
θεόδωρος τῆς ἰωβ. πρόφων τῆς ἡπιδίου. στέφανος τῆς κώνθ.
βαβύλας τ δαμιηλῶν τῷ τύλῳ. ἰω᾽ς τῆς ἀναστασίου. ἀνθιμὸς
τῆς νεῶνος. ἰω᾽ς τοῦ ἁγίου μιχαὴλ τ χαρσίου. ἰω᾽ς τ μαρα
πλησίον τ ἀετοῦ κινταβρίνης. φωκᾶς τ ἰωνᾶ πλησίον τοῦ
δουτεριαρίου. ζώσιμος τ δυτυχίου τ λυκαόνων. πιμήθεος τ δάφνης.
φραβίνιος τ δομιτίου. πολυχρόνιος τοῦ ἁγίου. ἀνδρέας τ ῥω
μαϊκ πλησίον τῆς κινταβρίνης. μαρτύριος τ πέτρου πλησίον τ ἀ
ποστόλων. ἀνδρέας τῆς ἁγίου θεοῦ πλησίον τοῦ ἁγίου λουκᾶ. μάρκος
τοῦ ἁγίου κωλιακοῦ. ἰάκωβος τῆς ἀβίκου. σύρος ἀπηλιώτης τ
θυκρατίδων. ἰωσὴφ τ ἁγίου θεοῦ ἐν τῷ λιθοστρώτῳ. παῦ
λος τοῦ ἁγίου τοῦ ἀπὸ τοῦ πέτρου πλησίον τοῦ παλατίου. ἀνδρέ
ας

કરી જે એમને ત્યાં પધારવાનું કબૂલ કરે તો પછી પોતે
જાય. ૧૬૫ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ તેમને
પણ એ જ પ્રમાણે કહે. પટેલ પણ ના પાડે. પછી
પોતે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૧૬૬ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૧૬૭ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૧૬૮ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૧૬૯ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૧૭૦ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૧૭૧ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૧૭૨ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૧૭૩ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૧૭૪ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૧૭૫ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૧૭૬ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૧૭૭ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૧૭૮ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૧૭૯ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૧૮૦ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૧૮૧ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૧૮૨ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૧૮૩ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૧૮૪ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૧૮૫ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૧૮૬ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૧૮૭ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૧૮૮ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૧૮૯ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૧૯૦ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૧૯૧ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૧૯૨ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૧૯૩ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૧૯૪ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૧૯૫ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૧૯૬ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૧૯૭ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૧૯૮ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૧૯૯ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૦૦ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૦૧ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૦૨ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૦૩ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૦૪ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૦૫ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૦૬ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૦૭ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૦૮ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૦૯ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૧૦ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૧૧ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૧૨ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૧૩ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૧૪ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૧૫ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૧૬ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૧૭ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૧૮ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૧૯ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૨૦ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૨૧ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૨૨ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૨૩ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૨૪ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૨૫ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૨૬ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૨૭ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૨૮ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૨૯ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૩૦ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૩૧ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૩૨ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૩૩ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૩૪ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૩૫ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૩૬ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૩૭ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૩૮ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૩૯ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૪૦ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૪૧ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૪૨ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૪૩ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૪૪ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૪૫ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૪૬ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૪૭ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૪૮ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૪૯ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૫૦ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૫૧ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૫૨ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૫૩ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૫૪ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૫૫ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૫૬ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૫૭ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૫૮ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૫૯ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૬૦ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૬૧ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૬૨ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૬૩ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૬૪ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૬૫ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૬૬ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૬૭ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૬૮ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૬૯ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૭૦ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૭૧ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૭૨ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૭૩ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૭૪ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૭૫ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૭૬ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૭૭ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૭૮ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૭૯ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૮૦ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૮૧ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૮૨ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૮૩ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૮૪ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૮૫ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૮૬ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૮૭ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૮૮ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૮૯ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૯૦ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૯૧ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૯૨ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૯૩ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૯૪ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૯૫ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૨૯૬ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૨૯૭ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૨૯૮ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૨૯૯ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૩૦૦ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૩૦૧ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૩૦૨ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૩૦૩ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૩૦૪ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૩૦૫ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૩૦૬ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૩૦૭ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૩૦૮ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૩૦૯ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૩૧૦ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૩૧૧ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૩૧૨ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૩૧૩ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૩૧૪ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૩૧૫ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૩૧૬ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૩૧૭ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૩૧૮ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૩૧૯ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૩૨૦ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૩૨૧ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૩૨૨ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૩૨૩ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૩૨૪ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૩૨૫ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૩૨૬ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૩૨૭ પછી તે ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો
રહે. ત્યાં ગામના બધા માણસો ભેગા થાય. પછી
તે બધાને પોતાને ઘેર જમવાનું નોતરું આપે.
૩૨૮ પછી તે ગામના પટેલ પાસે જઈ કહે કે,
"મારે ઘેર જમવાનું છે માટે તમારે ઘેર જમવા
આવવું." પટેલ પણ ના પાડે. ૩૨૯ પછી તે
ગામના ચોરામાં જઈ ઊભો રહે. ત્યાં ગામના
બધા માણસો ભેગા થાય. પછી તે બધાને પોતાને
ઘેર જમવાનું નોતરું આપે. ૩૩૦ પછી તે ગામના
પટેલ પાસે જઈ કહે કે, "મારે ઘેર જમવાનું છે
માટે તમારે ઘેર જમવા આવવું." પટેલ પણ ના
પાડે. ૩૩૧ પછી

καὶ τοῦ ὄρους ἐστὶν ἃ, καὶ τῆς δὲ τετράδος οὐ ἀρχὴ μονάδι τῇ
καὶ μονάχῳ· ὅθεν ὅμοιάς καὶ φασὶ μαθόντες, διὸ οὐ βασιλεῖς βασιλεῖ
οὐ καὶ δύνασθαι κρατοῦσι μᾶς, προμνώσκων τὰ τε ὄντα τὰ τε
ἐσόμενα, καταμοῖσαι θεοφιλῆ καρδίαν τῆς ὑμετέρας
δόξης βάσει, οἷα μόνος τὰ ἐν τοιαύταις σὺν θύμιαν διερθωνῶν δυνά
μενος, καὶ δώρων τόν τε προσλαβόντα ὑπὲρ τῆς ὀρθοπιστίας ζηλώ
σαν, πλούτει μᾶλλον ἀναγίνεσθαι ἀφθόνως δι' ὧν ὑπὲρ τῶν καιρῶν κρατοῦ
σης ἐν ταῖς θλιβομέναις ἐκκλησίαις καὶ παραστάσεις, δὴ καὶ χαρακτῆ
τὸν βασιλικὸν θρόνον ὑμετέραν μεγαλειότητα. καὶ ὁ θεῖος
ἀπροσωπόλητος τὸν αὐτοῦ κελεύσαντος πᾶσιν ὡς δόξαν βουλόμε
προύθηκεν εἰς φανερὸν ὑμετέραν ἀρετὴν εὐσέβειαν. νῦν
κτορικὴ μεθήμερον ὑπέρτε τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης καὶ
πλείστης βάσεως, τῆς τε ὀρθοπιστέως καὶ θείων πολιούχ
πρεσβεύ. ὑπέρτε τῆς ἐφ' ὅσον πλησίον ὀξυάλπης ἐλεημοσύνης.
ἐλεημοσύναις γὰρ καὶ πίστιν ἀποκαθαίρεσθαι τὰς ἁμαρτί
μεμαθήκασι· τοῦτο δὴ τὸ τῆς ἀρετῆς βουλῆς ἐξ γονὸς διακε
δαλοσαι προφαινόμενοι ἀνθήμιος καὶ σεβῆρος καὶ πέτρος καὶ ζωσί
καὶ οἱ τὰ ὅμοια τούτοις φρονοῦντες καὶ πάντα χρόνον καὶ τρόπον,
φορύβους καὶ ταραχὰς ταῖς ἐκκλησίαις ἐμποιοῦντες ἐκεπαύ
σαντο. πλὴν μὴν καὶ τὰς πόλεις ἅπασιν θείων καὶ ἑτέρων
πανοῦ καταμολύνοντες καὶ φορύβοις συνταραθέντες. τὸν
δὲ τῶν ἀκουόντων ὧν τοῦ, τοῖς καὶ θείων ἀνάθε
λίδαι πᾶσιν μιάναντες. τὸ δὴ πέρας, καὶ ἐς τοῦτο ἦλθον
πᾶσι θεοσεβείᾳ ἐκδεκλημένα καὶ βδ
κὴ τῆς ὅλης κολυμβήθρας, κατὰ πολλοὺς καὶ περιφανῶς τὸ πᾶς
τῆς δὲ τῆς πόλεως καὶ ὧν προαστίοις, καὶ ἰδιωτικοῖς πεξαλμανοι
οἴκοις τόποις, τὰ ἄθεσμα πράττοντες ἐν αὐτοῖς οὐδιαλιμ,
πάνοσι. τόλμης δὲ ἐν τοῖς οἴκοις διαφθείροντες. καὶ ἀμελῶς
ζοντες καὶ τὸν ἀπόστολον τὸν ἐν αὐτοῖς ἄπλουσφέροντες. πόν
τοτε μανθάνοντας. καὶ μὴ δέποτε ὡς ὠδίνωσιν ἀληθῶς ἐλ
θεῖν δυνάμενος. τὸ δὴ μεῖζον καὶ ἀκόλαστον κακόν, ὃν
θμὸς ὁπότε πραπεζούντων προχθὲς δὲ ὠδίνος. οὗτος
γὰρ ἐκ πολλοῦ ἰδίαν ἐκκλησίαν καθελὼν καὶ σωδιαπη
δὲ τοῖς ἀρειανοῖς αἱρετίχθις, καὶ τοῖς δόγμασιν ἀφεστῶτα ποιῶν

πρεσβυτ(έρ)ου καὶ μοναχοῦ μονῆς τοῦ μακαρίου Ἀββᾶ Θεοδοσίου, τοῦ β΄
τόπου ἐπέχων Εὐφρονίου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου αὐτῆς
μονῆς, καὶ πρώτου πάσης τῆς Ἑρήμου Ἱεροσολύμων, σὺν πᾶσι
τοῖς σὺν ἐμοὶ ἀποφαλδίοις ἀρχιμανδρίταις καὶ μοναχοῖς τῶν
ροσολυμίτων ἁγίων τόπων προσπίπτουσι, καὶ
ὑπὲρ πάντων τῶν αὐτῶν ἐρημοτόπων καὶ τῶν πρὸς πα
λαιφίνας ἀρχιμανδριτῶν καὶ μοναχῶν ἐμοὶ δεηθέντων, ὑπο
γράψας καὶ σωμάτιον τοῦτων ἐπέδωκα. Θεωνᾶς ἐλέῳ θ(εο)ῦ
πρεσβ(ύτερος) καὶ ἀποκρισιάριος τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ καὶ τῆς Ἐρήμου
ραὶ Ἰησοῦ, καὶ τῆς φαραὶ ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, πράξαντων ὑπὲρ
πάντων τῶν προγεγραμμένων, δεηθεὶς καὶ ὑπογράψας ἐπέδωκα.
Παῦλος ἐλέῳ θ(εο)ῦ ἡγούμενος καὶ ἀποκρισιάριος τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ
τοῦ μακαρίου μάρκου τοῦ ἀρχαίου σὺν τοῦ ἁγίῳ μοναστη
ρίῳ τοῦ θ(εο)ῦ πάντας συνεῖναι, ἀποσταλεὶς σὺν τούτοις παρὰ τοῦ κοινοῦ
τῶν θεοφιλεστάτων ἀρχιμανδριτῶν καὶ μοναχῶν τῆς αὐτῆς χώ
ρας, πρὸς τὸ ὑπερανθυπερθαυμαστὸν εὐσεβάσμιον αὐτῶν, δέο
μενος ἀνεπαισχύντως τῶν προγεγραμμένων ἀκεφάλων, πράξαντων ὑπὲρ
πάντων τῶν ἀρχιμανδριτῶν καὶ μοναχῶν, δεηθεὶς καὶ ὑπο
γράψας ἐπέδωκα. Ὁ ἐμὸς ἀρχιδιάκονος Θεὶ πνν. ἀπὸ τῶν
ἁγιωθεοδοσιακῶν ὁ περιβόλεπτος ῥαιφανδαῖος, πράξας ὑπὲρ
παρόντος μου καὶ ἐπέδωκεν

ἀλλὰ τοῦτον ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς πόλεως, τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὃς ἐπὶ τοσούτοις κακοῖς τὴν πατρίδα καθεῖλε· καὶ τοῦτο ἐποίησαν. ἐκεῖνος δὲ ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ τὸν Ἀρτοξέρξην τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν προσελθὼν, ἐκέλευε πολεμεῖν τοῖς Ἕλλησι· καὶ ἔφη ἐκείνου ἐθέλοντος αὐτὸς ἥξειν ἄγων τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ὑπήκοον αὐτῷ. ὁ δὲ ἐπείθετο· καὶ ἐπεμψεν ἄνδρας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκέλευε δὲ τὸν Ἀθηναίων στρατηγὸν ἐκβαλεῖν τὸν Θεμιστοκλέα· ἐκεῖνος γὰρ μόνος ἐμποδὼν ἦν αὐτῷ τοῖς πράγμασιν. ἐκεῖνος δὲ ἐκπεσὼν τῆς πόλεως ἀφίκετο πρὸς Ἄδμητον τὸν Μολοττῶν βασιλέα, ὃς ἦν αὐτῷ ἐχθρὸς διὰ τοιάδε τινά· ἐπεμψεν ἐκεῖνος πρεσβευτὰς πρὸς τὸν Ἄδμητον, ἐκέλευε δὲ τὸν Θεμιστοκλέα ἐκδόντα ἀποκτεῖναι· ὁ δὲ οὐκ ἔφη ἐκδώσειν τὸν ἱκέτην· ἐκεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Ἀδμήτου καὶ λαβὼν τὸν παῖδα αὐτοῦ τὸν μικρὸν ἔτι ὄντα καὶ τὴν γυναῖκα τὴν βασίλειαν καθεζόμενος ἐπὶ τὴν ἑστίαν τὴν τοῦ Ἀδμήτου, ἐκεῖ ἐκάθητο. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἄδμητος ἐκέλευε τὸν ἱκέτην ἀναστῆναι ἀπὸ τῆς ἑστίας· ἐκεῖνος δὲ οὐκ ἔφη ἀναστήσεσθαι, ἀλλὰ τὸν παῖδα ἔφη ἀποκτενεῖν αὐτοῦ καθεζόμενος ἐπὶ τῆς ἑστίας. ὁ δὲ Ἄδμητος ἐπεὶ ἐθαύμασε τὸ τόλμημα τοῦ ἀνθρώπου, ἀναστήσας αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἑστίας ἔδωκε τὸν παῖδα τῷ Θεμιστοκλεῖ· ὁ δὲ ἀναλαβὼν τὸν παῖδα καὶ τὴν γυναῖκα ἐκ τῆς χώρας ἐξῆλθε· καὶ ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἀσίαν πρὸς τὸν Ἀρτοξέρξην τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν

γνωμικὰ ἐσεσωρευμένα ἁμαρτίας. ἀλλ' ἀναιδῶς ἡμῖν
ποικίλας, πάντοτε μανθάνοντας, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθῆ ἐλθεῖν δυναμένους, ἀλλα μὴν καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἰδίοις
τοῖς οἴκοις καὶ ἐν προαστίοις, θυσιαστήρια καὶ βαπτιστήρια ἀνεγεί
ροντες, τῷ ἀληθινῷ θεῷ θυσιαστηρίῳ καὶ πηδαλίῳ κολυμβήθρᾳ, πάντ
ως οὐ καθ' ἑφρόνησαν, διὰ τοῦτ' ἀπονενεμημένῳ αὐτοῖς προφασίζ
παρέστηκε τῷ δεσποτικῷ οἴκῳ, καὶ τ' ἄλλῳ πρὸ πολλῶν ἐνιδρυμέ
θοντας, καὶ ὑπομένητε μακαρίως τοῦδε, καὶ μὴ χρήσασθαι τῇ σωτη
ρίᾳ παρρησίᾳ δι' ὀρθώσιν τοῦ τοσούτου κακοῦ. ἀλλ' ὡς πρὸ πρό
τερον ὠδὶ ἀνθίσιν διανέφητε, καὶ τὸν διὰ δορᾶς προβατείου καλὸ
ποιμένα λύκον ὠδὶ χρήσαντα, καὶ ὑπερβολῇ φέρεσθε ἐκκλησι
αστικῶν θεσμῶν καὶ κανόνων, καὶ ληστρικῶς ὠδὶ βαίνετε τῆς τῶν προβά
των μάνδρας, ἀποκλῄσαντες τῆς δορᾶς ἐφ' ἑαυτῶν ἀπεδύσα
σθε, πόρρω που τῆς μάνδρας ἀπελήλασθε, οὗ τοι καὶ νῦν ἐπα
γρυπνήσατε καὶ διδάξατο τὸν θεοσεβέστατον βασιλέα, ὅτι
οὐδὲν κέρδος αὐτῷ καθὰ φησὶν ὁ θεῖος χρυσόστομος τῆς λοιπῆς
αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐκκλησίας ἀποδοθείσης, εἰ τοιοῦτο κακὸν ὠδὶ κα
θαιρέσεως σύμπαν οὐσίας πίστεως, διὰ τῆς παρρησίας αὐτῆς καταλύ
σει. καὶ συγχωρηθήσεται ἐπὶ οὕτως πρόσκαιρον τῆς ἐκκλησίας
φθορὰν τοῖς δεσποτικοῖς καὶ ἰδιωτικοῖς, καὶ τὰ ἀθέσμια τοῦ
τῶν τολμᾶν τοῖς δεσποτικοῖς καὶ ἰδιωτικοῖς, καὶ τὰ ἀθέσμια τοῦ
λαόν φῆν, καὶ καιρὸν θέτεσθαι ὑμετέραν παρουσίαν ἡμῖν ἀναδεῖ
ξοντα, ὅτι ὡς πρὸ πέτρον μέγαν τὸν ἀποστόλων κορυφαῖον,
τοῖς ἀνρώποις ὠδὶ καθαιρέσεως τῆς σοὶ μεγίστης γοητείας ὀξαπέφλ,
οὕτως καὶ ὑμᾶς ὀξαποφλᾶς ὠδὶ καθαιρέσεως καὶ ἀποδιώξεται τοῦ
βήματος καὶ πέτρου καὶ ζωόρα καὶ τὰ ὅμοια αὐτοῖς φρονοῦντας,
καὶ πανταχοῦ πρὸς ἀληθείας πόντων τιμαῖς πρὸς ἀληθείας, βλασφη
μεῖτε καὶ ὑπερηφανεῖ, δεῦρο ἡμῖν ὑμῖν χορηγοῦ. σεσωφρονι
σμένος ὑμῖν καὶ θεοφυλάκτου βασιλέως, τούτους
ὀξελάσαι πάσης ἐκκλησίας καὶ πόλεως ὡς ὠδὶ βούλομαι καὶ λυμεῶ
νας. οὐ μόνον τὰ ὧδε τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας
αὐτῆς. πρὸς γὰρ αὐτοῦ κακίαν ὠδὶ τὰ δόγματα εὑρὼν τοῦ
τους ὁμοδόξους, πάσαν ἀναφαίρετον ἐποίησε οἰκουμένῃ.
καὶ ἁπλῶς ἀπὸ καὶ νῦν ἡμῖν καθαιρέσεως ὅλῃ καὶ τελέως. καὶ πόλις, σφῶν θορύβ

σωμετάραξεν· ὄξελάσετε οὖν τοὺς δὶς ἑπτὰ βέφαλον ἢ εἰς βασιλέα ἢ τοὺς τούτου φιλοχείρους ἄρχοντας διδάξετε, ὡς κοινωνοῦσι τῶν ἀναθέματος, ἐν μέσῳ ἔχοντες τὸ ἀνάθεμα. ὡς περ ὑπέδειξεν ἡμῖν ἡ παλαιὰ γραφή, ὡσὶ ἄχαρ καὶ ἰωναθὰν τοὺς ἐν γνώσῃ καὶ ὁμονοίᾳ ὑποπεσόντας τῶν ἀναθέματος. καὶ ταῦτα δὲ κινδυνωθοῦντων σωμαπολέσθαι τούτοις, ἀμνοούντων ὅτι ἐν μέσῳ αὐτῆς ἦν τὸ ἀνάθεμα. ὑπομνήσατέ τε τὸ φιλόθεον καὶ θεοῦ κράτος προσαγγεῖν τῷ θεῷ, καὶ τὴν παρ' αὐτῆς τὴς ὀρθῆς ἀπαλλοθεύσας πίστεως. ἢ τοῦτο μὴ ἀνεχομένης, τὴν καθ' ἡμῶν ἐκκλησίαν οὐκ ἐῶσι βούλεσθαι ἀπαίρεσθαι. ὡς γὰρ οὐδὲ ἔλαβεν σὺν μακαρίτῃ καὶ πρὸ τοῦ δίσεφα ἢ εἰς βασιλέα κηδόμενος, μήτε παρασυναξαι μήτε παραβαπτίσαι, ζωόρασ γοῦν τῆς τοιαύτης καταφρονήσασ κηδόσεως, κατεβαπτίσθη ὀλίγοις ἐν τῇ οἴκῳ αὐτοῦ πᾶσι καὶ παραμυθούμενον οἴκαδε, ὡς ἐν οἷς ἦσαν καὶ παῖδες τῶν δεσποίνης καὶ παραμυθούμενον οἴκαδε καὶ τέλεον ὁ ἀπαὼν δι' ὧν ἡ θεοῦ χάρις ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν ἐπανεδράμῃ. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ τόποις καὶ οἴκοις τοιαῦτα ἐν ὑπερφυῶς ὄντων, τὰ αὐτὰ τούτοις πέπρακται. ἀλλὰ δοῦ τοι μόνοι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν διεταράξαμεν καὶ παρελύσαμεν, ἐφ' οἷς σαμαθὰν μέλει τούτων τῷ ὀδυρμόν. ἀλλ' ἐπεδὴ καὶ ὑπὸ δόκον τῶν ἐν τοῖς παῦτης εἶναι καὶ ἀρχιερέων τάξιν πλεῖν πάν τοι ἐκπορθῆται, καιρὸς τὸ τοῦ παλαιοῦ πεῖσαι αὐτῇ εἰ πῇ. εἰ ὄχθρὸς ὢν φιλοτέμως, ὅπλίσεν καὶ ἀν. καὶ ὁμισῶν μετ' ἐμοῦ ἐμὲ ἐμὲ ἀγαπᾷ ὁμονοοῦν, ἐκρύβλωσ ἂν ἀπαῦτοῦ. οὐ γὰρ ἴσο ἦχε ἡγεμονίαν μου καὶ γνωστέμου. ὅς ἐὼ τὸ αὐτὸ ἐπλύκανάς μοι ἐδεξέμαθ. ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορθήθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. τοιοῦτοι πεφιλώσαιν ἔνιοι καὶ διαπεῖσαι καὶ καινοφανῆ νοῦ πολιν. ὄνομα μὲν ποιοῦσ ὡὶ φερόμενοι. τὸ δ' ὅλον λύκοι ἅρπαγες. ὡὶ μαλιστα ὑπάρχει, ἀνθ' ἡμῶν ὑπερασπιζούσων καὶ ἄλλοι ἄλλων πόλεων. οὗτος γὰρ καὶ οἱ ὅμοιοι τούτῳ ὀξὺ ῥᾳθυμοῦντες ἀκεφάλων ὄντες, πρὸς μικρὸν ὑποκρινάμενοι τὴν ὀρθοδοξίαν, τὰς ἐκκλησίας ἐφθείρησαν, ὡὶ πρὸ ὀλίγου τὰς ἰδίας ἐκκλησίας μὴ σχολάζειν θέλοντες, τοῦτο μόνον καλῶς φρονοῦντες, ἵνα μὴ λοιμαίνωνται τὰς καθ' ἡμῶν ἐκκλησίας, τὸ ἔνδον κακῶς ἐφρόνησαν· ὑπλήθη

φρέφοντες, παρ οὐδὲν ἔθηντο τ̄ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιῶν αὐθεντοῦ
λιν, ἡ τ̄ κ̄ τ̄ ἁγίων πρωτόκλασφημίαν. ὧν ἐκδικοῦντες
μακαριώτατοι, προσδέξασθε τ̄ ἡμετέραν ἱκεσίαν. ἡ τ̄ πρὸ
τοῦ θεοῦ δοθήσαν ὑμῖν δεξιοσίαν ἐπαύτοῖς κινήσαντες, καθα
ιρέσεως τ̄ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν τ̄ λύκων. ἐπαφέντες αὐτοῖς οὐ
τ̄ ποιμαντικῶν, ἀλλὰ τ̄ παιδοκτονικῶν ὄντες ῥᾴουδον. κἂν
γὰρ μικρονοῦν ἐπαγγέλλωνται, ἢ προλαβοῦσα αὐτ̄ ζωὴ ἄλλοτε
ἄλλως τοῖς καιροῖς ἡ οὐτὴ ἀληθῶς μεταβαλλομένη, πι
θέσθαι τὰ ποίμνια τούτοις δικαίως πρέπει. τοὺς μὲν τ̄ τοῦ
θεοῦ ἐκκλησίαν ἀρνησαμένους, ἡ ὄξω ταύτης δικαίως κατα
στάντας αἱρετικοὺς, σεβήρον ἡ πέτρον ἡ ξενόφρονα ἡ τοῖς τὰ ὅμοια
τούτοις φρονοῦντας, σφοῖς τ̄ ὑμέτεραν κρίσιν ὄξεδέχθω ὁ
θεοσεβέστατος βασιλεύς, ἡδη καταγνόντες ὑπὸ τε τοῦ
ἁποστολικοῦ ὄντος θρόνου, ἡ τ̄ ἁγίας πενταρχικῶν θρόνων ἡ πάσης
ἀρχιερωσύνης, μηδὲν ἐχομένους κανονικῶς τ̄ θεοῦ προσ
ηκούσης ἐκκλησίας, ὄξελαύσαντα πάντας οἰκουδήποτε ἡ ἰδιω
τικοῦ. συμπήφου ὑμῖν γινομένου ὑπὲρ τ̄ς τ̄ ἐκκλησιῶν
ἁγιότητος, ἡ τοῦ θεοσεβεστάτου βασιλέως. ὧν πᾶσα ἀσουδὴ ἡ φρον
τὶς νύκτωρ ἡ μεθ' ἡμέραν περὶ τούτης πρὸς τ̄ ἄλλων γίνεται.
ἡ πᾶσα πᾶσαν παραιτοῦ αὐτ̄ γινομένου τ̄ς ἐκκλησίας σω
παρ' αὐτ̄ ἐπροδιδασκαλίαν σωιδ' ἦν τὸ
μακαριώτατοι, ἡ προτρέπαι τ̄ φιλόθεον ἡμῶν δεσποτείαν, ἐ
φ' ὧν ὁμοθυμήσαι, ὡς πρὸ τοῦ νεφοκλοῦς τοῦδε τοῦ βοός, ὅτε ὧ
ἡ τὰ σεβήρου τοῦ φρενοβλαβοῦς λυχνοφθόρου συγγράμματα,
βλασφημοῦντα ὡς τε τ̄ ὁμοουσίαν σωμοδον, ἡ τὸν
τόμον τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου λέοντος, περὶ τ̄
ραδοθησῶσι. διὰ γὰρ τούτων ἀμφίβολον τ̄ πίστιν ὁ τοῦ
πλούτου φέρων λυχνὸς ποιῶν ἐσουδάκει. ἡ μὴ κτησάσθαι πρὸς
τοῖς ἔθνεσι τὸ μέγα ἡ σεπτὸν ὄνομα τοῦ χριστιανισμοῦ πεποίηκε.
καὶ γὰρ τούτου χάριν, ὡς τε τ̄ ῥωμαϊκὴ πρὸς ὑμᾶς ὄξαπεφάλα
λε. ἡ τ̄ ὑμετέραν ὀρθοκτάνην διαμηνισθέντες παρουσίαν, ὄξε
δόξαμεθα ταύτην. τοιαύτας παρὰ τοῦ θεοτεβεστάτου βασιλέως
ὑποσχέσεις δεξάμενοι. ὅτι τὰ παρ' ὑμῖν ἐπαύτοῖς κανονικῶς
ἀφιζόμενα, ἀσουδάζῃ πάντ' ὀρθοτόμως πρὸς
παραδόσεως. ἡ τ̄ χρονί τούτων παραχῆς πάντα τὸν κόσμον

ઉપરોક્ત પ્રકારે પ્રાપ્ત કરેલ ઉત્પન્નમાંથી ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૧૧ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પ્રાપ્ત કરેલ ઉત્પન્નમાંથી ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૧૨ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૧૩ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૧૪ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૧૫ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૧૬ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૧૭ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૧૮ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૧૯ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૨૦ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૨૧ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૨૨ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૨૩ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૨૪ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૨૫ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૨૬ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૨૭ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૨૮ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૨૯ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૩૦ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૩૧ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૩૨ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૩૩ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૩૪ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૩૫ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૩૬ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૩૭ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૩૮ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૩૯ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૪૦ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૪૧ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૪૨ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૪૩ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૪૪ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૪૫ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૪૬ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૪૭ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૪૮ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૪૯ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે. ૫૦ ઉપરોક્ત પદ્ધતિ પ્રમાણે ખેડૂતે પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ ચલાવવા માટે જરૂરી રકમ બાદ કરી બાકી રહેતી રકમ ઉપર જમીન મહેસૂલ નક્કી કરવામાં આવે છે.

μοναχὸς καὶ ἡγούμενος καὶ τοποτηρητὴς πάσης τῆς ἐρήμου ἀξιῶ υπ. Τραϊ
ανὸς ἐλέει θῦ πρεσβύτερ τῆς πυργίου τοῦ ἰορδάνου. καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ ἐρήμω
τῆς αἰῆ πόλες μοναχῆ ἀξιῶ υπ. Πολύσκυτος διάκονος μονῆς
τοῦ ἀββᾶ θεοδοσίου. καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ ἐρήμω τῆς αἰῆ πόλες μοναχῆ ἀ
ξιώσας υπ. Θεόδωρος ἐλέει θῦ διάκονος καὶ μοναχὸς τῆς νέλαυρ
καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ ἐρήμω τῆς αἰῆ πόλες μοναχῆ ἀξιῶ υπ. Κύριος
ἐλέει θῦ μοναχὸς καὶ διάκονος τῆς νέλαυρ. καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ ἐρήμω
τῆς αἰῆ πόλες μοναχῆ ἀξιῶ υπ. Ἀναστάσιος ἐλέει θῦ διάκονος μο
νῆς τοῦ ἀββᾶ μαρτυρίου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ ἐρήμω τῆς αἰῆ πόλες
μοναχῆ ἀξιῶ υπ. Μάμας ἐλέει θῦ μοναχὸς τοῦ ἀββᾶ μαρ
τυρίου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ ἐρήμω τῆς αἰῆ πόλες μοναχῆ ἀξιῶ υπ.
Ἰουλιανὸς ἐλέει θῦ μοναχὸς μονῆς τοῦ ἀββᾶ θεοδοσίου καὶ ὑπὲρ
πάντων τῆς ἐν τῇ ἐρήμω τῆς αἰῆ πόλες μοναχῆ υπ. Ἰωνὴς ἐλέει θῦ
πρεσβύτερ μονῆς ἰδίου ἐν τῇ πεδιάδι καὶ ὑπὲρ πάντων τῆς ἐκεῖσε μονα
χῆ ἀξιῶ υπ. Θεωνᾶς ἐλέει θῦ πρεσβύτερ τοῦ αἰοῦ ὄρους σινᾶ
καὶ ἀποκρισιάριος τοῦ τε ὄρους σινᾶ καὶ τῆς ἐκκλησίας φαράν. καὶ λαύρ
ραι θοῦ, ὑπὲρ πάντων τῆς ἐκεῖσε μοναχῆ ἀξιῶ υπ. Στρατήγιος ἐ
λέει θῦ διάκονος καὶ μοναχὸς μονῆς τοῦ μακαρίου ἰωνὴ καὶ ὑπὲρ
πάντων τῆς ὑπόσκυθο πόλιν μοναχῆ ἀξιῶ υπ. Ἰωνὴς ἐλέει θῦ
μοναχὸς μονῆς τοῦ ἀββᾶ μαρτυρίου καὶ ὑπὲρ πάντων τῆς ἐν τῇ ἐρή
μω τῆς αἰῆ πόλες μοναχῆ ἀξιῶ υπ. Παῦλος ἐλέει θῦ μοναχὸς καὶ ἀποκρι
σιάριος μονῆς τοῦ μακαρίου μάρωνος δευτέρου συρίου καὶ ὑπὲρ πάντων
τῆς ἐκεῖσε μοναχῆ υπ. Σεβηριανὸς πρεσβύτερ καὶ ἀρχιμανδρῖ μονῆς
ζωοραιτῶν θερμῶν συριστί υπ. Καυσίσας πρεσβύτερ καὶ ἀρχιμαν
δρῖ τῆς αὐτοῦ μονῆς τῆς λουκᾶ συριστί υπ. Ἰωνὴς πρεσβύτερ καὶ ἀρχι
μανδρῖ μονῆς τοῦ κυρῦ θωμᾶ συριστί υπ. Συμεώνης ἐλέει θῦ διά
κονος καὶ ἀποκρισιάριος μονῆς τοῦ μακαρίου ἰακώβου δευτέρου συρίου
καὶ ὑπὲρ πάντων τῆς ἐκεῖσε μοναχῆ ἀξιῶ υπ. Ἰωνὴς ἐλέει θῦ διάκονος
καὶ ἀποκρισιάριος μονῆς τοῦ μακαρίου θεοδώρου δευτέρου συρίου. καὶ ὑπὲρ πάντων
τῆς ἐκεῖσε μοναχῆ ἀξιῶ υπ. Σέργιος ἐλέει θῦ πρεσβύτερ πρεσβυτὴς
τῆς αἰῶν ἐκκλησίας ὠθεχωρίου τῆς πρώτης σύρων ἐπαρχίας ἀξιῶ υπ.
Στέφανος ἐλέει θῦ πρεσβύτερ καὶ ἡγούμενος μονῆς εὐξερίου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκεῖ
σε πάντων μοναχῆ ἀξιῶ υπ. Ἰωνὴς πρεσβύτερ καὶ ἀρχιμανδρῖ μονῆς θωμᾶ
συριστί υπ. Φαυστῖνος ἐλέει θῦ μοναχὸς καὶ ἀποκρισιάριος μονῆς τοῦ ἁ
στεφάνου μαουζαμνί. καὶ ὑπὲρ πάντων τῆς ἐκεῖσε κληρικῆς καὶ μοναχῆ ἀξιῶ υπ.

χαιρῶ χρόνῳ, οὕτως ἡ τοιαύτης δύρηας μᾶλλον ἢ τοῦδε
βόλου μαθηταὶ, ἢ μηδέποτε ἀληθῶν ὑπηγμόνες, ἀλλ' ἐξ
ἧς αἱρετικὸς ἐκβολὴν ὑπὸ τῆς θεοθαδέσμεθα μακαρίου πα
τρὸς, ἀν ἀμνησικακοῦντα τὸν ἡμῶν νικόστολον ἢ θεοφύλακτον ἢ τὸν
βασιλέως τῆς ἱερᾶς ἐκφώνησε φωνῆς λεγούσης. πᾶν βδέλυγμα
ἐστὶ τῷ θεῷ. ὃ πρῶτον ἢ μέσον ἢ ὕστατόν ἐστι, σεβήρος ὁ ἀληθι τὴ
νος. ὃς ἢ τοῦ θεοῦ λαληθέντας ἀδικίαν ἀφ'. πόλεμον τὰ ἐλλήνων
μυστήρια μυηθείς, ἢ τῶν τατιμήσω. πόλεμον τὰ βύτυχοῦς δι
δάξας ἢ μάνεντος. ἐν ὅλῳ δὲ τούτῳ, τὴν ἀκρίβειαν ὀρθῆ
πίστεως ἐρρῶσθαι. ἢ τὴν νεστορίου τοῦ ἀνοήτου πολλὰ
πρου προσηγορίαν, δὲ ἐφόδιον τῆς ἀπάτης τοῖς δεξαπλότη
τος πρὸς ὑποδοχὴν ἔχουσιν ἕτοιμα τὰ ὦτα, ὡς νοήσας
τὰ ἐκάνου ἐπῳδὰ ἐναρμόνια. νεστορίαν δέ τε καλέσας τὸν
τῆς ὀρθῆς δογμάτων καθηγητάς. ἀσφαλισμένος μήτε βα
πτίσωνος αὐτόν. ἀναθεματισμῶν ἀδεῶς ἐκεῖ τὸν τοῦ
τὸν κύριον ἐπλήρωσεν. ἀποφλίσασθαι καθυπολειπόμενος,
αὐτὸς ἐνδεῶς κληρωσάμενος μηδὲν προσχρησάμε
νος τῆς χάριτος ἐκείνης, ἢ τῆς ἁρμονίας οἰκουμενικῆς
ἀγίας ἐν χαλκηδόνι συνόδου, ἢ τῶν ἱερῶν ἢ θεοφιλῶν
ἁγίας ἐν χαλκηδόνι συνόδου, ἢ τῶν ἱερῶν ἢ θεοφιλῶν
ὑπατίου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν πατέρων, τοῦ γνησίου
φωνασήρος ἢ θύλου τῆς ἐκκλησίας. τοῦ θεηλέξαντος τὴν θεί
την βασιλικὴν τελεβωτορβλέσθαι. ὡς λάτρεσθαι τὴν θεό
γραφὴν ῥηθέν, πληρωθὲν ἐπ' αὐτῷ. λάκκον ὤρυξε καὶ
ἀνέσκαψεν αὐτόν. ἢ ἔμπεσε εἰς τὸν βόθρον ὃν ἐποίησε
το. ὅθεν ἀπορούντες πῶς ἀν αὐτὸν καὶ καλέσομεν,
ἑλλήνων ὁμόφρονα, δύτυχοῦς ὁμόδοξον, ὁμότροπον
νεστορίου, ἐκ δὲ καὶ ἀσεβεστέρας ἢ ἀθεσήμου προσηγορίας
ὀνομάσομεν. τὸ ἐντεῦθεν, ὀργάνου αὐτὸν σὺν ἀληθείᾳ
τοῦ διαβόλου καλοῦντες. πορευόμενος γὰρ τὸν πλῆθος τῆ
νῦν αὐτοῦ πολυμηθείᾳ τῶν, τάλλ' ἢ ἔως ἂν αὐτοῦ ἀπαλλα
γῇ ὅθεν ἀνέδραμε ἐκχωρήσαντα, νῦν τοῦ ἢ φωτεινὸν ἐφάνη ἀε
πάθου τοῦ δαιμονικοῦ σοφόν τε πότε φρονοῦντος, ἢ ἄλλα
ἰκανῶς ἀμώτατοι, ἐπὶ δηνῶν καιρὸς δὲ πρόσδεκτος νῦν
ἡμέρα σωτηρίας, βοηθῶμεν. βοήθησον ἡμῖν ἢ τῆς φονευθείσης

ἐπιμήκη, κ᾽ τὸ ῥῆθος μὴ νεῦρον πρόπον, βλαισὸν ἢ μὴ σοι τὸ ῥῆ-
σαι δίναι ἢ βακτηρίαν ἐν ἢ τὸ ἅπτεσθαι αὐτοῦ σχηματίζειν
χῆρας σημείζειν. πλὴρ τῶν πεπλασμένων ὑπ᾽ ἄλλοις, ὧν
πρόσθεν ἢ ὑπ᾽ αὐτοῦ καταγινομένων ἀπόμεθα, ἑτοίμως
φιλῶς τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως ὁμοίωμα. αἱρετικὸν
ἀποκαλ ἢ ἡνωμένον οὕτως θεωρ ἢ φρουρούμενον ὑπ᾽ αὐτοῦ,
τὸ τῆς ἀληθείας φυλάττον τὰ κήρυγμα. κ᾽ ὀκέπαυσε ἢ θυ
μὸν μὲ χει τοῦτου, ἐξ οὗ κ᾽ ἢ φρόνησον τὸ πρὶ φωνὲς ἐκ
τύπωμα. οὐ δὲ ναδιέρρηξε, κ᾽ μέρος κατέσαξεν ὀξαὐτοῦ.
ὁ κ᾽ περὶ παραδέδωκε. τὸ γὰρ ὅλον ἀφανίζειν ὑπίσχνει,
φυλαχθὲν ὑπὸ τ προνοίᾳ τῆς κρέπτονος, ἃ ἐλεγχον ἀκριβῆ
τοῦ τολμήματος. τοῦ ὀφονικοῦ κ᾽ τοῦ μέζονος πόν τ καὶ
τηγορήματος, μαρτυρεσέφηκαν ἄνδρες ὡς ἐγνωτε
ἡμῶν τοῦτοι, σαφῆ ἢ ἀλήθειαν σωμήγορον ἔχοντες. ἐπειδὴ
τοίνυν ἐκ παραδόξου οἱ προρρηθέντες αἱρεσιάρχαι, ὧν τα
λλαξάμενοι ἢ ὀφθάλμοι σοφιστὴν ἐκ βολὴν ἠνεώθησαν ἀλ
τιμία, πρόχρονου πολλοῦ τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις
οἰκεῖν, παρρησίαν δεδώκασι τοῖς κατ᾽ ὄλον πρόπον ἀλ
νουμένοις τὸ θεῖον. ἃ κατα λεχθέντα αὐτοῖς πολλὰ ὀνόμαλ
ὡς πλάσματα ὀρθοδοξί. κ᾽ κινδυνεύσιν οἱ πιφοὶ πάντα
χοῦ γῆς, μηκέτι ἐν ὁμονοίᾳ πορβλέεσθαι ἐν τῷ οἴκῳ θῦ.
ἵ ἄφατε. ταχέως ἀφῆ μὲ τοὺς πονηροὺς. προσευξάμενοι
σωθῆσε τὴν τῶν ἢ θεσίαν τῷ θεῷ τῶν ὁρί, ὑπὲρ τ φυ
λαχθησομένης ὑμῖν φαθῆς ἀπολογίας, ἐν τῇ μεγάλῃ ση
μέρᾳ κρίσεσ τῆς φοβερᾶς, ἧς ἐλθέρων πάντας δέους κ᾽ τρικυμίαν
αἱρετικῆς. ἢ κρατοῦσαν οἰκουμένην ἐκκλησιαστικὴ φω
λάξατε. κ᾽ καταφανῆ νεβεβαιοῦντες. κ᾽ ὡθεῖς τὰς κατὰ τῶν
τ πρώην ὀξενεχθείσας ἐκ τοῦ ἀποφολικοῦ ὑμῖν θρόνου
ἐνθέσμους κ᾽ δικαίᾳ κ᾽ θεοσεβεῖ ἀποφάσεις, ἀσυγχύτως
τῶν ἐν νομοθετῶν ἢ ὑμῖν βασιλέως κ᾽ τὰ ἐκάνων ἀσεβῆ συγγράμ-
νομοθετῆσαι περὶ παραδέδωκαι. κ᾽ καθυποβάλλεσθαι
δικαιοῦσθαι τοὺς ἐχόντας, κ᾽ μίμησιν τὰ μαγικὰ καὶ κε
κτῆσθαι ξηλοῦντων, κ᾽ τὰ νεφοείου τοῦ δαιμονικοῦ, κ᾽ τὰ
δύτυχοῦς τοῦ παράφρονος. κ᾽ δισσὸν ῥᾳ τοῦ αὐτ ὑπὸ
σοι φοῦ κ᾽ πρὸ. οὕτω γὰρ οἷς ἐσαῦθις ἐν τοῖς κατὰ τῶν

πλα ξη β.

ιε Β

ἀποστολικὸς θρόνος. τοὺς τε ἱεροὺς τῶν ἁγίων τεσσάρων συνόδων κανόνας, οὓς ἐξέθεντο καὶ ὥρισαν οἱ τῆς εὐσεβείας κήρυκες καὶ ἀπόστολοι πατέρες· τῆς τε ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑκτης συνόδου τοὺς ἱεροὺς κανόνας, οὓς ἐξέθεντο καὶ ὥρισαν οἱ τῆς εὐσεβείας κήρυκες καὶ ἀπόστολοι πατέρες· τῆς τε ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑβδόμης συνόδου τοὺς ἱεροὺς κανόνας, οὓς ἐξέθεντο καὶ ὥρισαν οἱ τῆς εὐσεβείας κήρυκες καὶ ἀπόστολοι πατέρες· τῆς τε ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ὀγδόης συνόδου τοὺς ἱεροὺς κανόνας, οὓς ἐξέθεντο καὶ ὥρισαν οἱ τῆς εὐσεβείας κήρυκες καὶ ἀπόστολοι πατέρες· τῆς τε ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐνάτης συνόδου τοὺς ἱεροὺς κανόνας, οὓς ἐξέθεντο καὶ ὥρισαν οἱ τῆς εὐσεβείας κήρυκες καὶ ἀπόστολοι πατέρες· τῆς τε ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς δεκάτης συνόδου τοὺς ἱεροὺς κανόνας, οὓς ἐξέθεντο καὶ ὥρισαν οἱ τῆς εὐσεβείας κήρυκες καὶ ἀπόστολοι πατέρες· τῆς τε ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑνδεκάτης συνόδου τοὺς ἱεροὺς κανόνας, οὓς ἐξέθεντο καὶ ὥρισαν οἱ τῆς εὐσεβείας κήρυκες καὶ ἀπόστολοι πατέρες· τῆς τε ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς δωδεκάτης συνόδου τοὺς ἱεροὺς κανόνας, οὓς ἐξέθεντο καὶ ὥρισαν οἱ τῆς εὐσεβείας κήρυκες καὶ ἀπόστολοι πατέρες· τῆς τε ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τρισκαιδεκάτης συνόδου, τὴν πρὸ μιᾶς νύκτωρ μιᾶσαν, ἰνδικτιῶνος πεντεσκαιδεκάτης, ἐν τῇ φιλοχρίστῳ καὶ βασιλευούσῃ καὶ καταφρουρούσῃ πόλει, τοῦ ἁγίου τε καὶ μακαρίου τοῦ ἀρχιποιμένος καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου μιᾶς, ἐν τῷ μεσοπύλῳ τῷ δευτέρῳ τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς θεοτόκου τῆς ἐν Βλαχέρναις, καὶ ἐκ μέρους τοῦ δεξιοῦ μέρους συνεδρευόντων αὐτῶν καὶ συναθροισμένων κατὰ θεοσεβῆ κέλευσιν, τοῦ φιλοχρίστου καὶ θεοφιλεστάτου ἡμῶν βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, ἐν ὅσιῳ τε καὶ θεοφιλεστάτῳ τῶν ὁσίων πατέρων, σαβίνου τοῦ καρθαγένης, ὡσὶ φωνίου ἐκλεκτῶν, ἀφρικίου σολεφενσίου, ῥουστικοῦ φεσσούλων, λεόντιος νολούτων, πρὸ ἐκ Ἰταλίας χώρας· πρώτου μὲν πρώτης καὶ πατριάρχου, μετὰ δὲ καὶ πρεσβυτέρου καὶ ἀποκρισιαρίου, ἤτοι διάκου τοῦ ὅσιωτάτου ὡσὶ οἴκου τοῦ μεγάλου πόντου πρώτης, διονυσίου τοῦ καὶ λιβερίου· καὶ ἀποκρισιαρίου, φωτίου τοῦ ὁσιωτάτου ὡσὶ οἴκου τοῦ μεγάλου πόντου πρώτης, παρόντος δὲ καὶ τοῦ δικαιοτάτου κράτους τοῦ βασιλέως πόλεως, ἀθανασίου ὁσιωτάτου ἐπισκόπου καὶ ἐξάρχου τῆς ἁγίας ἀποστολικῆς καθέδρας τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, καὶ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων καὶ πατριαρχῶν, ἀνατολίου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου καὶ πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως τῆς νέας Ῥώμης, καὶ μακαρίου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου καὶ πατριάρχου ἀντιοχείας τῆς μεγάλης θεουπόλεως, καὶ ἀκακίου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου καὶ πατριάρχου ἱεροσολύμων τῆς ἁγίας πόλεως, καὶ ζαχαρίου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου καὶ πατριάρχου ἀλεξανδρείας τῆς μητροπόλεως αἰγύπτου, καὶ ἰωάννου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου καὶ πατριάρχου θεσσαλονίκης τῆς μητροπόλεως ἀχαΐας καὶ ἠπείρου, καὶ ἀκακίου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου καὶ πατριάρχου βερροίας τῆς μητροπόλεως μακεδονίας τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἀνδρέου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου καὶ πατριάρχου ἀντιοχείας τῆς πισιδ

μοσαμάνες κλῆσις τοῦ φιλοχρίστου καὶ θεοφυλάκτου κύρ
κυροῦ, σωτελίκη ἡ θεν ἡ παροῦσα τῶν ὧδε ἁγιωσύνου δος. ἡ
τῶν ὧδε προαστιλίδος ταύτης πόλεως βυλαβὴς μονα-
χὸς θεουπολίτης ὁρμωμένη. ἡ δὲ λόγων γε μὴν ἀκτὶς ἐφοσιωμένων
βυλαβῶν ἀνδρῶν. τὴν ἱκανὴν τε παρ' ὑμῶν φοβηλυφότων, τὲ πρακτέα
τινα ἐν τῷ ὧδε κτίσματι τῷ βυλαβεστάτῳ. ἐν δὴ πόλει τὴν ἱκανὴν τε ἐν τῷ
σύνταγμα περιέχει. ἐν οἷς καὶ προφερομένην ῥητὴν ἐν τῷ
τῶν ἁγίων βυλαβεστάτων ἀνδρῶν ἀναζητήσαντες εὗρον καὶ τε. ὡς ἤδη
δραμεῖσα, ἐπὶ δὴ καὶ τῶν ὑμετέρων ἁγιωσύνης τὴς
αὐτῆς ὑποθέσεως ἕνεκα, παραφυλάττουσα ἡ ὑμετέρα ἁ-
γιότης ἐν χρόνοις ἡ ὑμῖν μοναχοὶ, τῶν παρ' ὑμῖν ἁγίων δό-
τυχεῖν ἀξιοῦντες, ὑποβαλλόμεν πρὸς τὸ παρὸν φαινόμε-
νον. ἐν ἁγίων γὰρ κειμένων ἐκτὸς ἐφοσιωμένων
ἡ ἁγιότης ὑμῶν τοῦ θεοφιλεστάτου πρεσβυτέρου ἡ ἡγουμέ-
νης μονῆς τῆς λεγομένου τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀποφο
λιχῆς καθέδρας. ὑφ' ἕνα δὲ ὄντων παρ' ἡμῶν ἐν
τούτοις τοῖς ἁγίοις τῶν ἐν ἁγίοις ἡμῶν πατέρων
βυτερῶμεν. πέτρου τῆς μητροπόλεως ἰουστινιανῆς πρώ-
τερ καὶ πάσης ἐπαρχ. ζαχαρίου τῆς αὐτῆς μητροπόλεως. μάρ
κου τῆς μητροπόλεως ἀντιοχείας τῆς βιθυνῶν ἐπαρχ. αὐξεντίου τῆς
μητροπόλεως ἀντιοχείας τῆς βιθυνῶν ἐπαρχ. θεοδότου τῆς μητρο
πόλεως βιθυνίου. μεγάλου τῆς μητροπόλεως βιθυνίου. ἰω τῆς μητρο
πόλεως ἀμασείας. ἰω γεωργίου. δομετιανοῦ ζιμικῶν. χριστοφόρου
πορφυρεώνος ἐπαρχ. φοινίκης παραλίου. ἀγχιάλου καὶ ἁγίου
κου. δαμιανοῦ τοῦ κυρκινιτίου. ἀγαθείου καὶ ἁγίου
ἀλεξάνδρου βιθυκοῦ. δάμου μαξιμιανουπόλ τῆς
τέρας παλαιστίνης. ἀναστασίου ἰωπόλ τῆς. ἰω ζωσίμων.
ἀνδρέου τοῦ πανίου. ὧν τελχάνου ὑέρμης ἐπαρχ. ἔκη
τοῦ. πελαγίου παρνασσοῦ. παύλου τοῦ ἀγκυρανοῦ.
ἀνδρέου πελτ. θεοδώρου μητρὸς. καὶ θεοδωρίτου ἀντιο
χείας τοῦ θεανύμου μετόχου. ὑπατίου τῆς μητροπόλεως ἐφέσου.
καὶ ναζιανζηνῶν ἱερᾶς ἐκκλησίας τῆς μητροπόλεως βιθυνίων. θεοδώρου
τῆς μητροπόλεως σωζοπόλεως. βοσπόρου ἀνκυρανῶν μητρο πόλ
τῆς μητροπόλεως σωζοπόλεως. παύλου τῆς μητροπόλεως ζηλοπόλ

παύλου· θεοκτίστου τῆς αἰ θκοῦ πλησίον τῆς ἰώβ· θεοδώρου
τῆς τρύφωνος· κοσμᾶ τοῦ αἰίου ἰω ἐν τοῖς τουδίου· πέτρου
τῆς αἰ θκοῦ καὶ τοῦ αἰδιομήδους ἐν ἰλημ· ἐλευθερίου τοῦ αἰίου
κυριακοῦ· ἀλεξάνδρου τῆς ἀβραμίου· θεοδώρου τῆς ἰώβ· τρύ
φωνος τῆς ἐπιδίου· στεφάνου τῆς κώνστα· βαβύλα τῆς δανιὴλ ἐν
τῷ τύλῳ· ἰω τῆς ἀναστασίου· ἀνθεμίου τῆς νεῶνος· ἰω τοῦ ἀ
γίου μιχαὴλ τῆς χαρισίου· ἰω τῆς μάρα πλησίον τῆς ἀετοῦ κινσ
τρίνης· φωκᾶ τῆς ἰωνᾶ πλησίον τοῦ δευτερ· ζωσίμου τῆς εὐτυ
χίου τῆς λυκαόνων· τιμοθέου τῆς ἀστερίου· στρατονίκου τῆς δο
μητίου· πολυχρονίου τοῦ αἰθερίου· ἀνδρέου τῆς ῥωμαῖ πλη
σίον τῆς ἀετοῦ κινστρίνης· μαρτυρίου τῆς πέτρου πλησίον τῆς
ἀποστόλ· ἀνδρέου τῆς αἰ θκοῦ πλησίον τοῦ αἰίου λουκᾶ· μάρκου
τοῦ αἰίου κηρύκου· ἰακώβου τῆς ἀβίβου σύρου· ἀττικοῦ τῆς εὐ
κρατάδων· ἰωσὴφ τῆς αἰ θκοῦ ἐν ὠλιθοστρῶ· παύλου τοῦ
αἰίου ἀποστόλ πέτρου πλησίον τοῦ παλαστίου· ἀναστασίου πρεσ
βυτερ καὶ δευτεραρίου τοῦ αἰίου φιλίππου ἐν τῷ βρεφοτροφείῳ· γεωρ
γίου τῆς κύρου· εὐσεβίου τῆς συμεωνίου· ζωτικοῦ τοῦ αἰίου ἀνδρέ
πλησίον τῆς σατορμίνου πόρτης, καὶ τῆς ὑπὸ θεούπολιν· παύλου
μοναχοῦ καὶ ἀποκρισιαρίου μονῆς τῆς μάρωνος· σεβηριανοῦ
πρεσβυτερ καὶ ἀρχιμανδρίτ μονῆς ζωόρα τῆς θερμ σύρου· κα
σισᾶ πρεσβυτερ πρεσβυτερ καὶ ἀρχιμανδρίτ μονῆς λουκᾶ
σύρου· συμεωνίου διακόνου καὶ ἀποκρισιαρίου τῆς ἰακώβου·
ἰω διακόνου καὶ ἀποκρισιαρίου τῆς θεοδώρου· στεφάνου πρεσβυτερ
καὶ ἡγουμένου μονῆς εὐξερίου· ἰω πρεσβυτερ καὶ ἀρχιμανδρίτ
μονῆς ἀαρὼν σύρου· φωτεινοῦ μοναχοῦ καὶ ἀποκρισιαρίου
μονῆς τοῦ αἰίου στεφάνου· θεοδώρου διακόνου καὶ ἀποκρισιαρίου
τῆς ἐκκλησίας ἐρενδηλινῶν· σεργίου πρεσβυτερ καὶ περιο
δευτοῦ· οἱ πάντες πράττοντες ὑπέρ τε ἑαυτῆς καὶ τῆς λοιπῶν·
ἔτι γεμὴν καὶ τῆς ὑπὸ τῆς αἰίους χυ τοῦ ἀληθινοῦ θυ ἡ μ τόπη·
δομνίμου πρεσβυτερ καὶ ἀρχιμανδρίτ μονῆς τοῦ μακαρίου
μαρτυρίου· ἡσυχίου πρεσβυτερ καὶ ἀποκρισιαρίου μονῆς
τοῦ μακαρίου θεοδοσίου· κασιανοῦ πρεσβυτερ τῆς λαύ
ρας τοῦ μακαρίου σάββα· κυριακοῦ πρεσβυτερ καὶ ἡγου
μένου τῆς πυργιώνου τοῦ ἰορδάνου· νεστάβου πρεσβυτερ λαύρας
τοῦ μακαρίου φιρμίνου· τῆς ἐντίου πρεσβυτερ τῆς νέας

ಮಾಡಿದರೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು

ὑπαὶ τὸ πρὸς τοὺς ἡνομισμένους ἡμῖν καταδηλον τῶν
ποιεῖν ἀνθ' ἡμῶν τὸν θύλακα βέφαλον, τοῦτον θύρεῖν δεήσει ἡμᾶς
μεν. θεοκτίφος ὁ θεοφιλέφαλος πρεσβὺς ἡ ἐκκλησιάζδικος
ἅπε. καὶ ὡ τὰ αὐτὰ καὶ τὰ τί θεμαι. ἀκάλκιος ὁ θεοσεβέφαλος
διάκονος ἡνοτάμος, ἡ χειφόδωρος ὁ θεοσεβέφαλος διάκονος
σικελιανοτάμος ἡνοτάμος, διὰ τοῦ ἐνὸς αὐτῶ χειφοδωρὸ ἅπολ·
ἄπερ οἱ ἅμα ἡμῖν ἀποφαλέντες ὄντες ὡ αὐτοκράτορι ἡ θεο
φιλέφαλοι πρεσβὺς ἡ ἐκκλησιάζδικοι, ὡδὶ τ' ἀναλήψεσθαι
ἀνθ' ἡμῶν τοῦ θύλακα βέφαλον ἐφ' ᾧ ἐρήκασι, τὰ αὐτὰ ἡ ἡμᾶς κατα
πτήσεσθαι. ὡδὶ φέρομεν δὲ ἡ τὰ τῆ προτραπέντα πραγμένα,
σφῶν δηλαδὴ τοῦ αὐτῶ καταφῆσαι, ἡ οὐδαμῶς αὐτὸν θύρεῖν
δεδωκέναι. ὅθ' ἅμα ὡ ἀρχιεπίσκοπος ἡ πᾶσαν ἅμα
σύνοδος εἶπε· δῆλα μὲν ἡδη γέγονεν, ἀνθ' ἡμῶν τοῦ θύλα
βον φανερὸν καὶ
φῆσαι παραμενέσθαι τε πρὸς ἡμᾶς ἀκολουθήν τῆ ἀμαθότητι
ἀλλ' ὡς ἔνεστιν ἀνοῦν τας ἡμᾶς, τοῦ πάντας σωθῆναι βούλομένου ἡ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθῆ ἐλθεῖν, ἡ τ' μετάνοιαν
ὡς περ ποσωπλέονα φάρμακον τοῖς ἁμαρτάνουσι παρασχόν
τος, ὡς τε δι' αὐτῆς ἡ τοὺς ἀπολιθαίνοντας τ' δὺ ἡ ὁδοῦ πα
λιν ἐπαν τ' ἀνακαλέσθαι διὰ τῆς προσηκούσης μακροθυμί
ας, ἡ ἡμᾶς ἀσουδαλίζοντ τὸν ἐρημάνον θύλακα βέφαλον ἀνθ' ἡμῶν
τὸν δυνατὸν πεφεισμένως ἁθῆναι τρόπον, ἡ αὐθις ἐνδίδομι αὐτῶ
προθεσμίαν ἐπ' ὧν ἡμέρ ων περὶ, πρὸς μεταμέλειάν τε ἡ τ' δέον
των ἐπίγνωσιν. ὧν ὄντος δὲ ἡ τοῦ ἀναζητήσοντος αὐτ', πέρας
τέ ὅ ὅτι ἐν ὡ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ κωνσταντινουπόλεως τ' νέας Ῥώμης,
δευτέρ καθέδρας ἔπαρχ, ἡ θαλάσσιος ὅ ὅτι ἐν ὡ ἁγιωτάτῳ πα
τριάρχῃ ἀντιοχείας τ' μητροπόλ, ἡ δόμνος ὁ θεοφιλέφαλος ἁγιωτάτῳ πα
τριάρχῃ ἁλεξανδρείας τ' μητροπόλ, τ' δευτέρ παλαιστίνης ἔπαρχ. ἡ ῥωμα
νός γε μὴν ἡ ἰωάννης ὁ θεοφιλέφαλος πρεσβὺς ἡ ἐκκλησιάζδικος
τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας· ἡ πρός γε, ἀνδρες τε ἡ καλῶ
νομοι, οἱ θεοσεβέφαλοι διάκονοι ἡ νοτάμοι· ἡ εἰ πῶ θύ
ροι ἐν αὐτ', πρὸ πρέπλαται, τῆς ἁρμονίας ἐν τοῖς προθεσμίαις,
μὴ παραφυγήν τ' ἢ μετάνοιαν ἀπόδοσιν. ὀφάλοντα τοῖς
κατ' αὐθ' ὑμνομένοις ἀποδύσασθαι μέμφεσθε· ὕπεση
μειώσεως.

Ὑπατίᾳ τῶν φλ(αουίων) Βελισσαρίου τοῦ λαμπροτάτου, τῇ πρὸ
ὀκτὼ καλανδῶν μαΐων ἰνδικτιῶνος ἰδ(ίᾳ) ἐν τῇ φιλοχρίστῳ καὶ θεο-
λήπτῳ πόλει ἡμῶν, προκαθεζομένου τοῦ δεσποτικοῦ τοῦ ἁγί-
ου πάπα καὶ ἀρχιεπισκόπου ταύτης πρεσβυτέρου καὶ πατριάρχου
σεβαστῆς δυτικῆς, τοῦ σεβασμίου οἴκου τοῦ δεσποτικοῦ τοῦ ἁγί-
ου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ὄντος πλησίον
τῆς ἁγίας τοῦ μεγάλου ἐκκλησίας, καὶ κατὰ τοῦ δεξιοῦ μέρους
σωζομένου τῶν αὐτῶν καὶ σωζομένων καὶ θεοσεβεστά-
του, τοῦ φιλοχρίστου καὶ θεοφυλάκτου καὶ βασιλέως ἡμῶν,
καὶ ὅσιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ὠδηγοσκόπων· σαβίνου διακό-
νου οὐσίου· ὠδηφωνίου σκλάβωνος· ῥουφίνου ὑφεσούλωνος· ἀσυγ-
κλητικοῦ· λεοντίου νόλου· τοῦ πάντα ἐκτὸς ἰταλίας χώρας· πραίσω
νος καὶ ὑπατικοῦ ἐκτὸς ἰταλίας καὶ ἀποστολικῆς καθέδρας· ὑπάρχοντος δὲ
σωζομένων παραμυθουμένου ἐν τῷ θαλαττίῳ, τῶν τῆς ἁγίας ἡμῶν
μητροπόλεως πατριάρχου τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης· θαλασσίου τῆς μη-
τροπόλεως βηρυτοῦ· μεγάλου τῆς μητροπόλεως βερροί· ἰωάννου καὶ βα-
σιλείου τῆς φωτεινοτάτης καὶ ἁγίας παραλίου· ἀρχιγέ-
νους καὶ πορφυρεῶνος ἐπαρχίας φοινίκης παραλίου· ἀρχιγέ-
νους καὶ πορφυρεῶνος ἐπαρχίας φοινίκης πρώτης· ἀνδρέου τοῦ ἁγίου
καὶ πανευφήμου ἀποστόλου· ἀθηναγόρου τοῦ μεγάλου μάρτυρος·
ἀλεξάνδρου καὶ βαρκούσου· δόμνου καὶ βασσιανοῦ τῶν δύο ἐπι-
σκόπων· ἀναφασίου ἰωτάβης· ἰωάννου ζωόρων· ἀπο-
στολικῶν· ἀνδρέου τοῦ πανιάγ· ἀθηναγόρου τοῦ μεγάλου μάρτυ-
ρος ἀμμαφρεσ· ἀνδρέου τοῦ πανιάγ· ἀθηναγόρου τοῦ μεγάλου μάρτυ-
ρος ἐπαρχίας ἑλλησπόντου· παύλου τεκτονείου· ἀνδρέου πρώτου
θεοδώρου μήρου· ἀνδρέου ἀμμουζώνος· φλαβιανοῦ κοτυαί-
ου· ἡλιοδώρου ἀδριανοῦ· μακεδονίου βριάνων· θεοδωρίτου ἀλινδη-
ῶν· ἁρμονίου καλλιπόλεως· λεοντίου ἐλευθερουπόλεως· λογγίνου φρεντι
άδος· ἰωάννου καισαρείας βιθυνίας· καὶ ἰωάννου τραιανουπόλεως φρυγίας κατα-
λυκαονίας· ἐκ τοῦ θώμου μέρους, ὑπατίου τῆς μητροπόλεως ἐφέσου·
κωνσταντίνου ἀρακλείας τῆς μητροπόλεως θρᾴκης· θεοδοσίου τῆς μητρο-
πόλεως κυζίκου· θαλασσίου τῆς μητροπόλεως νικομηδείας· φωτεινοῦ τῆς μητρο-
πόλεως χαλκηδόνος· θεσσαλονίκης τῆς μητροπόλεως σουαλδων· βάκχου τῆς μητρο-
πόλεως πισιδίας· ἰλαριανοῦ τῆς μητροπόλεως πέργης· βοσπορίου
νεοκαισαρείας τῆς μητροπόλεως πόντου πολεμωνιακοῦ· παύλου τῆς μητρο-
πόλεως τυάνων· ἀκακίου τῆς μητροπόλεως μαντινοείας· ὠδηκτῆ κλαυδιουπό-
λεως τῆς ὀνωριάδος· πέτρου τῆς μητροπόλεως ἰουστινιανῆς πρώτης ἰσαυ-
ρίας· ἀθανασίου τῆς δευτέρας καππαδοκίας ἐπαρχίας· ζαχαρίου τῆς μητροπόλεως μιτυλ(ήνης).

λουθήσει πόλει κωνσταντινουπόλεως νέας ρώμης. ἡ τὰ λοιπὰ τῆς δευτέρας πάντες. Ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος ἡ πατριάρχης τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς συνόδου, διδασκέτωσαν οἱ θεοσεβέστατοι διάκονοι καὶ νοτάριοι, ποσαχῶς καθίζει καὶ ἐν ἡμέρᾳ κατὰ τὴν δευτέραν τάξιν γνώμης συνόδου· οἱ νοτάριοι εἶπον· διδάσκομεν τὴν ὑμετέραν μακαριότητα, ὡς ἐκ τῆς περιεχομένης ἡμῖν βίβλου τοῖς τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν ἀναγνωσθῆναι ἐν ἡμέρᾳ· ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος καὶ πατριάρχης τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς συνόδου εἶπε· τὰ ὑπὸ τῶν προκαθημένων τῆς δευτέρας τάξιν ἀποφανθέντα ἀναγνωσθήτω τοῖς ἁγιωτάτοις ἐπισκόποις καὶ τοῖς διαλαμπρυνθεῖσι τῇ θείᾳ χάριτι καὶ τοῖς διδασκάλοις τῶν ὅλων· πρὸς ὃ ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου εἶπε· τὰ ὑπὸ τῶν προκαθημένων τῆς δευτέρας καὶ παραδοκιμασθέντα· ὑμετέρας ἁγιωσύνης ἐστὶν ἀκριβῶς ἀκοῦσαι τὰ ὑπὸ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων ἐκτεθέντα, ἐγὼ τὸ καθῆκον ἐποίησα ἀναγνούς· ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος καὶ πατριάρχης τῆς βασιλευούσης πόλεως, νέας ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς κριτὴς ἀνέγνω· οἱ θεοφιλέστατοι πρεσβύτεροι καὶ ἐκδικοι, καὶ ἐν ὀνόματι καὶ καλούμενος οἱ θεοσεβέστατοι διάκονοι καὶ νοτάριοι τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐκκλησίας, γράφουσι δὲ διαφόρως τὸ παθὸς ἐν ὁμιλίᾳ θυρίσκεσθαι ἐν ἡμέρᾳ ὃ βιβλαβέσθαι· καὶ μεταπαύσαντο ὡς ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐν ἡμέρᾳ· οὐδαμοῦ τοῦτον θυρίσκεσθαι αὐτὸν, ἀφοῦ πρὸ δεδειωήμεθα· παραγνόμενοι ἡμῶν ἐν τῷ σεπτῷ οἴκῳ τοῦ ἁγίου ξενοφῶντος λαυρεντίου, ἐπεφανόμεθα τοῖς ἐκεῖσε κλησικοῖς ἡμῶν· οἱ δὲ ἔλεγον ὅτι ἐν ἡμέρᾳ ὁμιλοῦντα θυρίσκεσθαι αὐτὸν, ἀφοῦ πρὸ τινες μεθόρκου φρήκασι μὴ θεάσασθαι αὐτὸν, μήτε ἐν ἐνυπνίῳ πόσῳ πέφη τοῦ θρόνου τούτης τῆς βασιλίδος πόλεως· μήτε ἐν ἐνυπνίῳ πόσῳ τὸ πωδιφέρει· ἔφησαν ὁ προάστιον αὐτὸν ἔχειν πλησίον τοῦ προφήτου· ἐν ᾧ σωνεχέστερον κυρίσκεται ἀπειῶν, καὶ κατὰ μονὴν θεοδώρας τοῦ θεοσεβεστάτης πρεσβυτέρας καὶ ἡγουμένης, πρὶν ἢ ὠθηλαβήσῃ τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς τούτης τῆς βασιλίδος πόλεως· οὐκ παραλαβόντες καὶ χρηματισάντων τοῖς ἀφηλικιώτοις τόποις καὶ ὠθιζήτησαν τῶν τοιούτου θυρεῖν αὐτὸν ἰσχύσαμεν· ἐν ἐκδόσει θυρεθέντων μεθόρκων βεβαιωσάμεν, μήτε θεάσασθαι αὐτὸν ἀφοῦ ἀνεχώρησε πλήθοντα μεγάλης ἐκκλησίας· λαβόντες ὁ καὶ τὸν νοῦν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου τοῦ ἡγουμένου, παραγνόμεθα καὶ ἐν τῷ προσαφθέντι τῷ διὰ

μεθ' ἑαυτῆς ἡθύθεον καὶ ἀφήσας, τὸν τέγος τῆ οἰκία τὸ ἐν τῷ
ᾗ ὑπογράψας ἀπὸ τῆς. ἤμελε δὲ τοῖς τε θλαγέσιν ἀκολου θοῦν
τες καὶ οἷς τοῖς ὑπὸ τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς ἀμνημονεύτως ἐκ μέ
νοις προσέχοντες, ἵνα ἐπὶ πάντων ποιησόμεθα τὴν φόν. ἀνάλη
τῆ σοι ποίνων αὐτῆ καὶ νῦν, θεραπεύσας τὸ ὅσιε ὑπὸ ὁκοπος
τῶν σωμάτων προπόλεις. ἵνα ἐπὶ τοῦ ποιησόμεθα τὴν φόν. ἐκ
ὅσιε ὑπὸ ὁκοπος τῶν ἀνθρώπων προφορᾶς
φοφόρος ὁ θεοφιλέστατος πορφυρεώνος φοινίκης παραλος.
καὶ ἰουλιανὸς καὶ ἀμμωνιος οἱ θεοφιλέστατοι πρεσβύτ καὶ ἐκδικοι
τῶν ἁγίων τοῦ μεγαλομάρτυρος. καὶ παῦλος καὶ μακάριος οἱ θεοσε
βέστατοι διάκονοι καὶ νοτάριοι. καὶ ἡδύβροιον, παρασκευάσοσιν
ἤμιφῶν ἄλλων ἑξῶν δέκα, παραφυλάξαι τὸ μετέρων ἀκρο
ασιν. ὕστερ ὁ τοῦ πᾶσαν ἀνοῖ καὶ πόλε ἀληθέστατον προσποιή
σεις αὐτῶ πρόφασιν ἀνῆκεν, γενέσθαι ὁ καὶ τὰ παρῆμ ἐν ἡμφις
μένα, πανὶ τῶν βασιλίδος ταύτης πόλ πιφοτάλαας φανερά.
καὶ κήρυγμα προτεθήσεται, τὸ ὡδὲ ἀνθρώπων γενομένων ξήτησιν
παρέχων. καὶ πρὸς τὸ παρῆμῖν αὐτὸν ὁ ἀγέρωνα ἀφιξιν προ
τρέπομεν. ὕστερον μέλλων. Πρᾶξις ἑτέρα.

Μετὰ τὸ ὑποστῆναι φλς βελισαρίου τοῦ λαμπροτάτου, τὴν προσδε
κεσθαι καλανδῶν ἰουνίων, ἰνδικτιῶνος τεσσαρες καὶ δεκάτης,
ἐν τῆ φιλοχρίστῳ καὶ βασιλευούσῃ κωνσταντίνου πόλει,
προκαθεζομένου τοῦ δεσπότου ἡμῶν τοῦ ἁγίου τοῦ καὶ μακαρίου τάτου
οἰκουμενικοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ πατριάρχου, ἐν τῷ μεσοσύλῳ τοῦ
δυτικοῦ τοῦ στοᾶς μέου οἴκου τοῦ δεσποτικοῦ ἡμῶν τοῦ ἁγίου συνόδου
θεου καὶ ἀποστολικῆς μαρ τοῦ ὄντος πλησίον τοῦ ἁγίου τοῦ μεγά
λου καὶ ἀποστολικοῦ, καὶ ἐκ μέρους τοῦ δεξιοῦ μέρους συνεδρευόντων αὐτῶν
καὶ συναδρομῶν καὶ ὁσιωτάτων καὶ θεοσεβῶν κληρικῶν τοῦ φιλοχρίστου καὶ θεο
φυλάκτου καὶ βασιλευούσης πόλ. ἐν ὅσιωτάτῳ καὶ θεοφιλε
στάτων μονάζοντων. καθ ὁσιωτάτου. ἀναβίνου τοῦ κανοσίτου. ἀπὸ φανίου ἐκ
λεκτῶν. ἀναξίου συναλεξάν. μουσαίκου φεσσούλων. λεόντος νόλ.
τῶν ἐκτὸς ἐκτὸς τῆς χώρ. πρώην μὲν αὐτὸς ἐφαλμὸν ἐκτὸς ἀπὸ
φολίκης καθέδρας. ὕστερον δὲ συνόντων παραθρονομένων
τοῦ φαλαφαντίνου, τοῦ τοῦ ἁγίου μνήμης γενομένου πατ τοῦ πρεσβυ
τέρας ῥώμης. φαλασσίου τοῦ μετὰ τοῦ βηρυτοῦ. μεγάλου τῆς
μετὰ τοῦ βοετοί. ἰω μυβύλ. λεπτὸ φόρ πορφυρεώνος

ὠν ιη̄ κε̄ κωνσταν͂ τ̄ν μητροπόλεως κασπαδοκί͂ πρώτης. γαϊανοῦ πρε
σβυτέρ͂ κ̣ ἀποκρισιαρίου, κ̣ πανδίου τοῦ ὁσίου τ̄ ὠν ιη̄ κε̄ τ̄ν μητροπόλ͂
γκύρας γαλατί͂ πρώτης. διονυσίου κ̣ κελλιν͂ διακόνων κ̣ ἀποκρι
σιαρί͂, φωτίου τοῦ ὁσίου τ̄ ὠν ιη̄ κε̄ τ̄ν μητροπόλ͂ κορίνθου. παφούτος
ἡ κ̣ τοῦ θυλακοῦς κληρουτ͂ς βοασιλοῦπόλ͂ος πρ͂, θ͂ φήμιος ὁ θεοσε
βέστατος διάκονος κ̣ πριμμικήριος νοτᾶρ͂ ἐπ̄ πε. τελίτου σωκήθου
ἡγδη τ̄ ἁγ͂ συνόδου κ̣ κ̣ καθολικ͂ ἀποστ͂ λικ̄ ἐκκλησίας κ̣ τ̄ν ἀγαλλιω
τᾶ βασιλέως, καὶ τ̄ν ὠν ἁγ͂ μεν θ͂ ὑλαβεῖ κ̣ τ̄ν τούτου ἀνε
ξιτήτ͂ προαχθέντων παραίτ͂ν ὑμέτερα ἀγαπώσιν, ἡν φουστὲ ὅτι παρ
ὑμῖν προσῆκον, προβεσμίαν τε ἡμερῶν δέκα πρὸς τ͂ ἀναζήτη
σιν ἀνάλογον ἐξούσης, κ̣ πρόγραμμα παρακληθὲν μήνης παραυτεχ͂ μ̄,
προτρέπονταῖ παραγενέσθαι πρὸς τ͂ ἁγίαν ὑμῖν σύνοδον, ἐπιδεῖ
σαν ἐκεῖ τότε παρ ὑμῖν προσταχθὲν ἐφ ἑαυτοῖς προσῆκον, κ̣ τ͂ δεδο
μένην κ̣ τ͂ ὁσίαν ὑμῖν ἡμῶν προθεσμίαν διαφαμῆν, ὑμῶν μὴ
φούσης κ̣ νῦν τ͂ ἁγ͂ ὑμῖν σύνοδ͂, παραφυλαττόντων ἡ τ͂ ὑμε
τέραν παρουσίαν, ἣν κ̣ ἐν ἀρχῇ τ͂ μέσην κ̣ τοῦ αὐτοῦ θυλαβεῖ
σθαι ποιησαμένων θυλαβουμένων, τῆς τε βασιλίδος ταύ
της πόλ͂ος κ̣ ἐκ τ͂ θεοῦ πολιτ͂ διοικήσεις, κ̣ τ͂ ἱεροσολυμιτ͂ γε
νικῶν ὁμοεθείας, κ̣ ἀνατολικῶν θρόνων τυχεῖν, ὑποβαλλόμεθα
πρὸς τὸ παρισταλμένον. Ὅθεν ἐν τ͂ ἀρχαιοδόκου πόλεως τ͂ πρε
σβυτ͂ κ̣ ἡγου
μένης διαλαμπρίου τοῦ τ͂ ὅσιου μνήμης, κ̣ ὁξαρχος. σὺν ἀν
τῷ οἱ θεοφιλέστατοι πρεσβυτ͂ κ̣ ἀρχιμανδρίται τ͂ κτ̄ τῆσδε
τ͂ βασιλίδος πόλεως μοναστηρίων. ἀμμωνᾶς τ͂ ὁσίου. δι
όσκορος τ͂ς ἁγ͂ θ͂ φιλίας. ἀμμωνᾶς τ͂ θαλασσίου. παῦλος τ͂
ῥωμαΐδ͂. ἀντωνῖνος τ͂ δ͂ σεβίου. στέφανος τ͂ς ὁλυμπίου.
ἀνασταύσιος τ͂ ῥωμαΐδ͂. δημήτριος τ͂ φωκᾶ. κυριακὸς
τ͂ δ͂ φημίου. ζωΐλος τ͂ς θεοδ͂. ἰουλιανὸς τ͂ς θ͂ φημίου.
στέφανος τ͂ προμώτου. ζήνων τ͂ ἁγ͂ θεοῦ ἐν τῇ πηγῇ. ἀλόξιν
δρος τ͂ καλαμίου. δαυδ τ͂ς καισαρείας. κυριακὸς τοῦ ἁγ͂ ἰω
β͂ τ͂ σύρων. ἐλπίδιος τ͂ς βασιανοῦ. ζωσιμᾶς τ͂ς μαξιμί
νου. πολυχρόνιος τ͂ κρητικ͂. παῦλος τ͂ ἁγ͂ ἐφεσίνης. ῥο
δίων τ͂ θεοδ͂. γρηγόριος τ͂ κυριακοῦ. θεόδωρος τ͂ μαρκε
λίου. σίλας τ͂ ἡλία. παῦλος τ͂ σαμοσάτου. ἰῶν͂ τ͂ θεοδ͂ρ.
κυρ τῶν ἁγίων πάντων. βασίλιδος τ͂ κυριακωνᾶ. ἰῶν͂ τοῦ ἁγ͂

ἀπὸ τοῦ θεωμαὶ ἐν τοῖς μοδέστου. μαρκιανοῦ τῆς
παύλου. φλαβιανὸς πρεσβύτ. ἡγούμενος τῶν λευκαδίων. θεό
κτιστος τοῦ ἁγίου πλησίον τοῦ ἰωβ. θεόδωρος τοῦ πρόφωνος.
ἡ θεία θέκλα τοῦ ἁγίου κυπριανοῦ. κοσμᾶς τοῦ ἁγίου ἰωὰ ἐν τοῖς θεο
δοσίου. πέ τῆς ἁγίου ἡ τοῦ ἁγίου διομήδους ἐν ἰλλυρ. ἐν τῇ
ξανθος τοῦ ἀβραμίου. θεόδωρος τοῦ ἰωβ. πρόφων τοῦ ἐλπιδίου
τέφανος τοῦ κωνσταν. βασιλοῦλας τοῦ ἀθανασίου φούλλω. ἰωὰ τῆς
ἀναστασίου. ἀνθέμιος τοῦ νεωνος. πιλόθεος τοῦ ἀφρίου. ἰωὰ
τοῦ ἁγίου μιχαὴλ τῆς θεσσαλονίκης. ἰωὰ τοῦ μάρα πλησίον τοῦ ἀετοῦ κιν
τέρνης. φωκᾶς τοῦ ἰωνᾶ. ζωσιμᾶς τῆς διπτυχίου τῶν λευκαδίων.
φρουτώνιος τοῦ δομετίου. πολυχρόνιος τοῦ ἁγίου θεμιστοκλέους. ἀνδρέ τοῦ ῥώ
μαὴ πλησίον τοῦ κιν τέρνης. μαρτύριος τοῦ πέτρου πλησίον τῶν
ἀποστόλων. ἀνδρέ τῆς ἁγίου θεου πλησίον τοῦ ἁγίου λου καὶ. μαρ
κος τοῦ ἁγίου κηπαίκου. ἰάκωβος τῆς ἀβίβου σύρος. ἀντίοχος
τοῦ κρατηλάδων. ἰωσὴφ τοῦ ἁγίου ἐν τῷ λιθοφρώτω. παῦ
λος τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου πλησίον τοῦ παλατίου. ἀνδρέας
πρεσβύτ. ἡγούμενος τοῦ φιλίππου ἐν τῷ βρεφοτρο
φείω. γεώργιος τῆς κώρης. βικέντιος τοῦ μεσωνίου. ζωσιμᾶς
τοῦ ἁγίου ἀνδρέου πλησίον τοῦ σωτορμίνου πόρτης. θεόδωρος
νῆς τῆς ὑπατίου καταφυγῆς πλησίον τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἀ
γίου λαυρεντίου ἡγούμενος τοῦ ὑπὸ θεοῦ πολιν. παῦλος μονάζων καὶ
ἀποκρισιάριος μονῆς τοῦ μάρωνος. σεβηριανὸς πρεσβύτ. καὶ
ἀρχιμανδρίτης μονῆς ζεωρίου τῆς θερμῆς σύρος. καστασίου
πρεσβύτ. ἡ ἀρχιμανδρί μονῆς λου καὶ σύρος. σισινίου
διάκονος ἡ ἀποκρισιάριος τοῦ ἰακώβου. ἰωὰ διάκονος ἡ ἀ
ποκρισιάριος τοῦ θεοδώρ. στέφανος πρεσβύτ. ἡ ἡγούμ μονῆς τοῦ
ξενίου. ἰωὰ πρεσβύτ. ἡ ἀρχιμανδρί μονῆς τοῦ ἡ θεωμαὶ
σύρος. θεωμᾶς πρεσβύτ. ἡ ἀρχιμανδρί μονῆς ἀβραὰμ σύρος.
φωτεινὸς μοναχὸς ἡ ἀποκρισιάριος μονῆς τοῦ ἁγίου στεφάνου.
θεόδωρος διάκονος ἡ ἀποκρισιάριος τοῦ ἀκακίου ἐφεσίου
λιναῦν. σοφὸς πρεσβύτ. ἡ περιοδευτής. ὁ πάντες πρόπτον
τες ὑπερτεαυτ. ἡ τ λοιπ. ἐπιμελὼ ἡ τ ὑπὸ τῆ ἁγί ἀρχι
τοῦ ἁγίου θεου ἡ μι κτη. δομνῖνος πρεσβύτ. ἡ ἀρχιμαν
δρί μονῆς τοῦ μακαρίου μαρτυρίου. ἡ σύλλος πρεσβύτ. καὶ
διάκονος ἡ ἀποκρισιάριος μονῆς τοῦ μακαρίου θεοδοσίου. καστανὸς πρ
ἀποκρισιάρ μονῆς τοῦ μακαρίου θεοδοσίου. καστανὸς πρ

βυζ τ λαύρας τοῦ μακαρίου σουσαλβα. κυριακὸς πρεσβύτ. ἡγούμενος τ πυργί τοῦ ἰορδ. νέφαλος πρεσβύτ τ λαύρας τοῦ μακαρίου φιρμι. τερέντιος πρεσβύτ τ νέας λαύρ. λεόντιος μοναχὸς καὶ τοποτηρητὴς τ ἐρημοσυπαλοης. πρα ιανὸς πρεσβύτ τ πυργί τοῦ ἰορδ. πολύευκτος διάκονος τῆς μονῆς τοῦ ἁβρὰ θεοδοσίου. θεόδωρος διάκονος καὶ μοναχὸς τ νέας λαύρας. κύριακος διάκονος τ αὐτῆς νέας λαύρ. ἀναστάσιος διάκονος μονῆς τοῦ μακαρίου μαρτυρίου. μαλαχὰς μοναχὸς τ μονῆς. ἰω μοναχὸς τ αὐτῆς μονῆς. ἰουλιανὸς μοναχὸς μον τοῦ ἁβρὰ θεοδοσίου. οἱ πάντες πρόπολοι τε ὑπερέται τ οἰκέων μοναστ καὶ πάντων τ ἐν τῇ ἐρήμῳ τ ὁσίου πόλεως μονάχ. ἰω πρεσβύτ τῆς πεδιάδος καὶ πάντ τ ἀκόλουθ πρεσβύτ τοῦ σινᾶ ὄρους καὶ αὐτοκρατορ τοῦ τε ὄρους καὶ τ ἀκόλ οὐ φαφάν, καὶ λαύρᾶς ἰοῦ ὑπερέτ πάντων τ ἀκόλ μοναχ. σρα τὴν μος διακόνος καὶ μοναχὸς μονῆς τ μακαρίου ἰω καὶ πάντ τ ὑποκειμένων πολιν μοναχ. Ὅθεν ἐγὼ ἀρχιεπίσκοπος ἦν. ἀνὰ γκαῖον κρίνας τὰ περὶ τῶν προμνησθέντων τούτων ἐπιτελεῖσθαι καὶ τῆς ὑποθέσεως. καὶ ἀνερωτήσαντες αὐτὴν τὸν τρόπον τῆς πράξεως, διὰ μακαρίου τοῦ θεοδ ροσεφὰ διακ καὶ ἡγουμένου. ὃ δὴ καὶ ἐγὼ ἀρχιεπίσκοπος καὶ πάντα ἤκριβωμένα ἐπυθόμην, ὡδί πως ἔχοντα. ἐπὶ παρῆλθε διαλελυκέναι, ὡδί ἀνα ζῆν τὴν σφ ἀνθρώπου τοῦ δὴ λαβοῦσι πεπράγασιν οἱ πρὸς τοῦτο αὐτο νεανιθέντες θεοφιλέστατοι ἄνδρες, διδαχθῆναι βουλόμεθα. θεὸν γὰρ μὴ ὁ ὅσιος ἐγὼ ἀρχιεπίσκοπος τῆς μητροπόλεως ἐτύπε. κ τ π κόλλησιν τ ὑμετέρας ἁγιωσύνης κ πάσης τῆς σὺν ἡμῖν ζωῆς, γό νόμενος ἔμπειρος βάσκειν τῶν θεοφιλεστάτων αὐτοκρατόρων πανδαμήχε λεσιν πρὸς μητροπ τ πιστὴν ἐπαρχίαν. κ λεπτοφόρειαν τῶν θεοφι λεστάτων πορφυρεώνος τῆς ὑποφοινίκων παρέλου. κ ἰουλιανῶ κ ἀμμωνίωι τοῖς θεοφιλεστάτοις πρεσβυτέροις κ ἐκκλησιοικ δίκοις τούτης τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίᾳ. κ πάλιν κ μακαρίῳ τοῖς θεοσεβεστάτοις διακόνοις κ ἡγουμένοις τοῦ θαγὲς ἢ καὶ αὐτοκράτορος. ἐν τῷ σε πλοῦτον τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ ἁγίου μακ σὺν ἡ καὶ αὐθημερὸν ἢ θύλακας, ἐν οἷς πρὸς τὰς διανομὰς ἐλέγετο ἔχειν. κ δύρομεν καὶ ἐν αὐτῇ καμάνοις τὴν θύραν. ἐφιόμεθα δ κ ἐν τοῖς

προκαλούμεθα, μὴ μέχρι παντὸς ὠθὶ τῆς αὐτῆς ἐστάναι φιλο
νεικίας τῆς σὴν παραινοῦντες εὐλάβειαν· ἡμερῶν τε εἴσω τὴν ἀρι
θμὸν ἕξ, τῆ τε ἁγία παρασκευέσθαι συνόδω· καὶ ἣν ὠθὶ τοῖς ὀρθοῖς
κέκτησαι δόγμασι γνώμην, καθαρᾶ διαδεῖξαι φωνῇ· σα
φέστε τοῖς ἄλλοις ἅπασι καταστῆσαι, ὁπόσα πρῶν ὠθὶ εἰκῆ καὶ δι
κατῶν ἔτι φιλανῶν παραίνεσις, τοῖς ὀλιοθαίνουσι δύνα
ται πρὸς ἀνάκλησιν· εἰ γὰρ δὴ καὶ τάντης ἡμῶν τῆς κλήσεως ὑπε
ρίδοις, σοί τε οὐκ ἐν καιρῷ τὰ τῆς μετανοίας ἔσται λοιπόν· ἡμῖν
δὲ οὐχ ἑτέρωθεν ἢ ἐξῶν πέπραχας, τὰ τῆς κρίσεως εἰσαχθήσεται.
ἡ ὑπογραφή· ὑπεστιμηνάμην· προσετέθη μὴν ἱμαίω
πεντε καὶ δεκάτη, ἰνδικτιῶνος τεσσαρες καὶ δεκάτης·
μετὰ τῆς ὑπατείας φλ βελισσαρίου τοῦ ἐνδόξοτα· Ὁ ἁγιῶτ ἀρ
χιωθίσκοπος εἶπεν· οἱ ὑπογράφοντες ἡμῖν εὐλαβέστατοι διά
κονοι καὶ νοτάριοι, διδάσκετω σὰν ἡμᾶς, τίνος χάριν τῆς ψήφου
δέκα ἡμερῶν προθεσμίαν ὁρίζουσης, τὸ προτεθὲν πρόγραμμα, ἕξ
καὶ μόνον δίδωσι διωρίαν· οἱ νοτάριοι εἶπον· διδάσκομεν, ὡς ἡ
μὲν ὁσία ψῆφος, προθεσμίαν δέδωκε ἡμερῶν δέκα, ὠθὶ τε τῆς ἀνα
ζητήσεως καὶ τῷ προγράμματι, οὐκ ἐκέλευσε παραχρῆμα τὸ κήρυ
γμα προτεθῆναι· γενομένης τοίνυν τῆς αὐτοῦ ἀναζητήσεως μέ
χρις ἡμερῶν τριῶν, καὶ ἐκείνου ἀφανοῦς ὑπάρχοντος, ἀνάγκαιον ἦν
τὰς ὑπολοίπους ἑπτὰ ἡμέρας προτεθῆναι τὸ αὐτὸ ὅσιον πρό
γραμμα τῆς τε ὑμετέρας μακαριότητος καὶ τῆς συνούσης ὑμῖν
ἁγίας συνόδου· τὸ ποιοῦν αὐτὸ τὰ παρ' ὑμῶν προστεταγμένα φανερά.
ἐκείνην τοίνυν εἰκότως τῆς ἡμέρας φέρει τὸ αὐτὸ κήρυγμα κα
θὴν καὶ προτέθειται· Ὁ ἁγιῶτ ἀρχιωθίσκοπος εἶπεν· οἱ ἐκ τῆς ἱτα
λῆ χώρας συμπαρόντες ἡμῖν ὁσιώτατοι συλλειτουργοί, καὶ οἱ
θεοφιλέστατοι διάκονοι, καὶ οἱ εὐλαβέστατοι νοτάριοι τῆς ἀπο
στολικῆς καθέδρας, ἐπακούσαντες τῶν τε ὠθὶ δεδομένων δεήσ
εων τῶν θεοφυλάκτων ἡμῶν καὶ πιστοτάτων βασιλεῖ, καὶ τῆς ἀγα
πητῶν τῶν τῆς ἁγίας καὶ μακαρίας μνήμης προσδεδομένων λιβέλλων, καὶ
ὧν παρ' ἡμῖν αὖθις οἱ τούτους ὠθὶ δεδωκότες ἐποιήσαντο
μέμψεων κατὰ ἀνθίμου τοῦ εὐλαβοῦς, καὶ ὡς ὠθὶ τοῖς καιριω
τάτοις ἢ ἐπ' αὐτῷ κατηγορίαν προῆλθε, τοῦτο μὲν οὐχ ἑλο
μένου τοῖς ὀρθοῖς καὶ ἀποστολικοῖς τῆς ἀληθινῆς ἡμῶν πίστεως
συγκαταθέσθαι δόγμασι, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τῆς εὐτυχοῦς

πολύωλτε καὶ καθοδόξιαν ἀποκλίναντος, καὶ τοὺς παρὰ τῆς ἐκκλη-
κηδόνι αἱ καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου καὶ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας,
καὶ τῆς δόξης ἐκείνου μέχρι καὶ νῦν κρατούσης ἐκκλησιαστικῆς
καταστάσεως, καθαιρεθέντας καὶ ἀναθεματισθέντας, διὰ τὴν
προσδύσεχῆ κοινωνίαν τε καὶ ὁμοφροσύνην περὶ πίστεως·
ἀφορίζοντες καὶ προστάσσομεν ἀδιαπολάστους γενομένους
παρ' αὐτοῦ τῆς αἱ καὶ μακαρίας μνήμης γενομένου καὶ ἐπὶ
τῆς πρεσβυτέρας ἡμῶν πάπα ἀμπλητοῦ κ[υ] ἀνθίμου, οὐκέτι
μέλλομεν οἱ καὶ μέλειν τοὺς αὐτοῦ ἀπὸ ἦθεν, μήτε κανονικῆς
κλήσεως ἐξαι, μήτε τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν μεμνῆσθαι ἀπὸ
δύσεως βουλομένους, ἀλλ' ἐκπίπτοντας τῶν ἰδίων πάντων
χάριν, ἐπὶ πᾶν ἀξιούτω σον· καὶ ἀνέγνωφωνλώμενος ἐν
τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης, ἔχουσαν οὕτως.

Ὅμοίως ἀρχιεπίσκοπος ἔφη· καὶ ἄλλοι πάντες ἐπὶ τῇ ἐξαρχίας αὐτοῦ τῇ κ[υ] ἀν
ἁγιωσύνοδος ἐπακούσασα πάντα τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀφορισθέντων, καὶ τοῖς παρ' αὐτοῦ ἀφορισθεῖσιν ἀπὸ
θησαν ὑποθέσθαι προσχθέντων, καὶ τοῖς παρ' αὐτοῦ ἀφορισθεῖσιν ἀπὸ
οἱ προσέχεσθαι, ἄλλοὐλεῖ προσήθη ἐπαύλιῳ, φανερὰ ποιῶ
σαι καταξιωσάτω· ἁγιωσύνοδος διὰ ὑπαλήλου τοῦ ἁγί
ωτάτου ὑπὸ τῆς ἐφεσίνων προπολέως ἀπὸ δεδηλωται. Τὰ
ολλὰ παραβάσεων ἀνθήμου ὑποθέσεως ἀπὸ δεδηλωται. Τὰ
μὲν περὶ τῶν ἀνθήμου θεσμῶν, ὡς οὐδὲ κανόνων καταλιμπρηόν. καὶ
μικροῦ δεῖν τῶν κατ' αὐτὸν παραδεδηλωται, πάσαν ἐκκλησια
στικὴν οἰκονταράξας καὶ ταράσσουσιν· τῶν μὲν δαμοθέσεν αὐτῷ προσή
κοντα περὶ ἀρχιεπισκόπου τῶν ἀνθήμου ἁγιωτάτου τῆς θείας μεγάλης
ἐκκλησίας, ἐπεμβαλὲ ἑαυτόν· καὶ κοινὸν τινα σύλλογον τοῖς τοῦ
ἱερωτάτου θεοῦ, καὶ τοῖς πατράσι τοῖς λαοῖς ἐφ' ἁπάσης μόνος·
καίτοι οὐ τοῦτο μόνον αὐτῷ κ[υ] τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν
ἐπιτρέπεται. ἀλλ' οὐτυχέος ὁ δόξαν λογισθεὶς καὶ ἔχων, ἐπὶ
δὴ τῆς οὕτω μεγάλης ἀρχιερωσύνης ἁρπαστὴς ἡδονὴν
θηρεύεσθαι καθ' ὃν εἰρήκη τρόπον, καταλαμβάνει μικρὸν ὡς δοξεῖν
τοιαύτην ἀσεβῆ νόσον ὑπὸ νέμεσθαι ποιεῖν τοὺς ἁγιωτάτους

ταῦτα οὖν ἐκείνοις ἀποκρίνου· καὶ τάδε αὖ πρὸς τούτοις ἐκείνοις λέγε, ὅτι
ἐγὼ μὲν ἔτι καὶ νῦν ἐθέλω τοῖς ἐμοῖς πολίταις καὶ συνδίκοις χρῆσθαι, εἰ
πείθοιντό μοι, καὶ ἐν τῇ πόλει διοικεῖν ἃ καὶ πρότερον· ὑμᾶς δὲ ἐγὼ
παρακαλῶ τε καὶ ἀξιῶ, ἐὰν ἐμοὶ μὲν μὴ πείθωνται, ἀλλ' ἐκείνοις μᾶλλον
ἐθέλωσιν ἄρχεσθαι, ἐκείνοις πείθεσθαι καὶ μὴ ἐμποδὼν γίγνεσθαι· ἐὰν δὲ
ἐμοὶ πείθωνται, ἐμὲ ἡγεμόνα ποιεῖσθαι καὶ ἐμοὶ ἕπεσθαι, ὡς ἐγὼ μὲν
οὐδὲν ἂν ἀπολείποιμι ἀγαθὸν ὑμῖν ποιῶν, ὑμεῖς δὲ ἐμοὶ ἐπιτρέψαντες
ἀσφαλῶς ἂν καὶ ἀκινδύνως τὰ ὑμέτερα πράττοιτε. ἐὰν δὲ ἐμοὶ μὲν μὴ
πείθησθε, ἐκείνοις δὲ πείθησθε, ἐκείνους ἐγὼ ὁρῶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ
ἀπολλυμένους ὑφ' ὑμῶν καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς μετὰ ταῦτα οὐ πολὺν χρόνον
σωζομένους. ταῦτα ἐκείνοις ἀπόκριναι καὶ ἐμοὶ ἐπανάγγειλον ὅ τι ἂν
ἐκεῖνοι ὑμῖν ἀποκρίνωνται. ἐγὼ δὲ ἐπειδὰν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπέλθω, ἐπὶ
τὴν θυσίαν τὴν τῷ Διὶ τῷ Μειλιχίῳ θυομένην ἐν τῷ ἄστει ἐπὶ τὸν
Ὠλυμπιεῖον ἀφίξομαι· ἐκεῖ γὰρ ἐγὼ ὁρῶ καὶ τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους
πάντας καὶ τοὺς ξένους πολλοὺς ἥκοντας· ἐὰν οὖν ἐκείνοις πείθησθε καὶ
ἐμοὶ ἐπανάγγειλητε, ἐκεῖ ἐγὼ ὑμῖν ἀποκρινοῦμαι ἃ ἂν ἐκεῖνοι ἐμοὶ
ἀποκρίνωνται. ἐὰν δὲ ἐμοὶ μὲν μὴ πείθησθε, ἐκείνοις δὲ πείθησθε, ἐκεῖ
ἐγὼ ὑμῖν ἀποκρινοῦμαι ἃ ἂν ἐκεῖνοι ἐμοὶ ἀποκρίνωνται. ἐὰν δὲ ἐμοὶ μὲν
μὴ πείθησθε, ἐκείνοις δὲ πείθησθε, ἐκεῖ ἐγὼ ὑμῖν ἀποκρινοῦμαι ἃ ἂν
ἐκεῖνοι ἐμοὶ ἀποκρίνωνται. ἐὰν δὲ ἐμοὶ μὲν μὴ πείθησθε, ἐκείνοις δὲ
πείθησθε, ἐκεῖ ἐγὼ ὑμῖν ἀποκρινοῦμαι ἃ ἂν ἐκεῖνοι ἐμοὶ ἀποκρίνωνται.
ἐὰν δὲ ἐμοὶ μὲν μὴ πείθησθε, ἐκείνοις δὲ πείθησθε, ἐκεῖ ἐγὼ ὑμῖν
ἀποκρινοῦμαι ἃ ἂν ἐκεῖνοι ἐμοὶ ἀποκρίνωνται. ἐὰν δὲ ἐμοὶ μὲν μὴ

ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತ ಸಕಲ ಸಂಪದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುತ್ತಿರಲು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಸಮಸ್ತ ಸಾಮಂತರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪುರೋಹಿತರು ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಸಮಸ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕ ಅಲಂಕಾರ ಸಂಗೀತ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಕವಿಗಳು ಬಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯು ಬಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಕವಿಗಳಿಗೂ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೂ ಸಮಸ್ತ ಪರಿವಾರಕ್ಕೂ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಹೇಗೆಂದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಪೂರಣ ಪದ್ಯ

ومن قال لعبده أنت حر إن شاء الله متصلا فله أن يرجع ما لم يشأ. ومن قال لعبده أنت حر إن شاء فلان فشاء فلان عتق ولا رجوع له. ومن قال لعبده أنت حر إن شاء فلان فشاء

τῆς αὐτοῦ ἐφιλονεικοῦμεν. τὸ λέγειν, ὅτι πάντα τὰ ζῶντα καὶ τὰ φυτὰ, σωματοειδῆ ἐστι τῷ ὄντι· καὶ ὅτι ὁ λογισμὸς τὰ ἁμαρτήματα τοῦ καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν ἐν οἷς ἐστὶν καταλαμβάνεται, καὶ πλείονα λογισμὸν ἔχει κἂν ἁμαρτημάτων, πλείονα χάριν σώσειν ἐνεκλήθη· καὶ καθαίρομενα πάλιν ἀνάγκη ἐκ τῶν ἐστὶ καταλαμβάνεσθαι τὸν τηλικαῦτα ἔχειν καὶ τοσαῦτα· καὶ πάλιν ἐκ δευτέρου καὶ τρίτου καὶ πλειονάκις διαφόροις ἐμβάλλοντα σώμασι προσπαίειν· ὑποτίθεται ὁ καὶ διαφόρους εἶναι σωμάτων ἰδέας καὶ σωμάτων εἶναι. τοῦτο μὲν παρελθόντας τοῦτο ὑπομένοντας· καὶ τίς ἐστιν οὗτος ἐστὶν ὁ λίθος ὃς ἐστὶ τοιούτων ἀκούων, οὐφελέξεται διανοίαν διὰ τί τὰ σεβόμενα ὑπὸ βολῶν· τίς ὁ λόγος ἂν δὲ λύσῃ τὰ τοῦ μανιέντα ὠφελήσῃ, τοιαῦτ πλασάμενον καὶ γράφωσι ἐκθέμενον καὶ θυβλασφημίας. ἀστίνας ὡς πᾶσι χρήσιμα οἷς ἀπηγορεύθη ἢ προφανῆς τὰς διατεθείας ἐχούσας τὸν ἔλεγχον, περὶ αὐτὸν ὁμοίως ἀμφιρρήσεις ἀξιῶσαι· ἢ τοίνυν ἅπαντες αἱρετικοὶ ὡδὶ ἔχουσι τοῦ χόν· ἢ δυτικοὶ οὐδόμεθα παραδρομὴν, ἐκβέκληνται τὰ φίλτατα ἐκκλησιῶν, ὑποβληθέντες ἀναθέματι μεταὐτῶν ἰδίων δογμάτων, τίς ὅλως χρήσιμον ἀνόξει ὠφελήσειν τε καὶ τὸν ἑαυτοῦ σύνγραμμα ἂν ποιήσασθαι, τοῦτο σαυτὸν μὲν εἰρηκότος κλασφημίας, παρὸ ὁ σχεδὸν αἱρετικοῖς τοσαύτην ὕλην ἀπωλέσας κλασφημίας παρεχομένους, καὶ διὰ τοῦτο καὶ παρέλθῃ ἀμέσων πρῶν ἐκ παλαιῶν ὑποθέσεως μεταὐτὸν μεταὐτὸν οὐδὲ γνωμένους, μεταὐτὸν μεταὐτοῦ. ἢ γὰρ καὶ δοίη τίς τὸν θεομάχον ὠφελήσειν ὅπου καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις αἱρετικοῖς οὐρίσκεται, ἀναμίξαι τινὰ τοῖς τοῦ ἰδίων ἐκ τῶν ὀρθῶν δογμάτων, ταῦτα δὲ ἰδίων ἐκ τοῦ συγγράμματος ἐκ τῶν ὀρθῶν δογμάτων, ταῦτα δὲ ἰδίων ἐκ νου καθέστηκεν, ἀλλὰ τὰ ἀμφίβολα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν ὑπάρχει· καὶ τοῦ τοῦ αὐτὸ κακοῦργος καὶ πρὸς ἅπαντων ἄπλουστέρων ἐκθέσεως ἐμπεριχαρήσασθε· ταῖς γὰρ τῶν ἄλλων μυθολογίαις σύνταξις καὶ τὰς ἑπεκτείναι βουλόμενος, ἐσχηματίσασθε ταῦτας δὴ ἐρμηνεύειν γραφάς. ἵνα τοίνυν τῶν πρόπαλαι τοῦ μυροπαράδοξα τοῖς τῶν θεῶν γραφῶν ὑπομνήμασι ἀναμίξας, κακοήθως ἐν ὕλῃ καὶ μανιχαϊκὴν ἀνάγκην αὐτοῦ πλάνῃ καὶ ἀφανισκὴν μανιχαϊκὴν δοκεῖν· καὶ τοῖς μὴ ἀκριβῶς μὴν τὰ τῆς θείας γραφῆς, δεινῶς δὲ λεδόσαι· ἢ γὰρ ἔντολ

παρὰ τὰ πλάτων ἰεῖρημένα, ὧν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μανίς πλατύνα τῆς,
ὠριγένης ἐξέθετο· ἢ παρὰ τίνος ἑτέρου ἄρειος λαβὼν τῆς οἰκείαν
συνεγράψατο νόσον· ὁ πρὸς ὀλέθρον τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς εἰς τὴν ἀγίαν
ὁμοούσιον τριάδα βαθμοὺς ὑπονοήσας· ἐν τίνι δ' οὗτος τοῦ
μανιχαίου ἀπολιμπάνει, ὁ λέγων τὰς τῶν ἀνῶν ψυχὰς διὰ
ἁμαρτίαν τοῖς σώμασι τιμωρίαν χάριν ἐμβληθῆναι· ὡς δὴ πρῶ
τον μὲν νοῦσας καὶ ἀγίδυνα μεῖς· ἔπειτα κόρον λαβούσας τῆς
θείας θεωρίας καὶ πρὸς τὸ χεῖρον τραπείσας, καὶ διὰ τοῦτο τῆς τοῦ θεοῦ
ἀποψυγείσας ἀγάπης, καὶ ἐν τοῦ θεοῦ ψυχὰς ὀνομασθείσας· καὶ τιμω
ρίαν χάριν, τοῖς σώμασιν ἐμβληθείσας· ὅπερ καὶ μόνον ἱκανὸν ἦν,
εἰς τελείαν αὐτοῦ κατάκρισιν, οἷα τῆς ἑλληνικῆς ὑπάρχον δυς
σεβείας· τοῦ γὰρ θεοῦ εἰπόντος ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ ὁ
μοίωσιν ἡμετέραν, εὑρίσκει κατὰ τοὺς ἐκείνου ματαίους λόγους,
σῶμα μόνον δίχα ψυχῆς κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν γενόμενον τοῦ θεοῦ,
ἐὰν ὅλως προϋπῆρχε ψυχὴ καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ σῶμα ἐνε
βλήθη, ἢ κατηγγίσθη ἐν αὐτῷ· καὶ ἀνάγκη πᾶσα τοῦ λέγειν καὶ αὐ
τὸν τὸν θεὸν τὸν τοῦ ἀνθρώπου δημιουργόν, σῶμα ὑπάρχειν· ὡς τὸ σῶ
μα κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἰδίαν ποιήσαμεν· πῶς δ' δύναται εἰκὼν
εἶναι τοῦ ἀσωμάτου τὸ σῶμα· διὸ μὴ γένοιτο τούτοις χριστιά
νοις συνθέσθαι· εἰ δὲ κατὰ τῆς ὠριγένης βλασφημίαν προϋπῆρχον
αἱ ψυχαί, καὶ διὰ τὸ ἁμαρτῆσαι αὐτάς, τιμωρίαν χάριν εἰς τὰ σώ
ματα κατεπέμφθησαν, ἵνα παιδευθεῖσαι σωφρονήσωσιν, ἐ
χρῆν αὐτὰς μηκετί ἁμαρτάνειν· εἰ γὰρ πρὸς κόλασιν τῆς ψυχῆς
διὰ τῆς ἁμαρτίαν ἐδόθη τὸ σῶμα, ὥστε αὐτὴν ὀδυνωμένην
προτιμᾶν τὸν θεόν, πῶς συνεργεῖ καὶ συναγωνίζεται αὐτῇ τὸ σῶ
μα πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν· δεσμοὶ γὰρ καὶ φυλακαὶ καὶ πέδαι καὶ συν
τόμως εἰπεῖν τὰ τοιαῦτα, ἐφεκτικὰ τοῦ ἀδικεῖν καὶ τοῦ ἁμαρτά
νειν τοῖς κολαζομένοις γίνονται· οὐ γὰρ ὅπως ὁ ἁμαρτήσας πλέον
ἁμαρτήσῃ, συνεργὸς αὐτῷ πρὸς τῆς ἁμαρτίαν ὁ δεσμὸς διαδέ
δοται· ἀλλ' ὅπως παύσῃ τοῦ ἁμαρτάνειν διὰ τῆς δεσμῆς βασανι
ζόμενος· πρόδηλον τοίνυν ὅτι οὐ διὰ σωφρονισμὸν προλα
βουσῶν ἁμαρτίαν τοῖς σώμασιν ἐνεβλήθησαν αἱ ψυχαί, κατὰ
τοὺς ἐκείνου λήρους· ἀλλὰ κατὰ ταυτὸν ὁ θεὸς τότε σῶμα τὴν τοῦ
ψυχήν, τουτέστι τελείον τὸν ἄνθρωπον ἐδημιούργησεν· ὅθεν τῆς διὰ τοῦ
σώματος ἡμῖν πεπραγμένας εἴτε ἀγαθῆς εἴτε φαύλων, τῆς ἀντίδοσιν

ἀναμένομεν. τοῦτο γὰρ παραδίδωσι καὶ ὁ θεῖος ἀπόστολος παῦλος
λέγων· ὅτι πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βή-
ματος τοῦ χυ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ
ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον· προσέχειν τοίνυν δεῖ τοῖς
τοῦ ἀποστόλου ῥήμασιν, ὅτι οὐκ εἶπε δεῖ τὸν κρινόμενον πρὸς ἃ ἔπρα-
ξε πρὸ τοῦ σώματος, ἀλλὰ διὰ τοῦ σώματος· εἰ δὲ ἀθιμόνοις
τοῖς διὰ τοῦ σώματος κολάζεται ἄνος, καὶ παρὰ τοῦ κρίνοντος
τῶν γῆν τῆς δεούσης ἀξιοῦται τιμῆς, μνήμη δὲ οὐδεμία προγενεστέρα
ἁμαρτημάτων, δηλονότι οὐ προϋπάρχουσι τῶν σωμάτων αἱ ψυχαί· εἰ γὰρ
προϋπῆρχον, εἶπεν ἂν ὁ ἀπόστολος· ὥσπερ τὰ διὰ τοῦ σώματος,
οὕτως καὶ τὰ πρὸ τοῦ σώματος· ὅτι δὲ αἱ τῶν ἀνῶν ψυχαὶ νοεραί τε
καὶ λογικαὶ τυγχάνουσι, τῶν ὁμολογουμένων ἐστίν· ὅπερ οὐδὲ τῆς ὡρισμέ-
νους νομίζομεν ἀπαρνεῖσθαι· εἰ πάντως δὲ τοίνυν οἱ τὰ ὡρισμέ-
νους φρονοῦντες, αἱ ψυχαὶ αἱ αὐτῶν, εἴγε ἄρα καθὼς λέγουσι
προϋπῆρχον τῶν σωμάτων, πρὶν ἐν τοῖς σώμασιν εἰσέλθωσιν,
ἐν ποίᾳ τάξει ὑπῆρχον· ἢ τί δὲ ἐπράττοντο· ἐχρῆν γὰρ αὐ-
τοὺς εἰδέναι ποῦ ἦσαν εἰ προῆσαν, καὶ πῶς ἐν ταῦθα παρεγένοντο·
εἰ δὲ τοῦτο αὐτοῖς ἀμήχανόν ἐστι λέγειν, ὡς τῆς ἀληθείας μὴ οὔσης,
δῆλον ὅτι μῦθοι τὰ κατ' αὐτῆς ὑπάρχουσιν· ἴσως δὲ ἐροῦσιν,
ὅτι μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς σώμασι, τότε δύνανται
διακρίνειν τε καὶ γινώσκειν τὰ πραττόμενα παρ' αὐτῶν· εἰ δὲ οὕτω
τὸ εἴπωσιν, ἀρνίσκεται τὸ σῶμα καὶ τῆς αὐτῶν ματαίους λόγους,
τιμιωτέρας τῆς ψυχῆς, οἷα χαριζόμενον αὐτῇ, τὸ νοεράν τε καὶ
λογικὴν γενέσθαι· ἀλλὰ τὸ λέγειν τοῦτο, πάσης ἐστὶν ἀνοί-
κειν αὐτοπίμεστον· διατί δὲ ὅλως εἴπερ ὡς λέγουσι προϋπῆρ-
χεν ἡ ψυχή, μαθήσεώς τινος ἢ διδαχῆς δέεται· ἐν τῷ σώ-
ματι γενομένη, κατὰ μικρὸν εἰσιοῦσα καὶ προκόπτουσα,
εἰς τὰ μείζονα τε καὶ τελεώτερα· εἰ γὰρ προῆν, καὶ ἐγίνωσκεν
ἂν τὰ συμφέροντα, μηδεμιᾶς μαθήσεως δεομένη· καὶ ὡς ἐν
γνώσει τυγχάνουσα, διωρθοῦτο ταῖς ἀθιμελείαις· καὶ τὸ πταῖς-
μα ἐγίνωσκεν, οὐκ ἐδιδάσκετο ὡς προῆν σταμένη· εἰ δὲ διδάσ-
κετο ὡς γενοοῦσα, οὐ προήδει· εἰ δὲ οὐ προήδει, οὐδὲ προῆν· ἀλλὰ
δῆλον ὅτι οὐ προῆν· τῆς γὰρ γεννήσεως ἡμῶν, αἴτιός ἐστι μόνος
ὁ θς· ὅς τις καθὼς οὐκ ὄντας ἡμᾶς ἐποίησεν, οὕτως καὶ γε-
νομένη σώζει τῇ ἰδίᾳ χάριτι, ἐὰν ἄξιοι καὶ ἀθιμήδει φανῶμεν.

τοίνυν ἐστὶν ἰδεῖν, πῶς ὁ θεὸς τὸν ἀνθρωπον ἐποίησε κατ' εἰκόνα
ἀπάντων τῶν ὄντων κτισμάτων· τὰ μὲν οὖν ἄλλα πάντα λόγῳ
ἔφη γενέσθαι τὸν δὲ ἄνθρωπον καθὼς εἴρηκε, αὐτὸς ταῖς ἰδίαις
χερσὶν ἔπλασε θείαν γραφὴν ἐδημιούργησε· πάντα ὁ τὰ γενόμενα
ἀπαντα ποιῶν ὄντα, ἀπέταξε τῷ ἀνθρώπῳ τὸν γενόμενον ἀπ' αὐτῆς
ἡμέραν· ἵνα πάντων τῶν ὄντων κτισμάτων ἡδονὴ προφέρηται καὶ
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὁ σωτὴρ λέγων· ἀπὸ τοῦ πλάσματος δὲ ἀπο
ζώμενος· τοῦτο ἡμᾶς διδάσκει ὁ ἐν ἁγίοις θεολόγος γρη
γόριος, ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν νέαν κυριακήν· λέγει γάρ τα
τα· οὐ τοσοῦτον πρῶτον ἀνθρώπου σάρκα ἀφῆκεν ἡ δύσπνουν ἢ τέλον
ἢ τὰ ὄζης ἀλγεινὰ ἐνδύμενος, ἢ καταπαυσίμου τὸ ἔργων λι
κέρας· οἷς καὶ τὰ μελλόμενα, λόγοις ἀρρήτοις
τεκτόμενα, ἢ ἀκαθάρτου ἀναδιδόμενα τὰ πάντα δεινὰ τῶν
λόγων· οὐ μὴ τὸ νοῆσαι μόνον ἢ εἰπεῖν, ἔργον ἐφ' ἁπαξ ἁπαν.
ἀφ' ὁ τεθνηκὼς· ὁ ἀνὴρ ἀνεδέχθη ἢ ταῦτα χειρὶ θεοῦ ἢ φύσει
τε τιμηθείς, θαυμαστὸν οὐδέν· εἰ δὲ γὰρ ὡς πρὸ καὶ λαὶ προ
ὑποδῦναι τὰ βασίλεια, ἢ οὕτως ἀσαγθῆναι ἢ βασιλέα
πάσιν ἡδηδορφορούμενον· ἡ τοίνυν ἢ τοῦ θεολόγου
γρηγορίου διδασκαλίαν, τεθνηκὼς ὁ ἀνὴρ ἀνεδέχθη ἢ ταῦτ
χειρὶ θεοῦ ἢ φύσει τιμηθείς, ἢ πάντα παρὰ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ
προηγοίμενος, τὰ βασίλεια, ὡς πρὸ καὶ λαὶ προὐφίστατο τὰ βασίλεια,
ἢ οὕτως ἀσαγθῆναι παρὰ θεοῦ ὡς βασιλέα, πάσιν ἡδηδορφο
ρουμένος, πῶς λέγουσιν οἱ ἢ τὸ εὐαγγέλιον παραφρονοῦντες,
ὅτι προϋπάρχουσαι αἰτίαι, διὰ ἃ μαρτίαν ἀνοήτως καὶ τὰ
πρώτον, ὀφείλουσαι δίκας ὑποσχεῖν τῷ πρώτῳ ἁμαρτήσαν.
τὸ σῶμα λιν μὲν ὃ ἐν ἁγίοις γρηγόριος· ἢ ὕφρον πάντων λέγει
τὸν ἀνθρωπον γλαφυρῶθαι ἢ πλασθῆναι ὑπὸ θεοῦ, ἢ βασιλεύειν αὐτὸν
γῆς πάντων· ὅπερ καὶ μαρτύρεται· πάσης ὁ τοσούτου λόγ
προσοῖ ἢ δυσεργεσίας ὑπάρχει· (ἀπιφωνα) οἷς τὸ δε
ὁ λόγου γρηγορίου, ἢ ὃ ἐν ἁγίοις τῶν ὅλων ἀπαντλίνου πόλεως,
ἀρχὰς ἡμᾶς διδάσκει, ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν κατὰ
σιν λέγων οὕτως· ἀλλ' ἵνα τί ποιητὴς ἀν· ἢ τίνος ἕνεκα ἡ
πλάσθη ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος, τὸ ἡγεμονικὸν πρῶτον δημι
ουργήσας, ἢ τότε τὸ μᾶζον ἢ ὑπερέχον· οὐχ ὁρᾶς ἀγαπητ
ὅτι ἢ ὡς τῆς κτίσεως τὸ ἀνθρώπου τοῦτο γάρ ἐστιν; ὡς πρὸ γὰρ ὄντων

ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν
λαμπρῶς. πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι λάζαρος, ὃς ἐβέβλη
το πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμένος. καὶ ἐπεθυμ̄ χορτασθῆ
ναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλου
σίου. ἀλλὰ καὶ οἰκύνες ἀπέλειχον ἐρχόμενοι τὰ ἕλκη αὐτοῦ.
ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ
τῶν ἀγγέλων, εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἀβραάμ. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλού
σιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ ἅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν
καὶ λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε·
πέρ ἀβραάμ. ἐλέησόν με καὶ πέμψον λάζαρον ἵνα βάψῃ
τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶ
σσαν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπε δὲ ἀβρα
άμ. μνήσθητι τέκνον, ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθάσου ἐν τῇ
ζωῇ σου. καὶ λάζαρος ὁμοῖς τὰ κακά. νῦν δὲ ὀδυνᾶσαι. καὶ ἐπὶ
πασι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ ὑμῶν, χάσμα μέγα ἐστήρικται.
ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐν θ̄ πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται. μὴ δὲ
οἱ ἐκεῖ θ̄ πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. εἶπε δέ. ἐρωτῶ οὖν σε
πέρ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν οἶκον τοῦ πρ̄ός μου. ἔχω γὰρ πέντε ἀ
δελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς. ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ εἰς σελ
θωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. αἰσχυνθήτω σὰν τοί
νυν οἱ ὠριγένους ἀντιποιούμενοι, καὶ ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου
ῥημ̄τ̄. εἰ γὰρ προϋπῆρχον αἱ ψυχαὶ τῶν σωμ̄τ̄, ἐγίνωσκον ἂν
καὶ τὰ πρὸ τοῦ σώματος αὐταῖς πραχθέντα. καθάπερ καὶ μετὰ τὴν
ἀποβίωσιν μέμνηνται τῶν διὰ τοῦ σώματος αὐταῖς πεπραγμένων.
τοῦτο γὰρ ἐκ τῶν ῥήσεων τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου ἐδιδάχθημ̄. ὅτι δὲ
ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς ἀκολουθοῦντες οἱ ἅγιοι πρ̄ες τὰ
τοιαῦτα κατέκρινον δόγματα σὺν ὠριγένει ὧν ταῦτα μυθολο
γησαμένων, ἐξ αὐτῶν τῶν εἰρημένων τοῖς ἁγίοις πρ̄αῦσι, καὶ ἤδη μὲν
σαφῶς ἀπεδείξαμ̄. οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ διὰ τῶν ἐφεξῆς μαρτυρι
τῶν ἁγίων πρῶν ἀποδείξομ̄. καὶ πρῶτον τὸν ἅγιον πέτρον ἐπίσκοπον
ἀλεξανδρείας γενόμενον καὶ μάρτυρα, παραθησόμεθα τοῖς
τοιούτοις ἡμῶν μαρτυροῦντα λόγοις ∴ Τοῦ ἁγίου πέτρου ἐπι
σκοπ̄ καὶ μαρτυρος τῆς μεγαλοπόλου ἀλεξανδρείας ἐκ τοῦ πρώτου λόγου.
περὶ δὲ τοῦ μὴ δὲ προϋπάρχειν τῶν ψυχῶν μὴ δὲ ἁμαρτήσασαν

∴ οὗτος πρ̄ρα καλεῖ οὐδὲ

δὲ προσέχειν τοῖς ἀκροωμένοις, ὅτι ὁ ἁγίοις ἀθανάτοις
σαφῶς ἐναντιοῦται τοῖς λέγουσι προϋπάρχειν τὸν νοῦν καὶ
ἐκ τούτου μεμνῆσθαι ψυχάς. ἁμαρτήσεσθον καὶ ὑπὸ
πάντων ἂν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ τοῦ ὁσίου φεύγομεν. Πρῶτον
ἐκ τοῦ κατὰ ἀρχὰς ἀνωνύμου δευτέρου λόγου. Πόσοι ἡ φανερὰ
μὲν καὶ τοῖς ἐν ὄψει πᾶσιν γέγονε. καὶ τὴν μὲν πρώτην φῶς.
ὃ πρὸ ἑκάστης ἐκάλεσεν ἡμέραν. τὴν δὲ δευτέρου τὸ στερέωμα. καὶ τὴν
τρίτην συναγωγὰς ὑδάτων, ξηρὰν. καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ
ποικίλας προενήνοχε καρπούς. καὶ τὴν τετάρτην ἐποίησε τὸν
ἥλιον καὶ σελήνην, καὶ πάντα τὸν τῶν ἀστέρων χορόν. τὴν δὲ
πέμπτην, τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ ζῷα καὶ τὰ ἐν τῷ ἀέρι πετεινὰ
γένεσιν ἔκτισε. τὴν δὲ ἕκτην, τετράποδα καὶ ὧν τῆς γῆς
ἐποίησε. καὶ ἄλογα, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώ
ματος. Τὰ τε ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιή
μασιν νοούμενα καθορᾶται. καὶ οὔτε τὸ φῶς ὡς ὕλης, οὔτε
τὸν ἥλιον ὡς σῶμα καὶ σελήνην. οὔτε τὸ στερέωμα ὡς λογικὸς ἄνθρωπος ἐστίν.
οὔτε τὰ ὕδατα ὡς νοητοὶ θρόνοι. οὔτε οὗτοι ὡς δόξαι εἰσί. ἀλλὰ
πάντα μὲν ἐφ' ἑκάστῃ κτίσει μία. ἕκαστον δὲ γενομένων γένος,
τὴν ἰδίαν οὐσίαν ὡς χρόνου ἐστί τε καὶ μένει. ἰδοὺ καὶ ὅσον
ἁγίοις ἀθανάτοις παραδίδωσιν ὅτι μετὰ πόντου τὰ κτίσ
ματα, ἐποίησεν ὅθεν τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς
νοερᾶς καὶ λογικῆς. οὐ γὰρ ἅπερ τὸ σῶμα μετὰ πόντα γε
νέσθαι ἵνα προϋπάρχοντα ἀοράτως. ἀλλ' ἅπερ μετὰ
πόντα τὰ κτίσματα τὸν ἄνθρωπον γεγονέναι τὸν ἐκ ψυχῆς
λογικῆς καὶ σώματος. δηλοῖ ὅτι καὶ ἀμφότερα τοῦ τε σώ
ματος καὶ ψυχῆς, ὅθεν καὶ διὰ τοῦτον ἐδημιούργησε. καὶ
ἐπειδὴ ὁ κατὰ τοῦτο μετὰ τὰ ἄλογα ὡς μηδὲν ἀξίως ὅλως φησὶν
εἰρῆσθαι, ὅτι καὶ τοῦ κατὰ ψυχὴν προϋπάρχειν καὶ τοῦτον ὅθεν λόγος
ἤνωσε πρόληψις ἐκ παρθένου σαρκώσεως, καὶ τοιαύτην ἀνα
ρῶν λαμπρὰν δίδωσιν ὅτι ἁγίοις ἀθανάτοις, ὅτι τὴν πρὸς ἐπι
κτῆσιν τοῦ ὡδὶ φρονεῖν, λέγει τάδε. Εἰκότως καὶ ἀγωνιῶσιν ἔσω
τὸ πόντος, οἰνομίζον τὸ πρόληψις μεθ' ἑαυτὸ δόξαν τὴν
σάρκωσιν. καὶ πρὸ τούτων τὴν ἐσομένην ψυχὴν ἀνθρώπου τὸν
λόγον. καὶ οὐκ ἂν τὴν πρὸ τοῦ ὧδε μεμνῆσθαι. ἢ τοί
νυν καὶ τὰ φρονεῖν τοῖς ἁγίοις ἀθανάτοις, ἢ ψυχὴ

τοῦ κυ ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ κτίσματα ὅμοια ὡς θεὸς ἡμῖν χωρὶς ἀρχῆς
τῆς οὐ προϋπῆρχε τὸν σαρκικὸν αὐτοῦ ἐνδημίαν, ποίας ἀνθ' ἧς
μαρτύρεται τὸ λέγειν τὰς ἄλλας τῶν ὄντων ἀρχάς, προϋπαρχόντων
τῶν. ἀκούσωμεν δὲ πρὸς τούτοις καὶ τοῦ ἁγίου βασιλείου τοῦ
λόγου τοῦ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θν, λέγοντος
οὕτως. ὁρᾶς μή ποτέ σε παραδραμοῦσα τὸ ὀνόματον τῆς φωνῆς.
πῶς γὰρ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ ἅγιος λόγος τοῦ ἁγίου; καὶ τοῦτο
λαβόντος τὴν ἀρχὴν ἦν θρύπτεσθαι. πρὸ ἀνθρωπίνης
νης. τὰ ἔρπετά. ὅσα χέρσαια καὶ ἔνυδρα. τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.
ἀστέρες, ἥλιος. σελήνη. βοτάνη. μὴ θάλασσαν. οὐρανός. ἰδοὺ ὅπερ
σαφῶς ἡμῖν προφέρεται, μὴ σοι ἀπαχθῶσιν τοῖς τοῦ σώματος
νας μύθοις περὶ τῆς τῶν ἀρχῶν προϋπάρξεως. διδάσκει γὰρ ἡμᾶς
ὅτι ἀρχὴ τὸν ἀνθρώπινον λόγον, τουτέστιν τὸν ἀγγέλων. ἀλλὰ διαφ
ρόδην βοᾷ. ὅτι ἀνθρωπίνης φύσεως, ὑφ' ἃ ἐστι πάντων τῶν θεοῦ κτι
σμάτων πάντα τὰ κτίσματα πρὸ τοῦ ἀνθρώπου, πῶς προϋ
πῆρχον ἀγγέλοι. ὁμοίως δήπου, οὐ πρὸ τοῦ σώματος. ἀλλὰ πρὸ τοῦ
ἀνθρώπου, ὅπερ ἐστὶ ψυχῆς τε καὶ σώματος ἐξ ἀμφοτέρων τὰ πάντα γεγονέναι.
καὶ τοῦτο τοῦ δημιουργοῦ, ἅπερ ἔκαστον ἐδημιούργησεν. ἐ
γὼ δὲ καὶ ὅσα ἀγγέλοις χρηματίσαι ὄνυξιν ἐκ τῶν ἀνθρώπων προφητείας.
ὅτι δὲ ἔξωθεν προσφυῶς ἡμῖν προφητεύθη, οἷς ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἐπροφητεύθη λόγος,
ἀμφιβαλλόμενον τοῖς ἀκλινοῖς περὶ ψυχῆς τε καὶ σώματος.
ποῖ γὰρ δοκεῖ τὸ προϊέναι, οἷς ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἐπροφητεύθη λόγος,
καθαπτόμενα δή μου ἐν ἰδιαζούσῃ πολλά, ταῖς ψυχαῖς προϋφεστά
ναι λέγειν. προκαθῆσθαι δὲ καὶ τὰς κακὰς τὰς τῆς κακίας καὶ τῆς ἀρετῆς ὑποδε
χομένας. καὶ παραμένουσαν μὲν ἐν τῷ καλῷ τῇ ψυχῇ, τὸ πρόσ τὸ
σὸν μακρυσμπλοκῆς μένειν ἀπήρασον. ἢ δ' ἀπορρυῆναι τοῦ σώμα
τος οὕτως, πρὸς τὸ δεξιὸν καλοῦλιοθαίνειν, καὶ οὕτως ἐν
σώματι γίνεσθαι. ἔτεροι δὲ τὴν κτίσιν μεσοστατοῦσαν καὶ
σκληρὰν τοῦ ἀνθρώπου προσέχοντες, δεῦτε φάναι τῇ ψυχῇ δοκοῦσιν
κτίσιν χρόνου φασίν, ἐπειδὴ πρῶτον λαβοῦσα ὁ θς ἀπὸ τῆς γῆς,
τὸν ἄνθρωπον ἔπλασεν. ἔπειτα οὕτως ἐμπνεύσας εἰς τὸ πρόσωπον
σωτος. καὶ μετὰ λίγον. οἱ τῶν προτέρων παραδραμόντες λόγῳ καὶ πρεσ
βυτέρων ἐν σαρκὶ ζωῆς τῇ πολιτείᾳ τῇ ψυχῇ δογματίζοντες,
καὶ διδασκούσης τῆς γραφῆς καθαρὰν τὴν περὶ τῆς μετενσωματώσεως
μεμυθολογημένην. εἴ γάρ τις ἀκριβῶς ἐξετάσοι, πρὸς τοῦτο

κ᾽ τοῦ ἀνάγκην ‖ λόγον αὐτοῖς εὑρήσομεν τοῦ ποιεῖν. φασὶ γὰρ
ναὶ δ᾽ παρέκεινοις σοφὸς ἐπιτρήσειν, ὅτι καὶ ἀνήρ γέρων, καὶ γυνὴ
κὰς σῶμα ἢ μὴ φιλοσοφεῖ. καὶ μετὰ ῥᾳδίως ἀνέπτη. καὶ φαλακρὸς ἔφυ. καὶ
τὸν ἐν ὕδρου ἔλαχε βίον. οὐ πόρρω τῆς ἀληθείας κ᾽ τ᾽ ἐμοὶ κεῖσθαι δ
φερόμενος, ὃ περὶ αὐτοῦ ταῦτα λέγων. οὕτως γὰρ ἂν πρὸς τὴν ἡδονὴν
λοιῶν φλυαρίας ἢ ἀλογίας ἰχθύων, ἢ δρυῶν ἀναισθησίαν, ἀξίως τὰ
τοιαῦτα δόγματα, τὸ μὴν ἄλογον λέγειν διὰ τοσούτων ἐλθεῖν.
τῆς δ᾽ τοιαύτης αἰτίαν, αὕτη ἐστὶν ἡ αἰτία, τὸ προϋφεστάναι τὰς
ἀρχὰς οἰεσθαι. διὰ ἀκολουθεῖ γὰρ ἡ ἀρχὴ τοῦ τοιούτου ὁδόν, ὡς
ὡδὶ τὸ πρὸς ἕτερον ἢ παρακείμενον τὸν λόγον προφέρεσθαι, μέχρι
τούτου τεραστοθεμένην δόξαν. εἰ γὰρ διάτινος κακῶν ἀπόπαλ
αθίδου τὸν ὑπηλοπρᾶς ἢ ἀρχὴ πολιτᾶν ὢν γίνεται, ὡσπαθέτου
ὁ πάντως ὁ ὢν σαρκὶ βίος ὢν μελόγη παρὰ τὰ ἰδίων ἢ ἀσωμάτ,
ἀνάγκη πᾶσα τ᾽ ἐν τῷ τοιούτῳ γινομένῳ βίῳ, ἐν ᾧ ἡ πλάσις,
ἢ πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν φύσιν ἄφορμή, ἐν πλάσει τινὶ κακίαν γί
νεσθαι, ἢ ὡσπαθέτου διατεθλῶσαι. αὐτίνες ἡ ἀρχὴς πάθος,
ἢ πρὸς τὸ ἄλογον φύσιν ὁμοίωσις. τούτῳ προσοικειωθῆσαν αὐτ᾽,
εἰς κτῆσιν ὠδηφόσιν μεταφρυᾶναι. ἅπαξ ἡ διὰ κακῶν ὁδὸν κ
σαι, μὴ ἡ ἀναλόγως γενομένῳ πᾶσιν τὸ κακὸν προόδου λῆξαι πρ᾽.
ἢ γὰρ τοῦ κακοῦ φαῦσις, ἀρχὴ τῆς καταρτίσεως φύσιν ὁρμῆς. ἀρτίζει
ἡ ἀνάλογοις ὁκέτιν. ὅκου ὢν πρὸς τὸ χεῖρον ὁδὸν ἀνάγκης ἀλλοιω
θήσεται, πόν ποτε πρὸς τὸ αὐτὸ μέλλ προϊοῦσαι. καὶ ἀεὶ τὸ χεῖρον τ᾽
ἐν ἢ ἐστὶ φύσεως ὁδὸν εὑρίσκουσαι. ὡς περ ἡ τοῦ λογικοῦ τὸ ἀγ
αθὸν τοῦ ὑποβέβηκεν, οὕτως καὶ ἀπὸ τούτου ἢ μεταπτώσεις γίνεται. ἀλλ᾽
μέχρι τούτου προϊὼν ὁ λόγος αὐτοῖς, καὶ ὁδὸν τ᾽ ἀληθῆ φέρει. ἀλ
λὰ γε διάτινος ἀκολουθῆ, ἀπὸ τὸν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ μεταλαμβάνει. τὸ
ὂν τοῦ ὄντος ἢ ὄν, διὰ τ᾽ ἀσωμάτων αὐτοῖς τὸ δόγμα μεθοποιῆ
ται. ἢ μὴν ἀκολουθία, πανταχῆ διαφθορὰν τ᾽ ψυχῆς ὑποδέ
κεσθαι. ἢ γὰρ ἅπαξ τ᾽ ὑπηλῆς πολιτᾶς ἀπολιθῆσασα, ὅπου
δενὶ μέτρῳ κακῶν φλῶσαι δυνήσεται. ἀλλὰ διὰ τ᾽ πρὸς τὰ πάθη
σχέσεις, ἀπὸ μὲν τοῦ λογικοῦ πρὸς τὸ ἄλογον μεβαίνει. ὑπὲρ κ᾽
νου δ᾽ πρὸς τ᾽ τ᾽ φυτ᾽ ἀναισθησίαν μεταπεσήσεται. τῶν δ᾽ ἀνω
θῆτω πῶς, τὸ ἀψυχον. τούτῳ δὲ, τὸ ἀνυπαρκτον ἔπε. ὡς τὸ
διόλου διὰ τῆς ἀκολουθῆ πρὸς τὸ μηδὲν αὐτοῖς ἢ ψυχὴ μέρος
χωρήσαι. οὐκοῦν ἀμήχανος αὐτῇ πάλιν ἔφαν ἢ πρὸς ὄκρ᾽ τ᾽

ἐπάνοδος· ἀλλὰ μὴν ἐκ θαλάττου αὖθις ἄνου ἡ μὴν ἐπανόδου
γε οὖσιν· οὐκοῦν προτιμοτέρα ἡ ἐκ θαλάττου ζωὴ τῆς ἀστρωμάτου
διαφωνῆς ἐκ τούτων ἀποδεικνύουσι· δεδιδάκται γάρ ὅτι πρὸς τὴν
ρον μὲν οὐδὲν ἡ πρόοδος τῆ ψυχῆς, πρὸς τὸ καταπόνον καθ' ἑαυτὸ
κὸς ὑποβύσεις· ὑποβέβηκε δὲ ἀνάθεμα τὸν φύσιν τὸ ἄψυχον·
φ ὃ διάκολουθον ἦν ἀφ' ἑαυτοῦ δόγμασος αὖθις ἡ μὴν ψυχὴν ἀφ'· ἀλλὰ
πρὸ δὴ τοῦτο οὐκοῦν λοιπὸν ἦ τὸν ὠφελητέον ἡ μὴν ψυχὴν καταλαλεῖν
σιν· ἢ ὅπερ ἐν τοῖς ὠφελητὸν ἀνίνον αὖθις ἐπανάφοιεν βίον, πρὸ
τὴν δὲ καθὼς ἀρτὴ ἐξυλεῶδη βίον τὴ πρεῖττος ἀποδεξόμεθα
καταλαλεῖς· ἅπερ ἐκ δὴ τῶν ἢ πρὸς κακίαν καταλαμβάνον·
γον· ἐν τοῖς ὁ ἢ πρὸς ἀρετὴν ἐπάνοδος μένει· οὐκοῦν ἀκέφα-
λός τις καὶ πρὸς ὅτου οὖν διελέγχει λόγος, ὃν τὰς ψυχὰς ἐν
ἐωλεῶ πρὸ τὴ σαρκὶ ζωῆς βίον τὸν ἀναστρεφόμενον. ἢ δὲ αἰ
κακίαν ἐν δὲ ἔθεσθαι τοῖς σώμασι· προδήλου τοίνυν ὄντος τῆ
τοῦ πρὸ δίδασκαλίαν, ἢ ἀποκηρυττόμενος τὸ λέγειν προϋπαρ-
χὴν τὰς ψυχὰς τῆ σωμάτων, ἀκούσεται ἢ τοῦ ἐν ἁγίοις θεοφιλῶ
τοῦ ἐν ἡμῖν κατὰ λόγον ὀρθῆ, ἀπὸ βύλόγου τοῦ γράφοντος πρὸς τὴ
νας μοναχοὺς τὰ ὠφελητὴν φρονοῦν τε· λέγοντος τάδε· Ὁ οὐκοῦν
ἀναθεματίζον τε τὸν ὠφελητὸν, ἢ τοὺς ἄλλους αἱρετικῶς ὡς τὸ
πάντων ἀγωνίζεται τὸν ἀνάξιος ἀγαθοποιός, ἐκ παλαιο
θῆς· οὐκ ἐπαινεῖται μακαρίζεται τὴ δίκαιον τὸν ἀνόητον ἐπαινέτης ὡς
δος· ἀποδεχομένη τὸν τὸ ἀλόγων ὀρεκτικὴν τὴ ἀσεβῆς
ψηφον· Τοῦ αὖθις ἐκ τὸν ὠφελητὸν τὸ πρὸς τὴ ἐν τῇ οἰκείᾳ μοναῖς
διὰ τὴ ἀκαλοῦν τε τὴ δογμάτων ὠφελητὸν καθαίρεσιν τὸν
τόλμησον ἂν ἔφη δίδασκαλον εἶναι τὸν ἐκκλησιῶν ὠφελητὸν.
ἆρα πρέπον τὸ τοιούτων ἀνέχεσθαι, ἢ δίδασκαλὸς ἐστὶ τὸν ἐκ
κλησιῶν ὠφελητὸς, μεγαλοφρονοῦσιν ἀφανοῖτε ἢ βύνομένοι
ἢ ἔγκλωσες, οἱ μὲν, ἢ ἐν τὸν νῷ ὃν ἢ εἰς ἐν πρὸ κλῆσις φιλοσοφῶντες·
οἱ δὲ μετὰ τὸ δεῖν ἐν αὐτοῖς, ἢ τὴ ἀναφαίνεται νεκρὸ
κλοθαλίζοντες· σαφὲς τοίνυν ἐκ τὴ εἰρηνικὴν γεγράφθαι, ὅτι πρὸ
ὅτοις ἁγίοις πρέπον ἐστὶν ἀκολουθῆ, ὃς καὶ μὴ βάλλ, ὡς οἱ τὰ ὠ
φελητὴν φρονοῦντες τὴν ἔγκλωσιν καὶ πλάνην ἢ ἀφανισμὸν ἀκολάθῃ
σίαν. Λέγει ὁ ἢ ὃν ἁγίοις κύριλλος ὠφελητὸς ἀλόγων
δρέας ἐκ τῆς ὠφελητολῆς τῆς πρὸς τὴ ἐν φρουρᾷ μοναχοὺς κτῆ

λεγόντων εἰς ἄνεσιν ἁμαρτιῶν τοῦτο. ἀποτίνωσι τὴ
ἐκκλησίᾳ, ἀρνησάσθωσαν τὴν ἄνεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. ὅπερ
ἐφ' ἑκάστου ὁμολογεῖν ἐστί, πῶς ποιοῦμεν προσιόντες τῷ θεῷ
καθημένοις. ὁμολογοῦντες γὰρ τὴν πίστιν, προσεπόμεθα. ὅτι
πιστεύομεν καὶ εἰς σαρκὸς ἄνεσιν. εἰ δὲ ἀναιροῦμεν τοῦτο καὶ δὲ πι
στεύομεν ὅτι χρεία ἐστὶν ἡμᾶς ἐλευθερωθῆναι ἵνα μὴ ἁμαρτά
σωμεν, χωλεύσομεν τὴν πίστιν ἔχοντες. καὶ τὴν βασιλικὴν ἁφέντες ὁ
δὸν, βαδίζομεν τὴν διεστραμμένην. ἐφ' ᾧ ποιαύτη καὶ δοξία, τῶν
ἀληθῶς φρενοβλαβῶν. οἳ καὶ πρὸς ἡμᾶς ὡς δι' ἀπάτης φοντα τὴν ἀλήθειαν,
ἀπεκήρυξαν καὶ ἀνεθεμάτισαν. οὐ γὰρ ἐφρόνησαν ὡς χριστιανοί.
ἀλλὰ ταῖς τῶν ἀκολουθησάσαις φλυαρίαις, πεπλανήκασι. ἧς
ἀρχὴ τοῦ νοσεῖσθαι ἐν τοῦ μὴ αὐτοῦ σῶμα εἶναι. φασὶ γὰρ ὅτι
προϋπάρχουσιν αἱ ψυχαὶ τῶν σωμάτων. καὶ ἄλλας μὲν παρεγγέγραπται δὲ
ὑπὸ τῆς μακαρίας πονηρίας, καὶ ἀπέφησαν θεοῦ. καὶ τὰς ἐνεκαυτὰς
αὐτῆς, καὶ τὰ δίκαια αὐτὰς καὶ ἐσεσωματῶσθαι. καὶ ἔσιν ὡς ἐνδεὲς
μωθῆναι τῶν σαρκῶν. τοῦ δὲ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ πρὸς τοὺς
ἐν φοῦδᾳ μοναχούς. καὶ δὲ ἐκ κλησίαι ταῖς θεοπνεύστοις ἐπομέ
γραφαῖς, οὐκ οἶδε τῶν σωμάτων προϋπάρχουσαν τὴν ψυχήν. ἀλλὰ
ὁ προσαμαρτήσασαν πρὸ αὐτῶν. πῶς γὰρ ἡμᾶς ἔφθειρεν, καὶ
μαρτάνειν ἐδίδασκε. φαμὲν δ' ὅτι ἐπλάσθη μὲν ὅτ' ὅλων δὴ
μιοῦργός τοσοῦτον ἐκ γῆς. ἐνέχωσε δ' αὐτῷ ψυχὴν ὑγιᾶ. καὶ
οὐ τὴν ἐξ ἣν ἢ τοῦ ἀνθρώπου καταστολή. καὶ μεθ' ἕτερα. ὅτι δὲ κ προ
ῆλθεν ἁμαρτιῶν ὡς φασὶν ἁμαρτήματων καὶ τὰ δὲ δίκαια ἢ τοῦ ἀνθ
ψυχὴ, καὶ ἐκ τούτου καὶ ἐπλάσθη τὸν κόσμον, πῶς οὖν γραφὴν κ
ὁ παῦλος φησὶ παῦλος. τοὺς γὰρ πάντ' ἡμᾶς, δεῖ φανερωθῆναι ἔμ
προσθεν τοῦ βήματος τοῦ χυ. ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώ
ματος πρὸς ἃ ἔπραξεν εἴτε φαῦλον εἴτε φαῦλον. διαλύ γὰρ μὲν
τὰ διὰ τοῦ σώματος φανερωθήσεται φησί, καὶ οὐ δὴ μᾶλλον
καὶ τὰ πρὸ σώματος, ἃ περ ἦν προοῦσαν καὶ προαμαρτήσασαν
ψυχήν. ἃ γ' ὡδὶ μόνοις κρινόμεθα τοῖς διὰ τοῦ σώματος,
δοκεῖ χωρὶς δηλονότι προηνεγκόντος τοῦ σώματος ἁμαρτίαν. οὐ γὰρ
ἔφερεν καὶ ὅλως ἦν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ πρὸ αὐτοῦ. πλὴν φορᾷ τῆς
τοῦδ' ἡμᾶς, καὶ ἦν τοῦ νομικοῦ γράμματος δύναμις. ἃ γὰρ φη
σὶν ὁ πεπλανημένος οὐ μὴν ἐκ προηνεγκόντων ἁμαρτιῶν
λόγῳ κολάσεως ἦν τοιγαροῦν εὖ ἐδόξασε τὸ σῶμα ἡ ψυχὴ, διὰ τοῦ

λύκον ὀΐται βαρύτατον. ὑνδεδυμένον ὀξωδῆ πρὸς ἀπαθῆ ἀπο
λάσεις τὰ κώδια. ὡς ὠιὸν ἡ μὲν ἀνίλιπτος ἡ τὰ ἐκτὸς διαπε
τυπωμένα ὑπὸ φαλληνος προφαίνουσι, ὑμένον προὐσαν, ἀλλὰ
ἡ πρὸ ἡμερῶν ἐκπέτεσθαι λεγλίω λέγει· ἀποδέδεικται τοίνυν
διάπεδήσασα γραφῆς ἡ ἀλήθεια πρῶτον, ὁπόσοι δὲ τῆς ἀληθείας
ἀληθινῆ πάσῃ οὐ συλλογισμοῖσιν, ἀλλ' αὐτῇ περὶ πρὶν προ
ὑπάρξασι φαντασίαι· ἡ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις ὡ ἐλεγχόμε
παίγνιόν ἐστιν, τὸ λέγειν ὠιὸν ἡ πῶλον ἡ σελήνην
ἡ τοὺς ἀστέρας ἡ τὰ ὕδατα τὰ ἐπάνω τῶν ὠιῶν εἶναι, ἡ λο
γικάστινας εἶναι δυνάμεις· ταῦτα γὰρ σαφῶς ἀπαγορεύει
ἡ ὃ ὐνάγκαιος ἐν τῷ πέμπτῳ λόγῳ τοῦ ὑπομνήματος
τῆς ὄξαημέρου. λέγων ἡ δὲ ὠιὸν ἐλεγχόμε δοκεῖ οὕτως·
ἡμῖν ἡ πρὸς πλείστοις ἐκ κλησί, ἐφ' ἧς λόγος περὶ τῶν
διακεχυμένων ὑδάτων· οἱ προφῆται ἀνωμωγῆς ἡ νοημένη
δηλοῦσι πύθμενα, ὡς ἀλληγορεῖσθαι καὶ περιφυγόν· δυνάμεις
λέγοντες πνικὰς ἡ ἀοράτους ἡ προσηκούσας ἐκ τῶν ὑδάτων οὐ
μαίνεσθαι· ἡ ἀνωμαλῶν τοῦ στερεώματος μεμερικέναι τὰς
κράσεις· καίτοι οἱ τοῖς περιττοῖς ἡ ὑλικοῖς τόποις, πρόσ
τοις ἀνθρώποις· διαβοῦσι δὲ φασὶ ἡ τὰ ἐπάνω τῶν ὠιῶν
ὕδατα εἶναι· ἡ τοιαῦτα ἄρα θεοῦ δυνάμεις· ἀξίας
οὐσίας διὰ καθαρότητα τοῦ ἡθμονικοῦ, ἡ πρέπουσα ἀϊδιό
διδόναι τῷ κτίσαντι· τὰ δ' ὑπὸ καὶ τῶν ὠιῶν ὕδατα, πυκ
νὰ εἶναι δοκεῖ· ἀπὸ τοῦ καὶ φύσιν ὕλης ἐστὶ τὸ πο
κακὴ ἰδέα καὶ ἄμορφος καὶ ἀπερίληπτα· ἃ περ ὡς παραχώ
σιακὰ ἡ τοῖς φορυβοῖς ἡ παθ' ἡμᾶς νόμενα, φαλλόμενο
χρὴ νομίζεσθαι, διὰ τὸ ὑγρὸν μεταβλητὸν ἡ ἄπαλον ἡ κατὰ
προαίρεσιν κινητικόν· τοὺς δὲ τοιούτῳ λόγους ὡς ὀνείρατων
σκιὰς ἡ γραώδεις μύθους ἀποπεμπόμενοι, τὰ ὕδατα,
ὑδέτερα νοήσωμεν· ἡ ἡ διάκρισιν ἡ ὑπὸ τοῦ στερεώματος, ἡ
ἡ ἀποδοθῆσόν αἰ πανδοξώμεθα, κἂν ἡ δοξολογήσωμεν τὸ
τοῦ κοινοῦ ἡ ὅλων δεσπότου, τὰ ὑπερφάνω ἡ ὠιῶν πρᾶ
λαμβάνῃ ὕδατα, οὐλομηκὲς αὐτὰ φύσιν παρὰ τοῦτο ἡ
θεμένα. οὐ τε γὰρ οἱ ὠιοὶ σώματοι ἐπιδεῖ δηλονοῦν δόξαν
θεῖ, οὐ τὸ φρένωμα ζῷον ἀναίσθητον, ἐπιδὴ ἂν ἀμβλήσῃ πόκ
σαι χεῖρ αὐτοῦ· διὸ προσέχειν ἡ ἀκροαταὶ ὅτι τὸ φῶν ἡ πρᾶ,

βλάβη προσγένηται· ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ καὶ νῦν ὁμολογοῦντες τὴν μὲν τοῦ
κάκου πτῶσιν, ἀντὶ ποιούμενοι τὴν ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἐκτέθειται
τὰ αὐτοῦ ὡς μαρτύρους κατὰ δικαίων, ἢ περὶ σωτὴρ αὐτὸν
μὴ προσκυνήσαντα τοῖς δούλοις τοῦ θεοῦ· οὐδὲ γὰρ
ἐλήφθαι ἀντέχόμενος ἐκ πτώματος, ἢ ἁμαρτάνειν ὑπὸ
ὑπὸ τοῦ, καὶ τὸ ἁρπαζόμενον τῇ θέᾳ γράφῃ· ἐβλέπασε δὲ
ἀρχὴν γενέσεως καὶ ἔδετο, πῖσε πάθος ὃ κακὸς καὶ ἁμαρτελάφθη·
ἢ τίς ἦλπισε ἑαυτὸν καὶ ὑπερφάνειν αὐτόν· οὐ μὴν ἐς ὁδὸν τε
βὰς, τὰς ἑαυτοῦ βλασφημίας οὐκ ἐμέλησε ἑαυτοῦ ἔφησεν· ἀλλὰ
διὰ τῶν ἰδίων συγγραμμάτων, καὶ ἑτέροις τοῖς ὁμοίοις
πλάνῃ παρέπεμψεν· ὡς τε πάνυ ἐπαύτῳ τῷ ἁμαρτάνειν
τοῦ φίλου ἀποφθόνου φωνὴν λέγουσαν· ὅτι τινῶν μὲν
αἱ ἁμαρτίαι, πρόδηλοί εἰσι προφθάνουσαι εἰς κρίσιν· τινῶν δὲ
καὶ ἀκολουθοῦσιν· ἡ γὰρ διαδοχὴ τῶν πλάνης αὐτοῦ, ἐν ταῖς τοῦ
προτέρων ἐφέπουσα ψυχαῖς, δίδωσιν ἀκολουθεῖν αὐτῷ, ταῖς
ὀξυαρχίαις ὑπ' αὐτοῦ γενομέναις ἁμαρτίαις· ὡς γὰρ ἐκ δεξιᾶς τοῦ
τοῖς τὰ ὠφελήσοις δοξάζουσι τὴν πρὸ προϋπάρξεως τῆς
ἀσεβείας, καὶ ἄλλων αὐτοῦ μαθητολογιῶν, καὶ τῆς ἁμαρ
τελαίδος βλασφημιῶν, καὶ τοῦτο τὴν οἰκείαν προστιθέασι πλά
νη, ἐκ τοῦ κάκου διεφθαρμένοι ὁδηγούμενοι λόγων, τὸ λέγειν,
ὅτι πάντων ἀσεβῶν καὶ πρόσγε δαιμόνων, ἡ κόλασις πρᾶς
ἔχει· καὶ ἀποκαταφθήσονται ἀσεβεῖς τε καὶ δαίμονες, εἰς τὴν προ
τέραν αὐτῶν τάξιν· ταῦτα λέγοντες, ῥαθύμους μὲν ποιοῦσι τοὺς
ἀνοὺς πρὸς τὸ πληροῦν τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆ ἀλη
μένης ὁδοῦ ἀποτρέποντες, καὶ πρὸς τὴν πλάνην καὶ δυσχώρου
ἀποπλανῶντες· ἐναντιοῦνται δὲ καθ' ἁπλῆν, καὶ τοῖς παρὰ τοῦ
μακαρίου καὶ ὁσίου θεοῦ καὶ ἰησοῦ χριστοῦ λεγομένοις· αὐτὸς γὰρ ὁ κύ
ριος ἡμῶν διδάσκει· ὡς οἱ μὲν ἀσεβεῖς ἀπελεύσονται εἰς κόλασιν
αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· καὶ πάλιν λέγει τοῖς
μὲν ἐκ δεξιῶν, δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου κληρονομή
σατε ἢ ἕτοιμος μὴν ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου· τοῖς δὲ ἐξ εὐωνύμων, πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κα
τηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἕτοιμος μὴν τῷ διά
βόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· φανερῶς οὖν τοῦ κυ διὰ τοῦ
φίλου εὐαγγελίου, αὐτεξούσιον πλάσαντος καὶ πλάσαντος

πλουσίου φλογιζόμενος, καὶ τοῖς οἰκείοις ὠφελῆσαι ζητοῦν τὸν δι-
ώνιον. οὐ προθεσμίαν μετανοίας· ἀλλὰ καὶ μόνιμον καὶ φο-
βερὸν καὶ τρομερὸν τὸ κριτήριον· καὶ δίκαιον πλέον ἢ ὅσον ἐν φόβου.
μᾶλλον δὲ διὰ τοῦτο καὶ φοβερὸν ὅτι δίκαιον. διὰ τοῦτο καὶ θρόνοι τίθενται,
καὶ παλαιὸς ἡμερῶν προκαθέζεται, καὶ βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ ποταμὸς
πυρὸς ἕλκει· καὶ τὸ φῶς σκότος ἔσται, καὶ τὸ σκότος πῦρ αἰώνιον· καὶ πο-
ρεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς τὴν ἐν Χριστῷ
κρυπτομένης, καὶ σὺν αὐτῷ συμφερομένης· οἱ δὲ τὰ φαῦ-
λα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως· διὰ ἣν παρατηρεῖν
τοσαῦτα λόγου εἶναι παθόντες καστελήθησαν· καὶ τοὺς μὲν, τὸ ἄ-
φθαρτον φῶς διαδέχεται, καὶ ὑπὲρ ἅμμα καὶ βασιλικῆς τελάδος χάριτος·
ἐκλαμπούσης φανῶς πρόσωπον καὶ καθαρῶν· καὶ ὅλης ὅλως νοὶ μι-
γνυμένης· διὰ ἣν καὶ μόνιμα βασιλέα ἀνθρώπων ἐγὼ τίθημι· τοὺς
δὲ, μετὰ τὴν ἄλλη, βάσανος· μᾶλλον ὑπὲρ τὴν ἄλλων, τὸ ἀπρίφθαι
φῶς, καὶ ἐν τῷ σωμα δόπτεσθαι ὀχύρωμα πέρας ὅλε ἔχουσα··

β βασιλέως ἀθάνατος καὶ ἀφθαρτοδοκία, ἐκ τοῦ κανονικοῦ ἀνδρὸς
βιβλίου. ε ρώτησις. ε ἰ ὅπου μὲν λέγουσι δαρήσε πολλὰς,
ὅπου δὲ ὀλίγας, πῶς λέγουσί τινες μὴ εἶναι τέλος τῆς κολά-
σεως τοῖς κολαζομένοις. α πόκρισις. τ ὰ ἀμφίβολα καὶ ὡσὶ κε
καλυμμένα φρῆσθαι δοκοῦντα ἐν τισὶ τόποις τῆς θείας γρα-
φῆς, ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐν ἄλλοις ὁμολογουμένων σαφηνίζεται·
τοῦ οὖν καὶ ἀποφαινομένου ὅτι ἀπεκδύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν
αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, πότε ἐκπέμπουσι τοὺς
ἁγίους εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον ἢ ἐν τισὶ μακρυμένον τῷ διαβόλῳ καὶ
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ, καὶ ἄλλοτε ὀνόματος χάριν πρὸς καὶ
αὐτὸ φρόντος, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέν
νυται, καὶ ἔτι παλαιὸν διὰ τοῦ προφήτου τινῶν προφρικτόν,
ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ οὐ σβεσθήσεται; τούτων
καὶ τοιούτων πολλαχοῦ ὑπὸ τῶν θείων γραφῶν λεγομένων,
ἐν καὶ τοῦτο φιλεῖ τοῦ διαβόλου, τὸ πολλοῖς τῶν ἀνθρώ-
πων ὡς πρὸς λαβομένη τοσούτου καὶ τοιούτων τοῦ κακοῦ ἀποφάσεως,
εἰς τὸ μέλλον καὶ τὰ τολμᾶν τὰς ἁμαρτίας ἑαυτοῖς περιγράφειν.
ἡ γὰρ τοῦ αἰωνίου κολάσεως ἐφάπτεται τέλος, ὅξεται πάντως καὶ ἡ αἰώ-
νιος ζωὴ τέλος· ἡ δὲ αἰώνιος ζωῆς οὐχ οὕτως ἐννοοῦμεν τὸ μὴ τέλος κατὰ
δεχόμεθα, οἷον ἐχθρὸν λόγον τῇ αἰωνίῳ τέλος διδόναι· καὶ γὰρ τοῦ αἰωνί-

μάλιστα οἱ μέλλοντες τὸν ἡγεμόνα τῶν ἱερέων γενόμενον τῆς
ἐκλογῆς ἀνδρῶν ἁγίων ἐπίσκοποι, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ μισοφόβῳ
καὶ ἀσεβῶν δόγματα καὶ ὑποτεταγμένα πάντα κεφάλαια, πᾶ-
σι τρόποις ἀναθεματίσαι· ἐκπέμψαι τε καὶ ἱσταῖ παρὰ
τῆς σῆς μακαριότητος, ταύτης ἕνεκα τῆς αὐτῇ πραττομένης,
καὶ πρὸς πᾶσαν ἅπαντας ὅσοι εἰσὶ τόπους καὶ βάθρων
μονάρχας ἡγουμένους. ὧν ἕνεκα καὶ οἱ μέλλοντες, καὶ
καθάπερ μανίαν νοσοῦντα, μᾶλλον αὐτοῦ μισοφρονῆσαι καὶ ἀσεβῆ δόγμα
ἀναθεματίσουσι. δεῖ γὰρ ἅπαντι προφορᾶσθαι τὸν μηδένα τὸν
μὴ πονηρὸν ἀναθεματίσαι τοῦ τοιούτου αἱρετικοῦ καὶ αὐτοῦ
ἐκθέσεως· ἀλλὰ ταῦτ' ἔκαστον ἐκπαλαίσαι τε καὶ πάσῃ σο-
φίᾳ νοῆσαί τε καὶ ἀποφήνασθαι καὶ ἀναθεματίζειν, οἷα
δὴ λελῃστευκὼς τῆς παραδόσεως ἀλλοτρίαν καὶ θεσμοῦ καὶ τάξεως
ἁπλοῦ φέρων ἀμαχεῖ μεμαλλιωμένην λύμῃ. ταῦτα δὲ αὐτὸ
γράφειν καὶ οὐ μόνον πρὸς τὸν ὁμώνυμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν
ἐν καὶ μακαριωτάτῳ πάπαν τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ πεμπτάρχην βιβλίοις,
καὶ τοὺς λοιποὺς ἅπαντας τῶν ὁμοτίμων καὶ πεμπτάρχας. τοὺς τέσσαρας,
ἁγιοδόξους φημὶ πόλεις καὶ Ἱεροσολύμων· ὥστε καὶ αὐτοὺς προνοεῖν
θέσθαι τῷ ἔργῳ· καὶ περαιτέρω ταῦτα παραδοθῆναι· βουλόμενοι δὲ
πάντας τοὺς χριστιανοὺς γνῶναι ὡς τὰ ὑπὲρ τῶν ἐν γραμμῇ πεντεκ-
αιδεκάτῃ τῆς ἀληθοῦς τῶν χριστιανῶν τοιχάνθης πίστεως, ὡς ἐδόκει αὐτῷ
καὶ αὐτοῦ καὶ ἐμέ πρώην βλασφημῆσαι, ὅλιγας ἐπαύτῃς λόξεις πεπαυ-
ἔχθαι δοῦναι ὡς. Ἐκ τοῦ πρώτου λόγου τοῦ πεντάρχου βιβλίου.

Ὅτι δὲ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν ἐστὶ τὰ πάντα, φθάνει εἰς ἕκαστον τῶν
μεμαθηκότων ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ εἶναι. ὧν γάρ ἐστιν ἔλαττον.
ὡς δὲ, παρὰ τὸν περὶ ὄντος φθάνων λόγον μόνα τὰ λογικά. δεύτερος

ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἐπὶ τὸ κακὸν ἐκκλίνουσιν· ἀλλ' ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν ἐπείγονται καὶ

ἢ τὰς ἐξουσίας ἢ τοὺς θρόνους ἢ τὰς κυριότητας· ταῦτα γὰρ ἕκαστα
ἀνταῦθα συμβήσεται τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἐν τῷ καθ' ἕνα κόσμῳ.
ε΄ Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου, ὅτι διὰ τί μεταβάλλοι ἂν αὐτὸ τὸ κράτιστον οἰδάμως ἔχει,
συμπληρώσουσι ποτὲ ἀνθρωπότητα. ϛ΄ Ἴσως γὰρ δύναιτο ἄν
τις εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα τοῖς χθὲς ἢ ἐξουσίαις ἢ κόσμοις μακρὰ
τοσοῦτοι καθ' ἕκαστον κόσμον ἢ τινὰς κόσμους, οἵους ταῦτα θεωρεῖ
τοὺς μὴ βλασφημοῦντας ἐξαύτης μεταβαλεῖν, συμπληρώσοντας
ποτὲ ἀνθρωπότητα. ζ΄ Εἰ τὰ δύο τὰ κόσμου τμήματα, ψυχὴ καὶ σῶμα καὶ τρεῖς
ὄντως ἢ τὰ τοσαῦτα διάφορα ἀλλήλων μεμενέναι τοῦ
ὑποφῆναι αὐτόν, ἢ τὸ ποικίλον τῶν ἀποπλώσεων τῆς ὀχλουμένης
ἀναλόσεως ἀπορρεούντων. ἢ τὸν σύνδρομον ἐξ ὧν τε αἴρεται βίον ἢ
ἀτυχή; η΄ Ἐκ τοῦ δοθέντος λόγου τοῦ περὶ ἀρχῆς βιβλίου. ἢ ἀτυχῆ
ἀπορρεόντα τοῦ καλοῦ ἢ τὴν κακίαν προσκλινομένη ἢ ὡδὶ πῶς
ἐν ταύτῃ μενούσῃ, ἃ μὴ ὑποφθέντα ἀποθνῄσκουσι, ἀποκτεινούσης.
ὑπὸ τῆς πονηρίας ἀποθνῄσκουσι. καὶ μετὰ λίαν. ἢ αἴρεται
πρὸς τῶν ἀναλόσεων, ἵνα ἢ τὸν σύνδρομον, ἵνα οὕτως ἀπὸ τοῦ βίου.
ἢ τάχα κατὰ ἀξίαν τῆς ὡδὶ πλάνης τῆς κακίας, ἐν
δυσὶ ταῖς σώμασι τοιοῦδε ἢ τοιοῦδε ζῴου ἀλόγου. θ΄ Ἐκ τοῦ αὐτοῦ
λόγου ὅτι ἔφασαν τινὰς ἀπόφασις. ι΄ Εἰ τὰ ὑπὸ
τὰ μὴ τὰ εἰχὼ ὑποτομὴν ὡδὶ πῆ ἢ τῷ θεῷ, πάντες ἀποθνῄ
σουσι τὰ σώματα. ἢ ὅτι μὲν ὅπου ποτὲ ἐστὶν ἐφ' ἑαυτοῦ ἀναλύ
σεις ἐστὶν ἐν σωματικαῖς φύσεσι. ὑποφαινόμενον δύσπορον ἐὰν πάλιν
λογικὰ ὑποκαταβῇ. ια΄ Ἐκ τοῦ τρίτου λόγου τοῦ ὡδὶ βιβλίου περὶ ἀρχῶν.
ἐρωμένους τοῦ θεοῦ πάντα γίνεσθαι ἐν πᾶσιν, οὐδὲν ἀλλοτρίως ἔχειν
κακίαν κατὰ λόγον. οὔτε θεὸν πάντα γίνεσθαι ἐν πᾶσιν, οὐ γὰρ ἄλλο
μελῶδα. ἵνα μὴ ᾖ ἐν κακίᾳ ὅθεν γίνεσθαι, ἢ ἐν ἀλόγοις ζῴοις.
ἄλλου γὰρ ἄλλα. ἵνα μὴ ᾖ ἐν αὐτοῖς ὅθεν ὅτε πάντα γίνεται.
οὕτως οὐ σώματα ἄττινα τῇ ἰδίᾳ φύσει ἀτυχήσοντα. ιβ΄ Ἐκ τοῦ δοθέντος λόγου τοῦ περὶ ἀρχῶν βιβλίου. Περὶ τῆς ἀποπλώ
σεως ἢ φύξεως ἢ ἀποδιώξεως τοῦ πυρός, γράφει πνεῦμα γεννητὸν
ψυχή· οὐσιακὴ δεκτικὴ ἐπανόδου τῆς ἐφ' ἑαυτὴν περὶ ὧν ἐν ἀρχῇ.
ὅπερ νομίζω λέγεσθαι ὑπὸ τοῦ προφήτου ἐν τῷ, ὡσεὶ ἀτμὸς ἡ ψυχή
μου ἐστὶ ἀναπαυσόμενος. ὡς τὸ ὅλον τοῦτο εἶναι νοῦς. πῶς οὖν τὸ
γον ἐστὶ ψυχή· ἢ ψυχὴ καθορᾶται σῶμα γινόμενον; ιγ΄ Ἐκ τοῦ αὐ

ψυχὴ ἐστὶν ἀθάνατος· ὡς γὰρ ἐκ τοῦ ἀθανάτου τὸ θνητὸν γεννᾶται καὶ
ἐκ τοῦ θνητοῦ τὸ ἀθάνατον, οὕτως καὶ ἡ ζωὴ ἐκ τοῦ θανάτου καὶ ὁ θάνατος
ἐκ τῆς ζωῆς· καὶ ἔστιν ἑκάτερον κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὃν εἶπον ἐγώ.
εἰ γὰρ ἀποθνήσκει τὸ ζῶν, οὐκ ἐξ ἄλλου τινὸς ἀποθνήσκει ἢ ἐκ τοῦ
ζῆν· τεθνεῶτα γὰρ ἐστίν· καὶ τὸ τεθνεὸς οὐκ ἐξ ἄλλου τινὸς ἀναβιώσεται
ἢ ἐκ τοῦ ζῆν, ἐπειδήπερ ἐστὶν ἀναβιῶσαν· ἀναβιώσεται οὖν ἐκ τοῦ ζῆν
τὸ τεθνεὸς καὶ ἐκ τοῦ τεθνάναι τὸ ζῆν· ἐκ γὰρ τοῦ ἑνὸς τὰ δύο ἐστίν,
ἐκ τοῦ ζῆν καὶ τοῦ τεθνάναι· καὶ τὰ μὲν δύο ἐστὶν ἃ λέγω, ἡ δὲ ζωὴ καὶ
ὁ θάνατος· ἐκ τούτου οὖν ἐκεῖνο ἐστίν, ὅτι ἐκ τοῦ ἑνὸς τὰ δύο ἐστίν,
ἐκ τοῦ ζῆν καὶ τοῦ τεθνάναι· καὶ ἐκ τοῦ τεθνάναι τὸ ζῆν· καὶ ἐκ τοῦ
ζῆν τὸ τεθνάναι· καὶ ἐκ τοῦ τεθνάναι τὸ ζῆν· καὶ ἐκ τοῦ ζῆν τὸ τεθνάναι·
καὶ ἐκ τοῦ τεθνάναι τὸ ζῆν· καὶ ἐκ τοῦ ζῆν τὸ τεθνάναι· καὶ ἐκ τοῦ
τεθνάναι τὸ ζῆν· καὶ ἐκ τοῦ ζῆν τὸ τεθνάναι· καὶ ἐκ τοῦ τεθνάναι τὸ ζῆν·
καὶ ἐκ τοῦ ζῆν τὸ

δι᾽ αὐτοῦ τοῦ γοῦν καὶ νῦν διαφόρων γενομένων συνόδων εἴτε τῇ μακρᾷ καὶ ἀσεβείᾳ καὶ τῇ μεγάλῃ βλασφημίᾳ, πάντες ὅσοι συνῆλθόντες, τοὺς μὲν ἐπὶ κρυπτομανίᾳ καὶ φρονοῦντας τὰ ἀρέσκοντα τοῦ ἀρείου, αὐξέντιον δηλέγω τὸν ἀντιμεδιολάνου καὶ ὁσσιον καὶ οὐάλεντα, καὶ μαΐονα ἀπὸ τῆς παννονίᾳ, παμφιλοφρονῶς ἀσπασάμενοι, ἀνεθεματίσαμεν ἐγράψαμέν τε πανταχοῦ. διὰ τοῦτο τοίνυν τοιούτῳ ἑαυτοῖς ὑπηνοφῦ ὄντα συνόδων, καὶ δεῖται σὺν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ συνόδου ὄντα καλεῖσθαι, φανερῶν ὄντων καὶ γεγονότων. πρὸ πολλοῦ πάντες αἱρέσεις. ὀξυρέγχου τῆς ἀφροσύνης, διὸ καὶ μᾶλλον φανῆναι σύνοδος τότε οὐκ ἔσχεν. πῶς τοίνυν ἐπὶ τηλικαύτῃ ἀφισβητήτῳ ἐζητήσην τινὰ διαφοράν. φανερόν ἐστιν καὶ τοῖς ἐκτὸς οὐδὲν θαυμαστόν, φ᾽ τὰ καθ᾽ ἑαυτὸν γραφέντα διαβάλλουσιν. ὡς πρὸς ἑλληνες ἀκούοντες τὰ φ᾽ ὑμῶν ἐγράφη ἀμφίβολον καὶ χρεῖον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, καὶ μᾶλλον ἡγοῦνται περὶ θεοῦ φρονοῦσι διδασκαλίαν. φ᾽ ἑτέρῳ δοκεῖ ὡς τὸν ὀρθῶς πιστεύειν καὶ γράφειν τὰ δηλωθέντα παρὰ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ τοῦ ζητεῖν ἀναστοχάζεσθαι θέλοντες, οὐδὲν ἕτερον ποιοῦσιν ἢ κατὰ γραμμὴν τὸν μὲν πλησίον πολεμίζουσιν ἀλλὰ προπολεμοῦσιν. λογομαχοῦσι δὲ οὐδενὶ χρησίμως, ἢ αὐτοὶ καταφρονοῦνται. ταῦτα δὲ οὕτω γράφω, ἐν τοῖς παρὰ τῆς σῆς θεοσεβείας πραχθησομένοις, ὑπομνήσαι, ἂν μὴ γραφῶσιν ὄφελον. ἵνα μὴ ὑμνήσωμεν τῶν τοῖς μετὰ ταῦτα γενομένων. τίς γὰρ ἤκουσε τοιαῦτα πώποτε. τίς ὅδε διδάξας ἡμᾶς. ἐκ μὲν γὰρ σοφῶν ὀξελθόντες λόγος κεῖ, ἢ νόμος θεοῦ ὀξέλιπε. ταῦτα δὲ πόθεν ὀξῆλθε ἢ ποῖος ἄδης ἐρύξατο ὅλως οὐσίαν ἐν πνεύματος σώματι, τὴν τοῦ λόγου θεότητα. ὅτι ὁλόσος ἐσαρκώθη καὶ ὅφθη καὶ τελείας καὶ ὅλον τὸν σῶμα μεταβέβληκε καὶ ἠλλάγη ἰδιότητος φύσεως. τίς ἤκουσεν ἐκκλησία σιωπᾷ πόλεως παραχεῖται, ὅτι θεὸς ἢ οὐ φύσει σῶμα περιφορεῖ ὄκες. ἢ τίς τοσοῦτον ἠσέβησεν ὡς τε ἐπὶ νοῦν καὶ φρονεῖν ὅτι ἡ θεότης ἄνευ ἢ ὅλου οὐσίας τῶν περὶ πρίεται ἢ, καὶ αὐτῆς ἐκτελέσουμεν. καὶ τὸ ἐξ ὑλῶν καθηλωμένον, ὃ καὶ τὸ σῶμα, ἀλλ᾽ ὡς τὴν ὅλην μορφὴν τῶν σοφίαν οὐσίαν. τίς ἀκούων ὅτι ὁ κύριος καὶ ἀλλ᾽ ἐκ τ᾽ ἑαυτοῦ οὐσίας μετεποίησε ἑαυτῷ σῶμα παθητὸν ὅλον, ἀ᾽ ποῖον ἀλλοτρίαν οὐ λέγοντα τῶν τοῦ. τίς ἂν ἀθέμιτον τοῦ τὴν ἐπινοίαν ἀσεβῆσαν, ὥστε καὶ ἀσεβούμενον ἡδὺ καὶ ἀπεῖν,

ὃ ἰδιωσάμενος νόμῳ, ἀπέθανεν ἀπ' αὐτῆς ὁλοσχερῶς. καὶ ἐδέδεκται πάσας μὲν τὰς σώματα λῦσαι λόγους. ἀλλὰ σῶμα λῦσαι τοῦ λόγου. καὶ τοῦτο φανερὸν ἀναστὰν ἐκ τῶν νεκρῶν ἐφανέρωσεν. καὶ ἓν ἐν ἀνθρώπῳ πάντες ἦμεν ἄλογοι, ὁρῶντα καθηλουμένον ἐν ἰδίῳ σώματι, καὶ δυνάμενον κωλύσαι ἐκ τοῦ ἐκκρεμάσαι. ἀλλὰ καὶ ἴδιόν τι τοῦ τοῦ σώματος ἴδιον ὡς ἐν αὐτοῦ σώματος. ἀμέλει τοῦ σώματος τύπτομένου παρὰ τοῦ ὑπηρέτου, ὡς αὐτὸς πάσχ ἔλεγε, τί με δέρεις. καὶ ἀλλαχοῦ φησὶν τὴν φύσιν, ὅμως ἔλεγχε. τοίνυν τοῦ λόγου ἔδωκε φύσει μαθητάς. καὶ τὸ πρόσωπον μου ἐκ πτέρνης ἀποκρύπτεσθε. εἰ γὰρ τοῦ λόγου ἔπασχε τοῦ λόγου, πῶς ἂν τῶν λόγων αὐτῷ λόγος φύσει ἐαυτὸν ἀνέφερεν, ἵνα μὴ φύσει τῆς τοῦ λόγου φθόγγους μεταλαχεῖν δυνηθῶμεν. καὶ ἵνα παράδοξον ὂν τὸ ἀνθρώπου, ἵνα ὑπομένων καὶ μὴ πάσχων. πάσχων μέν, ὅτι τὸ ἴδιον ἦν τοῦ ἔπασχε σώματος. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ πάσχοντι ἵνα μὴ πάσχ. διότι τῆς φύσεως ἦν ὁ λόγος, ἀπαθὴς ἐφ. καὶ οὕτως μὲν ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἵνα ἐν τῷ παθητῷ σώματι. τὸ ἰδιωσάμενος ἐφ ἑαυτῷ τὸν ἀπαθῆ λόγον, ἀφανίζον τὰς ἀσθενείας αὐτοῦ τοῦ σώματος. ἐποίησε τοῦτο καὶ ἐμὲ ἡμᾶς οὕτως, ἵνα τὸ ἡμέτερον αὐτοῦ δεξάμενος καὶ προσενέγκων τῇ θεότητι, δόξαν φθορᾶς ἀφθαρσίαν. καὶ λοιπὸν τοῖς ἐαυτοῦ παθηταῖς ἡμᾶς, ποιήσῃ τὸν ἀπόστολον φάναι, τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν. καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. οὐθὲν φησὶ γενόμενον ὡς τινὰ πάλιν ὑπέλαβον. ἀλλ' ὂν τῷ ἀληθείᾳ ἀνθρωπινόμενον θεοῦ φησὶ, ὅλου τοῦ ἀνθρώπου σεσῶσθαι. φησὶ γὰρ τὸ ἀνθρώπινον καὶ σκῆνος, τοῦ θεοῦ λεγόμενον φαντασίαν εἶναι, οὐδὲ δοκήσεως καὶ πάντα φασὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὸν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μὴ ἀληθινὸν ἀλλὰ φαντασίαν σῶμα ἔχειν. ἀλλὰ μὴν οὐ χῆς καὶ σώματος ἀληθοῦς ἐαυτῷ ἔφερεν. ἀντίνοον ἄρα φύσει τὸ σκηνεῖ καὶ τὰς θήκας, καὶ ἀληθινὸν ἦν σῶμα τοῦ σῶσαι. ἀληθινὸν ἦν, ἐπεὶ δὴ καὶ ἦν τῶν ἡμετέρων. ἀδελφὴ γὰρ ἡμῖν ἡμῶν ἐστι. ἐπεὶ καὶ οἱ πάντες σὰρξ τοῦ ἀδάμ ἐσμεν. καὶ τοῦτο ὀκνῶν τις ἀμφιβαλλοι μυηθεὶς ἐν ἑρμηνευόλουκας. μετὰ γὰρ τὸ ἀναστῆναι καὶ σκῆνει νεκρῶν, δοκοῦντων τινὰν μὴ ἐν τῷ σκηνεῖ σώματι βλέπειν τὸν κν, ἀλλ' ὂν τι τοῦτο πνεῦμα θεωρεῖν, ἔλεγεν. ἴδετε τὰς χεῖρας μου καὶ τοὺς πόδας ἐν ἐγώ εἰμι αὐτός.

ἡμᾶς ἀφ' ἑαυτῶν ἔμαθεν ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα· καὶ τοῦτο ὅτι ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· ὄψεσθαι δὲ αὐτὸν καὶ οἱ πολεμήσαντες ἔμελλον ἐν σαρκὶ ὄντα τὸν κύριον· οὐ γὰρ ἦν πνεῦμα καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε σάρκα καὶ ὀστέα ὄντα, ἀλλ' ἔχοντα. ἵνα μὴ αὐτὸς ὁ λόγος δοκῶν τὸ καὶ πρὸ τοῦ φανερωθῆναι μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἓν καὶ πάθος εἶναι πιστευθῇ. τούτων οὕτως ἐχόντων ἡ ἀποδοχὴ, πρεσβύτερόν ἐστι τὴν ἀλλοιωτικὴν ὑπόθεσιν ἀποδοκιμάζεσθαι καὶ μηδὲν ἀλλοιωτικὸν περὶ αὐτὸν νοεῖν. ὁ γὰρ τοιοῦτος λόγος τὸ ὄντος οὐσίου ἀφαιρῶν, ἀλλ' ἐκ μεταβολῆς τὸ πάθος ἐπιφέρων τοῦ σωτηρίου πάθους ἐστὶ κενωτικός. τοῦ γὰρ σώματος τὴν ἀλλοίωσιν ὁ λόγος μηδὲν τοῦ ὄντος οὐσιοῦσθαι ἐᾷ, ἀλλ' ἐκ μεταβολῆς τὸ πάθος ἐπιφέρων τοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ αὐτοῦ τοῦ λόγου μὴ παθητοῦ ὄντος σαρκὶ ἡνωμένου. τὸ γὰρ παρὰ τῶν Ἰουδαίων λεγόμενον ὅλος σαρξ ἐγένετο, τοιοῦτόν ἐστι τὸ διάνοιαν. καθὼς καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου τοῦτο δυνατὸν εὑρεῖν· γέγραπται γὰρ παρὰ τῷ παύλῳ. χς ὑπὲρ ἡμῶν γέγονε κατάρα, καὶ οὐκ ἐπ' ἐκείνου κατάραν γέγονεν, ἀλλ' ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν ἀνεδέξατο κατάραν δῆλον καταράν γεγονέναι, οὕτω καὶ σὰρξ ἐγένετο οὐ παθητὸς σὰρξ καὶ, ἀλλ' ὅτι σὰρξ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἀνείληφε θνητὸν σῶμα· καὶ γὰρ τὸ ἐπὶ πᾶν ὅλος ἐγένετο, ἴσον ἐστὶ πάλιν ἐπὶ πᾶν ἄνος γέγονε· καὶ τὸ φρενιτιῶν ἐν τῷ ἰωήλ· ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνς μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ἀλόγων ἵππος γέγονε ἢ ὄνος γέγονεν ὅλος, ἀλλ' ἐκ πολλῶν ἄνος ἐστίν, ὧν ἕνεκα καὶ ἡ ἄνος γέγονεν ὅλος· τοῦ δὲ ῥητοῦ τοιοῦτον ἔχοντος τὸν διάνοιαν, ἀκόλουθον ἐστὶν ἐν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, πάντας οἰνομίσαντας πρότερον εἶναι τὴν δεξαμενὴν σάρκα, καὶ πρὸ τούτου ἐσχηκέναι λόγον ἀνθρώπινον τὸν λόγον, καὶ ἐν αὐτῇ πρότερον αὐτὸν δεδιδάχθαι· πάντων δὲ καὶ οἱ πάντες, καὶ ἕνα δεκτικὸν εἶναι θανάτου τὴν σάρκα· ἀλλὰ τῆς ἀθανάτου φύσεως εἶναι τοῦτον· ἀφαιρεῖται φανερόν, πῶς ὁ παῦλος παρεδίδου κορινθίοις ὃ καὶ παρέλαβεν· ὅτι χς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας· πῶς γὰρ ὅλως καὶ ἀνέστη, μὴ προσαπέθανεν· ἐφ' ᾧ τι οὐ μεγάλως οἱ καὶ ὅλως συνομιληθέντες διώσασθαι ἂν τῆς τελειώσεως γενέσθαι τε πρόξενοι, ἀλέγοιεν τὸ κατὰ μέρος εἶναι σῶμα. ὁμοούσιον μὲν γὰρ φησιν ἐὰν εἴπωμεν τὸ σῶμα τῷ λόγῳ, μὴ ἡ τελείωσις οὐδὲν ξένον ἢ ἀπὸ τοῦ φθειρομένου τὸ λόγος· ἐὰν δὲ ἀνθρώπινον εἴπωμεν τὸ κατὰ μέρος σῶμα, ἀνάγκη ξένον εἶναι τὸν κατοῦσίαν τοῦ σώματος ἢ οὐ τὸ ἐν αὐτῷ τοῦ λόγου, τετράδα ἀντὶ τελειάδος γίνεσθαι διὰ τὴν τοῦ σώματος προσθήκην.

ταῦτα οὕτως λέγοντες, οὐνοοῦσιν ὅπως ἑαυτοῖς πεθι πίπτουσι.
κ̣ γὰρ κἂν μὴ σκιαφιλέγωσι τὸ σῶμα ἀλλ' ὅμοούσιον αὐτὸ
τῷ λόγῳ, οὐδὲν ἧττον ὅπερ ὑπεκρίνοντο μὴ ἀφρονοῦν
τες νομοθετῶσι, τοῦτο κ̣ τὴν αὐτὴν ἴσχυσαν δ̣ χθήσον λέγοντες
τε πρᾶδα· ὡς γὰρ ὁ υἱὸς κατὰ τὰ πρᾶξ ὅμοούσιος ὢν τῷ πε̣
ὀκέφυν αὐτὸς ὁ πατ̣ρ̣, ἀλλ' υἱὸς πρὸς πρᾶ λέγε̣ ὅμοούσιος, οὕτως
τὸ ὅμοούσιον σῶμα τῷ λόγου, ὀκέφυν αὐτὸ ὁ λόγος, ἀλλ' ἕτε
ρον πρὸς λόγον· ἕτ̣ρ̣ου ὄντος, ἕφαν κατ' αὐτὴν ἁπάντ̣ τελάσ,
τετρᾶξ· οὐ γὰρ ἁπλῆν τὴν ὑπόστασιν τελάδα κ̣ ἀδιαίρετον
τελᾶς δέχε̣ προαθλίκην· ἀλλὰ ὑπαρ' αὐτούτων ὧδ̣ νενομί
νη· κ̣ πῶς χειφιανοί, ἕτ̣ρ̣ον παρ' ἀτὸν ὄν τὸν ἓν ὠδ̣ νοοῦσιν· πα
λὶν γὰρ κ̣ ὧν τῷ ἑτ̣ρ̣ῳ αὐτ̣ σοφίσματι, ἀφροσύνως ὄξε φιν ὄν,
ἢ διὰ τὸ εἶναι κ̣ λέγεσθαι ἐν ταῖς γραφαῖς σκιᾶς εἶναι κ̣ ἀν̣θρ̣ώ
πινον δ̣ σῶμα τοὺς φᾶς, νομίζουσιν ἀν̣τ̣ὶ τελάδος τε τρᾶδα λέ
γεσθαι, ὡς προαθήκης γινομένης διὰ τὸ σῶμα, πολὺ πλανῶν
ται τὸ ποίημα σεμνοξιοῦντες τῷ ποιητ̣ῇ· κ̣ ὑπονοοῦντες δύ
νασθαι τ̣ θεότητα προαθλίκως λαμβάνειν· κ̣ ἠγνόησαν ὅτι οὐ
διὰ προαθλίκως θεότητος γέγονε σὰρξ ὁ λόγος, ἀλλ' ἵνα ᾖ σὰρξ
ἀνάστ̣ῃ· οὐδ' ἵνα βελτιωθῇ ὁ λόγος, προῆλθεν ὀκέφυν· ἀλλ' ἵ
να τὸ ἀν̣θρ̣ώπινον γένος λυτρώσ̣ῃ· πῶς οὖν οἱόν τε τὸ διὰ
λόγου λυτρωθῆναι σῶμα κ̣ ζωοποιηθέν, προαθλίκως δὲ θεότη
τος τῷ ζωοποιήσαντι λόγῳ ποιεῖν· μᾶλλον γὰρ αὐτῷ τῷ
ἀν̣θρ̣ώπινῳ, προαθήκη μεγάλη γέγονεν ὀκ τῆς τ̣ λόγ τὸ προσ
αὐτὸ κοινωνῆ̣σ̣αι κ̣ ἕνωσις· ἀπὸ γὰρ ἧς νῦν τοῦ γένους ἀθάνα
τον· κ̣ ψυχικὸν ὄν, γένε πνεύ̣ικόν· κ̣ ὀκ γῆς χοϊκόμενον, τὰς οὐ
ρανίους διέβη πύλας· ἥμεθα γοῦν τελᾶς κ̣ λαβόντος ὀκ νεκρῶν
σῶμα τοῦ λόγου, τελᾶς ἐστὶν οὐδ̣ ἐχομένη προαθλίκως οὐ
δ̣ ἀφαίρεσιν· ἀλλ' ἀδ̣ τελάδ ἐστί· κ̣ οὐ τελάδι μία θεότης συ
νῴκεται· κ̣ οὕτως ἐν τῇ ὀκκλησίᾳ εἷς θ̄ς κ̣ πρύτ̣ις τ̣ ἐστὶ τοῦ
λόγου πατ̣ρ̣· ὀκδὴ τούτου σιωπήσομαι λοιπὸν κ̣ οἱ πόλεμοι τὸν
τὸν ὀκ νεκρῶν προελθόντα, μὴ εἶναι αὐτὸν τὸν κ̣ρ̣ὸν κ̣ θν̄· ἀλλὰ
γὰρ θ̄ς λὼ ἐν σῶμα λαβ̣ὼν, πῶς θὺθὲς προελθὼν ὀκ νεκρῶν, ὀκλὴ
θη σημανθήσ̣ομαι· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θ̄ς· πῶς δ̣ κ̣
ὅπαῦλος; ἀλλ' ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, ῥωμαίοις ἔγραφεν, ὄξεων
ὁ χ̄ς τὸ κ̣ σὰρξ καὶ ὅσων αὐτ̣ πάντων ἦν θ̄ς, εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶν

ἀμελῶ. οὐκοῦν ὁ μὲν λόγος τῶν σαν κ οἱ πρότερον ἀρνούμενοι τὸν
ἔνσαρκον εἶναι θν, ἐσφάλθαι πεπόμενοι πάσαις ταῖς θείαις γρα
φαῖς. καὶ λίαν ὁ τῶν θεσσαλ. ὅτι μετὰ τὸ ἰδεῖν ἑαυτοὺς τοὺς ἐκ ἵν
λων τύπῳ, ἀνεβόησαν. ὅσ μου κ ὁ θς μου. θς γὰρ κ χς τῆς δό
ξης εἰσὶν υἱός, ἀλλ' ἐν τῇ δόξῃ καθηλουμένῳ κ ἀπὶ καλοῦμε
νοι σώματι. τὸ δ' σῶμα ἐπαοχεύμενον τῷ ξύλῳ. καὶ
ἔρρεεν ἀπὸ τῆς τούτου πλευρᾶς, αἷμα κ ὕδωρ. νεκρὸς ὁ τοῦ λόγου
τυγχάνων, πεπληρωμένον ἐν τῇ θεότητος. διὰ τοῦτο γοῦν ὁ ἥ
λιος τὸν δημιουργὸν ὁρῶν ἑαυτοῦ ἐν τῷ ὑβριζομένῳ σώματι
ἀνεχόμενον, τὰς ἀκτῖνας σωὲ σπάλε κ ἐσκότισε τὴν γῆν,
αὐτὸ τὸ σῶμα φύσιν ἔχον θνητήν, ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ φύσιν ἀνέ
φη, διὰ τὸν ἐναποῦλόγον. κ πέπαυ μένη τ κ φύσιν φθορᾶς. ἐν
δυσάμενον τὸν ὑπὲρ ἄνθρ λόγον, γέγονεν ἄφθαρτον. περὶ τοῦ
φωνῆσαι ἕξ αἰτίνας κ λέγειν, ὡς πρ ἐφ ἑκάστου τῆς προφητ
είας τοῦ λόγος, οὕτως κ ἐνταῦθα ἐκ μιᾶς ἡλικ ὁ λόγος,
περιελόντες τὰ γεγενημένα, φανερὰν ἔχουσης τὴν ἀνοίαν τῶν
τῶν καθ' ἡμᾶς. ἐγὼ γὰρ οὕτως ἠλθ, διατί οὕτως ἐκ παρθένου
κ μὴ ἐξ ἀνδρὸς κ γυναικός. οὕτω γὰρ κ ἕκαστος τῶν ἁγίων εἶχον
νήθη. ἢ διατί οὕτως ἐγήγοντος τοῦ λόγου, ὁμοῦ ἐκ καθ' ἑκά
λέγει ὑπὲρ ἡμῶν γεγενῆσθαι, ἀλλ' ὁ τούτου μόνος. διατί ὁ καθ' ἑκά
στον τῶν προφητῶν ἰδιάζων τος τοῦ λόγου, λέγει ἰδιάζοντος τοῦ ἐκ
μαεῖ, ὡς ἐπαξιδιάζοντος τῶν ἁγίων ἰδιάζοντος.
ἢ διατί οὕτως ἐγήγοντος ὡς ἦλθεν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν ἁγίοις, οἱ
μὲν ἄλλοι πάντες ἀποθανόντες οὔπω ἀνέφησαν. ὁ δ' ἐκ μαεῖ
μόνος τεθνήκως ἀνέστη. ἢ διατί ὅμοιος τοῖς ἄλλοις ἐγήγοντος
τοῦ λόγου, λέγει μόνος ἐκ μαεῖ, σημαίνουσι ἀλλοιούμενος.
πληρωμένου θεότητος κ τεχθέντος ἐξ αὐτῆς. τὸ γὰρ σημαίνειν
μεθερμηνεύεται μεθ' ἡμῶν ὁ θς. ἢ διατί ἐπὶ οὕτως ἦλθ, ἐπὶ
σθίοντος ἐκ καθ' ἑκάστου τῶν πίνοντος κ κοπιῶντος κ ἀποθνή
κοντος, οὐ λέγει ὡς αὐτὸς ἐσθίων κ κοπιῶν κ ἀποθνήσκων,
ἀλλ' ἐπὶ μόνου τοῦ ἐκ μαεῖ. εἰ γὰρ ἐπαθε τούτου τὸ σῶμα,
ταῦτα ὡς αὐτοῦ πάσχοντος ἐρήται. κ τ ἄλλων ὁ πάντων
λεγομένων μόνον ἐτέχθησαν κ ἐγεννήθησαν, ἐπὶ τοῦ ἐκ μαεῖ
μόνου εἴρηται, κ ὁ λόγος σαρξ ἐγένετο. ἀξιῶν δείκνυται ὅτι πρὸς
μὲν τ ἄλλους πάντας, γέγονεν ὁ λόγος τοῦ προφητεύειν χαεῖ λ.

ἐκ Μαρίας, οὗτος ὁ λόγος ἑαυτῷ σάρκα λαβὼν, προῆλθε ἄνθρ̄ος.
τὴν μὲν φύσιν ἡμῖν ὁμοίους λόγος ὢν τοῦ θ̄υ. καθὸ δὲ σὰρξ καὶ ἐκ
σπέρματος Δαβὶδ ἡ κατὰ σάρκα Μαρίας γενόμενος ἄνθρ̄ος, ὡς φησὶν
ὁ παῦλος. τοῦτον ὁ πρ̄ης ἐδόξαζεν ἡ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἡ τοῦ
ὄρους λέγων. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ ηὐδόκη
σα. τοῦτον οἱ μὲν ἀφρονοῦντες ἠρνήσαντο. ἡμεῖς δὲ ὡς γνώ
κοντες, προσκυνοῦμεν. οὐδιαιροῦντες τὸν υἱὸν ἡ τὸν λόγον.
ἀλλὰ τὸν λόγον ἐνδόξως φανῆναι τὸν υἱὸν δι' οὗ τὰ πάντα γέγονε,
ἡ ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. διὸ καὶ ἐφανερώσαμεν, πᾶσι ὅλως ἐν
ὑμῖν περὶ τοῦ τρόπου φανερᾶν φιλονεικίαν. ἀλλὰ χάρις
τῷ θ̄ῳ, ὅτι ὅσον ἐλυπήθημεν ἐν τῷ γράφειν τοῖς ὑπομνή
μασι, τοσοῦτον ἐχάρημεν διὰ τὴν πλήρωσιν τούτων. μετὰ γὰρ σπου
δῆς ἀνεχωρήσαμεν. ἡ δρίωθησαν διὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν
θ̄ῳ βοᾶς καὶ ὀρθοδόξου πίστεως. τοῦτο γοῦν πρότερον κἀμὲ
πολλὰ σκεπτόμενον, πέπεικε μᾶλλον τὰ ὀλίγα ταῦτα συγ
γραμμάτια ἐκ τῆς σιωπῆς ἀνακαλέσασθαι, τοῖς
ἐκ τῆς συμφωνίας πρόφασιν τοῦ χαίρειν παρασχοῦσιν ἡμῖν.
ἀξιῶ τοίνυν προηγουμένως μὲν ἅπαν ὅλως θυλάβειαν ἡ δευτέρου
τοὺς ἀκούοντας, μετὰ σωφρονίσεως ἀρεθῆς ταῦτα δέξασθαι.
ἡ ἡμῶν τι πρὸς θυσέβειαν λάπτ, τοῦτο διορθώσασθαι ἡ δηλῶ
σαι μοι. ἡ ὡς παρὰ ἰδιώτου τοῦ τῶ λόγω, μὴ καταξίωσον μὴ ὁ τὸ
λεγόμενον, συγγνώναι πάντας τὴν ἡμετέρου περὶ τὸ λέγειν
ἀσθένειαν ∴

+ τέλος ἔσχεν τὸ πρ̄ βιβλ̄ ὧν πεντ̄ ἡ οἰκουμενίου ἡ ϛ̄ σὺν θ̄ῳ ἀρ̄χ̄ τ̄ βιβλ̄ τ̄
βιβλιοθήκης τ̄ ἁγ̄ ὀρ̄ ὀρθοδ̄ πατρ̄ ἡμ̄ ἀλεξ̄ τ̄ βασιλ̄ ἐν ᾗ ἡ πάντα ὁμοῦ ἐστὶν ἡμ̄
ποιήσεις ἡ ἀπ̄ ἀριθ̄ ἡ ϛ̄ σελίδες, πεντ̄ τετρακ̄ τ̄ ὑπὲρ κ̄ χ̄ βφοδ̄ ἐστιν:
ἐρεφθη δὲ ἐν μηνὶ ὀκτ̄ τ̄ π̄ ν̄ δ̄ ἔτους: ϡν̄ ϡδ̄: ++++

Anno 6954.

+ πράκτικα τῆς οἰκουμενικῆς ἁγίας συνόδου· τόμος πρῶτος.

Θ εἰ ἀλλά καὶ τὰ περιφθάσαντα πρὸς δόμον, τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης· ἀποδοθέντα τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ πάπᾳ, τῷ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης· διὰ τὸ τὸν αὐτὸν δόμον τοῦ παρόντος μεταβῆναι βίου· ἡ ἀπογραφὴ τῆς σάκρας· ὑπὸ μακαρίτου τοῦ κῦ κὸ δεσπότου Ἰωάννου κὸρ ἔς ἦν, αὐτοκράτορος Φλαβίου κωνσταντίνου τοῦ πρὸς μάρασβασιλέως, σάκρα δόμῳ τῷ ἁγίῳ τάφῳ τῷ μακαρίῳ τῶν ἀρχιεποκόπων τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης κὸ οἰκουμενικῶν πάπα·

Ἀντωσὶ αὐθέντα κὴ ὑμέτερα πελκὶ μακαριότης, κὴ πλάφοι τῆς σὸ καθ' ὑμᾶς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, ὡς ἀφ' οὗ περ ἐκέλθομεν ὅτε αὐτοκράτορες κωνσβασιλέβην ἡμᾶς, πολλάκις ἐφρόντισαν τῶν τινῶν κίνησιν ποιήσασθαι περὶ τῆ φιλονικουμένων ῥητῶν, ἕνεκεν τοῦ τῆς θεοσεβίας δόγματος, μεταξὺ τοῦ μέρους τῆς τε καθ' ὑμᾶς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, κὴ τῆς ἐν τῷ θρόνῳ τῆς φθονερᾶς κὴ ἀμφισβητησάσης, διεκωλύσαμεν τοῦ τοιγαροῦν μὴ ὠφελησόμενοι δεχομένους γινώσκοντες, ὡς ἀπομεμηκῆς ἀμφισβητήσεως, πρὸς οὐδὲν ἄνωσιν γενέσθαι δύνατο, ἀλλὰ κὴ τὸ κακὸν πλέξαμεν· κὴ κὰν ἡ τῶν ἀγχιθύρων ὀδυνᾶσθαι ὑπὲρ πάσαν ὀδύνην, διὰτε τὰ γινόμενα κὴ τὸν περὶ τούτου ὀνδιεσμὸν ἐκ τῆς ἑσπέρας, κὴ διαπτὼ τῆς ἀληθείας, τὸ τοῦς καθ' ὑμᾶς ἀρχιερεῦς κὴ τὸν ὀρθόδοξον πλεῖ λαόν, διὰ τίνας καινοφωνίας σχίσματι περιπεσόν, κὴ τοῦ ὠφελήματι γενέσθαι τοῖς τεθεοσεβεσι κὴ αἱρετικοῖς, ἀλλὰ πᾶσα ἀποδεδώκαμεν τῷ θεῷ πλεῖ, αὐτοῦ τὰ κρίματα καὶ περὶ πλεῖ προνοουμένῳ· κὴ καθὸν κελεύει πλεῖ αὐτοῦ ἀγαθότης καιρὸν τὸν τοῦ κατορθώσαι καὶ ὀρθοτομῆσαι, πλὴν καὶ τὰ παρασχεῖν κὴ μὴν ὠφελησόμενοι τὴν ἀμφοτέρων θρόνων, πρὸς τὸ κανονίζον τὰ αὐτοῖς τὰ ὅρια τῶν πέντε οἰκουμενικῶν, κὴ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἁγίων πατέρων, πληροφορίαν ἐμποιῆσαι αὐτοῖς· κὴ σὺν ἐλθεῖν ἐν ἑνὶ φρονεῖν κὴ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν τὸν πάντων ὄνομα τοῦ θῦ πλεῖ· ἀλλ' ἐπεὶ ὡς ἂν οἱ βουλόμεθα, ὡς ὁ κῦ ἡμῶν θεὸς πάντα ἀποτελεῖ, αὐτὸς γὰρ οἶδε τὰ μέλλοντα κὴ τὰ συμφέροντα ἡμῖν κὴ οὕτως εὐδοκεῖ ἀποτελεῖν, ἐνδέδηκε ποιοῦμεθα ὑπὲρ ὑμετέρων πελκὶ μακαριότητα, ὡς ὅπερ ἐβουλήθη θεόδωρος ὁ ἅγ

μονὴ ἐπὶ τῷ θεῷ· καὶ καὶ τὰ τῆς τοῦ κύ φωνῆς, ὅτι ἐστὶ θέλημα πάντων πρῶ
τος εἶναι, ἔσται πάντων διάκονος· καὶ πάλιν εἰρήκη· ὅτι ὢν τούτων μό
νον πάντες ὅτι ἐσμὲν μαθηταί ἐστε, ἂν ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
ἐπὰν οὖν ὁ χρόνος ὀκέτι πάρεστι τελέσαι σωματροίσι γενέσθαι, πρό
τρεπε ἡμᾶς τὰ ὑμέτερα περὶ κλινομακαρίου διὰ τῆς παρ
ούσης ἐπιστολῆς βούσασθαι, φίλους ἄνδρας χρησίμους τε καὶ ὠφελ
κεῖς· ἅδην ἔχοντας πάσης θεοπνεύστου γραφῆς· καὶ πάρεσμεν
πλήθους κεκτημένῃ δόγμασι· ἐνδεδυμένους τὸ πρόσωπον τοῦ κα
θ' ἡμᾶς ἀποστολικοῦ θρόνου καὶ τῆς συνῳδοῦ αὐτοῦ· ὠθοφρυμέ
μους καὶ τὰς βαίβλους, ἃς δέον ἐστὶ προσκυνῶσαι· καὶ πάσαν ἀνθρωπί
νην ἔχοντας, πρὸς τὸ εὑρισκομένῃ μετὰ τούτων ἐν τῷ θεῷ τοῦ ἁγίου τάφου
καὶ μακαρίου τάφου τοῦ περιόχου, καὶ μακαρίου τοῦ ἁγίου τάφου τοῦ περιόχου
θεῷ πόλεως, ἀνερθῶσαι μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ὠφελείας. καὶ τὴν χα
ρὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος, τὴν ἀληθῆ ἀνθρωπίνην τε καὶ παθητήν· τὰ ἀσφα
λεῖς ἔχοντων ἐν καταλαμβανόντων ἐκ μέρους τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀποστο
λικοῦ θρόνου, διὰ τῆς παρούσης ἐπιστολῆς βούσασθαι· μετὰ τοῦ
γὰρ θεοῦ τῶν πάντων τοκράτορα, οὐκέτι παρῆλθεν ἑτερομέρησις, ἥτοι
δήποτε· ἀλλὰ σὺν τῆς τοῖς ἀμφοτέροις φυλάξομεν· μηδόλως ὑπο
νοηκάλλον τοῦ σὺν οἷς ἀνδήποτε κεφαλαίῳ τοῖς φθεγομένῃ παρ' ἡμῖν ἐστὶ
μι· ἀλλὰ καὶ πάσης τιμῆς μετὰ καὶ τῆς δεούσης δοξολογίας καὶ ἀποδο
χῆς ἀξιώσομεν αὐτούς· καὶ ἡμεῖς συμβιβασθῶσιν ἀμφότεροι τὰ μέ
ρη, ἵνα δοῦ καλῶς· ἢ μὴ συμβασθῶσι, πάλιν μετὰ πάσης εὐλαβείας,
ἀποφθέγομεν αὐτοῖς πρὸς ὑμᾶς· μετὰ τοῦτον ὑποζερχόμεθα τὸ
κρίμα τοῦ θεοῦ τὸ ὠφέλιμον ἡμῖν· πρὸς ὃ ὢν εἰ θέλημεν φυλάττειν
ὧν παρηλθομεν ἁμάρτημα καὶ ἀμέλημα τοῦ πίστιν· ἐκ καὶ φοῦ ἴδιον ἐστὶ
ροφορουμένου· καὶ μέλλοντος ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ ἁγίου καὶ φοβε
ροῦ βήματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν· πρὸ πρέπει θαι γὰρ καὶ παρακαλεῖσθαι
δεῖ καὶ μεθα, ὑπὲρ πάσης καστορθώσεως τε καὶ σωφρονίσεως πάντων τῶν
τιδήποτε· καστανοηκαλεῖσθαι οὐδαμῶς βουλόμεθα· τὰ δὲ φθεγόμενα
παρὰ τῆς ὑμετέρας περικλινομακαρίου τῆς προσώπου, οὕτως
ὄντος· ἐκ μὲν τῆς καθ' ὑμᾶς ἁγίου τάφου τῆς ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ἀρέσκει
αὐτῇ, συνεπιπροσώποις ἁρκεσθῆναι· ἐπὶ καὶ πλάτομας ὅσῃ ἀρεῖς
καὶ αὐτῇ ἐκπέμπει· ἐκ δὲ τῆς συνῳδοῦ, ἕξ δεκαδύο μὲν προπολι
τῶν τε καὶ ὠθοκόπων· ἐκ δὲ τεσσάρων βυζαντιμοναστηρίῳ, ὅξ ἐκά
στου μοναστηρίου, ἁρβάδας τέσσαρας· ἢ γὰρ ἐπεδέχετο ὁ χρόμος

ρητὸν θέμενος ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τὸν ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀριθμοῦ τὸν ἀπὸ τοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξῆς ἀριθμοῦ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δεκάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑνδεκάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δωδεκάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισκαιδεκάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντεκαιδεκάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκκαιδεκάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακαιδεκάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτωκαιδεκάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐννεακαιδεκάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετταρακοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετταρακοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετταρακοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετταρακοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετταρακοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετταρακοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετταρακοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετταρακοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετταρακοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετταρακοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξηκοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξηκοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξηκοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξηκοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξηκοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξηκοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξηκοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνενηκοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνενηκοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνενηκοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνενηκοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνενηκοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνενηκοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνενηκοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ διακοσιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ διακοσιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ διακοσιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ διακοσιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ διακοσιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ διακοσιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ διακοσιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ διακοσιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ διακοσιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ διακοσιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοσιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοσιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοσιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοσιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοσιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοσιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοσιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τριακοσιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακοσιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακοσιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακοσιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακοσιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακοσιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακοσιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακοσιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακοσιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακοσιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακοσιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακοσιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακοσιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακοσιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακοσιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακοσιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακοσιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακοσιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακοσιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακοσιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακοσιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισχιλιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισχιλιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισχιλιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισχιλιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισχιλιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισχιλιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισχιλιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισχιλιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισχιλιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισχιλιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισχιλιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισχιλιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισχιλιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισχιλιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισχιλιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισχιλιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισχιλιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισχιλιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισχιλιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισχιλιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισχιλιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισχιλιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισχιλιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισχιλιοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτακισμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ὀκτακισμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἐνακισμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατομμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατομμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατομμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατομμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατομμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατομμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατομμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατομμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατομμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατομμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισεκατομμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισεκατομμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισεκατομμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισεκατομμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισεκατομμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισεκατομμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισεκατομμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισεκατομμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισεκατομμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ δισεκατομμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισεκατομμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισεκατομμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισεκατομμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισεκατομμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισεκατομμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισεκατομμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισεκατομμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισεκατομμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισεκατομμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τρισεκατομμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισεκατομμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισεκατομμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισεκατομμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισεκατομμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισεκατομμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισεκατομμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισεκατομμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισεκατομμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισεκατομμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τετρακισεκατομμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισεκατομμυριοστοῦ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισεκατομμυριοστοῦ πρώτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισεκατομμυριοστοῦ δευτέρου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισεκατομμυριοστοῦ τρίτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισεκατομμυριοστοῦ τετάρτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισεκατομμυριοστοῦ πέμπτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισεκατομμυριοστοῦ ἕκτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισεκατομμυριοστοῦ ἑβδόμου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισεκατομμυριοστοῦ ὀγδόου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πεντακισεκατομμυριοστοῦ ἐνάτου καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξακισεκατομμυριοστοῦ

τούτου προεστρέφαλμε θον διὸ δοσερῶ νῑῑ χορδῆ, ἐτι ὠνίζῶ σι τυγχάνοντα
ϗ δόμενον ᾱ φιώ τατον πατριάρχην τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης.
καὶ κατὰ νοῦ τοῦ ὲν τῶν θαυμασιωτάτων βίου, ἀμαθῶν ὁ φιώ τατος ἀρτίως προ
χειροθεὶς πατριάρχης, ἀπὸ τῆς ἐκλεχθόντος πρεσβυτέρας ῥώμης ἀποστολικοῦ
θρόνου, ἀπεσταλεν ὡδὶ τοῦ παρόντος τοὺς οἰκείους ἀπὸ τοὺς ἐπέχοντας πρόσω
πον, θεόδωρον ϗ γεώργιον τοὺς θεοφιλεστάτους πρεσβυτέρους· ϗ ἰωάννην
τὸν θεοσεβέστατον διάκονον· ἐκ προσώπου τῆς καθ' ἁπάντων ἁγιωτάτης
συνόδου τοῦ ἰω· ἀφθονοδόξου τοῦ ϗ ἰω, τοὺς ὅσιωτάτους ἡγουμένους
μεταὶ ϗ ἑτέρων κληρικῶν τῆς μονῆς· ὁ φιλοχριστότατος βασιλεὺς
τοῦ προλεχθέντος κεφαλαίου ζήτησιν· οἱ ϗ τὸν ὧν πρὸς τὰ ἡμέ
τερα καθήκοντα ἴχνη· ἀποδεδωκότες ἡμῖν ϗ δύο ἀναφοράς·
μίαν μὲν, τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου· ἑτέραν δὲ, τῆς καθ' ὧν
τὸν συνόδου· γινώσκοντες τοίνυν ἡμᾶς παιδεικὴν ὕλην μακαριότητα,
ὡς πρῶτον ἡμῖν ϗ ὀξάριθμον ὡς προφέρει, τὸ τῆς ὀρθοδοξίας
καθέστηκε κεφαλαίον, ἀνθ' ὧν τὰ τῆς ἁρμονίας ὅσιωτάτους μη
τροπολίτας ϗ ὠθηνοκεφάλους, ἐν ὅσῳ τάχει καταλαβεῖν τὴν θεοφύ
λακτον ταύτην ϗ βασιλίδα πόλιν, πρὸς τὸ τὸ λεχθὲν κινηθῆναι κε
φάλαιον· ϗ τὴν δ' ἑτέραν ἡμᾶς μεγαλοδώρᾳ θεῖ σωτηρίᾳ, ἀσφα
λέσταν ϗ ὀρθόδοξον ὅρον ὧν τοιούτων ὠθηθῆναι δόγματι·
ὁθεν σεφυλαξοι ὠθ' πολλοὺς χρόνῳ ἡμῶν τὰ τε ϗ μακαριῶν περ·
Περαμένα δ' ὧν ἡκων τὸν γ τῆς ἁγιωτάτης καὶ
ἁγίας συνόδου, κ' τῶν διαφερόντων δ' ἐν θέλημα ϗ μίαν ἐνέρ
γειαν ὠθ' ϗ ὑπόστασιν ὁμολογοῦντες τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ
ἡμῶν, τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας ϗ ὁμοουσίου τριάδος· Πρᾶξις πρώτη·
Ν ὀνόματι τοῦ κῦ ϗ δεσπότου ἰῦ χῦ τοῦ θεοῦ ϗ σωτῆρος ἡμῶν, βασιλέως τῶν
θεοφρόνων ϗ μεγαλωνύμων δεσποτῶν Φλαβίων· κωνσταντίνου τοῦ
θεοσεβεστάτου ϗ θεοφιλεστάτου μεγάλου βασιλέως, αἰωνίου αὐγούστου
ϗ αὐτοκράτορος, ἔτους ἑκκαιδεκάτου ϗ μετὰ ὑπατείαν τὴν αὐτοῦ
θεοσόφου πραότητος, ἔτη πρὶς καὶ δεκάτου· ἡραχλέους δὲ ϗ τιβερίου
τῶν θεοφυλάκτων αὐτοῦ ἀδελφῶν, ἐτῶν ἑκκαιδεκάτων, τῆς ἐνδόξου μνή
μης συμβεβιωκότος, ἐν δὲ τῇ ὠγδόῃ τῶν ἁγίων συνόδων τοῦ ἐν
θέου

ἁγίων τῶν ἁγίων ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἐν ᾗ. ἤμεθα μὲν καινοφωνίας ὑπόδοξοι θέμενοι. ἀλλ' ἐν τῇ παρελθόμενοι ἐκ τῶν ἁγίων οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν ἁγίων καὶ κανονικῶν πρώτων, ἔτι δὲ καὶ τῶν προεκθεσπισάντων τὰ τῆς εὐσεβοῦς βασιλίδος πόλεως, Φαμὲν, σὺν ἁγίου. παύλου. πέτρου. καὶ πρό. ἔτι δὲ καὶ τὸν ὅσιον μακάριον τοῦτον πατέρα ἡμῶν πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, καὶ κύριον τοῦτον μακάριον καὶ παπὰν ἀλόξανδρείας, τοῦτέστι περὶ θεολήπτου καὶ εὐαγγελίας, ὅτως καὶ ἐπιθόμεθα καὶ πιστεύομεν καὶ κηρύσσομεν. καὶ ἑτοίμως ἐχόμεθα τὰ περὶ τούτου παραδόσθαι· Κωνσταντῖνος ὁ θεοσεβέστατος βασιλεὺς εἶπε. θέλω περὶ τούτου παρὰ ὑμῶν, καὶ ὡς ὑμᾶς δεχόμεθα ἀποδέξεις εἰς προσφώνησιν, εἰ μὴ καθὼς δ' παῖς ἐκ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν ἁγίων ἐκ κειτῶν πρώων· Μακάριος ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος πάππας τῆς βασιλίδος πόλεως, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πατέρες καὶ οἱ σὺν αὐτῷ θεοφιλέστατοι, κελεύσουν διὰ τοῦ χαρτοφύλακος τὴν ἐν τῶν ἁγίων τούτης τοῦ ἁγίου μεγάλης ἐκκλησίᾳ, τὰ βιβλία τῶν ἁγίων συνόδων ἐκ τοῦ θείου χοῦς παντελαρχίου, ὡς μέσον προαχθῆναι· Κωνσταντῖνος ὁ θεοσεβέστατος βασιλεὺς εἶπε· κελεύω τὰ πεπραγμένα τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων ἐκ τοῦ θείου χοῦς παντελαρχίου τοῦ θεοφυλακτοῦ τούτης καὶ βασιλίδος πόλεως, πραγματικῶς διὰ τοῦ προσφόρου χαρτοφύλακος, ὡς μέσον ἐλθεῖν καὶ ἀναγνωσθῆναι· καὶ παραχρῆμα ὑποδεξάμενος θεώριος ὁ θεοφιλέστατος δηλονότι καὶ χαρτοφύλαξ καὶ παραφυλακὴ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ θείου χοῦς παντελαρχίου, προεκόμισε τὰ βιβλία τῶν ἁγίων οἰκουμενικῶν συνόδων·

Κωνσταντῖνος ὁ θεοσεβέστατος βασιλεὺς εἶπε· θεώριος ὁ θεολαβέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ, ἄπρωθι φέρε τὰ βιβλία τῶν ἁγίων συνόδων, διδοὺς πρὸς ἀνάγνωσιν· καὶ λαβὼν στέφανος ὁ θεολαβέστατος πρεσβύτερος καὶ μοναχὸς, ὁ μαθητὴς μακαρίου τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου πρώην βιβλίον ἔπε πραγμῶν, τῆς ἁγίας τε καὶ συνεφέσου πρώτης συνόδου, ἀνέγνω· καὶ ἐφ' ἅπασι προσφωνητικὸν λόγον αὐτοῦ σὺν ἁγίοις κυρίλλου, τοῦ τῆς ἀλόξανδρέων μεγαλοπόλεως θρόνου πρόεδρου, πρὸς θεοδόσιον τὸν θεοσεβῆ τὴν λήξιν γενόμενον βασιλέα γραφέντα· οὗ ἦρξε, τῆς μὲν ἀνοίξεως διαλόγου· ἔρρωσο μοι ὁ ἀκρολάβαντον τῆς οὕτω θεοφιλοῦς καὶ θεοφρονεστάτης βασιλέως, αὐτὸς ὁ χς καὶ ἡμῖν ὁ ις χς· διὰ αὐτοῦ γὰρ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην καὶ τὸ γράμμα· ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὸ θέλημα· Μακάριος ὁ ὅσιος καὶ θεολαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἀντιοχέων πόλεως ἐπε· ἰδοὺ δέσποτα, παρέφημι σὺν ἐμοὶ ναυτέλη μου ὠδὶ χῦ· καὶ ἀναστὰς οἱ τὸν τόπον ἐπέχον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου

τὴν πρεσβυτέραν ῥώμης, καὶ τινὰ τῶν ἀπὸ σκήπτρων τὴν συνόδου
κωνσταντινουπόλεως, ἢ οἱ σύνδοξοι τοῦτοι ἄρχοντες, ὀξεβόλη
σαν· πολλαπλῆς ἢ παράστολμον μακρόβιος ὅσον ὡς τοῦτο
ἀρχιεπίσκοπος τῆς δὲ νέας ῥώμης, ἐκ τοῦμῶν ἀναγνωσθέντος
ῥητοῦ, δοκεῖ διαβεβαιοῦσθαι σὺν ἑτέροις θέλημα εἶναι τῶν δύο φύσεων
ἑνὸς κυ ἡμῶν ἰυ χυ. τουτέστι τὴν θεότητος αὐτοῦ ἢ τῶν σωμάτων τοῦ
τοῦτο γὰρ ὅσιν ἅγιοι σκεύη λλος, ὡς τῆς θείας αὐτοῦ καὶ ἡμῶν ἰυ χυ
ἢ πάντα τὰ κρατοῦντα φύσεις ἐκλαβὼ, γράφη. ὅπερ μὴ πρὸ ἢ ἁγί
πρὸ κοινὸν ἢ πάντα δώματον κέκτηται. διὸ ἢ πάντα λκὲ αὐτὸ ὅσα τῶν
σὺν ἁγία τῇ μνήμῃ προσηγόρθωσε κεύη λλος. ἀλλως τε, οὐ δὲ θεν ἦν
τι κωλύσε τέθηκε τὸ τοιοῦτον θέλημα σὺν· ἢ ἀναγνωσθέντος σὺν τῆς
τοῦ βιβλίου τοῦ βιβλίου, Κωνσταντίνος ὁ θεοσεβέστατος βασιλεὺς
εἶπε· ἢ τὸ ἕτερον βιβλίον τῶν ἁγί πρὸ τῆς σωτῆρ, ἀναγνωσκέσθω· ἢ
λαβὼν σολομὼν ὁ θεοσεβέστατος διάκονος ἢ νῦν τέλος τοῦ ἁγίου πάτου
πρεσβύτερου κωνσταντινουπόλ, ἀνέγνω ἀπὸ ἀρχῆς ἕως τέλους· Κωνσ
ταντῖνος ὁ θεοσεβέστατος βασιλεὺς εἶπε· ἱκανῶς ἡμῖν ἐν τῇ παρούσῃ
ἡμέρᾳ γνωσθὲν ἀναγνώσεσι καθέστηκε. σὺν ἧ πρέπει ἔλαβον τὰ ἁγί
τῶν πρὸ τῆς σὺν ἐφέσου τὸ πρῶτον προαχθέντα σωτῆρ· καθὸ τρόπον δὲ ἢ
τὰ τῆς ἁγί σὺν χαλκηδόνι σωτῆρ πεπραγμένῃ, ἡμῖν ὑπομνησθήσονται.

Πρᾶξις βα'. Ἐν μονύμῳ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ τοῦ
θυ ἢ σωτῆρος ἡμῶν, βασιλεύσαντος θεοσεβεστάτου ἢ μεγάλου τῶν τῶν ἡμῶν θεῶν
φιλάβρι. κωνσταντίνου τοῦ θεοσεβεστάτου ἢ θεοφιλεστάτου μεγάλου βασι
λέως, ἀγωνίου ἀναγνώστου ἢ αὐτοκράτορος, ἔτει ἑκατοστῷ ὀγδοηκοστῷ. ἢ μη
νὸς παῦνι τῆς αὐτοῦ θεοσεβεστάτης πράξεως, ἔτους τρισκαιδεκάτου.
ἡράκλειου ἢ τοῦ περιβλέπτου τοῦ θεοφυλάκτου αὐτοῦ ἀνεψιοῦ, ἔτει ἑκατο
στῷ ὀγδοηκοστῷ. τῇ δεκάτῃ τοῦ νομισθέντος, ἰνδικτιῶνος ὀγδόης,
προκαθημένου τοῦ αὐτοῦ θεοσεβεστάτου ἢ θεοφιλεστάτου μεγάλου βασιλέως κυ
κου τοῦ, ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ θείου παλατίου, τῶν οὐ τως ὠδὶ λεγομένων ὠ
τρούλλω, ἢ ἐν ἐκθέσει τοῦ αὐτοῦ θεοσόφου μεγάλη παρόντων ἢ ἀρ
χιερωμένων, νικήτα τοῦ σὺν δόξῃ τοῦ ἀπὸ ὑπάτων πεπαιδευμένου, ἢ μη
τροπολίτου βασιλικοῦ ὀνικίου ἢ νῦν πατριάρχου θρᾴκης. σὺν μόνῳ τοῦ σὺν δόξῃ τοῦ
ἀπὸ ὑπάτων πεπαιδευμένου, ἢ κουβικουλαρίου ἢ ἀσηκρήτου τοῦ σὺν δόξῃ τοῦ ἀπὸ ὑπάτων
κοῦ τῆς ὀρφανοτρόφου οἴκου. ἀνθυπάτου τοῦ σὺν δόξῃ τοῦ ἀπὸ ὑπάτων

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕಾಲಿನ ಆಭರಣಗಳು ಅಂದರೆ ಕಡಗ, ಗೆಜ್ಜೆ, ಕಾಲುಂಗುರ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸರಪಳಿ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸಹ ಇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆಭರಣಗಳು ಕೇವಲ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಆಭರಣಗಳು ಗಂಡಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಾಲುಂಗುರ, ಗೆಜ್ಜೆ, ಸರಪಳಿ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಕಡಗ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಗಂಡಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಆಭರಣಗಳು ಗಂಡಸರಿಗೂ ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸೀಮಿತವಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಿವಿಯೋಲೆ, ಉಂಗುರ, ಚೈನು ಮುಂತಾದವುಗಳು ಗಂಡಸರಿಗೂ ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ

ὑπάιπων· ἰω ἀπὸ σκοπ δασκυλι· γενεσι ἀπὸ σκοπ ἀνασασιου πολ· πλάτω
νος ἀπὸ σκοπ κίννης· θεοδω ἰουστινιανου πολ γόρδου· θεοδω ἀπὸ σκοπ βε
ρίσσης· στεφα ἡρακλει πόντου· λογγίνου ἀπὸ σκοπ τίου· δομετίου ἀπὸ σκοπ πλυ
σιάδος· σολομωνος ἀπὸ σκοπ κλανέου· γεωργίου ἀπὸ σκοπ κωνου· ἰω ἀπὸ
σκοπ μύνδου· γρηγορι ἀπὸ σκοπ κανταν· ἰω ἀπὸ σκοπ λαππης· εὐλαλίου
ἀπὸ σκοπ ζηνουπολ· κωνσταντι ἀπὸ σκοπ δαλισανδου· θεοδω ἀπὸ σκοπ ὀλ
βης· θεοφάνους πρεσβυτερ κ ἡγουμ τῆς ἐν σικελίᾳ εὐαγοῦς μονῆς
ἀπὸ λεγομένης βαίων· γεωργι πρεσβυτερ κ μοναχοῦ μονῆς τῆς ῥενάτης
διακειμένης ἐν τῇ πρεσβυτερ ῥώμη· κόνωνος κ στεφα πρεσβυτερων κ
μοναχ μονῆς ἀπὸ λεγομ δομουαρσικι, διακειμένης ὡσαυτ κ τῆς πρεσ
βυτέρας ῥώμης· ἀνασασίου πρεσβυτερ· ἀνασασίου πρεσβυτερ κ μο
ναχοῦ τῆς εὐκτηρι τοῦ ἐν τῷ θαβαιοῦς παντιαρχείου· κ στεφα πρεσβυτερ
καὶ μοναχοῦ τοῦ μαθητοῦ μακαρίου ἀρχιεπὸ σκοπ θεουπόλεως ἀντιοχει· κ κα
θεοθέντων τῆς ἐν δοξοτάτων περι κι κ ὑπάτων· κ πάντ τῆς ὁσιωτατ κ
θεοφιλ μρο πολιτ κ ἀπὸ σκοπ κ τάξιν, ἐν τῷ αὐτῷ τοῦ τρούλλου σεκρε
προκειμεν ἐν μέσῳ τῆς ἁγίων ἀχράντ θεοτοκίων, πᾶυλος ὁ μεγαλοπρεπέ
στατος ἀσηκρῆτις κ βασιλικὸς σεκρετάριος εἶπε· κ τὰ ἐν τῇ παρελθού
σῃ συνελεύσει διαλαληθεντα παρὰ τῆς θεοσόφου ὑμ βασιλει, ἰδοὺ τὰ βι
βλία τῆς ἁγι πέμπτης συνοδ, μετὰ χειρας ἔχομ κ ὑποβάλλομ πρὸς τὰ
ρισταμ· Κωνσταντι εὐσεβέστατος βασιλεὺς εἶπε· παρ ἀντίοχος ὁ εὐ
σεβέστατος ἀναγνώστης κ νοτάριος, ὑποδεχόμενος τῆς βίβλον ἀναγι
νωσκέτω· κ λαβ κ ἀναπτύξας τῆς τοιαύτην βίβλον, ἀπηρξατο τοῦ
προοιμίου τῆς τοιαύτης βίβλου, ἔχοντος ἀπὸ λέξεως οὕτως· λόγος
τοῦ ἐν ἁγίοις μηνᾶ ἀρχιεπὸ σκοπ κωνσταντινουπολ, πρὸς βιγίλιον τῆς μακα
ριωτ πατ ῥώμης, περὶ τοῦ ἐν εἶναι τοῦ χυ τὸ θέλημα· κ ἀνασάντες οἱ τῆς
τοπ ἐπέχοντες τοῦ ἀποστολικοῦ θρο τῆς πρεσβυτερας ῥώμης, ἐβόησαν·
εὐσεβέστατε δέσποτα, ἐφαλσεύθη ἡ παροῦσα βίβλος τῆς πέμπτης συνοδ·
μὴ ἀναγνωσθῇ ὁ λεγόμ λόγος μηνᾶ πρὸς βιγίλιον· πλαστὸς γάρ ἐστιν·
ἀλλὰ κελεύσον ἀκριβῶς ἀπὸ σκῆψαι· πληροφορηθῆναι γὰρ ἔχει τὸ
εὐσεβὲς ὑμ κράτος, ὅτι οὐκ ἐτέθη τηνικαῦτα γινομεν τῆς πεπραγμ
ἐν τῇ ἁγίᾳ πέμπτῃ συνόδῳ ἐν προοιμίοις, οὗτος ὁ λεγόμ λόγος
μηνᾶ πρὸς βιγίλιον· ἀλλὰ προσεχῶς ἐνετέθη ἐν τοῖς προοιμίοις
τῆς παρούσης βίβλου· καθὸ ἐν τῷ ἀκοστῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλει ἰουστινι
ανοῦ τοῦ τῆς θείας λήξεως, ἐτελεύτησε μηνᾶς· ἡ ἁγία πέμπτη σύνοδος,

ὡς ἐν τῷ κεφαλαιώδει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἡ ἱστορία. ὡς καὶ τῶν τοιούτων τῆς βασιλείας πρὸς θυμίου τοῦ τὴν ὁσιομνήμης. καὶ ὡς καὶ ἡμῶν ὁ τε θεοσεβέστατος βασιλεὺς αὐτοῖς συνδοξοποιοῖς καὶ πατὴρ ἡμῶν θεοφιλὴς ὡς καὶ. καὶ ἀναπτύξαντες καὶ ἀναλογίσαντες, εὗρον πρὸς τῇ πρώτῃ τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου σκ προσθήκης ζ μὴ ληθῆναι, μὴ ἐχούσας ὑποσημείωσιν ἀριθμητικήν, ἃ προσωνομάσαμεν σὺν τῷ μεγίστῳ ταῖς τῆς ἱστορίας. ἀλλὰ σὺν τῇ τῆς ἀρχῆς τῆς πρώτης ἐστὶν ἃ πρῶτον ἀριθμόν, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν δεύτερον. καὶ τελευταία τῆς ἀφορμῆς. καὶ ἀλλοιοῦσθαι τὰ γράμματα ὑποβληθέντα σὺν πρώτοις τοῖς τῆς ἱστορίας σὺν ἅπασι ζωῇ ἐρεῖ ὁ λεγόμενος μεγὰ πρὸς βιβλίον λόγος, πρὸς τὰ γράμματα τὰ ἀρχῆς γράμματα σὺν τῷ λεχθέντι βιβλίῳ. Κωνσταντῖνος ὁ θεοσεβέστατος βασιλεὺς ἐν Χ̄ῳ. ὁ τοιοῦτος μὴ ἀνάγνωσκέσθω λόγος. τὸ δὲ προοίμιον τὸ πεπραγμένον τῆς αὐτῆς ἁγίας πενθήμης σωνόδου, καὶ τάξιν ἀναγνωσκέσθω. καὶ ἀναγνώσθη τὸ πρῶτον βιβλίον. Κωνσταντῖνος ὁ θεοσεβέστατος βασιλεὺς εἶπεν· ἀκολούθως καὶ τοῦ δευτέρου βιβλίου τὸ πεπραγμένον τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ πενθήκτῃ συνόδῳ ἀναγνέσθω ἀναγνώσεως. καὶ λαβὼν πέτρος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος τοῦ ἁγιωτάτου πάπα ἀρχαίου καὶ οἰκουμενικοῦ τοῦ βιβλίου ἀνέγνω· καὶ ἀναγνώσεως κομισθεισῶν πράξεως, εὗρεθησαν ἀναῦται λίβελλοι δύο· ὡς ἀπὸ βιβλίου τοῦ ὑποσταθέντος μεγάλου πάπα ρώμης· ὃς καὶ πρὸς ἰωάννην ἀρχιεπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἕτερος πρὸς θεόδωρον ἐπίσκοπον μελιτηνῆς μεγάλης ἀρμενίας· ὃς ἐκοινώνησε τῷ ἀκακίου τοῦ ποτὲ ἐπισκόπου κωνσταντινουπόλεως· καὶ ἐν τῷ ἑνωτικῷ ὅρῳ τῆς αὐτῆς ἁγίας συνόδου, καὶ τοιαῦτα περιέχει ἐπιστολάς· ἀναγνωσθέντων δὲ καὶ τῶν τοιούτων ὅρων, ἀνεγνώσθη καὶ τὸ ἑνωτικὸν ὅρος τῆς ἁγίας συνόδου· καὶ ἀναγνωσθέντων

ὄρου, ἀνάγνωσθέντος ἐκ τοῦ ὄρους ἕνα πέραθεν, οὐδαμῶς τὴν ψυχρὸν
μὴ τρεῖς μιᾶς ἐνεργήσας, ἐν τῷ τοιούτῳ θρέψῃ ὄρῳ· θεόδωρος ἡγεμὼν
μος οἱ θυλακτέσταλτοι πρεσβύτεροι, ἐκ τοῦ θυλακτέσταλτος διάκονος, οἱ
τὸ ἓν πέχοντες τοῦ ἁγίου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης,
εἶπον· αὐτοῦ μὲν θεόσοφον ὄντα γαλήνην, διὰ καιρὸς ἐλεχθέντα ἀνά
κρισιν βίβλον, ὡς τὸ ἐναντίον γνωμολόγιον πλάσαι φανερῶ
θῆναι· Κωνσταντίνος θυλακτέσταλτος βασιλεὺς ἔφη· τὸ αὐτὸ θέν
καθ' ἕτεραν γνώσεως· ἢ παροῦσα βίβλος μέχρι τέλους ἀνάγνως
κέσθω· ἐκ δὲ ἀνεγνώσθη· Κωνσταντῖνος θυλακτέσταλτος βασιλεὺς
ἔφη· τὸ δόγμα τῶν ἀνάγνωσθέντων βιβλίων λαβοῦσα ἡ σύνοδος εἶ
φησεν, ἥτε ἁγία σύνοδος οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, λεγέτωσαν ἃ
εὑρέθη θέλαθεν ἀπὸ τῶν ἁγίων συνόδων, ὅπερ ὑπέσχετο μα
κάριος ὁ ὅσιος ἀρχιεπίσκοπος ἀνατολῆς, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ θυλακτέ
σταλτοι ἄνδρες ἀποδεικνύειν, ἐν θέλημα καὶ ἐνέργειαν ἐκ τῆς ἁγί
ας τοῦ κυρίου ἡμῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἁγία σύνοδος οἱ ἐνδοξότα
τοι ἄρχοντες εἶπον· ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἁγίων συνόδων εὕρομεν
θυλακτέσταλτοι, τὸν τέλειον ὁμόθυμον ἐκ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ θεοῦ
μὸν τῆς ἁγίας τριάδος κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν·
Κωνσταντῖνος θυλακτέσταλτος βασιλεὺς ἔφη· μακάριος ὅσιος ἀρχιεπί
σκοπος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ θυλακτέσταλτοι, ἐκ τῶν παραδοθέντων ὑπὸ σχέσεων
ἑτοίμως ἔχουσι χρήσασθαι προφορὰν ἐκ τῶν πρώτων, ὁ φιλούσας
ἀποδέξασθαι ὅπερ ὑπέσχοντο ἐνθέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐν τῇ ἐν θεάν
θρώπου οἰκονομίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ταύτας προσομιλήσωσαν· Μα
κάριος ὅσιος ἀρχιεπίσκοπος ἀνατολῆς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, εἶπον· ἐκ τῶν
κηρυθεισῶν παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου κράτους, δίχα μὲν ἡμῖν δοθεισῶν, τὰς
ὑποσχεθείσας παρ' ἡμῖν προφέρεσθαι ἐκ τῶν πρώτων, προσομιλήσω μεν
χρήσασθαι· Κωνσταντῖνος θυλακτέσταλτος βασιλεὺς εἶπε· μακάριος ὅσιος
ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τοῦτο καθ' ἕτεραν πρᾶξιν ἐστωσαν· Γεωρ
γίου ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ νέας Ῥώμης, εἶπον· αὐτὸν μὲν
θεόσοφον γαλήνην τὰς σαλευθείσας ἀναφορὰς πρὸς τὸ θε
όφρον ὑπὲρ κράτος παραστῆσαι ἀσφαλῶνος, τοῦ ἁγίου τοῦ ἀποστολι
κοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν συνόδου, ὡς ἐπίκοσμος
ἦλθεν ἀνάγνωσθῆναι· πρὸς τὸ δόγμα λαβεῖν ἡμᾶς, πάσης σὺν
αὐταῖς ὠφεληθήσεσθαι ἡμᾶς· Κωνσταντῖνος θυλακτέσταλτος βασι
λεὺς εἶπε· τὸ παρὸν μέσον ἀληθείᾳ, καθ' ἕτεραν γνώσεσθαι· ++

ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯ ಗ್ರಂಥವು.

ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯ.

ಪ್ರಥಮಪಾದ.

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ. ಶ್ರೀಮತೇ ಆನಂದತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ. ಶ್ರೀಮತೇ ಮಧ್ವಾಯ ನಮಃ. ಶ್ರೀಮತೇ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ. ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಚಂದ್ರತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ. ಶ್ರೀಮತೇ ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞತೀರ್ಥಾಯ ನಮಃ. ಶ್ರೀಮತೇ ಸತ್ಯಾಭಿನವ

πέφαλος ἡ ὁσιοκρήτις κ βασιλικὸς σεκρετάριος ἦτε· μέμνημαι
θεόσοφος ὢν βλοσέβασα, ὡς ἐκ τῆς προλαβοῦσαν σωέλθοιμι, ἀλλ'
γνωσθεὶς ἦτε πραγμάτων τῆς ἀμ' πέμπτης σωόδου, γεωργὸς ἀμ' ἐν
ἀρχιωδίοκῳ πῶς τοῦτης σ' θεοφυλάκτου κ βασιλίδος πολ' ἁγίας
ὑπαὶ τ' ζωῆς, ἡ τῆσδε τὸ ὕμετερον βλοσεβὲς κράτος, τὰς χρεωμ
ἀναφορὰς ἀπότε ἀμέθωνος τοῦ ἀμ' ωτὸς πατ' σ' πρεσβυτερώμ
κ σ' ὑπαὶ τὸν ζωὸδου, πρὸς τῆς ὑμ' βλοσεβ' κ σ' ἀμ' τούτης
κ οἰκουμενικῆς σεωδ' ἀναγνωσθείσας. κ ὑποβαλλόμ πρὸς τὸ
παρὸν φάλμ'. Κ ων τὴν τίνος ὁ βλοσεβέφαλος βασιλεὺς ἦτεν· ἀναγνως
κέσθωσαν. κ προσκομίσθη δι' ἐλλων ἐκ γραμμ' ἧς ἐμνήσθ' ἀναφορ'
ἐμνήσθη, διὰ δὲ τοῦ ῥήματος τοῦ μάλιστα πρεπόντως ἡ σοφὴ κρήτις, σεκρε
ταρίου βασιλικοῦ, κ ἀνεγνώσθη. ἔχουσα ὧδ' λόξ ἐς οὕτως. Τοῖς
βλοσεβεφάλοις δεσπόταις κ γαλήνου ταῖς νίκης ταῖς προπομπούχ,
προσφιλεφάλοις τέκνοις τοῦ κῦ ἡμ' ἸΥ χῦ, κων τὴν τίνων μάλιστα
βασιλέ. ἱκετεύω κ τιθαρσέω αὐτοῦ μοι τοῖς, ἀγάθων ὠδίσκησις, δοῦ
λος σ' δούλων τοῦ θῦ. Κ αστάνοῦν τιμοι τοῦ ἀνθρωπίμου βίου τὰς
διαφορὰς ὁδεύω ας, κ πρὸς τὸν θν' μόνον ἀληθῆ μετὰ σθοδρότητος ὁ
δυρμὸς φθάνοντι. ὅπως παρέκλησιν τὴν χθαλζομένην ψυχὴ, τὸν πόθον
σ' ἡμέρας βλ' ἀπολαμπρύνας μεθαδῶ. κ ἀπὸ τοῦ βυθοῦ σ' θλίψεων τὴν δωρεὰν
τῆς αὐτοῦ δόξ ἰᾶς ἀνακουφίσω. μεθάλων κ θαυμασθῆν μετὰ ἁκαταπαύ
στου βοῆς ὁμολογῶ, μάλιστα δὲ τοῦτο ἀπὸ τῆς κ τέκνων παρεμφάσ,
ὡς τὴν δόξαν τῆς παρασῆσαι κατηξίωσε, βλοσεβῆ πρόθεσιν τῆν μάλιστ'
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν. λύ τινα προσοὐσίαν τῆς θεόδ κατασπαθυθείσης
αὐτὴ χειρὶ ἀνικατάτης πολιτείας, ἣ αὐτοῦ ὠδήμβοισε ἐχαρίσατο. ὅ
πως κ βασιλικὴ ἰσχὺς κ βουλὴ σὰ πρίφ'. δ' οὗ βασιλεῦς βασιλεύσι.
τοῦ βασιλεύοντος σ' βασιλεῦν κ κωμένου σ' κωμένων, κ φρονήσει
κ ζωῆ σει. κ σ' ἀμεμπτοῦ αὐτοῦ πίστ ἀληθῆ ὡς παράδ' ἀπὸ φόλων
κ σ' ἀποστολικ' πρῶν παρεδόθη, ἀρύπτως ὠδιζωσεῖ. κ ὡς ἁληθῆς
παράδοσις πυέχει ἐν φανερῶς ὠδηγουμένοις, ἐν παλαιαῖς ἐκκλησίαις
ὠδικρατῆσαι. κ μήπω γνὰ σ' ἀκουόντων ὁ οὕτως βλοσεβὴς διαλαθῆ
σκοπός. κ ἀνίνη ὑποθήκαις καθ' ἁπτόμ. λογιζομένη ὄξοσίαν ἡμᾶς ἀμ'
ζωωθηθέντας, κ ὄχι πληρεφάτῃ μεγαλωσύνῃ, πρὸς τὸ ἀποδομένα
θαν πρὸ τοῦ κῦ ἡμ' ὑπὲρ βλοσεβ' σ' θλιβερικῆς κ ἀποστολικῆς ἁλ' πίστ ὑπο
μνησθέντας. ἀμήθ ὡδὲ γὰρ κερέαι πρὸς τὸν σ' ἀποστολικῆς μεμήνης
δόμενον ἀρχιερέ, κ προηγησάμενον ἡμῶν ἐφαμιλλότητα, ταῦτ οἷς

μωνῆς. ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· οὐκ ἔστιν ἐξὸν φαγεῖν τὸν ἄρτον τῶν προσφορῶν οὐδὲ τοῖς υἱοῖς μου οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν. καὶ ἐπορεύθη ὁ Δαυὶδ καὶ ἦλθεν εἰς Νὼβ πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν ἱερέα· καὶ ἐξέστη Ἀβιμέλεχ εἰς συνάντησιν τῷ Δαυὶδ καὶ εἶπεν αὐτῷ· διὰ τί σὺ μόνος καὶ οὐδεὶς μετὰ σοῦ; καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν ἱερέα· ὁ βασιλεὺς ἐνετείλατό μοι ῥῆμα καὶ εἶπέ μοι· μηδεὶς γνώτω τὸ πρᾶγμα, οὗ ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι καὶ ἃ ἐνετειλάμην σοι· καὶ τὸν τόπον τῶν παιδαρίων ὑπέδειξα τοῦ δεῖνα καὶ τοῦ δεῖνα. καὶ νῦν εἰ ἔστιν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι, δὸς εἰς τὴν χεῖρά μου ἢ ὅσα ἐὰν εὑρεθῇ. καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς πρὸς Δαυὶδ καὶ εἶπεν· οὐκ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά μου ἄρτοι κοινοί, ἀλλ' ἢ ἄρτος ἅγιος· ἐὰν μόνον φυλάξωνται οἱ παῖδες ἀπὸ γυναικός. καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀλλὰ γυναῖκες ἐμακρύνθησαν ἀπ' ἐμοῦ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ἀφ' οὗ ἐξῆλθον καὶ τὰ σκεύη τῶν παιδαρίων ἅγια, καὶ ὁδὸς αὕτη κοινή· καὶ πῶς οὐχὶ σήμερον ἁγιασθήσεται ἐν τοῖς σκεύεσιν; καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς πρὸς Δαυὶδ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά μου ἄρτος κοινός, ἀλλ' ἢ ἄρτος ἅγιος· ἐὰν μόνον φυλάξωνται οἱ παῖδες ἀπὸ γυναικός. καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἱερέα· ἀλλὰ καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ἀφ' οὗ ἐξῆλθον ἐγὼ

τῆς προσκυνητῆς αὐτοῦ κ̅ς σαρκὸς οἰκονομικῶς ὁμολογοῦμεν τὰ δύο πρόσωπα, ἕνωσις γὰρ τοῦ αὐτοῦ κ̅υ̅ τοῦ σταυρωθέντος ἰ̅υ̅ χ̅υ̅ κ̅ς θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι γεγενημένη δύο αὐτὸν διαβεβαιοῦται φύσεις κηρύττουσα. ἡ θεανδρικὴ κ̅ς ἀντίληψις· ἕξωθεν γὰρ ἐπεισκυκλήσασα φαντασιωδῶς ἀχώριστον ἐφέστηκε καὶ μιᾶς σκέψει αὐτοῦ φύσιν, ἰδιότητα φυσικὴν ἐχούσης ὁμολογοῦμεν· καὶ ἔχειν φαμὲν πάντως, ἄπερ φύσει φαμέν. καὶ ἀνθρωπίνως πάντα τὰ ἀνθρώπινα, χωρὶς τινὸς ἁμαρτίας· καὶ ἑκατέραν, ἥνις καὶ τοῦ αὐτοῦ θεολόγου τοῦ σαρκωθέντος, τοῦτέστιν ἑνανθρωπήσαντος ἀσυγχύτως ἀχωρίστως ἀτρέπτως, εἶναι αὐτὴν γινώσκομεν· μόνην νοοῦσαν τὴν ἕνωσιν μονὰς διακρίνουσα τῇ, διὰ τῆς συγχύσεως δηλαδὴ πλανῶν· ἴσως γὰρ καὶ τῶν διαιρέσεις καὶ τῆς κράσεις ἀποβαλλόμεθα βλασφημίαν· ὁπότε γὰρ ὁ δύο φύσας καὶ θελήματα καὶ δύο φυσικὰς συνεργείας ὁμολογοῦμεν ἐπὶ τῷ ἐνὶ καὶ μόνῳ κ̅υ̅ ἰ̅υ̅ χ̅ῳ̅, ὁπόταν τὰ αὐτὰ καὶ ἀλλήλοις ἀντικείμενα λέγομεν, καθὼς οἱ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας πλανώμενοι, τὰς ἀποστολικὰς παραδόσεις κατηγοροῦσιν· ἀπέφασιν αὐτὴν ἀδόκητον καρδίαν τῶν πιστῶν· ὡς ἐσκεψάμεθα ὑπὸ δύο ἐναντίων ἀλλήλοις ὑποστάσεσιν· ἀλλὰ δύο λέγομεν, ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κ̅ν̅ ἰ̅ν̅ χ̅ν̅· καθὼς τὰς φύσας, οὕτω καὶ θελήματα καὶ συνεργείας τῶν ἔχειν· θεανδρικὴν καὶ αὐτὴν· θεονοερῶς θέλημα καὶ συνέργειαν ἔχειν ἴδιον μετὰ τοῦ ὁμοουσίου πρὸς κοινόν· ἀνθρώπινον, χρονικῶς δὲ ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς καὶ ἡμετέρας φύσεως προσληφθέν· αὕτη ἐστὶν ἡ ἀποστολικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ παράδοσις, ἣν κρατεῖ ἡ πίστις τοῦ ὀρθοῦ χεφαλὴ κράτους, ἡ ἀποστολικὴ τοῦ χ̅υ̅ ἐκκλησίας· αὕτη ἐστὶν ἡ καθαρὰ τῆς θεοσεβείας ὁμολογία· αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως ἀληθὴς καὶ ἀμώμητος ὁμολογία· ἣν περ ὁ καινὸς ἐφθόνησε παμμιαρία· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ τῶν κορυφαίων τῶν ἀποστόλων ἐδίδαξεν· αὕτη ἐστὶν ἡ βεβαίωσις καὶ ἐπίληψις τῶν ἁγίων ἀποστόλων διδασκαλία· ἥτινος ἀλιερινοῦς θεοσεβείας τὸ ἀκέραιον, μέχρι τοῦ παρρησιαστικῶς κηρύττεται ἡ τῶν χριστιανῶν πόλις, τῆς ὑμετέρας γαλήνης τὸ κράτος φυλάττοι ἡ θεοποιὸς ἡ ὑψοῖ· ἡ ὡς τὴν ἐσχάτην φθορὰν ἀπορρίπτει, θύτην τε καὶ ἀποδέξηται· πιθόμενοι τῶν παπῶν χριστιανικῶν τοῖς δὲ ἀπὸ τῆς ἡ τοῦ κ̅υ̅, ὅπερ ὑπὲρ τῆς σαθρότητος ἡ τοῦ ὑλώματος αὐτοῦ, τὰς μεταδόσεις χέω τὰς ἱκετεῖ· ἡ ταῦτα συμβουλεύων

ἡ κ᾽ ἀνάξιος κ᾽ ἐλάχιστος, γνησία ἀμπ προτρέπομαι· ὅτι ἡ κ᾽ τῆς εὐσεβοῦς
τοῦ θῦ δωρηθῆσαι μοὶ νίκη, ἡ μετέρα σεβάσιά ἐστί· κ᾽ τῆς ὑμετέρας
μακαριότητος εὐλάβεια, ἡ μετέρα θεοφοσύνη ἐστί· κ᾽ τ᾽ ὑμετέρ
πραότητος ἱερέως, τὴ ἡμετέρα μικρότητι θυμηδία ἐστί· κ᾽ κ᾽ τοῦ
τοιούτου ἐπιθυμούσης καρδί᾽ κ᾽ τοῖς τ᾽ διανοί προκειμένοις δόγμα
σι, πρὸς πίστωσιν δόντος, εἰκ τὴν καθ᾽ ἑξιώσαντες φιλάνον θρω
ξιάν τε ἀποστολικὴ δίδασκαλία· ὧν τινα ὅσα μὲν ἐκ τ᾽ θείας
ἡμῖν ἐμάθομεν, ὁμολογοῦμεν πρὸς ὑμᾶς ἀποστόλους παραδέδωκεν· ἵνα
συγκλιθῆ ὑπὸ τ᾽ μόδιον· ἃ δὲ καὶ πρὸς λαμπρὸν ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ κηρυχθήσε᾽. ὅτι ἡ αὐτοῦ ἀληθὴς ὁμολογία, ἀπὸ τ᾽ πρεσβυτ
ἕως ὧν ἀπεκαλύφθη. ἧς ἕνεκ᾽ ἀπὸ τοῦ κοσμοῦ τ᾽ ὅλων, μακαρί
ἵνα ἀπεφάνθη ὅπερ. ὅς κ᾽ τοῦ ποιμαίνειν τὰ πνικὰ πρόβατα
τῆς ἐκκλησίας ἀπ᾽ αὐτοῦ τοῦ πρωτοῦ τ᾽ πων, τῇ τρίτῃ παραθέσῃ
ἐδέξατο. οὗτινος ὠνηθόσαν τ᾽ τὴν βοήθ᾽α, αὐτὴ ἡ ἀποστολικὴ
ἐκκλησία, οὐδέποτε ἀπὸ τ᾽ ὁδοῦ τῆς ἀληθ᾽ας ἐν οἱῳδήποτε με
ρῇ πλάνης ἐκάμφθη. οὗ τινος τ᾽ αὐθεντίαν, ἑ τε δι᾽ κορυφαί πάντ᾽ τ᾽
ἀποστόλ, δι᾽ ἁπάντων τῶν καθ᾽ ὅλ᾽ κ᾽ καθολικὴ τοῦ χῦ ἐκκλησί᾽ κ᾽ αἱ καθολικαί
ζωοδόποι φωσ᾽ πνεύματος, ἐν πάσῃ νήκολούθησαν· κ᾽ πάντες
οἱ σεβάσμιοι πρεσ᾽, τ᾽ ἀποστολικὴν αὐτοῦ ἐπεσταλμένοι δίδασκα
λίαν· δι᾽ ἧς κ᾽ αἱ δεδοκιμασμένοι τοῦ χῦ φωστῆρες ἐλάμψαν· κ᾽ οἱ τῶ
θείῳ διδασκαλοι ὀρθόδοξοι ἐσεβάσθησαν κ᾽ νήκολούθησαν· οἱ δ᾽ αἱρετικοὶ
τοῖς πλανῶσι ἐγκλήμασι κ᾽ μισήσεσιν ἀφαιρέσεως ἐπικολούθησαν.
αὕτη ἐστὶν ἡ τ᾽ ἀποστόλ τοῦ χῦ ζῶσα παράδοσις· ἣν τινα μέχρι τοῦ
παρόν᾽ ὁ ἁγία αὐτοῦ κραταιὰ ἐκκλησία· ἥτις ὀξυρρήσεως ἁπτωμένη κ᾽ φυλ
λομένη κ᾽ παρρησιαστικῶς κηρυχθήσα· ἥτις δι᾽ ἧς ἀληθοῦς ὁμολογί᾽
τῷ θεῷ κατηλλάσσετ᾽· ἥτις τῷδε ἀπὸ τ᾽ μὴ χῦ παραλυθέσῃ· ἥτις τῆς θείας
ὑμ᾽ τόλμης ἀνωτάτω κ᾽ διαφυλάττ᾽ κράτος· ἥτις ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τ᾽ κτὸς
ὧν οὐδαμῆ λείς νίκας, τὴν ἀνδρεί᾽α τῆς ὑμετέρ᾽ θείας δωρεᾶς ἐσωδοσάμ᾽· ἥτις ἐν
σωσοδόξ᾽ ἐν τοῖς πολέμοις κ᾽ ἐκ πολεμί᾽ τ᾽ ἐνάντι τ᾽· ἥτις τὸ ὑμέτερον βασ
θεοκατόρθωτον κράτος, πάντας ὡς ἐκ κατακλύσμ᾽ τοὺς χ᾽ πρὸς ἑσπέρ᾽.
ἥτις φόβον τοῖς ἐναντίοις ἐμβαλλ᾽, κ᾽ τὴν θέαν ὀργὴν τ᾽ μωρῶν.
ἥτις κ᾽ ἐν πολέμοις τὰ τρόπαια πρὸ τ᾽ πολεμ᾽ κατασκοπῆς
κ᾽ ὑποτάξ᾽, ὡσπερ ἔθος παράσχοι· κ᾽ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀλαζονείᾳ, ἀμεσέμνως
τὴν ὑμετέραν δι᾽ ἁπάντων τῶν προσταττόμενων βασιλέων διαφυλάξοι.
αὕτη ἐστὶν τῆς ἀληθοῦς πίστεως ὁμολογία· ἣν τινα κ᾽ ἐν τοῖς ὑπερθέν

ઉપર પ્રમાણે ચોપડા લખાઈ રહ્યા પછી તે ચોપડા ઉપર ઉપરી અમલદારની સહી લેવાય છે. તે સહી કરવાનો અધિકાર ઉપરી અમલદારને આપવામાં આવ્યો છે. તે અધિકાર પ્રમાણે તે સહી કરે

ἐστι, καὶ θρόνος τέλειός ἐστι· καὶ δύο καὶ τὰ δύο φύσεσι καὶ μετὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἐν ἀνθρώποις ὑπάρχων· οὔτε θεότητος αὐτοῦ χωρὶς τῆς ἀνθρωπότητος, οὔτε ἀνθρωπότητος αὐτοῦ χωρὶς τῆς θεότητος δόντα τὴν ἀφάτον· ἀκολούθως τοίνυν πρὸς τὸν κανόνα τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, καὶ δύο φυσικὰ θελήματα αὐτοῦ· καὶ δύο φυσικὰς ἐνεργείας, εἶναι ὁμολογοῦμεν καὶ κηρύττομεν· ἐν γὰρ τῷ προσωπικῷ ἑνώσει τὸ θέλημα, συνόδῳ τελείᾳ προσώπου συντρέχει ἀλλήλοις, ἀναγκαῖον ἐστὶν ἵνα καὶ τὰ προσωπικὰ θελήματα, καὶ τρόπος προσωπικὸς ἐνεργείας· ὅπερ ἀλλόκοτόν ἐστι. καὶ λίαν βέβηλον λογισθήσεται· ἐπειδὴ ἕκαστον τῶν φυσικῶν τῆς οἰκείας πάσης περιέχει, φυσικὸν θέλημα ἐστίν, ὅπου καὶ φύσις λέγεται τῆς οἰκείας ἀρχετύπου τριάδος. ἀκολούθως καὶ ἐν φυσικὸν θέλημα καὶ μία φυσικὴ ἐνέργεια νοεῖται· ἓν γὰρ καὶ δὲ ἐν τῷ ἑνὶ προσώπῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μεσίτου θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, δύο φύσεις, τουτέστι, θεότης καὶ ἀνθρωπότης ὁμολογοῦμεν, ἀναλλοίωτος καὶ μετὰ τῆς ἑνώσεως ὑπάρχει· καθὼς δύο τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰς φύσεις, ἐν ᾗ δύο φυσικὰ θελήματα. καὶ δύο φυσικὰς αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας κατὰ νίκαν ὁμολογοῦμεν· ἵνα δὲ ταύτης τῆς πίστεως ὁμολογία μόνοις, ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς διαθήκης, θεόπνευστος δόξας καλίαν, ταῖς συνοίαις τῆς ἡμετέρας δόξης φανῇ, πλεονάζει καὶ ἀσυγκέλτως καὶ ἀδιαιρέτως φιλανθρωπήσῃ· ἐνόησεν ἐνεργῆσαι, ἅπερ ἴδια ἡμετέρας σμικρότητος ῥήμασι σαφηνίσαι· αὐτὸς ὁ κς ἡμῶν ἰς χς ὁ ἀληθινὸς καὶ τέλειος θς, ἀληθινὸς καὶ τέλειος ἀνὸς ἐστιν, ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ θεηγορίοις προσμαρτύρει, ἐν τισὶ τὰ ἀνθρώπινα, ἐν τισὶ τὰ θεῖα, καὶ ἅμα ἑκάτερα ἐν ἀλλήλοις περὶ αὐτοῦ φανερὰ ποιούμενος· ὅπως αὐτὸ ἀληθῶς καὶ ἀληθῆ ἀνὸν πιστεύειν καὶ κηρύττειν, τί πρὸς αὐτοῦ καταρτίσῃ· προσβλέψει οὖν πρὸς τὰ παθήματα ἀνός, ἵνα τὸ ποθούμενον τῆς παθούσης παραμείνῃ· ὅτι ἐν αὐτῷ τὴν ἡμετέραν ἀνθρωπότητος φύσιν χωρὶς μόνης ἁμαρτίας τέλειόν ἐστι· περιφέρουσαν, δῆλον ἔστω παρεῖναι τὸ πεπονθὸς τοῦτο. πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σὺ θέλεις· καὶ ἐν ἄλλῳ· μὴ τὸ ἐμὸν θέλημα, ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω· ἧς τὴν νοσμαρτυρίαν ἐνόησεν, ἐν ἀπὸ τῶν ἐκκρίτων πρὸς σαφηνισθῆναι γνῶναι ὧδε φησί· καὶ τί τὸ ἐμὸν θέλημα τί τὸ σὸν σημαίνει τὸ ἀληθῆ μοῦσαι, ὁ μακάριος ἀμβρόσιος ἐν τῷ δευτέρῳ λόγῳ πρὸς τὸν βασιλέα, τούτοις τοῖς ῥήμασι περὶ τοῦ κυ

θεληθοῦσι ἑπεὶ οὐκ ἐπιεικὲς ἐστὶν ἀγνοεῖν. οὗτινος τὸ γεγενῆσθαι ἕνεκα,
ὑπάρξωσιν. οὗτινος δὲ μηδενὸς ἕνεκα γεγενῆσθαι δυνατὸν ἐστὶν ἢ μὴ
γεγενῆσθαι, ἀναγκαῖον ἐστὶ μηδὲν ἕνεκα γεγενῆσθαι· ἐπεὶ οὐδὲν ἂν εἴη
ἀνόητον ἐν τοῖς γεγενημένοις· ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀνόητον. ἔτι ἐὰν τοῦ
ἀγαθοῦ ἕνεκα ἕκαστα ᾖ καὶ γένηται, ἀνάγκη καὶ τὰ ἔμπροσθεν ἕνεκα
τοῦ ἀγαθοῦ γεγενῆσθαι καὶ εἶναι· ὅταν δὲ ἀποκτείνῃ τις ἢ κλέψῃ ἵνα
σωθῇ, οὐ τοιοῦτον ἐστὶν ἕνεκα τοῦ ἀγαθοῦ· ἀλλ' ἐὰν ἐκ τοιούτων
ὑπαρχόντων ἀναγκαῖον ᾖ ἢ ὅλως ἢ ὡς τὰ πολλὰ γίνεσθαι τὰ ἔμπροσθεν
ἕνεκα τοῦ ἐσχάτου, ἀναγκαῖον καὶ τὰ ἔμπροσθεν ἕνεκα τοῦ ἀγαθοῦ εἶναι
καὶ γεγενῆσθαι· ἀλλὰ τοιοῦτον ἐστὶν ὃ ἐκ τοῦ ἀεὶ ἢ ὡς τὰ πολλὰ ἔστιν
ἢ γίνεται· ἐπὶ δὲ τῶν ἀοριστομενῶν ἐστὶν ἃ οὐδὲν κωλύει οὕτως
ἔχειν, οἷον περιπατεῖν μοι νυκτὸς ἔδοξεν ἢ πτῆσαι ἢ τι τῶν ἄλλων·
ἐνδέχεται γὰρ ἕνεκά τινος ταῦτα γενέσθαι, ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς ἀλλὰ τῷ
ἐμοὶ τοιαῦτα δόξαι· ἐὰν δὲ μὴ τοῦτο, οὐδὲν ἕνεκα· τὸ δὲ μάταιον
τοιοῦτον. ἔτι ἐὰν ἐκ τοῦ τέλους ἡ ἀρχὴ ᾖ, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔσται
τέλος· ἰσχνανθέντι γὰρ ὅτι ὑγιεινὸν τὸ περιπατεῖν, καὶ περιπατεῖν
ἐστὶν ὑγιεινὸν ἢ ἐκκριθῆναι, ὅτι τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον ἐστὶν ὑγιεινόν,
ἐκκρίνεσθαι ἢ ἰσχνανθῆναι· ἐὰν δὲ μὴ ὑγιεινὸν ᾖ, οὐδὲν ἔσται ἕνεκα
τοῦ ὑγιεινοῦ· ἢ ἐὰν μὴ ὑγιεινὸν ᾖ, ἀλλὰ τοιοῦτον ὑγιεινὸν ᾖ ἢ ὡς τὰ
πολλὰ ὑγιεινὸν ἢ ὡς τὰ πολλὰ ὑγιεινὸν ἢ ὡς τὰ πολλὰ ὑγιεινὸν

ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἔχοντος τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστὶν τὸ γεγονός. καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον τὸν ἔχοντα τὸν λεγεῶνα ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, καὶ ἐφοβήθησαν. καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾖ. καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σούς, καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ὁ κύριός σοι πεποίηκεν καὶ ἠλέησέν σε. καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον. καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς τὰς χεῖρας αὐτῇ ἵνα σωθῇ καὶ ζήσεται. καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς καὶ συνέθλιβον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ὅτι ἐὰν κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι σωθήσομαι. καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν· τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε καὶ λέγεις τίς μου ἥψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; ὁ δὲ Ἰησοῦς παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε. καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ' αὐτοῦ συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλούς, καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον κείμενον. καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ· ταλιθα κουμ, ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον· τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε. καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν εὐθὺς ἐκστάσει μεγάλῃ. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο, καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

ἀκολουθήσαντες τῷ ἀληθινῷ θεῷ καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν, ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα καὶ ἀληθινὸν ἐλπίσαντες, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν ἀναμένειν ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης. αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε ἀπὸ τῶν εἰδώλων ὑμῶν ἐπὶ τὸν θεὸν δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀναμένειν ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης. αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε ἀπὸ τῶν εἰδώλων ὑμῶν ἐπὶ τὸν θεὸν δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀναμένειν ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν

τοῦτ' ἐστὶ μάζονος· οὐ τεὸ πουδιάφοροσοὐσίαι εἰ, μίαν δὲ ὑπάρχοντα
νοᾶσθαι π' ἐνέργειαν ἀποδείκνυσι φανεροῖς μὲν οὐ μασι τὸ μὴ
δεῖσθαι μίαν φύσει κὴν ἐνέργειαν ἔχειν π' θεότητα κ' π' ἀνθρωπό
τητα τοῦ χῦ· ἁ κ' εἰνὸς προσώπου εἶναι γινώσκοντας, κ' μετὰ τὴν
ἀλλήλων κοινωνίαν ἐνέργειῶν κοινωνοῦντας· ὅπου τοίνυν μὴ
ζωὴ κ' ἐλάττωσιν ἐνέργειαν λέγει, οὐ περὶ μιᾶς. ἀλλὰ περὶ δύο
φύσεων τοῦ εἰνὸς χῦ φανερούτας· κ' ἐπὶ τὸν ὅσιον δικηγόρον τὴν ἀ
ληθείας ὁ ἅγιος λέων πρὸς τὸν ὁμολογητὴν τοῦ χῦ φλαβιανόν,
ἐν ᾧ δογματικῶς τὸ μὲν ἑφάσει φαύσεων· ἐνέργει γὰρ ἑκατέ
ρα μορφὴ μετὰ τοῦ θατροῦ κοινωνίας, ὅπερ ἴδιον ἔσχηκε· καὶ
ἀκολούθως κ' τὸν τῆς διανοίας λόγον, διακρίνῳ τὸν λόγον· ὅ
περ ἐστὶ τοῦ λόγου, ἐνεργοῦντα· κ' τὸ σῶμα ὅπερ ἐστὶ τοῦ σώματος
ἐκτελεῖν· κ' μιᾶς ἑκατέρας φύσεως τὰ πρόσφορα ἐνέργειαν θεωρᾶται·
ἁ κ' τὰ μὲν λίαν τῶν τε ἀπὸ τῆς ἀλλήλων κοινωνίας οὐχωρεῖζε,
ἀν τοῖς τοῖς πράγμασι δ' κ' λοιν, ὃ δὲ σάρκος σαρκικερθό· μᾶλλον
δ' κ' πᾶσα σὺν αὐτῷ π' ἀ' ἐνέργειαν δοκεῖ μὴ ὑπὸ τῆς· ὅτι
κ' ἤ θεότης τοῦ χῦ, φανερὰν ἐνέργειαν ἀσυγχύτως ἐν τῇ σὺν ὠσῃ
ἐφύλαξε· κ' ἡ ἀνθρωπότης αὐτοῦ, τὰ πρὸς ἐνέργειαν τὴν δὲν
θρωπίνην συνίας μᾶλλον τὰ δεύτερα· κ' σάρκα, ἀπὸ τοῦ σὺν
ἀσυγχύτως κ' ἀτρέπτως προῆλθον καὶ ἡμῖν τοῦ χῦ, τοῦ δεσπότου
τῶν φύσεων ἀσυγχύτως· κ' ἀτρέπτοις, εἰς κ' ὅλους διέμεινε· κ'
ἐν ὁδῷ πρὸς τὸν ἐνθρονισθέντα τὴν μὴ μνημόνευτα π' βασιλέα τὸ σύμφο
λον τῶν ἁγίων θεοῦ ὁμολογίας σαφηνίζει, κ' τοῦ λόγου κ' τῶν σαρκὸς
ἐν πρόσωπον εἶναι μᾶλλον θεοῦ κηρύττει, ὅπερ ἐστὶ ὁδὸν τὴν ἐννοί
ας δηλοῖ· ἵνα δὲ κ' ποιότητων αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ χῦ, τοῦ
τέστιν δὲ τῆς φυσικῆς ἐνεργείας, μία δὲ κ' ἀφ' ἑκατέρου φύσεων
ἐν ᾧ χῷ ἔνωσιν φύσεων, τοιαύτας ἐστὶν οὐσιωδῶς ἑνώσεως κ'
οὐ γὰρ ἐν ταὐτῷ δὲ κηρύξει τὴν ἀλήθειας προσεδόξαζε, ἵνα τὸν
δὲν τῶν ἐνεργειῶν, ὡς χρονικῶς ὕστερον μᾶλλον τῆς δὲν θεώπου
ἔλαβε, τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ οὐσίᾳ προσκυρώσῃ· ἢ τῇ ἀϊδίῳ
οὐσίᾳ, τὴν δὲν τῆς ἐνεργείας τὸ μέτρον ὡς γραφή· ἀλλὰ
μᾶλλον τῆς δὲν ἢ τὸν τῆς ἑνώσεως τοῦ προσώπου, τοὐτέστιν
ὡς οὐ τινες ἐν τῷ χῷ καθ' ὑπόφασιν λῦσθαι, ἐκ τῶν ἰδίων
ἐνεργειῶν ἐπέγνω· ἃ τοίνυν δύο φύσεις εἰσὶν ὧν ἔστιν ἑνωθέν
τα τὸν χῦ μάρτυς, δύο θελήσεις εἰσὶ κ' τούτων τῶν φύσεων

κ μία αὐτοῦ ἡ ἐνέργεια καὶ κίνησις ἐνεργητική. ὡσαύτως καὶ τὸ
δίστε βιβλίου τοῦ νεφελῆ τοῦ ἀνθρώπου πολέμου. οὐ ἔγραψεν ὡδὶ
φανερώσεις. ἀσυγχύτους φυλάττομεν τὰς φύσεις. οὐκ αὐτοῦσίαν.
γνώσιν ὁσωνημένας. διὸ κ μίαν αὐτῆ θέλησιν ἐνεργεῖν τὸ
καὶ δεσποτικὸν ὄλεξε, ἀλλ' ἰσότιμα δηλοῦμένας. ὅταν γὰρ λόγος
λέγῃ ὃν προσλαβὼν ἄνθρωπον, πρὸς αὐτὸν οὐδιεκρίθη δηλαδὴ προγνω
σθέντων αὐτῷ διαθέσιν. Θεοδοσίου αἱρετικοῦ ἀλεξάνδρειας, ἀπὸ τοῦ
τόμου τοῦ παρ' αὐτοῦ γραφέντος θεοδώρου τῆς ἀνομοίου. ὡς λοιπὸν κ
ἐνέργειαν εἶναι τοῦ σωματικοῦ θεοπρεπῆ μίαν. ἐπεὶ κ σῶμα
εἶναι κ τοῦ αὐτοῦ φασὶ τὰ θεοπρεπῆ φαινόμενα, κ τὰ φυσικὰ κ ἀνθρώ
πινα λέγοντες. ἀπὸ τοῦ λόγου. κ μίαν εἶναι κ τὴν αὐτὴν τοῦ σῶματος καὶ τοῦ
λόγου φύσιν, κ τὴν θεοπρεπῆ σοφίαν. γνῶσιν τε τῶν ὅλων κ εἰδησιν
καὶ τὰ τοῦ σωματικοῦ. τοῦτέστι κ τὴν αὐτοῦ θεότητα, κ κ τὴν αὐτοῦ ἀν
θρωπότητα. ἐπεὶ κ ἐνέργειαν μίαν ὁμολογοῦμεν θεοπρεπῆ, ὡς ἡδὴ
προλέλεκται. καὶ πάλιν τὴν θεοπρεπῆ σοφίαν μίαν οὐσιωδῶς,
ἀνάγκη κ ἀμέριστον εἶναι ταύτην καὶ ἀδιαίρετον. κ πάλιν οἰκοδομὴν
τὰ αὐτῆς. τοῦτέστι τὰ τῆς σαρκός. ζωποιήσασαν κ αὐτὴν τὴν ἰδίαν φύ
σεως ἐνέργειαν. τὸ ζωποιήσασαν αὐτὴν, αὐτοῦ λαμβάνειν θέλει
πρὸς τὸν λόγον ἐνώσεως αὐτοῦ θεοπρεπῆ ἐνέργειαν. αὐτοῦ δυνάμεως
κ ἀπρεπῶς ἐνώθη δὲ αὐτὰ ζωτικὸν σάρκα καὶ περίφησιν. Ἰδοὺ δὲ
σεβέσθαι δεσπότην κ τέκνα, τὰ ἀλλότρια πρὸ τῶν μαρτυρίας ὡς
πνι καὶς ἀκτίοι, τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ἣν δι
δάσκαλοι ἐφανέρωσαν καὶ ἐφωτίσθη. κ τὴν σαρκικὴν τοῦ φω
σεξ τοσκό ὃς ὅπερ πλάνων τοῖς μεμυημένοις ὑποβαλλό, ἀπεκαλύ
φθη. γνῶναι δὲ καὶ ὀφείλομεν ἐστίν, ἵνα τοῦ γέους δόγματος ὁσοσκό πὸς ζητηθῇ,
τί ὅτι νῦν κολούθησε, κ πόθεν ὁ διδάσκαλος τὴν αὐθεντίαν ὑποφθέ
ξηται. Πρόσωπον ἀλεξανδρέως ἐν ὑποθέσεως κεφαλαίῳ ὅρων αὐτοῦ,
πρὸς τὸν τόπον, κ τὸν αὐτὸν σύναξιν κ σία ψόν ἐνεργοῦντα τὰ θεοπρεπῆ
κ ἀνθρώπινα μιᾶς θεανδρικῆς ἐνεργείας, κ τὰ ἀγίοις διονύσιος·
Ὅμοιος θεοδώρου τοῦ μοψουεστίνου αὐτοσκ τοῦ φεραπόντος. ἐκ τοῦ ἀντιγρα
φου πρὸς σεβῆρον ὡδί· ὅτε ὁ ἀρσινόης τοῦ κ, διὰ τοῦτο ὁμολογοῦμεν ἐνέργ
τοῦ ὅλου ὡς ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σς πάντα τὰ τοιαῦτα φησίν. Ὅμοιος
δὲ μόνου τοῦ κυρίου φαντιν κ ἐκ τοῦ ἀντιγράφου πρὸς κύρον τὸν
ἀλεξανδρέα. ἔφη τε τοίνυν. καὶ λογάρεσι καὶ αὐτοῖς ταῖς ἱεραῖς
γραφαῖς φωναῖς χρήσασθαι. ὡς ἑνὸς αὐτῆς χν, ἐνεργοῦντα τὰ θεοπρεπῆ

ἓν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν νοεῖν αὐτὸν ἀποδείκνυσι· καὶ ἐγγράφως
πρὸς τὸν ἅγιον ἰω̄ τὸν πάπαν, ἓν θέλημα καὶ οὐδεμίαν ἐνέργειαν τὸν
κ̄ν̄ ἔχειν διαβεβαιοῦται· καὶ ὁ αὐτὸς οὗτος ἐν τῷ λιβελλῷ τῆς πίστεως μετὰ
τῶν μαρτυριῶν τῶν ἁγίων πρ̄ών, δύο φυσικὰ θελήματα ἔχειν ὠθὶ
κρίνει τὸν σρ̄α κ̄ν̄· ὡσαύτως παῦλος ὁ τούτου διάδοχος ἐν τῇ
ὠθὶ στολῇ τῇ πρὸς θεόδωρον τὸν τῆς ἀποστολικῆς μνήμης πάπαν,
ἓν θέλημα ἔχειν τὸν κ̄ν̄ μηνύει· καὶ ὁ αὐτὸς οὗτος ἐν τῇ συνθέσει
τοῦ τύπου, οὔτε ἓν οὔτε δύο θελήματα ὀφείλειν λέγεσθαι ἢ ἐνέρ
γειας ὥρισε· πέτρος ὁμοίως, καὶ ἓν καὶ δύο θελήματα καὶ ἐνεργείας
ὠθὶ τῆς οἰκονομίας τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ σρ̄ς ἡμῶν ἰ̄ῦ χ̄ῦ, φρο
νεῖν προμαρτυρεῖ· καὶ εἷς ἕκαστος αὐτῶν ἄλλως δικαιολογού
μενοι, κατακρίνει· ἀποκοινωνεῖ, καὶ ἐκ τοῦ καταλόγου τῆς ἐκ
κλησίας ἀποβάλλει· προσχῆτοι νυν ἡ θεοσύστατος τῆς ὑμε
τέρας φιλανίας κορυφή, τῶν ἐν δοτάτῳ τοῦ διακριτικοῦ αὐτῆς
ὀφθαλμοῦ, ὃν πρὸς οἰκονομίαν τῶν χριστιανικωτάτων τῆς θεῖ
χάριτος ἐλλαμπούσης παραλαβεῖν ἠξιώθη, τίνι τῶν τοιούτων
διδασκάλων κρινεῖ ἀκολουθεῖν ὁ χριστιανῶν λαός· τίνος τοῦ
τῆς διδασκαλίας ὠφειλεπεῖ πτύσεσθαι, ἵνα δυνηθῇ σωθῆναι·
οἵτινες καὶ πάντες καὶ ἀλλήλοις, εἰς ἕκαστος αὐτῶν κατακρίνει, καθὼς
οἱ ποικίλοι αὐτῶν καὶ ἄστατοι τῶν ἐγγράφων ὅροι διαβεβαιοῦνται·
ποτέ μὲν ἓν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν· ποτὲ δὲ, οὔτε ἓν οὔτε δύο
ἐνεργείας· ποτὲ, ἓν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν· καὶ ἔπειτα, οὔτε μίαν
οὔτε δύο· καὶ ἄλλος μίαν καὶ δύο· ποῖος παραφρων παρακαλῶν
εὐσεβέστατοι δεσπόται, τῆς τοσαύτης τυφλότητος τὰς πλάνας μὴ βδε
λύξῃ καὶ παραφυλάξῃ, ἐὰν δηλαδὴ σωθῆναι ὠθὶ θυμῇ, καὶ ἀ
μωμόν τῆς ἑαυτοῦ πίστεως τὴν ὀρθότητα ἐρχομένων ὦν κῶν ὠθὶ ποθεῖ
προσεγγεῖν· διόπερ λυτρωθήσεται, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος μετὰ τῆς
τοῦ θ̄ῦ βοηθείας εὐσυθερωθήσεται, ἡ ἁγία τοῦ θ̄ῦ ἐκκλησία ἡ μ̄ν̄ρ̄
τοῦ χριστιανικωτάτου ὑμῶν κρατοῦ, ἀπὸ τῆς πλάνης τῶν τοιούτων
διδασκάλων· ἵνα τῆς ἐγγελικὴν καὶ ἀποστολικὴν τῆς ὀρθοδόξου
πίστεως ὀρθότητα, ἥτις τε θεμελίωται ὠθὶ τῆς σπεὰν πέτραν ταύτης
τῆς τοῦ μακαριωτάτου κορυφαίου τῶν ἀποστόλων πέτρου ἐκκλησίας·
ἥτις τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ βοηθείᾳ, ἀπὸ πάσης πλάνης ἄχραντος
διαμένει· πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν προέδρων καὶ τῶν ἱερέων τοῦ τοῦ τοῦ
κλήρου καὶ τῶν λαῶν ὁμοθυμαδόν, πρὸς τὸ εὐαρεστεῖν ὦν θ̄ῶ καὶ τὴν

τοῦ ῥωμαίου υἱὸς κρατος, ἡ ἑαυτὸ αὐχένας ταπεινωθέν τ ὑπο
φρώσοσιν. ἵνα τ ὑμετέρας θέσεβοῦς βασιλέας, κρατεωθῆ
ἤδιωαφῆ, ἐν τὸ χρομικὸν κράτος, ἤδιαιωνίζουσα μακαριότ
τῆς αὐτοῦ διαδόξη βασιλέας. οὐ γὰρ δυνήσε ἄλλο ὅμοιον
ἄρεθῆναι, ὅπερ ἡ φιλανίαν τ ὑμετέρας αὐτοῦ πρὸς τὸν θν
τῆ θέα παραθήσε μεγαλειότητι, ἡ μὴ ἵνα ὀξωφηθέν τ τ πλε
ονασμὸν αὐτοῦ τῆς ἀληθείας κανόνος, τῆ θεομῆ ικῆς καὶ ἀπο
στολικῆς πίστεως παντελῶς φανερωθῆ κ κηρυχθῆ τὸ ἀκέραιον.
διαλοῦ τοῦ θέσεβέσατοι κ θεοδίδακτοι δεσπόται κ τέκνα ἐν τῷ
τον κανόνα τῶν ἁγίων γραφῶν θεσπισθέντων πνι κῶν
πέων, ἀνεπίλη πτον τοῦ ἀποστολικοῦ δόγματος, κ διαμενῆ
αὐτῶν ὀρθοδοξίαν, διοῦ τ ἀληθείας ἤμιν τοῦτον τοῦ πνς ἀνακα
λύπτοντος ἐδόξαν, ὁ προέδρος τῶν κωνσταντινουπόλεως ἐκκλη
σίας, σὺν ἤμιν κρατηθῆ κ κηρύττεσθαι σὺν λέξῃ, ἐπλῶ η πολλὴ
χρονία τοῖς ἁγίοις πατράσι τὸ ὄνομα τοῦ θυ. κ ὅσα μὲν ἀπὸ πλάνῃ
δόλον διχονοίας. κ χρονία τοίνυν τοῖς πράξεσιν ἀποστόλων,
ἐπὶ δὲ διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου πνς, ὅλους πρὸς ὁμόγνωσιν
τ ἀληθείας ἀνόητους προσήγη πάντας ἤμιν, καρδίαν μίαν κ ψυχὴν
μίαν· ἐπὶ ὅπερ αὖτε τῶν πρὸ μικροῦ αὐτοῦ ἀλλογενῶν φαντασθέν
κανονότητα ὡς σαθρὸν σαλευθῆναι, κ τοῖς ἄλλοτρίαις δόξαις
καλίαις ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἀληθοῦς ὀρθοδόξου κ ἀποστο
λικῆς κ ἁγίας πίστεως ἑαυτὸν σφηλῶσαι, λύ ἵνα αὖτε δὴ τοῖς
ψυχαῖς καταδίκλω, σκλῆναι δὲ ἀληθείας αὐτοῦ προκ/η
σαμένῳ ἤμιν τὴν ἐφ ἡμῖν μεριότητα προ προαιρέσεις κ ὑπομνη
σεις ὑπῆρξεν τοῦ, αὐτὸς μνώσε τὰ περὶ τοιαύτης κακοτρο
φρονήσεις, σὺν τῷ θῷ τοῦ χῦ κελεύσω ἀποκομίσε· παρὰ τῶ
δικαίῳ πόντων τῶν σὺν ὁμοίοις σόντι. ὧ τὴν κ ἡμεῖς κ αὐτὸς
ὑπὲρ τῆς ἐλληφθείσης διακονίας τοῦ ἀληθοῦς κηρύγματος, ἡ τῆς
σὺν ἤμιν προσλήψεως τ λειπομένων τοιαύτης πίστεως ὅταν πρὸς τὸ
κρίνειν παρῇ, λόγον ἀποδώσομεν· κ ἤμιν μὲν ὑπὲρ δεόμε
παρακαλῶ, σκληρὴν τὸν ἀποστολικὴ κ δογματικὸν ὀρθῆς πίστεως
κανόνα, ὡς ἀπαρχῆς παρηλθομεν ἀδιαστάτως κ ἐλθοθεν ἐν μετὰ
ἁπλῆς καθαρότητος, ἀκέραιον κ ἄτρωτον φυλάξαι· διὸ περ τὴν
ὑμετέραν σεβασμίαν γαληνότητα ὑπὲρ τ δογμῆς κ τιμῆς τ κα
θολικῆς κ ἀποστολικῆς ὀρθῆς πίστεως, ἀπ αὐτοῦ τοῦ συμβασιλέ

τοῦ λειτουργικοῦ τοῦ ὑπὲρ ἑκάστης τοῦ δεσποτικοῦ ἱεροῦ, οὗ πηγὴ ἐστὶν ἡ
θεία πίστις ἄληθῶς τοῦ ἀληθοῦς θεοῦ φυλάττειν, τῆς ὁσιωθείσης καθολικῆς
μαθήσεως τοῖς θεοσεβέσι καὶ μόνοις, ὅτι οὐ τὴν οὐδενὸς ἡμῶν ἡδονὴν ἢ παρέσ-
ρυσεν ἀπὸ τῆς ὑπὲρ θεοσεβείας ὁδοῦ μᾶλλον, ὅπερ αὐτὴ κεκινδύνωκεν ἡ ὑ-
μῶν ἀκεραιότητι τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πρὸς ἣν ἡ ἐκκλησία ὁμόνους
ἐπιδημοκρίτους τε καὶ πρόθεσιν ἐκζητεῖ τῆς διανοίας, καὶ
σοῦ δηλονότι θεοσεβοῦς προσδέχεται. ὅστις ἐκβαλὼν τῆς θεοσε-
φοῦς συμφέρειν κείνην καὶ δικαίαν παρακαλῶ τοίνυν θεοσεβέσ-
τοι καὶ φιλανθρωποτάτω βασιλεῖ καὶ αὐγούστοι, καὶ ἅμα σὺν τῇ ἐμῇ
ἐλαχίστῃ πάσῃ ψυχῇ καὶ διανοίᾳ γονυπετοῦσα δέομαι, ἵνα πᾶσι τοῖς
θεοσεβέσι τοῖς ἀνωθεν καὶ τοῖς θεοφιλεστάτοις καὶ βασιλικοῖς θεράπο-
σιν, ἅτινας διὰ τῆς σῆς θεοσεβοῦς αὐτοῦ δηλώσεως, καὶ τοῦτο ἐν ὅλῃ καρ-
δίᾳ τῇ ἐμαυτοῦ χαίρουσαν καὶ πίστει, θεοσεβεῖ, τῶν συμβαινόντων δεσπό-
των ἀπὸ καταφάσεως τῆς ἐμῆς, θεοσεβοῦς, τῶν συμβαινόντων δεσπό-
τηχῶ, δι' πρὸς δεκτὴν θυσίαν προσφέρειν κηδόμενος. ἡ λόγου ὑπὲρ
αὐτῶν ὠφελείᾳ χαίρουσαν. καὶ ἐλθεῖν τοῦ λαλεῖν ἄδειαν, ἐν ἐκκλη-
σίᾳ τῶν λαλεῖν ἐθέλοντι, καὶ λόγου ὑπὲρ τῆς πίστεως ἧς πεφώ-
κασι κράτος ἀποδοῦναι. ἵνα ἀπὸ πάντων φανερῶς σὺν ἐμοὶ
ὀφῇ, ὅτι οὐδενὶ φόβῳ οὐδεμιᾷ δωρεᾷ ἀφῆκα οὐδεμιᾷ ἀπάτῃ λύ-
πῃ ἀποστροφῇ, τῆς ποτὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστο-
λικῆς πίστεως λαλεῖν θέλοντι, ἐκκλησίᾳ ἢ ἀπεκλήθη. ὅπως πάν-
τα ὅλοθυμαδὸν ὑπὲρ τούτου τοῦ κύρους ἀνδρικῶς ἀγωνίσωμαι, ὡς
πάντα τὸν χρόνον τῆς ἐμαυτοῦ ζωῆς τὴν θείαν μεγαλωσύνην δοξά-
ζουσι, καὶ ὑπερῤῥώσεις καὶ ἐνισχύσεις τοῦ ἀνδρικοῦ τούτου κράτους,
καὶ καταπαύσεως ὅλοθυμαδὸν τῷ δεσπότῃ χριστῷ δεήσεως ἐκ χέουσιν ἡ
ὑπογραφή. Τὸ θεοσεβέστατον τοῦ δεσπότου κράτος, ὑπὸ τῶν
χαίρεις διαφυλάξοι, καὶ τῶν πάντων τὴν ἐθνῶν τὴν αὐχεῖν ὑποτάξοι ἡ
ὠδὴ γραφὴ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ φορᾶς. Τοῖς θεοσεβεστάτοις
δεσπόταις καὶ γαλλιοστάτοις καὶ πίστοις καὶ τροπαιούχοις, ποθητοῖς
τέκνοις τοῦ θεοῦ καὶ δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. κύριον τὸν τινα με
γαλωβασιλεῖ. ἱκετεύω καὶ τιθέρι ὑμῶν αὐγούστοις, ἀλαθῶν ὑμῶν
σκοπος, δοῦλος τῶν δούλων τοῦ θεοῦ σὺν πάσαις ταῖς σὺν ὁδοῖς,
ταῖς ἁγίαις κούσαις τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ·:·
αὐτῶν τὴν ἀληθῆ ἐλπὶς ὑπάρχειν γνωρίζεται, ἵνα καὶ ἡ βασιλικὴ κο
ρυφή, τὸν τε λαὸν τὸν αὐτῆς, τοῖς αὐτοῖς ἀκαταπαύστως

τινὰ ἐν τοῖς ἑτέροις χρόνοις δύνασθαι ὑπερβῆναι τὴν περὶ
κράσεως καὶ χεύσεως, ὅποτε ἐν τοῖς ἑτέροις κλίμασι
διαφόρων ἐστὶν ἡ μανία βράσις. ποτὲ μὲν καταπονοῦσιν. ποτὲ
δὲ κατα πρέχοντες καὶ παίζουσιν. ὅθεν ὅλος ὅρος ἐστὶ
πεπληρωμένος, ὅσ τινας πορικοὺς λόγους ἐν χάρακι σώσεως
μαθεῖν καὶ παρὰ τοῦ ἁγίου προφήτου. καὶ ὁ μὲν παλαιὰ διακρατήσει
ἐκκλησία, καὶ τὸ λίγον τοῖς διαφόροις συμφοραῖς σκληρύνεται
ὑπέρτερον. ἡ μόνη ἐστὶν ἡ ἑτέρα ὑπόφασις, ἡ πίστις ἐστὶν. μεθ' ἧς
τὸ ζῆν, ἐκράτησε δόξαν. δι' ὧν τὸ ἀποθανεῖν, κρίδος αἰωνίου ἐ-
στίν. αὕτη ἐστὶν ἡ πηγὴ αἱ μὲ δόσεις, ἵνα τὸ ὅρου τὸ καθολικὸς
ὁ ἀποστολικὸς πίστις, οὗ μέχρι τοῦτου ὁ ἀποστολικὸς θρόνος
ἅμα ἡμῖν ἡ ἐκράτησε ἡ παράδοσιν, ὅλη τ' διανοί παραφυ
λακὴ φυλάξωμεν. πιθὸν τ' δ' εἶναι, πρῶτον τὸ κράτορα.
ποιητὴν τῶν ὅλων θεὸν ἡμῶν. ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. καὶ εἰς τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ. τὸν πρὸ πάντων τῶν αἰώνων ἐξ αὐτοῦ γεννη
θέντα, οὐ ποιηθέντα. ὁμοούσιον τῷ πατρί. δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
τά τε ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. τὸ κύριον
καὶ ζωοποιόν. τὸ ἐκ τοῦ πρὸς ἐκπορευόμενον. σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμ
προσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον. τὰ λαλῆσαν διὰ προφητῶν. καὶ μίαν
ἁγίαν καθολικὴν ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. ὁμολογοῦμεν ἓν βάπτισμα εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ἓν πρὸς ὁμολογοῦμεν. ἓν τὸν υἱόν. ἓν τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον. οὐ πρὸς θεούς, ἀλλ' ἕνα θεόν, πρῶτον υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον. οὐ τρεῖς θεοὺς
νομίζομεν ὑποφάσεις. ἀλλὰ τρεῖς ὑποφάσεων μίαν γνῶσιν. ὧν μία δ
ὑσία, τοῦτ' ἔστιν φύσις. τοῦτ' ἔστι μία θεότης. μία ἀγαθό
τῆς. ἓν κράτος. μία δόξα. μία προσκύνησις. ὧν οὐσιῶδες
τ' αὐτῆς ἁγίας καὶ ἀγαθοποιοῦ τελάδος, θέλημα καὶ ἐνέργεια. ἥτις πρὸ
τῶν ἐκτὸς καὶ διακρατεῖ. ὁμολογοῦμεν δὲ ἓν αὐτῆς ἁγίας καὶ
ἀγαθοποιοῦ τελάδος ἓν λόγον, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ πρὸς γε
νηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, καταβάντα τὰ ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύ
ματος ἁγίου, καὶ τῆς ἀχράντου καὶ ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, τῆς ἀληθῶς καὶ κυρίως θεοτόκου. καὶ σαρκωθέντα ὁλοτελῆ τὸν αὐτὸν
τελειάνθρωπον ἀληθινόν. θεὸν ἀληθινόν, καὶ
τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἀληθινόν. θεὸν μὲν, ἐκ τοῦ θεοῦ πρός. ἄνθρωπον δὲ, ἐκ τῆς
παρθένου μητρός. σαρκωθέντα ὁλοτελῆ ἑαυτῆς σαρκί. ψυχὴν ἔχοντα λογικὴν

ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν ὄχλον καὶ ἐπὶ τὸν ἱερατικὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν ὄχλον καὶ ἐπὶ τὸν ἱερατικὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν ὄχλον καὶ ἐπὶ τὸν ἱερατικὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν ὄχλον καὶ ἐπὶ τὸν ἱερατικὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν ὄχλον καὶ ἐπὶ τὸν ἱερατικὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν ὄχλον καὶ ἐπὶ τὸν ἱερατικὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν ὄχλον καὶ ἐπὶ τὸν ἱερατικὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν ὄχλον καὶ ἐπὶ τὸν ἱερατικὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν ὄχλον καὶ ἐπὶ τὸν ἱερατικὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα καὶ ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν ὄχλον καὶ ἐπὶ τὸν ἱερατικὸν λαὸν καὶ ἐπὶ τὸν

ولو أن امرأة أعطت زوجها مالا، وقالت له: اتجر لي به، فما ربحت فلي نصفه، وما خسرت فعليّ نصفه، فهو جائز، ويكون له أجر مثله في عمله، وله نصف ربح ما ربحت، وعليها نصف ما خسرت. ولو قالت: اتجر لي به، فما ربحت فلي ثلثاه، وما خسرت فعليّ ثلثاه، فهو جائز، ويكون له أجر مثله في عمله، وله ثلث ربح ما ربحت، وعليها ثلث ما خسرت. ولو قالت: اتجر لي به، فما ربحت فلي ثلثه، وما خسرت فعليّ ثلثه، فهو جائز، ويكون له أجر مثله في عمله، وله ثلث ربح ما ربحت، وعليها ثلث ما خسرت. ولو قالت: اتجر لي به، فما ربحت فلي نصفه، وما خسرت فعليّ ثلثه، فهو جائز، ويكون له أجر مثله في عمله، وله نصف ربح ما ربحت، وعليها ثلث ما خسرت. ولو قالت: اتجر لي به، فما ربحت فلي ثلثه، وما خسرت فعليّ نصفه، فهو جائز، ويكون له أجر مثله في عمله، وله ثلث ربح ما ربحت، وعليها نصف ما خسرت. ولو قالت

τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τριπόλεως ἐπαρχίας Ῥοδόπης, ἐν τῷ τῆς ἀναφορᾶς λόγῳ ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας συντάξαι, ὁμοίως ὑπέρπυρα. κβ

Ὑ Ἀλκιν ὁ ἐλαχίστως ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τῆς ἐπαρχίας Καμπανίας, ἐν τῷ τῆς ἀναφορᾶς λόγῳ ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας συντάξαι, ὁμοίως π. κγ

Π λακέντιος ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Βηλίκης, ἐν τῷ τῆς ἀναφορᾶς λόγῳ ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας συντάξαι, ὁμοίως π. κδ

Ι ωάννης ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Ἀλβάνης, ἐν τῷ τῆς ἀναφορᾶς λόγῳ ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας συντάξαι, ὁμοίως π. κε

Ῥ ίτος ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Ἀλβανίας, ἐν τῷ τῆς ἀναφορᾶς λόγῳ ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας συντάξαι, ὁμοίως π. κς

Π αῦλος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Ὀνουανθοῦ, ἐν τῷ τῆς ἀναφορᾶς λόγῳ ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας συντάξαι, ὁμοίως π. κζ

Ἰ ωάννης ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τοῦ πορτου, ἐν τῷ τῆς ἀναφορᾶς λόγῳ ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας συντάξαι, ὁμοίως π. κη

Σ τέφανος ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Βενέφρων, ἐν τῷ τῆς ἀναφορᾶς λόγῳ ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας δεξιώθημεν, ὁμοίως π. κθ

Φ ίλιξ ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Ἀσολίτης, τὴν τῆς ἀναφορᾶς τὴν κοινὴν παρὰ πάντων ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας, συνήνεσα καὶ ὑπέγραψα. λ

Ὁ νορατος ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Μουρσίας, τὴν τῆς ἀναφορᾶς τὴν κοινὴν παρὰ πάντων ἡμῶν γνώμην ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας, συνήνεσα καὶ ὑπέγραψα. λα

Φ ίλιξ ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Καμπανίας, τὴν τῆς ἀναφορᾶς τὴν κοινὴν παρὰ πάντων ἡμῶν γνώμην ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας, συνήνεσα καὶ ὑπέγραψα. λβ

Φ λῶρος ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Φουλγίνης, τὴν τῆς ἀναφορᾶς τὴν κοινὴν παρὰ πάντων ἡμῶν γνώμην ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας, συνήνεσα καὶ ὑπέγραψα. λγ

Δ εκέντιος ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Φοροφλαμινίου, τὴν τῆς ἀναφορᾶς τὴν κοινὴν παρὰ πάντων ἡμῶν γνώμην ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας, συνήνεσα καὶ ὑπέγραψα.

Ἰ ωάννης ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας μούρσης, τὴν τῆς ἀναφορᾶς τὴν κοινὴν παρὰ πάντων ἡμῶν γνώμην ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας, συνήνεσα καὶ ὑπέγραψα. λδ

Φ ίλιξ ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἀσκουλῶν τὴν τῆς ἀναφορᾶς τὴν κοινὴν παρὰ πάντων ἡμῶν γνώμην ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας, συνήνεσα καὶ ὑπέγραψα. λε

Ἀ τελανὸς ἐλάχιστος ὢν ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Ῥεατίνης, τὴν τῆς ἀναφορᾶς τὴν κοινὴν παρὰ πάντων ἡμῶν γνώμην ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς καὶ πατρικῆς ὁμοφυλίας, λς

ξωπήνεσαι κ ὑπέρ ρα ϛ ∴ Φλῶρος ϛ ἁγίᾳ τῶ ὡδόκω τῆς τῶν ἁγίων κλησίου
λζ φουρκόγης, τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῆς κοινῆς παρὰ τῶν ἱερῶν γραμμένη ὑπὲρ
λη τῆς ἀποστολικῆς ἱερατείας, σωπήνεσαι κ ὑπ ∴ Κλαρέντιος ἐλάχιστος
ὡδόκος τῆς ἁγίας κλησίας βαλβίανης, τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῆς κοινῆς,
παρὰ τῶν ἱερῶν γραμμένη ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς ἱερατείας, ξωπήνεσαι κ ὑπ ∴
λθ Κρέσκης ϛ ἐλάχιστος ὡδόκος τῆς ἁγίας κλησίας βιβῶνος ἐπαρχίας καλα
μ βρίας, τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῆς κοινῆς παρὰ τῶν ἱερῶν γραμμένη ὑπὲρ τῆς
ἀποστολικῆς ἱερατείας, σωπήνεσαι κ ὑπ ∴ Θεοδόσιος ἐλάχιστος ὡδό
σκος τῆς ἁγίας κλησίας συρακούσης τῆς Σικελίας, τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῆς κοινῆς
παρὰ τῶν ἱερῶν γραμμένη ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς ἱερατείας, ξωπήνεσαι κ ὑπ ∴
να β Ἐνέδικτος ἐλάχιστος ὡδόκος τῆς ἁγίας κλησίας μεσολίνης τῆς Σικελίας,
τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῆς κοινῆς παρὰ τῶν ἱερῶν γραμμένη ὑπὲρ τῆς ἀποστο
νβ λικῆς ἱερατείας, σωπήνεσαι κ ὑπ ∴ Ἰωάννης ϛ ἐλάχιστος ὡδόκος τῆς ἁγί
ας κλησίας δεκατεσσάρων τῆς Σικελίας, τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῆς κοινῆς
νγ παρ' ἱερῶν τῶν γραμμένη ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς ἱερατείας, ξωπήνεσαι
κ ὑπ ∴ Πέτρος ἐλάχιστος ὡδόκος τῆς ἁγίας κλησίας τῆς ταυρομενί
νδ τῆς Σικελίας, τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῆς κοινῆς παρὰ τῶν ἱερῶν γραμμένη ὑπὲρ
τῆς ἀποστολικῆς ἱερατείας, σωπήνεσαι κ ὑπ ∴ Ἰλιανὸς ϛ ἐλάχιστος
νε ὡδόκος τῆς ἁγίας κλησίας καταν[ης] τῆς Σικελίας, τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῆς κοι
νῆς παρὰ τῶν ἱερῶν γραμμένη ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς ἱερατείας, ξωπήνεσαι
κ ὑπ ∴ Γεώργιος ϛ ἁγίᾳ τῶ ὡδόκω τῆς ἁγίας κλησίου τροωκαλιτάνης
νϛ τῆς Σικελίας, τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῆς κοινῆς παρὰ τῶν ἱερῶν γραμμένη ὑπὲρ τῆς
ἀποστολικῆς ἱερατείας, σωπήνεσαι κ ὑπ ∴ Γεώργιος ϛ ἐλάχιστος ὡδό
νϛ σκος τῆς ἁγίας κλησίας λιλυβητάνης τῆς Σικελίας, τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῆ
κοινῆς παρὰ τῶν ἱερῶν γραμμένη ὑπὲρ τῆς ἀποστολικῆς ἱερατείας, ξωπή
νη νεσαι κ ὑπ ∴ Δόξα τῆ ἁγίᾳ τριάδι τῶ θεῶ ὡδόκος τῆς ἁγίας κλησίας
λθ λεγόντων τῆς ἐπαρχίας τῆς ἐπαρχίας, τῆ τῆς ἀναφορᾶ
ξ τῆ ξωοδίκως παρὰ τῶν ἱερῶν γραμμένη, σωσαν ὑπ ∴ Ὁλβιήδης ϛ ἐλάχιστος
ξα ὡδόκος τῆς ἁγίας κλησίας ἐβρονίκης νήσου τῆς βρεταννί, λεγόντων τῆς
βας μίσεως τῆς βρεταννίας καθεστώσης, τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῆ ξωοδι
ξβ κως παρὰ τῶν ἱερῶν γραμμένη, σωσαν ὑπ ∴ Μανρίκιος ϛ ἐλάχιστος ὡδόκος
τῆς ἁγίας κλησίας τριβούρτου ἐπαρχίας πικένης. τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῶν τοῦ
τῆς ἀποστολικῆς ἱερατείας ὁλοθυμαδὸν σωκατάξαι, ὑπέγραψα ∴
ν Φίλιξ ϛ ἐλάχιστος πρεσβύτερος τῆς ἁγίας κλησίας ῥελαυκίνου λεγόντων τῆς βας
μίσεως τῆς ἀντηνωρατῶν γάλλης καθεστώσης, τῆ τῆς ἀναφορᾶ τῆς κοινῶς

παρὰ παν ἅγ γνωμὴν κοινωδικὸς σωμαν ὑπέγραψα ∴ νά
Μανουὴλ ὁσιώτατος δαλκοῦ τῆς ἁγίας κλισίας ἀκλοσύνθου λεγόμενον τὴν
σεβασμίου σωῶ τῆς ἐν χώρᾳ τῆς γῆς καθεφώσης, τοῦτ τὴν ἀναφορὰν τὴν
σωνοδικὸς γνωμὴν παρ ἅγ, σωμαν τῦ ∴ Μανουὴλ ὁσιώτατος κτ θεοῦ χά νβ
ην ὠδίκου τῆς ἁγίας κλισίας μεδιολάνου, τοῦτ τὴν ἀναφορὰν τὴν κοιν ζῆσ,
νομὴν παρὰ παν ἅγ ὑπὲρ τῆς ἀποφολικῆς ἅγ πίστ, ⟨σωήνεσα κγ τῦ ∴ νγ
Ι ωσ ἁγίας κλισίας βεργομάνης ὠδίκου τοῦτ τὴν ἀναφορὰν πάντ ἅγ ζῆσ ... τὴν κοιν ζῆσ πρὰ
νομὴν ὑπὲρ τ ἀποφολικὴν ἅγ πίστ, ⟨σωήνεσα κγ τῦ ∴ Δονάτος ὠδί νδ
κου τῆς ἁγίας κλισίας λαυδένου, τοῦτ τὴν ἀναφορὰν τὴν κοινωνῆς πρὰ
παν ἅγ γνωμὴν ὑπὲρ τ ἀποφολικὴν ἅγ πίστ, ⟨σωήνεσα κγ ὑπέγραψ ∴ νε
Ἀναστάσιος ὠδίκου τῆς ἁγίας κλισίας τικίνου, τοῦτ τὴν ἀναφορὰν τὴν κοι
νῶς παρὰ παν ἅγ γνωμὴν ὑπὲρ τ ἀποφολικὴν ἅγ πίστ, ⟨σωαγ τῦ ∴ νς
Βλασίνου ὠδίκου τῆς ἁγίας κλισίας ἀκουσοῦ, τοῦτ τὴν ἀναφορὰν τὴν
κοινῆς παρὰ παν ἅγ γνωμὴν ὑπὲρ τ ἀποφολικὴν ἅγ πίστ, ⟨σωήνεσα κγ τῦ ∴ νζ
Δεοδάδειος ὠδίκου τῆς ἁγίας κλισίας κρεμουνθῦ, τοῦτ τὴν ἀναφορὰν τὴν κοι
νῆς παρὰ παν ἅγ γνωμὴν ὑπὲρ τ ἀποφολικὴν ἅγ πίστ, ⟨σωήνεσα κγ τῦ ∴
Γρατιανὸς ὠδίκου τῆς ἁγίας κλισίας νοβάρκου, τοῦτ τὴν ἀναφορὰν τὴν νη
κοινῶς παρὰ παν ἅγ γνωμὴν ὑπὲρ τ ἀποφολικὴν ἅγ πίστ, ⟨σωήνεσα κγ τῦ ∴
Δεοδάδειος ὠδίκου τῆς ἁγίας κλισίας ἱποφεικῆς, τοῦτ τὴν ἀναφορὰν τὴν νθ
κοινῶς παρὰ παν ἅγ γνωμὴν ὑπὲρ τ ἀποφολικὴν ἅγ πίστ ⟨σωή ξ
νεσα κγ τῦ ∴ Ι ωσὴφ ὁσιοβάθου ὠδίκου τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκ
κλισίας τοῦτ τὴν ἀναφορὰν τὴν κοινῆς παρὰ παν ἅγ γνωμὴν ὑπὲρ τῆς ξα
ἀποφολικῆς ἅγ πίστ, σωήνεσα κγ τῦ ∴ Δεϊόσσδεδιθ ὠδί
κου τῆς ἁγίας κλισίας βρεχτίανα, τοῦτ τὴν ἀναφορὰν τὴν κοινῆς
παρὰ παν ἅγ γνωμὴν ὑπὲρ τ ἀποφολικὴν ἅγ πίστ, ⟨σωή
νεσα κγ τῦ ∴ Δωδάκης ὠδίκου τῆς ἁγίας κλισίας δεφονσόου, ξβ
τοῦτ τὴν ἀναφορᾶς τὴν κοινῶς παρὰ παν ἅγ γνωμὴν ὑπὲρ τὴν ἀποφο
λικῆς ἅγ πίστ, ⟨σωήνεσα κγ τῦ ∴ Βενεδικτος ὠδίκου τῆς ἁγίας κ ξγ
λισίας ἀργολίδος, τοῦτ τὴν κοινῶς παρὰ παν ἅγ γνωμὴν ἀναφορὰ
ὑπὲρ τῆς ἀποφολικῆς ἅγ πίστ, ⟨σωήνεσα κγ τῦ ∴ Βενέδικτος ξδ
ἐλαφίου ὠδίκου τῆς ἁγίας κλισίας βανδένσου, τοῦτ τὴν ἀναφο
ρὰ τὴν κοινῶς παρὰ παν ἅγ γνωμὴν ὑπὲρ τ ἀποφολικῆς πίστεως,
σωήνεσα κγ τῦ ∴ Βόνος δέλφιος ὠδίκου τῆς ἁγίας κλισίας ἀλ ξε
βιγαρσίου, τοῦτ τὴν ἀναφορὰ τὴν κοινῶς παρὰ παν ἅγ γνω
μὴν ὑπὲρ τ ἀποφολικῆς ἅγ πίστ, ⟨σωήνεσα κγ ὑπέγραψα ∴

ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀστέρων, καὶ τὸ ἐξαγόμενον ἔστω ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀστέρων, καὶ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀστέρων τὸν ἐν τῇ ἑξῆς πλευρᾷ τοῦ τετραγώνου, καὶ τὸ ἐξαγόμενον ἔστω ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀστέρων τῶν ἐν τῷ τετραγώνῳ·

ಸೀಳುಗಲ್ಲಿನ ಕಂಬಗಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿನ ಚಪ್ಪಡಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಭಾಮಂಟಪ ಇದೆ. ಇದರ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೫ ಅಡಿ ಅಗಲದ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಚಪ್ಪಡಿಯಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ೧೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಕಂಬವಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ

ಬಿಟ್ಟ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಳೆ ಎರಡೂ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೨೦ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೨೧ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಲಾಭ?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಳೆ ಎರಡೂ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೨೨ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಏನು ನೆಡಬೇಕು?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೨೩ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಲಾಭ?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಳೆ ಎರಡೂ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೨೪ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಏನು ನೆಡಬೇಕು?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೨೫ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಲಾಭ?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಳೆ ಎರಡೂ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೨೬ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಏನು ನೆಡಬೇಕು?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೨೭ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಲಾಭ?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಳೆ ಎರಡೂ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೨೮ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಏನು ನೆಡಬೇಕು?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೨೯ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಲಾಭ?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಳೆ ಎರಡೂ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೩೦ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಏನು ನೆಡಬೇಕು?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೩೧ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಲಾಭ?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಳೆ ಎರಡೂ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೩೨ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಏನು ನೆಡಬೇಕು?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೩೩ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಲಾಭ?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಳೆ ಎರಡೂ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೩೪ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಏನು ನೆಡಬೇಕು?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೩೫ : ಅಡಿಕೆ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ನೀರು ಬಾಳೆಯ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಲಾಭ?

ಉತ್ತರ : ಅಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಳೆ ಎರಡೂ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವರು. ಅವರು ಸುಂದರವಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವರು. ಅವರು ಸುಂದರವಾದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವರು. ಅವರು ಸುಂದರವಾದ ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಅವರು ಸುಂದರವಾದ ಪಾನಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವರು. ಅವರು ಸುಂದರವಾದ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸ

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಮಾಡಿದ ಇನಾಮುಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇನಾಮುಗಳು ಅವರ ಪೂರ್ವಜರಿಗೆ ಕೊಡಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಕಾಲಾನಂತರ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿರುವಂಥವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇನಾಮುಗಳು ಅವರ ಸೇವೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ

περὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένου πρὸς ἀνέγνω. ἔχομεν ἐν ὑπογραφῇ τὰ ἐπὶ μέρους περὶ θεομήτορος χρήσεων· ἢ ἀνέγνω ἀπαρχῶν ἀρχὴ πρῶτον· ὅθεν βέβαιος βασιλεὺς καὶ θεὸν τὴν φησι· ἢ τῶν ἀδήσιν λάβωμεν· ἅπερ οὖν βούλεται τοῦ μακαρίου θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου, ἐπόν τι προκόμιον πρὸς συμφωνίαν τῶν παραθέτων λεγέτω καὶ μακάριος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν, λεγέτω καὶ θεόφανος πρεσβύτερος καὶ μοναχὸς ὁ αὐθεντὴς μαθητὴς καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς, φησίν· ἀρκούμεθα δὲ τοῖς ἤδη προκομισθεῖσι χρήσεσι περὶ τῆς θεοτόκου καὶ ἀκολούθως τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἕτερόν τι προκόμιον ἐνεγκεῖν οὐ βουλόμεθα· ὅθεν βέβαιος βασιλεὺς καὶ θεὸν τὴν φησι· τὰ προκομισθέντα τεῖα κωδίκια, παρὰ τοῦ μακαρίου τοῦ ὅσιου τοῦ, σφραγιζέσθω ὑπὸ τῆς ἁγίας δόξης τοῦτων ἀρχόντων, καὶ τοῦ μεγάλου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου πρεσβυτέρων, καὶ τοῦ θρόνου τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν κλήσεως· καὶ ἐσφραγίσθησαν· θεόδωρος καὶ γεώργιος οἱ θεοσεβέστατοι πρεσβύτεροι, καὶ ἰωάννης θεοσεβέστατος διάκονος οἱ τὸ ἐπέχοντες τοῦ ἁγιωτάτου πάπα τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ῥώμης, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ λαβέσθωσαν κληρικοὶ καὶ μοναχοί, εἶπον· ὅθεν βεβαιωθέντα· πρὸς οἷς πάλιν περὶ οὗ ὁ θεῖος καὶ μακάριος πατὴρ ἡμῶν ἐν ἱερᾷ ἀκαταπαύστῳ δόξῃ, μακάριός τε θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος λύτρας καὶ θεόφανος ὁ αὐθεντὴς μαθητὴς, καὶ πέτρος θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος νικομηδείας, καὶ σολομὼν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος κλαυδιουπόλεως, ἐπὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ δηλονότι παρούσης προκομισθείσης χρήσεως, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς αὖθις παρήγαγον ἐπὶ τῆς ὁμοίως καὶ τῆς ὁμοουσίου, περὶ ἑκουσίου χρήσεως· καὶ τὰ μὲν δὴ περὶ θεομήτορος ἐπὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ τοιαύτης ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ τοῦτο ἐκ πλείονα νοήματα λαβόντες κρίνειν, περὶ ἑτέρων· ὅθεν αὐτοῦ μὲν τὸ ἑτέρου ὅθεν βέβαιος καὶ τοῦ, περὶ ἐκείνων χρήσεως, πρὸ ἀγαθῶν αὐτὰ ἐκ τοῦ θρόνου πρώτου τῆς θεοφυλακτοῦ τούτης καὶ βασιλίδος πόλεως, καὶ αὐτὰ βεβαιῶσαι πρὸς τὰ παρόντα ἐν ἁγίοις συνόδοις κωδίκια, καὶ παραφωνῆσαι ἡμῶν ὁμονόμενον παρόντα ἐν ἁγίοις συνόδοις ἀσμόν· μετὰ χαρᾶς δὲ ἔχοντες ἅμα δικαίων περὶ ἔχον πλάτος

ಸಂಸಾರಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ

τῆ θεοκτίστη τοῦ ἐν κω ναοῦ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου πόλεως πελαγίας. ἡ ἁγία μάρ
τυς βοὸς τε καὶ μοναχὸς τοῦ μαθητοῦ τοῦ μακαρίου τοῦ ὁσίου τοῦ ἀρχιε
πισκόπου γέρων πόλεως. ἡ καθεσθεῖσα ἐν ἁγιοδοξίτου πελαγίας καὶ
ὑπάτης, ἡ πρὸ τοῦ ὁσίου τοῦ ἡγεφιλαδελφίου σκόπου καὶ τοῦ
ξενιτεύσαντος διὰ τὸν θεὸν προφήτου. προκαθημένου δὲ μέσου τῆς
ἁγιοφαντικῆς θρόνου, παῦλος ὁ μάγιστρος πρεσβευτὴς ἀποστολικῆς
ἡγεμονικῆς ἐξουσίας ἐκέλευσε. πῶς μὲν οὖν ἐφέρετο τὸ θεῖον
πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους, ὡς καὶ τοῖς κάτω ἀπόστολοι τὴν προλαβοῦσαν ἐκεί
νην ὑπεδέξαντο, τὰ ἴσα καὶ μεσαλιανοὶ τὴν ἀλλοδαπὴν ἀναφορὰν πρὸς τὴν θεοφιλε
στάτην ὑμῶν μεγαλειότητα, παρὰ ἀμφιλοχίου τοῦ ἁγίου τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς
πρεσβυτέρου ῥώμης καὶ τῶν καπούτ (sic) ὄντος, γεωργίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
τῆς θεοφυλάκτου ταύτης ἡμῶν πόλεως, καὶ μακαρίου τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπι
σκόπου ἀντιοχείας καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς θεοφιλέστατοι ἐπισκόποι, ὑπέσχοντο
τοῦτο ἐν τυγχάνοντες, καθ' ὃν δὲ τρόπον τὴν δέουσαν παρέχομεν ἀπόκρισιν.
καὶ ὑποφαλλόμενοι πρὸς τὸ παρὸν φάμεν. ὅσοι βοῦλεται τοῦ βασιλέως καὶ τῆς
τοῦ θεοῦ. λεγέτω γεώργιος ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς θεοφυλάκτου ἡμῶν
ταύτης ἡμῶν βασιλίδος, καὶ μακάριος ὁ ὁσιώτατος ἀντιοχείας καὶ λέ
γέτωσαν ὑπάντων ἐπισκόποι, ἅτινες ἔχουσι τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀναφορὰν παρὰ τοῦ
τοῦ πατρὸς πρεσβυτέρου ῥώμης ἀμφιλοχίου, καὶ τῶν καπούτ ὄντος. γεώργιος ὁ
ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος κωνσταντινουπόλεως. συντυχὴς καὶ σὲ ἀποστολικὴν
θέσιν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀναφορὰν πρὸς τὸν μέτερον θεοσεβέστατον,
παρὰ τε ἀμφιλοχίου τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς πρεσβυτέρου ῥώμης καὶ τῶν καπούτ
ὄντος, καὶ ἑρμηνέως τὰς βίβλους τῶν ἁγίων καὶ ἀκκρίτων πρώτων τὰς ἀποκρίσεις
ἐν τοῖς καθ' ἑκάστην πελαγίαν, ὕδρον πάλιν τὰς ἐν ταῖς τοιαύταις ἀναφο
ραῖς ἐκκλησιῶν τῶν ἁγίων καὶ ἀκκρίτων πρώτων χρήσεις, σωσαδούκαίους μη
δὲν ἀλλοτριούντων τοῖς ἁγίοις καὶ ἀκκρίτοις πρώτοις, καὶ τοιχῶ αὐταῖς. καὶ
οὕτως ὁμολογῶ καὶ οὕτως πιστεύω. θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος
σφέδων εἶπεν. ὁ τῆς δέουσα ὁμολογῶ καὶ οὕτως πιστεύω ὡς ἔχουσιν αἱ
ἀναφοραί, τοῦ ἁγίου τοῦ πατρὸς πρεσβυτέρου ῥώμης ἀμφιλοχίου. τουτέστι,
δύο φύσεις καὶ δύο θελήματα φυσικά, καὶ δύο ἐνεργείας φυσικὰς ἐπὶ τοῦ
ἑνὸς τοῦ χῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἰσίνιος ὁ θεο
φιλέστατος ἐπίσκοπος ἡρακλείας θρᾴκης εἶπεν. ἀκροασάμενος τῆς ἀναφορᾶς
τοῦ ἁγίου τοῦ πατρὸς ῥώμης ἀμφιλοχίου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τῶν δέοντος ἡμῶν
ἀγαθοῦ, δίδρον αὐτὰς καὶ δι' ἀντιπίπτων τοῖς ἁγίοις πατράσι. καὶ ὁμολογῶ
δύο θελήματα καὶ δύο ἐνεργείας φυσικὰς ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τοῦ χῦ

θεμήναντα καὶ δύο ἐνέργειαι τοῦ ἑνὸς τοῦ Χριστοῦ τοῦ καὶ ἡμῶν Ἰησοῦ θεοῦ ἡμῶν. ε ἕρμος ὡσὶ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν. ἔπομαι τοῖς διαφοραῖς τοῦ πνς ἡμῶν ἁγιασμοῦ, τοῦ φιλανθρωπίας. καὶ οὕτως δέχομαι καὶ κατασπάζομαι αὐτάς, ὡς τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ λέγουσας, τοῦ προφητικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ. καὶ ὁμολογῶ ὡσὶ τοῦ καὶ ἡμῶν Ἰησοῦ θεοῦ ἡμῶν, δύο φύσεις καὶ, ὁμοίως καὶ τὰς δύο αὐτοῦ ἐνεργείας. ζ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν ὁσιος πλουσιανὸς ἔφη. πρὸς διαφοραῖς τοῖς φαλλόσαις παρὰ τοῦ πνς ἡμῶν καὶ ἀφιλονικῶς, τὸ ἀπὸ προλιπόντος καὶ κορυφαίου θρόνου πρεσβυτέρας ἁγιωσύνης, πρὸς τὸν θεόφρονα πάπαν καὶ πατριάρχην διεσσῶν καὶ μακαριωτάτην βασιλέα, ὡς ἐκ τοῦ πνὸς τοῦ ἁγίου ὑπαρχούσης θεοῦ διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων πέτρου, καὶ διὰ τοῦτο διὰ καὶ τὸν προλεχθέντος πνς μακαριότητος τοῦ ἁγιωσύνης γράφοντος, δέχομαι καὶ πεπεισμένος. καὶ οὕτως πιστεύω καὶ οὕτως φρονῶ. δύο φύσεις ὡσὶ τοῦ Χριστοῦ τοῦ καὶ ἡμῶν Ἰησοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ δύο θελήματα φυσικά. ὁμοίως καὶ ἐνεργείας φυσικὰς δύο, ἐν ἑνὶ προσώπῳ συνυπαρούσης ἀλληλείας καὶ ἀδιαιρέτως. καὶ ἀναθεματίζω τὸ λέγον τὸν ἐν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν μιᾶς ὑποστάσεως τοῦ καὶ ἡμῶν Ἰησοῦ θεοῦ, ἢ μίαν τοῦ ἁγίου τριάδος καὶ μόνον. η ενέσιος ὡσὶ ὁσιος ποσειδωνιάτου τοῦ ἐν πε. καὶ τὴν δύναμιν τὴν ἀνάγνωσθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ ἁγίου τούτου πατρώμης, οὕτως πιστεύω καὶ ὁμολογῶ ὡσὶ τὸν ἐν σαρκὶ οἰκονομίαν τοῦ καὶ ἡμῶν Ἰησοῦ θεοῦ ἡμῶν, δύο φύσεις καὶ δύο θελήματα καὶ δύο φυσικὰς ἐνεργείας. θ εὐόδιος ὡσὶ ὁσιος πατὴρ μητροπολίτης ἀμασείας ἔφη. ἐν μέσῳ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων ἐν πνι. ἐγὼ δὲ ἀποδέχομαι καὶ ἐπιμένω εἰκόνας. καὶ αἰτῶ τὸ χαρτίον τοῦτο ἀναγνωσθῆναι. ὅπερ ὡσὶ δοθὲν ἀνεγνώσθη διὰ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου πρεπεσαΐτου ἀποκρίτου καὶ σεκρετικείου βασιλικοῦ ἔχον ὡσὶ λόξες οὕτως. οἱ ἅγιοι καὶ ἐκκριτοὶ πρεσβύτεροι, ὧν ταῖς χρήσαις ἕκαστον μέρος πρόσωπον τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐφ' ᾧ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπος ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κωνσταντινουπόλει νέᾳ ῥώμῃ, ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ πέμπτῃ συνόδῳ, παρὰ δέδωκε τῇ ὅλῳ τοῦ κόσμου καθολικῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἐφ' ᾧ πεπεισμένοι ἐσμὲν ὀρθοδοξίαν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ πέμπτῃ συνόδῳ, παρὰ

ಗಂಡಿಕೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಯ ಮೇಲಿನ ಕುಬ್ಜಕಲ್ಲು ಗುಡ್ಡೆ; ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಯ ಮೇಲಿನ ಕಲ್ಲು

ὁ πατριάρχης, τῆς Θεσσαλονίκης καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ πάσης
νεως καὶ οἰκουμενικὸς κριτής, ἀποστολικὸν θρόνον κατέχων τὸν
κατὰ Ῥώμην πρεσβύτερον Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸν κριτὴν καὶ
κατὰ τὸν μακαρίου μαθητὴν, ἀναστάσεως δεύτερον κήρυκα.
κατὰ τὴν ἐν θείᾳ πίστει τὸ δόκιμον ἀναγνώσεως ἐπιδεικνύμενος
σεβέστατος βασιλεὺς καὶ πάσης γῆς. τὸ σωτήριον παρὰ τῆς
ἁγίας σοφίας, γένεσθε. καὶ ἀναγκαίως οἱ προφῆται ὡς ὁπόταν
καὶ κληρικοί, καὶ ἐν μέσῳ ἑστῶτες ἀνέθηκε τεφὰ μονογενοῦς
μαθητοῦ μακαρίου τοῦ ὄντως τὰ ἀρχαῖα ὁπόταν ἀνατολῆς,
σαν καθ' ἣν οὗτος θεόδωρος ὢν ὁπόταν μεγίστων δόξης.
οὔτε γὰρ δόκησις ἦν ὃ ὢν δοξάζεται δεσπότης καὶ
αὐτοῦ γὰρ τῆς ἐγήγετο. ἀλλὰ καὶ ἔστι μοι ἐς μέσον καὶ μητέρα ὀρθὸ
δοξον ὁμολογήσαι πίστιν. ὅθεν σεβέστατος βασιλεὺς καὶ πάσης καὶ
καὶ ἁγία ζώοδοχος πηγή, ἐπὶ πεποιθόσι αἱ ἡμῖν δέδοται πρὸς ὑμᾶς πρε
Φαύστου τοῦ ὢν δοθέντος χάρου, παρὰ θεοδώρῳ τοῦ θεοφιλεστάτου ὢν
ὁπόταν ἡμῶν, ὅπως ἂν ἡμᾶς πληροφορήσητε, ὑμῶν ἀμφὶ
φῶς λιβέλλους τ' πίστεως ὑμῶν, καθὲ πρὸς ἀρέσκητε. ὁ φιλοῦντες ὢν
τ' ἁγίᾳ καὶ ἀληθῶς τοῦ θεολογίου τόπους ὢν δοῦναι. γεώργιος
τῶν βασιλέων καὶ πάσης, εἶπε. θεόφιλες δέσποτα. καὶ ὁλοσυμβολη
φλῶν ἐν τοῖς δισσοῖς τ' ἁγίων ἐκκλησιῶν, τὸ ὄνομα τοῦ ὑμῶν
σιαυτὴν μνήμην γινομένου παρρώμης βιταλιανοῦ. διὰ τὸ ἐκ
βραδυτήτος τ' αὐτοφαλέντ' ἀποκρισιαρίου παρὰ τοῦ ἁγίου τε
παπᾶ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης, δεινοῦ τοῦ τιμιωτάτου ἁγίου
αθαι πρὸς τὸ πονηρὸν μέρος ὑπὸ κράτος, τὸ τε μέρος τ' κατὲ μέσον
μωτάτης ἐκκλησίας, καὶ μακαρίου τ' ὄντως ὢν ἁγιωτάτου ὢν
ολῆς, καὶ τ' κατὲ κῶνσταντινουπόλεως ἐνδημοῦντ' ἐν ταύτῃ τῇ θεοφυ
λακτῳ ὑπὸ πόλει θεοφιλεστάτῃ τῶν ὢν τοῦ προλε
χθέντα ἐν ὄντως ταύτῃ μνήμῃ βιταλιανῷ, ἐκκλησιῶν ἐκ τ' ἁγίων
δισσῶν. ἀναδοθῆναι ἡμῖν καὶ τ' τοιαύτην δέησιν. παρὰ
τῷ γὰρ θεοφιλεστάτῳ καὶ θεόσοφος ὑπὸ γαλλίων, τ' κοινωνοῦντ'
τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἀποσχίζοντ' δεξαυτῆς, διὰ τὸ
πρόσωπον. κωνσταντῖνος ὁ ὑμέτερος βασιλεὺς εἶπε. τὸ αὐτὸ
ὢν παρὰ γεωργίου τοῦ ἁγιωτάτου πελάγους τῆς θεοφυλα
κτου καὶ βασιλίδος τῶν. μνέσθω. ἡ ἁγία ζώοδοχος πηγή.

ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರ ಶ್ರೀವೀರಪ್ರತಾಪ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ಮಹಾರಾಯರು ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವರ ಪಟ್ಟದ ಅರಸಿಯರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ಪಟ್ಟಮಹಾದೇವಿ ಚಿನ್ನಾದೇವಿ ಅಮ್ಮನವರು ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರ ಶ್ರೀವೀರಪ್ರತಾಪ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ಮಹಾರಾಯರು ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವರ ಪಟ್ಟದ ಅರಸಿಯರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ಪಟ್ಟಮಹಾದೇವಿ ಚಿನ್ನಾದೇವಿ ಅಮ್ಮನವರು ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರ ಶ್ರೀವೀರಪ್ರತಾಪ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ಮಹಾರಾಯರು ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವರ ಪಟ್ಟದ ಅರಸಿಯರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ಪಟ್ಟಮಹಾದೇವಿ ಚಿನ್ನಾದೇವಿ ಅಮ್ಮನವರು

ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರ ಶ್ರೀವೀರಪ್ರತಾಪ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ಮಹಾರಾಯರು ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವರ ಪಟ್ಟದ ಅರಸಿಯರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ಪಟ್ಟಮಹಾದೇವಿ ಚಿನ್ನಾದೇವಿ ಅಮ್ಮನವರು ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರ ಶ್ರೀವೀರಪ್ರತಾಪ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯ ಮಹಾರಾಯರು ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವರ ಪಟ್ಟದ ಅರಸಿಯರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ಪಟ್ಟಮಹಾದೇವಿ ಚಿನ್ನಾದೇವಿ ಅಮ್ಮನವರು

γινοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου ἀληθινοῦ θεοῦ, τέλειον θεὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ὁμολογούμενον ἐκ δύο φύσεων ἐν τῷ ἑνὶ Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν, ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως ἐν ἑνὶ προσώπῳ καὶ μιᾷ ὑποστάσει· καὶ δύο θελήματα φυσικά, καὶ δύο ἐνέργειαι ὁμοίως φυσικάς. Θεόδωρος ἀληθινὸς ὀρθῶς εἶπεν· ἔπομαι τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, τὸν αὐτὸν μακαρίζουσα πατέρα· καὶ ὁμολογοῦμεν καὶ κηρύττομεν ἐν Χριστῷ δύο φύσεις, ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως γνωριζομένου· καὶ ἀκολούθως τῷ θεσπεσίῳ καὶ τῷ θεοφόρῳ καὶ τῷ θεοκηρύκτῳ πατρὶ ἡμῶν Ἀθανασίῳ, παραδεχόμεθα τὰς ἀφορμὰς τὰς πρὸς τὸ δεσποτικὸν πρόσωπον ἀναφερομένας, καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς θεοπρεπεῖς καὶ ἀνθρωπικὰς τοῦ ἑνὸς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Κύριλλος ἀληθινὸς ὀρθῶς εἶπεν· ἀδιαιρέτως καὶ ἀσυγχύτως γνωριζόμενον τὸν ἕνα Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, ἐν δύο φύσεσιν ἐκήρυξεν. Λέων ἀληθινὸς ὀρθῶς εἶπεν· ἑκατέρας φύσεως ἰδιότητος σωζομένης καὶ εἰς ἓν πρόσωπον καὶ μίαν ὑπόστασιν συνδραμούσης· ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως γνωριζόμενον τὸν ἕνα Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. Καὶ πάλιν· ὁμολογοῦμεν καὶ κηρύττομεν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τέλειον ἐν θεότητι καὶ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι, ἀληθῶς θεὸν καὶ ἀληθῶς ἄνθρωπον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος συνεστῶτα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, κατὰ πάντα ὅμοιον ἡμῖν χωρὶς ἁμαρτίας· πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας τῆς θεοτόκου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Χριστόν, υἱὸν κύριον μονογενῆ, ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτως καὶ ἀτρέπτως καὶ ἀδιαιρέτως καὶ ἀχωρίστως γνωριζόμενον· οὐδαμοῦ τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνῃρημένης διὰ τὴν ἕνωσιν· σωζομένης δὲ μᾶλλον τῆς ἰδιότητος ἑκατέρας φύσεως καὶ εἰς ἓν πρόσωπον καὶ μίαν ὑπόστασιν συντρεχούσης· οὐκ εἰς δύο πρόσωπα μεριζόμενον ἢ διαιρούμενον, ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν καὶ μονογενῆ θεὸν λόγον κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καθὼς ἄνωθεν οἱ προφῆται περὶ αὐτοῦ ἐμαρτύρησαν, καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ἐδίδαξε, καὶ τὸ τῶν πατέρων ἡμῶν παραδέδωκε σύμβολον. Καὶ πάλιν· ὁμολογοῦμεν καὶ κηρύττομεν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐν δύο φύσεσιν, ἀσυγχύτως καὶ ἀτρέπτως καὶ ἀδιαιρέτως καὶ ἀχωρίστως γνωριζόμενον· οὐδαμοῦ τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνῃρημένης διὰ τὴν ἕνωσιν· σωζομένης δὲ μᾶλλον τῆς ἰδιότητος ἑκατέρας φύσεως καὶ εἰς ἓν πρόσωπον καὶ μίαν ὑπόστασιν συντρεχούσης· οὐκ εἰς δύο πρόσωπα μεριζόμενον ἢ διαιρούμενον, ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν καὶ μονογενῆ θεὸν λόγον κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καθὼς ἄνωθεν οἱ προφῆται περὶ αὐτοῦ ἐμαρτύρησαν, καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ἐδίδαξε, καὶ τὸ τῶν πατέρων ἡμῶν παραδέδωκε σύμβολον. Καὶ πάλιν· ὁμολογοῦμεν καὶ κηρύττομεν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τέλειον ἐν θεότητι καὶ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι, ἀληθῶς θεὸν καὶ ἀληθῶς ἄνθρωπον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος συνεστῶτα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, κατὰ πάντα ὅμοιον ἡμῖν χωρὶς ἁμαρτίας· πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας τῆς θεοτόκου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Χριστόν, υἱὸν κύριον μονογενῆ, ἐν δύο φύσεσιν

καὶ ἡ καθ' ἁλήθ., ἡ τοῦ θ(εο)ῦ λόγου παρθένον μὲν ἀδοξάζομ.
ἐπιδὴ προόντα θν', ὑπερφυῶς δ' ἑαυτῆς σαρκωθέντα μέγιν
νηκε· καὶ οὕτω μόνε καθ' ἡμᾶς, ὅ ἐστιν ἀνθρωπηοῦ θ(εο)ῦ λόγου·
ὃ περ ἰδιωτάποβεβλημένος. ἀλλ' ἡ μὲν σὺν προσλήψεσα
κὸς τε καὶ ἄνθρωπος, καὶ οὕτω μεμνημένως θ(εο)ῦ, δῆλον ὅτι φύσεως
καὶ ἀληθείας. οὔτε γὰρ σαρκὸς φαμὲν θεότητος πραπλῶσαι φύ
σιν. οὔτε μὲν ἐις φύσιν σαρκὸς τὸ ἀπόρρητον τοῦ θ(εο)ῦ λόγου παρε
νεχθῆναι φύσιν, καθάπερ ἀπολινάριος δ' τυγχάνει τὴν σεβῆ ὃς
οἰκάσεβὴς παρελήρησε. ὃ δὴ μοῦ μάλιστα διὰ τὴν ὑπὲρ
τὴν φύσεων ἀφανίζεται. σώζεται δὲ μᾶλλον καὶ ἰδιότητες καὶ φύ
σεις ἐν ἑνὶ προσώπῳ καὶ ὑποστάσει μιᾷ. ἓν ὢν ἄρα σαρκὶ
καθ' ὑπόστασιν ὁμολογοῦντες τὸν λόγον, ἵνα αὖτ προσκυνοῦμ
μὲν μονογενῆ θν' ἀληθῆ κν' ιν χν'. σὺν δὲ φύσεσιν ἀσυγχύτως
καὶ ἀδιαιρέτως γνωριζόμενον. ὃς καὶ ἀμέρος τιθέντες καὶ διοι
ζόντα δὲ ὁν ἡ θν'. οὐδὲ τὸν μὲν, ἐνεργῆσαι τὰ θαύματα. τὸν δὲ,
παθεῖν τὰ ἀνθρώπινα, καθάπερ οἱ διαιροῦντες, θεόδωρος καὶ
νεστόριος λέγουσιν. ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὁμολογοῦμ, θν' καὶ υν
τὸν θν. ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ θ(εό)τ', καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ ἀνθρωπότητα. τοῦ αὐτοῦ τὰς δύο γεννήσεις κηρύττοντες.
τήν τε πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ πς κτ θ(εο)ῦ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τ' ἡμερῶν
ἐκ μαρίας τῆς παρθ(ένο)υ θ(εο)τ' κτ ἀνθρωπο. τοῦ αὐτοῦ, τὰ θαύματα
καὶ τὰ πάθη. καὶ παῦλος ἁπλῶς θεοπρεπῶς καὶ ἀνθρωποπρεπῶς ἐρεῖ φαν,
ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς χῦ τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν, καὶ νοπρεπῶς προϊέναι τὰ θά
μ. οὐ γὰρ κτ θν' τὰ θαύματα. οὐδὲ αὖ κατὰ ὀνον τὰ ἀνθρώπινα. ἀλλ'
ὅλον ἀνθρωπον θ(εο)ῦ λόγος, καὶ νῦν ἵνα τ' θεανδρικὴν ἐνέργειαν
ἐν τούτῳ ὅλως ζῳοποιὸν αὐτὴ δηκνῦσ), ἣ καὶ ξενίζει καὶ θορυβοῦσας
τινας ἀκοάς, ὑπολαμβανόντων ἑπόμενα ῥέοι τούτῳ πρὸς φύσιν
ἡμᾶς, τ' ἐν χῷ τῷ θ(εο)ῦ ἡμῶν ἀσυγχύτ καθ' ὑπόστασιν ἕνωσιν δύο
φύσεων. ὅπερ ἀκέραιον ἐστὶ μένον ἀεί. ἵνα τοίνυν καὶ τ' αὐτὸ
ἐνεργῆσαι φαμέν. τοῦτ' ἔστιν ἀνθρωπικῶς θεῖον ἡμᾶς. καὶ τὸν
αὐτὸν παθεῖν τὴν ἰδίαν σαρκά. καὶ πάντα τὰ ἀληθῆ ὑπάρξαι τὰ ἀνθρώ
πινα παθήματα. τοῦτ' ἔστιν καὶ θαύματα. ὡς ἂν φαμέν μὲν
σαρκὸς, τὸ παθητὸς. ὃ κεχωρίσθαι μὴ δηλονότι ἀκτ θεότητος, ἣ καὶ μὴ
θεότητος ἰδίως τὸ παθητὸν. τοῦ θ(εο)ῦ, τ' ἐνέργειαν. ἣ καὶ δι' ἃ τὸν ἀνθρώ
πο αὐτοῦ, τοῦτ' ἔστιν ὅλου τοῦ ἡμετέρου φυράματος, ταύτῃ

ἐσχικότος· ἀλλ᾽ὡς ζωοποιόν, καὶ ἴδιον αὐτοῦ τοῦ λόγου. ζωὴ γὰρ ὢν
κατὰ φύσιν ὡς θεὸς, ἐπειδὴ γέγονεν ἓν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σάρκα, ζωο-
ποιὸν αὐτὴν φησι τὴν ἴδιον. ὥστε κἂν λέγῃ πρός τινας. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε
αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς, οὐχὼς ἀνοήτου τινὸς καθάπερ
ἔνιοι, καὶ αὐτὸν λοιμοῦ μεθαυδῆναι· πῶς γὰρ ἂν οὗτος σὰρξ ζωοποιὸς
ἔφασκε φύσιν τὴν ἑαυτήν· ἀλλ᾽ὡς ἰδίαν ἀληθῶς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. τοῦ
δι᾽ ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ γενομένου τε καὶ χρηματίσαντος. τὰς δὲ ἐν τοῖς
διαλλήλοις τοῦ σωτῆρος φωνὰς, οὔτε ὑποφαλσεσιδεῖν, ὅτε καὶ πρὸ τού-
τοις καὶ ταῦτα μεμείζομαι· ἀλλὰ τὰς τε ἀνθρωπίνας καὶ πρὸς μὲν τούτων
τὰς θεϊκὰς, παρ᾽ ἑνὸς ἁρμόσθαι διακοσμούμεθα φρονοῦντες ὀρθῶς· ἐν
τοιγαροῦν προσώπῳ, τὰς ἐν τοῖς διαλλήλοις παρ᾽ αὐτοῦ ἀναθετέον φωνὰς,
ὑποφαλσμένου τοῦ λόγου σεσαρκωμένην· καὶ γὰρ εἷς, ὁ χς καὶ κατὰ
τὰς γραφάς. τοῦτο καὶ φρονεῖν δεδιδάγμεθα, παρά τε τῶν ἁγίων ἀπο-
στόλων καὶ διαλλήλων, καὶ παλαιᾶς τε θεοπνεύστου γραφῆς, καὶ κατὰ
τὴν ἀκολουθοῦσαν πρωτίστην ὁμολογίαν, τῶν τε ἐν νικαίᾳ καὶ κωνστα-
ντινουπόλει, καὶ τὴν ἐν ἐφέσῳ τὸ πρότερον. τῶν τε ἐν χαλκηδόνι καὶ κων-
σταντινουπόλει τὸ δεύτερον. τούτων τε τὴν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν πέντε συνό-
δων. συναῖς καὶ ὡσὶ στολαὶ τῶν ἁγίων, καὶ μέλλουσι καὶ ἑσόντος· καὶ ἅπερ ἐκ
κήρυξαν καὶ ἐδόξασαν τὸ, δεχόμεθα καὶ κηρύττομεν· καὶ ἅπερ ἀπε βά-
λοντο, καὶ ἡμεῖς ἀναθεματίζομεν, καὶ πᾶσαν αἵρεσιν ἀποστόλων,
μελετοῦντων· ἀξιαρτέως, ἄφθονον, δυνάμιον, μακεδόνιον, καὶ ἀπολλι-
νάριον· σαβέλλιον, νανάϊον, καὶ σαβάϊον· διόδωρον, καὶ νεστόριον· βύτ-
χεάτε, καὶ διόσκορον· καὶ σεβῆρον· καὶ ἰουλιανόν· καὶ τὴν ἀνοϊτίων θεω-
ρίαν· καὶ πᾶσαν αὖτε τὴν ἀθέμιτον σύμμοιρίαν· ὡσεμνύοντες καὶ δίδυμον
καὶ θεόδωρον, καὶ τὰ συγγράμματα τούτου λυμήναντα· ἔτι δὲ ἀναθεματίζομεν, καὶ
οὓς κἀκεῖνα πρώτιστα σύνοδος ἀπεβάλετο· μὴ λοιπὸν εἰ λέγω θεόδωρον
καταφανῆ, τὸν μαλξίμου αἱρέσεως τε καὶ διαιρέσεως διδάσκαλον· τάτε
ἀσεβῆ θεοδώρητου συγγράμματα, τὰ κατὰ τὸν ὀρθοδόξους πίστεις καὶ τὸν δώδεκα κε-
φαλαὶ τοῦ ἁγίου κυρίλλου· καὶ λεγομένω ἴβα ὡσὶ στολαὶ, πρὸς μαρίβ
γραφέωσαν πρόσωπα· καὶ ὡσὶ τούτοις σύμπασι τοῖς αἱρετικοῖς, καὶ ἄλλοις τούτοις
παραφυέντας μάλιστα δὲ σεβήρου τὸν, μεθ᾽ οὗ καὶ συνεβίωσαν αὐτοῖς.
ὅς τὸν μὲν χριστὸν ἔφησεν καὶ ῥίπτειν τὸ σῶμα τοῦ κυ τοῦ θυ ἡμῶν, ὃ ἔλεγεν εἶ-
δέναι ἀλλοιωτὸν καὶ ῥίπτειν τὸ σῶμα τοῦ χ

καὶ οἱ ἐφεξῆς τῆς ἐκκλησίας ἡγεμόνες καὶ ἔξαρχοι. προσέτι δὲ καὶ ὁ τῆς
πανευσεβοῦς λήξεως ἡρακλείας ὁ πρόπαππος ὑμῶν ὁ ὀρθόδοξος.
οὗ τὴν γονὴν ὁ τῆς ὀρθοδοξίας θεὸς, εἰς τὴν εὐσεβῆ βασιλείαν ταύτην
ἐσφράγισεν. ἐκθύμως γὰρ μετὰ τῶν ἁγίων πρῶν ἡμῶν καὶ αὐτὸς τὴν ἀνα-
φυεῖσαν αἵρεσιν ταύτην τῶν μαζιμιανῶν, κατεδίκασε. οἷς τισιν
ἀκολουθήσασα, καὶ ἡ ἐν ταῦθα γενομένη κατάθεσιν κέλευσιν, τοῦ
ἐν εὐσεβεῖ τῇ λήξει πρὸς τοῦδε σπότου ἁγίᾳ συνάθροισις, πέτρος
τε ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πρὶ ἄρχης, καὶ ὁ προηγησάμενος τῆς ἐμῆς
εὐτρέγειαν μακεδόνιος ὁ μακαριώτατος, καὶ ὁ τοποτηρητὴς τῆς ἀλεξαν-
δρέων θεόδωρος, συμπαρόντων αὐτοῖς τῶν τε ἐνδημούντων ὁ
σιωτάτων ἐπισκόπων καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου, τὰ κατ' αὐτὸν ἐγγρά-
φως ζητήσαντες, τοῦτον ἀνεθεμάτισαν καὶ ἐξώρισαν, μετὰ τῶν
δυσσεβῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἀλλὰ τοὺς ὅλους αἱρετικοὺς καθ' ἑαυτοὺς
οἰμώζειν ἐάσω τοῖς ἀναθέμασιν, αὖθις ἐπάνειμι πρὸς θν. καὶ
παραὐτοῦ φυλάττεσθαι τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν ἐξαιτῶ. τὸν τῆς ὀρ-
θοδοξίας λόγον κρατύνουσαν. ὑμεῖς γὰρ καὶ ἐκ προγόνων, φωστῆρες
τῆς πίστεως. τὴν φωστῆρας τῆς πίστεως κε φύλαξον. τοὺς τῆς ὀρθοδοξίας
φύλακας κε φύλαξον. ὁ θς ὑψώσοι τὸ κέρας ὑμῶν. ὁ θς ἀρηνεύσοι
τὴν βασιλείαν ὑμῶν, τροπουμένην πᾶν τὸ πολέμιον, καὶ ἀρήνην βα-
θεῖαν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ ὅλῳ τῷ κόσμῳ βραβεύουσι. ∴ Ἡ ὑπογραφή.
Μακάριος ἐλέω θυ ἐπίσκοπος θεουπόλεως, ὑπαρρεύσας πᾶν τὸ προκεί-
μενον τῆς ὀρθοδοξίας ὕφος, κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν πέν-
τε συνόδων, καὶ τῶν ὀνομαστί τε θέν τῶν παρ' ἐμοῦ ἁγίων ἐκκρίτων πρῶν,
τῶν ἐκθεμένων κατὰ τὴν προανατεταμένην δύναμιν, ἐνθέγημα ἐπὶ τοῦ κυ
ἡμῶν ἰυ χυ τοῦ θυ ἡμῶν, καὶ θεανδρικὴν αὐτοῦ πολιτευσάμενον ἡμῖν τὴν
ἐνέργειαν, καὶ ὡς ἀσεβὲς ἐστὶ τὸ λέγειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χυ τοῦ θυ ἡμῶν
δύο θελήματα, στοιχήσω καὶ ὁμολογήσω, καὶ οὕτω φρονῶν καὶ διδάσκω,
ἐς προσδοκῶν παραστῆναι ὦ τοῦ θυ φοβερῶ βήματι μετὰ ταύτης μου
τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὑπεσημηνάμην. ∴ Κωνστάντιος ὁ εὐσεβέστατος
βασιλεὺς εἶπε. τῆς δυνάμεως τῆς προσδοθείσης ὁμολογίας τῆς ἑαυτοῦ
πίστεως, παρὰ μακαρίου τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου ἀντιοχείας, ἐνγνώ-
σει γεγόναμεν. λεγέτω δὲ ὁ αὐτὸς θεοφιλέστατος μακάριος, εἰ τοιχεῖ ταῖς
χρήσεσι ταῖς παραὐτοῦ ἐπιδοθείσαις. Μακάριος ὁ ὁσιώτατος ἀρχιεπίσκο-
πος εἶπε. ναὶ δέσποτα. Κωνστάντιος ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς, καὶ ἡ ἁγία
σύνοδος εἶπε. δισξίτω ὁ αὐτὸς θεοφιλέστατος μακάριος, εἰ ὁμολογεῖ

δύο φησὶ καὶ ἑξῆς μαθ', ἢ δύο εἶπε φησὶ καὶ εἶτα τὸ τρίτον καὶ τέταρτον
κατὰ μέρος τοῦ θεοῦ λόγου. μακάριος ὃς ἂν ἐν ἀρχῇ ὁ λόγος πρὸς θν. ὅλε
γε δύο φησὶ καὶ ἑξῆς μαθ', ἢ δύο εἶπε φησὶ καὶ εἶτα τὸ τρίτον καὶ τέταρ
τον κατὰ μέρος τοῦ καὶ ἦλθε ἐν χῷ, οὐδὲ ἐὰν μὴ ἢ μὴ καταλάβωμαι, ἢ βλη θεῖ
δε δὲ θελήσαντος. Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς ἔφη πρὸς τοὺς ἐκ τῆς
ἕω. ἐκ τῶν προκομισθέντων καὶ δικῇ ἡμῶν γενομένων παρὰ μακα
ρίου τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου, τὸ πρῶτον κατὰ τὸ
δεξιὸν μέρος, ἀνατεθῆναι πρὸς ἀντιπαράθεσιν τῇ ἁγίᾳ βι
βλίῳ, τῶν τε ἁγίων ἐκκλησιῶν, ἃ ἀποκαθιδρύσαμεν διὰ πείσεως
καὶ τὰ ἡδικημένα παρὰ τῶν μερῶν τοῦ ἀποστολικοῦ θρό, τοῦ
ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν θεοῦ. γεώργιος τοίνυν ὁ θεοφιλέστατος δι
άκονος, ἡ χάρτα φύλαξ τῶν ἁγίων τούτων ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης
ἐκκλησίας, προκομιζέσθω τὰς τοιαύτας ἁγίας καὶ ἐκκλησιαστικὰς
βίβλους. καὶ προσκομίσθησαν. καὶ λαβὼν καὶ ἀνάγνω
σιν τοῦ δευτέρου φησὶ βασιλεὺς κωνσταντῖνος πρὸς ὃν ἐν δοξότατος
ὑπατικὸς βιβλίον τοῦ ἁγίου ἀθανασίου, ἀνέβαλε πρὸς τὸ τοιοῦτον πρῶ
τον κωδίκιον. ὡς ἐφερομένου τοῦ αὐτοῦ κωδίκιον, διορθώσεως τοῦ μεγάλο
πρεπεστάτου καὶ κρείττονος βασιλικοῦ. ὅπερ ἀνέγνω ἔχον
ὡς ἐλέξε τοσοῦτος. τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἐκ τοῦ κατὰ ἀπολιναρίου
δευτερολόγου. δῆλον γὰρ ὅτι προϋπάρχων θς λόγος, πρὸ τῆς σαρ
κώσεως δηλονότι, ἀκλινὴς ἦν. ἀπαθὴς καὶ ἀπαθὴς
ὢν. οὔτε οὖν τὸ χς ὄνομα δίχα τῆς σαρκὸς προφάσει, ἐπειδὴ ἀ
κολουθεῖ τῷ ὀνόματι τὸ παθητὸν καὶ θνητόν. τοῦ μὲν λόγου καὶ προ
φήτου, ἐπὶ παθητοῦ σαρκὸς. ὁ πρῶτος ὄξα ναστάσεως νεκρῶν. τοῦ δὲ
παύλου λέγοντος, τὸ πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη χς. καὶ ὅτι
θνητὸς χς ἦν; ὃς οὐκ ἔσωσεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν. ὁ χς ὁ τοῦ θυ. ἀλλ' ὅτι καὶ θνητὸς
ὁ χς. διὸ καὶ μόνος ἐν νεκροῖς ἐλευθέρωμένος νεκρῶν, ἐκ τοῦ μεγάλου δαβὶδ
γράφει. διὰ τοῦτο ἑκατέρων τὸ ὄνομα, ποιεῖται τὴν προσ
ηγορίαν ἐπιδείξεως ὑπάρξεως. ἀορατως μὲν τοῦ νοουμένου, καὶ ὄντος
ἀληθῶς. ὁρατὸς δὲ διαιρέσει προσώπων ἡνωμένων. ἀλλ' οὐ φυσικὴ ἕνωσις
ἀλλ' οὐ σχετικὴ. ἵνα οὖν καὶ τὸ τοῦ παθητοῦ ὁμολογούμενον ἀληθῶς,
ὅ αὐτὸς καὶ ἀπαθὴς νοεῖται ἀληθῶς. εἰσὶ καὶ τὰ ἀποκείμενα τοῦ ἀπο
μακαρίου ἡμῶν φάνδ τοῦ προτοῦ, μεταπίνδ. τῆς ἀναστάσεως. ἀλλὰ λέγε
πε ὅτι εἰ πάντα ἔλαβε, πάντως δὴ που καὶ τοὺς ἀντίνους λογισμοὺς ἔσχεν.
ἀδύνατον δὲ ἐστὶν ἁμαρτίαν μὴ εἶναι ἀνθρωπίνοις, ἁμαρτίαν μὴ εἶναι.

καὶ πῶς ἔφαγεν ὁ ἐς ἁμαρτίαν ὀξύς· ὁ πάντες οἰνευ ὁ ἐν ἁμαρτωλοῖς
λογισμὸς δημιουργὸς σοθ, προσκλέονεν θεῷ τὴν ἰδίαν δημιουρ-
γίαν. ἦλθεν προσαγέσθαι τὴν ἰδίαν ποίησιν· ἀλλ' ὁ δίκος ἔφαγε τὰ
λινὴ κέλσις, καὶ τὰ δικάζοσα τὴν ἁμαρτησάντα· ὁ γὰρ ἁμαρτη-
τικὸς λογισμὸς εἰς δημιουργὸν σοθ, πῶς καὶ τὰ δικάζει τὸν ἁ-
μαρτήσαντα· ἢ πῶς ὅλου παρὰ θεῷ τοιαύτην κέλσιν γίνεσθαι· εἰ
ὁ καὶ ὅλως ὑπέκειτο τοῖς τοιούτοις λογισμοῖς, πολὺ μὴ παρακύσ-
της τοῦ θεοῦ τὸ λῆς· ἢ πῶς ἐκείνως κε καλὸν καὶ πονηρὸν λογι-
κὸς μὴ ὢν τὴν φύσιν, ἢ θέλοθερος ὢν τοιούτων λογισμῶν· πῶς μὲν κακὸν
ἐκβαλὼν· μόνον ὁ τὸ καλὸν γινώσκων, καὶ ὡς περ τις μονότροπος
ὢν. παρακούσας τοῦ ὄντος τὸ λῆς θεοῦ, ὑποπέπτωκε τοῖς τοιούτοις
λογισμοῖς· οὐ θεοῦ δημιουργήσαντος τὰ ὄντα χρεωλωτίζον τὸν
λογισμούς· ἀλλὰ τοῦ διαβόλου δεξαμένης ὡς ἀπὸ πρώτου τὸν
λογικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρ, ἐν παραβολῇ γενομένην, ἢ ὅπως αὐθέσθη
ἀπὸ θεοῦ· ὥστε διάβολον ἢ νόμον ἁμαρτίᾳ καὶ λατήσασθαι, ὃν
τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρ· ἢ φάναι τὸν βασιλέα τὸν τα, διὰ τοῦ ἔργου τὸ
ἁμαρτίᾳ· διατοῦτο οὖν ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ
διαβόλου· ἀλλ' οὐ λέγετε ὅτι οὐκ ἁμαρτήσω; ἀλλ' ὅτε ἐν αὐτῇ λύ-
σις τοῦ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ὢν ἐκ θανάσιμος ἁμαρτάνων ὁ διάβολος τὸν ἁμαρτίαν,
ἵνα ᾖ φόνος αὐτοῦ ὡς τὸν κόσμον ἢ μὴ ἁμαρτήσαντος, λυθῇ ἢ ἁ-
μαρτία· ἀλλ' ὢν τὴν λογικὴν νοερὰν φύσιν τοῦ ἀνθρ, ἀρχὴν ἔχ' ἁμαρ-
τίας ὁ διάβολος τὸν ἁμαρτίαν· διατοῦτο τὸ δεύτερον γενόμενον τὴν φύσιν
λογικὴν οὐσίαν ἢ ἄκουσιν ἁμαρτήσασαν, ἢ ὑπὸ καταδίκλου θανάτου
γενομένη, ἐὰν μὴ ἀναλέσασθαι ὡς ἐβούλθεεἰ ὡς ἔφην ὑὸ ἀπὸ τοῦ λς·
τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός· διατοῦτο ἦλ-
θεν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τὸν τὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ φύσει καταστήσασθαι, ἀκνέας ἀρ
χῆς ἢ γενητοῦ ἐσ ἁμαρτίᾳ· οὐ ἀρχὴν ἐξ οὐσίαν καταμεβεί ας·
ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ σαρκὶ ἐθέσατο ἐθέσας, ὡς μαρτυρῶ ὁ προ
φήτης λέγων· πείνη γενῶναι τὸ παιδίον καλὸν ἢ κακόν, ἀπρόθε
τον εἰ τὴν ἀρετὴν τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν· ὁ ἐν ἐν τῇ ἁμαρτησάσῃ φύ
σῃ ἁμαρτία ἐν φθῇ, πᾶς καταεκρίθη ἁμαρτία ἐν τῇ σαρκὶ ἢ
τε σαρκὸς τὸ πρακτικὸν ἔχουσης, μήτε σ' θεότητος ἁμαρτίᾳ γι
νωσκούσης· πᾶς ὁ κ' ὁ ἀποστολος λέγει, ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁ-
μαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· οὐ τὸν διαφθορὰν φύσιν· ἀλλὰ
φύσιν ὑποκειμένης· ἵνα ὡς ἐπ' ἐφην ὁ δι' ἑνὸς δ' ἁμαρτία

φοπλὴς φ̄ς τὸν κόσμον ἡ διὰ τῆς ἁμαρτίας θάνατος, οὕτω καὶ διὰ
δικαιοσύνης φ̄ς ζωοποίησις ἐν Χ̄ῳ Ἰ̄ῃ, ἣ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης φ̄ς ζωοποίησιν.
ἵνα δὲ μὴ φύσις ἢ προκοπὴ τῆς ἁμαρτίας γένηται, διὰ ταύτης καὶ
αὐτὸς ἀξιοῖ τὴν δικαιοσύνης χάριν. καὶ οὕτως λυθήσεται τὰ ἔργα τοῦ διὰ
βάλλοντος ἐλευθερωθέντων φύσεως τῆς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ δοξάσει
αὐτὸν ὁ Θ̄ς. ἀντιβολῶ σε ὁμοίως ὁ τοιοῦτος καὶ καλός σου καὶ πατὴρ
καὶ μετὰ τὸν πρὸ τοῦ, μεταπηδᾶν καὶ μεταξὺ τῆς χρήσεως
ὄντων. Κ ωνσταντῖνος ὁ εὐσεβέστατος βασιλεύς, καὶ ἀμίαντος
ἅπαν. λεγέτω καὶ ὁ καλὸς θεοφιλέστατος, τίνος ἕνεκεν τὰ τοιαῦτα
καὶ ἄλλα πεφιλονείκηκεν ἐκτρίψαι τοῦ ἁγίου καὶ ἐκκρίτου πρ̄ς. μα
καλὸς ὁ θεοφιλέστατος ἅπαν. ἐγὼ τὰς χρήσεις ἀδιαφόρως ἔλαβον,
καὶ τὸν ἴδιον σκοπὸν παρέξειλον. ἐπὶ δὲ φίλων ὁσονοῦν μεῖζον
τὴν ἀποκοπὴν χρήσεις, τῆς παρεκβολῆς ὑπὸ μακαρίου καὶ
στεφάνου ἐχούσης ἐπιγραφήν, καὶ μετὰ ταῦτα. τὴν καὶ διαφορὰν
σημειώσεως οὕτως. διὰ τοῦτο ἐν τῷ τοῦ λόγου θεότητι ὁ φθὰς
ἢ τοῦ δούλου μορφὴν οἰκονομήσας ὑποκρινόμενος, φύσεις ἡμῶν
ἀναμαρτήτους ἐν ἑαυτῷ δείκνυσι. διὰ λύσασθαι τὸν τῆς ἀνάγκης ὁ
ρον ἡ τὸν τῆς ἁμαρτίας νόμον. ἡ τὸν τῆς ἁμαρτίας χειρόγραφον λύσας
ἁμαρτίαν τὸ σῶμα, ὡς φησὶν ὁ προφήτης. ἀνέκυψε φ̄ς ὕψος
ἡμαρτίας τὸ σὸν σῶμα ἁμαρτίαν. ἐν γὰρ μορφῇ τοῦ δούλου
καταπατοῦμενος ὁ λόγος, ἐνίκησε πεποίηται
διὰ τοῦ πεπηγότος. διὰ τοῦτο ἡ πόνται πρ̄ς μὴ
σωτηρίας ὅτ̄ς, ὅτι πόνται ἔλαβε τὰ πρ̄ς μοῦ πρ̄ς
σοχικὰ τὰ. διὸ ὑπὲρ ἐνίκησε πεποίηκε λέγων. θαρ
σεῖτε. ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. οὐ γὰρ πρὸς θεότητα ῥᾴστον ἦν
βουλος πόλεμον, ἢ ἡμῖν. οὔτε γὰρ ἐπόλεμει. διὰ τοῦτο ἐ
λεγεν. φοῦ εἰ ὁ υἱὸς τοῦ θ̄υ. ἀλλὰ πρὸς ἄνθρωπον ὃν πολλὰ πλημμεῖν
ἴσχυε. ἡ δὲ ἐκείνου εἰς πόνη ἀνθρωπότης ἐνεκεκράτητο ὑπ' αὐτοῦ
ὑπὲρ ἡμῶν. τὸ δὲ τοῦ ἀδάμ ἁμαρτία καὶ κατάκριμα λεγόμενα θανάτ̄,
ἡ βοούσης πρὸς τὸν ἑαυτῆς δεσπότην ὄφιν, ἡ τὸ διάφερον
σον τὸ θ̄ῖον ἡ δικαιωθὲν ὑπὸ τοῦ φιλανθρώπου καὶ λεγόμε
νον ἀδάμ, σημαῖνον ἑαυτὸν τε ἡ σημαινόντων, ἐλεήσῃ ὁ θ̄ς
τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησε, δὲ δόκησε διὰ μισθαποδοσίας φανερώσεως,
καινότητος σαρκὸς καταξιωθῆναι τῷ φθόνῳ ἀνθρώπων. ἡ καθαί
ρεσιν μὲν ποιήσασθαι τοῦ διὰ φθόνον ἀπατήσαντος ἐχθροῦ.

ὑπάρχειν ὁ λόγος λέγομεν τὸν λόγον σαρκωθῆναι τῆς πρὸς τὸν πατέρα
τὸν υἱὸν καὶ κοινωνίαν φύσης ἡλλοιῶσθαι. διαιρεῖται τὸ ἁπλοῦν
λόγος ἐπεὶ ὢν ἡ τοῦ πρώτου λόγου δύναμις καὶ χαρακτὴρ ὑπάρχει αὐτός.
ἐπεὶ οὖν ἐποίησεν διὰ τοῦ λόγου, καθάπερ εἶπεν ὁ τοῦ θεοῦ
ἡ ἐνυπόστατος σοφία. ἐκ τῆς πρώτης πλάσεως τοῦ ἀνθρώπου μορ
φὴν ἔλαβε σαρκὸς, δίχα σαρκὸς, δίχα ἁμαρτίας ἡ λογικὴ καὶ νόητος. ἦν γὰρ
θεότητος μόνης· ἐπειδὴ ἡ φύσις ὅλη τοῦ λόγου, ἐν ᾧ
δόξῃ μορφῆς τῶν ἀντίτυπος σαρκὸς τὸ ὁρατὸν μόνης τοῦ δι' ὃ καὶ
δόξα, ὡς ἐν διαιρέσει προσώπων. ἀλλ' ἐν ὑπάρξει θεότητος καὶ
ἀνθρωπότητος. διὰ τοῦτο γὰρ προσῆλθε Φίλιππος τῷ Ἰησοῦ
χριστῷ. καὶ οὐ διαιρέσεως ἐνώσεως τῶν πραγμάτων ἐδείκνυτο τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. ἡ γὰρ ἐνυπόστατος σοφία ἔλεγε. τίς ὄψεται
ὁ παρακαλούμενος ὀφθῆναι. τοῦτέστιν ἐκ μιᾶς ἀνθρώπων. διὰ τοῦτο
γὰρ ἐλάλησεν ἰσχύος. διὸ καὶ ὃ ἐλέγχει ἔλεγεν. ἔρχεται ὁ ἄρχων τοῦ κό
σμου τούτου καὶ ἐν ἐμοὶ οὐδέν. ἡ θεία Σοφία τοῦ θεοῦ ἡ πρ. ἰδοὺ
πονηρὰ θεότης, καὶ πάλιν τὴν χρῆσιν αὐτὴν ἐκλαμβάνει. τὰ γὰρ μικρὰ τῆς
χρήσεως, καὶ τὰ κρίθινα τοῦ ὑμετέρου κριτοῦ ἀνθρωπίνως κόμματα,
δείκνυται τῷ αὐτοῦ σωτῆρι μᾶλλον παρακαθολικῶ, ἅτινα δοὺς
ἐν τούτοις. τὰ αὐτὰ κοπέντα ὑπὸ μακαρίου καὶ τεφαὶ ἐκ παρ'
σης χρήσεως. καὶ τοιγαροῦν μὴ ἄλλην καὶ ὅλον τὸν πρῶτον, δίδυμον
γενόμενον εὗρεν ἀδελφὴν. εἰ γὰρ πεῖ ὑπάρξεις ἀνθρ. λῶ τὸ δόξειν,
πρὸς τὸ σῶμα ηὗρε τὸ ὁρώμενον, φρικῶδος τοῦ δι'. ἀλλ' ἐν
δοῦρον ἐν αὐτῷ, ὃ ἐγὼ δοκῶ ἐν ἐμοὶ πρῶτα ἀδελφὴν. καὶ οὕτως καὶ τὸ
λύθη ἡ ἁμαρτία ἐν ἐμοί. διὰ τοῦτο καὶ ἡ παρθένος ἐλέγε. τὸ ὃ ὅτι
τιαν δὲ ἐποίησε, οὐ δοῦρε θη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. πῶς οὖν λέ
γετο ὅτι ἀδελφὴν αὐτὸν ἔστιν ἀνὴρ χρηματίζω τι φονηθῆναι τὸν ἀπαίξαν
χρηματιστεύτα ἀνῶν. ἵνα τὸ μὲν ἀδελφὸν τῷ ὄφει προσάπῃ. τὸ δὲ ἀνὴρ
τοῦ ὃ διαβόλου. ἀκατάλυτον αὐτοῦ λέγον τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ φύσει
τῶν, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι αἱρετικοί. καὶ διὰ τοῦτο ἐλήλυθεν ἡ θεότης
ταπεινώσῃ χρηματίζομένη, ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας. ἵνα
αὐτὴν ἀναχρηματίσῃ τὸς μέν, καὶ οὕτως ὀφθῇ καθαρὰ δικαιο
μὴ. πότερον ἀκλῶν καθαρὰ τῆς θεότητος ἢ δικαιοσύνη. καὶ τίς ἐν τοῦ
τοις ἀνῶν διαφορά, ἢ μὴ ταυτότης τῆς ὑπάρξεως καὶ φύσεως καὶ νότητος

ὡφθη ὁ κς, ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος. Ἰδοὺ ἐγὼ καινὴν ὁδὸν πρὸς
φαγὸν καὶ ζῶσαν λέγων. ἐγὼ δὲ μὴ ὁδὸς ἢ ἀλήθεια ἢ ζωὴ λέ:
Ἰω ἅγια οὖν ὁδὸς εἶπεν· ἰδοὺ γὰρ ταύτην ἡμῖν χρῆσιν τοῦ ἁγίου πρ̄ς πεῤ
ἁλες· ὀρθοδόξοις οὕτως περιπατεῖν τὰς τῶν ἁγίων
πατέρων φωνὰς παρακβαλεῖν· αἱρετικοῦ δὲ μᾶλλον ἴδιον τοῦτο καθέστηκε·
Μακάριος ὁ ὅσιος ἐν ἀρχιμανδρίτοις ἡμῶν· καὶ ἡδὺ ἡδύπνουν· ὅτι θέλων σε
φιλιοσοφῆσαι τὸν σκοπόν μου, οὕτως παρεδέξατο· Ἰω ἅγια ζωὴ ὁδὸς
ὑδεβεβαίωσεν· αἱρετικὸν προδήλως ἀπέδειξε· τῶν νέων δὲ τὸν σκοπὸν
ἀναθεμα· ὁ τοιοῦτος καθαιρέθω· τὸν νέον διδάσκαλον δέχου βάλε·
τοῦ νέου ἀπολιναρίου καὶ κακοδόξου ἔτη· δικαίας τῆς αὐτοκράτορος
ἀκολουθοῦσιν· μιμούσθω τοῦ περικαλλοῦς αὐτοῦ υἱοῦ φοβ·
καὶ μιμησάσθω τὸν αὐτοῦ, ὡς μέσον τέ ἐφῶτος ἅμα τε φάναι
τῷ αὐτοῦ μαθητῇ· Θεοφάνης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος
καὶ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου βαΐων, ἱερώτησε τὴν αὐτὸς, μα
καρίοντε καὶ στέφανον· εἰ ἔχει ἀνθρώπινον θέλημα ὁ κς ἢ ἰς χς
ἢ ἀναμάρτητον; Μακάριος καὶ στέφανος εἶπον· ἔλεγεν ἀνθρώπινον
θέλημα αὐτὸν τοῦ χυ οὐ λέγομεν· φθονδὲ, ναί· διὰ γὰρ σαρκικὸν θέλημα
δίλογισεν ἀνθρωπίνων, καθὼς ἔπροσευχήθη ἵνα τοῦ ἁγίου
ἀθανασίου χρῆσις περιέχῃ· ἢ γὰρ θέλησις, θεότητος μόνης· Θεοφά
νης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος εἶπε· πῶς λαμβάνετε τὰ σαρ
κικὰ θελήματα καὶ τὰ ἀνθρώπινα λογισμούς· Μακάριος καὶ στέφανος ἔφη·
τὰ σαρκικὰ θελήματα καὶ οἱ ἀνθρώπινοι λογισμοί, τὰ καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων εἰσὶν·
ὁ δὲ χς, οὐδὲν τούτων ἔσχε· Θεοφάνης ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἡγού
μενος εἶπε· εἰ χρῆσιν λέγω περιεκόψατε ἐπάκεραίως τε φάσκετε, πῶ
εἰς κς ὅτι τὰ σαρκικὰ θελήματα καὶ τοὺς ἀνθρώπινους λογισμούς, τὰ ἁμαρ
τητικὰς καὶ καθ' ἡδονὴν ἔλαβεν ὁ ἅγιος ἀθανάσιος· τὰ καὶ δέξωμαι σο
ρὰς διαβολικὰς ἐπαγωγὰς τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει· καθὼς ὁ αὐτὸς
ἅγιος πατὴρ ἡμῶν τεθεολόγηκε ἔφησε· καὶ ἐγὼ λέγω, μὴ ἔχειν κν ἰν χν
ἀληθινὸν θν καὶ ἄνθρ, δεξάμενον σορὰς θέλημα σαρκικὸν ἢ ἁμαρτητικὰς
λογισμούς, μὴ θέλοιτο· ἀλλὰ φυσικὸν θέλημα· ὅπερ καὶ ἡμῶν
μὴ οὖν τὸν αὐθαίρετον αὐτοῦ ὅθ, ἀντέθηκε αὐτῷ· καὶ τοῦτο ἐφωτᾷ ὑμᾶς·
ἔχε ἀσχολίαν λογισμῶν ὧδε μένειν; Μακάριος καὶ στέφανος εἶπον· ναί· θε
οφάνης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος εἶπε· φυσικὸν ἔχει θέλη
μα; θεόφανος ὁ ὁλοβέστατος μοναχὸς εἶπε· προαιρετικὸν καὶ αὐτεξού
σιον· καὶ γὰρ πρὸ τῆς παραβάσεως, θεῖον θέλημα εἶχε καὶ ζωώδη τὸν

ὡς αὐτὸς θεόδωρος ὁ μέγιστος ὁ θεοφιλέστατος αὐτόκοπος πλουσιάδης ἔφη. πῶς οὖν τὸ αὐτὸ βουλόμενος ἀφῆκε. ἐπὶ μὲν οὖν θελητὴς ὡς ὁ δεσπότης θεόδωρος ἢ μεγαλόδωρος ἢ θεόδοτος θεοσεβέστατος διάκονος, οἱ τὸ πῦρ ἐπέχοντες τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου, τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου πρεσβύτεροι, ἢ ἐπὶ τοῦ θεοσεβέστατος διακόνου, ἢ οἱ ἀκροασταὶ τῆς καταιτήσεως ὁ θεοφιλέστατος αὐτοκράτωρ οὐκοῦν ἢ ὅλως οὐσιώδης τῷ θεῷ ὑπῆρξε. ἢ δ' ἔπρεπον ἢ ζῶον ποιόν ὡς τὸ θέλημα τοῦ δεσπότου. ἢ πῶς τραπὸς παρέβη ἢ ἐν τοῖς λόγοις, ἢ θέλειν ὑπὲρ αὐτῶν. ὁ μὲν οὖν θελητὴς, πόθεν ὡς καὶ ὅλως οὐσιώδης. ἢ ὅλως οὐσιώδης, πόθεν ὡς καὶ θελητὴς τῷ ἰδίῳ θελήματι; μιᾶς γὰρ οὔσης, ἐν δὴ ποιῷ θελήματι. θεοφάνης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος ἢ ἡγούμενος ὁ ἁγιοπολίτης. ἔχει φησὶ θέλημα ὁ δεσπότης ἡμῶν ἀναλλοίωτον, ἢ ἀπαράτρεπτον, ἢ ἀναμάρτητον, καὶ ἀναμάρτητον. μακάριος ἢ στέφανος ἔφην. ἢ ἐν ἐφησυχίᾳ, προσαρμόζων ἢ αὐτεξούσιον. θεοφ. ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος ἢ ἡγούμενος ἔφην. ἢ ἐπεὶ θεὸς ὅτι ἔχει φησὶν ἀνθρώπινον θέλημα, ἢ ἀπὸ τάξεως θε. ἢ τοῦτο δηλοῖ, ἀπὸ ἁγίων κριτῶν πρῶν. ἐν ἀνθρώπων οὖν ἀναμάρτητον μακαρίου ἢ στεφάνου τοῦ πολύ, ἢ μὴ τέσσαρα θέλοντα μὴ τέσσαρα τάξεσθαι, καὶ ἀνθρώπων ὅλως ἐστὶ βέβαιος βασιλέως, ἢ ἁγιασμὸς ὁδὸς ἔφην. προσέθηκε θεοφάνης ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος ἢ ἡγούμενος, ὡς περὶ ἐφησυχίας ἐπὶ δὲ ἀναμάρτητον ἢ θέλησιν αὐτεξούσιον. ἕτερον τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας, ἐκ τοῦ πρὸς ἀντιόχους λόγος, ἢ ἐκ τῆς ἀπολιναρίου εἰδ' ἔχουσιν οὕτως. ὅτε δὲ ἀδὰμ ἀρχὴν ἔπλασεν ὁ θς, μὴ τί γε σύμφυτον αὐτῷ ἁμαρτίαν; πόθεν οὖν εἰς ἡμᾶς ἐπῆλθεν ἡ πολιτεία. πῶς ὁ αὐτὸς κατεδίκασεν ἁμαρτήσαντα. πῶς ὁ ἢ πρὸ τῆς παρακοῆς ὃν ἐμίγνυσκε καλὸν ἢ πονηρὸν ὁ ἀδὰμ, ὃν ἔπλασεν ὁ θς ἐν ἁγιασμῷ καὶ δικαιοσύνῃ φθαρσίαν, ἢ εἰκόνιτης ἀϊδιότητος τῆς ἰδίας ἐποίησεν αὐτὸν, φθαρτὸν ἢ θέλησιν αὐτεξούσιον. ἕτερον τοῦ ἁγίου αὐτοῦ γρηγορίου, ἐκ τοῦ κατ' ἰουλιανιστοῦ πρὸς βικτῶρα, περὶ ἐχουσῶν οὕτως. κίνησις ψυχῆς τί ἐστιν, ἢ μὴ κίνησις φύσεως. ἢ γὰρ ψυχὴ ἀνενδοιάστως φύσις ἐστί. διόπερ τὸ θέλημα, ἢ κίνησις φύσεως ὑπάρχει, ἐπεὶ δὲ κίνησις ἐστὶ ψυχῆς. καὶ ἁγιασμὸς ὁδὸς ἔφη. πλατωνικῶς καὶ ἀληθῶς παρέφησε θεο

φάσκει ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος διὰ τῆς προλεχθείσης παραθέσεως τῶν ἁγίων καὶ ἐκκρίτων πατέρων, φυσικὴ ἔναι δ' θέλημα. ἐπειδὴ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος φυσικὸν εἶχε θέλημα, ὅπερ καὶ πάντα ὅμοιος αὐτῷ γενόμενος ὁ μὲν παναμάρτητος ἄνθρωπος ὁ κς ἡμῶν ἰς χς ὁ ἀληθινὸς θς ἡμῶν, πᾶς δηλαδὴ ἐν τῇ αὐτῇ αὐτοῦ φύσει θέλημα φυσικὸν ἐπὶ τούτοις καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτήσαντων προσλαβόμενος τὴν κς ἡμῶν ἰς χς τὴν ἐκ τοῦ ἁγίου πνς καὶ ἐκ τῆς ἁγίας θς καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, ἐν δύο φύσεσι θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι γνωριζόμενος, ἐν ἑνὶ προσώπῳ καὶ μιᾷ ὑποστάσει τῆς συναρίθμου τριάδος ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ θεότητι ἡμῶν, καὶ ἐν μιᾷ θεότητι τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἀποδέδεικται·

Πάλιν δὲ ἐγνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου ἐν ἑτέρᾳ χρήσει τοῦ ἁγίου ἀμβροσίου αὐτοσχεδιάζοντος, ἐκ τοῦ προσγραφομένου τὸν βασιλέα λόγου ἔχουσαν αὐτὴν λόξες οὕτως· πῶς οὖν τοσοῦτον ἀνόητον ἦν ἀληθὲς οὐκ ἐδέξαντο, τὸ δὲ ἀθέσμως παρεφθαρμένον ἐδέξαντο, ἵνα μὴ λέγω ἀσεβῶς; ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σὺ θέλεις. καὶ τὰ ἑξῆς αὐτῷ, ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σὺ θέλεις. καὶ τὰ ὅμοια ἔχοντος αὐτοῦ τοῦ χῦ περὶ τοῦ θελήματος ὅπερ θέλω ὅπερ σύ. καὶ μετὰ πολλὰ προσφυῶς χρήσεις παρεξέβαινον οἱ αὐθαίρετοι μακάριος καὶ στέφανος, οὕτως· σωφορᾶς ὡς οὐ μόνον ὁ υἱὸς βούλησιν τοῦ πρός, ἀλλὰ καὶ ὅπερ ποιεῖ τὸ βούλεσθαι τοῦ υἱοῦ; πόθεν εἰ πρόζωο ποιεῖν, ἀ μὴ τὸ διὰ τοῦ παθεῖν ὁ υἱός. τὸ γὰρ πάθος τοῦ χῦ, βούλησις ἐστὶ τοῦ πρός· οὐκοῦν ζωοποιὸς ὁ υἱός, διὰ τοῦ θελήματος ζωοποιεῖ τοῦ πρός· ὅπερ οὖν ἡ βούλησις μία· ποία βούλησις τοῦ πρός, ἀ μὴ τὸ ζῆθεν ἐκ τοῦ τὸν κόσμον υἱόν, καθάρσιον ἁμαρτιῶν ἡμᾶς· ἀκόλουθον λέγαν τὸ τοῦ λεπροῦ· ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι· δὲ πεκρίθη ὁ ἰς· θέλω καθαρίσθητι· καὶ παραχρῆμα ὑγιὴς ἐγένετο· ὁρᾷς ὅπως ὁμόσε ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῖς οἰκείοις θελήμασι, καὶ τὸ αὐτὸ ἐστὶ βούλημα τοῦ χῦ ὅπερ ἐστὶ τοῦ πρός·

Εἰσὶ δὲ καὶ τὰ ἀποκομπεύοντα ἐκ τῆς αὐτῆς χρήσεως ὑπὸ μακαρίου καὶ στεφάνου οὕτως· ἀ καὶ τὰ μᾶλλον ἀφέσκοντος αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὑπόξυρη· ἐν γὰρ ὅπερ ἐστὶν, οὐκ ἀμφιβόλως οὐδὲν ὑποξύρη· ἓν γὰρ ὅπερ ἐστὶ, δ' αὐτὸ καὶ ὁ υἱὸς ἐστὶ βούλησιν· μία τοίνυν ἡ βούλησις,

ὅπου μία ἐνδημιουργία. ἡ γὰρ αὐθεντία τοῦ θελήματος πάντα τὰ πράξεις. ἀλλ' ἡ δὲ τε βουλησις ἀνθρ, ἢ ἔπαθεν. ἀλλὰ φεύγομεν τὸ ζῆν καταθυμιον, ἐπειδὴ φοβούμεθα τὸ θανεῖν. τὸ δὲ τοῦ Χ̄υ πάθος ἐστὶ κατὰ βούλησιν ἡμῶν ἢ καὶ ἀποκλίναι δ' ἵνα ὑπ' ἐκείνου πάθῃ. τοῦτ' ἔστι βουλομένου ἢ καὶ ἀποκλίναι δ' ἵνα πάθῃ, ὅκ ἐστί. οὐ φρονεῖ τὰ δ' θῦ, ἀλλὰ τ' ἀνθρ. δείκνυ τοίνυν ἢ βούλησιν ἢ ἐμήν. δείκνυ τὸ φυσικόν. φαρ γὰρ ὀνομάζω φυσικόν, ἐπειδὴ κυρίως φρόνησις ἐμὴν λέγω τοῦτο τὸ βούλημα ὅπερ ἴδιον ἔλεγον. ἐπειδὴ περ ὡς ἀνθρ τὰ τ' ἐμὴς φυσικὸν ἔλαβε, ὡς ἀνθρ πε ἢ ἐλαλησε. ἢ διὰ τοῦτο φησιν. ὄχι ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σὺ θέλεις. ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ φυσικότης, λέγων κατ' ἐμὴν διάθεσιν ἀνε δέξατο. ἢ γὰρ οὐδὲ τε θνήξόμενος χαίρω. ἐμοὶ σφ παύσῃ, ἢ ἐμοὶ συφυγαλζει. ἢ ἐμοὶ ζωα γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ. τοιγαροῦν ἡ λύπη ἀζὼ ἐμοί, ὃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ μη δεὶς ἔχων ἀλγεῖν. ἀλγεῖ σῶκε, οὐ πρῶμαι σόν. ἀλλ' ἐμόν. οὐ σὸν θάνατον, ἀλλὰ ἡμέτερον ἀναθένθαν ὃ προφήτης φησ, ἐπειδὴ περεὶ ἡμῶν ὁ λόγος ἐστὶν ἀνθρ. ἐπειδὴ περεὶ ἡμῶν ὁ λόγος ἐλομοσαλεμ ἐστὶ κε ἐστὶν ἀνθρ. ὅπότε αὐτὸς ὁκ ἠλγησε ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ὅτι θανεῖν ἀνθρ ὑπὲρ πάντων ἠλγησεν. ὃ δακρύσας ὑπὲρ ἐνὸς, πῶς ἂν μὴ ἐμὴν θνητὸν ὁκ ἀλγήσειεν. ὃς ἐγρεῖν ἢ λάζαρον μὴ ἐδάκρυσεν. ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτ' ἀδελφὸς αὐτ ἀπολλύμενον δὲ τὸ δακρύσαν ὁκίνησε. διὰ τὸ αὐτοῦ καθικνεῖσθαι τὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας. ἐν τοῖς θαρραθυτρέπτοις διαθέσεις, αὐτῷ τὰ τῆς οἰκονομίας ἐρμαλζεται. ἵνα καθάπερ ὁ θάνατος τὸν πάντ' ἀφῄλατο θάνατον, ἢ ὅλως τὰ αὐτοῦ τὰ ἴδια τοῦ πάθους, οὕτω καὶ ἡ φυσικότης αὐτοῦ ἢ ἐν μετέραν δέξαλήφθη καταπάθειαν. ὡς ἀνος οὐκ ἐνδοιάζει. ὡς ἀνος ὁκταράττεται. οὐ ταράττεται γὰρ ἡ δύναμις, οὐδὲ ἡ θεότης αὐτοῦ. ἀλλ' ἡ ψυχὴ ταράττεται. καὶ ταράττεται, κ' ἢ τῆς ἀνθρωπίνης σαθρότητος πρόσληψιν. καὶ διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ψυχὴ ἀνεδέξατο παθητόν. οὐ γὰρ θς καθ' ὅλου θς, ἢ ταράττεται, ἢ ἀποθνήσκειν ἠδύνατο. πάντων ἐμνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου ἔτρωχηΐσεως τοῦ ἁγίου δίου πνεύματος καὶ μαρτύρος, ἐκ τοῦ πεῖθῃ ὀνομ λόγ. καὶ δὴ τε βλήθη ὅλοις τὸ κάμνοντ χρήσεις, ἔχον οὕτως. διακέκριται δὲ τῆς ἁγίας τριάδος πρεπόντως ἡ σὴ μὰς θεοσοφία, τὸ καθ' ἡμᾶς ὀξὺ καὶ ὁλικῶς καὶ ἀληθῶς, οὐσιωθῆναι τὸν ὑπερούσιον λόγον. καὶ δρᾶσαι καὶ παθεῖν, ὅσα τ' ἀνθρωπίνης αὐτοῦ θεοσοφίᾳ ἐστὶν, ἐκκρῖναι καὶ ὀξύ

ρετα. τούτοις γὰρ ὅπερ καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ θεοῦ καὶ κοινωνῆσαι κελεύσαν.
φιλήσουσι φαίη κ᾽ ἀγαθοπρεπὴς κ᾽ φιλάνθρωπον βούλησιν. τὰ δὲ πρὸ τοῦ πεῦτα ἐκ τῶν αὐτῆς χρήσεις παράτου αὐτοῦ. κ᾽ κ᾽ πάλιν ἐστὶν μείων κ᾽ ἀφρητον θεοῦ, ἵνα ἔδρα κ᾽ καθ᾽ ἡμᾶς γάρ ναὶ ὁ ἀνεμος ὡτος, ἢ θεὸς κ᾽ θεὸς λόγος. ἐπὶ δὲ γνώσθη ἐκ τοῦ ἀνθρώπου καὶ δικαίου χρῆσις τοῦ ἁγίου ἵνα τοῦ χριστοῦ, ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ ἀδικίας τὸν παρὰ θεὸν ἀπὸ μὴ τόπος τὸν μέλλοντα τοῦτο. οὐ λέγει, βαθέαν τομήν. κ᾽ ἀντὶ βολὴν θησαυροῖς πρὸς βιβλίον ἐνοεῖ μένοις. τ᾽ βιβλίο θήκης τυγχάνον τοῦ θεοῦ ἐς πεῖ αρχὴ τ᾽ βασιλίδος ταύτης πόλεως. τὸ κέ μενον τῆς χρήσεως ἔχον οὕτως. τὸ σαῦτα ἀγαθὰ ἀπὸ τ᾽ θεοῦ κ᾽ γάρ ἐστι κ᾽ γίνεται, κ᾽ οὐ βούλεται θεωθῆναι ἀπ᾽ ἐμοί; κ᾽ τίς ἀν τ᾽ τοῦτο, ἀ δὲ μὴ ἐβούλετο, τίς αὐτὸν ἐδικαίωσε; τίς ἐβιάσατο; τί δὲ καὶ προέπεμψεν ἀποβλῆσον τὸ ὅτι φανερωθήσεται, μὴ μὴ προσοφθῆ μὴ δὲ βουλόμενος τοῦτο ὑπομένειν. τίνος δ᾽ ἕνεκ᾽ κ᾽ ποτὲ μὲν καὶ τὸν θεὸν, ἀ δὲ μὴ ἐβούλετο θεωθῆναι. τοῦτο γὰρ ἐν δὲ χρυσὸν μὲν ἐφ᾽ ἑαυτῷ ἔχει μὲ ἐν ἐν τῷ πράγματι. ὥσπερ γὰρ τοῖς δηλοῦσι τὸ ποτὲ μὲν ἦν δὲ, οὕτως κ᾽ αὐτῷ τὸ φανερωθῆναι. διὸ κ᾽ ἔλεγε. ἐφανερώθη μὲν ἐπεθύμησα τὸ πρόσωπόν τοῦτο φανῆναι θεῷ. ἀλλὰ πολλοὶ ἀπ᾽ τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τ᾽ αὐτ᾽ ταύτην. ἐπὶ δὲ μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ὃ φησὶ αὐτὸν δι᾽ ἐδέχετο. ὅτι οὖν κ᾽ δέξεται τὸ πρόσωπον καλῶν κ᾽ τῶν μαθητῶν ἐστιν ὅτι δι᾽ ἐκώλυσεν αὐτ᾽, κ᾽ τ᾽ καλ᾽ ποιμένα ἐντεῦθεν δηλοῦσι ἀπὸ τοῦ σφάγιον θανεῖν ὑπὲρ τ᾽ προβάτ᾽. κ᾽ ὡδήγουμεν λέγων τὸ πρόσωπον, καὶ ἐκ τοῦτο ἐρχόμενος, πῶς παρακαλεῖ μὴ γενέσθαι τοῦτο. ἀ δὲ μὴ ἐβούλετο, τί δεῖ κωλύ, ἵνα διακωλύσωσι τὸ ἐρχόμενον τοῦτο. νοῶν κ᾽ ὁρᾶς αὐτὸν ὡδήγουμεν τὸ πρόσωπον. ὅτε γοῦν ἐπῆλθον αὐτῷ, λέγει. τίνα ζητεῖτε. οἱ δὲ, λέγουσιν, ἵν᾽ τὸν ναζωραῖον. λέγει. ἰδοὺ ἐγώ φημι. κ᾽ ἀπῆλθον δὲ τὰ ὀπίσω, κ᾽ ἔπεσον χαμαί. ὅ οὖν οὕτω πρὸ αὐτοὺς πρότερον κ᾽ δέξας ὅτι ἠδύνατο διαφυγεῖν, τότε ἑαυτ᾽ δέξεδωκεν. ἵνα μαθῆς ὅτι ὁκ ἀνάγκη οὐσία, οὔτε τυραννὶς ἐπιθόντα καὶ τοῦτο ὑπέμεινεν. ἀλλ᾽ ἑκὼν κ᾽ βουλόμενος κ᾽ προαιρούμενος. κ᾽ ἐκ πολλοῦ ταῦτα οἰκονομεῖ. διὰ τοῦτο κ᾽ προφήτας προεπέμπετο κ᾽ πεῖ ἀρχὰς προέλεγον. κ᾽ διὰ ῥητῆς κ᾽ διὰ πράξεως, ὅ φησὶ προετυ ποῦτο. κ᾽ γὰρ τοῦ ἰωνᾶ κήτος φησὶ, τὸν φόνον ἡμῶν ἐδήλου. διὸ κ᾽ ἔλεγεν. ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τ᾽ ἡμέραν

τ̄ ἐμὲ ἡ καὶ ἐδεκαὶ ἐχάρη. εἰ τοιοῦμεν, τ̄ πεῖ αρχ̄ βλέπ τ̄ φκόναι
τοῦτ̄ρου, αὐτὸς ὁ παρηκ̄τὸ τὸ πρᾶμα; ἡ μεινοῦσις ὁ οὕτω τοῦ ἁμα
λὴκ πεῖ ἐμὲ φ̄ησ, ἐπιδὴ πόντ̄ τοῦ πονε πεδέκμυ τοῦ τοῦ ἁμ. ἡ μεῖμα
δὲ ὁ δοιπὶς ἐν τῇ παλαιᾷ γινόμενα, δι' οὗ τ̄ρου προδιαφαλφ. πῶς
οὖν ἐν ἐκ οὕτως ἐγένετο, ἤγε ὁ σαυροῦ σθαι μεῖ, δι' ἐκείνου λησ, τὸ τε
νέσθαι. ἡ τὸ μ' αὐτοῦ τοῦ ἐπ' ἀπορώτερον. ἐπεὶ γὰρ παρῆλθε τὸ αὐτ̄ἐ
μοῦ τὸ πονηρὸν τοῦτο, ἐπήγαγε. πλὴν ὀφεῖς ἐμὲ φέρω ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ.
ἐν τοῦ ἓξ γὰρ ὅσον ἡ τ̄ ῥῆσιν, δύο θλῆψιν ἀντιπαρ' ἀλλήλοις δεῖ
κνυ, ἤγε ὅπερ βούλε αὐτὸν ἀφ' ὧν λῶσαι, αὐτὸς ὁ οὐ βούλε. καὶ τοι
γε τὸν τοιοῦτον ὁρῶμεν αὐτόν, τὰ αὐτὰ τῷ περὶ τοῦ μοῦ λόμ̄. τὰ αὐτὰ
προαιροῦμαι. ἡ γὰρ ὅ τὸν λέγω, διὰ σεαυτοῖς καθὼς ἐγὼ ἡ σοὶ ἔν ἐς
μεν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν, οὐδὲν ἄλλο λέγω, ἢ μὴ τὸ μ̄
εἶναι γνώμην πρὸς ἡμᾶς. ἡ ὅ τὸν λέγω τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ, οὐ
λαλῶ ἐμαυτοῦ ἐγώ. ὅδε πῆρ ὅσ' ἐν ἐμοὶ μεῖ, τοιαῦτα ἔρχα, ταῦτὸ τοῦ τοῦ δ̄κμυ.
ἡ ὅ τὸν λέγω ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ, ἡ ἀπ' ἐμοῦ δι' ἐλήλυθα, ἡ οὐ
δὲ ἐμαυτοῦ ἀπ' ἐμαυτοῦ τοῦτο ἐν οὐδέν, οὐ τοῦτο δηλ' λέγω, ὅτι ἀξίου
σ' ἀπ' ἐμαυτοῦ τοῦτο ἐν οὐδέν, οὐ τοῦτο δηλ' λέγω, ὅτι ἀξίου
σ' ἀπ' ἐμ' ἢ, ἡ τοῦ λαλεῖν ἡ τοῦ ποιεῖν. ἀλλ' ὑπὲρ. ἀλλὰ μετὰ ἀκρι
βῆ δ' ἀξιοῦ βούλομαι, συμφωνοῦν αὐτοῦ τ̄ γνώμην ἡ τ̄ ἐν ῥήμα
σι ἡ τ̄ ἐν πράγμασι, ἡ τ̄ ἐν πάσαις οἰκονομίαις πρὸς τ̄ πρᾶ. ἡ μὴ
ἡ τ̄ αὐτοῦ οὐσίαν, καθὼς ἡ ἤδη πολλάκις ἀπ' ἐδ' ἐξαμ̄. τὸ γὰρ ἀπ'
μαυτοῦ οὐ λαλῶ, δηλ' ἐξουσίαν ἀναίρεσις, ἀλλὰ συμφωνία ἀπόδει
ξις ἐστὶ ἡ τοῦ ἐπομένου τοῦ αὐθεντοῦ λόγου τὰ ἡ ἀποκομπεύτα ἐκ τῆς
παρούσης χρήσεως παράδ̄ αὐτ̄ μακαρίου τε ἡ σεφάνου, ὅπως.
πῶς οὖν ἐν ταῦθα φησί, πλὴν ὀφεῖς ἐμὲ φέρω, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ. τὰ γὰρ δε
πολλῶν ὑμᾶς ἀφεῖναι ἐνεβάλοντο. ἀλλὰ διαφάτητο. ἡ γὰρ ἡ πολλὰ
τὰ φρονήματα, ἀλλ' ὃν οἶδα ὅτι νεάζει ὑμᾶς ἡ προφυμία. πρὸς μὲν
αὐτ̄ λοιπ̄ τ̄ λύσιν ὁ λόγος ἐπέρχε. τίνος οὖν ὄντες ἐκ οὕτως φρήτας;
πρόσεχε μετὰ ἀκριβείας. πολὺ δεῖ παραδεκτὸς ἰδ' ὅτ' σαρκικὸς λό.
γ̄. ἡ γὰρ ὑπερβολὴ τῆς φιλίας αὐτοῦ ἡ τὸ μέγεθος τῆς συγκαταβα
σεως, τοῦτο φείκης ἔγειρε ἡ πολλῆς ἐδέετο καὶ παιδαγωγίας, ὥς τε πα
ραδεχθῆναι. συνόντος γὰρ ἰδίκου ἰδ' ἀκοῦσαι ἡ μαθεῖν, ὅτι ὁ θ̄ς
ὁ ἄῤῥητος ὁ ἄφραστος, ὁ ἀπερινόητος, ὁ ἀόρατος. ὁ ἀκατάλη πτος,
οὗ ἐν τῇ χειρὶ τὰ περάτα τῆς γῆς, ὁ ὢν βλέπων ὧδ' ἡ μᾶς ἡ ποιῶν
αὐτὰ πρέμενον, ὁ ἅπτόμενος τ̄ ὄρε καὶ καπνίζον, οὗ ἡ ῥοπὴ
τ̄ συγκαταβάσεως, οὐδὲ τὰ χερουβὶμ συνέχειν ἡ δυνή θη, ἀλλὰ

τὰς ὀφρῦς ἀπὸ κροτάφου τὴν προβολὴν περιφέρων· οὐρὸς ὀπὸν τὸν
νοῦν ὑπερβαίνων καὶ πάντα λογισμὸν κινῶν, παραδραμὼν ἄλλους
ἀφ' ἑαυτοῦ, πάσας τὰς ἀνωδυνίας τὰς νοερὰς, καὶ τὸ δόξαν τε
νέσθαι ἀνός· καὶ σαφῶς κατ' ἀπὸ μῆς καὶ πλοῦ πλασθῆσαν ἀναλαβεῖν.
καὶ δὲ μὴ πρὸν ἐλθεῖν παρθενικλεῖ· καὶ σὺν ἐαμινὸν χρόνον κυοφο
ρηθῆναι καὶ γαλακτοτροφληθῆναι, καὶ τὰ ἀνθρώπινα πάντα παθεῖν·
ἐπεὶ οὐ οὕτω παράδοξον ἦν τὸ μὴ γονέσθαι ὡς καὶ γενόμενον παρὰ
πολλοῖς ἀπιστηθῆναι, πρῶτον μὲν προφήτας προπέμψει, τοῦτο ἀν
τὸ ἀπαγγέλλοντας· καὶ ὅμως περιαφῆς αὐτὸ προανεφώνησε λέγων· ἀνέ
βης ἐκ βλαστοῦ υἱέμου· ἀναπεσὼν ἐκοιμήθης ὡς λέ· ὃ τίς ἀναστήσει
λέγων· ἰδοὺ ἡ παρθένος συλλήψεται καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· καὶ ἕτερόθι πάλιν· ἵνα δοῦλε αὐτῷ ὡς
παιδίον· ὡς ἔξαν συμβιβάσῃ· γλῶ διαφθαρῆναι, ἢ μὴ προλέγῃ
παρθενικλεῖ, διὰ τὸ μὴ δόξαι σπέρμα ἀνδρὸς, μὴ θοσωγοὶ
ἀποβαλεῖν· ἀλλὰ χωρὶς γάμου γαστέρα αὐτὸν τεκεῖν· καὶ πάλιν
παιδίον ἐφωνήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν· καὶ ὄξει λαβόντες ῥάμφη
σκ τῆς ἐξήσεται καὶ ἀνάστασις σκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἀναβήσεται· καὶ ἐ
ρεμῖ· οὐ τοσοῦτος καὶ οὐλομαθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν· ὄξει δὲ
ρε παῦσαι ὁδὸν ὠδήσατε· ἔδωκεν αὐτοῖν ἀκάρπωσιν αὐτοῦ, καὶ ἰκλῶ ἡ γαστὴρ μήσω ὑπαὐτοῦ· καὶ μετὰ ταῦτα, ὠδί
γησε σῶφθη καὶ τοῖς ἀνοίσουσιν ἐφάλφη· καὶ ὅδε δὴ παρθέ
αὐτοῦ σὺ σαφῶς δηλ' ἔλεγεν· καταφήσῃ ὡς ὕδατος ὠδί πο
κον, καὶ ὡσὰφ ἀγὼν ἡφάλλου σα ὠδὶ τὴν γλῶ· ὅπ' ἀφθορίτη καὶ
ἀπαράλλως δὲ μὴ πρὸν ἦλθε παρθενικλεῖ· ἀλλ' ὅτι μέ
κε σε ταῦτα μόνον· ἀλλὰ καὶ παρθενόμενος, ἵνα μὴ γονωθῆ
φὼν ταῖσι τὸ γινόμενον, οὐ τὴν ὀφθῆναι μόνον παθοῦσα τὸ πρᾶγμα,
ἀλλὰ καὶ χρόνῳ πολλῷ, καὶ τῶν διὰ πάντων ἐλθεῖν τὸ ἀνθρω
πίνων· οὐ γὰρ ἁπλῶς δὲ ἄνθρωπον ἔδει αὐτὸν πεμῶνον καὶ πε
πληρωμένον· ἀλλὰ δὲ μὴ πρὸν παρθενικλεῖ· ὡς τε κυοφο
ρήσεως καὶ τόκου ἀνάσχεσθαι, καὶ γαλακτοτροφῆσαι καὶ ἀνέσεως·
καὶ πῶμὴ κατὰ χρόνου καὶ τὴν διαφορὰν τῆς ἡλικίας ἐν παύσεως,
πεφῶσθαι τὸ γινόμενον· καὶ οὐ σύνταῦθα ἴσα τῆς ἀποδό
ξεως μόνον· ἀλλὰ καὶ περιφέρων ἦσαν, ἀφίησιν αὐτὰ πάν
τῆς φύσεως ἐλαττώματα ὑπομεῖναι· καὶ πεῖναι καὶ διψῆ
σαι· καὶ καθεύδησαι καὶ κοπιάσαι· τέλος καὶ ὑπὸ τοῦ φθορέος ἔρχομ,

ἀφίησιν αὐτ[ὸ]ν τὰ σαρκὸς παθεῖν· διὰ τοῦτο καὶ ἡμῶν οἱ ἱδρῶτες
καὶ τὰ φέροντα ὀξύτητος· καὶ ἄλγος οὐρίσκεται αὐτὸν διακρατοῦν
καὶ λυπεῖται καὶ ἀδημονεῖ· καὶ γὰρ πρὶν ἢ ταῦτα παθεῖν, φησίν· ἤλθω
χήμου τὸ ἄραχθαι· καὶ περίλυπός ἐστιν ἕως θανάτου.
ἡμᾶς γὰρ καὶ τοῦ ἀπόντος γινομένους, τὸ πονηρὸν τοῦ διαβόλου φόβημα, διὰ
μαρκίωνος τοῦ πονηροῦ καὶ οὐαλεντίνου καὶ μανιχαίου τοὺς πρὸ
σου, καὶ ἑτέρων πλάνων αἱρεσιαρχῶν, ἐπεχείρησαν ὅσον τοῖς ἐπ'
αὐτοῖς ἀνατρέψαι περὶ τῆς οἰκονομίας λόγον, καὶ ἡμᾶς ἀπ'
ουρανίου τινὰ ἡγεῖσθαι λέγειν. ὅτι οὐ σὰρξ ἐσαρκώθη οὐδὲ σὰρξ
καὶ περιεβάλετο, ἀλλὰ δόκησις τοῦτο λέγω καὶ φαντασία καὶ
σκιὰ ἡ ὑπόκρισις. καίτοι τῶν παθῶν ὄντων. τοῦ θανάτου.
τοῦ ταφου. τῆς πάνυ. ἀμηδὲν τούτων ἐγχρόνει, πῶς οὖν πο
κὰν μᾶλλον ὁ διάβολος, τὰ πονηρὰ ταῦτα ἂν ἐπιφέρειν δόγματα
τῆς ἀσεβείας. διὰ τοι τοῦτο ὡς περὶ ἐπάνυ. ὡς περὶ κοπι
ῶντος, ὡς περὶ καθεύδοντος, ὡς περὶ φόβου ἐνεργοῦντος, ὅτε
ἡ θανάτου παραπτῶσα, τὸ δὴ φρικῶδες ἐχούσης ἀπορρᾳδίαν
τῆς παρούσης ζωῆς. ἀμηδὲν τούτων ἁρμόττει, ἀλλ' ὅτι
ὅτι ἀνθρώπος ἦν, ἐδεῖτο ἂν παθεῖν τὰ τοῦ ἀνθρώπου. τίνα δὲ ἐστὶ
ταῦτα; μέμνησο τὰ φροσθαι, καὶ δίψαν καὶ ἄρκειν καὶ μὴ ἀπο
φῶς ἀπορρήγνυσθαι τῆς παρούσης ζωῆς. τὴν φύσει ἄκακον
τὸ φιλόπτωτον περὶ τὰ παρόντα. διὰ τοι τοῦτο δεξάμενος,
ἀληθῆ σάρκα, περὶ βολὴν ἢ οἰκονομίαν πεφώ
σθαι, μετὰ πολλῆς τῆς ἀποδοχῆς τὰ παθήματα προσήκατο.

Κωνσταντινουπόλεως βασιλείας ἔτη. ἀρκούντως ἔχει καὶ
τὰ κζ' ἔτη ἡμέρων μιᾶς δεόντως προσθέντα. τὰ ὑπόλοιπα τοῦ
παρόντος κυρίου μου καὶ βασιλέως, καθὼς πρόκειται
κέφαλαιον. Πρᾶξις ἑνάτη. Τόμου τρίτου.

Γ Μόνοι μὲν τοῦ καὶ ἰσοστάσιοι τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, βασιλέως
τῶν θεοφρόνων καὶ μεγάλου τούτων μιμητοῦ βασιλέως,
τῶν μ' τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ θεοπροφήτου μεγάλου βασιλέως,
αὐτοῦ τοῦ καὶ αὐτοκράτορος, ἔτος ἑβδομηκοστὸν ἕβδομον. καὶ ὑπα
τείας τοῦ αὐτοῦ θεοσόφου πατρὸς ἔτος ἑξηκοστὸν ἕκτον καὶ δεκάτου.
ἔτος ἀνθυπατείας τοῦ θεοφυλάκτων αὐτοῦ ἀδελφοῦ ἔτος
ἕβδομον τοῦ δευτέρου. τῆς δὲ τοῦ μακαρίου μεγάλου, ἰνδικτιῶνος

ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಗಣ್ಯರು ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳು ಸೇರಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಏರಿದರು. ಆಗ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಾದ ತೇಜಸ್ಸು ಮೂಡಿತ್ತು. ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಬಾಷ್ಪ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಹೃದಯ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಏರಿದಾಗ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಆನಂದಭಾಷ್ಪ ಸುರಿಸಿದರು. ಅವರ ಹೃದಯಗಳು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದವ

βούλομαι πρὸς τὸ παράδοξον. Κωνσὰν τὴν ὁσιοτάτην βασιλίδα εἶπεν· οἱ μνημονεύοντες ἀνδρες φοιτῶσι. καὶ ἔσπηλθον. Κωνσὰν τὴν ὁσιοτάτην βασιλίδα καὶ ἀδιάσειστόν ἐστιν ἀνάγνωσκέσθω τὰ ἡδη προτεθέντα, καὶ ἀνεγνώσθησαν. Κωνσὰν τὴν ὁσιοτάτην βασιλίδα φησὶ· προκαλέσθω τὸν ἀντίδικον ἡ χρήσεως παρὰ μακαρίου καὶ θεοφόρου, πρὸς τὸ τοὺς ἁγίους πατέρας ἀνάγνωσθῆναι καὶ ἀντιβληθῆναι πρὸς τὰ βιβλία τοῦ ἁγίου ΚΥΡΙΛΛΟΥ πρὸς ἔλεγχον. καὶ προσεκόμισθη. ὅπερ λαβὼν διορθούμενος ὁ μακάριος πρεσβύτατος καὶ βασιλικὸς σεκρετάριος, ἀνέγνω ἔχον οὕτως· τοῦ ἁγίου ἀθανασίου, ἐκ τοῦ περὶ τελειώσεως λόγου· καὶ ὅτι λέγει. θεὸς μὲν θεὸς ἐστιν ἀληθινὸς ἐκ προσώπου· ἄνθρωπος δὲ ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου· καὶ ὅτι λέγει περὶ ἑαυτοῦ τὸ πνεῦμα τοῦτο παρῆλθέν· πλὴν καὶ τὸ ἐμὸν θέλημα, μὴ γένηται ἀλλὰ τὸ σόν· τὸ πνεῦμα πρόθυμον μὲν ἦν δὲ σὰρξ ἀσθενής, δύο θελήματα ἐν τῷ σωτῆρι δείκνυσι· τὸ μὲν ἀνθρώπινον, ὅπερ ἐστὶ σαρκός· τὸ δὲ, θεϊκόν· τὸ γὰρ ἀνθρώπινον διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός, παραιτεῖται τὸ παθεῖν· τὸ δὲ θεϊκὸν αὐτοῦ πρόθυμον· ὡς περὶ καὶ ὅτε πρὸς ἀκούσας περὶ τοῦ παθεῖν, ἐδειλίασε καὶ εἶπεν, ἵλεώς σοι κε· ἀλλὰ περὶ ἀνθρώπου ἔλεγε· δέ πεθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν ἐσταυρώθη, σκάνδαλόν μου εἶπε· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων, οὕτως καὶ ἐν τοῖς θαυμαστοῖς· ἰσχὺς καὶ τὰ ἀποκοπέντα ἐκ τῆς αὐτοῦ χρήσεως παρὰ μακαρίου καὶ θεοφόρου, οὕτως· γενόμενος ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων, παραιτεῖται τὸ πάθος ὡς ἄνθρωπος· θεὸς ὢν καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν τῆς θείας ἀπαθὴς ὑπάρχων, προθύμως ἀνεδέξατο τὸ πάθος καὶ τὸν θάνατον. β ἀσὴλφος ὀρθόδοξος ἀναγνώστης εἶπεν· ἰδοὺ θεόσεβέστατε δέσποτα πρὸς οἷς τὸ ἓν θέλημα τὸ ὑπὸ σχεδὸν πάντων ἐκβαλλόμενον δόξαν, ἀλλὰ καὶ δύο θελήματα ἐκ τῆς παρούσης καὶ ἀναγνώσεως τοῦ ἁγίου ἀθανασίου χρήσεως, πλατυνθέντα φαίνεται. C στέφανος μοναχὸς ὁ μαθητὴς μακαρίου εἶπεν· ὁ ἅγιος γρηγόριος ὁ θεολόγος, ἐν τῷ περὶ υἱοῦ δευτέρῳ λόγῳ, φανερῶς περὶ τοῦ καὶ ἡμῶν τοῦ χῦ φάσκων· τὸ γὰρ ἐκείνου θέλειν, οὐδὲν ἕτερον ἐστιν ἢ θεωθὲν ὅλον. δ ἀσὴλφος ὀρθόδοξος ἀναγνώστης εἶπε· ποῖον θέλημα λέγεις· τὸ θεωθὲν θεῖον, ἢ ἀνθρώπινον· ὁ γὰρ τὸ θεῖον ἁπλοῦς, τὸ θεῖον θεώσεως οὐδέτερον· εἰ δὲ τὸ ἀνθρώπινον θέλημα καὶ διὰ τὴν παρούσης ἐκκλησίας

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೊರಟಾಗ ಅವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು

λι τοῦ ἁγ(ίο)υ μετεπλάσθη φύσις· ἐδιδάσκετο γάρ ἡδέως, καὶ ὡς
τὸν ‖ ἀμφιδέξιον καταπεφοβῆσθαι φάναλον ἃ προσοίσει, μᾶλλον δὲ χαίρουσιν
διδόμενα· ὧν γάρ δή τοι τούτων πολλὰς ὁμοιότητας· ὅτι τὸ οὕτως ἀπηχθημένον
καὶ τῇ φύσει πολεμιώτατον, προσιέμεθα διὰ δῆν· μανθάνουσι δὲ λι
μετέρᾳ φύσεις ὧν πρώτων χρὴ καταμανθάνειν καὶ κρατεῖν, καὶ τοῦτο δὴ
μεῖν καὶ δεδιέναι τὴν τῶν ἀσεβῶν ὁδόν. λι ἁγία σιὼν ὁδὸς ἐστὶ· πρὸς οἷς τὸ ὂν
θέλημα ὅπερ δι εὐσεβοῦσιν οὗτοι, οὐ τετέφανος καὶ ὅσοις δίδασκαλος καὶ
κάθεδρος, οὐ παρεφήσαντες ὡδὶ τῆς ἐνσαρκου οἰκονομί(ου), τοῦ ἀληθινοῦ καὶ
ἡμῖν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ τοῦ θ(εο)ῦ ἡμ(ῶν), διὰ τοῦ παρ' ἡμῖν ὡδὶ δοθέντος κωδικίου, ἀλλὰ
ς δύο θελήματα ἐν ταῖς ἁγίαις ταύταις ἐν αὐτῷ κωδικίῳ χρήσιμα,
καὶ θύρωμεν πρὸς βοῦντα ἀθανάσιον ‖ ἀοίδιμον, ἃ καὶ τὰ μάλιστα
καὶ ἀποκοπὴν καὶ συσκιασμὸν τὸν ἀφιγμένον ὑμῖν, τὰς τοιαύτας χρὴ
ὡς παρεφθαρμένους θόδντες προσηγάγετε· ὃ εἰ ζο(ῦ)μ(εν) τοίνυν νῦν καὶ σαφῶς
ἀπεδάχθη τὸ ἐπὶ πᾶσι πρόπτυ ἡμῖν δι δασκαλίᾳ ὡσουδαδοσῶν, καὶ τὰς τῆ
ς ἁγίας κριτῶν πρώτων δι δασκαλίας παραφθείροντες, τὴν αἱρετικὴν μᾶλ
λον ‖ μᾶλλον ἀναδεξάμενοι, καὶ τοῖς παρ' αὐτῆ δόγμασι καταπαλ
λοσθέντες ὡδὶ λύμη τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ, παντοίως ἡμᾶς ἱεραπλη
κῆς ἀξίας καὶ λειτουργίας ἀπολοτείας ὑπάρχειν· τοὺς γὰρ ἡδονὴν μεταμελη
θέντας καὶ προσηνεγμένους ὡδὶ σκότους τε καὶ κλήρικοὺς, τοὺς ὡδὶ τοῦ πλάν
τος ὑπὲρ σωτῆρος, καὶ ὀρθοδόξως ζῶντας ὑπὲρ μίνου λογοῦντας, σωσό
ρωμεν δὲ καὶ ἰδίοις ἡμῖν καθεδρῶσι τόποις· καὶ ὁ παρ' αὐτῆ ὑποσχεθεὶς
τὸν οἰκεῖον αὐτῆ πίστας ἐνομοθετήσαμεν, καθ' ἕτερον μὴν ἡμῖν παραδοχέα ::
λι ἁγία σιὼν ὁδὸς ὀξεβόησε· πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως· ὀρθοδόξου βασι
λέως πολλὰ τὰ ἔτη· τὸν αἱρετικὸν ὄξω βασιλέα· τοῦ νέου διοκλητιανοῦ
κακὰ τὰ ἔτη· τοῦ νέου ἀπολιναρίου κακὰ τὰ ἔτη· ‖ αἱρετικὸν ὄξω
βασιλέα· καὶ ὡς θούμως τέφανος ὁ μαθητὴς μακαρίου ὀξεβολήθη· πε
τρος ὁ θεοφιλέστατος ἐπὶ οἰκουμενικῆς· θεόδωρος ὁ θεοφιλε
στατος ἐπὶ οἰκουμενικῆς κωνσταντινουπόλεως· σολομὼν ἐπὶ οἰκουμενικοῦ κλάνέου· δίων τι
νιος ἐπὶ οἰκουμενικοῦ πάπα· γεωργ(ίου) ὁ θεοσεβέστατος διακόνος καὶ χαρτο
φύλαξ· ἀναστάσιος διακόνος καὶ νοτάριος· τέφανος διακόνος καὶ
καρτουλαρίου· διονύσιος διακόνος καὶ καστελλανέος· ἀνάστασιος πρε
σβύτ(ερος) καὶ μοναχός· καὶ γεώργιος μοναχὸς ὁκτὼ μάκαρες, εἷς πον· ἑτοίμως
ἔχομεν καθ' ἕτερον, τοὺς τῆς ὀρθοδόξου ἡμῖν πίστας συνομότως ὡδὶ
δοῦναι λιβέλλους· λι ἁγία σιὼν ὁδὸς ἔστε· τὸ παρ' αὐτῆ αὐτὴ δὴ μνέα·
καὶ ἐπὶ ἰκόνας ἔχει τὰ κατὰ μὲν ἡμέραν ἡμέραν κεκινημένα, καθ'

τέραν τὸ ἡδη ὠδὴ θ΄ κῶδικιον ςκτ΄ τοῦ μέρους τοῦ ἀπο τα
λικοῦ φρο΄ πρεσβυτέρου μης, ᾧ ἐν ἀγκωνι κῆ ἀντιβολιῶ
πρὸς τὰ βιβλία τοῦ θάρρος π΄ ὧν τοῦ γα πελαγίου, προκομιζέσθω.
τὰ γὰρ ἕτερα δύο κωδίκια τὰ τῆς ικαῦ τὰ ὑπὸ μακαρίου κῆ φο
φα΄ προς δοθέντα κῆ ἀγκωνα θέντα, ᾧ ἐν ἀντιβολιῶ ἐλθεῖν οὐ
βουλόμεθα. διὰ τὸ τὰς ἀναῦ τοῖς συμφέρομεν χρήσθαι, μηδαμῶς
ᾧ ς΄ παρ οὐ δὲ μαχικλιῶ σωτῆναι ὑπόθεσιν.

Τόμος τέταρτος. Πράξις δεκάτη.

μόνου μαχ τοῦ κῦ κῆ δεσπο΄ ἰ χυ τοῦ θυ ἡμῶν ἅμα
τῆ θεοτέκνων κῆ μαλιωσταύτων ἁγίων δεσποτῶν φλαβί. κωνσταν
τῖ μεγάλου βασιλέως αὐγούστου κῆ θεοφιλεστάτου μεγάλ βασιλέως ἀνίου
αὐ. γούστου κῆ αὐτοκράτορος, ἔτη ᾱ κοσοεικοδ. κῆ μετὰ ὑπατείαν
τοῦ αὐτοῦ θεοσόφου πρώτης ἔτη τρι εκαι δεκα. ἤρακλείου ὁ κῆ τῆ
βεβίου τῆ θεοφυλακτέων αὐγούστου ἔτη ᾱ κοσοδ΄ τρι, τῆ ὁ
κῶνου κῆ δεκα΄ τοῦ μαρτίου μηνὸς, ἰνδι κτίωνος ἑνάτης. προκα
θημένου τοῦ ἁγίου θεοβεστα΄ κῆ φιλοθείου μεγάλ βασιλέως κωνσταν τῖ
ἐν τῷ σεκρέτου τοῦ θείου παλατίου εἰς οὗ τῶν ἀπολεγομένων πρόσωπα,
κῆ κτῆ κεφάλαιον τ΄ αὐτοῦ θεοσόφ γαλήνης παρούσ τῆ κῆ ἀκροωμένῃ,
νικήτα τοῦ ἐνδόξο τα΄ ἀπο ὑπατῶν πελικίου, κῆ μαρίφρ τ΄ βα
σιλικ΄ ὀφφικίων. θεοδώρ τοῦ ἐνδόξο τα΄ ἀπο ὑπατ΄ πελικίν,
κόμητος τοῦ βασιλικοῦ ὀφικίου κῆ ὑπογραφατήσ τοῦ θραικης.
ξο τα΄ ἀπο ὑπατ΄ πελικίου. ἰουλιανοῦ τοῦ ἐνδόξο τα΄ ἀπο
ὑπατ΄ των πελικίν κῆ φαμιλιαρικοῦ λογοθέτου. κωνσταν τῖ τῆ
ἐνδόξο τα΄ ἀπο ὑπατ΄ των πελικίν κῆ κομιτ΄ τοῦ βασιλικ
ὀϊκου κῆ ὁρμιζόδου. ἀναστασίου τοῦ ἐνδόξο τα΄ ἀπο ὑπατ΄
πελικίου κῆ τοποτηρητοῦ τοῦ κόμητος τοῦ βασιλικοῦ ὀδεκ
βίου. ἰω΄ κ τοῦ ἐνδόξο τα΄ ἀπο ὑπατ΄ πελικίν κῆ κομιτ΄ τῶν
πολιτικῶν τοῦ ἐνδόξο τα΄ ἀπο ὑπατ΄ των. φλαυϊ΄ τοῦ ἐνδό
ξο τα΄ ἀπο ὑπατ΄ των. παύλου τοῦ ἐνδόξο τα΄ ἀπο ὑπατ΄ των
κῆ διοικητοῦ κῆ ἀνθυπατικ΄ ἐπαρχ΄. πέτρου τοῦ ἐνδόξο τα΄
ἀπο ὑπατ΄ των. λεοντίου τοῦ ἐνδόξο τα΄ ἀπο ὑπατ΄ πελικίν, κῆ δόμε
στικοῦ τ΄ βασιλικ΄ στρατηζις. σωτηλίου σεβ΄ κῆ τ΄ ἁγίου σκρινίου
οἰκουμενικῆς συνόδου, πτρ κῆ τ΄ βασιλικ΄ θεσσαλονικέων ἀθροι
σθέντος ἐν ταύτῃ τῇ θεοφυλακτέῳ κῆ βασιλίδι πόλ. τοῦτέ φη,

θεοδώρου καὶ γεωργίου τῶν θεοφιλεστάτων πρεσβυτέρων, καὶ ἰωὼν τοῦ
εὐλαβεστάτου διακόνου, ἐπεχόντων τὴν τόπον τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου
πρεσβυτέρου ῥώμης ἀγαθωνος. καὶ γεωργίου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου
ἀρχιεῶς σκόπου τῆς μεγαλοονύμου τάντης κωνστάντινου πόλεως νέας ῥώμης.
πέτρου τοῦ θεοφιλεστάτου πρεσβυτέρου μοναχοῦ καὶ τοποτηρητοῦ
τοῦ θρόνου τῆς ἀλεξανδρέας μεγαλοπόλεως. καὶ γεωργίου τοῦ εὐλαβε-
στάτου πρεσβυτέρου μοναχοῦ καὶ ἀποκρισιαρίου. θεοδώρου τοῦ ὁσιωτάτου
τοποτηρητοῦ θρόνου ἱεροσολύμων. ἰωὼν ἐπισκόπου πόλεως πόρτου.
ἀβοουνδαντίου ἐπισκόπου πόλεως πατρίνου. ἰωὼν ἐπισκόπου πόλεως ῥηγ-
γίου, ἐπεχόντων τὴν τόπον τῆς κατὰ τὴν πρεσβυτέρου ῥώμην ὁσι-
ωτάτου θεοφιλοῦ ἐπισκόπου σωνοῦ, τῆς καὶ διοικεῖ ὑπογραφῆ δηλου-
μένης, ἐν τῇ γενομένῃ πρὸς τὴν εὐσεβέστατον βασιλέα κωνστάν-
τινον παρ' αὐτῆς ἀναφορᾶ. καὶ θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου
καὶ τοποτηρητοῦ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ῥαβέννης θεοδώρου.
ἰωὼν ἐπισκόπου θεσσαλονίκης. βασιλείου ἐπισκόπου πόλεως γορτύ-
νης τῆς κρητῆς νήσου. φιλαλήθη ἐπισκόπου καισάρειας καππαδοκίας.
θεοδώρου ἐπισκόπου ἐφέσου. σισινίου ἐπισκόπου ἡρακλείας θρᾴκης.
πλάτωνος ἐπισκόπου ἀκυρίου γαλατίας. γεωργίου ἐπισκόπου κυζίκου.
μαρίου ἐπισκόπου σάρδεων. πέτρου ἐπισκόπου νικομηδείας. φωτίου ἐπι-
σκόπου νικαίας. ἰωὼν ἐπισκόπου χαλκηδόνος. ἰωὼν ἐπισκόπου σίδης. θε-
οδώρου ἐπισκόπου μεγιτηνῆς. ἰουστίνου ἐπισκόπου τυάνων. ἀλυ-
πίου ἐπισκόπου γαγρῶν. κυπριανοῦ ἐπισκόπου κλαυδιουπόλεως. πολυ-
εύκτου ἐπισκόπου μύρων τῆς λυκίας. θεοδώρου ἐπισκόπου στρουπόλεως
καρίας. ἰσιδώρου ἐπισκόπου ῥόδου. σισινίου ἐπισκόπου ἱεραπόλεως
φρυγίας. μακροβίου ἐπισκόπου σεγεσκείας ἰσαυρίας. γεωργίου ἐπισκόπου
βουζίης θρᾴκης. γρηγορίου ἐπισκόπου μιτυλήνης. σῦγίου ἐπι-
σκόπου σηλυβρίας. ἀνδρέου ἐπισκόπου μεθύμνης. θεογνίου ἐπισκόπου
κίου. ἐπιφανίου ἐπισκόπου εὐχαίτων. γεωργίου ἐπισκόπου καμου-
λιανῶν. ἀντωνίου ἐπισκόπου ὑπαίπων. γεωργίου ἐπισκόπου ἀναστα-
σιουπόλεως. πλάτωνος ἐπισκόπου κίννης. θεοδώρου ἐπισκόπου πραινέτου.
ἰωὼν ἐπισκόπου τοῦδας κυλίου. θεοδώρου ἐπισκόπου ἰουστινιανοῦ πόλεως γόρδου.
θεοδώρου ἐπισκόπου βοεριόσης. στεφάνου ἐπισκόπου ἡρακλείας πόντου.
λογγίνου ἐπισκόπου τιου. δομετίου ἐπισκόπου πλουσιάδος.
σολομῶνος ἐπισκόπου κλανέου. γεωργίου ἐπισκόπου κώου. δη-
μητρίου ἐπισκόπου τίνου. γεωργίου ἐπισκόπου κανταναῦ. ἰωὼν ἐπι-

ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἐκκλησία, οὐκ ἀλλοτρίαν πᾶσαν καὶ ξενικήν,
τοῦτ' ἔστιν τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν τὴν ἐν θρησκείᾳ ὀρθο-
δοξίαν· ὥστε μνήμης ἕνεκα ἔχομεν ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου θεοφιλέστατος
ὁ οἰκονόμος τῆς ἁγίας, καὶ σολομὼν ὁ θεοφιλέστατος οἰκονόμος
καὶ ἀνέου, καὶ ἀντώνιος ὁ θεοφιλέστατος οἰκονόμος πρώην, καὶ
θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος οἰκονόμος μελιτινῆς, καὶ μιλὼν καὶ γεώργιος
ὁ θεοσεβέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ, στέφανός τε ὁ θεοσεβέστα-
τος διάκονος καὶ καθηγούμενος, καὶ διονύσιος διάκονος καὶ καθηγούμενος,
ἀνανίας τε ὁ εὐλαβέστατος διάκονος καὶ νοτάριος ὁ πλοικέκδικος,
καὶ αὐξέντιος καὶ γεώργιος οἱ εὐλαβέστατοι μοναχοί, ὑπέσχοντο τὴν
πεῖραν ὀρθοδόξου πίστεως σὺν ὁμοτόνως λιβέλλοις, ἃς ἐστέρωσαν
τῇ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου αὐτῆ δόξαν. ἀλλὰ ἀκόλουθον
καθέστηκε πρὸς τὸ αὐτὸ δοκιμώτατον τῆς κωνσταντινουπόλεως, παρὰ
τῆς τοῦ μεγάλου τοῦ αὐτοκράτορος καὶ πρεσβυτέρας ῥώμης, τὸ καὶ ὑπὸ
σφραγῖδα τεθῆναι, ἃς μέλλουσι προσελθεῖν πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἀντι-
βολεῖν, πρὸς τὰ βιβλία τοῦ ἁγίου πέτρου, τῆς θεοφυλάκτου
ταύτης καὶ βασιλίδος πόλεως. καὶ προσῆλθε τὸ αὐτοκρατορικὸν ἐσφράγισ-
μένον. καὶ μετὰ τὸ αὐτοσφραγισθῆναι, λαβὲ πέτρος ὁ θεοφιλέστατος
διάκονος καὶ νοτάριος τοῦ ἁγίου τοῦ ἀρχιποιμένος τῆς ἀποστολικῆς κωνσταν-
τινουπόλεως τὸ ἀνθεντικὸν βιβλίον τοῦ συνοδικοῦ ὑπάρχον τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ
τοῦ μεγάλου ἐκκλησίᾳ συναθροίσεως ἀναγνωρέντευτον· καὶ σολομὼν ὁ θεο-
φιλέστατος διάκονος καὶ νοτάριος τοῦ ἁγίου τοῦ ἀρχιποιμένος κωνσταν-
τινουπόλεως τὸ ἀρμενιακὸν τῆς ἁγίας συνόδου κωδίκιον, ἀνέγνω· ἔχον ἐν προ-
φωνήσει οὕτως· χρὴ σὲ ἀγαπᾶν καὶ σκέπτων πρέπειν, παρὰ σοῦ καὶ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.
Γ οὗ ἁγίου λέοντος τοῦ παπᾶ ῥώμης, ἐκ τῆς πρὸς λέοντα τὸν βασιλέα δεσπότην
ἁγίας πόλεως· ἧς ἡ ἀρχή, ὑποσχόμενον ἑαυτὸν διαμένειν· ἅτινά τοι
νῦν πρὸς καιρὸς δέχεται ὄντες, καὶ τὴν ἀνθρωπότητα δέχεται, ἣν τινι τρόπῳ
ἄπρακτόν τε προσφέρεται· καὶ γὰρ τὸν ἡμῶν θεὸν, ἀπαραλλάκτως
πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, ἔχει καὶ ὁ υἱός· καὶ ἀπερισυμπτώτου δούλου
παρὰ τοῦ πτίστου, τοιαῦτα συμπτώτου θεοῦ, καὶ ἀνθρώπου ἔχειν δεῖ
τὸν· καὶ μὴν καὶ τοῦ θεοῦ συμπτώτου, αὐτὸς ὃ ὁ πατὴρ σύμφυτον· καὶ ἡ
τοῦ δούλου συμπτώτου, ἀνθρώπου θέλησιν ποιήσασθαι τὸ θέλημα τὸ ἑαυτοῦ,
ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντος τοσαῦτον· καὶ μὴν τοῦ θεοῦ συμ-
πτώτου, ὡς ὁ πατὴρ ἔχειν ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἡ συμπτώτου τοῦ δούλου,

περὶ λυποῦσι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξ θανάτου. ἤτις χρῆσις ἀντεβλήθη πρὸς τὸ ἀνωτέρω λεχθὲν τοῦ σκθ φυλακίου βιβλίον, ἡ ἐστὶ τοιαύτη. ὡς αὐτῶς ἀνεγνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις τοῦ ἁγίου ἀμβροσίου ὡς οἰκείως λεγούσης, ἐκ τῶν πρὸς γρατιανὸν τὸν βασιλέα δ βυπε λό. οὐ πάρεμι, ἀλλ' ὡσεὶ οἱ μανδιάται τοῦ βιβλίου τοῦ προλαβόντος. δέχεσθαι τοίνυν βούλησιν τὴν ἐμήν. δέχεσθαι τὸ σύμφορον. φαρμακὸν μάλιστα σωτηρίου, ἐπειδὴ κυρίως φρόνιμον ἐμὴν λῶν τοῦτο βούλησιν ὃ περὶ ἰδίου ἐλέγετο. ἐπειδὴ περὶ ὡσαύτως τοῦτο τὴν ἐμὴν σωτηρίαν ἔλαβεν, ὡς αὐτὸς καὶ ἐλάλησεν. καὶ διὰ τοῦτο φησίν. δέχεσθε ἐμοῦ θέλω, ἀλλ' ὡς σοῦ θέλει. ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ σωτηρία, λῶν κατ' ἐμὴν διάθεσιν αὐτὸ δέξασθε. καὶ γὰρ οὐδὲν τεθνηξόμενος χαίρει. ἐμοὶ συμπαθεῖ. ἐμοὶ συσωτηρίζεται καὶ ἐμοὶ συναλγεῖ. ὑπὲρ ἐμοῦ τοιαῦτα ὠλόλυξεν ἐν ἐμοί, ὃ ὑπὲρ ἐαυτοῦ οὐδὲν ἔχων ἀλγεῖν. ἀλγεῖς οὖν κέ, οὐ τραῦμα σόν. ἀλλ' ἐμόν. δοὺς θάνατον, ἀλλ' ἡμέτερον ἀσθένειαν ὃ προφήτης ἔφη, ἐπειδὴ περὶ ἡμῶν ὠδύνατο. καὶ ἡμᾶς ἐλογίσατο μεθ' ἑαυτοῦ κέ εἶναι συνόντως, ὁ ποτὲ αὐτὸς ὢν ἠλγεῖς ὑπὲρ σαυτοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ ἐμοῦ. καὶ τί θαυμαστὸν ἂν ἔτι ὑπὲρ πάντων ἠλγηκώς, ὁ δι' ἀκρίσου ὑπὲρ ἑνὸς. καὶ τί θαυμαστὸν ἂν ἔτι μετ' ἀγαθῶν, ἀνδίζεται. ὃς λάζαρον ἐγήγερται μετ', ἐδάκρυσεν. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ σωληνάριον, ὡς τὸ δακρύειν ἐκίνησεν. διὰ τοῦ αὐτοῦ καθικνῆται, ταύτης αὐτὸν ἐνέπλησε παθημάτων. καὶ ἐν ταύτῃ βαθυτάτῃ διαθέσει αὐτῷ ταύτης οἰκονομεῖ ἐρημάζεται. ἵνα καθάπερ ὁ θάνατος αὐτοῦ τὸν πάντα ὠφέλητο θάνατον, καὶ ὁ μείλων αὐτοῦ τὰ πάντα ἰάσαιτο πταίσματα, οὕτω καὶ ἡ πρὸς αὐτοῦ, τὴν ἡμετέραν ἀξιαλγῆ ἅπαν καταπίοιεν. ὡς ἄνοσοι οὖν ἐδόθημεν ἀλγεῖν. ὡς ἄνοσοι δὲ καταπάσχομεν. οὐ παράπτεται γὰρ ἡδύναμις, οὐδὲ δεῖ θεότητος αὐτοῦ. ἀλλ' ἡ ψυχὴ παράπτεται. καὶ παράπτεται, καὶ τῆς ἀντιτύπου σαρκὸς πρόληψιν. καὶ διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ψυχὴν ἀνέδεξατο παθητήν. οὐ γὰρ ὅτε καθ' ὑπόστασιν, ἡ παράπτεσθαι λέγει, ἀπορρυήσεσθαι ἡδύνατο. οὕτω γοῦν ὅθεν ὅθεν μου φησί, διὰ πλὴν ἀκαταλήπτως μου. ὡς ἄνοσος οὖν λαλεῖ, τὰς φωνὰς τὰς ἐμὰς περὶ φερῶν. ἐπειδὴ περὶ κινδυνεύοις ὑπάρχοντες, ἑαυτοὺς ὑπὸ θεοῦ καταλελεῖφθαι νομίζουσι. ὡς ἄνοσος παράπτεται. ὡς ἀνόσου καὶ δακρύει. ὡς ἄνοσος καὶ φροῦται. οὕτω γὰρ ἡ πρὸς ὃ ἀπόστολος. ὅτι τοῦ χοῦ τοσοῦτόν ἐστιν. καὶ ἀλλαχοῦ ὃ ἀπόστολος πέτρος φησί. χοῦ παθόντος σαρκί. τοσοῦτον τοίνυν πέπονθεν.

λλ μὴν τοι θεότης ζῇ θυθρά τῆς τηθυτῆς· ἡ τῶ πατρὶ τὸ σῶμα, καὶ
νόμον λύτην ἐνέδωκε φύσεως· ἵπτις χρῆσις ὅμοιος λύτε βολή
ἡ πρὸς βιβλίον χαρτῶον παλαιόταδον, τῆς βιβλιοθήκης
ὑπάρχον τοῦ θαυμασίου ἀρχιδούτης θεοφυλάκτου τανῦν καὶ
βασιλίδος πόλεως, ἡ ἐστὶ χνοῦν· Ἐπὶ λύτε μνώσθη ἐκ τοῦ λόγου
κωδικίου χρῆσις τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου ἐκ τῆς ἑβδόμης καλλαίου
κὰν θεμελίου ἑρμηνείας βιβλίου ἕκτου, ἔχουσα οὕτως· ὅπερ
ἔφθε μὴ τὸ ἐμὸν θέλημα ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω, τοιοῦτόν
ἐστιν ἀνώτερον ἀνθρώπου· τοῦτο γὰρ λέγει, ἐστὶ θεότητος· τὸ γὰρ λύν
θρώπινον θέλημα, πρόσκαιρον· τὸ τῆς θεότητος αἰώνιον·
ἵπτις χρῆσις αὐτε βολή θη πρὸς βιβλίον χαρτῶον ἐν γραμμὰ
τι ῥωμαϊκοῖς γεγραμμένον, προενεχθὲν ἐκ μέρους τῶν τοῦ
ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης· ἑρμηνεύον
τος κωνσταντίνου τῆ τοῦ θεοσεβεστάτου πρεσβυτέρου, καὶ οἰκουμενικοῦ τῶν θα
θλων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ γραμματικοῦ ῥωμαϊκοῦ, καὶ
ἑτοίμου· Ἐπὶ λύτε μνώσθη ἐκ τοῦ λύτου κωδικίου χρῆσις τοῦ
ἁγίου ἰωάννου τοῦ στομάτου τοῦ ἐκ τοῦ προς τὴν ἀποστο
φθέντος ὁμωλίας λόγου· οὗ ἡ ἀρχή, πάλιν ἡ τοδρομία,
ἔχουσα οὕτως· τούτων μοι μέμνησθε τῶν ῥημάτων πάλιν.
χρήσιμος γὰρ αὐτῶν ἡ μνήμη πρὸς ἅπαν χεῖρος ἔσται· ἢ
περὶ τοῦ προδότου· προφέρει τὸν φυγεῖν, καὶ αὐτοῦ θα
νάτου· παραίτησιν γὰρ φησὶ τὸν ποιμένα· προφέρει μέλλοντα
αὐτὸν ἁρνήσασθαι, καὶ πότε καὶ ποσάκις, μετὰ ἀκριβοῦς ἅπαντα· καὶ
μετὰ ταῦτα τὸν πόνον, μετὰ ἱκανὴν αὐτοῦ τῆς προμνήσεως τὸν
μέλλοντων ἀπόδειξιν, ἐλθὼν αὖθις τοῦ χωρίου δύχεται· καὶ οὐκ ἄνοι
μέν λέγουσιν, ὅτι ἀνθ' ἡμῶν ἐστὶν ἡ θεότης· ἵνα μὴ ὁ λέγων, ὅτι τὴν
οἰκονομίαν· δικαιοῦται τοίνυν· καὶ πρὸς αὐτῆς τῆς τοῦ μονογε
νοῦς δόξης, μηδενὶ κεχαρισμένως ἡμῖν ἐνέγκητε· Εἰ
γὰρ καὶ ἐν φίλοις δικαίωμα νῦν, ἀλλ' ἀν προλῶ καὶ δέομαι,
ἀδέκαστον γενέσθαι τὴν κρίσιν· μήτε πρὸς ἐκλυχάριν, μήτε πρὸς
ἐκάτερον ἁμάρτητον· καὶ λιαν μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ δῆλον, ὅτι ὁ κ
ἐστὶν θεότητος ἡδονή· θεοῦ γὰρ τὸ προσκυνεῖσθαι ἐστί· θεοῦ τὸ δέχ
δέχεσθαι, οὐ τοῦ δούλου ἀναφέρειν· ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ ἅπαντα τοῦ
τοῦ ἐστιν, ἀπαύθη τῶν ῥημάτων τοῦ χριστοῦ ἵνα ποιήσωμεν πρόσωπον
φανερόν, ὅτι τὸ ὅλον τῆς οἰκονομίας ἐστὶ, καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς σαρκὸς

ἀνοικτὸν γίνεται τὸ στόμα τῆς κύστεως ἐπὶ τὸν ὀρθόν· ἐὰν μὲν οὖν ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν
μέρους τοῦ ὀρθοῦ ἐκκόπτηται τὸ ἔντερον, ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους τοῦ ὀρθοῦ ἐκκόπτεται
καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ὀπίσθιου μέρους τοῦ ὀρθοῦ, ἐκ τοῦ ὀπίσθιου μέρους τοῦ
ὀρθοῦ ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ πλαγίου μέρους τοῦ ὀρθοῦ, ἐκ τοῦ πλαγίου
μέρους τοῦ ὀρθοῦ ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ ὀρθοῦ, ἐκ τοῦ
ἐπάνω μέρους τοῦ ὀρθοῦ ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ κάτω μέρους τοῦ ὀρθοῦ,
ἐκ τοῦ κάτω μέρους τοῦ ὀρθοῦ ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ
ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου, ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου ἐκκόπτεται
καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ὀπισθίου, ἐκ τοῦ ἐπάνω
μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ὀπισθίου ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ κάτω μέρους
τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου, ἐκ τοῦ κάτω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου ἐκκόπτεται
καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ κάτω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ὀπισθίου, ἐκ τοῦ κάτω μέρους
τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ὀπισθίου ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ
ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου, ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ
ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ κάτω μέρους τοῦ
ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου, ἐκ τοῦ κάτω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ
ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ
ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ τοῦ πλαγίου, ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ
ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ τοῦ πλαγίου ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον·
ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ κάτω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ τοῦ
πλαγίου, ἐκ τοῦ κάτω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ τοῦ
πλαγίου ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ
ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ τοῦ πλαγίου καὶ τοῦ κάτω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ
ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ τοῦ πλαγίου ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ
ἐπάνω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ τοῦ πλαγίου καὶ τοῦ
κάτω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ τοῦ πλαγίου ἐκκόπτεται
καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ
ὀπισθίου καὶ τοῦ πλαγίου καὶ τοῦ κάτω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ
ὀπισθίου καὶ τοῦ πλαγίου ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ
ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ τοῦ πλαγίου καὶ τοῦ κάτω μέρους τοῦ
ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ τοῦ πλαγίου ἐκκόπτεται καὶ τὸ ἔντερον·
ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ τοῦ ὀπισθίου καὶ τοῦ
πλαγίου καὶ

τὴν σαρκός, παραπλήσιον τὸ πάθος· τὸ δὲ θεῖον αὐτοῦ πρόσωπον.
ὡς πρὸς ὃν πάτερ ἀκούει περὶ τοῦ πάθους, ἐδεήθη λίαν καὶ ἔφη· ἵλεώς
σοι κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. ἀπορεῖ δὲ αὐτῷ ὅτε λέγει· ἀπῆλθε τὸ πρόσωπόν μου σωθῆναι, οἰκεῖον
δηλονότι· ὅπου φρονεῖ τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων· οὐ πως καὶ
ἐν τοῦτο νοεῖται· χρόνος γὰρ ἀνόμοιος μαρτυρῶν, παραπλήσιος
τὸ πάθος ὡς δῆλος· θεὸς ὢν καὶ σὺν τῷ πατρὶ ὁμόθεος
λων, προθύμως ἀνεδέξατο τὸ πάθος καὶ θάνατον· διότι δικαίων
δικαίου κρατεῖ θάνατον αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θανάτου· ἢ πῶς χρῆσις ἀντεβολή
θη ὅμοιον πρὸς βιβλίον ἀνοσίων καὶ κροκωδίοις; βιβλιοθήκης
ὑπάρχοντος ἐν τοῦτο θαυμάσῃς πρὶ ἀρχῆς, καὶ ἐστοίχησε· ἐπὶ δὲ
γνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ δικαίου χρῆσις τοῦ ἁγίου χρηματεῖ αὐτὸν κο
νύσης, ἐκ τοῦ πρὸς ἀπολινάριον ἀρετικὸν ἀντιρρητικοῦ λόγου.
οὐ κ ἀρχή, καλὸν δὲ ὡς γοῦν τὸ προοίμιον· ἔχει δὲ οὕτως· ἀλλὰ
ταραύτου φησί, τὸ ἐν ἀντίφασιν παραγλῶν· καθὼς χρὴ ταῦτ' ἀλοιδο
ρεῖσθαι, ταραυτομολῶν καὶ ἀντιφάσκων, τοῦτ' ἔστι διαμφισβητῶν καὶ φωνὴν μὲν δὲ
ξιᾶται προσέχειν τῷ, ἢ φησι· περὶ δὲ δικαίου παρῃτήσατο μου
τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν μὴ τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω θέλημα· πρὸς οἷς
ὁ προστίθησι· ἵδρωτα δὲ αὐτοῦ κατέβαινε ἔχοντα οὕτως· καὶ οὐ μὴν μόνον ἀπολ
τὸ θέλημα τοῦτο ἴδιον εἶναι φησί, δικαίου τοῦ καὶ κατὰ τὸν ἀπόστολον
μίζοντα· ἀλλὰ θεοῦ τοῦ καὶ παντὸς δεξιοῦ· τί δὲ δεξιοῦ προ τοῦ
τοιοῦτον εἶπεν· οὐ λέγω τοῦ τινὰ ἐκ αἱρέσεως καὶ τερατείας κακῶς,
ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν ἀποστολικὸν τε καὶ τοῦ νόμου πρὸς
τὴν ἀρμονίαν εἰς βλασφημίαν δηνοῦντα· ἆρα οἶδεν ὅλον τὸ πρὸς
ἀφθεῖναι; ὅθεν δεξιοῦ καταβαίς, τὸ ἴδιον τῆς θεοῦ θελήματος
παραγράφει, καὶ οὐ βούλει εἰς ἔργον ἐλθεῖν ὅπερ βούλει; δικαίου
μεμελέτηκεν τοῦ πρὸς καὶ τοῦ νόμου τὰ θελήματα· καὶ πῶς ἂν ἡ κοινὸς
ἐπάμφοτερ τὸ θέλημα· πῶς δὲ ἂν ἦν φύσεως ταυτότης, τὴν διαφο
ρὰν θελήματος ἐμφαίνοι τὸ· ἀνάγκη γὰρ πάσα ξένου δυνατὴν
φύσιν βούλεσθαι, καθὼς φησί που ὅς· οὐδεὶς ἀνδρὸς καλὸν
καρπὸν ποιεῖν πονηρός· οὐδὲ δένδρον ἕτερον, καρπὸς ποιεῖ δὲν ἀγα
θούς· καρπὸς δὲ ἂν ἦν, φύσεις ἢ προαίρεσις· ὥστε ἀμαθὴς μὲν, ἄρα
θὲς εἶναι· καὶ κῆς ὁ τοιαῦτα· ἀδιάφορος ὢν πρὸς τὲ καὶ κακὸν
ὅ καρπὸς τοῦ θελήματος, διάφορον δεξιᾶς εἶναι καὶ ἑκατέρων
φύσιν ὁμολογῆν· πόθεν πολεμεῖται ὁ ἀδελφός· τί δὲ ἀκόλουθον μολυσθῆναι
πρὸς θύνομον· ὃς διαιρεῖ τοῦ πρὸς καὶ τοῦ νόμου φύσιν, σωζομένης

τὴν φύσιν τ βούλησιν· ἢ διατοῦτο μᾶλλον καταστοχάζεται τὸ τ
οὐσιῶδες ἀλλ' ὁτέλον· τῷ ὑποβεβηκὸς πρὸς τὸ ὑπερέχον σωφρο
σύνης τ ἡδονῆς λόγον· πάλιν ὁ τὸ παρὰ τοῦ ῥητορικοῦ ἀναλαμβάνων·
ἢ οὐ μνημονεύουσιν ὅτι τὸ θέλημα τοῦτο ἴδιον φησὶ, διὰ δὲ τοῦ
ἐκ μὴς καθὼς αὐτοὶ νομίζουσιν· ἀλλὰ θεοῦ τοῦ καταφοίτος ὀξ
ὠῶου· ποῖον θέλημα φησὶν ὁλομοιρφος, ὁ βούλεσθαι μὴ γενέ
σθαι ὁ κς, λέγων πρὸς τ πρω· μὴ τὸ ἐμὸν θέλημα ἀλλὰ τὸ σὸν γε
νέσθω· ἆρα σωίησι ποῖον πέπωκε αὐτοῦ ὁ λόγος ἐναντιότη
τι; ἐγκλίνει τὸ πάθος· ἢ ὅσον οὔπω μὴ δὸ προδότης ἐφίσταται
μὴ τοῦ πλήθη· ἢ τότε μένει ἢ τοιαύτη ὀργή· ὀβλέπομενος, ἀνὸς,
ἢ θς· ἆρ' ἔστιν εἶναι τ ὀβλέπομενον οἷς, ἵνα ὡς αὐτῷ πρὸς τ ἀνοσίαν σω
ρᾶ τ ἀλαθεύσαν· πῶς οὖν θς, ὅμην δεὶ οἰκοθ ἀφ' ἑαυ ἔχων, ἀλλὰ
τῆς ὑπερφυοῦς σωμαχίζεσθαι· ἆρα πῶς καταγινώσκε
ηθεότης τοῦ ἰδίου θελήματος· ἀγαθὸν ἐὼ ἢ καὶ ὃ ἐβούλετο· εἰ
μὲ γὰρ ἀγαθὸν, διαλῦ ὅπερ φέρεται· ἢ κακὸν, τίς πρὸς τὸ καὶ
τὴν θεότητι ἢ οἰκείωσις· ἀλλ' ὅπερ ἔφην ὅτι οὐσιῶδες ἐστὶ τὸ
ἐναντίον περιτρέπων τ λόγον· ἢ γὰρ τοῦ μονογενοῦς ἐστὶ θεοῦ ἴδιον
νὴ ἢ λέγεσθαι μὴ τὸ ἐμὸν θέλημα γενέσθω ἀλλὰ τὸ σόν, αὐτὸς ὁ λό
γος περιέσωσε τ διὰ τίνος ἐναντιότητος ἀπέφευγε, ἢ οὐδαμοῦ τὸ
τοιοῦτον ἔχει· ὅταν μὴ βούλομαι τὸ ἴδιον θέλημα γενέσθαι, αὐτὸ
τοῦτο βούλεσθαι πάντως, τὸ μὴ γενέσθαι ὃ βούλεται; πῶς οὖν ἡ βλὴ
πρὸς πρᾶξιν ἀναλθήσει, λέγοντος ὅτι τοῦτο θέλω, ἵνα ὃ θέλω μὴ γέ
νηται· πρὸς τοίνυν τῶν πάντως τοῦ ἀπορουμένου περιτραπήσει,
ἢ ἀμηχανήσει καθ' ἑκάτερον, ὅτις τοιαύτης ἐστὶ βλῆς· ὅπερ
γὰρ ἂν ποιήσῃ, πρὸς τὸ ἀβούλητον ὃ βλόμενον περιτρέπεται
ἐκβαίνειν, ποιήσει τὸ θέλημα τοῦ βλομένου· ἀλλ' ἡ βλὴ ἐστὶ τοῦ μὴ
γενέσθαι ὃ βούλεται, μὴ ποιήσει ὃ βούλεται; ἀλλ' ὃ βλόμενος βούλεται
γενέσθαι αὐτῷ, ὃ μὴ βούλεται; ὡς τε κατὰ πάντα τρόπον πάν
τη μεταλαμβανόμενον, ἀφαιρήσει τὸ νόημα· αὐτὸ ἑαυτῷ μά
χόμενον, ἢ οὐδέποτε καθαρεύσει· τῆς δ' οὐσιώδους τ λόγου
ἀμηχανίας, μία μὲν οὐ παραμυθία, ἢ ἀλήθεια τοῦ μυστη
ρίου ὁμολογία· ὅτι τὸ μὲ δὲ λιὸν πρὸς τὸ πάθος, τ ἀνθρώπινον
ἀοθενὲς ἐστὶ, καθὼς φησὶν ὁ κς· τὸ πνᾶ πρόθυμον μὲν φησὶ λέγων,
ἀοθενὲς δὲ τ σάρκα· τὸ δὲ ἀνοδέχεσθαι τὸ ὀξοὶ κονομὲ πάθος,
τ θῦ ἐστὶ καὶ βουλῆς καὶ δυνάμεως· ἐπεὶ δὲ τοίνυν ἄλλο τὸ

ἀντίνοον θέλησιν καὶ τὸ θέλον ἄλλο, φθέγγεται μὲν ὡς ἐκ τοῦ ἀνόου τὸ
τῆς ἀσθενοῦς τῆς φύσεως πρόσφορον, ὅταν ἡ μετέρα πάθη οἰκείωσα-
σθαι μέλλησα· ἐπάγεται δὲ διυπερφώνως, τὸ νικηλοήτως θεοπρεπῶς
βούλησιν καὶ ρωσθῆναι παρὰ τὸ ἀντίνοον, ὑπὲρ τῆς σῴζειν ὡς
θεὸς θέλων· ὅταν δὲ πάλιν ἡ τὸ ἐμόν, τὸ ἀντίνοον πῶλόγως ἐσθι-
μένε· προσθεὶς γὰρ τὸ τοῦ, ἔδειξε τὸ σωσαφὲς τῆς ἑαυτοῦ πρὸς
τὸν πρωτότοκος· ἧς οὐδεμία θέλησις ἐστὶ διαφορά,
διὰ τὴν κοινωνίαν τῆς φύσεως· τὸ γὰρ τοῦ πρὸς ἓν θέλημα, καὶ
τὸ τοῦ πατρὸς ἐνεδείξατο· τουτέστι, τὸ πάντα ἀνθρώπινα θέλειν σωθῆ-
ναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὅπερ δηλῶν ἄνθρω-
πος γενέσθαι καὶ τοῦ θανάτου καταγωνισθέντος, τοῦ πρὸς ζωὴν ζωπο-
διζόντος· τὸ δὲ ταπεινὸν τῆς ἀντίνοος δηλοῖ κἠρῆσαι καὶ πάθος οἰ-
κεῖον ὄν· διὸ καὶ ὅτι ἀληθῶς τὸν ἀνθρώπινον τοιοῦτον· ἢ τὸ
ἐκ τῆς τοιαύτης κοινωνίας τῶν φύσεων πιθανόν· ἢ τὸ
χρῆσις ἀντεβλήθη ὅμοιος πρὸς βιβλίον χαρτῶον τῆς βιβλιο-
θήκης ὑπάρχον τοῦ διὰρρόδου πρωτοκόλλου, καὶ ἑτοίμου· ἐπὶ
ἀνεγνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις τοῦ αὐτοῦ φίλο
γραμματείου, ἐκ τῆς δὲ τοῦ ἀνόου θεωρεῖ κεφαλαίου πρᾶγμα, ἔχον οὕ-
τως· ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ τοῦ βασιλικόντε καὶ ἐπιμελῶν αὐτοῦ δι-
δάσκουσι· πόρρωτης ἰδιωτικῆς ταπεινώσεως κεχωρισμένη,
ἐκ τοῦ ἀδέσποτον αὐτὴν εἶναι καὶ αὐτοξούσιον, ἰδίοις θελή-
μασιν αὐτοκρατορικῶς οἰκειουμένη· ἐπὶ ἀνεγνώσθη
ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις τοῦ αὐτοῦ φίλου γραμματείου ἐκ
τοῦ καστοῦ νομίου κεφαλαίου τοῦ ἀκοσμήτου· οὐ γὰρ χρὴ
δοκεῖν ὡς ἔοικε· ἔχον δὲ οὕτως· πάσα ἀνθρώπινη κατάληψις
εἶναι καὶ οἰκεῖα ὁμολογεῖν τὴν φύσεως τῶν προαίρεσιν· καὶ
ἀνόμοιος ἔχειν κατὰ τὴν φύσιν, ἀνόμοια εἶναι καὶ τὰ θελήματα.
τῆς ὁμοιότητος ἐφ' ἑκατέρων ἰκανῶς ἐχόντος, ἡ δὲ τέρου δὲ
τοῦ μὴ πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἰδίου θελήματος· ἡ τις χρῆσις
ὅμοιος ἀντεβλήθη πρὸς βιβλίον χαρτῶον τῆς βιβλιοθήκης
ὑπάρχον τοῦ αὐτοῦ φιλοθέου πρωτοκόλλου, καὶ ἑτοίμου· ἐπὶ
ἀνεγνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις τοῦ αὐτοῦ φίλου τοῦ πρω
τοκόπτωνος τοῦ πόλεως ἐκ τοῦ λόγου τοῦ, ὡς τὸ περὶ θεωρία
τὸν παρθένου αὐτὸν μοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· οὐ γὰρ χρὴ, βαθέως τὸ
μὴν· ἔχον δὲ οὕτως· ἀλλ' ὁμοίως ἐστὶν ἀνθρώπινον· ἀλλὰ καὶ

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν, λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστός. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη· Οὔ. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· εὐθύνατε τὴν ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὐδὲ Ἠλίας οὐδὲ ὁ προφήτης; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, οὗ οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων.

Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν· κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων· Τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. Κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ. Κἀγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο· καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββεί, (ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον, Διδάσκαλε,) ποῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε καὶ ὄψεσθε. Ἦλθον οὖν καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. Εὑρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός. Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.

Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει Φίλιππον. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδὰ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββεί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσιν. Καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ λιθιναὶ ὑδρίαι ἓξ κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων κείμεναι, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους· καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε· καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν, μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γέγραπται· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεταί με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν αὐτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας, καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββεί, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστι, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμά ἐστι. Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζε. Ἦν δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο· οὐδέπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββεί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. Ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστι καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. Ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθής ἐστιν. Ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσι τὸ πνεῦμα. Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωήν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

Ὡς οὖν ἔγνω ὁ κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης, καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ Σαμαρείας. Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πεῖν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς γυναικὸς Σαμαρίτιδος οὔσης; Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἂν σοὶ ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ· Ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἰρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν, καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου προσκυνεῖν δεῖ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Πίστευσόν μοι, γύναι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι.

Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ· Τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· Ῥαββεί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστι ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι Ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμόν. Ἤδη ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρῖται ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι Οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. Ὅτε οὖν ἦλ

ἢ μᾶλλον τοῦτο ὀκνεῖ πρὸ πρεπόντως αὐτὸν θάνατον ἐλθεῖν· καὶ λιπὼν
μᾶλλον οὖν πρὸ πρεπόντου· ἵνα γὰρ μὴ λέγωσιν ὅτι αὐτὸς ὄκνησε
ὁ δεινῶν αὐτὸν θάνατον ὑπὲρ ἀνθρώπων θῦσαι πρέπει θάνατον φιλοσο
φᾷ, ἢ ἵνα μὴν ὄκνου δώσῃ παραινῇ, δείκνυσιν ὅτι καὶ τοιαῦ
τα ὧν αὐτὸς, ὅπως διὰ τὸ χρήσιμον οὐ παραιτῇ ται· ταῦτα δὲ,
τῆς οἰκονομίας ἐστὶν, οὐ τῆς φύσεως. διὰ τοῦτο φησί· νῦν ἡ ψυχή
μου τεταραγται· ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ἐστὶ, ποία ἀκολουθία ἐστὶ τὸ
λεχθέν· ἢ τὸ ἀπεῖν περισώσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης, ἢ οὕτω
τεταράχθαι, ὡς ἢ ἀπαλλαγὴν αἰτεῖν ἢ γε σὺν ἢ διαφυγεῖν;
ταῦτα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὰ ἀσθενήματα. ἀλλ' ὄκνει τί
ἢ πῶ φησίν, ἀπαλλαγὴν αἰτούμενος· διὰ γὰρ τοῦτο ἦλθον
εἰς τὴν ὥραν ταύτην· οὐ σὰν δὲ ἔλεγε· καὶ τί παραιτώμεθα
καὶ θορυβούμεθα, μὴ φεύγων μὲν θάνατον· δι' ἣν γὰρ φέρων τὰ
ὠδίνοντα· οὐ λέγω ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς ὥρας ταύτης, ἀλλὰ
τί· πάτερ δόξασόν σου τὸ ὄνομα· καίτοι τί παραιτῆς τοῦτο ἀναγκαίως
ὀφείλεις λέγειν, τοὐναντίον λέγω· δόξασόν σου τὸ ὄνομα· τουτέστιν,
ἀνάγαγε λοιπὸν εἰς τὴν φρένα· πάλιν πολὺ τὸ ἀνθρώπινον εἰς δέκνυσι·
ἢ τὴν φύσιν μὴ βουλομένην ἀποθανεῖν, ἀλλὰ τῆς παρόντος ἀντε
χομένην ζωῆς· δέκνυσι, ὅτι δι' ἀδόξων τὴν ἀνθρωπίνων παθῶν·
ὥσπερ γὰρ τὸ παγκλινὲς οὐ τὸ καθόλου ἦν, οὕτως οὐδὲ
τὸν παρούσης ζωῆς ἐφίεσθαι· ὁ Χς σῶμα καθαρὲ ἁμαρτημάτ
ων ἔλαχε· οὐ φησὶ δὲ ἀναγκαίως ἀπηλλαγμένον· ἐπεί, οὐ σῶμα μου λῦσον· ἢτις
χρήσεως ὅμοιον ἀντεβλήθη πρὸς τὸ ἰδιώτιον ἐν σώμασι τὴν ἰδιότη
τα ἡνίκα ἦν παρ' αὐτοῦ, τοῦ ἐν τοῖς θαύμασι περιφέρ
τι ἀνεγνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ δικαίου χρήσεως ἕνεκα τοῦ καὶ γὰρ
χωλοὶ ἐκ δόξαν δρᾷ ἐκ τῆς θησαυρᾶς, κεφάλαιον ἐκ τετάρτου.
οὐ νῦν ἀρχὴ, ἀ παραίνεσις τοῦ λόγου· ἔχουσι οὕτως· τῶν οἰκείων θανά
των, ἢ θάνατον καταπίρμος ὅσπερ· ὡς περ οὖν ὅκνει ὁ θάνατος κα
τηρχήθη μὴ ἀποθνῄσκειν τὸς αὐτοῦ, οὕτως ἐφ' ἑαυτῶν τὸ σαρ
κὸς παθεῖν μὴ ἐδικαίου, ὅκνει ἢ ἐλευθέρα τοῦ δικαίων ἢ φύσις ἐμό
νου· ἢ μὴ ἐλυπήθη, ὅκνει ἀπηλλάχθη τοῦ λυπεῖσθαι ποτέ· ἢ μὴ ἐ
ταράχθη ἢ ἐπτοήθη, ὅκνει δόξῃ ποτὲ τοῦτ' ἐμόνου· ἢ ἐφ' ἑαυ
τῶν τῶν ἀνθρωπίνως χρονότων ἢ αὐτὸ ἐφαπλάζων λόγον, ὕλη,
ὡς ἐν ἐμοὶ τὰ τῆς σαρκὸς παθήματα κεκινημένα· ἵνα κρατήσῃ ὡς
περ ἢ ἐν ἡμῖν· ἀλλ' ἵνα νικηθεὶς τὰ κατὰ μηθῇ, τὴν δυναμὶν τοῦ

ἐνοικήσαντος λόγου, πρὸς τὸ ἄμεμπτον μεταποιοῦμενος φύσεις.
ἥτις χρῆσις ἀντετέθη πρὸς βιβλίον ἀνόμαστον, τῆς βιβλίου φθί
σεως σύμφορον τοῦ ἐν τῷ θεῷ θαρσεῖς περιφρόνησιν, ἡ ἐποίησεν ἐν
ἀνεμνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις τοῦ αὐτοῦ λόγου ἔχον
σαλοῦτως. ἀνὴρ γόνιμος τοῦ θεοῦ λόγος, ὀχλῖναι πόλιν ὡς θεὸ πρόσωπον
ἀνανθρωπήσας πράσινη λαλιᾷ. ἀλλ' ἵνα πολλάκις ἡ διὰ τὴν πρόφα
σιν σαρκὸς οἰκονομίᾳ, ἡ ὡς ἄνος λέγηται νῦν, ταύτῃ ἔχοντος τὸ
λειπόμενον δύναμιν. πῶς δὲ καὶ ἄπορον ὁ κωδικαλίζεσθαι τὸ ἀ
κροωμένῳ, ἀνθρωπινόν πρόσωπον ἔθου τὸ λαλοῦν τὸ αὐτό. λαλιὰ δὲ
ὡς ἄνος. λαλιὰ δὲ ἡ, ὡς φησί, ἔχων ἀναμφορτόλοις δόξαν. ἀνθρω
πίνως γὰρ ἔλεγε, νῦν ἡ ψυχή μου τεταράκται. θεϊκῶς δὲ πάλιν, δόξα
σόν ἀνέχω θῆναι αὐτήν. ἡ δόξασόν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτό. τὸ μὲν δὴν
ταράττεσθαι, τὴν σαρκὸς ἴδιον πάθος. τὸ δὲ δόξασόν ἔχω θῆναι τε ἡ
πάλιν ἀναλαβεῖν δόξαν, τοῦ λόγου δυνάμεως ἐργον ἐστίν. ὡς
πρὸ δὲ ὅταν λέγηται θεϊκῶς καὶ τοιφαινόμενος ἄνος γοκωνδαλιζόμε
θα, ἀλλ' ἐννοοῦμεν ἐνοικοῦντα τὴν σαρκὶ λόγον, ὅτως ὅταν τι λα
λῇ ὡς ἄνος, μὴ οκανδαλιζώμεθα. ἐννοοῦντες, ὅτι διὰ μᾶς γε
γονὲν ἄνος, ἡ ταῦτα ἀνθρωπίνως πρέποντα λαλῇ. ἥτις χρῆσις ὁ
μοίως ἀντετέθη πρὸς τὸ αὐτὸ βιβλίον, ἡ ἐποίησεν. ἐπὶ δὲ ἡμῶν
σθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου, χρῆσις τοῦ αὐτοῦ φίλου καὶ ἑκατοντ
λιάνδρου ἐπισκόπου, βιβλίου τινὸς ἀπολόγου δεκάτου. οὐ πάρεστι, παρὰ
μὴ ὀδίζων ὁπωσοῦν, ἔχοντα οὕτως. ἐπεὶ δὲ ἡμῖν τὸ ἀφοβούλητον ἐποιήσα
το θρηνητόν, ὃ δὴ καὶ ἐπαθε ὅλως. δέκατον μὲν ἀφαιρῶν, ἀφορίλητον μὲν τὸ
ἐν τῷ παθεῖν δεσκλεβὲ ὡς ἔφην. ἐνάρετον δὲ ὅμως διὰ τὸ παθεῖν χρή
σιμον. ἡ μὴν ἀνεθρήνησε, ἤτοι ὑποτιθεὶς παράπτωσις ἔχει. τὸ μὲν
ἔκόν τὸ παθεῖν, τὸ φρηνεῖν πρὸς πρᾶον, πλὴν τὸ θρήνημα τὸ ἐμὸν
ἀλλὰ τοῦ γενέσθω. σεωνδοδοκήσαντος γὰρ τοῦ θεοῦ ἡ πρς, ἡ οἱ ὁμ
ξωνδόντες τῆς σοφωτάτης οἰκονομίας τοῦ υἱοῦ, τὴν σαρκα
θάνατον ὑπομεῖναι λέγει. ἵνα διὰ νεκρώσεως, καταργήσῃ τὸν θά
νατον, ἡ δι' ἁμαρτίαν φθοράν, ἡ δικαίωσιν τὴν ὑπ' αὐτόν. καὶ μεταβο
λὰς ἡμᾶς, τὸ ἀνεθρήνησεν αὐτῷ διὰ τὰς ἐν τῷ παθεῖν ἀτιμίας, αἵρεσιν ἐποι
ήσατο. ὑπέμεινε γὰρ σταυρὸν αἰσχύνης καταφρονήσας ὡς ὁ θεσπέσιος
γραφὴ παῦλος. ὅτι δὲ ἴδιον τὸ πάθος ἀνεθρήνησεν αὐτῷ, τὸ γε ἡ κν φς
ἡ ἀνθρωπίνως ἐννοεῖσθαι, πλὴν καὶ τοι πολὺ τὸ δεσκλεέσ-

ἔλον, αἱρετὸν δι' ἀ τὸ εὖ ζῆν δοκοῦν. δοκεῖ δ' πᾶν ὅτι οὗν ὑπομεῖ
ναι θρήνων τοὺς ἀκούοντας, ὑπὲρ οὗ τοῦ διαδοῦναι πολλάκις. καὶ
τί δοι τις ἂν δι' ἄλλα, ἢ ἐν τοῖς δημηγορικοῖς διηγήμασιν. ὅπου
χρῆσις ὡσαύτως δὲ τε βλη θῆ πρὸς βιβλίον σ' βιβλιο
θήκης τυχόν, τοῦ ἐν ταῦθα δι' ἀρχὸς πεῖ αρχίου ἢ ἐφοίχησεν.
τι δὲ ἐγνώσθη ἐκ τοῦ ἀκτοῦ ἀκωδικίου χρῆσις τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐν
λειώδας τοῦ ιδ' παυθῆον δημηγορίου τόμου ἐνδεκάτου, ἔχουσα δ' ὧς.
ἀ γὰρ ἡ ὅτι μᾶλλον τὸ συμφέρον, δχὶ πάντη τὸ ἢ πάντως θρηνητὸν ἐν
αὐτῷ, ἀλλ' ὅσων πάντων ἕνεκα σεμνὰς ἢ ζωῆς, θρηνητὰ ἐποίησα
το τὸ αὐτὸ τῶ φρῶ πάθος. ἢ δὲ γὰρ ἢ δὲ σοφὸς, τὰ αὐτὰ τοῖς ἐ σ'
μεν καὶ τὸ ρῶ μᾶλλα. ἢ ὅτι δ' ἀνοῦ φύσιν ἀνακαινιῶ ἢ αἰ μᾶλλ
τῶ οἰκέω, καταστήσει τῶ θεῶ ἢ πεί. ἀ γὰρ μὴ ἐποίησα θρηνη
τὸν καὶ τοιλίαν ἀβούλητον ὄν τὸ παθῶν, τίς ἂν νοοῖ τοιοῦτο ἢ λέ
πρόφασις τοῦ προσβλῆθαι αὐτὸν ἢ λέγω. περὶ δ' ὧν αὖ παρῆ
θῶ ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ποτὲ τοῦτο τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τόμου δωδεκάτ.
ἢ ὑπόκειμαι τὸ δ' μὲν τοῦ παθῶν ἐν αὐτῷ δι' ἀ τὸ ἀν θρώπινον ἢ
κατοῦ νάζει ὁ παραγρῆμα τῆ τοῦ ἐνοικοῦντος λόγου ῥώμη τε ἢ
βοήθεια. θεὸν γὰρ ὅπως παραδέχομαι ἐν αὐτῷ τὸ ἀν θρώπινον
ἢ παράπτωσις. τὸ δ' θεότητος ἀκαμπὲς, ἀν ῥήμασι δὲ θὲς. ἐ
φη γὰρ πρὸς ἐνδόξοις πρᾶ. πλὴν οὐχὶ ἐμὸν θέλημα. ἀλλ' ὧς σοῦ.
ἀν θρώπου τὸ φησίν. ἐπὶ καὶ ταῦτο ἐθέλησε, δὲ κ
δέξωνται τοῦ πρὸς θέλημα ἐμοί. μᾶλλον δ' αὐτὸς ἐμὸν ἢ βούλησις τὸ
θεῖον ἢ πρὸς. ἀ περ ἐν σοφίᾳ ἢ τὸ θέλημα ἐμοὶ τοῦ πρὸς. σοφία δ' ὄνομος.
ὅτι δ' ἢ θέλησις ὀνομάζεται τοῦ πρὸς ὅλου ὁ γενικὸς, σαφῶς ἀ
λέγων ὁ θεσπέσιος μελῳδός. κεἰ σὺ θέλημα μᾶλλόν σου παρέσχε
τῶ καὶ λαμβάνου δύναμιν. ἐν χεῖ γὰρ ἡ πᾶσα δύναμις τῆ ἐποχῶν
θεῖ παρὰ τοῦ θεῖ ἢ πρὸς. ἐλλῶστε μᾶς τε ἢ ὅλου οὐσίου τῆ θεί
ὑσίας τε ἢ μᾶς θεότητος ἐν αὐτῇ νοουμέ
νης, πῶς δ' ἂν ἀ θέλημα τοῦ πρὸς ἢ υἱοῦ ἢ θεῖου πρὸς. πρε πω
δὲ θαλλαττα, τοίνυν τῶ τῆς ταπεινώσεως ὀχήματι ἢ ὧς ἀν θρώ πῳ ὑπο
δηλοῦν, ἡ ρέμα τὸν παρὰ φύσιν τε ἢ δόξαν ἀς εβοῦντα θά
νατον. διαπτύων δ' πάλιν ὧς φησ, τὸ δχὶ ὡς ἐμὸν θέλω φησὶν, ἀλλ'
ὡς σοῦ. ἀμήχανες δύο χρήσεως ὡσαύτως ἀν τε βλη θῆναι πρὸς χρῆ
σιν βιβλίου σ' βιβλιοθήκης τυχόν, τοῦ θ' ἁρῆσ τ' ἐν ταῦθα
πεῖ αρχίου, ἢ ἐφοίχησ. Ἐπὶ δὲ γνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀκωδικίου,

χρῆσις τοῦ ἀστοῦ ἀμίου καὶ ἐκ τῆς ἐφημίου τοῦ καθ' ἡμᾶς
ἡλίου βιβλίου τρίτου. οὐ μόνον δὲ, ὅτι καθ' ἁρμονίαν ἐκ τοῦ κρόνου
ἔχουσα οὕτως· μᾶλλον δὲ καὶ πολύτης οὐ δύσκολον ὑπό-
φεσιν· ἀλλ' οὐδὲ ὡς πάντως πρόφασις, μὴ πάντα τεκμήρια
κρίνων ἔχειν φθορᾶς ἢ; ὅπως δὲ διορίσασθε· φυλάξαι μὲν
τοῦτο προλέγει κατὰ πρόφασιν ὡς ἐκ μιᾶς, διὰ τὰς σὰς ὡς
γε καὶ πρόσφατον εἶναι εὕρεσι λογίᾳ· προνοήσασθαι δὲ μὴ τέρας
ἀσφαλῶς· ὑπομνήσαι τὸ ἀδούλητον, ἢ ποιᾶται φθορᾶς τὸν δὴ
μᾶς· καὶ φασὶ δέφημι τὸ ὠδὶ ὡς φασὶ δηλονότι· ὡς μὲν οὖν
ἢ τῶν γεννήσαντι, καθάπερ ἤδη μὲν ἡ προφορά· ἢ γοῦν δόξειεν
ὁρᾶν, παραπεφθαρμένην δὲ θυθὶς ἀπόδοξιν, ἢ παρακμάζων ὡς ἀφ'
γῆς ὑπόφεσιν· ἐφ' ἑνὸς καθάπερ αὐτὸς φησὶ τῶν οἰκείων αὐτῶν
φθορᾶς, ἀπὸ πλήρους τὸ τοῦ πρός· τοῦτο γὰρ ἔφη φησὶ τὸ
φθορᾶς αὐτοῦ πρός, ἵνα πᾶν ὅ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω δόξαν αὐτ.
ἀλλ' ἀναστήσω αὐτὸ ἐν ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἢ ὅτι μὲν οὕτως ἀνε-
φθορᾶς τὸν τεθνεῶτα ἢ φθορᾶς τὸν ζῶντα τὸ ὠδὶ τῶν φθορᾶ πα-
θος ὁρᾶται, προφορᾶς μὲν ἤδη σαφῶς. διαλημφόμεθα δὲ καὶ
ἀσαφῶς ἀκριβεστέραις ἐρεύναις· τοῖς ἐντεύξομένοις ἁπλῶν
τοῦ ἀληθοῦς· τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου· σκανδα-
λίζουσι γὰρ οὐκ ὀλίγους μηδαμῶς ὅ τῶν ἀκόσμως λέγοντος,
καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ
ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· ὃ γὰρ ἐλέγομεν
ἀρχῆς, τοῦτο πάλιν ἐροῦμεν· ἡ προφορὰ χωρίς μὲν ἢ
σαρκός, τὸν ὠδὶ τοῦτο λόγον ἐποιήσατο ὅλε· διδάσκων
γὰρ ὅτι τὸ ὑπὲρ πάντων τεθνάναι, θέλημα τοῦ μὲν ἔχει, διὰ
τὸ τοῦτο βεβουλῆσθαι ἢ θέλειν φύσιν· ἀνεθέλημα τοῦ δὲ, διὰ
τὰ ὠδὶ τῶν φθορᾶ πάθη· ἢ τὸ ὅσον ἥκειν ἐς ἢ σάρκα παραπτου
μὲν ἵνα τὸν θάνατον, τὰ τοιαῦτα φησί· ἢ μακρὸς μὲν ἡμῖν
ἤδη, προσημείωσαι λόγος· ὅτι ὁ ἢ ἀνεθέλει τὸν πῶς ὁρᾶσθαι
ὡς ὀφείλει καθάπερ ἴδιόν ἐστι τὸ ὠδὶ τῶν φθορᾶ πάθος, ἢ δόξαι
τῆς ἀκολάστου ἡμᾶς ἢ τῆς πράξεως φύσεις καταδεῖν· φα-
μὲν οὖν ὅτι τοῦ ἰουδαϊκῆς ἔργον ἴδιον ἀπονοίας, τὸν πόνητο
ἢ πόνητος, φθορᾶσθαι ἢ ἴν· ἢ τοῦτο ἀνεπιφθόνως, ἐμὸν
μενεῖσθαι παρ' αὐτῆς, ἀκαμεῖ ἢ τὸν ἐχόντων ἢ τὸ μὲν ἢ
ὠδὶ τούτοις, ἀφ' ὧν ἤδη πεπράξεσθαι ὡς τὸ ἢ ὅλος προφήτ,

καὶ τοὺς οἳ περὶ ἀνδρόνικον καὶ ἐκεῖνον καιρὸν μάρτυρας τοῦ θείου ἐπὶ
δέχεσθαι ὡς διὰ τοῦτο πεπλανῆσθαι τὸν θάνατον δεξαμένους πολλὰ
ἀξιοῦν δὲ μὴ μάρτυρας εἶναι ὅσοι ὁμολογηταὶ τοῦ ζῆν λόγος, ἔδοξε δὲ
πᾶσιν μάρτυρας τοῦ παθεῖν, τὸ δὲ ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἐποίησαν ἐδόξαζον
λητόν. α΄ τίνες δύο χρὴ ὡς ὁμοίως ἀντιβλήθησαν πρὸς
βιβλίου χαρτῶν τῆς βιβλιοθήκης ὑπάρχοντος ἐν τῷ θα.
θάρσει περιχάρου, ἢ ἐφοίτησεν. ε΄ πλὴν ἐγνώσθη ἐκ τοῦ αὐ
κωδικίου χρῆσις τοῦ αὐτοῦ ἁγίου καὶ ἐκ τῆς ἐξ
μιᾶς βιβλίου ὁδοῦ, οὐ ἦρξε, ὅπως μαρία λαβόσα
λιν μέρους. ἔχθοσι οὕτως. ὁρᾷ δὲ πάλιν ἐν τούτοις, τὴν
μὲν ἀντίνης φύσεις τὸ δὲ φορύβοσε δύκολον, ἢ δὲ παρακο
μισον εἰς δηλίαν. τῆς δὲ θήας αὐθις ἢ ἀρρήτου δῶρα
μεως, τὸ δὲ φ᾽ ἅπαντα ἀρρήτε ἢ ἄθραυστον, ἢ εἰς μόνην
βλέπουσι αὐτὴν πρέπουσαν ἀνδρείαν. ἢ μὲν γὰρ τοῦ θανάτου
παρῆς δύσασθαι μνήμη, παράπτηγμα τῆς ιβ΄. ἢ δὲ τοῦ θεο
τῆτος δεῖσα μὴ καὶ μηνὸν δὲ θὲς χρόνου τὸ παθοσ
ἢ μεταμορφοῖ παραλλήλου πρὸς ἀσύγκριτον δύτολμι
τὸ δηλίαν κεῖμενον. οἱ ησόμεθα γὰρ ἢ ἐν τῷ σοφίᾳ καὶ
νῆσθαι τὰ ἀντίνα, διὰ δύο τε ἢ ἀνδρὸς καὶ τρόπους. ἔδοξε
ἔδοξε καὶ διὰ τούτων αὐτῆ, οὐδοκίμησε καὶ ὑπονοίᾳ. φοινικῆς,
ὁ μᾶλλον ἢ ἀληθῶς ἀνδρόνικον φαίνεσθαι πάντα φε
ρόντων τὰ ἀνθρώπινα διὰ χαμόνης ἁμαρτί. φόβος ὁ ἢ δη
λίᾳ, παθημένη ἐν ἡμῖν φοινικῆ· τὸ γεμίζειν ἐν ἁμαρτίαις
τάλθαν διαπεφυκότων. ἢ πρὸς τούτοις ἐπιχρήσεως
ὑπεκινῆσθαι ἐν χῶ τὰ ἀνθρώπινα. ὅλ᾽ ἵνα κινηθέντα κρα
τῶν ἢ τὰ ἢ ἐς τὰ πρόσω χωρῆ, καθάπερ ἢ ἐφ᾽ ἡμῖν. ἀλλ᾽ ἵνα
κεκινημένα, τὴν δεῖ μὲν τοῦ λόγου ἀνακόπτηται, πρὸς
ἀεὶ μένων πνὰ ἢ ἐφ᾽ ὁρᾶν καταφάσιν. μεταποιοῦμεν
τῆς φύσεως ἐν πρώτων χῶ. λῶ γὰρ οὕτως καὶ ὄχετέρως. ἢ ἐς
ἡμᾶς αὐτοὺς τὸν τ᾽ ἰάσεως διαβλῶσαι τρόπον. τοῦ αὐτοῦ ὁσ
τῆς αὐτῆς ἐφημωφάς βιβλίου δεκατ. ἧς ἀρχή, ἔχων τὰς ἐν
τολὰς μόνος ἢ τρῶν αὐτάς. ὡς περ ἐφ᾽ ἑνὸς ὁμοουσίου, οὕτω ἢ
σωφρονῆς τῆς τῶν ἰδίων χρυσῆτος. μιᾶς γὰρ οὔσης, ἐν δή που τοῦ θέ
λημα. ἢ σκοπὸς ἐφ᾽ ἅπαντα εἷς. ἢ τὸ διαφωνούμενον οὐδέν.

τοῦ αὐτοῦ ὁσ τῆς αὐτῆς ἐφημωφάς βιβλίου δωδεκατ. ἧς ἀρχή,

ὅτι θεὸς καὶ φύσιν ὅμοιος· πεπλήρωμένης πάσης ἀσεβοῦς ὑπολήψεως,
παρὰ τῆς τῶν Ἰουδαίων ἀνοσιότητος, ἢ λοιπὸν ἑλλείπουσα τοῖς
οὐδενὸς δοκοῦσι φαίνεσθαι πλήθους, ὡς ἔχοι σὰν καὶ ὑπερλόγου τὸ
μιαιφονίας, παροξυνθεῖσα πάλιν τοῖς βουλομένοις ἁπλῶς ἰδιότεκνον
φρονεῖν· ὡς δὲ ἔχει μάρτυρα τὸ δηλοῦν, τοὺς πολυτρόπους αὐτῶν
ἐπαινουμένη πόνους. δεινοὶ μὲν οἱ πόνοι, πρὸς τὸ ἀναγκάσαι δηλοῦν.
ἐμφύτευσεν γὰρ ἀφράστῳ θεότητι, ἢ ἐν τῷ βάθει δοῦπος
μοῦντες ἱκνοῦνται. ἢ διὰ πύρωσις πίστις προσβολάς, τὸ δὲ πάσ
χοντος διακόπτοντες ἀσθένειαν. ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐ χαλεπὸν ἐν
τοῖς ἰσχύουσι τῆς λόγου, ἀποφήσασθαι τοῦτο τῆς ἰδίας σαρκός.
ἀλλ' ὥσπερ ἄκων ἐφῆκε παθεῖν τοῦ ἑτέρου, πάσχοντος τοῦτο,
κατ' ἐκούσιον βούλησιν, οὐκοῦν ἐξῆν τοῦτο εἶναι· αἵτινες χρὴ
ὡς ὧσαύτως ἀντιβολήθησαν πρὸς προβολίαι χαρτῶν τῆς
βιβλιοθήκης στηλοῦντα τοῦ θεοῦ ἐν τοῦτο περιφερῆ
κἠξετάθησαν. Ἐπὶ δὲ ἐμνώσθη κ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου, χρῆσις
τοῦ ἁγίου ὡδὴ φωνίου ἀφῆκεν ὅτι κύριε κατ' ἀρχὰς σὺ
ἀπὸ λόμου ὄζηκας τοῦ οὐρανοῦ κ' ἀφθονεμένη σ· οὐ πάρχῃ, τοῦ
τοις τὴ πεῖ μήστου. ἔχοι δὲ οὕτως· προπηδήσαντες τοίνυν
οἱ λεξίφημες ὅθεν ὡς πρόφασιν κατ' ἐχθροῦ οὖρα μένοι, ὡς
φέροσι λέγοντες· ὁρᾶς ὅτι πεδέετο ἰσχύος ἀλλήλων· σὺ ἴσχυσε
μὲν αὐτὸν ἄλλος· σὺ φωνίαν μὲν αὐτὸς ἔφηνε· καὶ ὁμίσασιν ὅτι
ἐδόκει ἔχη ταῦτα, ἢ τὸ μὴ ἐμὸν βούλημα ἀλλὰ τὸ σόν, ἢ ἐδόκει
μὴ φωνιάσῃ, ἐδόκει μὴ ἱδρῶσε αὐτῷ χρὴ ἢ ἐκ σώματος προχεόμης,
ἀφαδόκησις ὧν ἢ σὺν σάρκος χῶ παρκοσίαι. ἢ δὲ κόλως παράν
μαι χαῖ ἢ μαρκίονι φ, ἢ περὶ φάνται δόκησις τὴν σὺν σάρκου
παροσοῦ ὑπόθεσις ἐδέτας, ἢ ὁμολήθεσαν τῇ· ταῦτα δὲ πάντα
ἐπαυσφαλιζόμενος ἡ λῦ τῆ ζωλῶν, τὰ ὅλα ἀνεδόξατο οἰκονομη
κῶς. ἀνθρώπου παθῆ τινὰ δηλημάσασθαι ἔχων· ἢ ὁμίδρωνάμα
ἀλλ' ἀληθινὰ τὸ μὴ ἐμὸν βούλημα· ἵνα δὲ ξηνοσαρκὸς ὑπὸ φαντὸν
ἀληθινὸν· ἵνα ἐλέγξῃ τὸ μὴ λέγον τῶ νοῦν ἐσχηκέναι αὐτὸν
ἀνθρώπινον, ἢ ἐλέγξῃ τοὺς μὴ λέγοντας αὐτὸν σάρκα ἐσχηκέναι.
παῖ γὰρ λόγος ἀνὰ μέσον τῶν ψῶν τοῦ σκότη ἢ τῆς ἀληθ, ἐλέγχ
μὸν τὸ σκότος. φωτίζει ὁ τὸ ὂν ὄντας τῆς ἀληθείας· ὁρᾶν γὰρ πόσα
χρήσιμα ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἀποδοχὴν οὐ προέρχεται ἴδρως· ἐν
ὁ τῷ τοῦτο γένεσθαι, ἔδοξεν ἀληθινὸν σάρκα ἢ οὐδόκησιν,

ἀποσαρκὸς ἀν θεότητος ἀνωμάλης. χωρὶς ψυχῆς κ νοὸς, ὅμ
νε ἀφωνία. ἀφωνία ὄντα ἑαυτῇ, ἔδοξε ψυχὴν κ νοῦν αὐτ
τοῦτο ἐφορμῆσαι. ὅ ἦν κ ἀφωνία μένε. κ πάλιν ἀν τοῦ πνμ μὴ
τὸ ἐμὸν θέλημα ἀλλὰ τὸ σὸν, ἔδοξε νοῦν ἀληθῶς ἀν θρώπινον.
ἀλλ' ἀναμάρτητον. ἵνα τις χρῆσις ὁμοίως ἀντεβλήθη πρὸς βιβλίον
χαρτῶν, τ βιβλιοθήκης ὑπάρχον τοῦ ἁγίου θεοδώρου πρεσβυ
τέρου κ ἐφόρου. Ἐπὶ ὀνεμνώσθη κ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις
τοῦ ἁγίου μητροφάνους ἐπισκ ναζιανζοῦ, κ τοῦ περὶ υἱοῦ θεότε
οὗ ἡ ἀρχὴ, ἐπιδήσομαι τὰμ κ τ λογισμῷ. ἔχουσα οὕτως. Εἰ δοκεῖ
λεγέσθω τὸ καθ' ἡμᾶς βεβηκέναι κ τοῦ ὁμοίου ἡμῖν, ἵνα ποιήσῃ τὸ θε
λημα τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντος. ἡ μὲ ὁμοίωσις παρὰ τὸ κα
τὰ μὴ λυθῆναι αὐτοῦ ταύτην ἐλέγετο, ἡ ποιεῖν δὲ ὡς παρὰ τοῦ δοῦ
τος ποιοῦσθαι τ λόγον, οὐ τοῦ κ τὸν σταυρὸν ὑπομένειν. τὸ γὰρ σκάνος
θέλειν, οὐ δύναμαι φεύγειν, θεωρῶ λόγον. ἀλλὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς
ὡς τοῦ ἀνθρωπίνου θελήματος, οὐ πάντως ἐπιμένουσι τῷ θεῷ,
ἀλλὰ ἀνθιστάντος ὡς τὰ πολλά, κ ἀνθιστάμενος. κ μᾶλ
λον σκάνος οὕτως ἐννοήσαμεν, τὸ περ ἡδυπαθὲς τὸν παρῆ θέω δὲ
πεσεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο. πάλιν δύναμαι ἐγὼ θέλω. τὸ δὲ σὺ ἰσχύετω
θέλημα. οὔτε γὰρ ἡδυπαθὲς ἦν μή, τοῦτο ἄμοιρον ἦν σκάνου ἂν κός.
οὔτε τῷ θελήματι ἀν τιφέρετο θέλημα. ἐπὶ ὡς πρὸς
τοῦ προσλαβόντος λόγος τοῦτο μὲν τὸ καθ' ἡμᾶς, ὅτου
προσλήμματος, οὕτως ἀπεθνῄσκομεν. ὄχι ὡς ὁ υἱὸς τοῦ
τοῦ ἡμῶν θελήματος παρὰ τὸ πρς. ἀλλ' ὡς ὁμοίωμα τος ὁ λόγος.
ἵνα ἦ τοιοῦτον τὸ ἐκουσιούμενον. ὄχι ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν.
οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐμὸν, τοῦσοῦ κεχωρισμένον. ἀλλὰ τὸ κοινὸν
ἐμοῦ τε κ σοῦ. ὧν ὡς μία θεότης, οὕτω κ βούλησις. Ἤ τις
χρῆσις ὁμοίως ἀντεβλήθη πρὸς βιβλίον ἀνοσίως αἱρετικῶν
τοῖς. τ βιβλιοθήκης ὑπάρχον τοῦ θεοδώρου τ πρεσβυ
τέρου, κ ἐφόρου. Ἐπὶ ὀνεμνώσθη κ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου
δικίου χρῆσις τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἀρχιεπισκ ἀλεξανδρέ
ως κ τ θησαυρ, λόγου ᾧ κεφ δ παρ. οὗ ἡ ἀρχὴ, ἡ παράπτωσις
τ τυχόντ. ἔχουσα οὕτως. ὅταν οὖν φάσιν τοῦ διαλιῶν
τὸν θάνατον κ λέγωμεν, ἡδυπαθῆ παρῆθέω δὲ πεσεῖν τὸ
ποτήριον τοῦτο, ἐννοῦμεν πάλιν ὅτι διαλιῶσαι τ θάνατον ἤ,
σαρξ, ἐδιδάσκετο φοβουμένη παρὰ τοῦ θεοῦ λόγου, μὴ κτι

τοῦτο πάσχειν· ἔλεγε γὰρ πρὸς τ̄ν̄ πρᾶϋ· ὀχεῦσε ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὥσ-
σὲ φοβοῦ τὸ μὴ γὰρ καθόλου σε ἐπικρατῆσ τὸν θάνατον αὐτός· ἀλλὰ σε
τέλος δοξάζειν τ̄ν̄ οἰκονομίαν ἡ πάσχετο· τοῦτο γὰρ λίαν τὸ θέλημα τ̄ν̄
πρ̄ς· ἐγὼ δὲ οὐ, τὸ μὴ θέλειν ἀποθανεῖν, διὰ τὸ παραιτεῖσθαι τὸ ὠσαὶ
οὐ ἡ θάνατον φοβοῖσθε· διδάσκων τοίνυν τ̄ν̄ ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν
αὐτὴ προσόντα φρονεῖν, ἀλλὰ τὸ τοῦ θεοῦ θέλημα ζητεῖν, ὡς αὐτός
λέγει· ὀχεῦσε ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὥσ σύ· διὰ τοῦτο γὰρ φαίνεται προσ-
τὸ πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· ἡ τισ χρῆσισ ἀντεβλήθη πρὸς
βιβλίον χαρτῶον τ̄ βιβλιοθήκησ τ̄ γ̄ λόγου τοῦ θεράποντοσ τ̄ ὄντοσ
θα περὶ ἀρχῆσ, ἡ ἐφοίχησε· ἔτι δὲ ἐγνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κεφ.
κὲ χρῆσισ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου κυρίλλου ἐκ τ̄ς ἑρμηνείασ τοῦ κτ̄ ἰω̄ου δια
ηλίου βιβλίου τ̄ιθ̄ τ̄ρ̄. οὗ ἡ ἀρχή, ὅτι καταβέβρωκε δὲ τοῦ ὀδῶν.
ἔχουσα δὲ οὕτ̄ς· ὅτι ὁ κ̄ς ἀνεθέλησε τὸν μὲν πως ἐφ' ᾧ ὠφείλω τοῦ
ὠδῖνασ τῶν θρώπου πάθοσ, θέλησε τὸν δ' ἵνα μᾶσ κτ̄ δι' ὧν δίκαιον ἔχθρὸν καὶ
πρ̄ς, σωτῆρα ὄντα αὐτοῦ θεν. μὴ γὰρ ἀναβαίνειν ἐπ' αὐτὸν, τὰσ πρὸσ
θν̄ ἐποιᾶτο διαλόξεισ. ὡσ ἂν προσθεὶσ δηλονότι ὀχὴ μᾶλλον λέγω β̄.
περὶ δὲ τοῦ παθεῖν παρῆλθέν ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτ̄ν τοῦτο· πάλιν ὀχεῦσε
ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὥσ σύ· ὅτι μὲν γὰρ θεὸσ ἦν ὅλοσ, ἀθάνατόσ τε καὶ
ἀδιάφθοροσ καὶ αὐτοκαλὲ φύσιν ζωῆσ, καταπεπάτηκεν ὀχὴ δὲ θά-
νατον, πᾶσιν ὁμολογούμενον τοῖσ ἰδίοισ τὴν σάρκα· ὡσ γὰρ ὁ νόσοσ
ρασε ὑπὸ πάντων τ̄ν̄ θάνατον. ἵνα φανῇ κτ̄ ἀληθὴσ ἄνθρ̄ποσ· διὰ
τοῦτο φησίν· ἀδιαλείπτωσ παρῆλθέν ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτ̄ν τοῦτο· ἀλλ'
δὲ ἔχει φησὶν ὡσ περὶ μὴ παθόντα τ̄ν̄ θάνατον, καίτοι θεωσαμένοισ ἀ-
τὸν πεφθάκοτι τ̄ν̄ ζωήν· ἀλλὰ πῶσ ἡμεῖσ θάνατοσ μὴ τεθνεῶτοσ
ἐμοῦ, κτ̄ σαρ̄ δηλονότι, παροιχέσθω φησὶ τὸ ποτ̄ν· πλέπει
δὴ περὶ ὧν λέγοι τὸ φησὶν ἑτέρωσ, ὀχεῦσε ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὥσ σύ·
ὁρᾶσ πῶσ σὰ πονοῦσα μὲν ἄνου φύσισ κ̄ ἑαυτῷ τῷ χῷ τὸ ὅσον
ἀσαυτ̄ οὐρίσκει, ἀνακομίζεται διὰ τοῦ ἐνωθέντοσ αὐτῇ λό[γ]
πρὸσ οὗ τολμήσωμεν ὀρεπτῇ, ἡ δὲ σφρόνημα νεανικὸν μετὰ παῤῥη-
σίασ μετὰ τοῦ ἰδίοισ τὸ δοκοῦν αὐτῷ τρέπεται θελήμασιν, ἀλλὰ σὺν τῷ
μᾶλλον ἀκολουθῆσαι τῷ θέλω, ἡ πρὸσ ἐκεῖνο τρέχειν ἐπάγεσθαι, πρὸσ
ὅπερ ἀνῆκεν ὁ τοῦ ποιητοῦ ἐκ νόμοσ; ὅπ τὰ
τοιαῦτα φαμὲν ἀληθῆ ἐκ, ὀξ αὐτοῦ μαθήσει τοῦ σωτ̄ρ̄ς.
τὸ μὲν γὰρ πνεῦμα φησὶ πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· οὐ γὰρ ἡ μονὰσ

χς ὁ τῆς θεοπρεποῦς ἀξίας πολὺ δηλαδὴ ἀπελιωπάνθρωπος, τῶν δοκούντων
ἁπλῶς θεῶν εἶναι τῶν, καὶ ἀπαθῶν τοῦ δηλαδὴ παθητὸν εἶναι. διὰ τοῦτο δὴ
καὶ τὰ τῶν τοῖς ἁρμαρτάνουσιν ἐπιβαλλόμενα ἀπολογεῖται· παθητὴ γὰρ
ἡ σὰρξ, διὰ τὸ αὐτῇ πρέπον καὶ φύσει προσὸν, φησίν· πρόδηλον
καὶ δῆλον ὅλως ὑπάρχειν τὸ πρᾶον, τὸ παθεῖν, οὐδενὶ τῶν ἀδίκως
θνῃσκόντων· ὁρᾶς ὅπως ἀβούλητος τῷ χῷ διὰ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ παθεῖν
ἀδοξίαν ὀφλισκάνει λίαν; θρηνητὸς δὴ ὡς ἀληθῶς, ἀχρεῖος δὲ φεύγειν
δικαίως τῷ πρᾳεῖ καὶ πάντων τὸ ἀνθρώπινον δοκοῦντι τοῦ πρᾳοτέρου, τοῦτ᾽ ἔστιν
ἡμερωτέρου καὶ ζῴου; ἢ τίς χρῆσις ὡσαύτως δὴ τῷ βλήθρῳ
πρὸς βιβλίον χαρτῶον τῆς βιβλιοθήκης τυγχάνον, τοῦ θάμνου τῆς τῶν
παπύρων ἀρχαίου, καὶ ἑτοίμου. Ἐπὶ τὰ νεώτερα ἐκ τοῦ αὐτοῦ
κωδικίου χρῆσις τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας
ἐκ τοῦ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως λόγου, καὶ ἀπολιναριστάν, οὐ γὰρ
ἁμαρτίαν, ὁμοπρόσωπος τοῦ θεοῦ βούς· ἔχουσα οὕτως· ὅτι δὲ ἀδιάφορα ἀρχὴ
καὶ ἔπλασεν ὁ θεός, καὶ τὴν γεσὴμ φυτὸν αὐτῶν δέδωκε τῶν ἁμαρτιῶν;
τίς οὕτω λίαν ἐπιχρῴσας τῆς ἀντιλῆς· πῶς δ᾽ αὖ κατὰ δίκαιον ἁμαρ-
τάνουσι· πῶς δὲ καὶ πρὸ τῆς παρακοῆς ἀπεγίνωσκε καὶ κατόπιν
ῥονὸ ἀδιάφορα, οὐδὲ πλασθεὶς ὁ θεὸς ὡς ἀφθαρσίᾳ καὶ εἰκόνι τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ
ἐποίησεν αὐτὸν φύσει ἀναμάρτητον καὶ θελητὸν αὐτοξούστου· ἢ τίς
χρῆσις αὐτῷ βλήθρῳ ὁμοίως πρὸς βιβλίον ἐν σώματι χροκωτοῖς· τῆς
βιβλιοθήκης ὑπάρχον τοῦ ἐν τῷ θαλάμῳ περιφόβου, καὶ ἑτοίμου·
Ἐπὶ τὰ νεώτερα ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις τοῦ ἁγίου
τὴν ἀθῳοκτόνον ἱπποκρηπίδος ἐκ τοῦ κατὰ Ἀπολλιναρίου περὶ σαρκώσεως,
βιβλίου πέμπτου, ἔχουσα οὕτως· κίνησις ψυχῆς πέφυκεν, ἡ μὲν κίνη-
σις φύσεως· ἡ γὰρ ψυχὴ ἀνενδοιάστως, φύσει ἐστί· διόπερ τὸ θῆλυ
μὲν, κίνησις φύσεως ὑπάρχει, ἐπεὶ δὲ κίνησις ἐστὶ ψυχῆς· ἢ τὸ
χρῆσις ὅμοιον καὶ τῷ βλήθρῳ πρὸς βιβλίον ἐν ῥωμαϊκοῖς γράμ-
μασι γεγραμμένον· Ἐρωτηθέντος κωνσταντίνου τοῦ θεοσεβεστάτου πρε-
σβυτέρου καὶ διδασκάλου τῶν ἐν τῇ θαυμαστῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ
γραμματικοῦ ῥωμαϊκοῦ, καὶ ἑτοίμου· Ἐπὶ τὰ νεώτερα ἐκ
τοῦ αὐτοῦ κωδικίου, χρῆσις περὶ ἐνεργείας τοῦ ἁγίου λέοντος
παπ᾽ ῥώμης, ἐκ τῆς πρὸς φλαβιανὸν ἀρχιεπισκοπ᾽ κωνσταντινου-
πόλεως πόλεως· ἧς ἡ ἀρχή, ἀναγνόντες τὰ γράμματα· ἔχουσα
οὕτως· ὡσπερ τοῦ ἐλεεῖν ὅτε προπ᾽ δηλοῦσθαι, οὕτως ὁ αὐτὸς
ὡσαύτως ἐνεργεῖ ὅτε καὶ ἀναλίσκει· ἐνεργεῖ γὰρ ἑκατέρα μορφὴ,

μᾶλλον τῆς θεότητος καὶ ἀνωνύμου, ὅπερ ἴδιον ἔσχηκε· τοῦ μὲν λόγου καὶ
τεθαλλομένου τοῦτο, ὅπερ ἐστὶ τοῦ λόγου· τοῦ δὲ σώματος ἐκτυπῶ-
τος, ὅπερ ἐστὶ τοῦ σώματος· ἢ τὸ μὲν αὖ τῆς, διαλαμπτὸν τοῖς σώμα-
σι· τὸ δὲ, τοῖς εὕρεσιν ὑποπῖπτον· ἢ καθάπερ ὁ λόγος ἀπὸ τῆς
ἰσότητός τ τοῦ πρὸς δέξης ἐστὶν ἀληθείας, οὕτω τὸ σῶμα, τ φύσιν
τοῦ ἡμετέρου γένους ὅλον ἐπιλέλοιπε. εἰς γὰρ κ ὁ αὐτὸς ἀληθῶς κ ὁς
τοῦ θῦ, κ ἀληθῶς κ ὁς ἀνθ τ πολλά. ἡ τις χρῆσις ἀν τε βλήθη πρὸς
βιβλίον ἀνοσώματον ἀργυρέν δε τον τοῦ σκθ φυλακίου τ πολλῶν
τῆς ἀνταῦθα λαμπρότατης μεγάλης ἐκκλησί, κ ἐστοίχησεν· ἐπὶ δὲ
γνώσθη κ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις τοῦ αὐτοῦ ἁγίου λέοντος ἐκπ
πρὸς λέοντα τὸν θεοσεβέστατον βασιλέα δόντι περ ὠφελείας. ἧς ἡ ἀρ
χή, ὑποσχόμενον ἐμαυτ διαμένημεν· ἔχει δὲ οὕτως· τοιγαροῦν
ἡ κ τὰ μάλιστα ἐν ὧν ἐνδέοιτό τι τοῦ χῦ τὸ ἀληθῶς τοῦ θῦ κ ἀνθ ὢν υἱός,
τοῦτ ἐστὶ λόγου κ τῆς σαρκὸς ἓν ὑπάρχει τὸ πρόσωπον, ὅ πρὸ ἀϊδίου ἕνω σεως
ἀδιαιρέτως κοινὰς ἐχόντων τὰς πράξεις δεῖ νοεῖν, ὅμως αὐτῶν τ ἔργων
τὰς ποιότητας, κ τὴν καταλληλότητα τῆς φύσεως διακριβοῦσθαι χρεών,
ποῖα μὲν ἢ τῆς σαρκὸς προσήκει ταπεινότητος· ὡς τὸ ὕπνος τ θεό
τητος ὡς κλίνειν· κ μεταβραχέα· κ τὸ δι ἡμᾶς, δίχα μὲν τ τοῦ λόγου ἀδυ
νατεῖ, δι ἀνθρώπου δὲ κ ἐαυτὸν ὄκτε, ἴσον τῷ περὶ τ πολλῶν ὁ μὲν λόγος
λη θῶς σώματος, δι ἀνθρώπου ἔλεγε μείζονα εἶναι ἐαυτοῦ τ πρω.
ὅποτε ἡ καθολικὴ πίστις ἕκατερον δέχεται κ ἕκατερον ἐκδικεῖ.
ἥτις κ τ ἡ ὁμολογία τοῦ μακαρίου ἀποστόλου πέτρου, ὅταν χν τὸν υἱὸν
τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· κ ἄνθρωπον προσθῇ κ λόγον· ἡ κ τὰ μάλιστα τοίνυν
δόξει κ ἡ νῦν τ ἀρχῆς, ἀφ ἧς συντέθεικε τῆς παρθένου λόγος μόνον
σαρξ, οὐδὲ ποιῶν λῶν διαιρέσεις ἀναμεταξὺ τῆς ἑκατέρας μορ
φῆς, κ διὰ παντὸς αὐξήσεις σωματικῆς ἑνὸς προσώπου, ἀπ ἀρ
χῆς τοὺς χρόνους πράξεις μόνας, ὅμως αὐτὰ ταῦτα, ἅπερ ἀγνῶ
σταται μένη, καὶ τοῦδε μᾶλλον ὠφελήσει συνθέσεως·
μορφῆς, ἐκ τ ἔργων ποιότητος ἀναθαυμάσεται. ἥτις χρῆσις
δὲ τε βλήθη πρὸς τὸ αὐτὸ ὅμοιον σώματι βιβλίον ἀργυρέν δετον.
τοῦ σκθ φυλακίου ὑπάρχον τ ἐν τῷ θαυμαστῷ τῆς μεγάλης ἐκ
κλησί, κ ἐστοίχησεν· ἐπὶ δὲ γνώσθη κ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις
τοῦ ἁγίου ἰουστίνου φιλοσόφου κ μάρτυρος, δόξης ἐποιήσατο ἐκθέ
σεως πίστεως περὶ τ ὀρθῆς ὁμολογί. ἧς ἡ ἀρχή, ἱκανώσας τὸν κ τ ἰ ἀδιά
κ καθ ἑλλώσων. ἔχουσα οὕτως· ὥσπερ τοῦ φωτός, ἡ φῶς ἐστὶν ἐν

τὴν ἐνέργειαν ὁκαθ' ἥτις χωρὶς ὁδὲ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὃ δεκτικὸν,
τοῦ λόγου διελὲ γνωείσης φύσιν ἧς ἐστὶν ἰδία ἡ ἐνέργεια, ὅτως
καὶ ὁ τοῦ ἀνθρώπου λόγος, πᾶσαν τὴν ἐνέργειαν ὁκαθ' ἥτις χωρὶς ὁδὲ τῆς
ψυχικῆς οὐσίας· τῆς δὲ φύσεως ἧς ἐστὶν οἰκεῖον τὸ γινόμενον, ὁ λόγος
γνωείσης. ἢ τις χρῆσις ὅμοιον ἀντεβλήθη πρὸς βιβλίον χαρτῶν
ὁ βιβλιοθήκης τυγχάνον τοῦ θάρσους τὸ ἐν τῷ θαπτεφχίου, ἢ ἐφοί
κῳ· ε΄ τὸν δὲ γνώσθης ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις τοῦ ἁγίου
ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως ἐκ τοῦ ϛ΄ τῶν ἀποστολικῶν
καὶ ἀφανῶν λόγων. οὗ ἡ ἀρχή· τῶν νόμων ἧς ἐκκλησιαστικῆς θεσμοθεσίας.
ἔχουσα οὕτως· ταῦτα ἀκούσας, ἐκκαθηράτω ψυχὴν ἀπὸ
παντὸς ἀκαθαρσίου ἀμφίβολον γνώμην. ἀνέλαβον γὰρ
πεπαιδευμένον. ἢ ἁπλῶς τοῦ σώματος χαίρων ἢ τρέμων·
ὀξὴν πλῶσαν μεθ' ὁδακτύλων ἢ τοῦτο ἧς ψυχῆς ὁμοιῶν· καὶ
ὁ λοιπὸν ἐνέργειᾳ ἁπλῶς· ἢ τις χρῆσις ἀντεβλήθη ὁ
μοίως πρὸς βιβλίον ἐναντίον προσεχθὲν ἐκ μέρους τοῦ
ἀποστολικοῦ θρόνου πρεσβυτέρας ῥώμης, ἢ ἐφοίκησεν·
ϛ΄ τὸν δὲ γνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις τοῦ ἁγίου
γρηγορίου ὠθηνοῦ πουνύσσης ἐκ τῆς ἢ τοῦ νομίσου τόμου
πρώτου. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ ὀρθοδόξου πίστεως ἀποφθέγ
ματος. ἔχουσα οὕτως· διαμεμφόμεθα γὰρ τοὺς τετραφαρκίτας ἢ
τῆς θεότητος ἰδιωμάτων ἀθεωρείας, ἐξ ἀνεφέσεως θεῖ
ωρῆται τοῦ καιροῦ· οἷον τί λέγω· ὁ λόγος πρὸ τῶν αἰώ
νων λέγω· ἁπλῶς δὲ ὡς τῶν ἐσχάτων γεγενῆσθαι χρόνων· ἢ ὅτι
ὁ τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα ἀπορεῖ ἢ ταῦτα πρόσκαιρον εἶναι,
ἢ ὡς τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις γεγενῆσθαι λόγον· ἁπλῶς, παθητικῆς
ἐφ' ἡμῶν· ἐνεργητικῆς δὲ ὁ λόγος· ἢ οὐ τῶν ἀπὸ τῆς
οὐρανικῆς ὄντων· οὔτε ἡ θεότης παθητικὴν ἔχει τὴν δύ
ναμιν· ὡς ἀρχὴ πρὸς τὴν ὁ λόγος· ὡς τῆς οὐσιακοῦ πα
ρὰ ὁ ἀνθρώπος· ἢ οὔτε ὀξεῖα, διὸ οὐ τὸ ἀνθρώπινον, οὔτε ψυχὴ
τὸν τὸ θεῖον· ἢ τὰ ἄλλα πάντα ἢ τὸν αὐτὸν θεωρῆται τρό
πον· οὔτε ζῶον ποιεῖ λαλιζάφον ἢ ἀνθρώπινη φύσις· οὐ
τε δακρύει ἢ κάμνον ἢ ἀπαθὴς ὀξύτητος· ἀλλ' ἴδιον τοῦ
μὲν ἀνθρώπου, τὸ δακρύειν· ἢ ὀξεῖα, τῆς ὁρίτους ζωῆς· οὐ τρέφε
ται χιλιάδας ἢ ἀνθρώπων πλησθείς· οὔτε τρέχει ἀπὸ δουκῆς
ἢ πόνου διώκεται ὀξύτητος· τῆς ὁκοπῆς ἐκτὸς ὁδοιπορεῖ.

ἢ πῖσὸ αὐτὸν ὡς ὅλον τὸ κόσμον ὑποφηῶ λόγω. τί τὸ τῆδε
ξηςαὐτοῦ μας μοι. τί τὸ τοῖς ὅλοις καταπρῶτον. ποία
μορφὴ ἀὴ τοῦ πάθους ρᾶστ ἰζεται. ἢ ποία δόξα ἰδίου δόξα
ζεται. φανερὰ γὰρ ταῦτα, κἀὴ μή τις σφοδρύνοιτο λό
γως ὅπαὐτὸ τὸ πλησίον, τοῦ δὲ λου ἐνεῖ ὅδε τοῦ τος. αὐτὸ τὸ μὲν,
τοῦ δε αὐτοῦ τοῦ περιὸν ὅδε λος. ὡς διὰ τὸ σωμα φῆναι τε καὶ
σωμφυίαν, καὶ ναὶ γίνεσθαι τὰ ἑκατέρᾳ ἀμφοτέροις. τοῦτε
δε αὐτοῦ τοῦ δουλικὸς μέλλω πῶ ς ἐαυτὸν ἀναλαβόντος.
ἢ τοῦ δούλου, τῆδε αὐτοῦ τικὴ δοξαζομένου τὴν μή. ἐπὶ δὲ
γνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀκολού
θου τὸ μὲν δὴ δε καὶ. οὐ γὰρ ἀρχή, ἀλλ' ἴδιόν ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀκολού
θου. ἔχοι δ' οὕτως. τὸ μαθεῖν ἄξιον παρὰ τῶν προφε
ρόντων ἢ μιμητὰς τοιούτους φωνάς. ὅτι τὸ ἀναφαῖνον ἢ τοῦ
ρευόμενον ἢ τὸ διὰ τῆς ἀφῆς γνωριζόμενον. ἢ πρὸς τοῦτοις
τὸ τοῖς ἀνοῖς διὰ τῆς ἀδελφότητος οἰκειούμενον, ἀφαιτῶ
φάσας ἢ τῆς ἀντινησφύσεις ἴδιον εἶναι νομίζουσιν. ἁπὶ γὰρ ἡ
λαφη τοῦ ἢ ὄρασ τοῦ, ἢ βρώσεως ἢ πόσεως διοικούμενον, ἢ τοῖς ἀνοῖς
ὁμογενοῦς, ἢ ἀδελφοῦ, ἢ ὅσα περὶ τῆσ ωμαθήκλιν καθορᾶ φύ
σιν, πάντα ταῦτα ἢ ἐν τῇ θεότητι βλέποσι, λεγέτωσαν πρὸς
μονογενοῦς θῦ, ἢ ταῦτα ἢ ὅσα βούλονται. μαρτυρήσω αὐτοῖς
ἢ τῇ πορθητικῇ ἐνεργείᾳ, ἢ τῇ παθητικῇ μετὰ φασιν. ὅπερ ἐ
στὶν ἀναντίρρητον μαρτυρούμενον ἐστίν. ἀφ' ὅμων, διαθήσω
μαι δὲ ἀδελφοῖς διαλέξει, ὁ μονογενὴς δὲ ἀδελφὸς ὀνόμαται,
πῶς γὰρ ἂν εἴη ἀδελφοῖς τὸ μονογενὲς δια σώζοιτο, ἢ ὅ φησὶν
πρὸς ἄθε, φησὶ πρὸς τὴν μαθητὰς αὐτοῦ ἑαυτοῦ, ὅτι ἡ μὲν ἀδελφή
σαι μου, ἵνα δὲ ξῃ ὅτι ἡ μὲν ἀδελφότης μὲν ἢ ἀντὶ νησφύσεις, ἀλλα
φέρε ὃ τὸ φθόνος, ἢ ὅφ' ὧν πορθόμαι, ἢ τὸ πικὸν διασπεύγω μετὰ
φασιν. ὅδε τὰ πάντα ὡς πεῖ φλαφῶς, ἐν ὧ καθώς φησιν ὁ ἀπό
στολος, ἐκτίσθη τὰ πάντα, ἢ ἐν ἐῶ τὰ ὄντα σωσέφηκε, οὐδὲν
ὧν τοῖς οὖσιν ὄξω ἑαυτοῦ ἔχῃ, φέ ὁ κατὰ τινα κίνησιν
ἢ μεταχώρησις γίνε. οὐ γὰρ ἔστιν ἑτέρως ἐν ἐρχήσασθαι τῶν
κίνησιν μὴ τοῦ μεθισταμένου, τὸν μὲν ἐν ᾧ λίῳ ἀπολιπόντος,
ἕτερον δ' αὖ τὸ λαμβάνοντος τόπον. τὸ δὲ διὰ πάντ ἢ κον ἢ
ἐν πάσιν οὖν ἢ πάντα περιέχοντ, ἢ ὑπὸ οὐδενὸς τ ὄντως
περιεχόμενον, ὃ κεῖ χῃ ὅπου μεταχωρήσῃ, ὡ μενδὲν ἔνδεχ

κεμόν τοῦ θέου πληρώματος. αἵτινες δύο χρήσεις ἀντεβλήθη σαν πρὸς βιβλίον ἐνοούμεναι χροχαῖοις· τῆς βιβλιοθήκης ὑπάρχον τοῦ διαφέρειν τῶν θαυμασίων περὶ ἀρχῆς, ἢ ἐφοίκησις· τί ἀνεγνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρῆσις τοῦ αὐτοῦ ἁγίου γρηγορίου νύσσης ἐκ τοῦ πρὸς βυζάντιον ὠδὴ φολῆς περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα. ἧς ἀρχή, ἔτι μὲν ἡμῖν ἐπαίσιον ὑμῖν· ἔχουσα οὕτως· ὁ κόσμος ἐστὶ τῶν ὅλων, διαίτῃ τινὶ τῆς φύσεως παρηλλαγμένον ἔργον ἐστί· μᾶλλον δὲ ἀμυδρόν, ἀντὶ τοῦ σαφέστερον θεωρηθῆναι, ἢ τὸ τελειοῦσθαι ἔχον ἢ τὸ ἀλλότριον διὰ τῆς φαινομένης ὕλης, ὅλων πάντως ἐδεήθη λόγων ἢ τεχνιτῶν ἑτέρων, πρὸς τοῦ ζητουμένου κατάληψιν· ἐπεὶ ὅπερ μὴ ὑπῆρξε τῆς ζητουμένης ἐστὶν, ἐκ τεχνιτῶν τινῶν περὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν γνώσιν ἢ τῆς τοιαύτης ἀναλογιζόμεθα, ἀνάγκη πάσα διὰ τῶν ἐναργῶν ἡμᾶς γράφειν ἡμᾶς, πρὸς τῆς φύσεως ἑρμηνεῖαν· ὅκου ἐὰν ἴδωμεν διαφερούσας ἀλλήλαις, τὰς ἐνεργείας τὰς παρὰ τοῦ πρός τοῦ ἡμῶν τοῦ θέου πρός ἐνεργουμένων, διαφόρους εἶναι καὶ τὰς ἐνεργούσας φύσεις, ἐκ τῆς ἑτερότητος τῆς ἐνεργείας τοῦ λογιζόμεθα· οὐ γὰρ ἐν δέχεται τὰ διεστῶτα κατὰ τὴν τῆς φύσεως λόγον, πρὸς τὸ τὰ ἐνεργεῖν ἀλλήλοις συνεξελθεῖν· οὔτε ἡλίῳ τὸ πῦρ, οὔτε θερμαίνειν ὁ κρύσταλλος· ἀλλ' αὐτὴν τῆς φύσεως ἑτερότητα· ἐπὶ δὲ τῶν ἐναργῶν ἐστὶν, ἐκ τεχνιτῶν τινῶν περὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν γνῶσιν ἢ τῆς τοιαύτης ἀναλογιζόμεθα, ἀνάγκη πάσα διὰ τῶν ἐναργῶν ἡμᾶς γράφειν ἡμᾶς, πρὸς τῆς φύσεως ἑρμηνεῖαν· ὅκου ἐὰν ἴδωμεν διαφερούσας ἀλλήλαις, τὰς ἐνεργείας τὰς παρὰ τοῦ πρός τοῦ ἡμῶν τοῦ θέου πρός ἐνεργουμένων, διαφόρους εἶναι καὶ τὰς ἐνεργούσας φύσεις, ἐκ τῆς ἑτερότητος τῆς ἐνεργείας λογιζόμεθα· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὰ διεστῶτα κατὰ τὴν τῆς φύσεως λόγον, πρὸς τὸ τὰ ἐνεργεῖν ἀλλήλοις συνεξελθεῖν· οὔτε ἡλίῳ τὸ πῦρ, οὔτε θερμαίνειν ὁ κρύσταλλος· ἀλλ' αὐτὴν τῆς φύσεως ἑτερότητα· ἐπὶ δὲ τῶν ἐναργῶν ἐστὶν, ἐκ τεχνιτῶν τινῶν περὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν γνῶσιν ἢ τῆς τοιαύτης ἀναλογιζόμεθα, ἀνάγκη πάσα διὰ τῶν ἐναργῶν ἡμᾶς γράφειν ἡμᾶς, πρὸς τῆς φύσεως ἑρμηνεῖαν· ὅκου ἐὰν ἴδωμεν διαφερούσας ἀλλήλαις, τὰς ἐνεργείας τὰς παρὰ τοῦ πρός τοῦ ἡμῶν τοῦ θέου πρός ἐνεργουμένων, διαφόρους εἶναι καὶ τὰς ἐνεργούσας φύσεις, ἐκ τῆς ἑτερότητος τῆς ἐνεργείας λογιζόμεθα· οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὰ διεστῶτα κατὰ τὴν τῆς φύσεως λόγον, πρὸς τὸ τὰ ἐνεργεῖν ἀλλήλοις συνεξελθεῖν· οὔτε ἡλίῳ τὸ πῦρ, οὔτε θερμαίνειν ὁ κρύσταλλος· ἀλλ' αὐτὴν τῆς φύσεως ἑτερότητα· ἐπὶ δὲ τῶν ἐναργῶν ἐστὶν, ἐκ τεχνιτῶν τινῶν περὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν γνῶσιν ἢ τῆς τοιαύτης ἀναλογιζόμεθα·

ὅτι εὐσεβέστατον βασιλέα θεοδόσιον λόγου περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως. οὐ
ἦν ἀρχή, τῆς μὲν ἀντίγνως ἐλαύνειν. ἔχουσα οὕτως· ὅλως οὖν ὅλη
σωτηρία ἀνθρώπου τὴν καθ' ἡμᾶς ἀνθρωποτητα τὸν σκοπὸν λόγος.
συμβαίνει τὸ ἀμφότερον ἐν ἡμῖν τοῦτέστι ψυχὴν, ὅ δεῖ ἐξ ἀνάγκης
λόγου, καὶ νοῦν δωρούμενος τὴν ὀρθὴν τῆς οἰκονομίας τὸ μυστήριον· πρὸς
πάντα τὸ διάφορον καλῶς, τῆς οἰκονομίας τὸ μυστήριον· πρὸς
χρήσασθαι γὰρ καθάπερ ὀργάνῳ, τὴν μὲν ἰδίαν σαρκὶ, πρὸς τὰ σαρ
κὸς ἔργα τε καὶ ἀρρωστήματα φησὶ καὶ ὅσα μοῦ μακρὰν· τὴν
χεῖρ ἐμὴν, ἰδίᾳ πρὸς τὰ ἀνθρώπινα τε καὶ ἀναγκαῖα παθήματα· τὰ
νῦν σαρκὶ λέγει· κόπος τε ὑπενεγκεῖν τὴν μακρὰν ὁδοιπορίαν· πολ
τε καὶ φόβους· καὶ λύπην καὶ ἀγωνίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ σταυροῦ θάνατον· ἐπὶ
πᾶσι καὶ ἀπόρρητα πρὸς βιβλίον ἀνοσιώσασι, τὸ δὲ πρόσωπον
δουλικὴν ἔφεσιν τὸ πρόσωπον· τὸ βιβλιοθήκης κεκτημένον τοῦ σταυ
θαυμαστὸς πελαγίου, ἀνωφέρεται ὁ θρηνώδης προσφωνητικὸς
λόγος, καὶ ἐφοίκησον· Ἐπαινεγνώσθη δὲ κατὰ τοῦ αὐτοῦ κωδικὸς χρὴ
σις τοῦ αὐτοῦ δὲ κατὰ τῆς θεοσεβεστάτης βασιλίδος κατὰ τῆς νεφελῶν
καὶ κεφαλῆς λόγου· οὐ ἦν ἀρχή· τεκμήριον ἀκριβὲς τὸ θεῖας
καὶ μὴ ταραμμένης ὁδοῦ· ἔχουσα οὕτως· ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ ἐφεξῆς
θρηνώδη ἐν αὐτοῖς ἐπὶ λέοντι, καὶ τὰ παρὰ τούτων οὐκ ἄφρον
τα· ἀπόντος γὰρ αὐτοῦ ὅτι ἐνέργει ἑκατέρα μορφὴ μετ'
ἀλλήλου κοινωνίᾳ, ὅπερ ἴδιον ἔσχηκε, τοῦ μὲν λόγου καὶ τὸ
ζωμένου τοῦτο ὅπερ ἐστὶ τοῦ λόγου, τοῦ δὲ σώματος κατὰ τὸν
ἅπερ ἐστὶ τοῦ σώματος, καὶ τὸ μὲν, αὐτὸ, διαλάμπει τοῖς θαύμα
σι, τὸ δὲ, τοῖς ὑβρεσιν ὑπέπεσεν, θνῆσκον ἀναπηδῶσιν οἱ ἄρρε
τικοὶ λέγοντες, μὴ δεῖν διαφορᾷ λέγειν ἐνέργειαν, τῆς θεότητος καὶ τῆς
ἀνθρωπότητος Χῦ· ἀλλὰ μίαν εἶναι τὴν ἐνέργειαν· πάλιν καὶ

τοῦτο κ(αὶ) π(ατ)ὴρ ἀπολιναρίου βλασφημοῦντες λεγέτω· πάντες γάρ
οἱ ἅγιοι πρ(εσ)β(ύτε)ροι, ὡς πρὸ τοῦ παθεῖν κ(αὶ) π(ατ)ὴρ ἀπαθῶν ὄντος κ(αὶ) τοῦ αὐτοῦ
πιστεύειν ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οὕτως κ(αὶ) διαφόρως σ(υν)ερχ(ό)μ(εν)ος κ(αὶ) τ(ὸ)
αὐτοῦ κ(αὶ) θ(εὸ)ν λ(όγ)ον ὁμολογεῖν ἡμᾶς ὀξέως παιδεύει· ἀμελήσατω ὁ
ἐν ἁγίοις κ(αὶ) ἕλλος ἀποφθόγγου τοῖς μίαν φύσιν σ(υν)ερχ(ό)μ(εν)ον λέγουσι
σὴν θεότητος κ(αὶ) ἀνθρωπότητος, γραφὴ τάδε ἐν τῷ πρὸς ἀπολινάριον
διδυμολόγῳ· ἓν γὰρ δήπουθεν εἶναι φησὶν ἐν τοῖς
ἐνέργημα δύο σοφίας θ(εο)ῦ κ(αὶ) ποιήματος· ἵνα μὴ τε τὸ ποιητὸν θ(εὸ)ν φῇς
εἶναι ἀνάγκη οὖν· μήτε μὴν τὸν φῶτος τὸ ὀξύαιρε
τον, ὡς τοῖς γεννητοῖς πρέπον τὰ καταγράφῃ τόπον· καὶ
ὃ ἐν ἁγίοις ὁ ἀθανάσιος ἐν τῷ κ(ατὰ) ἀπολ(ινάριον) πραγματικῷ λόγῳ, γραφὴ
τάδε· τοῦτο ἀνάγκη προσθεῖναι τοσαυτί· ἵνα ἐν ἴδιον εἶναι δῷ
ὀρθρινοῦ τοῦ ἰδίου σώματος θεϊκῶς πρέπον τὰ ἢ λέγον τον,
γινώσκομεν ὅτι θ(εὸ)ν. ταῦτα ἐρμάζεται· κ(αὶ) πάλιν ἐν ἴδιον
μὲν οὖν ἀνθρώπινος λαμβάνοντα ἢ πάσχοντα, μηδαμῶς
τι ὅπη σάρκα φορῶν, γόνεν ἀνός, κ(αὶ) οὕτω τοῦτα ποιῇ· ἐκεῖ
θου γὰρ τὸ ἔργον γινώσκοντες, καὶ ἀμφότερα ὀξέως πρα
πόμενα βλέποντες, ὀρθῶς πιθόμεθα, κ(αὶ) οὐ ποτε πλανη
θησόμεθα· ἰδοὺ κ(αὶ) διαφόρως σ(υν)ερχ(ό)μ(εν)α παρατέθεικεν ἡμῖν ἐκ τῶν
ἁγίων πρ(εσ)β(ύτε)ρων, σαφῶς ἀποδέδεικται διαφόρως σ(υν)ερχ(ό)μ(εν)ον εἶναι
τὴν θεότητος κ(αὶ) ἀνθρωπότ(η)τ(α), τοῦ ἑνὸς κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· κ(αὶ) τοῦτο,
ὁμοφώνως ἅπασι τοῖς πρὸ αὐτοῦ, τ(οῖ)ς ἁγίοις διδάξαι λέ
γοντα· ἥτις χρῆσις ἀντεβλήθη ὁμοίως πρὸς βιβλίον ἀνομάσα
σι. τῆς βιβλιοθήκης ὑπάρχον τοῦ ἁγ(ίο)υ θεοφρ(ά)σ(το)υ πρεσβ(ύτε)ρου,
κ(αὶ) ἐφοίτησεν· ἐπανενώθη δὲ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου, χρῆσις
τοῦ αὐτοῦ ἁγίοις ἰουστινιανοῦ, ἐκ τῆς πρὸς ζωίλον τ(ὸ)ν ἀρ(χιε)π(ίσκο)π(ον)
τον παλαξανδρ(ε)ίας δογματικῆς αὐτοῦ πολῆς· κ(αὶ) ἦν ἀρχή, τοῖς γράμ
μασιν ἁρμόττοντα· ἔχουσα οὕτως· θεοῦ ἐστιν ὅλως ὁ σωτὴρ ἡμῶν
νησ τῆς δ' φύσεων διαφορᾶς, διὰ τ(ὸ) ἀφραστον ἑνώσεων· λόγος γοῦν
ωνος κ(αὶ) ἀνθρ(ώπ)ου θεωρούμ(εν)ος· οὔτε γὰρ ἄνευ σοῦ γε ἐνεργεῖν
το, οὔτε ἡ διαφορὰ τ(ῆ)ς φύσεως αὐτοῦ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ διαίρεσιν αὐτὸ δέ
χεται· βλέπομεν γὰρ τοῦ χ(ριστο)ῦ τὰ παθήματα, κηρύττομεν αὐτοῦ τ(ὸ)ν θε(ὸ)ν
όντα· ὁρῶντες αὐτοῦ τὰ πάθη, διακρινόμεθα αὐτοῦ τ(ὸ)ν ἄνθρωπον·
οὔτε τὰ παθήματα σὶ χωρὶς σαρκὸς, οὔτε τὰ πάθη χωρὶς τ(οῦ) θε(οῦ)·
κ(αὶ) ἔτι παράδοξον, ὁ πάσχων ἰδοὺ ὅπαθε, κ(αὶ) μὴ πάσχων· πάσχων μὲν,

ὅτι τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐπαισχεσθῶμεν, ἢ ἐν αὐτῷ τῷ σώματι. μὴ παύσῃ
δὲ, ὅτι φύσει σὺν ὅλος, ἀπαθὴς εἶ. καὶ αὐτὸς μὲν ὅσον σαθρὸς
εἶ ἐν τῷ παθητῷ σώματι. τὸ δὲ σῶμα δι' ἐμὲ ἐν ἑαυτῷ ‖ ἀπαθῆ λόγον,
ἀφθαρσίζον τὰ τῆς ἀθανάτου αὐτοῦ τοῦ σώματος. σὺν ἐργῷ γὰρ ἕκαστε
μορφῇ μετὰ τῆς θατέρου κοινωνεῖ ὅπερ ἴδιον ἔσχηκε. τοῦ μὲν λό
γου κατεργαζομένου τοῦτο, ὅπερ ἐστὶ τοῦ λόγου. τοῦ δὲ σώματος
ἀκτηνοῦντος, ἅπερ ἐστὶ τοῦ σώματος. τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἐν ἁγίοις σκύλλ
ἐν τῷ πεμπτοφώνῳ δευτερολόγῳ τοῦ θησαυροῦ διδάσκει, ‖ προσρωμεν
ἐρμηνεύων αὐτὴ φωλιὰ. οὐδὲ πού μοι εἶναι φησὶ γὰρ ‖ σὺν ἐργάσαν δεῦ
σοῦ τῆς ποιήσαντος. ἵνα μὴ τὸ ποιῆσαι δὲ ‖ θέλειν σὺν ἐργὸν τοῖς πρέπον τα
μήτε μὴν τὸ θέλειν φύσεως τὸ ἀξαίρετον δὲ ‖ τοῖς γένεσι τοῖς πρέπον τα
καταγράφῃ τύπον. ὅ αὐτὸς ὁ ἅγιος πήρ, καὶ ἐν τοῖς πρὸς θεοδόσιον τὰ
αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκει λέγων. ὅλον ὅλης σωτηρίας φαμὲν τὴν καθ' ἡμᾶς
ἀνθρωπότητα ‖ σκῆνος λόγου. οὐ γάρ που τὸ ἄμωμον ἐν ἡμῖν τοῦτέστι
ψυχὴν, ὅ δεινὸς ἀνήξιωσε λόγου, μόνη δὲ ῥοῦς μένος τὴν σαρκίδιον
δημιούργησε τόνδε. ἐπράπτετο δὲ διάμφοιν καλῶς τῆς οἰκονομίας τὸ μυ
στήριον. προσεληφὼς δὲ καθ' ὑπερορῶν τὴν ἰδιαζουσαν, πρὸς τὰ
σαρκὸς ἔργα τε καὶ ῥήματα ἁλιτήματα φησικά, καὶ ὅσα μεῖον μακρᾶν. ἡ
δενὸς ἐστὶν ἀφ' ἑαυτοῦ ‖ ἰδίαν ψυχὴν ὑπερῆλε, ἵνα καὶ νεκρὰ καὶ
ζῶντα κινήσῃ. σάρκα μὲν ‖ ἰδίαν, τὰ πάντα σαρκὸς ἀποτίνυσα δι'
ληθῶς δῶρον αὐτάξιον. ψυχὴν δὲ ‖ ψυχῆς ἀντίλυτρον τὰ πάντων
ποιούμενος, ἀνέβιωσε πάλιν, ζωὴν κατὰ φύσιν ὑπάρχων ὡς θεός.
οὐ γάρ τοι θέμις ἦν φθορᾷ μὲν δοῦναι κρατῆσαι ποτε ‖ ἄνω
θεσαν τὸ λόγῳ σάρκα, κάτοχον δὲ αὐτὰς ἔδυ πύλας ‖ θεὰν μενέαν
ψυχῶν. ὃ κἀγκαταλήφθη γὰρ δὲ ἅδου, καθά φησὶ θεσπέσιος ἔφη πέτρος.
ὃ γάρ ἐστιν ἀπὰν ὡς τὸ πέλαγος πάντων ζῳῶν καὶ ἀναλωτον ὦ θανα
τῷ φύσιν, τοῦτέστι ‖ θεότητα τοῦ μονογενοῦς, τὸ ὑποχθόνιον μοχλὸν ἀνα
κεκομίαθαι φήσομεν. οὐ γὰρ ἂν ἠξιώθη τὸ χρῆμα θαύματος ἅμα μὴ νῦν κ
δὲ τὸν ἄδην ὡς κ θεὸς λόγος, τῆς θεότητος σὺν εργάτε καὶ φύσει παρα
δόξως τε καὶ ὑπὲρ λόγον πληρῶν τὰ πάντα, καὶ τοῖς πᾶσιν ὢν ὁμοῦ. ἅ τοι
προϊὼν ὁ λόγος, ταῦτα πάλιν φησίν. ὁ ἄνθρωπινον μὲν τὸ φύναι πάθος.
σὺν εργὸν δὲ ‖ τὸ ἀναβιῶναι. δηκνὺς δὲ διάμφοιν γνωρίζεται, καὶ

θη ἡμᾶς τε ἅμα καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς ὡς θε· ὁρᾶς ὅπως ὁσιότατος μὸς οὗτος πήρ,
τὰς δ' δύο φύσεων ἐνεργείας αὐτὴ μιᾶς ὑποφάσεως ἢ τοι θεανδρικῆς προσώ-
που τοῦ θυ ἡμῖν παραδίδωσιν; καὶ μετὰ λίγα· ἵνα δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος γενό-
μενος, ὁρατὸς καὶ ψηλαφητὸς γένηται· καὶ διὰ τῆς σαρκὸς καὶ ἀδυνάτου ἐνερ-
γείας φανερωθείς, ὑπὲρ χάριν ἐνεργείας καὶ ἀνθρωπότητι, δέδωκε λέ-
γειν γινώσκειν, ὅτι ἐν οἷς ἐγνώσθη, δι' αὐτῆς καὶ σωζόμεθα. οὕτω γὰρ
καὶ οἱ ἁγιοι πρὸς ἀμφοτέρας τὰς φωνὰς ὁμολογοῦντες. τοῦτέστιν, ἐν τε
ὁτητι καὶ ἀνθρωπότητι. καὶ τῆς θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος διακατέ
ρας αὐτῆ τὸ ἀσύγχυτον τε καὶ ἀδιαίρετον τῆς οἰκονομίας τοῦ μεγάλου
καὶ ὄρος ἡμῖν Ἰησοῦ παραδίδοσιν. αἵτινες δύο χρήσεις ἀνετέθησαν
ὧν ὡσαύτως, πρὸς βιβλίον ἐνσώματοι τῆς βιβλιοθήκης ὑπάρ-
χον τοῦ ἐν ταύτῃ θεοφόρου πατρὸς καὶ ἐφόδου. ἐπὶ ἀνεγνώσθη
ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρήσις τοῦ ἁγίου ἐφραιμίου ἀρχιεπισκό-
που πολεως, ὡς ἧς ἐποιήσατο ἀπολογίας ὑπὲρ τῆς ἐν χαλκηδόνι
συνόδου, καὶ τοῦ τόμου τοῦ ἁγίου λέοντος, ἀπὸ κεφαλαίου πεντη
κοστοῦ ἕκτου. οὗ ἦρξε, ὅτι ὁ καὶ ἐλλιπῶς ἐφύλαττεν ἡσαΐας· ἔχου
σι οὕτως· ἀπὸ ἡμῶν ὦ τοῦ, πάσης σὺν τῇ παθάσας ἀκεραίου φυλά
τ[ωσ]ου δ[ιανοι]ᾳ ἦν. ἵν' ποτὲ καιρὸς ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως, ὁ
τε ὅσιος σαρκωθεὶς λόγος θς, ὁ καὶ χειρῶν δι' ἰδίαν αὐτοῦ φύσι-
χουσάρκα; ἐπειδὴ ἐπέζήτει ἐπαύσω τ[ῆ]ς καὶ παθῶν τ[ῆ]ς θεότητος,
ὁ καὶ ἐφύλαττον οἱ πόδες τὸ ἰδίωμα τῆς ἀντίνης φύσεως; ἀλλ' ὦ
βοήτιφε. ἐν τῇ ἀντίνη φύσει, τοῦ ὑπὲρ φύσιν ἐπράττε χς ὅθεν ἦλθε.
ὁ καὶ μυρίων ἡ ἀφανιοθέσης τῆς ἀντίνης ἰδ' αὐτοῦ σαρκός.
καὶ ἀὐτῆς ὁ τ' ἐνεργείας ἦ ἰδέα πάσης, τὸ σαρ' αὐτῆς οἰκείας με
μενηκέναι φύσεως ὁμολογήσας. τὸ γὰρ πεζὸν ἦν, ποτὲ πεζὸν ἦν ἡμῖ
ν καὶ φαντασίᾳ ἐμένετο, πρόδηλον ὅπερ ἦ ἐστιν ἐνέργεια, τ' ἦ μετ' ἐφύσεως.
ὥστε αὐτὸ τὸ ἴδιος τῆς ἐνεργείας βοᾶ, τ[ῆ]ς σαρκὸς αὐτῆ τ' ἀρχαί μέτρων
φυλακῆ. καὶ τ[ῆ] τοιαύτῃ πορίαν πόν τ' σωματικῆ τε καὶ αἰσθητικὴν
λέγουσι· τὸ γ' αὐτῆ τ' θεανδρικῆς πεζὸν, τοῦτο τῆς θεότητος ὑπῆρχε,
διὰ σαρκὸς ἀντίνης ἐνεργούσης. ἀμὴν οὖν μὴν τῇ σαρκὶ τ[ῆ] ἐνέρ
γειαν ἐλέγομεν γίνεσθαι τοῦ μονογενοῦς, ἄπορος λῶ ὁλογισμός. καθά
περ καὶ μόνῃ τῇ θεότητι βαδίζειν ἀνετίθεμεν. πορίαν ὑπὸ τῇ θεμῷ,
Σ πεζὸν ὁμολογοῦντες. νῦν δ' ὅτι σαρκωθὲν θν λόγον ἐνεργεῖ
κέναι τ[ῆ] τοιαύτῃ ἐνέργειαν ὁμολογοῦντες, τὰ μὲν, ἀκολούθως φα
πρὸς τ[ῆ]ς σαρκὸς μᾶλλον ἀθανφοῦσιν· τὰ δὲ, διὰ τ[ῆ] τῆς θεότητος

ὑπερφυᾶ φύσιν. ὥστε ἐν τῷ θεῷ δύο ἐνέργειαι· ὅτε μὲν γὰρ τὸ θεοπρεπές, κατὰ τοῦτο τοῦ θεολόγου καθ' ὑπόφασιν ἕνωσιν ἐνέργειαν, παρὰ τοῦτο τολμητέον εἰπεῖν, ὡς ἡ σὰρξ, ὅτε μὲν ἐλλιπὴς τῶν ἐν τοῖς οἰκείοις ἰδιώμασιν· ἐλλιπὴς τε καὶ δυνητὴς ὑπῆρχε. τὸν δὲ ἁπλῶν χαρῶν καὶ ἀνούσιος πανταχῆ ὡς· ἐπανενηνόθη σκηνῇ τοῦ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ, ἀποκεφαλαίωσιν ὅτε μὲν τοῦ θεϊκοῦ συμβαίνοντος τοῦ αὐτοῦ, ἐχόντος ὕδε· παραφέρεται γραμματικός, ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῶν σαρκῶν οἰκονομιῶν· ἡνίκα ὡς θεὸς ἐφανερώθη τοῦ θεολόγου τὸν μέγαν ἀθανάσιον, ἐκ γραφικῆς ἀποδείξεως λέγοντα οὕτως· ὅτε μὲν λέγει περὶ δύο αὐτὸν παρίστησι τὸ ποτήριον, πλὴν μὴ τὸ ἐμὲ θέλημα μου ἀλλὰ τὸ σόν, τὸ μὲν πρὸ σωμένου ἦν σαρξ ἀδυνής, δύο θελήματα ἐν τούτοις δείκνυσι· τὸ μὲν, ἀνθρώπινον ὅπερ ἐστὶ σαρκός· τὸ δὲ, θεϊκόν· ἢ τὸ μὲν ἀνθρώπινον δι' ἀδυνησίαν σαρκός, παραιτεῖται τὸ πάθος· τὸ δὲ θεϊκὸν αὐτοῦ πρόθυμον· ἀποκρίνεσθαι ἡμῖν· δέχεται οὕτω τὴν ῥῆσιν ἢ προσοίκως καλῶς ἔχουσαν, ἢ ὡς ἁπλῆν δόξαν τῆς ἀληθείας προελθοῦσαν, ἢ ὡς ὁδήν τινα ἢ ἀλλόκοτον τὴν ἀποφάσιν· ἀλλὰ καὶ φαίνεσθαι διαλαβόντα τὸν μέγαν ἀθανάσιον· ἢ πῶς δύο θελήματα παραδεχόμενος λέγοντα τὸν υἱὸν, ἀκόλουθα ἑπὶ λόξεις σε αὐτοῦ φάσκειν, τοὺς δύο φύσεις ἐν τῇ μιᾷ ὑποστάσει λέγοντι, διαπέμπειν ἐξήμασιν γὰρ· πρόδηλον γὰρ ὡς ὅπου δύο θελήματα, ὧν τὸ μὲν πρόθυμον ἢ ἀνδρῶδον, τὸ δὲ, ἀσθενές· ἢ διάφοροι φύσεις ὑπάρχουσι τὸ ἕνας· μίαν γὰρ φύσιν καὶ αὐτὴν πρόθυμον τὸ εἶναι ἢ ἀνδρείαν ἢ ἀσθενῆ λέγεσθαι τε καὶ εἶναι καθ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅδε σὰν ἁπλῆν ἢ ἀναπλάσασθαι τολμήσοι· τὰ γὰρ ἐναντία, μίαν καὶ αὐτὴν φύσιν ἔχειν τε καὶ κεκτῆσθαι, τὰ μηχανῶν ἐστί· σωφρονεῖται τοίνυν, ὡς ἐστὶ καὶ ὅδε τὸς, οὐκ ἐν ἁπλῇ φύσιν πρόθυμός τε καὶ ἀνδρεῖος ἐστὶ καὶ ἀσθενής· ἀλλὰ καθ' ἑτέραν μὲν, τὸ τῆς ἀνδρείας δι' ἐφαίνετο· καθ' ἑτέραν δὲ, τὸ τῆς ἀσθενείας ἢ λέγετο· ὥστε διὰ πάντων ἢ ὄξεων ὄφις ἀποφαίνεται, καταδηλον γίνεται τοῦ δύο φύσεις ἔχειν τὸν δεσπότην Χν, ἐν αἷς ὑπάρχειτε καὶ γνωρίζεται· αἵτινες χρησάσθωσαν βληθήσαν, πρὸς βιβλίον χαρτῶν προσενεχθὲν ἐκ μέρους τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου πρεσβυτέρου, ἢ ἔφοίχησεν· Καὶ ἀναστὰς θεοφάνης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς βατὶ, ἔφην· ἀναφέρω τῇ τεύμετέρᾳ ὁσιότητι καὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, ὡς ἐφραίμιος οὐ τις οὐ τινος αὐχρήσασθαι ἀρτίως ἀνεγνώσθησαν, πρὶ ἀρχῆς γράφειν ἀντιο χεῖ· ἀναφέρεται δ' οὗτος ἢ ἐν τοῖς ἑτέροις δ' τῇ τύχοις, τῇ ἐν ταῦτῃ ἁγίᾳ τῇ

μεγάλης ἐκκλησίᾳ. ιη΄ ἁγία σιών ὁδὸς ἅπερ. ἀληθῶς σιὼν ἁγία
ἐστὶν ἡ τῶν ἁγίων ἐκκλησία, ἐν τοῖς ἐξοῖς δὲ πτύχοις ἀνα-
φέρεσθαι μετὰ τῶν ἁγίων τὴν ἐκκλησίαν τῶν πρωτο-
τόκων. ἐπιλύει μνώσθη ἐκ
τοῦ αὐτοῦ κωδικίου, χρῆσις τοῦ ἐν ἁγίοις ἀνδρέου ἀρχιε-
πισκόπου κρήτης, ὃς καὶ ἐποιήσατο ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τόμου τοῦ ἁ
γίου λέοντος. κεφάλαιόν ἐστιν ὁδόμου. οὐκ ἀφχή, ἅτις μέμνηται τῶν
ὀλίγων πάσης ἡμῶν. ἔχουσι οὕτως. ἅ δὴ ὧν αὖ γνωρίζεσθαι
φησὶν ἐχρὴν θεϊκωτέρᾳ, ἀφ' ὧν ὁ καὶ δίκαιον ἦν ἄνωθεν ὄντας
ὁρᾶσθαι ἀνθρωπίνως ἁρμόζοντα, ἔστι μὲν ἐστὶ πάντως τὸ
θάσσον φύσεως, ἔστι δὲ τῆς ἀϊδίνης οὐσίας. καὶ ἅ δὲ ἐστὶν ἕτερα
καὶ ἕτερα ὡς περ ὁρᾶται ἐστὶ, τοῦ χαλκοῦ τῆς ἀγαλματοποιοῦ ἕτερα
καὶ ἕτερα, ἕκαστον λέγων μορφῶν. ἀνάγκη γὰρ ὡς φησι κύ
ριλλος, ἀποδιδόναι θεῷ, τὰ θεοῦ χρεωστούμενα. καὶ τὴν ἀνθρω
πότητα αὐτοῦ, τὰ αὐτῆς ὀφείλοντα. οὐ ταυτὸν ὑπάρχειν ἀμφότερα,
ἐπιπροσφόρως ἕκαστον ἐνεργοῦντα. τῶν μὲν τοι προσόντων πάντως
ἕκάτερον. ἅ δὲ χαρίζεται καὶ ἐστὶ. καὶ διαφόρως ἐνεργῶν, διὰ τὴν διαφό
ρων αὐτοῦ φύσεων. ὡς πόρρω οὐ ταυτόν ἐστι τὸ ὠδὶ πλήττειν τὴν μη
τέρα λεγούσῃ οἶνον οὐκ ἔχουσι, καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸ ὕδωρ εἰς οἶ
νον, οὕτως οὐ ταυτόν ἐστι θεότητι καὶ ἀνθρωπότητος. οὐδαμοῦ πά
λιν ἀνθρωπότητι, καὶ θεότητος. οὐ γὰρ ἀξιοῦσι προϊόντα ταυτ.
ὁ αὐτὸς ὁ ποιῶν ἀμφότερα, θεὸς ὢν ἅμα καὶ ἄνθρωπος. ὑπάρχοντα
ὁμοίως τὰ ἐξ ἀμφοῖν προερχόμενα
σιν ὧδε μᾶλλον τὰς οὐσίας. οὐ τε μὴν τὰς ἐκ τοῦδε προερχομένας
ἐνεργείας. ἕκάτερον γὰρ ἀδιάλειπτον καὶ τῆς οὐσιοποιοῦ ἐνεργείας ἀλλότριον.
ὡς περ γὰρ τὸ πρέπειν καὶ αὔξειν οὐθεότητος, οὕτω τὸ ἐγείρειν
νεκρούς, ὑπάρχειν ἀνθρωπότητος. ἀμφότερα ὁμως τοῦ αὐτοῦ, θε
ότητα κεραύνιον ἀνθρωπότητι πρεπόντως. οὐκ ἐξ ἀμφοῖν
σιν. καθ' ἕνωσιν ἀσύγχυτον. οὐκοῦν δύο μὲν φύσιν ἀπὸ τῆς ἑνώ
σεως, ὡς περ καὶ οὐσίαν. ἅ δὲ ὁ ἐνεργῶν, θεὸς ὢν καὶ ἄνθρωπος ὁ αὐ
τός. ἥτις χρῆσις ἀντεβολήθη πρὸς βιβλίον χαρτῶον, ἐκ με
ρῶν τοῦ ἐνεχθέντος τοῦ ἀποφολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης,
καὶ ἐφ' οἷς ἐνέχθη. β΄ ἀπίλφος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος πόλεως τρι
τώνης τῆς κρήτης νήσου, εἶπε. δέχεσθε ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνο
δος, τοῦτον τὸν ἅγιον ἀναστάσιον τὸν γηνόμενον ἐπίσκοπον
ἀντιοχείας, οὕτινος χρῆσις ἀνεγνώσθη ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀπο
λογουμένου ὑπὲρ τοῦ τόμου τοῦ ἁγίου λέοντος. ιθ΄ ἁγία σύνοδος ἅπε.

δεχόμεθα τὸν ἐν ἁγίοις ἀναστάσιον ὀρθοδόξως ἀπολογησάμενον
ὑπὲρ τοῦ τόμου τοῦ ἁγίου καὶ θεοδίδακτου πατρὸς λέοντος. Θεόδωρος
ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος μηδιτηνῶν εἶπεν· ἅγιον ἀποκαλεῖ
πάσα ἡ σύνοδος τὸν τῆς ὀρθοδοξίας κήρυκα ἀναστάσιον τὸν γε
νόμενον ἐπίσκοπον ἐν πόλει· καὶ τὸν μὴ δεχόμενον αὐτὸν ὁ θεῖος ἀνάθε
ματίσοι. ἀπεφώνησαν πάντες εἶπον, ἀμήν. Ἐπὶ ἀνεγνώ
σθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χάρτου τοῦ ἁγίου ἰω, ἐπιστολὴ τῶν
πόλεως ἐκτεθεῖσα τῶν σεβασμίων βλασφημιῶν, λόγου ὁμοδόξου· ἔχουσα οὕτως.
Ἰδοὺ τὰ πάλιν αὐτὰ τῶν ἀμαθῶν παλαιόντα. ἔφη γὰρ ὁ ἐρμὴ
ἐκ τοῦ μορφὴ μὲν τὸ θεῖον κοινωνεῖ, ὅπερ ἔσχηκεν ἴδιον· τοῦ
μὲν λόγου καταργουμένου τοῦτο, ὅπερ ἐστὶ τοῦ λόγου· τοῦ δὲ σώματος
ἐκτρεφομένου, ὅπερ ἐστὶ τοῦ σώματος· ἐπιδὴ ὡς αὐτόπτου καταπρωθεν
ἱερᾶς ταύτης φωνῆς, ἀκούειν δίου τοῦ ἀληθεστάτου καὶ
νῦν ἐν τῇ θεσσαλονίκῃ. καίτοι ὡς καὶ τὰ σὰ διαστρόφου τῆς, σύνεσε
νοῦ ἐν τῇ φθεγγομένῃ· καίτοι ὡς καὶ τὰ σὰ διαστρόφου τῆς, σύνεσε
νοῦ ὁ λόγος τῆς ἀφθαρσίας. συνήργησεν ἡ σάρξ τῆς τῶν σεβασμίων βλασφημιῶν, τῶν
φθορᾶς· ἆρα τε ἡμῖν ὡρίσῃ τις· πότερον τὸν ἓν λόγον οὐσιωδῶς ἡνῶ
σθαι πεπίστευκε τὴν σάρκα ἡ ψυχὴ ἢ περιγραπτὴν ἡνωμένην; ναὶ φησι· τοῦτον ἢ τὸν
ὡδὶ πάσχειν, τῶν ὀξυαρειτῶν τὴν θεότητα τοῦ περὶ δὲ σταυρᾶσθαι οὐκ οὐ ἡγοῦ
ἡ θαλάττης, ἀπαθὲς τε ἡ ἀθάνατος, ἀπαθῶν ἡ ἀθανάτων, ἡ οὐσιωδῶς
ἐνεῖναι, τὸ ἀντιδοσιακὸν τῶν ἀκολουθούντων ἡ χιλιάδων χιλιάδων ἡ μυρι
ακισχιλιάδων, ἀπαθῶν ἀτρεπτῶν τε ἡ ἀθανάτων τὴν οὐσιῶν, σωμένων ἐν ὑπο
στάσει, καὶ προνοεῖν κοινῇ πάντων ὁρατῶν τε ἡ ἀοράτων, ἡ ἰδίαν ἕκα
στου; ναὶ οἱ μακάριοι φησί, ὅπερ καὶ πάντα τὴν δόξαν ἔσχηκασι· ἐπὶ τοιαύτην
πρόνοιαν, ὃν δὴ καὶ ἐπέρχεσθαι καλέσαντες θεῖοι, ἡ πρὸς τοῦτο ὅλον τὴν λέ
ξεις, ὅπερ καὶ καινῶν βούλεται πρόσωπον τὴν θεότητα μάχεσθαι; ὅτω
μὲν οὖν δόξῃ τοῦ θεοῦ ἡ σαρκωθέντος διηνεκῶς ἐνέργειαν· τῶν
ἀγγέλων ἐπὶ νοεῖν ἐπὶ οὕτω καθ' ὑπόστασιν ἡνωμένων, ὅπου δὴ
διανοηθῆναι, ἢ ἀνόητον εἶναι· ἀλλὰ μὴν ἀδιανόητον, περὶ ἐπεὶ
τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν τοῦ σοῦ πρεσβυτέρου, ἀνόμως εἰρηκότος ἐπὶ σπεῖ
σον τῷ θεῷ λόγῳ ἀνθρώπου πάθη· ἃ ὄφις τὸν νοῦν διανοηθῆναι, ἡ μὴ
δίκην ἐπὶ αὐτὴν ἡ λόγων· ἀδιανόητον εἶναι δὴ σὺν ἁπάντων πάντων
ἅ περ τοῖς ἀκολούθοις καινῶν φθεγξάμενος λόγοις ἐπὶ διανόησιν ἐνέρ
γειαν εἶναι τοῦνον· οἱ ὁ δὲ ὅτι ἡνωται τὴν θεότητα, ἃ καὶ τὴν σάρκα
δηλοῖς λαμβάνει ἁμαρτίαν καθέστηκε φύσεις· ὡδὶ φαμὶ ὅτι περὶ ὑπερφανὰ
βέβηκε πάσαν κτίσιν ὁρατὴν τε ἡ ἀόρατον· ἡ προσκυνῆται ὑπὸ

τῆ ἀϊδιοδημιουργίας, ἢ ἀμερίστως ἑνωμένη τῆ συνδημιουργῆ θεότητι
θεῶ· μέμνηται δὲ καὶ θεότητος θεοῦ πατρὸς καὶ γεννήσεως· τῆ ὑδηγητικῆ δὲ
πεῖρα· τοῦ σοφοῦ παιδὸς· τοῦ φρονίμου· τοῦ τέκνου· τῆς ἀναφάσεως· τῆ δὲ σω
ρανώσει ἀναλήψεις· μνεύουσι πάσαν τὴν φραστικὴν τῶν ἁγίων περὶ κε χω
ρηκώσεως αὐτῆς, καὶ λαμπρότητος θείας τῆς· τοιαύτην διοδιανόησιν,
ἐνέργειαν καὶ αὐτὸς φήσεις ἐν οἷς μαθητῆς διανοουμένης τῆς, τῆ δὲ ἀμε
ρίστως ἑνωμένης θεότητι· ὁρᾶς ὅτι ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἁπλοῦ τοῦ,
δύο ὁρῶντες τὰς ἐνεργείας τῆς θεότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνθρωποτήτος;
ἀμερίστως καὶ ἀδιαιρέτως; ἢ τίς χρὴ οἷς ἀντεβλήθημεν πρὸς
βιβλίου χαρτῶν τῆς βιβλιοθήκης τυγχάνον τοῦ θεορρήτου καὶ θείου πα
τρὸς ἡμῶν, καὶ ἐφοίχησε. Ἐπὶ δὲ ἐνεργώθησκ τοῦ αὐτοῦ καὶ θείου λόγ
ου οἷς βεβήλων αἱρετικῆς, ἐν θεήματι καὶ μίαν ἐνέργειαν λεγόντων αὐτὸ τὸ
καὶ ἁπλοῦ τοῦ, θεμαθίου αἱρετικοῦ, ἐκ τοῦ δυσπρόσωπου αὐτοῦ ἀντιρρητικῆ
τοῦ κῦ τοῦ τόμου θεοδοσίου, κεφαλαίου πα. ἀλλ' οὐ τοῦ αὐτοῦ δύο μνω
σθεὶς οὐ δύο φύσεις, ἢ δύο ἐνέργειάς φησι· μία γὰρ ἐστὶν ἡ θεία σαρ
κωθεῖσα τοῦ λόγου ἐνέργεια τε καὶ μήν· ἐνὸς ἴσμεν τὰ πάν
τα τοῦ χῦ, καὶ τὰ μὲν, θεοπρεπῶς γινώσκομεν ἐνέργειν, διὰ τὴν ἰδίωσαρ
κα τοῦ λόγου· καὶ τὰ μὲν, θεοπρεπῶς γινώσκομεν ἐνέργειν

κ μία σοφία. κ μία γνῶσις τοῦ σωματοφόρου ὑπάρχει. ε΄ πλὴν
γνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κυριακοῦ χρήσεως τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.
τὰ δὲ κοινὰ τούτοις κ ὁ αὐτὸς ἀμφοτέρας ἐδίδαξε πῶς κ ἐν τῷ τέρατι
τὸ μεσιτικὸς διαλόξεως, τοῦ φέρειν τὸ κ΄ ἢ ἀμφοτέρων θεότητος
οὕτως ἔφασαν. διὰ τοῦτο κ ἐν τῷ τὴν νεκρὸν ἀνιέναι, οὔτε τοῖς θεοπρε
πέσιν ὡς τάμασιν ἐνεργῶν ὁ σωτὴρ δύρις κε), ἀλλὰ σωτὴρ γενόμε
ὡς περ τινα πρὸς τοῦτο δήμασίλια, ἢ ἀμφοτέρου λαμβάνειν ἢ πλήρω
σάρκα. ἵνα δεικνύμενος ποιεῖν δωσαμένων, κ ὡς ἐν ἡδη γενομένην
πρὸς αὐτόν. κ γρῶν ὅτε τοῦ ἀρχισωματοφύλακος κέλευσαν διανίπτειν λέγων
ὑπαίσε μέρους, ἐκράτησε τὴν χεῖρος αὐτῆς καθὰ γέγραπται. ζῶο
ποιῶν μὴν ὡς θεὸς ὢν πανταχοῦ πρὸς τάμαλη. ζῶο ποιῶν δ κ διὰ τῆ
ἀφῆς τῆς χειρός. μίαν κ συμμιγῆ διάμφοιν ὡς δείκνυσι τὴν ἐνέργειαν.
ὅτε τοίνυν ἴδιον νοερᾶς θεοπρεποῦς ἰσχὺς ἐν ἐγένετο, τὸ ὅλων τὴν γνῶ
σιν. μίαν δ κ τὴν αὐτὴν τὸ ὅλων γνῶσιν ὑπάρχειν, τοῦ νὸς χῦ καὶ
τὴν αὐτοῦ θεότητα, κ κτ τὴν αὐτοῦ δύναμιν. αὐτὴν ἐσαὖθις χρήσεως ὁ
μὴ ἀνατεθλίβησαν, πρὸς βιβλίον χαρτῶν τὴν βιβλιοθήκης ὑπαρ
χον τοῦ θαυμασιωτάτου πεπαιδευμένου, κ ἐφοίτησεν. ε΄ πλὴν ἐγνώσθη
ἐκ τοῦ αὐτοῦ κυριακοῦ χρήσεως θεμιστίου αἱρεσιάρχου, ἐκ τοῦ αὐτοῦ λό
γου

καθὰ διαφόρως ῥήκασι. αἵτινες χρήσεις, ὁμοίαν αὐτὸ
βλήθησαν πρὸς βιβλίον χαρτῶν. τῆς βιβλιοθήκης τυγχάνον
τοῦ διαρκεστέρου αὐτῶν τοῦ πρώτου, ἢ ἐτοίμου. ε' πόνεμνεύ
σθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου, χρήσις στ βιβ ἥμου τοῦ δευτερουσ ἐκτ
πρὸς οἰκουμενίου κόμητα δ δυτέρου πόλεως. ἧς ἡ ἀρχή, ἑτοίκη
μὴν ἐκ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς. ἔχουσι οὕτως. ἑτοίμως μὲν
τοι χρῶ ὁ λόγος ἵνα ἤνωσεν ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν ἀνθρω
πίνη, ἁπλῶς ἑαυτοῦ φύσιν, ἐνεργὰ τοῦτο ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλ'
ἁπλῶς ἑαυτοῦ δόξαν τε καὶ ἐνέργειαν, καὶ ταύτης σαρκὸς ἰδιαιτέρο
γενῆ ἴδια τοῦ λόγου, πῶς ἂν καὶ μορφὴν ἐνεργεῖν τὰ ἴδια,
δώσομεν. ἀναθεματίζομεν οὖν, τοὺς ἐν δύο φύσεσιν ὁμολογή
νους ἓν αἰνίττεσθαι, καὶ ἁπλῶς δύο φύσεων ἐνεργεῖν τὰ ἴδια λέγον
τας. τὴν μὲν γὰρ ἐνεργουμένην καὶ πραττομένην παρὰ τοῦ ἑνὸς χῦ, πο
λὺ τὸ διάφορον. τὰ μὲν γὰρ ἐστι θεοπρεπῆ, τὰ δὲ, ἀνθρώπι
να. οὐ τοσοῦτον ἀπλῶς βασιλεύειν. ὡδήγησε γὰρ ἀνάγκη ὁδοιπορεῖν,
ὁ μὲν λογομενὴς ἀνθρώπινον. τὸ δὲ τοῖς τὰ σκέλη πεπληρω
μένοις, καὶ βαίνειν ὡδήγησε τὸ παρὰ πᾶν μηδὲν ἀμένοις, τὸ ὑ
γιαίνειν βασιλεύειν χαίρουσαθαι, θεοπρεπές. ἀλλ' ἁπλῶς ὅσα σαρκὸς ἴδια
λόγος τοῦ τοκαθ' ἡνοσμένου. καὶ οὐ τοῦτο μὲν τῆς δε, τοδε,
τῆς δε τῆ φύσεως. οὐδὲ πᾶν διάφορα τὰ ἐνεργούμενα, ἀλλ'
τοῦτο δύο τὰς ἐνεργούσας φύσεις ἢ τοι μορφὰς, δικαίως ὁμολο
μεθα. ἧ τις χρῆσις ὁμοίως ἀν τε βλήθη πρὸς βιβλίον ἐν σώμασι
τῆ βιβλιοθήκης ὑπάρχον τοῦ ἐν τῶν θαυδάρους περὶ ἀρχῆς ἢ ἑτοί
μης. πόνεμνεύθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου χρήσις τοῦ αὐτοῦ, ἐκ
τῆς πρὸς παῦλον αἱρετικὸν ὠὴ πόλεως. ἧς ἡ ἀρχή, ἢ μὲν ἀπόστολος
παῦλον. ἔχουσι οὕτως. μιᾶς γὰρ ὑποστάσεως ὁμολογουμένου
τοῦ ἐμμανουήλ, ἀκόλουθον μίαν φύσιν ὁμολογεῖν τοῦ θεολόγ
σεσαρκωμένου, καὶ αὖ ἐνεργοῦσαν τὰ θεοπρεπῆ καὶ ἀνθρώπινα.
καὶ οὐκ ἂν τὸν λέοντος τόμον, ἐνεργοῦν δύο φύσεις καὶ μορφὰς ὑπολή
θεσθαι. κοινωνοῦν δὲ ἀλλήλοις καὶ τὰ σώματα ἀφθαρσίας καὶ
τὸ γὰρ αὐτοῦ βούλεσθαι τὸ βλαστάφημον ἐκεῖνο. ἐνεργεῖ ἕκατέρα μορφὴ
φήμη μετὰ τοῦ ἑτέρου κοινωνεῖ. ἧ τις χρῆσις ἂν τε βλήθη ὁμοίως πρὸς
βιβλίον ἐν σώμασι προσνεχθεῖσα μέρη τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου
πρεσβυτέρας ῥώμης, ἢ ἑτοίμου. ε' πόνεμνεύθη ἐκ τοῦ αὐ
τοῦ κωδικίου χρήσις τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ πρὸς ὀνήσιμον ἀφρικηνοῦ

(ωοδικὸν γράμμα βς· οὐ γὰρ χή, τ̄ πρὸς τ̄ὸν ἀπόστολον θεοφίλακτον.
ἔχουσα οὕτως· καὶ θεϊκὰς τὰς θεοπνεύστους ἑρμηνεύσας· καὶ τὰς ἀνθρω
πίνους καὶ ῥήσεις φωνὰς ἐφθέγξατο· καὶ τὰ μὲν, θεοπρεπῶς, τὰ δὲ, ἀν
θρωπίνως συνήρμοσε· καὶ οὐδὲν διάφορον τ̄ὴν ἐνέργειαν τ̄οῦ καὶ τ̄ῶν φωνῶν,
τοῖς προφερομένοις τ̄ῆς ἀνθρωπολογίας συνεφαπλοῦσα· ἀλλ' ἑνὸς ἑκατέρου
καὶ τ̄ῶν παθῶν ἑκάστου τοῦ μεταλαμβάνοντος τ̄ῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας
καὶ τ̄ὴν ἀναλογοῦσαν ἑκάστῳ τ̄ῶν φύσεων ἰδιότητα σώζουσα· ὡς ἐν ὑποστάσει
μιᾷ καὶ προσώπῳ μιᾷ καὶ μιᾷ τ̄οῦ λόγου συνθέσει θεωρεῖσθαι τὰ ἀμφότερα·
καὶ μὴ διαιρεῖσθαι εἰς δύο πρόσωπα· ἀλλ' ἓν καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν καὶ μονογενῆ
θεὸν λόγον κηρύττειν· ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτως καὶ ἀτρέπτως καὶ ἀδιαι
ρέτως καὶ ἀχωρίστως γνωριζόμενον· ἀποδεχόμεθα δὲ καὶ ἐπαινοῦμεν καὶ τὸν
ἱερὸν ὁμολογητὴν τοῦ ἁγίου γράμματος, ὅπερ ὁ τ̄ῆς καλλιουπόλεως τ̄αύτης
λήξεως βασιλικὸς ἔξαρχος ἐκ μέρους τ̄οῦ ἀποστολικοῦ θρόν τ̄οῦ πρεσβυ
τέρου καὶ ἐπισκόπου ἐκ τ̄οῦ αὐτοῦ κωδικίου χάρτου προσενεχθὲν ἐκ μέρους
τ̄οῦ αὐτοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου· ε' τὰ δὲ ἐγνώσθη ἐκ τ̄οῦ αὐτοῦ κω
δικίου χάρτου θεοδοσιανῆς αἱρέσεως ἀρχοῦ, ἐκ τ̄οῦ πρὸς θεοδώρ τ̄ὸν αὐτοῦ
φίλον· οὐ γὰρ χή, ἐμοὶ μὲν ἔδοκει· ἔχουσα οὕτως· ὡς οἱ πάνυ ἐν εὐ
γνώμοσιν εἶναι τ̄οῦ ξενοφῶντος τ̄οῦ συγγραφέως καὶ ἐκ κλεινοῦ ὀνήμενοι
ὄνου ἀνιλιούσιον ὁδὸν τὴν λεωφόρον δόξαν ἀπεκάλεσε, παρὰ τ̄ὴν κα
τάρχουσαν διηγοῦσα, τ̄ὴν μετὰ τ̄ῶν ὄντων δυάδι τ̄ῇ φύσει· καὶ τ̄οῦ
τ̄ὸν ἐνεργήσαντα καὶ ἰδιότητα ὡς ἑκάτερα τὰ μορφὰς τοῖς ἀνθρώποις κα
τασκευάσαντος, ὡς περ ἐφεξῆς ὁδὸν πλάττει, τὴν ποδὸς τὸ
ἐνδύεσθαι λέγειν γνωρίζεσθαι, τ̄ῶν ὑπ̄ὲρ ἡμᾶς τ̄ὴν ἐν τ̄ῷ χ̄ῳ μετ̄ὰ τ̄ῶν
φρονούντων ἕνωσιν· ἀποδεχόμεθα δὲ καὶ ἐπαινοῦμεν τοιοῦτον καὶ τ̄ὸν
φίλον ὁμολογητὴν τ̄οῦ ἁγίου γράμματος, ὅπερ ὁ τ̄ῆς καλλιουπόλεως τ̄αύτης
λήξεως βασιλικὸς ἔξαρχος ἐκ μέρους ἑλίωνος· ἡνίκα χρὴ σὺν αὐτεβολὴν
τὴν πρὸς βιβλίον χαρτῶν προσενεχθὲν ἐκ μέρους τ̄οῦ ἀποστολικοῦ
θρόν τ̄οῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου, καὶ ἐτοίχησαν· ε' τὰ δὲ ἐγνώσθη ἐκ τ̄οῦ αὐ
τοῦ κωδικίου χρῆσις

ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἀγαθὸν θησαυρίζει καρδίας αὐτοῦ τὸ ἀγαθόν· καὶ πᾶς ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά· ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. τὰ ἔργα τὰ ἀγαθὰ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ὁ ἄνθρωπος· καὶ τὰ πονηρὰ ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ὁ ἄνθρωπος· ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. καὶ

θαυμαστοῦ ῥητοῦται ἡ παύσονται. θεϊκῶς ἡ δὲ θρωπίνως φθεγξόμῃ.
ἡ μὴ αὐτοῦ τῆ ἐνεργείας ὡς ἐνός. Καὶ μὴ ταύτα ῥαψέαι. τὸν γοῦν λέον
τος τόμον φήλωτε ὀρθοδοξίαν τὸ καλεῖ. ἡ πρὸς πίστιν ἡ σαφήνειαν
τῆ αὐτῆ δοκούντων ἀξιοῖ παραλαμβάνειν. ὅς ἐν αἰγέφαλα τέμνει
τὸν ἕνα χῆ μὴ τῆ ἑνώσεως διὰ δι τῶν φύσεων. μορφάς τε τῆ ἀνῆ
τῆ ἡ φωνάς. ἐνεργήσας τε ἡ πόνων τελείως διὰ τῆς ἰσοπαθείσης
μεθέξεως. οὐτοίνυν οὐδὲ ἐκείνων ἀνοξόμεθα τῆ ἀνδρί, ὅτι νεσάσου
σαν τοὺς αὐτῆ ἡ λιανάμενθεὶς ποιήξουσιν ἀπολογίας. ἡ τοσοῦτο
τῆ παρῶν τῆ καὶ μὴ ἀποδεούσας, ὅσον αὐτάγε ταῦτα ὀξαρχῆς
ἀναιρεῖν. ἄτινες δύο χρήσεις ἀντιβολήσουσιν ὡσαύτως πρὸς
βιβλίον χαρτῶον, προσενεχθὲν ἐκ μέρους τῆ τοῦ ἀποστολικοῦ θρό
τῆ πρεσβυτέρας ῥώμης, ἡ ἐφοίχησεν. Θεόδωρος ἡ γεώργιος
οἱ θεοσεβέσταλοι πρεσβύτεροι, ἡ ἰωάννης ὁ θεοσεβέσταλος διάκονος,
οἱ τὸν τόπον ἐπέχοντες τοῦ ἁγιωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρ ῥώμ
ἁλώσεως, εἶπον. αὐτοῦμεν τῆ ὑμετέρων ὁσιότητα ἡ τῆ ἀῆ ἡ οἱ
κουμενικὰ σύνοδον, ἀναγνωσθῆναι ἡ τοῖς πραττομένοις
ἐν ταῖς, ἡ ἀποκινᾶσθαι τοῦ αἱρετικοῦ χρῆσιν, ἐκ τῆ βίβλου
τῆ ἀποφ αὐτοῦ, ἀπὸ βιβλίου τοῦ ἐν τῶν ἁγίων πέντε ἀρχόν,
μὴ ἐν τε θῶσιν παρ ἡ μὲ ἐν τῶν ἀναγνωσθέντι κωδικῶ. ἀφ
ὁ δὲ ὑμῶν οὐδὲν ἡ σωσαδόσιν τῶν περὶ ἑνὸς θεμήματος καὶ μιᾶς
ἐνεργείας θεμήματος, μακαρίου ἡ στεφάνου. Καὶ ἀναστάσιος ὁ θεο
σεβέσταλος βασιλεὺς ἡ ἁγία σύνοδος εἶπον. τοιαύτη τῆ παράτ
αὐτῆ θεοσεβεσταλῶν ἀνδρῶν ἐστέον. Καὶ προεκειμένη τοῖς ἁ
τοῦ βιβλίου χαρτῶον. τῆ βιβλιοθήκης τεγχάνου τοῦ ἐν ταῦθα
διάρχει πελαγίου ἀπολιναρίου. οὐ ἡ ἀρχή, ἡ ζωὴ τῆ ζώντων αἰτία. ἐχθὲ ἡ χρῆσις οὕτως. θεὶ ἀνα
λαβὼν ὄργανον ἡ θεὶ ἔστι καθὸ ἐνεργεῖ, ἡ ἀὐτὸς καὶ τὸ ὄργανον.
κάμνων ὁ θεὶ οὐ μεταβέβληκε. ὄργανον ἡ τὸ κινοῦν, μὴ πέφυκεν
ἀποτυγχάνειν ἡ ἐνέργειαν. ἐχθὲ μία ἡ ἐνέργεια, μία ἡ οὐσία,
μία ἄρα ἡ γένετο τοῦ λόγου ἡ τοῦ ὀργάνου. Καὶ ἀναστάσιος ὁ θεο
σεβέσταλος βασιλεὺς ἡ ἁγία σύνοδος εἶπον. οἱ ἀνωτέρω ἁγί
ωθέντες, πέτρος ἡ θεόδωρος ἡ σολομῶν ἡ ἀνάστασιος οἱ θεοφι
λεῖς ἐπίσκοποι, γεώργιός τε ἡ διονύσιος ἀνδρεάδου ἡ στέφανος
οἱ θεοσεβέσταλοι διάκονοι, ἡ ἀνδρέας ἡ γεώργιος οἱ δὲ λαβέστα
ταὶ νοταρίοι, τοὶς ὑποσχεθεῖσι παραδοῦναι τοῖς κάτω πίστεως λιβέλλους

ὁ μὲν οὖν τοῦ θεοῦ λόγος κατὰ τὸν ὅρον τῆς προκειμένης ἀληθείας τῶν θείων γραφῶν, καὶ τὰ ἀβλασφήμητα ὀρθῶς φρονοῦντα περὶ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, καὶ τὰ ἐναντία τούτοις ἀσεβοῦντα καὶ βλασφημοῦντα, ἐν τούτοις ἐστὶν ἰδεῖν. ἐν τούτοις γὰρ ἐπιστήσαντες τὸν νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν, ἐν τούτοις τὸν σκοπὸν τῆς ἀληθείας ἐκλεξάμενοι, ἐν τούτοις τὸν ἀγῶνα τῆς εὐσεβείας ἀθλήσαντες, ἐν τούτοις τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης ἀπολήψεσθε. ἐν ἀγνοίᾳ δὲ καὶ ἀπιστίᾳ καὶ βλασφημίᾳ τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τῆς θείας γραφῆς καὶ τῆς ἀληθείας ἀπολεῖσθε. ἐν τούτοις οὖν ἐστὶν ἰδεῖν τὸν ἀγῶνα τῆς εὐσεβείας καὶ τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης, ἐν τούτοις δὲ καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀσεβείας καὶ τὴν ἀπώλειαν

ἡδιαιρούμενον. ἀλλ' ἑνὰ καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν μονογενῆ θν λόγον
κν ιν χν ὁμολογῶ. οὐ γὰρ θεοφόρου προσῶπου προσθήκην ἁγία
τελὰς ἐδόξασε, καὶ σαρκωθέντος τοῦ ἑνὸς αὐτῆς θυ λόγου. ἀλλ' ἓν
τὴν παρθενικὴν ὑποδύντα τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας
ἐνοικήσαντα σωματικῶς, ὃ ἐξ αὐτῆς σὺν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει σάρκα
ἑαυτῷ ἐδημιούργησεν ἔμψυχον λογικήν τε καὶ νοεράν. διὸ
περ καὶ τοῦ αὐτοῦ τὰς δύο γεννήσεις ὁμολογῶ. τὴν τε πρὸ αἰώνων ἐκ
τοῦ θυ καὶ πρς κν ἀϊδιότητα, καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἐπὶ παρθένου καὶ θεοτό-
κου καὶ σάρκα καὶ πρόσφατον. μίαν γὰρ ὅπερ ἐλέγομεν, γέγονεν ἀνα-
λοιώτως ὅπερ ὁλικῶς. καὶ οὕτως μίαν αὐτοῦ ὑποστασιν ὑπόφασιν πρό-
σωπον καταγνίζω. καὶ δύο πρὸς πρόσωπα διὰ ὑπόστασιν φύ-
σεις. καὶ δύο τοιγαροῦν οὐ δεχόμενος, τὴν ἀπορρητοτάτην σύν-
σεις. ἢ γὰρ κν σὰρξ θεοῦ ἢ τοι καθ' ὑπόφασιν σύνωσις, καὶ τῶν
συγχύσεων καὶ διαιρέσεων ἀποβαλλέσθω. καὶ φυλαττέσθω μὴν ἑκάτε-
ρας φύσεως ἰδιότητα. σὺν πρόσωπον τοῦ θυ λόγου καὶ μετὰ τῆς
σαρκὸς ἀποδέκνυσιν. ὥστε καὶ δοῦλον τοῦ αὐτοῦ σὺν κυρίῳ ἰυ
χῷ φρονοῦντα καὶ θελήματα, καὶ δύο φρονοῦντας ὑπερ ὁμολογῶ,
καὶ δύναμιν τε σὺν τε θελήσεων ἀρίστων καὶ ἐκκρίτων πα-
τρῷων σὺν τῇ φαλάσσῃ ἀναφορᾷ, πρὸς φύσεβέσταν καὶ θεοστή-
κτον ἡμῶν δεσπότιν καὶ μεγαλυνιστὴν βασιλέα, παρὰ δὲ
γαθεωνος τοῦ ἁγίου τὰ καὶ μακαρίου τὰ πατρὸς πρεσβυτέρου
ρώμης. καὶ ἁπλῶς ἃ πᾶσι σὺν πᾶσι φρονοῦντα καὶ σὺμφθεγγομένοις κεφαλαίοις, σὺν τε τῇ φρικωδεστάτῃ ἀναφορᾷ
τοῦ αὐτοῦ ἁγίου τὰ ἀνδρὸς, καὶ σὺν τῇ ἑτέρᾳ ἀναφορᾷ τῆς κατ'
αὐτὸν συνόδου. ἔτι γε μὴν ὁμολογῶ αὐτὸν κν καὶ ἡμῶν ἰν
χν τὸν ἀληθινὸν θν, τὸν σύναναρχον ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ
τριάδος, φρονοῦντα τὰ σκοποῦντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ κῷ τὰς
παθοῦντα τε καὶ παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κῷ τὰς
γραφάς. καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀνελθόντα καὶ καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ
πρός. καὶ πάλιν ἐλθόντα ἐν δόξῃ μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
οὓς θρασιλεύσαντος τέλος. προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ
ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν. δέχομαι καὶ ἀποδέ-
χομαι τὰς ἁγίας καὶ οἰκουμενικὰς πέντε συνόδους. τουτέστιν τὴν
κατὰ νεστορίου τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων. καὶ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ
φυλακτῷ καὶ βασιλίδι πόλει ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων καὶ μακα-

πρεσβύτερον διάκονον ἀρίστων πρεσβυτέρων. καὶ ἐπὶ ἐπισκόπου τὸ πρόσταγμα διάκονον τελοῦντα ἀρίστων πρεσβυτέρων. καὶ ἐπὶ ἐπισκόπου ἰουστινιανοῦ τοῦ ὁσιωτάτου τὸ δεύτερον τελοῦντα ἀρίστων πρεσβυτέρων, σωφροσύνῃ θεοῦ ἐπιστατούμενα, καὶ ἀγάπῃ θεοῦ λαμπόμενα, καὶ ἐλπίδι θεοῦ ἐρειδόμενα, ἀρίστην πρεσβυτέρων σωφροσύνην φυλάττειν καὶ ἀσπάζομαι, τὰ παρ' αὐτῶν ἀρίστων πρεσβυτέρων δεξάμενα καὶ τυπωθέντα. καὶ ὅσα ἐδόξαν τοῖς ἐμοῖς καὶ τέκνοις ἀνατεθεμαλιῶσθαι, ἀποφαίνομαι καὶ ἀναθεματίζω. καὶ πάντας τοὺς μίαν ἐνέργειαν καὶ μίαν θέλησιν κηρύξαντας, ἤγουν τὸν ἀληθινὸν οἰκονομικὸν τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας τριάδος τὰς κηρυσσάντων, ὡς τὸν ἀνοσιώτατον οἰκονομικὸν τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας τριάδος καὶ θεὸν ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν, τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν. τούτους τοίνυν τοὺς δόγματος καὶ ὀρθοδόξου πίστεως χριστιανῶν πάσης πληροφορίαν ἐχούσης, γράφω καὶ ὑποτάσσω. ἰνδικτιῶνος ὀγδόης.

Πρὸς τὸν ἄξιον ὡς ὅσιος τῆς νικομηδέων μητροπόλεως χίας, φοίβῳ ἡγεμόνι πᾶσι τοῖς σωφρονοῦσιν ὑπὲρ τῆς πληροφορίας λιβυήνῃ. καὶ ὁμολογῶ ὡς πρόκειται ὡς περὶ δύο φύσεις, οὕτω καὶ δύο φυσικὰ θελήματα καὶ δύο φυσικὰς ἐνεργείας, ὡς τὸν σωτῆρα καὶ θεὸν ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν, τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ καὶ ἡμῶν, ὡς τὸν ἀνοσιώτατον οἰκονομικὸν τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας τριάδος καὶ θεὸν ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν, τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὑπὲρ γράφω καὶ ὑποτάσσω. ἰνδικτιῶνος ὀγδόης.

Γεώργιος ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ ἀποκρισιάριος θεοδώρου τοῦ ὁσιωτάτου τοποτηρητοῦ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου, ἤτοι αὐτῶν ὑπερθέσεως, ἤγουν μακρύνω. ἰνδικτιῶνος ὀγδόης.

Ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἰουστινιανοῦ τὸ δεύτερον τελοῦντος, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀποκρισιαρίου θεοδώρου τοῦ ὁσιωτάτου τοποτηρητοῦ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἰουστινιανοῦ τὸ δεύτερον τελοῦντος, ἐγὼ ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος διάκονος καὶ ἀπόκρισος τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς ἁγίας θεοτόκου τῆς ἐν βλαχέρναις, ἐπὶ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, ἀπὸ προσώπου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἰουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου τελοῦντος, ἐπιδίδωμι καὶ ὑποτάσσω. ἰνδικτιῶνος ὀγδόης.

Τόμος ε'. Πρᾶξις ια'.

θεοφ# πρεσβυτερ ϗ μοναχ# μονης σωλεγομένης δομεσδε
οικ#, διακ# μένης ὡσαύτως ϗ# πρεσβυτ# ἀνρώμεν. καὶ
θεοδέντωντε ἐν ὁσιοτάτων πελικίων ϗ ὑπατίων ϗ πόντ#
ὁσιωτάτων ϗ θεοφιλεστάτων κατάξιαν, σὺν αὐτοῦ
τοῦ πρώλλουσε κρέτω, προκ# μένη σὺν μέσω τ# ἁγίων ϗ ἀγράφων
χυ τοῦ θυ ἡμῶν διαφέρη, κωνσταντίνος ὁ βεοσεβέστατος ἐπίσκοπος
οἴκουσε, ἐν τῶν θεοσεβεστάτης τοῦ θυ καθολικῆς ϗ ἀποστολι
κῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ϗ πρεσβύτερος τ# θεοσεβεστάτων νο
μικείων τοῦ ἁγίου τ# πεδάρχου, ἐν θεοφυλακτίου τούτης κ# βασιλ
λίδος πόλεως γεωργίου, ἔτι. διακρίνων δὲ ὡς φῆμα τ# τὰ ὀρθὰ
φρονοῦντ# ϗ κηρύσσοντα τὸ δόγμα τῆς ἁγίας καθολικῶν
τὰ ἐν οἰκουμ#, τοῦ ὄντος ἐν ἁγί# πελάδος χυ τοῦ ἀληθινοῦ θυ ἡμῶν,
ἤτε ὑμετέρα θεοσεβὴς φαλίωνη, ϗ ἡ ἁγία ϗ οἰκουμενικὴ σύνοδος,
δος, σὺν ἁγίοις πατράσι, ὡς κ# τ# προλαβοῦσαν πᾶξιν, γεώρ
γιος ὁ θεολαβέστατος πρεσβύτ# μοναχὸς ϗ ἀποκρισιάριος, θεοδώ
ρου τοῦ ὁσιωτάτου τοποτηρητοῦ τοῦ ἁγί# ἱεροσολύμ#, προσκομί
σαντες ἡμῖν τὸ ὑμετέραν θεοσέβειαν ϗ# ἁγί# σύνοδον, τὰ ζωοδόκα
γράμματα σωφρονίου τοῦ σὺν ὁσίοις τὴν μνήμην γενομένου ἀρχι
επ# τ# ἁγί# ἱεροσολύμ# πόλεως, προσενεχθῆναι δὲ μέσον καὶ
ἀναγνωσθῆναι, ϗ# τοῦτ λαβὼν ὑμᾶς ἔδωκεν. ϗ κρῖναι ἁγί
ὀρθόδοξα καθεστήκασι. ϗ ὑποβαλλόμ# πρὸς τὸ παραφαίνων.

Κωνσταντῖν# ὁ θεοσεβέστατος βασιλεὺς, ϗ ἡ ἁγία σύνοδος ἁπάν
γριος ὁ θεολαβέστατος πρεσβύτ# μοναχὸς ϗ ἀποκρισιάριος τοῦ
θρόνου ἱεροσολύμ# τοῦ ὁσιωτάτ# τοποτηρητοῦ, ἐν ὢν μνησθέν
των παρ' αὐτοῦ ζωοδόκ# σωφρονίου ὀφθαλμῶν ἀρχιεπ# ἱε
ροσολύμων, ϗ τὰ αὐτὴν θέντα παρ' αὐτοῦ, ἐν πρόκ#μενα δι' ὧν πρε
σβ#, ϗ ἡ τούτων ἀνάγνωσις γενέσθω. ϗ προσκομίσθη βιβλίον,
ἔχον τὰ σύνοδικὰ τοῦ αὐτοῦ σὺν ὁσίοις τὴν μνήμην σωφρονίου. ὅπερ
λαβὼν ἅγιος ὁ θεολαβέστατος ἀνάγνωστης, ϗ νοήσαντες τοῦ ἁγί
τ# ἀρχιεπ# τ# θεοφυλακτίου ϗ βασιλίδος πόλεως, ἀνέγνω.
ἔχον οὕτ λόγος ὡς ἐπὶ τ# πόντων ἁγίων πατέρων ϗ μακα
ρίων ἀνδρῶν ϗ οὐκουμενικῶν, ὁρθῶς ἁγιασθέντων ϗ πρεσβεύ
σαντων ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας βασιλέων, σωφρόνιος ἀγαθὸς δοῦλος, τ# ἁγί# χυ τοῦ θυ ἡ
μῶν πόλεως. β ἀβοήβαβοὴ παμμακάριστοι. πᾶς μοι φίλον νῦν τὸ
ἡδύ χιον, ϗ πολυτιμ# πρίν προσφιλέστερον, ἀφ' οὗ περ ὄξ ἤκουσ

ἀπαθείας, ὡς πρὸς τὴν βλωθρὰν ἐλπίδα, καὶ χρυσοῦν ἕκαστον τὸν μαργαρίτην τοῖς κύκλοις· βαθὺ μὲν βαθὺ θεοπίσαι. πῶς γὰρ οὐ νοῦν ἔνδοθεν ἄγχιστον, καὶ τοῦ πείνου μᾶλλον ἔνδυον· ἀφ' οὗ περ ἐκ πόλεως καὶ ἀφ' αὐτοῦ καὶ πολίτου καὶ πόλεως ὁ ἐλπίζων· καὶ πολὺ ὁρᾷ καὶ σωζόμενον καὶ κλύδωνα· καὶ τῷ κλύδωνι παρομαρτοῦν τὸ κίνδυνον· ὃ χρὴ οὕτω γὰρ ἔνδοθεν καθορᾶν τὰ ἐνδότατα, πρὸ τῆς τῶν ἐκτὸς πάρεστι καὶ γνώσεις, ὡς ὅταν μὲν πάρων καὶ ἐξόδου τὸ λυπηρὸν καταφαίνῃ· οὕτως ὑμᾶς τοῖς μεθ' ὑμᾶς ἀνοσοῦσι τὸ πόθητον· οὕτως γαλήνη τοῖς μετὰ γαλήνην ἀμειλιχομένοις ἀηδίχαρτος· οὕτως πλοῦτος τοῖς μετὰ πλοῦτον πενομένοις ἐφάσμιος· καὶ πάντα τὰ ἐναντία φυσικῶς καὶ οὐσιωδῶς ποιότητα, ὁποῖα περὶ καὶ πρὸ τῆς ἐνδυτικῆς πάρεστ' ἐφαίνετο· καὶ μετὰ ταῦτα γνῶσιν μνώμενα· καὶ τοῖς αὐτὰ δεδεγμένοις, πολὺ πλείω τὰ οὐ μείω ἀλλὰ καὶ ποθεινότατα καὶ τερπνότατα· καὶ ὃ τοῦ μὴν ἰὼβ ὁ ἀοίδιμος, συμφυᾶ τοῦ λαμπρότατα, διὰ πάρας ἐκαθάρωγμένος, καὶ τὰς ψήφους ὀρθὰς ὀφείλόμενος· καὶ ὃ μὴ καὶ ὃς ἂν ᾖ περὶ τῆς λεγομένης μὴν προφερόμενος· καὶ κοίτην ὀφείλων, ἄπρος κλίνη καὶ ἀδέκαστον· πρὸ ὧν ἐκάνος ὁ ἄθλητὴς φησίν, ὁ ἀδάμαστος τῆς ἥδονῆς τῶν παθῶν μεταβολήσιν, καὶ τῆς λυπούσης ἡδέως ἀνίκλησιν· τίς ἂν μὲ φθῇ καὶ δὲ μὴν ἀλλ' ἐγὼ προαφῆς ἢ μὲ φρῶν, ὧν μὲ ὅτε ἐφύλαξεν· ὡς ὅτε ἡ φλὸξ τοῦ λύχνος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μου· ὅτε ὡς φῶς τι αὐτοῦ ἐπορθρίζουσιν σκότῃ· ὅτε ἦμην ὡς βελτίων ὁδοῖς· ὅτε ὅκε ὡς ἀπὸ σκηνῆς ἐποίῃ τὸ τοῦ οἴκου μου· ὅτε ἦμην ὡς λέων λίαν, καὶ κλωδέμου οἱ παῖδες· ὅτε ἐγένετο τὸ μου αἱ ὁδοὶ βούτυρον· τὰ ὄρη μου ἐγένετο τὸ γάλακτι· ὅτε ὀξεπορθρίζουσιν ὄρθριος ὡς πόλῃ· ὡς ὁ πλούσιος, ἐπὶ θρόνου ὁδίφρος· ἰδόντες μὲν εἰς ἀνίσκοι ἐκρύβησαν· πρεσβύται δὲ ἐπὶ ἀνέστησαν· ἄρχοντες ἐπαύσαντο λαλοῦντες, δάκτυλον ὑπὸ θέντες ὑπὸ στόμα· οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἐμακαρίσαν με· οὐκοῦν ὡς κότως κἀμὲ μακαρίσωσι, σὺν ἰὼβ τῶν περὶ ἆθλον μεγαλωσταῦτα βίος λῶν καὶ ἡσύχιος· καὶ ταπεινότης οὐδένα μὲν νώσκουσα κλύδωνα· τίς ἂν μὲ φθῇ καὶ δὲ μὴν ἀλλ' ἐγὼ προαφθῆν ἢ μὲ φρῶν; ὧν μὲ ὅτε ἐφύλαττεν ἆθλιπτον· ὡς ὅτε ἡ φλὸξ τοῦ λύχνος

αὐτοῦ ὑπερφερείας, ἁρμοὶ βιοῦν τὸ ζωλικὸν ἀκύλειαν τ.
ὅτε ὦ φωνὴ αὐτοῦ ἐπορθόμενον οἰκότητα. ὅτε τὴν ἴσον χὴ ἐπρύγων
τοὺς βότρυας. ὅτε γαλήνης ἐβριθόμενον γεννήμασιν. ὅτε ἀπαρθ-
ξίας ἐπρύφων βλαστήμασιν. ὅτε ἀμεθυστίας ἡ γαλλίων τοῖς
τοῖς ἀνθεσιν. ὅτε ἀφοβίας ἐστεφανόμενον τοῖς καλύξιν. ὅτε ἀν
πραμοσύνης φαιδρώμενον ταῖς χαρίσιν. ὅτε τὴν ὠδηγόν περὶ
ἀσπίλαιον. ὅτε δ' ἀκυμβώνουκ ὀπεὶ ἡρόων τοὺς αὐλακ. ὅτο
τῆς ἀκωλείου τοῦ πλοχῆ πλὴν θαλασσανέπλεον. ὅτε τῆς χθα
μαλῆς ἐπ' ἐμανύμενον τοῖς καλλεσιν. ὅτε τῆς χαμαιπρόφ
δαύτης μαίνα τὸ μελίρρητον ἤθιον. ἄλλος τίς ἰσραὴλ καὶ
αὐτὸς θεωρούμενος. κ τροφὴν προφ ἁρμονικὴν κ οὐσιον,
ἀνθυμογλυς μοῦ καὶ μνώμενος ἀμνώμενος. ἐπ θεῶν οὐ τοῦτον,
κ τούτων πέραν σοφοῦ τοῦτοι δ' ἐς ἐμὲ τὸν πρισσάθλιον, ἀνάγκη μὴ μὴν
κ βία θεοφιλῶν κλῆρ κ' κ θύλακ μονας κ πτ φ λαϊκῶν, τ παύτ
πολιτ τ ἀμ' χῦ τοῦ θεῦ κ ἐκ πόλεις, τ ἀμ ἐμβιασαμὲν κ τυραννίδ
δραστῶν τῶν γαλήνη, οἷοις ἐκοίδαμεν οὐ ὠθήσαμεν κρίμασιν, ἀξιῶ
τοὺς πανημερόσους ὑμᾶς κ προτρέπομαι, μὴ μόνον θύρας καθαρεύ-
ταις πρὸς κῦ ὠθῆσαι κουρεῖν ἐμοὶ βιωτικῶς θαλαττεύοντι, ἀ τοὺς καὶ
κυνδυνεύοντι, κ πτερὶ ξένων μικροψυχίαν ὀκλάζοντα, ἀλλὰ καὶ
θεοπρεπέσι διδάγμασι, ποδηγεῖν πρὸς τ πρακτέων ἁγνείαν
σιν. τοῦτο μὲν ὡς πρέσ κ φύσαντες, τοῦτο δὲ, ὡς ἀδελφοὶ καὶ
ὁμαίμονα. δότε γοῦν ὑμᾶς ἐμοὶ πειθομένους τὴν ἀδελφικῶς
τὰ ἀγαθὰ μαθεῖν, δίκαιά τε τυγχάνοντα, κ μὴ ταῖς ὑμετέραις πο
δηγίαις ἐφέπεσθαι. κ συμπλοκὴν τ πρὸς ὑμᾶς ζήτω ποιεῖσθαι,
λὺ ἡ πίστις σωθεῖ τοὺς ὁμοφρονας. κ ἡ ἐλπὶς σωσθῆναι τοὺς εὖ
θύφρονας. κ ἡ ἀγάπη σωθεῖσα μὴ τοὺς θεοφρονας. ὧν τὸ σχοινίον
τὸ ἓν τέλτον. καὶ κτεῖναν τοῦ τῶν ἐ τ φώνα ἁρετῶν συμπλεκόμενον.
οὔτε λύσιν ὑπόσχοι, οὔτε ῥῆξιν ὑφίσταται. οὔτε χωρεῖς μὴν παραδύ
χει. ἀλλ' ἔστιν ἁληθῶς ἀδιάῤῥηκτον. ᾧ σὺν σωφρονοῦσι φαν τ' τὴν
πλοκὴν αὐτοῦ πλουτοῦν τ' τὴν ὄνησιν. ἐπ δέ τις ἀποστολικὴ κ ἁρ
χαία παράδοσις, ἐν ταῖς κ' πόλεσιν οἰκουμένων ἁγίας ἐκκλησίας
ἅς κε κράτηκ, οἱ πρὸς ἕτερα χὶ φέρομενοι, τοῖς πρὸ αὐτ ταῖς ἕτερα
χὶ χαρίζοιτο, πάντως ἂ λίκριν ὡς ἀναστρέφειν, ὅπως φρονοῖεν κ, ὅ ὡς
πάσης ἔχοιεν, λὺ παῦλος αὐτοῖς ὅσοι φώτατος ἁγὰν ἀσοφαλῶς
παραδέδωκεν, ἵνα μὴ δὲ κενὸν τὸ δρομεῖν δοκῶσι τοὔχοιεν, κενὸς

γὰρ αὐτοῖς ἅπας ὁ δρόμος ἐγίνετο, ἀδιακωλύτως καὶ κατὰ τὴν
πίστεως, ἐξ ἧνος γὰρ ὀθεοπρέπτου, ὅθ' ὑφωνῶν ἀκροασάμενος
καὶ ὁ ἱερὸν αὐτὸν ἐσχηκὼς παιδευτήριον, καὶ παραδιδάσκουθεωρὸς
γενόμενος πρόωρος, καὶ ῥηματων ἐπρόις ἀρρήτων ἀνοίς πυθό
μενος, ἐδεδίᾳ καὶ ἔτρεμε, καὶ ὡς αὐτὸς φησὶν ἐπεφοβήτο, μὴ πως ἀπὸ
κηρύξας χὺ τόσω τηλικοῦτον κήρυγμα αὐτὸς ἀδόκιμος γένῃ, ὅθεν καὶ
ἱεροσολύμοις ἀνήρχετο, ὅχὺ μαθητὴς ἐποπώτιος, καὶ τοῖς πρὸ αὐτοῦ
φήταις μαθηταῖς ὑπεκλίνετο, καὶ τὸ διδαχθῆναι ἃ ὅπερ ἐκήρυττε διδάσκειν,
τοῖς δ' ἄλλων δοκοῦσι προύχειν ἐμφανέστερος ἦν, καὶ κοινωνοῖς αὐτῆ ἐποι
ήτο τοῦ διδάγματος, τὸ ἀσφαλὲς ἑαυτῷ μηχανώμενος, καὶ τοῖς μεταὺ
τὸν δεχομένοις αὐτοῦ τὰ διδάγματα, καὶ τύπος ἅπασι θεῖος γενόμενος
ἀδελφὸς, τοῖς ἀκολουθεῖν αὐτοῦ βουλομένοις τοῖς ἴχνεσι, τούτω
τοι γὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς τῶν ἑῴων δουλοῦντες, καὶ νόμον ἡγούμενοι κάλλι
στον, πᾶν τὸ τοῖς παλαιοῖς πρεπόντως γινόμενον, ἀποστολικῶς μᾶλλον ἢ
κρατηθὲν ἐγχειρήματι, τὸ ὅπως ἐχόμεθα πείθεσθαι γραφαῖς,
καὶ τοῖς θεοσόφοις ὑμῖν πρόσεδοκιμῶ ἀποφήνομαι. ἵνα μὴ ὄφελος
μεταπεθέντες ἀγῶνα ὅπερ ἡ λοιπὸς ἔθεντο δόξης, οὐδὲ λό
κρίνειν μόνον ἢ δόσιν ἀπὸ τῆ νόθων τὰ δόκιμα δόγματα, ἀλλὰ
καὶ προσθεῖναι πληροῦν τὰ λίποντα, διὰ τῆ ὑμῖν πεῖσαι ἀμαυρὸν δὲ
γαμένοις ἀκριβεῖς καὶ ἰσχύοσιν. ἐκ ἀνάγκης λέξων ἐλθόντες,
ὅπερ ἀπαρχὴς ἐν ἐκκλησίαις τὴ ἁγίαι καθολικὴ τε λθῆς καὶ
τραφῆς, ἐκ μελαθήκα. καὶ ὃ ἔτι ἀπαρχὴ φρονεῖν ὀνύχων τὸν
ῥᾴλην φόν. καὶ κηρυττόν των ὑμῖν θεοπνεύστων ἀκήκοα ..

+ ἐκ θεσις τῆς πίστεως, τοῦ ἁγίοις σωφρονίου, πρωτάρχου ἱεροσολύ μων.

Πίσθω τοίνυν μακάριοι, καθάπερ ἀρχὴν θεν πεπίσθηκα, εἷς εἶναι θεὸς
πρᾶτος πάντων κράτορας. ἄναρχον πάντων τῆ ὑπάρξεως καὶ ἀίδιον. πάντων ὁρᾶ
τῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητήν. καὶ εἷς εἶναι κὺ ἰν χν τὸν υἱὸν τοῦ θῦ τὸν
μονογενῆ. τὸν ἀίδιον καὶ ἀπαθῆ ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντα τοῦ θῦ καὶ
πρὸς. καὶ δι' ἄλλων ἀρχῶν, ἢ τὸν πρᾶ γινώσκοντα. ἀλλ' οὐ δ' ἄλλοθεν
ποθὲν ἢ ἐκ τοῦ πρὸς τῆ ὑπὸ φασιν ἔχοντα. φῶς ἐκ φωτὸς ὅλου οὐ
σίον. ζν ἀληθινὸν ἐκ θῦ ἀληθινοῦ, σοφὸν ἀίδιον. καὶ εἷς εἶν πρᾶ
ὄμον, τὸ ἐκ θῦ πρὸς ἐκπορευόμενον. τὸ φῶς καὶ ζν καὶ δύναμιν ἀίδιον. ὅμοούσιόν τε καὶ ὁμό
μενον. καὶ ὃν ἀληθῶς πατέρα καὶ σοφὸν ἀίδιον. ὅμοούσιόν τε καὶ ὁμό
φυλον, καὶ ταὐτησοῦν καὶ φύσεως. ὡσαύτως δ' καὶ θεότητος. τελα
δὲ ὅμοούσιον καὶ ὁμόπτιμον καὶ ὁμόθρονον. σωφρονῶν καὶ σοφὸν
καὶ ὁμόδοξον, εἷς μίαν σεμνὴν κεφαλαιουμένων θεότητα. καὶ εἷς μίαν

σωματικὴν καὶ νοερὰν καὶ ἀόρατον, ἀόρατα προσωπικῆς ἀναλύσεως, καὶ ὑπο
στατικῆς ἐκτὸς σωματικῆς. τελικὰ ἀμοναδικὴ πρόθεσις, καὶ μονα
δικὰ ἀντιτελικὰ δοξαστικά. τελικὰ μὲν, ταῖς τελικαῖν ὑποστάσεσι· μο
ναδικὰ δὲ τῷ μοναδικῇ καὶ τῆς θεότητος. ἢ πεμονάς τελικὰς ἀδιαιρέτη, ταῖσ
προσωπικαῖς ἐστὶν ὑποστάσεσιν. ἢ πεμονὰς μοναδικὰς, πολυπλ ἐκ
τὸς ἐστὶν ἀδιαιρέσεως. καὶ ἢ μὲν, ἀδιαίρετον ἔχει διαίρεσιν, καὶ ἀσύγχυτ
φέρει σύγχυσιν. διαιρουμένη γὰρ ταῖς ἀδιαιρέταις ὑποστάσεσι, καὶ
ἀδιαιρουμένη ταῖς προσωπικαῖς ἑνότησι, τῶν τοιούτων οὐσιῶν καὶ
φύσεις ἥνωται, καὶ πολυπλῆ μεμερισμένου προσίεται. ἢ πεμονὰς, ὅλη ἀδι
αίρετός ἐστι καὶ ἄζυγος, καὶ πάσαν φθάνει καὶ ὑπερουσίαν ἀδιάστατον. ὡς
γὰρ ἓν καὶ ἄζυγος, καὶ πάσαν φθάνει καὶ ὑπερουσίαν ἀδιάστατον. ὡς
κηρύττεται· καὶ ὅλη τελικὰ προσώπων γίνεται σκέπη. καὶ ὡς ΚΣ ἓν μὴ
ἀναμένει, ὅτι καὶ κοινότης μία βεβαίως διέγνωσται, καὶ ὅλη τελι
κὴ ὑποστάσεσιν ὁδήγησεν. οὕτε καθὸ ὡς ΒΣ ὅ ἐστι, καὶ μία θεότης ἐστὶ
διαιρουμένος, καὶ ὡς πρὸς θεοὺς μεριζόμενος, ἢ ὡς πρὸς θεότητ
ἀκφερόμενος. οὕτε καθὸ ΘΣ ΚΣ, ὅ ὡς ΚΣ διιστάμενος, καὶ ὡς κυρι
πρὸς ὕδρωπόμενος, ἢ κυριότητ πρὸς πλατυνόμενος. ἀφανῶ
τὸ δὲ τερπνὸν ἓν, ὡς ἀνίσους θεοὺς, τὸν ἕνα καὶ τὸν τέμνων. καὶ
ὡς ἀνομοίους θεότητας, τὴν μίαν μεριζόμενον θεότητα. καὶ ὡς ὑφορώμενος
πρὸς κοινότητας, τὴν μίαν διιφανῆ κοινότητα. οὕτε καθὸ τελικὸν ὅ ὡς
ΘΣ ἐστὶ καὶ γνωρίζει, καὶ ὑποφαίνος πρὸς καταπλήττει καὶ ὡς τέλειον πρε
σβεύει πρόσωπα, καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα λέγεται, σωφρονούμενος
ἢ σωφρονιζόμενος ἢ σωφρονίζων, καὶ ὡς μὴ ἑαυτὸν σωματόφω
νον πρόσωπον. σω
ματικὸν καὶ ἐκ ἐστὶ συγκρίνων ἀκαθαρσίαν, καὶ ὡς ἐστὶ συγκρί
βρωμιανὸν τοιαῦτα, ὡς μίαν τὰς πρὸς ὑποφάσεις συγχέοι
ὑποφασιν. καὶ ἐκ ἐστὶ πρόσωπον τὰ τέλεια συμφύρον πρόσωπον· πρὸ
γὰρ τελείας ὧν δεσποτεῖ φαίνοι, ἢ πρὸς ἓν καθ' ὕλας ἢ τελείας σω
χθήσεται προσώπων, καὶ πρὸς μίαν δραμεῖ συγκεχυμένην ὑπόφασιν.
ἢ πρὸς μονὰς ὧν μονωτικὸν φαίνοι, ἢ πρὸς οὐσιῶν πρὸς ἢ μονὰς ὀξυχθήσεται
καὶ πρὸς φύσεις πρὸς πλατυνθήσεται, ἀσεβὲς γὰρ παράδοξον δόξοις
ἑκάτερον. καὶ πάντη δ' ἀσεβῆ ὀξὺ κλίνει, τό τε μοναδικὸν καὶ καθ' ὑπόφα
σιν, τό τε τελικὸν ἐν ταῖς φύσεσι. τὸ μὲν γὰρ, πρὸς ἰουδαϊσμὸν
θήσεται ἀποφέρει, καὶ ἑαυτῷ σωματοφόρον τὸν λέγοντα. τὸ δὲ, πρὸς
ἑλληνισμὸν σκολιέται, καὶ ἑαυτῷ σωματοκολίβρωμα φάσκοντα. καὶ
ἢ πάντως σὺν ἀμφοτέροις ἐστὶν ὅπου τὸ μοναδικὸν σωματοφθεγγόμενος, ἢ ἀ

ἔχουσα, ἀδιαίρετος μένουσα καὶ ἄτμητος οὐσία καὶ φύσις. ὡσαύτως οὐκ
θεότητι· καὶ διὰ τοῦτο οὔτε πρὸς θεοὺς λέγομεν, οὔτε πρὸς φύσεις ὡς τὴν
τριάδος δοξολογοῦμεν· οὔτε πρὸς ἐπάντησιν οὐσιῶν κηρύττομεν· οὔτε πρὸς
ὁμολογοῦμεν θεότητας, οὐδὲ μοναδικῶς ἐπάντησε προσκηρύττεται, ὡς πλή-
θος ἀκφέρουσι σφίσιν· ἢ τινὰ τὴν αὐτὴν διαιρουμένην ἑνότητα·
οὔτε οὐ πρὸς τινὰς θεοὺς ὡς φαμεθα· ἢ πρὸς τινὰς φύσεις· ἢ πρὸς τι-
νὰς οὐσίας· ἢ πρὸς τινὰς θεότητας οἴδαμεν, οὐδὲ μοναδικῶς· οὐδὲ προσε-
νεῖς· οὐδὲ μοναδικῶς· οὐδὲ προσοδικῶς· ἀλλ' οὔτε ὅλως θεοὺς, ἢ φύσεις ἢ
οὐσίας ἢ θεότητας ἐγνωκέναι, ἢ μιᾶς οἴδαμεν· ἀλλὰ μίαν τὴν ἔχοντα
ἢ φρονοῦντα ἢ μιᾶς ὄντας, τοῖς ἀναβέλλουσι βάλλομεν· μίαν ἀρχὴν,
μίαν αἰτίαν, μίαν θεότητα· μίαν βασιλείαν· μίαν δύναμιν·
μίαν ἀνδρίαν· μίαν ἐνέργειαν· μίαν βούλησιν· μίαν θέλησιν· μίαν δε-
σποτείαν· μίαν κίνησιν· εἴτε δημιουργικὴν ὄντων ἁπάντων δημιουργικὴν,
εἴτε προνοητικὴν· εἴτε σωτηρίας ἕνεκα σωτηρικὴν· μίαν κυριότητα· μίαν
βασιλειότητα· καὶ ὅσα ἄλλα μοναδικὰ καὶ ἀσύζυγα τῆς οὐσίας καὶ φύσεως,
ἐνεργείαις ἐπὶ προσωπικῆς ὑποστάσεσιν· οὔτε τὰς ὑποστάσεις συγχέον
τες, καὶ μίαν αὐτὰς ὑπόστασιν ἀρνοῦντες· οὔτε οὐσίαν μίαν μερίζον
τες, καὶ οὐσίας αὐτὰς κατατέμνοντες· καὶ μίαν διὰ τοῦτο διαιρῶν
τες θεότητα· ἀλλ' ἕνα θεὸν εἶναι θεότητος ἐνεργείαις λαμ-
βάνοντες· καὶ πρὸς ὑποστάσεις καὶ πρόσωπα, ἐνθεότητα μιᾶς ἀμερίστου
διὰ τοῦτο, πλῆθος θεῶν οὐκ ἔστιν· πλῆθος θεῶν οὐκ ἔστι τὸ πρῶτον τὸ ἄγιον·
ἐπὶ δὲ αὐτῶν καὶ μίαν ἕκαστον προσώπων ἀμέριστον καὶ ἀνελλιπῆ, καὶ
πλήρη ἐχούσης θεότητα· καὶ ὡς μὲν θεὸς, τὸ αὐτὸ καθέστηκεν ἕκαστον καθ' ἑαυ-
τὸ θεωρούμενον· τοῦ νοῦ χωρίζοντος τὰ ἀχώριστα· ὡς ὁ πατὴρ καὶ
καὶ πρῶτος παράκλητος, ἕτερον καὶ ἕτερον καὶ ἕτερον λέγεται· καὶ τοῦτο ταῦτα
τοῖς θεολόγοις κηρύττεται, θεὸς καὶ θεὸς καὶ θεός. ἀλλ' ἓν τὰ τρία θεός· οὐ
γὰρ ἄλλος θεὸς ὁ πατὴρ, οὐδ' ἄλλος θεὸς ὁ υἱὸς, οὐδὲ ἄλλος πάλιν θεὸς τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἐπὶ μηδὲ ἄλλη φύσει ὁ πατὴρ, μηδὲ ἄλλη φύσει ὁ υἱὸς· μὴ
δὲ ἄλλη πάλιν φύσει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· τοῦτο γὰρ καὶ τὰς πολλοὺς καὶ διαφό
ρους θεοὺς ἐκτενεῖ· καὶ τὰς πολλὰς καὶ διαφόρους ἐκτενεῖ θεότη
τας· ἀλλὰ θεὸς μὲν ὁ πατὴρ, θεὸς ὁ υἱὸς· ὁμοίως θεὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὡς
μιᾶς ἀμερίστου καὶ ἀνελλιποῦς τὰ τρία πρόσωπα πληροῦσης θεότη
τος· καὶ ἐν ἑκάστῳ ὅλοις ὅλικῶς καὶ ὁλοτελῶς· θεότης γὰρ μερισμὸν
οὐκ εἴσεται· καὶ ἐν τοῖς τρισὶ προσώποις πληρωτικῶς καὶ ἐν τρισὶ,

οὐ μέρεσι τοῦ. ἢ γὰρ ὡς μέρος πληροῦσι τὰ πρόσωπα· ἀλλ' ἓν ἑκάστῳ
τῶν πληρεστάτως ὑπάρχουσι. καὶ μία μεμόνωται, καὶ ἐν προσώποις
τελείοις διαφαίνοιτο· καὶ πρόσθεσιν τῶν πληρεστάτων ἐστὶν
καὶ ἐν τελείοις ὑποστάσεσιν. ἵνα μὴ σωματικώτερα παθη διαίρε
σιν, ὅτι τῶν ἀπαθὴς καὶ ἀσώματος καὶ παντὸς καὶ πάσης τὰς κτίσεις
ἰδία· ἔστιν οὖν μία τοῦ εἶναι θς ὁ πτηρ, καὶ οὔτε υἱὸς οὔτε πνα ἅγιο[ν].
ἀλλ' ὅπερ ὁ υἱὸς καὶ τοιοῦτον ἐστὶ καὶ κατὰ φύσιν, τοῦτο καὶ τὸ πνα τὸ ἅ[γιον].
μον. καὶ ἔστι μία τοῦ εἶναι θς, υἱὸς ὁ υἱός· καὶ οὔτε πτηρ οὔτε πνα πατὴ[ρ]
ρ τὸ ἅγιον. καὶ ἔστι μία τοῦ εἶναι θς πνα ἅγιον, τὸ πνα τὸ ἅγιον· καὶ οὔτε πτηρ
θεωρούμενον, ὅτε υἱὸς λαμβανόμ[ενον]. ἀλλ' ὅπερ ὁ πτηρ καὶ τοιοῦτόν ἐστι πᾶ
πάθη, καὶ ὅπερ ὁ υἱὸς καὶ κατὰ φύσιν ἀμήχ[ανος]· τὸ μὲν, διὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν τῆς
οὐσίαν ταυτότητα καὶ τὸ συμβήνες τὴν ὑπάρξεις· τὸ δὲ, διὰ τὰς ἑτερο[τ]ήτας
τοῦ ἰδιότητα, καὶ τὸ ἀσυγχύτως ἕκαστον χαρακτηριζόν τὴν πρόσω[π]ον
ἰδιωτικὸν ἀνόμοιον. ὡς περ γὰρ τὸ θς ἕκαστον ἀμετάπτωτον τὸν κέκτη
ται, οὕτω δὴ καὶ τοῦ προσώπου χαρακτηριστικὸν τὸ ἀμετάβλη
τον καὶ ἀμετακίνητον λέλαχε· καὶ αὐτῷ καὶ μόνον προσοῦσαν καὶ ἀλλ[ων]
προσώπ αὐτὸ διακρίνειν, καὶ ὅλως φυσικὸν καὶ ὁμότιμον, ὅλως οὐσιῶ[δες]
τε καὶ ὁμόθρονον, τελειάδα πᾶσαν ἀσύγχυτον· τελεία οὖν ἡ τελείς, οὔτε
λεῖα μόνον τῇ τῆς θεότητος τελειότητι, ἀλλὰ καὶ ὑπερτελὴς καὶ ὑπέρθεος,
δόξη καὶ ἰδιότητι καὶ βασιλείᾳ, μὴ μεθεξομένη μηδ' ἀπαλλοτριουμένη.
οὔτε οὖν κτιστόν τι ἢ δοῦλον ἐν τῇ τελειάδι· οὔτε ἐπίκτητον, ὡς πρότερον
μὴ ὑπάρχον νῦν δὲ ἐπιγενόμενον· οὔτε οὖν ἐλλείπει τι υἱὸς, ἵνα τὸ
υἱὸν πνα· ἀλλὰ πρεπὸς καὶ ἀναλλοίωτος αὐτὴ τελειάς· καὶ περὶ μὲ
τοῦ ὁμοουσίου ἰδιότητα καὶ ἀρχικὴν καὶ πάντων δημιουργικὴν καὶ βασι
λίδος τελειάδος, τὸ ὅπως φρονεῖ καὶ δοξάζει καὶ σέβομαι, ὡς ἐν βραχέσιν
ἐπαθῆν, δῆλον ὑμῖν καταφεύσθω καὶ· οὐ γάρ τι πλέον σπουδὴν τῶν
τῶν φάναι, τὸ σπουδαῖον ἀλλαχοῦ τοῦ τοῦτο. ὅπως τε καὶ περὶ τοῦ
υἱὸς τῆς αὐτῆς πανσέπτου τελειάδος θεολόγου καὶ υἱοῦ, φιλανθρώπου τε καὶ πα
ραδόξου σαρκώσεως, ταυτὸν ὀφθεῖν ὑπὲρ τελείας ἑνώσεως καὶ πρὸς τὴν ὑμῶν
πίστιν, θεϊκῆς καὶ θεοπρεποῦς καταβάσεως ἔχω καὶ φρονεῖ, καὶ κηρύττειν ἐκ
πρώτων ἁγίων καὶ καθ' ὑμᾶς θεοπνεύστων παρέλαβον, ὡς ἐν τῇ ἀληθείας
αὐτῆς τῆς σαφηνείας τὰ σύμπαντα, γράμματος τὴν τὸ σωτηρικὸν, πράξεων
ἐκτίθεμαι· καὶ πρὸς τὴν ἐκπεμπόντων τῶν σοφῶν ἀκρόασιν· πιθανὸν
καὶ περὶ τούτου σφόδρα τοῦτο, ὡς ὁ θς λόγος ὁ τοῦ πρς μονογενὴς υἱὸς, ὁ πρὸ

πάντων τῶν αἰώνων καὶ χρόνων, ἀπαθῶς ὑπὲρ αὐτοῦ γενηθῆς τοῦ θυ
καὶ πρς, οἰκονόμησον καθ' ἡμᾶς ἔλεον τοῦ ἀνθρωπίνου καὶ ὁλι
σθήματος, ἐκκόπτων θελήματι καὶ τῇ βουλήσει τοῦ φύσαντός σε, καὶ
συνευδοκίᾳ θείᾳ τοῦ πνς, πάλιν μὴ χωρισθῆς τοῦ γενομένου
σε, πρὸς τὴν παλαιάν σε καταβέβηκεν· ἔστι γὰρ ἔτιν ὡς πρὸς
τὴν αὐτὴν βουλὴν τῶ πρὶ καὶ τῶ πνί, οὕτω καὶ οὐσίας ἀπόρρουν καὶ φύσεις.
πρὸς μηδεμίαν οὐδαμῶς ἀνεχόμενος, ἢ τὴν καθ' ἡμᾶς τοπικὴν μετα
βάσεις· καὶ φύσιν ὁρᾶν ἐπὶ ὧν θεὸς θεϊκὴν συνέρχεται· καὶ μὴ πρὸν
ἧς δὲ ἀπορρόγαμον παρθενικὴν ἁγνότητι, μᾶλλον τὴν
ἀμὴ καὶ φαιδρὰν καὶ θεόφρονος καὶ πάντος ἐλευθέρας μολύσματος, τὸ
τε κατὰ σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, σαρκὸς ὄδασαρκος καὶ μορφοῦ
τὸ ἄμορφον, ὃ καλοῦσιάν θεὸν ὅσον δὲ σχῆμα καὶ εἶδος, ἀμόρφωτος·
καὶ ἀσώματον καθ' ἡμᾶς ὃ ἀσώματος· καὶ ἄνους κατὰ ἀνθρώπων
γένεσιν, ὃ ἀπὸ θεηγενοῦς ἐλόμενος· καὶ μεθ' ἡμᾶς καὶ λιτὸς ἁμάρτητος, ὁ τοῦ παν
δὸς πρς ἀμόλυντος δέκνυσι· καὶ ὁ ἄλυπρος, ἀνθρώπινον θεϊκῶν κατα
δέχεται· οὐφαντασία ταῦτα γινόμενος ἔπαθεν, καθάπερ τινὲς
καὶ οὐ λέγειν τίνοις δοκεῖ τοῖς παράφροσιν· ἀλλ' ἀληθῆ καὶ πρᾶγμα
τι ὅλον ἑαυτὸν κενοῦν πεφυκὼς καὶ οἰκείωθῆναι· καὶ ὅλον πρὸς
λαβεῖν τὸ ἡμέτερον φύραμα· σὰρξ καθ' ἡμᾶς, τὴν ἡμῖν ὁλοούσιον· καὶ
ψυχὴ λογικὴ ἡμῖν, ἐπὶ ψυχαῖς ταῖς ἡμετέραις ὁμόφυλον· καὶ νοῦν,
νοῦν τῶν ἡμῖν παραπλήσιον· ταῦτα γὰρ ἄνους ἐστὶ καὶ γινώσκει, καὶ ἄνους
κατὰ ἀνθρώπων γέγονεν· ὃ ἐξ αὐτῆς ἄκρας, τῆς ἐν παρθένου τῆ πανα
γίας συλλήψεως· ἄνους γὰρ ἡμᾶς ἐζήτει ἐνεβούλετο· ἵνα τῶν ὁμοίων
ὢν ἀκαθάρτων τὸ ὅμοιον· καὶ τῶν συμπαθῶν, τὸ συμπαθὲς ἀναδείξῃ· καὶ τῶν
συμφυῶν, τὸ συμφυὲς ἐκλαμπρύνῃ· διὰ τοῦτο παρθένος ἁγία λαμ
βάνεται· καὶ σῶμα καὶ ψυχὴ ἁγιάζεται· καὶ οὕτως ὑπουργὴ τῆ σαρκώ
σει τοῦ κτίσαντος, ὡς καθαρὰ καὶ ἁγνὴ καὶ ἀμόλυντος· σαρκοῦται γοῦν
ὁ λόγος καὶ θς τὸ ἡμέτερον· οὐ προπλασθῆναι σαρκὶ σαρκὶ σωματο
μένος· ἢ προμορφωθῆναι καθάπερ τὸ προϋποφανῆναί ποτε πρὸς πλε
κόμενος σώματι· ἢ προϋποφανῆναι ψυχῆσιν ἢ θέμενος· ἀλλὰ
τότε τοῦτοις παραφθαρμένοις πρὸς ὕπαρξιν, ὅτε αὖ τοῖς ὅλο
γος καὶ θς φύσει καθ' ὁμοίωσιν ἐπέθετο· σύγχρονον ἔχον τὸν τὴν ὕπαρξιν
τὴν ἕνωσιν· καὶ οὐ πρὸ τῆς πρὸς τὸν λόγον ἀληθοῦς τῆς συμβάσεως, καὶ
θέωσιν γενόμενα πώποτε· ἢ τινος ἀνοὐ καθ' ἡμᾶς ἑτέρου τὸ παρὰ
πᾶν ὑπάρξαν τα· ἀλλὰ σώδρομον ἔχοντα τὴν φύσιν τοῦ λόγου σῶμα

βαλοῦσα ὑπαρξιν· καὶ ὀκτάμηνος οὐδὲν ὡς ἐν ὀφθαλμοῦ ἐλλιπὴς, ταυτὸν
προτερεύουσαν ἔχοντα, ὡς παῦλος ὅσα μὲν σαυτῆς βουλὴ καὶ γνώμη ἐστὶ
εἰος· ἅμα γὰρ σαρξ, ἅμα θεοῦ λόγου σαρξ· ἅμα γὰρ ὑπόστασις λογικὴ
ἐν αὐτῷ γὰρ, καὶ δι' αὐτὸν ἔσχε ὑπαρξιν· ἅμα γὰρ τῆ συλλήψει τοῦ
λόγου, ταύτὸν παρήχθη πρόσωπον, καὶ ἵνα ὡς θεὸν καὶ ἄνθρωπον
σιν, ἅμα τῷ πρόσωπον ἄγεσθαι, τὸν ὁίτινος ἀληθῆ καὶ ἀμείωτον.
ὑπὲρ τοῦ παρόντος ἀεὶ ἐχόμενον, μήτε προτὸν δεχομένου καὶ σύγχυ
σιν· ὑπὲρ τοῦ παρόμενα, καὶ ἐν αὐτῷ σωζόμενα, καὶ αὐτῷ ζωὴ
θέμενα· καὶ χρόνου δένα τὸ ζῶν ὅλον τοῦ κάλλους προτε
ρεύοντα φέροντα, τῆς πρὸς αὐτὸ ἀσυγχύτου τε καὶ ἀμειώτου ζω
θέσεως· ἐκ τοῦ ὧν ἀληθῶς καὶ παρθενικῆς αἵματος, τῆς παναγίας ἀχράν
του παρθένου μαζῆς, ὅλόγος σαρκωθεὶς καὶ τὸν ἀληθῆ ἄνθρωπον,
παρθενικὴ γαστέρι κυοφορούμενος, καὶ τὸν χρόνον τε πληρωκὼς
τῆς ἐννόμου κυήσεως· ἐν πᾶσι τοῖς φυσικοῖς καὶ ἁμαρτίαν οὐφεί
ρασι, τοῖς ἐν τοῖς ἡμῖν ὁμοιούμενος· καὶ ἡ μήτηρ ὄντως παρθένος
ὡς παρθένος ἐκύησε, τίκτει θεάνθρωπον ἕνα τῶν σωμάτων· ὡς καὶ
τῶν ὁ καὶ τῷ σχήματι φυχὴν λογικὴν καὶ σῶμα τὸν ἔχοντι, ὥσπερ
αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ καὶ ὁ ἕτερος, λογικῶς ἐνεφύχωσε πνεῦ· καὶ παρθένον
τηρεῖ γεννήσασαν· καὶ θεὸν αὐτὸν καὶ ἀληθῶς ἀνθρώπους,
κἀν νεφέλιος ὁ παράφορος ῥήσεται, καὶ τοῦτο τὸ θεοπρεπὲς φραστόπε
δον δακρύει καὶ φιλεῖ καὶ ὁδύρεται, καὶ σὺν ἑκάνω πάλιν παράπτεται·
θεὸν γὰρ ἰῶν ὅλον παρθένου μαζῆ πικτόμενος· καὶ δίδυμον ἀνδρὶ
ἅμα καὶ χρονικῶ προσδεχόμενος γέννησιν, μετὰ πρώτων αὐτοῦ
ζῶν ἴδιον, ἐκ πρώτου φυσικῶ καὶ ἀνέκφραστον γέννησιν, καὶ σε σαρ
κωμένος ἐπίκτητο, διὰ πρὸς ἡμᾶς τὸς σαρκικὴ ὁμοιότητα· ὅλος
θεὸς ἀνθρωπούμενος· ὅλος ὅλος προσφανόμενος ἀνθρ· πλήθος θε
ὅλος ὅλος μενος κόμενος· καὶ πλήθος ἀνθρ ὅλος ὅλος μενος ἐχόμενος· ἐκ
δύο γὰρ φύσεων, ἔσχε σιν, θεότητος καὶ ἀνθρωπότητ· καὶ ἐν δύο
πλήθος ἐμενοεἰχε φύσεσι, θεότητί τε καὶ ἀνθρωπότητι· οὔτε γὰρ
τῆ σύσει προπίπτει ἡ φύρωσε μεσίτευσεν· οὔτε τῆ διαφορᾷ καὶ δυ
άδι μορφῆ ἢ τοι φύσεως ἀνῃρέθη σιν, διαίρεσίς τις ἢ τομὴ
ἀφεκρίνετο· καὶ τοῦτο μὲν λυπῆ μελῳδότα νεφέλιον, ἐκ δὲ νοδὲ,
τὴν δυσχῆ κακόφρονα· τὰ γὰρ καθ' ὑπόστασιν ἀλλήλοις συν
ωμένα, οὔτε προπίπτει δέχε, οὔτε μενοεἰς ἐν διαίρεσιν· οὔτε
συγχύσεσι δὲ τὰ ἴδια· οὔτε τομῆς λαμβάνῃ τὰ σύμβολα· ὅπερ ὡς

ἔοικε δὲ τοῦτο μὴ ἀπορῶν καινοτόμος, ἢ τὴν καθ' ὑπόφασιν σύγχυσιν
καὶ μαθόντες δι' ὧν ἐροῦμεν, καθ' ὃν λόγος σὲ σαρκοῖ, ἢ ἣν σὰρξ ἐμέ
γνωσις ἢ ἕνωσις ἀμεταβλήτως τε γέγονε, ὅμως, εἰ τὸ τῆς ἀναλύσεως
αἰσθανόμεθα πλῆθος· οὐδὲ, εἰ τὸ τῆς διαιρέσεως καταφέρεται ἀφορ-
μὴν· ἢ διὰ τοῦτο, ὅμως, φθόγγῳ καθομολογεῖν τὸ δυϊκὸν τῆς φύσε-
ως οὐδὲ, μίαν καθομολογῆν τοῦ θεολόγου φύσιν σεσαρκωμένην,
φήσει· ἢ ἢ μίαν αὐτοῦ σεσωθῆναι λέγειν ὑπόφασιν δέδοικε· φόβον
οἱ δραπέται φοβούμενοι, οὐ φόβος οὐδὲ πολίτης· ἢ μᾶλλον ὁρῶ
μᾶλλον φρονήματι, εἰ ἕκαστον τούτων παρηλλαγμένον ἐν ἀγοίαις,
ὡσὶ εἰ πεπρωμένοις βλέπειν ἐφῶντες ἀδήλοις, ἢ καθ' ὑπόφασιν
τοῦ λόγου πρὸς σάρκα εἰ ὄξει, εἰ σύνοιαν, ἢ ἕνωσιν, καὶ ῥητὸν
μὲν σύμβασιν· ἢ εἰ αὐχεῖν ἢ ἦθος, εἰ σάρκα θεὸν λόγον πρεσβεύομεν·
ἢ μίαν αὐτοῦ εἰ ὑπόφασιν λέγομεν σεσωθῆναι· ἢ εἰ δοκοῦμεν ἀντὶ
χορδὴν φύσεσι· ἢ δύο τοῦ αὐτοῦ θεοῦ λόγου γεννήσεις πρεσβεύ-
μεν μὲν εἰ θεοῦ πρὸς, ἰῶ ἢ ἀχρόνου ἢ ἀϊδίου οἰδαμεν· ἢ δεύτε-
ρον, εἰ ἐκ τῆς θεοτόκου μήτρας, ἰῶ ἢ πρόσφατον ἢ χρονικὸν ὡμολο-
γοῦμεν· ἢ μὴ τοῦ θεολόγου φύσιν ἐπαύτου σεσαρκωμένην δοξά-
ζομεν· ἀλλ' οὐχ ὡς ἀπολιναρίου ἢ δύστροπος λέγουσιν·
ἀλλ' ὡς ὅσοις ἡμῖν παραδέδωκε κύριος, ἢ τὰς φύσεις οὐ
ξεσθαι φάσκομεν ἰδίας· ἢ εἰ εἰ ἓν μέν διαφορὰν ἀπομένομεν·
εἰ ὡς φυσικὴν λεγομένην ἢ οὐσιωδῆ ποιότητα, σύνοιαν δὲ
δένομεν ἢ οὐσιωδῆ ποιότητα· ἢ οὔτε νεφελαν ἢ τὸ μὴ
δεδιπλόμεθα, οὔτε δύο χιτῶνα προπλὴν βλαφούμεθα·
ἐπεὶ μήτε ὡς ὅλον ἀπὸ μέρους νεφέλης, σχετικὴν σύνοιαν λέγο-
μεν, ἢ ἰσοτιμίαν ἢ αὐτοβουλίαν, ἢ θεμένων τὸ πλῆ ἢ ταυτότητα
τι παραλλήλου εἰ σύμβασιν· μήτε ὡς δύο χιτῶνα ὅθεν ἁλώσεως,
εἰ σύγχυσιν τινὰ ἢ ἀλλοίωσιν θεολόγου ἢ σαρκὸς ἐπιγινομένης
νοερῶς, ἤτοι εἰ φύσεων ἢ οὐσιῶν ἢ μορφῆς, φλυαροῦμεν τῶν
ῥητῶν, εἰ θεσιν, εἰ δοξῶν αὐτῶν ἢ φαντασίαν γενέσθαι σύμβασιν· ὅθεν εἰ
βασιλικὸν ὁδὸν καὶ μέσον ὁδεύοντες, ἢ ἀποφευγοῦμεν εἰ σύγ
χυσιν, ἢ εἰ τομὴν μισοσαπτόμεθα· μόνως δὲ καταλήγομεν
ζόμεθα, εἰ ἀσύγχυτον ὅλου ἢ ἀμεέφρον θεότητος τε ἢ ἀνθρω-
πότητος ἕνωσιν· ἵνα μόνη γνωρίζειν αὐτάς, ἢ φυσικὴ καὶ καθ' ὑπό-
στασιν σώσοδος· ταύτην γὰρ ἀλλήλαις σκούμενα θεότητος τε ἢ ἀν-
θρωπότης, ἐσχήκασιν· ἵνα μήτε προεπόμενοι εἰσιν, μήτε

οὐσιώδη ποιότητα, ἡ κ᾽ φυσικὴν ἰδιότητα. ὅπερ ἐπὶ τῆς φύσεως,
ἔσχε μονοειδικήν τε καὶ ἀσύζυγον, καθὰ καὶ τὴν ὑποστατικήν τε καὶ τὸ πρό-
σωπον, ὃ καὶ ἐνήργει καὶ διεπράξατο· καὶ ὃ καὶ ὃ εἷς καὶ ὁ αὐτὸς τὰ ἑκατε-
ρικῶς καὶ κατὰ φύσεις· πότε γὰρ θεότης ἀμέτοχος σώματος,
ἢ πότε σῶμα χωρὶς θεότητος, πρᾶξις συνήργησεν οὐσιωδῶς γνω-
ζομένη θεότητος· ὁ Σωμάτων ἡλίκων ἢ σὺν ταύτῳ τὰ ἑκάτερα τοιαῦτα
ἐστὶ τε καὶ αὐτός, τὰ ἑκάτερα ἔδρα καὶ τὰ ἀλλήφανφύσεις· καὶ πάλιν ὁ
ἄλλο ἐνεργῶν τὰ πάσχοντα· καθὸ μὲν θεὸς ὁ αὐτός, τὰ θαύματα· καὶ τὸ
ὁ αὐτὸς ὁ αὐτός, τὰ ἀνθρώπινα· ἑαυτῷ τοῖς πᾶσι δόξαν βουλόμενος, ὡς
θεὸς ὁ αὐτὸς δή καὶ αὐτός· καὶ διὰ τοῦτο ὁ αὐτὸς τά τε θαύματα ποιῶν καὶ ἀνθρώπι
να· ὅπου δὲ καὶ λέγῃ καὶ φθέγγεται· καὶ δι᾽ ἄλλος μὲν τὰ θαύματα πέπραχε,
ἄλλος δὲ τὰ ἀνθρώπινα πέπονθε καὶ τὰ παθήματα πέπονθεν, ὡς νεφο
ελος βούλεται· ἀλλ᾽ εἷς μὲν καὶ ὁ αὐτὸς χς υἱός, ὁ τὰ θαύματα δεδρακὼς καὶ
ἀνθρώπινα· καὶ πάλιν ὁ καὶ ἄλλο, ὡς ὁ θάνατος ἐπρέσβευσε καὶ ἕλκος·
ἐπιδὴ καὶ ἀναμφισβήτητος ἔσχε δόξα σὺν ἀσυγχύτου. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡμεῖ
ς ἴσμεν· καθὸ μὲν γὰρ θεὸς ὁ αὐτὸς ὑπῆρχεν ἃ ἴδιος, ἔδρα τὰ θαύματα·
καθὸ δὲ ὁ αὐτὸς ὁ αὐτὸς ἐμνώσκετο πρός φαῦλος, ἐποίει τὰ τα πεινὰ καὶ
ἀνθρώπινα· ὡς πᾶν γὰρ ἐν ἑκατέρᾳ φύσει φυλάττει ἀνελλιπῶς
ἑαυτῆς ἰδιότητα, οὕτω καὶ ἐνεργεῖ ἑκατέρα μορφὴ μετὰ τῆς θατέ
ρου κοινωνίᾳ, τοῦ ὅπερ ἴδιον ἔσχηκε· τοῦ μὲν λόγου καὶ περαίνομέ
νου, τοῦ ὅπερ ἐστὶ τοῦ λόγου· μετὰ τῆς κοινωνίᾳ δηλονότι τοῦ σώ
ματος· τοῦ δὲ σώματος ἐκτελοῦντος, ὅπερ ἐστὶ τοῦ σώματος· κοινω
νοῦντος αὐτῷ δηλαδὴ τοῦ λόγου πράξεως· καὶ ταῦτα ἐν ὑποφάσει
μᾶ γνωριζόμενα, καὶ ἐν προσώπῳ ἑνὶ θεωρούμενα, καὶ μὴ βδελυρω
τάτην μὲν διορθούμενα· οὔτε γὰρ διαιρέσεως ἐνέργουσι τὰ ἴδια,
ἵνα καὶ μερισμὸν ὑποπτεύσωμεν· μήσκιρτάτω δι᾽ αὐτοῦ νεφέλοσ-
ἑαυτῷ βουκόλου παραλλαγή· ὅτι περ ἑκατέρα μορφὴ ἐν τῷ ἑνὶ χῷ
καὶ ἅ μὲν μετὰ τῆς θατέρου κοινωνίᾳ, τοῦτο ὅπερ ἴδιον ἔσχηκεν
ἐπράττεν· οὔτε γὰρ θατέρας κατ᾽ αὐτὸν διεφώσκε, τοῦτο
ὅπερ ἴδιον ἔσχηκεν ἐπράττεν· οὐ γὰρ δύο κατ᾽ αὐτὸν χριστοὺς
καὶ υἱοὺς τοὺς ἐνεργοῦντας δοξάζομεν· ἕνα μὲν κν φύσιν υἱὸν
καὶ χν τὸν παράδοξα, ἕτερον δὲ κν χαίρειν υἱὸν καὶ χν, τὸν πα-
τέρα· καὶ εἰ δύο τὰς κοινὰς ἐνεργούσας μορφὰς δογματίζο
μεν, ἕκαστον κν ἑαυτῆς φυσικὴν ἰδιότητα, ἀλλ᾽ ἕνα καὶ τὸν
αὐτὸν υἱὸν καὶ χν, τὸν ὑψηλὰ καὶ πεζὰ φυσικῶς ἐφαλόμενον,

κ(αὶ) τ(ὴν) κ(αθ) ἑκάστην δ' ὑπόστασιν ἰδιοτήτων φυσικῶν, φησὶ κλὼ κ(αὶ) οὐσιῶδες ποιότητα λέγω. αἱ γὰρ τοιαῦται διαφοραὶ καὶ ἀσύγχυτοι, κ(αὶ) δύο τηλαυγῶς γνωριζόμενα, κ(αὶ) οὐσιωμένα μόνως ἐνωθῆναι, τούτων τὸν τρόπον παραδέχεται, καὶ ἐν ὑποστάσει μιᾷ διεδήλωσε. μὴ καταλιπὼν τὸ δοκοῦν ὀφθαλμοῖς εἶναι τῆς ἐκκλησίας ἀθέσμους συγχύσεις πρόβολοι, ἀλλὰ μεταλαβὼν τῆς θατέρου κοινωνίας, ἑκάστῃ φύσει τὸ ἴδιον ἐπράττε. κ(αὶ) τὴν διαίρεσιν φθέγγοσθαι, κ(αὶ) τ(ὴν) προπαιδεύμενος κοσμεῖν. κ(αὶ) τ(ὴν) διαφορὰν πρὸς τὴν θατέραν φυλάττεσθαι. κ(αὶ) τ(ὴν) κοινωνίαν κ(αὶ) σύνθεσιν ἀδιάλυτον κ(αὶ) ἀρραγῆ διασώζεσθαι. εὐσεβοῦντες κ(αὶ) ὑπὲρ τ(ὸν) ὅρον τῆς ὀρθοδοξίας ἰσταλμένοι, ὡς περ τ(ὴν) ἕνωσιν κ(αὶ) τ(ὴν) αὐτὸν τὸν χ(ριστὸ)ν ἐνεργεῖν τὰ ἑκάτερα λέγομεν, ἐπιδὴ θ(εὸ)ς ὁ αὐτὸς ὑπῆρχε κ(αὶ) ἄνθρ(ωπο)ς, κ(αὶ) οὐδεμίαν ἀνθρωπούμεθα σύγχυσιν, οὕτως οὐδὲ τὴν μορφὴν μετὰ τῆς θατέρου κοινωνίας ἐνεργῆν τὰ ἴδια φάσκοντες, ἐπιδὴ περ δύο μορφὰ καθεστήκασιν ἐν ὧ ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ χ(ριστ)ῷ, φησὶ κλὼ ἐνεργούσας τὰ ἴδια, τὴν τὸ παράπαν ἐννοοῦμεν διαίρεσιν. ὡς ἐν τοῖς θ(εοπρεπ)έσι μύθοις τοῦτο, ἑκάτ(ερον) ὁ σύνοικος φωνῆς ἔμπλεως θεοπρεπ(οῦς). δεξιὰν τὴν ἑτέραν ἰσταλμένοι, κ(αὶ) τὸν καθ' ἡμᾶς θ(εὸ)ν λόγον εὐσεβοῦντες μεμελοποιῆσθαι πόλεμον. ὅσ(ον) φ(ὲ) οὐδὲν λοιμζόμενοι, κ(αὶ) τ(ὴν) ἑκατέρας φύσεως ἑκατέραν ἴσμεν σχέσιν, τ(ὴν) οὐσιῶδη λέγω κ(αὶ) φυσικλὼ κ(αὶ) καταλληλον. διαιρέσεως δεξιὰ τὰς προϊούσας οὐσιῶδη κ(αὶ) φύσεις, κ(αὶ) τ(ὸ) σῶμα φυκὴν ἀνθρωπίνην οὐσιῶδη ποιότητα, κ(αὶ) τ(ὸ) ἀμέλγαν ὁμοῦ κ(αὶ) ἀσύγχυτον, τῆς θατέρας οὐσιώσεως παραμένουσαν φύσιν. τοῦτο γὰρ κ(αὶ) τ(ὸ) ἐνεργοῦν ὡδὶ χ(ριστ)ῷ ποιεῖ τὸ διάφορον, ὡς περ δὴ κ(αὶ) τὸ εἶναι τὰς φύσεις, τ(ὰ) φύσεων. οὐ ταυτὸν γὰρ θεότης τε κ(αὶ) ἀνθρωπότης, κ(αὶ) τ(ὴν) φυσικὴν ἑκάστη προσοῦσαν ποιότητα, ἡ κ(αὶ) δὲ ὑπόστασιν μίαν ἀλλήλαις ἀφράστως συνέδραμον, κ(αὶ) ἃς ἐν ἀσυγχύτως ἕνωσε πέφηνεν πρόσωπον, κ(αὶ) αὐτὸν ἡμῖν εἶναι χ(ριστ)ὸν κ(αὶ) υἱὸν ἀπεπλήσθησαν διὰ τῆς καθ' ὑπόστασιν πρὸς ἀλλήλας συνδρομῆς κ(αὶ) συνθέσεως. ὅτε γὰρ θεὸς λόγος, θεὸς ἐστὶ κ(αὶ) οὐσαρξ, κ(αὶ) ὢν σὰρξ καυλομικῶς ἐνήνωται. ἤ τε σὰρξ, σὰρξ ἐστὶν ἐψυχωμένη λογικῶς κ(αὶ) οὐλόγος, κ(αὶ) ἡ θ(εί)α λόγου σὰρξ καταπέπαται. κ(αὶ) διὰ τοῦτο οὔτε αὐτὴν ἀποβαλλάκτως ἀλλήλαις ἐνέργησαν, μετὰ ἑνώσεως φυσικλὼς κ(αὶ)

ἀσύγχυτον, τουτέστι τῆς ἀληθῆ καὶ καθ' ὑπόστασιν ἔχουσαι· οὐδὲ
μίαν καὶ μόνην αὐτῆς τὴν ἐνέργειαν λέγομεν, ἢ οὐσιώδη καὶ φυσικῆ
καὶ πάντῃ ἀπαράλλακτον, ἵνα μὴ καὶ εἰς οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν μιᾶ
αὐτὰς συνεῖσαι σωμεν, τῆς ἀκεφάλων παιζομένην παισί, καὶ αὐτοῖς
ἀναιδῶς προσφερομένην τοῖς ῥήμασι σύνθετον· ὥσπερ οὖν
τῆς ἑκατέρας οὐσίας καὶ φύσεως, ἐξ ὧν ἡμῖν ἀσυγχύτως ἐνθίχυ γέγο
νεν ἡ ἕνωσις, καὶ τὸν ἕνα χν καὶ υἱὸν ἀπετέλεσεν ὅλον θν· ὅλος
τὸν αὐτὸν πιστευόμενον ἄνον, ἑκατέραν φυσικὴν ὁμολογοῦμεν
ἐνέργειαν, ἵνα μὴ τὰς ἀσυγχύτως ἑνωθείσας φύσεις συγχέω
μεν, εἴπερ ἐκ τῆς ἐνεργειῶν καὶ μόνον κατὰ τοὺς τὰ τοιαῦτα δεινοὺς
αἱ φύσεις γνωρίζονται, καὶ τῆς οὐσίας ἀεὶ τὸ διάφορον, ἐκ τοῦ δια
φόρου τῆς ἐνεργειῶν καταλαμβάνεσθαι πέφυκε, οὕτω καὶ πᾶσαν
φωνὴν καὶ ἐνέργειαν, κἀν θεία τίς ἦ καὶ ὀυνίος, κἀν ἀνθρωπίνη τε
καὶ ἐνθίγειος, ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προϊέναι χν καὶ υἱοῦ δογματίζο
μεν, καὶ τῆς μιᾶς αὐτοῦ συνθέτου καὶ μοναδικῆς ὑποστάσεως· ὃς
σεσαρκωμένος τοῦ θυλόγος ἐτύγχανεν· ὃ καὶ ἑκατέραν ἀμε
ρίστως καὶ ἀσυγχύτως ἐνέργειαν, κατὰ τὰς ἑαυτοῦ φύσεις ἐξ ἑ
αυτοῦ προβαλλόμενος· κατὰ μὲν τῆς θείαν αὐτοῦ φύσιν καθ' ἣν
ἦν καὶ τῷ περὶ ὁμοούσιος, τῆς θεϊκὴν καὶ ἀνέκφραστον· κατὰ δὲ τῆς ἀν
θρωπίνην, καθ' ἣν καὶ τοῖς ἀνοῖς ἡμῖν ὁ αὐτὸς ὁμοούσιος ἐμεῖν,
τῆς ἀνθρωπείαν καὶ πρόσγειον· τῆς ἑκατέρας φύσεις φίλην καὶ πρόσφο
ρον· καὶ οὐκ ἐῶν τῆς ὁρώντων τινὰ σκανδαλίζεσθαι, ὡς οὐ θεὸς ὁ
αὐτὸς εἴη καὶ ἄνος, ὁ ταῦτα κἀκεῖνα φυσικῶς ἐργαζόμενος·
διὰ μέντοι τὸν αὐτὸν ἕνα χν καὶ υἱὸν ἐνεργεῖν τὰ ἑκάτερα, τὴν
νεστορίου μιαρὰν ἐμφράττων ἀπόρροιαν· οὔτε γὰρ δύο
κατ' αὐτὸν χριστοὺς καὶ υἱοὺς ὡς εἰρήκαμεν, τῆς ἐνεργοῦντας ταῦ
τά τε κἀκεῖνα πρεσβεύομεν· διὰ δὲ τοῦ δεικνύναι τὰ ἑκατέρας
ἰδιαφύσεως ἀσύγχυτα μετὰ τὴν ἕνωσιν μένοντα, καὶ ἑκατέραν
τῆς αὐτῆς ὁμοίως προφέρειν ἐνέργειαν, ὧν φυσικῶ λόγω γνωρίζο
μένην τῆς φύσεων, καὶ τῆς οἰκείαν φύσιν φυσικῶς ἑρμηνεύουσαν,
ἀφῆς ἀμερίστως καὶ φυσικῶς ἐπηγάζετο καὶ φυσικῶς ἀνεβολύ
σανε, τῆς εὐτυχοῦς ἐκ τε φρῶν φιλοσύγχυτον βολάστησιν· ἐν
τοῦ θεοῦ τόκον τεχθεὶς τῆς ἡμετέρου, γαλακτοτροφεῖται καὶ αὔξεται·
καὶ τὰς σωματικὰς μεθηλικιώσεις διέρχεται, ἄχρις οὗ πρὸς τὸ
τῆς ἀνθρωπίνης ἡλικίας ἀφίκετο τέλειον· καὶ πείναν τῆς ἡμῶν καὶ

δίκην προσδέχεσθαι· καὶ πῶς καθ' ὁμοίωσιν τὸ ὁμοούσιον ἐστίν· ἐπεὶ
ποιᾷ τομῇ τῆς παρθενικῆς ὅλοις συνέρχεσθαι· ἢ πῶς ἀνθρωπίνως σὰρξ
γουσείσης καὶ τοῦ σταυροῦ ἀνθρωπίνων προβαίνοντος, θεῖον ἀνθρωπίνου
τοῦ φύσεις ἐπίστασθαι δύνασθαι· ὅθεν καὶ τὸ πῶς ὡς ἁπλῶς ἐκ τοῦ ποιεῖ
βαίνειν· ἐπεὶ καὶ κατὰ ἀλήθειαν γέγονεν ἄνθρ. καὶ φύσιν ἔχει
ἀμέλητον· καὶ περὶ τῆς φύσεως ἐνέχεσθαι ὡς ἁπλῶς· καὶ ὀχεῖσθαι τὸ πᾶν ἐν
μέζονι περφόρηκε· σωματικὴ γὰρ τοῦτέστι σωματικῶς, καὶ μορφὴ τοῦ
χάνει τοῦ σχήματος· καθ' ὃν συνέπραττε συλληφθεὶς διὰ πάθους· καὶ
λιὼ θεὸς διετήρησε, καὶ δι' ὃν ἀνῶνα τηρεῖται ἀπέραντον· διὰ τοῦτο
πᾶν ὧν διετρέφετο· διὰ τοῦτο διηνεῖν ἐποτίζετο· καὶ ὡς ἄνθρ. ἔπινεν·
διὰ τοῦτο παιδικῶς ἐβαπτίζετο, ἀκαλλὲς παρθενικῆς ἐποχοῦ
μενος· καὶ κόλποις μητρικοῖς ἀνακλίνος· διὰ τοῦτο καὶ σκαθε
ζετο· καὶ ὑπνου χρήζων ἐκαθηδεν· ἀλλὰ καὶ πλανητιζόμενος· καὶ πα
τρὸς ἐπαθε· καὶ πόνους ὑπέμενε σωματος, χαρᾷ καὶ πόθῳ τῷ ἀν
περονούμενος· ἐδίδου γὰρ ὅτε καὶ ἠθέλε φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ καὶ
ρον, συνερχὴν καὶ πάσχειν τὰ ἴδια· ἵνα μὴ φαντασία τις καὶ θέα δι
κενος, καὶ αὐτοῦ περιώνυμος κρίνοι τὸ σάρκωσις· οὐ γὰρ ἀκουσίως
ταῦτα ἢ ἀναγκαστῶς προσεδέχετο, καὶ φυσικῶς αὐτὰ καὶ ἀνθρω
πίνως προσῄετο, καὶ ἀνθρωπίναις κινήσεσιν ἐποιεῖτο καὶ ἔπραττεν·
ἅπαξ δὲ βδελυκτὴν ἐνθυμήσεις· θεὶ γὰρ ἦν ὃ ταῦτα πάσχειν σαρ
κικῶς ἀνεχόμενος· καὶ σῴζων ἡμᾶς τοῖς οἰκείοις παθήμασι· καὶ
βραβεῦον ἡμῖν δι' αὐτῶν ἀπάθειαν· ἀλλ' ὅτε πάσχειν καὶ πράττειν
καὶ συνέρχεσθαι ἀνθρωπίνῃ αὐτὸς καὶ ἐβεβούλητο, καὶ τὸ ὁρᾶν τὸ ὠφελῆν
ἐμφιζήτητο, διὸ καὶ ἀνθρωπικαὶ ἀλήθειαν γέγονε· καὶ ὅτε αὖ φύσει
καὶ κινήσεις καὶ σαρκικαῖς, κινεῖσθαι φυσικῶς πρὸς συνέρχειαν ἤθελον·
ἢ καὶ οἱ ὡς βουλόμενοι ἄθεοι, τὰς ὡς βουλὰς πληροῦν πανταχόθεν
ἐπιλείποντο· σῶμα γὰρ παθητὸν καὶ ψυχὴ καὶ φθαρτὸν συνεδύετο· καὶ τοῖς
φυσικοῖς καὶ διαφόροις τοῖς ἡμῖν ὑποκειμένοις παθήσι· καὶ τοῦτο τῇ οἰ
κείᾳ φύσει κατὰ ἀλήθειαν, πάσχειν καὶ δρᾶν ἐνεχώρησε, μέχρις ἂν
νεκρώσεις· ἐκόσε γὰρ καὶ τὸ παθητὸν ἡμῖν καὶ ψυχὴ καὶ φθαρτὸν, καθα
λέλυκε· καὶ ἐκ τούτων ἠθέλησεν ἡμῖν ἐλεῆσαι· τὰ μὲν οὖν τα
πεινὰ καὶ ἀνθρωπίνα, οὕτως ἐκόσιον ὅλου καὶ φυσικῶς μὲν κατὰ τοῦ
τοῖς ἐπεδήκνυτο· ταμεῖα γὰρ ἦν αὐτὸς ἑαυτῷ παθῶν ἀνθρωπί
νων καὶ πράξεων· καὶ οὐ μόνον ταμεῖα, ἀλλὰ καὶ πρύτανις, καὶ φύσιν
παθητὴν φυσικῶς ἐσεσάρκωτο· καὶ διὰ τοῦτο ἦν ὑπὲρ ἀνθρ

αὐτοῦ τὰ ἀνθρώπινα. ὅτε δὲ περὶ φύσεως ὁ λόγος ἀνθρώπειος.
ἀλλ' ἔπειδὴ περὶ ἑκόντος γάμου ἐνὸς καὶ ἑνὸς γάμου ὡς, ἐκκ
ὸν αὐτὰ προσεδέχετο καὶ οὐτε ἀνάγκης ἡ ἀνάγκαιος. ἔστιν ὅπε
καθ' ἡμᾶς καὶ ἀβουλήτως. ἀλλ' ὧν ἑκὼν καὶ ὅσον ἐβούλετο. καὶ συγχω
ρῶν αὐτὸς τοῖς τὰ πάθη προσφέρουσι. τοῖς τε παθήμασιν αὐτοῖς
συνέργουσι καὶ φύσιν ἐπένθησε. τὰ ὀφθαλμικὰ καὶ λαμπρὰ καὶ ὑπερ
τατα, καὶ νικῶν τὸν προδήλως ἐπιθυμήσαν, ἅπερ ὧν θαυμαστὰ
τε καὶ πρόσφατα, καὶ τῆ παραδόξων ἔργων ἡ πρόοδος, ὅποια περὶ ὧν
ἡ ἀσωρος σύλληψις, ἡ ὧν ἀμίαστος ὁμιλία, ὁ τόκος ἄνευ
φθορᾶς, ἡ παρθενία ἡ ἀλώβητος, ἡ πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἐν τῷ τόκῳ
καὶ μετὰ τὸν τόκον ἀλώβητος, ἡ τῶν ποιμένων ὁμιλος μείνοις, ἡ τῶν
μάγων ἀστροκίνητος ζήλωσις, δωροφορία τε σὺν αὐτῇ καὶ προσκύ
νησις, ἡ τῶν γραμματέων ἀμαθία τοῦτος ὄφθησις, πῶς γὰρ οὗτος
φησὶν οἱ δὲ γράμματα μὴ μεμαθώς, μεθ' ὧν ἀπηλέγχοντο τὴν
ἀγνοίαν ἐφασκον τὸν κακοτρόπον ἔρωτα, ἡ ὄξ ὕδατων οἰνώδης μορφώ
ρησις, ἡ ἀσθενὴς ἰσχὺς ἐν ἀῤῥωστίαις, ἡ παραλύτῳ ἡ σύσφιγξις, ἡ τυ
φλῶ ἡ ἀνάβλεψις, ἡ κωφῶ ἡ ἀνόρθωσις, ἡ χωλῶ ἡ εὐθυδρόμησις καὶ
κνησις, ἡ λεπρῶ ἡ ὑπόλαμπρος καθαρσις, ἡ πνεύντι ἡ ὀχέδιος πλή
ρωσις, ἡ δι' ὠκύτητων ἡ πήρωσις, ἡ ἀνέμῳ ἡ κοίμισις, ἡ θαλάττης
ἡ νεκλωμένα καλάσασις, ἡ ὑδάτων ἐνοσουμένοις βάσις,
ἡ τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐκδίωξις, ἡ φοίνικος ἀφνίδιος σκύ
κνισις, ἡ μνημεῖ αὐτόματος ἄνοιξις, ἡ νεκροῦ τελή μετρου
ἔγερσις, ἡ φθορᾶς οὐ πεφθαικυῖα καταλλοίωσις, ἡ τοῦ θα
νάτου μὴ παυομένη καθάρεσις, ἡ φυλαττομένη λίθου καὶ σε
φου σφραγὶς ἀκώλυτος ὄξοδος, ἡ θύρας κεκλεισμένων ἀκρα
τητος ὁδός, ἡ ὀστέοις ἀπογῆς πολυφαύμαστος καὶ ἐνοσώμαν
λύσις, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα παρόμοια, τὰ καὶ λόγου φύσιν καὶ φω
νῆς ὑπερβαίνοντα δηλωσαι, καὶ πάσαν ἀνθρωπίνην ὑπερνικῶντα
διάνοιαν, ἅπερ ἅπαντα ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν ἀνθρωπίνην τελούμενα, τῆς
τοῦ θεοῦ λόγου θεότητος καὶ φύσεως ὁμολογουμένης ὑπῆρχε τεκμήρια,
δι' ὧν διὰ σαρκὸς συνεργοῦντο καὶ σώματος, καὶ οὐδὲν χωρὶς σαρκὸς λογικῆς ἐνε
χωρεῖτο ἐπράττετο. καὶ οὐδὲ ταῦτα τοῦ λόγου τὸ παθητὸν ἄσαρ
κον, ἀσώματος αὐτὸν ἐκ τοῦ δογματίσομεν, ὅτι περ ἔδρα τὰ σω
ματικὰ ὑπὲρ ἁρμόζοντα. καὶ γὰρ ἀληθῶς ὁ λόγος σεσάρκωτο. καὶ ἀληθῶς
σαρκωθεὶς σεσωματωτο. καὶ θεὸς ὢν ἐγνώσκετο, ὅπως ὧν δι'

ἑαυτοῦ προφέρων ἐνέφηνεν ἡμῖν ἑαυτὸν ἀνθρωπον. ταυτὴν λοιπὸν
ὑπόστασιν, ἣν ἐκ δύο φύσεων ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως ἔγνωμεν
ὁρατὴν καὶ ἀόρατον. περιγραπτὴν καὶ ἀπερίγραπτον. ἀναλο
γοῦσαν αὐτοῦ τῇ θεϊκῇ φύσει. καὶ διαφόρως ἑαυτῇ ἀσυγ
χύτους. καὶ διαιρετοὺς ἐχούσαν. ἐκ γὰρ τῶν καθ'
ὑπόστασιν ἑνὸς ἀδιαιρέτου, καὶ δυοφυοῦς ὄντος ἑνωθέντος, καθ'
ἁλλοιωθέν, τὰς θεοσημείας ἐργάζετο. καὶ τὰ τοῦ πνεύματος
δέξασθαι. καὶ διὰ τοῦτο φασὶν οἱ θεόφρονες, οἱ ὑπὲρ χῦ τοῦ θῦ τοὺς ἀ
γγέλους στηλοῦσθαι, καὶ τὸ φάσκειν θεόν, δοξάζοντες, τὰς φύσεις τοῦ Χριστοῦ
σαφῶς ἀνομάζειν ἐθέλοντες. ὡς ὅταν ἀκούσωσι περὶ τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου
υἱοῦ φωνάς, καταλλήλως μεθέξει τὰς φύσεις τὰ λεγόμενα. ἀνθρώ
που, τὴν ἀνθρωπίνην λαμβάνοντος. θεοῦ δὲ τὰ μικρὸν καὶ ἀνθρώπου
νου, τὴν ἀνθρωπίνην λαμβάνοντος. οὕτω καὶ τὸ τῶν δύο φώνων ἀσύγχυτον διαφυ
ξη. ἑκάστης ἀπέφυσε τῆς δεχομένης φύσεως. καὶ τὸ μὲν τὰ ἀμφοτέρων
ἀμφοῖν καὶ πρόσφατον καὶ τὰς αἰωνίους, ἀλλ' οὐκ οὕτως ὡς τοῦ ἑνὸς
μὲν φασί, πάσχοντος ἐνέφηνεν ἀνάγκη τις χωρήσεται μὴ ἀπαθοῦς.
τῆς δὲ φύσεως ἧς ἐστιν οἰκεῖον τὸ νοούμενον, τῷ λόγῳ γνωρίσθην. καὶ
κοῦν καὶ ἀλλοίαν αὐτοῖς δεδόσθαι, τὸ ἕνα μὲ ὁμολογῆν καὶ
ὁμαρτάνειν. οὕτω γὰρ ὁ θεὸς λόγος σαρκωθεὶς ὀνομάζεται. καὶ τὸν αὐτὸν
ἄπονα δρᾶν. καὶ θαλάσσιον καὶ ἄλλον, ταῦτα ὑφαίνειν καὶ ζῴδια, πάν
τοιάκτος διαφοράς. διὸν καὶ τὸν αὐτοῦ φύσεων ἀσύγχυτος καὶ διπλόη
γνωρίζεται. καὶ εἰ ὑποστάσεις δύο καὶ πρόσωπα, διαμπάξ οὐδεὶς
οὐκ ἀναιρεῖται. ἀλλ' ἓν ἐστιν εἷς καὶ αὐτὸς υἱὸς καὶ χς ἀδιαίρετος. ἐν
δυσὶν ἀδιαιρέτως γνωριζόμενος φύσεσι. καὶ αὐτοῦ τὰ πάντα τῷ
ἑνὸς μὲν οὐδιαφερόμεθα. καὶ πάσας αὐτοῦ καὶ τὰς φωνὰς καὶ τὰς
ἐνεργείας παθόμεν, καὶ ἀμφοῖν φαμὲν αὐτὸν θεοπρεπῆς. ἀνθρω
πον πάλιν ἀνθρωποπρεπῆς. ἀνθρώπινα, μέσως τινὰ τάξιν ἐπέχοντα,
ὡς ἔχοσαι τὸ θεοπρεπὲς ἐν ταὐτῷ καὶ ἀνθρώπινον. τοῦτο
ὀφαμὲν δυνάμεις, καὶ τὴν κοινὴν καὶ θεανδρικὴν λεγομένην ἐνέρ
γειαν. οὐμὴν ὑπαρχούσαν, ἀλλὰ προσγενῆ καὶ διαφορον. λύω δὲ ξύ
λου πάθος, πάλιν τῷ θῷ ὡς ξύλου γραπτὸς θεμένου σου εἰ
κόνος ἔφην. ὡς τὸ θεοπρεπὲς ἐν ταὐτῷ καὶ ἀνθρώπινον ἔχοντος.
καὶ διὰ τῆς χαρακτηριστικῆς καὶ σωτηρίου προσρήσεις, καλοῦσι δὲ
αἱ φύσεις, ἐκάλουν ἀναγκαίως δηλοῦσαι ἐνέργειαν. προαιώνιον
τοίνυν τὸν θν λόγον δοξάζοντες καὶ τῶν περὶ σωτηρίου, χρονικῶν

ὕπο μέναν πρεσβύτιν γέννησιν· ὡς ἐκ παρθένου τὸν κύριν καὶ ἀληθῶς
θεοῦ μαθεῖν, σαρκωθεὶς ἀπετέκετο· καὶ διὰ τοῦτο δύο τὰς γεννήσεις με
γεννῆσθαι, πρὸ τῶν δλοσεβοῦς τῶν ἁπάντων φιλεῖ· καὶ τὴν μὲν ἄνω ἀσώ-
ματόν τε, καὶ θεότητα, τὴν δὲ ὡς ἄνθρωπον ἐν ἀνθρώπου φύσει· οὔτε τὴν διαφορὰν τῆς
οὐσίας διαιρούμενος, οὔτε τὴν ὑπόστασιν τοῦ προσώπου ταύτὸν τῇ
τι, τὰς φύσεις ἀφ' ὧν πρὸς οὐσιώδη ταυτότητα· ἀλλὰ ἐξ ὧν καθ' ὑπόστα-
σιν ἑνώσεως φύσεων, ἐν ἀδιαιρέτῳ ἐστὶ· πάντα θεϊκῶς καὶ
ἀληθῶς ὑπὲρ δὲ τὰ ἡμέτερα ἔργα, καὶ παθήματα καὶ διαλλήλα τὰ
πράγματα, τὰ μὲν μακρὰν καὶ μεμέρισται· καὶ ἐν οἷς ἁμαρτίας ἴχνος
τινὸς μὴ θεωρίσκεται· ἁμαρτία γὰρ δι' ἑαυτὸν οὐδείς, οὐδέ τις δόλος ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ τὸ σῶμα λογικὸν θεωρεῖται· καὶ σωματικαῖς ἀνθρωπίναις
ἡδοναῖς, ἔστε τῆς ψυχικοῦ πάθους ἄνους, καὶ ἐπιθυμίαις ἀπαραλλάκτως ἐ
τύγχανε, καὶ θανατηφόρῳ ἁμαρτίᾳ οὐ ὡς ἔπρεπε· τῆς γὰρ θεϊκῆς ἐμενώσατο,
καὶ ἀνθρωπίνου ἐφ' ὡς ἐφυσιωμένη σαρκὸς ἐκράτησε· ὡς τὸ πα-
θος τὸ ἄκοσμον ἄνθρωποι· καὶ ἄκουσίοις δαίμοσι προσῆλθε· μᾶλλον δὲ ἑαυ-
τὸν αὐτοῖς διὰ τῶν σταυρικῶν ἥλων προσήλωσε· καὶ δεσμεῖται καὶ κολαφί
ζεται· καὶ ὑπομένει· καὶ μαστίζεται· καὶ χλευάζεται· καὶ χλαμύδα πορφυρᾶν
ὡς βασιλέα θόρυβον τὸ ὅλων ἐνδύεται· καὶ καλάμου ὡς σκῆπτρον βασιλικὸν
βασιλικῶς ἐγχειρίζεται· καὶ πλέξαντες κρίνουσι τὸν· καὶ τρόπος,
κέλευσε πρὸς πήγνυσθαι· καὶ χεῖρας καὶ πόδας αὐ μάτεται, τῶν σεσίων φρῶν προσπη
λοῦσθαι· καὶ λογχεύεται πάρεστι· καὶ ὄξος ποτίζεται· καὶ χολῆς ἀπογεύεται·
καὶ μέγα βοᾷ, ὦ πεῖ ἡ ψυχὴ παραδίδωσι· καὶ τὴν πλευρὰν τῇ λόγχῃ
τιτρώσκεται· καὶ ὕδωρ καὶ αἷμα σεσὸν μεταφανὲν προχέεται καὶ νέκρωσιν·
καὶ νεκρός, τοῦ φροῦ καὶ ἀφέρεται· καὶ κηδεύεται καὶ σμυρνίζεται· καὶ ταφῇ τῇ
ἡμέρου θάπτεται· καὶ τριήμερος ἀνέστη, τοῦ ταλφοῦ προέρχεται· καὶ
πάντα ἑαυτῷ τὴν νεκρόσεσιν ἀνίστησιν· ἐκ ταλφοῦ καὶ φθορᾶς, πρὸς τὴν
οὐ παθητῷ ὄζωλιν αὖ τὴν ἐπαρόμενος, διὰ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστά
σεως· καὶ τοῖς μαθηταῖς ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἐμφανίζεται· καὶ πάντα ποιᾷ τὴν
βρῶσιν καὶ πόσιν καὶ ἅφιλιν χάριν αὐτοφολικῶς, τοῦ ἰκὼς σαρκὸς τὴν ἀναλαβεῖν·
καὶ πνεῦμα τοῦτοις παρέχεται πανάγιον, ὡς σωμένες αὐτῷ καὶ ὅλου φυλον· καὶ
δὲ ὡς ὄνειδος ἀναφέρεται· μᾶλλον δὲ ὡς καὶ τῶν ὄνειδων δεσπόζων ἀνέρχεται· καὶ
δεξιὸς τοῦ τεκόντος καθέζεται, θρόνον ἔχων τὸν πεῖκον, καὶ βασιλικὸν
καὶ ὑπέρτατον· ὅθεν καὶ πάλιν ἐλεύσεται, κρίναι ζώντων καὶ νεκρῶν τὴν οἰκουμένην.
Ὁ ἀπόδοσιν ἑκάστῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ πρὸ ἑκάστου πεπραγμένας· ἐὰν τε ἀγα-
θὰς τὰς πράξεις καὶ καλὰς, ἐάν τε φαύλας καὶ πονηρὰς καταφρονήσαντα. ὃν

προς ωθησιν, το, παυλω προσκοψιν θι' λεγομεν. ως φησιν ε
κφοι δε χερσιν, ου δι' εμηχανησαν. ηγουν ουτως αυτοις τοις
λογισμοις κατανοησουσι, το, ηρα ματαια επιπνοια η δε προσπε
θηκεν. η ουμερος εστω ουτος τη δε σαρκος ομολογειν ηγουν
τη σαρκος αναλυσιν; η σαρκες γαρ αναλυσιν ομολο
γειν απαιτουμεθα, ως ουτημερω προσιοντες βαπτισματι. δια
τουτο γαρ καθαπερ ινα σοφ τεθεωρηκη, η παυσατο υμνουσης
η λαμπρα η διαπυρος οικονομια, λαμπρως πεπραγματευται.
ινα η αθανασιαν, η σαρκα αθανατιση. ου τουτο μονον
οι παραφρονες σοφαλλον, η δυθ' οδον παρακρουον, λιαν
γαρ αυτων εστιν εγκρισις κακη, η φορητον δε τι πανταπασιν.
η ετερα μυρια παρα αποστολικων η παυτρωαν η παραδο
σιν λεγοσι. παραδοσσουφυτα αν κρατειν. συν σαρκι πεπλα
σθαι αδαμ ου βουλομαι. απαν του τυφλως διαπλασιν φευ
γοντες. η ηχω αθροιζοντες του οφεως. τας των οσιων ταξιαρ
χιας, ουτως εν αρχη εκ φυγειν ολιγαλογουντες. εκ καταδι
κης ο προμηνευτρας η παραπτωσεως αυτας φωταλομενοι. ως εν
αδηκτε, νοων τον παραμηχθαι τα λογικα, αθεσ δομου η μωμητης
ονυφρωπον. η υπερουσιων υδατων η κτισιν κακιζοντα.
τρηρος δ' ναι κωλαλους θρηνουντες. η παντελως αθαλασσους, παντηλι
φθορα παρας φερον. παντων δε τα λογικα, αμηχανων. δαι
μονων, αποκαταστασιν φασκοντες. η παλιν δε εν αδαμ ωθη
κεν, τας τουτων διαφορας αναιρουντες. οτε η μεν δεν εν αδα
φειν, ουν αυτοι πληρωσεως δογματιζουσιν, εχουν εν μερει
σεβων προσκρουσιν, δοξη η τιμη η βραβειλα η δεσποτεια,
δαιμονιωδως αναφορα λεγουσι, η μυρια απερ αν προφερουσι,
προς του διαβολικου η δηλατερους δε καρδιαν θησαυρισμους.
ουκ εν αμυνομενα πολιτευομενοις, αλλα μυρια πονηρευομενους.
πολιζοντες, η ψευδεις αυτων φαναστουντες οι δηλαοι. υπερ ων
κε αποφανειν καταξιωσε, η λυτρον αυτου το αιμα το θεον
δεξεχε. η δεσπον υπερ παντων αξιαν θεοπαστοι, τιμιον εαυτου
ψυχην καταβαλλο. εν εμε ο πιστες ορθης η αμεσιτου η εσ
φρονος, το λογικον πολιοθεντες μελος η αδολον, η καλον θυ
ρην μεμβλωκοτες, απαντα τα κενωνοκοφνα διωσαμενοι
δογματα, η τους τοτε απαντη των αθεσμιων αυτοφωνων

ἐλεύθεροι, καὶ τοῖς παιδείοις καὶ ἐπιβαίνον ἔτι ἔχνεσι, καὶ τοῦ παροῦ
τος κόσμου σωτῆρα λέγομεν. καὶ ἔτι ζωὴν ἐκάλυνεν ἔτι μέλλουσαν τὴν
μετὰ ἔτι παρθένον ζωήν, διαιωνίζειν τι φθορᾶς. καὶ ἔτι κόλασιν ἀτελεύτη
τον ἔχοντα, ἔτι μὴν, ἀληθῆ τὸν ἀφροσύνης ἔτι ἀφέτων ἔργων καὶ πρακτό
ρας. ἔτι δὲ, ἀπαύστως ἀληθεύοντας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καλάζοσθαι
τοὺς ἐνθάδε χρόνου ἔτι ἐφαπτὰς τὴν φαυλότητος, καὶ μετανοεῖν ὀφ
θῆναι τὰς πρόσθεν τοῦ βίου ἐκδρομὰς καὶ ἐκβάσεις. ὁ γὰρ σκώ
ληξ αὐτῶν οὐτελευτήσει φησὶν ὁ χς. ὅπερ ἐστὶν ἀληθῆ. καὶ τὸ πῦρ
αὐτῶν οὐσβεσθήσεται. ταῦτα φρονεῖν καὶ πιθάνως φάσκοντας, ἐκ
τε ἀποστολικῆς καὶ ἁγιογραφικῆς, ἐκ τε προφητικῆς καὶ νομικῆς,
ἐκ τε παρ' αὐτοῦ κυρίου καὶ διδασκαλικῆς παραληφότας ἀκριβείας.
δεδρακότες ὑμῖν τοῖς πανσόφοις καὶ παιδείας, καὶ μηδὲν ὑμᾶς
ἀποκρύψαντες. Ἀκόλουθον λοιπὸν ἐστὶ καὶ μέδιον καὶ τὴν πα
λαιὰν παράδοσιν καταλιπεῖν, τὰς ἱερὰς συνόδους τὰς περὶ τῆς
ἁγίας τριάδος συγγράψαντας, δηλαδὴ ποιεῖν ὑπογραμμοῦσθαι.
ἐξ ὧν τὰ μάλιστα τοῖς ἡμετέροις ψυχαῖς πρέπει τε καὶ συμφέρει
νοις ἐγχειρίζεσθαι. ὅπως αὐτοῖς, καὶ τῆς μακαρίας ζωῆς
κοινωνήσωμεν, ὡς παῖδες αὐτοῦ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι. τέτταρ
σίν ὑπὸ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν δόγμασι τῶν μεγάλας καὶ ἱερὰς,
καὶ οἰκουμενικὰς συνόδους δεχόμεθα. διαφόροις φαιδρυνό
μενοι λαμπρότησι. καὶ χαρακτήρων διαφόροις ἀστραΐζομέ
ποσότητι. τούτων πρωτόθυρον, τὸ ἐν νικαίᾳ τῆς θεο
σὺν ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πρώην συνέδριον. ὅπερ ἐκθεὶς ἀθροί
σας ἰώαννίδους, τὰ ἀρειόυ λύσσης καθαίρει τὰ μιάσματα.
μετὰ κεῖνο δὲ τῷ χρόνῳ θεοδόξη χάριτι, συναθροίζεται δεύ
τερον ἀθροίσμα, τὸ ἐν τῇ βασιλίδι συναχθὲν τῆς πόλεως.
πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν θεοφόροι πρὲς ἑπτάκοντον, οἱ καὶ τοῦ
τὸ πλήρωσιν θεόθεν ἠγλαϊσμένον τὸ ἀθροίσμα. ὑπὸ τῶν τῆς ἑσπέρα
νου μακεδονίου, ἀποπνιγέντος ἐκ μάγου, σφοδρῶς δεινοῦ
βδαν. καὶ τοσαύτης χαλεπῆς πυρακτώσεως, τὸ θεοβούλητον
τὰ σωτήρια παλαρύεται. τρίτον μετὰ τοῦτο μόνῳ τῷ χρόνῳ δο
ξάζον συνέδριον, τὸ ἐν ἐφέσῳ τὸ πρότερον, ἐκθὲν ἐνεδρεύσαν
λήσεις. τὸ γὰρ δισσοῦ λεγόμενον δόγμα, τῆς θεοτόκου δοξάσ
μενον, περιφώρᾳ τοιχῶν. ὅπερ πρῶτον συνέδριον, διακοσίοις
πρωϊνὲ ἐμπεριέχετο πλήρωμα. καταβαλὸν δὲ ἀνθρώπου

πρὸ νεφοέλου καὶ πάσαν αὐτοῦ τὴν χριστομάχον αἵρεσιν· καὶ τέλος τὸν
μέγα τεῖχος τῶν χριστιανῶν, θεόσοφον ἀθροίζεται σύνταγμα, τὴν ὀξέα
κοντὸν ὄμου καὶ τελάκοντα πανσυνίτων πρῶν, καὶ δαδούχων τὴν πίστιν·
ὅπερ ἐν χαλκηδόνι μὲν, τὴν θεῖαν ποιμένα θεόδωρον ὑπεξέθεσιν· καὶ ζωὴν
θλοῦσαν δ' ἔχεν δὲ φημὶ τὴν μαρτυρά. τὴν καὶ μέχρι τοῦ σήμερον προμαχῶν
αὐτὴν τοῦ ὄρους τῆς πίστεως· καὶ τοῦ αὐτὴν πεφιλημένου καὶ μεγίστης ἀθρόισεως,
λόγον πολλῶν ποιουμένων καὶ ἄπαυστον· καταφάσπιδα δὲ τὴν ξυνωμοσίαν
τὴν βέβηλον, δύσεχῆ φημὶ καὶ δύσκορον· καὶ τὴν τούτων ἀποφράσπιδα θεο
μάχον κακόνοιαν, ἐκ τῆς ἀπολιμοφανῆς ὡς πρὸ πυγῆς καταρρέ
οσαν, καὶ πλησίον πάντων τῆς αἱρέσεως τοὺς ῥύακας· ἐκβοᾶ δὲ μετὰ
τὴν τούτων ἀσεβεφαλτῆς αἱρέσεως διὰ τὴν αὐτὴν ὀρθοδόξων προσρήσεις,
καὶ τὴν νεφοέλου τοῦ θεομάχου παμμίαρον αἵρεσιν· καὶ κατάταυτης γὰρ
ὡς ἐπὶ τὴν αὐτὴν δίκαν ἀσεβείας ἀθροίζεται· ὅθεν καὶ τὴν δεῦρο αὐτὴν ἀπενε
χθῶσιν, καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐλῶν ὄξω φαλκίου· ὡδὶ ταύταις δὲ
ταῖς μεγάλαις καὶ οἰκουμενικαῖς πανσέπτοις τεκτανιέροις, τῶν ἁγίων
καὶ μακαρίων πρῶν ὁμοτίμοις ἀθρόισεσι τε πρασι, καὶ πεμπτὴν τὴν ἁγίαν
ἄλλην παρὰ ταύτην καὶ μετὰ ταύτην οὐσαν, οἰκουμενικὴν δεχομέ
νην σύνοδον· τὴν ἐν τῇ βασιλίδι καὶ αὐτὴν γενομένην τῆς πόλεως· ἰουστι
νιανοῦ τότε τὰ σκῆπτρα τῆς ῥωμαϊκῆς βασιλείας διέποντος, καὶ πάν
τα αὐτῆς τὰ λαμπρὰ διοικοῦντα· ἥτις καιροῦ σαλεύσαντος τὴν ἐκκλη
σίαν περὶ ὧν νομον ἡ θροίσθη σύνοδον· ἀναιρεῖ καὶ ἐκρίπτει, πρω
τοτύπως δὲ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν τὸν ἄφρονα καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ ὀνειρώδη
κομπολοίμαστα, καὶ πολυφθόρα ἀσεβῆ πλήρη συγγράμματα· δηλαδὴ
ὁ σὺν αὐτῷ καὶ διδυμοτειχίτης δόγματα· καὶ πάντα αὐτῇ τὰ ζῶλω
καὶ καὶ τεραστώδη. οὐμὴν ἀλλὰ καὶ μεγαλώδη λιρήματα· μεθ' ὧν,
τὸν μομπτὸν ἐπὶ ἐκτὴν θεόδωρον, τὸν νεφοέλου τοῦ θεομάχου
διδάσκαλον· καὶ ὡς μεσαρόν σὺν τοῖς αὐτοῦ βολερὰ φήμοις συγ
γράμμασι, τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐκβέβληται ξιζάνιον· θεοδώρῳ
τε τῷ κακῶς κεκτημένῳ τοῦ τῆς θεοσεβοῦς πρεσβυτέρου καὶ
μεγόντος σωτήματα· καὶ ὅσα κατ' αὐτὸν δώδεκα καὶ τοῦ αὐτοῦ θε
οσεβίου κωμοπόλεως κεφαλαί, τῆς τε πρώτης ἐπὶ ἐνὲφέσου σινώδου,
καὶ τῆς ὀρθῆς ἐπὶ καισαρείας πίστεως, νεφοέλῳ τῷ δολοσεβεῖ χαιρόμε
κακῶν ταύτης ποιοῦσι καταλογάδες μέτοχοι, ἅπερ καὶ ὑπερδιοδώ
ρου καὶ θεοδώρου ἀπολογούμενος γράφει· μεθ' ὧν καὶ τὴν βασιλίδα πό
λιν, πρὸς τὴν περὶ ὧν γεγραμμένων μάθην, ἀπερρίζωσεν.

ὡς οὐ μόνον ὀρθοδοξίας ἀντίπαλον, ἀλλὰ καὶ πάσης αἱρέσεως
πλέων. ἐκείνας μὲν οὖν τὰς ἱερὰς καὶ μακαρίας καὶ οἰκουμενικὰς ἁγίας
τε πατέρας συνόδους, ἀσπάζομαι καὶ φρονεῖν καὶ περὶ πάντων.
ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς τὰ αὐτὰ πεπιστευκότας τε καὶ
τὰ αὐτὰς μένως προσιεμένους, τὰ ἐν δόγμασι καὶ διαφόροις
δόγμασι, καὶ τοῖς κατ' αἵρεσιν ἀναθεματισμοῖς καὶ ὅροις μασιν.
ὅσας μὲν οὖν ἀναθεματίζω καὶ δέχομαι, οὐκ ἐδέξαντο καὶ ἡ ἁγία μήτηρ.
μαζ' ἐκκλησία καθολική καὶ ἀποβάλλομαι, ὅσους ἀνεθέματισε καθυπέβαλον. καὶ
ἀποβλήτους τῆς καθολικῆς καὶ ἁγίας ἐκκλησίας ἡγήσατο. τοὺς
τοιούτους τοὺς ἁγίους καὶ μακαρίους πέντε συνόδους ἐπόμενος, ἵνα καὶ μό
νον ὅρον ἐκθέμενοι πίστεως, καὶ μαθητεύσαντες τῇ ἁγίᾳ καὶ συμβολικῇ,
ὁπερ καὶ πάνσοφος καὶ μακαρία τριὰς καὶ τριακοσίους δεκαοκτὼ
θεοφόρων πατέρων θεσπεσία πλήθος, ἐξ ἁγίου προσεφθέγξατο πνεύ
ματος καὶ ἐκ στόματος τοῦ ἑκατοντάρχου τοῦ θεοπνεύστου
τῶν ἐν Χριστῷ πεπιστευκότων ἑνώσεως. καὶ ἐν ἐφέσῳ πρώτη τῶν ἁγίων
καὶ θεοπρεπῶν ἐπεκύρωσεν ἀθροίσεις. καὶ ἐν ἐφέσῳ πρώτη τῶν ἁγίων
καὶ θεοπρεπῶν βεβαίωσε συνόδους. καὶ ἐν χαλκηδόνι
ἑξακοσίων τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἱερῶν πατέρων, προσεδέξατο καὶ ἐκφά
τους συμβάσεις. καὶ παρὰ πρώτου καὶ ἀρραύστου καὶ ἀσυλλήπτου
διαπείσης ἐφηφυλάχθαι. δέχομαι καὶ ἡ ἁγία καθολικὴ ἐκκλησία
ἃς μένιζομεν, καὶ πάντα τοῦ θεσπεσίου κυρίλλου, τὰ φίλα τε καὶ θεο
σοφα γράμματα, ὡς πάσης ὀρθότητος ἐκφάντορα καὶ πάσης αἱ
ρετικῆς καθαιροῦντα δυσσέβειαν. ἀποδέχεται ὁ τὰς προσενε
χθείσας θεοφυοῦς καὶ θεηλάτους, δύο συνόδους καὶ ὑπερφυεῖς. τῶν ἐν
δοξοτάτων καὶ τελείων, καὶ τὰ δυοκαίδεκα σωματικὰ κεφάλαια.
ἃ πρὸς ἀπαθῆ νεστορίου κακόνοιαν, ἀποστόλων ἁγίων ἐπαρίθμησις
καταφλόξαντα ἄνθρακες. σὺν τούτοις δέχομαι καὶ πρὸς τῷ τῶν
ἑωσφόρων ἁγίων τὰ προέδρους, συνοδικὰ γράμματα ὑπὲρ ὀρθοδόξων.
ὧν καὶ ἡ ἐφέσιος αὐτὴ τὰς φωνὰς ἀπεκαλέσε, καὶ πρὸς αὐτὰς
ἀριθμὸν ἐκράτησε. ἅτινα συνοδικὰ ἡγήσατο καὶ αὐτὰ ἡ ἀποστολικὴ
προέδρων τὰ γράμματα λέγομεν, ὡς ὑπὲρ τοῦ κυρίλλου τῆς ὀρθῆς
δεχθέντα. καὶ ἵνα πρὸς αὐτοῦ μαρτυρούμενα φωναῖς ἀναμε
φιλέκτοις ὀρθόδοξα. τοιούτοις ὁμοίως τοῖς ἱεροῖς κυρίλλου τῶν
σόφου χαράγμασιν, ὡς ἱερὰν καὶ ὁμόπιστον δέχομαι καὶ τῆς αὐτῆς
ὀρθοδοξίας συγγενῆ τελῶν, καὶ θεόδοτον ὑπερφυλῶ καὶ θεόπρεπ
τον, τοῦ μεγάλου καὶ λαμπροῦ καὶ θεόφρονος λέοντος, τοῦ τῶν

φλωτα τησ εκκλησι, μαλλον δε τω φιλοπαντοσ φωτοσ.
λω θεωσοφωσ ενεργουμενοσ πνι, και τουτου χαριτι του και
φρονοσ, ηγουν εφοεμου του θεοφυγοσ και παραφρονοσ, προσφλα
βιαν τον αιδιον των βασιλειδων πολεων προεδρον γεγραφεν.
λω η φηλωτορθοδοξι και λω η ομολογια, τοισ ουτωσ αυτου
καλλωσ ομολογησασιν πατρασιν αγιοισ επομαι. ωσ παντων
τω ορθοδοξιαν ημασ εκδιδασκοντων. παντων δε κακοδοξι
αιρετικων ολοθρουντων, η δε των αγιων καθολικησ εκκλησι θεο
φρουρητων αυλαι απηγαυνοντων. με ησ εν θεου συλλαβη
η χαρισματοσ, η πασασ αυτου τασ αιωνιασ η τα δογμα
τα. ωσ εκ στομαθοσ προιον τα πε του κορυφαιου, προσιε
μαι η καταφιλω η αποδεχομαι η παση ψυχη περιπλατομαι.
ταυτα καθωσ προφητον δεχομενοσ, τα ιερα πεντε των μακαριων
πραων η θεια συνεδρια. η τα του κυ εν τω του θεου σοφου
συγγραμματα. η μαλιστα τα κατ ενεστωσ γενομενα.
η τασ των αγιαποστολικασ προεδρων συλλαβασ, τασ προσ αυτασ γρα
φεισασ θεοτοκον κυριλλον, η παρ αυτου μαρτυρηθεισασ
ορθοδοξον. οσουτε λεοντα οτησ ρωμαιασ φιλωτατησ εκκλησι
νομιζε αμιωτοσ γεγραφε. η μαλιστα κατα τησ βυτυχιανησ
η νεστοριανησ βδελυγ συνεταξε. ταυτα μεν, ωσ προειρ
ηται ωσ μαρκουμενωσκω δεισμαλτα. ουμεν αλλα η παν
των εν καθολικη εκκλησι εκκριτων πατερων θεοσοφ
ων δογματα, ητισ συνοδοισ τε η γραμμασιν, ητισ συν αιωνιοισ
παντεσ δεχομαι. η συλλημδην εν παν, α παντα δεχομαι
η αποδεχομαι, απερ η αγια καθολικη εκκλησι προσιε
ται η παντα τοιμε παλιν αποφερομαι η αναθεματιζω η λο
γιζομαι βεβηλα, οσα η αυτη παν σοφωσ βδελυται, η τουσ
κατ ουσεβειασ ηγητασ πολεμου. ουμονον βιβλιδια η λογο
δεια, η θεολαλα η παρεπραπτα δογματα, αλλα η αιρε
σεισ η κακοδοξων η κακοδοξων αιρεσεων ημασαλωνα προ
σωπα. η προσ τη προφοεμαν υλη αποφαλφτον, αυτα δη
αφθαρτα μαι τα προσωπα, απερ αναθεματιζω η ποιουμαι
καταλκριτα, ου τη ψυχη μονον η φρενασι, αλλα η καρδια και
πνι, ωσ παντων η καθολικησ εκκλησι πιστεσ οφθεντα δια παντων
ωδε βουλεσθαι. αναθεματοινωσ δε αυ η καταθεσθαι, αποτου

ἡ ὅλοσεσίου ἡ προσκωνητ τελαύδος, πρε ἡ μοῦ ἡ φίου πνς,
ἑ ἑτως σαν πρῶτον μῦ, σίλωνος μάος, ὅσαυ πρῶτος καὶ φ καὶ
φως αἱρέσεις. μεθοῦ ἡ πλεόβιος. μένανδρος. φίλητος.
ἐρμογένης. ἀλόξανδρος ὄχαλκεύς. δοσίθεος. μορθαῖος. σωτορ
νῖνος. ναβοθαῖος. ἀδελφωός. βασιλίδης. ἰσίδωρος ὁ τοῦ τ μός,
ἡ τ μαναῖαν ὑπ τερος. ἐβίων. καρποκρατης. ὠφελανής. πρόδικος.
κώμην θός τε, ἡ μήτροδος. ὑακενθῖνος. φλωρεῖνος. βλαστος. ἀρτέμων.
σκωῶνδος. καστωνός. θεόδοτος. ἡρακλε. πτολεμαῖος. μάρκος. κολόρ
βασσος. ἀδέμις ὁ καρύστιος. θεόδοτος ὁ σκυτεύς. θεόδοτ ἑτρος.
διφραντης ὁ περσικός. μονόϊμος ὁ ἄρατ. ἑρμογένης. ταυριανός ὁ ούρος.
σεβῆρος. ἀσκληπιόδοτος. βαρμοσάνης. ἀρμάνιος ὁ τοῦ τυμός, ἡ τῶν
πλάνων ἱσόρροπος. ἑρμόφιλος. κέρδων. σακερδ. μαρκι ὁ πον τικός.
ἀπελλῆς. ἀπολλωνίδης. πόπ. πρέπων. πίθων. ζωτερός. θεόδ
ὁ τραπεζίτης. μονταν ός. πισκίλλα τε, ἡ μαξιμίλλα, ἀ τοῦ του μαν
ώδης μαθήτεια. νέπως. ζῆκε σᾶος. ὠφελῆνης. ὠφελῆνης ἕτρος, ἡ
ἀδαμάντιος. σαβῖνιος ὀλίβης. νοουέτος. παῦλος ὁ κοσμοσοφ.
ὠδῆλος. κλεομένης. νόητος ὁ σμυρναῖος. μένης ὁ τ ἀθέου μαν
ἐπώνυμος. σαβαΐτιος. ἄρδος. μηδῖος. ἀέτιος. δῖνόμιος. ἀσκλ.
ὀδόξιος. δονᾶτος. μακεδόνιος ὁ τῶ φίω μαχομαλμνος πνι, ἡ πνα
μαστομάχος προσηγορ ἀξίαν δόξαλμνος. ἀπολινάριος ὁ λαοδικ,
ἡ ὁ τοῦ τ μὸς ἀπολινάριος. μάνος. πολέμ. κλήτιος. πηλῆος.
ἰουλιανός. οἱ τῆς ἀντῆς μανῖ ὑπέρμαχοι, θεόδωρος ὁ μοψουεσ
ἡ νεσόριος, οἱ τ μαρδε ἀνθρωπολατρ μαρκ ταῖοι κήρυκες.
κύριος τερτυλλιανῆς οἱ κίλικες, οἱ τ αὐτῆς ἀθεῖ ἀθεῶ ταῖοι πρόβο
λοι. δύτυχής. διόσκορος ὁ δύτυχες ὑπερφανοφ ἡ ς ἡ ζωσιμόρος. βαρ
σουμᾶς. ζωορᾶς. πλιόθεος ὁ λεμόν ὁ ζόσρος. πέτρος ὁ μοηδός,
ἡ ἀκάκιος, οἱ τὸ κενωτικ τεκτωνμνοι ζήνωνος. λαμπέτιος ὁ
τ δοσωνύμου τ μαρκιανι τ αἱρέσες ὄξυρυγχος. δίδυμος ἡ θά
ριος, οἱ τ ὠφελιανῆς τερθρῖ μωτηλ ἀρχαπαμμ φοι. πέτρ
ὄκνα φᾶς, ὁ τῶ τελοσμίω ὕμνω προσαρμόζ θη τ ὀνθρωπόμ.
πέτρος ἕτρος, τὸ ἰβηλ ἡ φρενοβάρβαρον μίασμα. ὅσους ἰας
ὁ τοῦ παρόντος πέτρου σιώμλος, οἱ ἄλλω ἀκέφαλονένδε
κεφαλοις κατα δέξω τ αἱρεσιν. μεθ ὧν ἅ πάντων ἡ προπά
των ἡ μεταπάν τ ἡ κατα πάν τ ἡ ὑπέρ πάν τ, ἕτως ἡ σεβῆρος
ὠνάθεμα, ὁ τούτων μαθητὴς ὁ κμανέφαλος, ἡ πάντ χρημα

πολύ ἀκέφαλον τῶν νεκρῶν παλαιῶν, ὡς καὶ τοῦ Τύρωνος· καὶ δὴ καθολικῆς ἀκλησίας, ὑχθρὸς δὲ καὶ μανέφαλος. καὶ δὴ ἀντιοχείας ἀκλησίας, καὶ χὸς ὁ νομικὸς τοῦτος, καὶ φθορεὺς βδελυρώτατος. θεόδοτος δὲ ἀλεξανδρείας. ὁ τραπεζούντιος ἀθήναιος. ἰάκωβος ὁ σύρος. ἰουλιανὸς ὁ ἀλικαρνασσεύς. φελικίσιμος. γαϊανὸς ὁ ἀλεξανδρείας. ἀφθῶν καὶ γαϊανῷ, καὶ ἰουλιανῷ τῷ μεγάλῳ αἱρεσιάρχαις. δωρόθεος ὁ ἀντιοχείας ἀθεϋπερμαχήσαντες. πολὺς ὁ μελανός, οὐ μόνον ὀλεθρίῳ, ἀλλὰ καὶ μελανίᾳ καὶ ἀληθῶς. ἰωάννης ὁ ραφανοπαλαιός, ὁ καὶ ὑπερμανιφίλοπονος, μᾶλλον δὲ μανιόπονος. κόνων τε καὶ βιθύνιος, οἱ πρὸς τὸν τελεῖ τελεσκοπαῖοι πρόμαχοι. θεμίστιος ὁ τῶν ὁμοίων πατήρ, καὶ γεννήτωρ καὶ ἀσεβὴς ἀθεσμοθέτης. ὃς ὁμοούσιον τὸν ἀληθινὸν θεὸν καὶ καὶ μεθρανεφλιωλφὰ τὴν κρίσεις. ἀπροσωπόληπτος ὁ θεὸς ἐφασκε. καὶ μὴ εἰδὼς ἀπερισκέπτως ἀνεφθέγξατο. ἀλλὰ γὰρ εἰ μὴ δὲ οἰκείων λόγων καὶ δώσομεν, δικαίαν τὴν ὀλεθρίου ὁμοίων τέτοκε, καὶ τοῦτ' ὁμοίαν, θερμῶς ὑπερήσπασεν. ὁμοούσιον καὶ, οὐκαθόλου ὑπῆρξε πώποτε, ἀλλὰ καθόλου γέγονε καὶ ἀληθῶς δόξης, καὶ μὴ μέρων τῆς σωτηρίου κρίσεως, δόξαν φρονῶν φρενοβλαβούμενος, καὶ φιλόνεικον ἑαυτὸν ἐργαζόμενος ἀεί. καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ ραπτὸν ἀεὶ φιλονεικίζων ἑαυτῷ καὶ ἀκέφαλον. καὶ φύσιν μὲν αὐτοῦ τὸν ἀκέφαλον καὶ καὶ μὴ ὄντα καὶ χθὲς φανταζόμενος σωφρονεῖν. ἕως ὁ σὺν αὐτῷ καὶ πέτρος ὁ σύρος ἀναθεμάτιος, καὶ σφρίγιος ὁ ἀρμένιος, οἱ τὰ μικρὰ τελοῦντες καὶ μὴ σὺν τοῖς πρὸς ἑαυτοὺς συμφωνήσαντες, μὴ δὲ τὰ αὐτὰ παραπλήσια ἀλλήλοις δοξάσαντες. δαμιανός, ὁ τοῦ μὲν ὑπερβαλλόντως ἀντίπαλος, νέος δὲ φανεὶς σὺν ἡμετέροις χρόνοις σωφρόνιος. μεθ' ὧν καὶ οἱ αὐτὸν δὴ δοσεβάσαντες διάδοχοι, ἀναθεματίζεσθωσαν καὶ καταθέσθωσαν. ἀθανάσιος ὁ σύρος, καὶ ὁ ἀπὸ ζυγαίνης ἀνάστασιος. καὶ οἱ δὴ τούτων δοσεμφάστων συμφοιτηταὶ τε καὶ ὁμοιοπαθῶς προσιέμενοι. καὶ ἀλογίστων δίκην κοπτόντων ὑπὸ αὐτὸν βουκολούμενοι. καὶ ἀλλήλοις μὲν φησὶ φιλικῶς συμφυρόμενοι. ὑπὲρ ἀλλήλων δὲ τοῖς ἀναθεματισμοῖς ἐχθρῶδες τι προσκόπτοντες. σὺν δὲ ἑαυτοῖς σὺν αὐτοῖς καὶ περιβαλέσθωσαν τὸ ἀναθέματα, καὶ βενιαμὶν ὁ ἀλεξανδρείας, καὶ ἰωάννης ὁ κορίνθιος. καὶ φωτεινὸς. καὶ σεβῆρος ὁ σύρος, οἱ ἔτι ζῶν τὸ ζωλὸν δὲ παφλάσσοντες, καὶ πολεμοῦν τὸ ζωμανῶς δὲ δοσέβειαν. κοινωνοῦντες αὐτοῖς δὲ παρόντων ἀναβε

μαπισμὸν καταχρίσεις, καὶ μιλωᾶς ὁ ἀλεξανδρεύς, ὁ τὸν γαϊανὸν
προσαγορεύσας καὶ προαποίζων αἱρέσεις, καὶ πολεμοῦφλαβιανὸς τὰς ἀληθοῦς τὸ
κήρυγμα· καὶ πάντες οἱ ὡς αὐτοῖς, οἱ τοῦτου κοινωνοὶ καὶ ὁμόφυλοι,
καὶ παραβάται σύφοι χοι· ἀναλέαθεωσαν ὁ τοῖς ἴσοις αὐτοῖς ἀναθε
ματοι καὶ πᾶσαι αἱ αἱρέσεις, αἱ μετὰ τοῦ χῦ παρθοῖαν ἀκμάσασαν· καὶ
χῦ τῆς ἐκκλησίας πολεμοῦσθραυσμένας· τοὺς τὴν ἡνικολαϊ
τῶν· καὶ θλιψὶ τῶν καὶ ἰν· καὶ ἀδαμιανῶν· καὶ βαρβηλιωτῶν· καὶ βορβοριανῶν·
καὶ ἀδαμῶν· καὶ φραυμωνικ· καὶ φιλουμιτῶν· καὶ πιθιανῶν· καὶ ὀφιανῶν· καὶ ὀφιτῶν·
καὶ καϊνιτῶν· καὶ σηθιανῶν· καὶ ἀντιταυτῶν· καὶ περατικ· καὶ ὑδροπαραστατῶν· καὶ κλή
των· καὶ μαρκιανιτῶν· καὶ φρυγῶν· καὶ πεπουζιανῶν· καὶ ἀρτοτυριτῶν·
καὶ τασκοδρούγων· καὶ τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν· καὶ ἀλογοράτων· καὶ
ἀγγελοποιοδεκιτῶν· καὶ ἀντιδικομαριανιτῶν· καὶ ἀλογιανῶν· καὶ κατα
φρυγῶν· καὶ ἀδελφιανῶν· καὶ ἀνθρωπομορφιτῶν· καὶ ἱεράκιτῶν· καὶ μανε
χαίων· καὶ ἀδυναμιτῶν· καὶ ἀκεφάλων· καὶ οὐρσουνόφιτῶν· καὶ ἱεράκι
τῶν· καὶ ἡσυχιανῶν· καὶ ἀμνοϊτῶν· καὶ ἰακωβιτῶν· καὶ τετραδίτῶν· καὶ ἡτινες
τρα παραδραμοῦσαι καθέφηκε, δι ὃν τε βὴς καὶ τὴν ἐλλάδος αἱρεσιο-
μάχους πάντας τοίνυν τοὺς προδηλωθέντας αἱρεσιάρχας, καὶ
τὰς μεταὐτοὺς ὀνομασθείσας δι ὃν τε βεστάτας αἱρέσεων
καὶ σχίσματα, ἀναθεματίζω καὶ καταθεματίζω, ψυχῇ καὶ
καρδίᾳ καὶ στόματι, συνοίᾳ τε καὶ λόγοις καὶ ῥήμασι· καὶ πάντα ἕτερον
αἱρεσιάρχην ὀλέθριον, καὶ πᾶσαν ἑτέραν παμβέβηλον αἵρεσιν· ὃ
πᾶν ἕτερον σχίσμα θεήλατον, ὅσοις περὶ πίστεως καθολικῆς καὶ
κλησίας ἀναθεματίζει· ἀναθεματίζω καὶ καταθεματίζω, καὶ
πάντας αὐτῶν τοὺς ὁμοφρονας· τοὺς τὰς αὐτὰς αὐτοῖς δοξολογοῦν
τας, καὶ ἀμεταμελήτως ἐν αὐταῖς τελευτήσαντας· καὶ τοὺς ἔτι καὶ νῦν ἐν αὐ
ταῖς διαμένοντας, καὶ πολεμοῦντας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας
τὸ κήρυγμα· καὶ πίστιν ἣν ἡ τῶν ὀρθῶν καὶ ἀμώμητον βάλλουσι· καὶ ἐν
θεματίζω πάλιν παραπλησίως, καὶ πάντα αὖ τὰ θεομάχα συμβό
λαια, ἃ κατὰ τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας συνέταξαν·
καὶ κατὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ ἀμωμήτου συνεστράφησαν τὸ πίστες· ἀναθεμα
τίζω τε σὺν αὐταῖς ταῖς βεβήλοις αἱρέσεσι, καὶ πᾶσαν ἑτέραν θεο
στυγῆ καὶ κακόδοξον αἵρεσιν· ἣν ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας, ἀνα
θεματίζειν καὶ καταδικάζειν συνοίδασι· καὶ τοὺς ὀξαρχοὺς αὖ τῆς γεν
νήτορας· καὶ τὰ αὖ τῶν μυσαρὰ καὶ παμμίαρα λογοδρίδα τε καὶ βιβλίδια·
μόνα τῷ καὶ κρατοῦντι καὶ φρονοῦντι καὶ σεβόμενος, τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς

τρέμοντα. καὶ τὸ βάρος βασταζέτω τοῦ προσεπιτεθέντος μοι ζυγοῦ μηδὲ
ναλῶν. καὶ οὐτοῦτο μόνον, ἀλλὰ πῶς καὶ τὸ χεῖλος τοῦ συμβόσκη ποί
μνιον. ὅπερ ποιμαίνειν μὴ αὐτὸς ἔγκε χάρισμαι. ἀδύνατον δὲ μὴ
ὠθῆ κουρούντ ὑπ' ἀνθρώπων, ποιμαίνειν τοῦτο καὶ τρέφειν ἐν
θέοις τισὶ καὶ ὠφελίμοις βλαστήμασι, καὶ φυλάττειν ἀβλαβεῖς καὶ
ἀπήμονας. καὶ διὰ τοῦτο πρεσβεύω καὶ δέομαι, ἵνα μὴ βλαβῶ
ταῦτα ὑπ' οἰανοῦν ὑπομένοντα παρὰ τῆς ἐμῆς ἀπειθείας καὶ αὐτὸ
χνίαν, καὶ ἀκάρκοῦσαν πρὸς τὸ δεόντως νέμεσθαι ἀδρανῆ, ὡς αὖ
τὸς αὐτοῖς λυμεῶσι, συνῆ μεθ' αὐτῶν κρίσεις κρίνωμαι. καὶ τὸ
πόντ καὶ σφαττόντων καὶ ἀπολλύντων χεῖρ τοῦ θεοῦ τὰ πολύτιμα
πρόβατα, οὐτηλικοῦτον ἀνέφόξω τῆς κόλασιν. τῆς γὰρ τούτων σω
τηρίας καὶ ἐπάυξησιν καὶ τῆς πάσης ταύτης ἀγελαίοις κορυφουμένω
ποιότητος, οἶδα σαφῶς καὶ ὠδίσαμαι, πρὸς τοῦ ἀρχιποίμνιος
χεῖρ δίψεσθαι μισθόν. ἀλλ' ἵνα τῆς τοιαύτης τοῦ λύκου χειρὸς
μόνου τοῦ δύνασθαι, βοηθῆ ἡμῖν ἁγιάσασθε. ἵνα μὴ κἀκεῖνος
ἐμοῦ καὶ τοῦ χεῖρ τοιαύτης τιμιώτατα πρόβατα, ἡνείλατο παρὰ
τῆς ἐμῆς ἀδυναμίας ὀλίγου ἀπολώμεθα. τῆς ἴσως ὁ ὑμῖν πλουσιάζων
κλησιν, ἵνα ἐκτενῆ ποιῆσθε καὶ ἀπαυστον τῆς πρὸς θν ἱκετίαν
ὑπὲρ τῆς φιλοχρίστων καὶ γαλλικοτάτων ἡμῶν βασιλέ
θεόθεν βασιλάλαγχον τοῦ οἴακος. ὅπως αὐτοῖς ὁ φίλος
κτίρμων θς καὶ φιλάνθρ, ὃν καὶ δώσαμι νέχων ἰσοσθενῆ τῷ βουλή
ματι, ταῖς ὑμετέροις θεοδέκτοις βουλαῖς μᾶλλον ἢ, ἐπὶ μὴν
αὐτοῖς πληθὺν πολλῶν προσχαρίσηται. νίκας τε μεγίστας κατὰ
βαρβάρων δοίη καὶ πρόπαια. καὶ παίδων παῖδιν αὐτῆ θεοφρόνως.
σῴζειν θεϊκῇ χαρακώσας. καὶ σκῆπτρα παράσχοι κράτη καὶ
ἐνδώματα, βαρβάρων μὴν ἀπόντ, μᾶλλον δ' ὑποφακλωσάν ὁ
φρὼν καὶ θεραπόντα. τῆ δ' ἀμαρτῆσαι, ἀδοκήτως συνῆ δι
μὴν ἐπωναφόντ καὶ πόντα λιμένα, ὡμῶν καὶ θεοφρόνως μᾶλλ
καὶ δεσποτικῶς ἀθέσμως τολμήμασι. διὸ περιστὰς τοὺς μακαρίους ὑμᾶς
ἱκετεύω, ἐκτενεστάτας πρὸς χν τὰς δεήσεις ποιήσασθαι. ὅπως
ταύτας δυνατῶς πρὸς ὕψ προσηκάμενος, καταβάλοι θᾶττον ὧν
τὰς μανίας, πλήρη φρενήματα. καὶ θῆται αὐτὴ ὑπὸ πόδιον καθὰ τὸ
πρόπρον, τοῖς θεοσδότοις ἡμῶν βασιλεῦσι δωρήσοιτο. ἵνα δὴ μεφροῦσιν
ἐν αὐτοῖ οἱ τὸ ὠδίνης ἡμῶν βασιλέα ἔχοντες, πολεμικῶν θορύβων πάν
σαλῆς. δι μεφροῦσι καὶ ὅσιοι αὐτοῖς, καὶ πᾶν αὐτῆ τὸ πολίτευμα, σκιᾶ

πρὸς τοὺς αὐτὸ καὶ πρὸς χαρακούμενον· καὶ φιλωνικὸς διὰ αὐτὸ καὶ φαύσεις τῆς ὀρθροσύνης τοῦ δρεπόμενον βότρυας· ἀντιβολῶ ὁ δίκαιος ὑμᾶς τὸ φιλάδελφον, λεόντιον θεοφιλέστατον διάκονον τοῦ Χριστοῦ θεοῦ καὶ ἀναφάσεις, καὶ τοῦ θρόνους καὶ στερεοῦ καθημερίου τοῦ καὶ πρωτονοτάριον, καὶ θλαβέστατον καὶ ἀδελφὸν πολύβιον, τοὺς τοὺς δὲ καὶ τοὺς σὺν ὁσίοις διακονικαῖς χαρακήμασιν, ὑμνεῖσι προσεύχεσθαι. καὶ σὺν καταβολὴ πρεπόντως προσδέξασθαι. ἵν' τοιγαροῦν καὶ ἰδιώταν τὸν πέφυκε νόμους, ὡς τοὺς θεατὰς ὑμᾶς καὶ ταπλήσετο ἐν ὑφεώμασιν λαμπρύνοντες, καὶ μεμίφθωσαν δὲ ὑμεῖς οἱ ταπεινοῦσιν· ἀλλὰ καὶ παῖσιν ὑμᾶς τοῖς λαμπροῖς ἰδιώμασι, πνεῦμα καὶ καὶ ἱλαρὸν δόξιόσασθε· καὶ σφόδρα ψυχῆς πνεῦμα καὶ καὶ λαμπρὰ προσχαρίσασθε· καὶ θαῦμον ὡς ἐλπὶ μᾶς ἀντιπέμψατε γαννυμένους καὶ χαίροντας, ὅτι τοιοῦτον ἱερατεῖον βουλόμενοι ἐξίωνε πρόεδρον· χαροποιοῦσι τε καὶ ὑμᾶς θυσφάνειν, ἐν τῷ διηγεῖσθαι κομπάσας ὑμῶν τὰ ὑμέτερα, ῥᾴστην ψυχῆς θεοδώρητον, καὶ ὑγιάνοντος ὡς μᾶλλος θεόσδοτον. καὶ νέμην ποθοῦμεν γράμματα, τὰ πίστιν ὑμῶν ὀρθοδρόνοντα, καὶ τὸ ἦθος τῆς ψυχῆς ἐκλαθαίνοντα. καὶ ποιμαντικὸν ὑμᾶς ὡς θαυμάσιον παιδεύον. καὶ θαρραλαῖ πρὸς τὸ ποιμαίνειν τὰ ὑμῶν δεχῶ ποιούμενα ποίμνια. παῖσον σὺν τοῖς πανιέροις ὑμῶν θεοφιλῆ καὶ φαιδρὰν ἀδηφότητα, πλέφαν ἐν χῶ θεῶ, ἔρχωτε ὅταπνός καὶ ἡ ἄγιος καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, προσαρθόμε. ἐρρωμένος ἐν κῶ, ὑπερθύχουμεν δὲ μὼν ταῦτε ἀδελφέ.· Κωνσταντῖνος ὀθόσε βέσταλος βασιλεὺς καὶ ἡ ἁγιασύνοδος ἐν ἐδήσῃ καὶ τῷ ἀνανεωσθέντι σὺν οἰκουμενικῇ χρόνοις. λεγέτωσαν ὁ θεόδωρος καὶ γεώργιος οἱ θεοσεβέσταλοι πρεσβύτροι, καὶ ἰω̄ν ὁ θεοσεβέσταλος διάκονος, οἱ τόπον ἐπέχοντες ἁγίου θρόνου τοῦ ἁγιωτάτου πάπα Ῥώμης, ἀγεαῦθις καινότρον τι βούλον δι δόξι ἔναι. θεόδωρος καὶ γεώργιος οἱ θεοσεβέσταλοι πρεσβύτροι, καὶ ἰωάννη ὁ θεοσεβέσταλος διάκονος, ἀμφότροι τόπον ἐπέχοντα τοῦ ἁγιωτάτου πάπα τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, ἐν τῷ· ὡδὶ φαῖ ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια, καὶ ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σὺν ἔδος, ὅτι διὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς φαλδόσεως πρὸς τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν παρὰ ἁγιωτάτου καὶ πάπα, πάσα ἡδυώμεστης ὀρθοδόξου καὶ ἀποστολικῆς πίστεως ἐδηλοποιήθη, διὰ πλάτους περὶ χρήσεων ἐν αὐταῖς ἀκριβῶν. ἐκτεθείωσι δὲ καὶ ἔστιν χρήσεις

θησαν, ἐν οἷς καὶ τὰ τοῦτο διαφέροντα τῶν μετὰ χρυσοπ., μετὰ ἧς ἔστι διαφόρων βιβλία. ἔστιν δὲ δύο βιβλία ἃ καὶ τοῖς χαρτώοις τε παύδιον, ἐκτὸς τοῦ ἰδιοχάρακτος τοῦ ἁγίου καὶ τῶν γραφῆς αὐτὰ διαγινώσκοντι, μακαρίου τε καὶ αὐτοῦ θεφάνους τυγχάνειν ποιήσασθε.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοσεβέστατος βασιλεὺς καὶ ἡ ἁγία σύνοδος ἐν Νικαίᾳ. ὑπὲρ τούτου ἀναγνώσεως μνεία θεῖ. καὶ λαβὼν ὁ χάρτης ὀβελιαφέσθω σε ἀναγνώστης καὶ νοτάριος τοῦ ἁγίου τοῦ ἀρχιεπισκοπείου τῆς θεοφυλάκτου ταύτης καὶ θεοσώστου πόλεως, τὸ χαρτώον παράδοξον ἀνέγνω, ἔχον ὧδε γραφήν. Ὅτως. Ἴσον λιβέλλου ὧδε δοθέντος κωνσταντίνου τοῦ θεοσεβεστάτου μεγάλου βασιλέως, παρὰ μακαρίου τοῦ ἁγιωτάτου πρεσβυτέρου θεουπόλ., ἤτοι ἀπὸ τῆς ἀναστολικῆς διοικήσεως, ἐν τῷ παλατίῳ. καὶ ἀνέγνω σχολαστικοῦ τοῦ τοῦ παραδόξου, Κωνσταντίνου τοῦ θεοσεβεστάτου βασιλέως καὶ ἁγίας συνόδου τῶν. πλὴν δύναμιν τοῦ παρόντος λιβέλλου, ἐν τοῖς ὑπὸ θεσιν ἀληθείαν, καὶ περὶ τῆς ἐστιν ἡ τούτου ἀναγνώσεως. ἀνέγνως κέλευσεν τὸ ἐν τῷ δυοβιβλίῳ. καὶ λαβὼν ὀβελιαφέσθω σε ἀναγνώστης καὶ νοτάριος ἀντιόχου, ἀνέγνω. ἔχον ἐν ὧδε γραφῇ, λόγος προσφωνητικὸς τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου, παρὰ μακαριωτάτου θεουπόλ. καὶ ἀναγνώσθησεται τῆς τοιαύτης θείας γραφῆς, θεοφάνης ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τοῦ θείας μοναστηρίου βαιῶν, εἶπ. θεοσεβέστατος δὲ ἔστω. πρὸ τάξιν ἐποίησε μακάριος, τὸν λεγόμενον καὶ ἀναγινωσκόμενον προσφωνητικὸν λόγον. παρὰ ἱερέως γεγραμμένος προσφωνητικὸς πρὸς βασιλέα λόγος ἅπερ ἱστορικός, ὧδι σημειοῦ ὧδι δίδοται καὶ ἀναγινώσκεται. πεινῶ τοῦτο πράξῃ, καὶ σωσαρδηνίαν καὶ σπείρωμεν, καὶ ἅπερ πρὸς τόπους, καὶ δίκαια ποιήσας, τὸν αὐτὸν προσφωνητικὸν λόγον ἀπέφηλεν ὁ θρυλλούμενος μακάριος. ὅπερ ἐστὶν τὸν προσφορόν, πρὸς τὴν ἱερατικὴν θεσμὸν καθέστηκε..

Κωνσταντῖνος ὁ θεοσεβέστατος βασιλεὺς ἔφην. ἡμῶν τὴν προσφωνητικὸν λόγον ὃν ὧδι φαμὲν λαβεῖν παρὰ μακαρίου. χαρτία δὸ τινὰ ὧδι δέδωκαν ἡμῖν, ἅτινα καὶ φησιν. οἷς οὐδὲν μέχει τοῦ παρόντος ἐνετύχομεν. καὶ ταῦτα καθ' ἕτερον προσφέρομεν, ὀφελούσης τῆς ἐμῆς συνόδου τὴν δόσιν αὐτὰ λαβεῖν. καὶ ἀκόλουθος ἀναγνώσεως τοῦ μεγάλου προσφωνητικοῦ μνείαν. καὶ ἀνεγνώσθη ὅτι οἷος τὸν προσφωνητικὸς λόγος, πάσης κακοδοξίας γέμων, καὶ τοῖς αἱρετικοῖς κατὰ πάντα συνάδων. προσφέρων, ἐν

καὶ παρεξεβλήθησαν ἐκ τῆς εἰρημένης μακαρίου συγγραμμάτων, πρὸς ἀν-
τιπαράθεσιν χρήσεων βεβήλων καὶ δυσσεβῶν αἱρετικῶν, διάφοροι βολας
φημίαι καὶ συνετάγησαν, ἔχουσαι οὕτως. Μακαρίου αἱρετικοῦ, ἀπὸ
λιβεγίου ὠθιδοθέντος, τῶν εὐσεβεστάτων μεγάλω βασιλεῖ κωνστάν-
τινω. οὗ ἡ ἀρχή, εἰρήνης θεῦ τῆς ὑπερεχούσης πάντα νοῦν, τὸ κεφά-
λαιον ἡ εὐσέβεια. ἑνὶ καὶ μόνω θείω θελήματι. ὡς οὐκόντος ἐν αὐτῷ
καὶ ἄλλου θελήματος, ἢ ἀντιπίπτοντος καὶ ἀντικειμένου, τῷ θείω αὐ-
τοῦ καὶ δυνατῷ θελήματι. ἀδύνατον γὰρ ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ χρῷ τῷ θεῷ
ἡμῶν, δύο ἅμα κατὰ ταυτὸν ἐναντία ἢ καὶ ὅμοια, ὑφεστάναι θελήματα..
Θεμιστίου αἱρετικοῦ, ἐκ τοῦ δευτέρου αὐτοῦ ἀντιρρητικοῦ, τοῦ κατὰ τοῦ
τόμου θεοδοσίου κεφαλαίου τεσσαρακοστοῦ πρώτου. οὐ γὰρ ἐπεί τοι καὶ ὁ ἱερὸς
ἀθανάσιος, δύο θελήματα ἔφη τὸν χρῶν δεικνύναι κατὰ τὸν τοῦ πάθη καιρῶν,
ἤδη καὶ δύο θελήσεις αὐτῷ περιθήσομεν. καὶ ταῦτα μαχομένας ἀλλήλαις,
κατὰ τοὺς σοὺς τούτους συλλογισμούς. ἀλλ' εἰσόμεθα εὐσεβῶς, τὸν ὡς
ἑνὸς μιθέλησιν τοῦ ἐμμανουήλ, πῆμεν ἀνθρωπίνως κινεῖσθαι,
πῆ δὲ θεοπρεπῶς. Μακαρίου αἱρετικοῦ ἀπολόγου τρίτου. οὗ ἡ
ἀρχή, αἰμὶ οὖν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐνστάσεις. ἐν γὰρ πρόσωπον τοῦ
σρὸς χρῦ τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας τριάδος κηρύσσομεν. καὶ ὡς ἑνὸς ὄντος αὐ-
τοῦ, ἐν καὶ τὸ θέλημα δογματίζομεν, καθὼς καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν διεσα-
φησαν. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου. οὕτως ἡμεῖς ἐν θέλημα τοῦ
χρῦ καὶ τοῦτο ὅλον θεϊκόν, κατὰ τοὺς διδασκάλους κηρύσσομεν. Ἀπο-
λιναρίου αἱρετικοῦ. καὶ οὐμνημονεύουσιν ὅτι τὸ θέλημα τοῦτο ἴδιον
εἴρηται, οὐκ ἀνοῦ τοῦ ἐκ γῆς καθὼς αὐτοὶ νομίζουσιν. ἀλλὰ θεῦ τοῦ
καταβάντος ἐξ οὐνοῦ. Μακαρίου αἱρετικοῦ, ἐκ τοῦ λεγομένου πρὸς
φωνητικοῦ αὐτοῦ λόγου, πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα. οὗ ἡ ἀρχή,
παραδοξόντι καλλίνικε δέσποτα. τοὺς τὰ ἐναντία δὲ αὐτοῖς
δογματίσαν τῶν ἁγίους πρᾶς ἡμῶν, κατέκριναν καὶ ἀνεθεμάτισαν.
καὶ πάντῶν ἁπλῶς, τοὺς ἐν θέλημα τοῦ κυρίου δοξάζοντας. ὧν εἷς ὑπάρχει
καὶ ὁ τῆς ῥωμαῖ ὀνώριος, ἐν θέλημα δογματίσαν τρανέστατα.
ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς μίαν εἰπόντας ἐνέργειαν μὴ προσδοξαμένοι,
τὸν τοῖς ἁγίοις πρᾶσι γνωριζομένην μίαν ζωοποιόν χρῦ τὴν ἐνέργειαν..
Ἀνθίμου αἱρετικοῦ, ἐκ τοῦ πρὸς ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα λόγου.
οὗ ἡ ἀρχή, θεῦ μεμνῆσθαι ἐν πάσῃ ὑποθέσει, καλόν. εἰ γὰρ μία ἐστὶν
ὑπόστασις καὶ μία φύσις τοῦ θεῦ λόγου σεσαρκωμένη, ὥσπερ οὖν
καὶ ἐστίν, ἀναμφιβόλως καὶ ἐν θέλημα καὶ μία ἐνέργεια δηλονότι.

ἁγιος· ἡ δὲ συμφωνία διάμφοιν ὡδὶ δηλοῦται· ἐνέργεια· ὅτε γοῦν
νωὶ δίου νοερᾶς θεοπρεποῦς ἰσχύος ἐνέργεια· ὅλων γνώσις·
μία ἡ τῆς αὐτῆς τοῦ σωτῆρος θεοπρεπὴς ἐνέργεια
ἐδιδάχθη εἶναι, πῶς ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θῦ, μία καὶ
αὐτὴ ὅλων γνῶσιν ὑπάρχειν, τοὺς ὅσους χῦ ὡς φρήκαμεν
ἡ καθ' αὐτὸν δηλοῦσα θεότητα. Κωνσταντῖνος ὁ βλοσυρὸς εφ
βασιλεύσας ἔτη· ἀρκούντως ἔχει ἡμῖν τὰ κῦ τοῦ μεδὸν ἡμερῶν πρὸ
χθεύτα· ἐπὶ δ' ἐν τοῖς τῆς φιλοχρίστου ἡμῶν πολιτείᾳ ἐνησχολήμεθα
πράγμασι, κελεύει κωνσταντῖνον ἡ αὐτοκράτειρα τὴν ἐν δόξῃ τοῦτος
πεμπόμενα, πολύβυκτον ἡμῖν προτιθεῖσα τὴν ἐν δόξῃ ταῦτος ἀπὸ ὑπάτων,
ἐκ προσώπου τῆς ἱερᾶς βλοσυρότητος σωβουλεύσασθαι, τὴν αἵρεσιν ἡμῶν
κοινωνικὴν ὑπὲρ σωτηρίου, ἐν ταῖς ὑποκειμέναις σωτελοῦσαν
τῆς παρούσης ὑποθέσεως. Τῶν πλήθους ἡμῶν καὶ ἐλαττώνων κεφα-
λαίων, ὡδὶ τὴν ἱερὰν βλοσυρότητα ἤδη προαιρεθέντων·

Τόμος ϙϛ. Πρᾶξις δωδεκάτη.

Ὁ νόμαρχος τοῦ κῶ ἡ δεσπότου ἰῦ χῦ τοῦ θῦ ἡμῶν ὅς ἐστι, βα-
σιλέως θεοφυλάκτων ἡμῶν καὶ λιουτράνδου τῶν ἱερῶν φιλαθίων.
κωνσταντῖνος τοῦ βλοσυροτάτου ἡμῶν θεοφιλεστάτου μεγάλου βασιλέως κω
νίου αὐτοκράτορος, ἔτους ἑκκαιδεκάτου, καὶ
μετὰ ὑπατείαν τῆς αὐτοῦ θεοσόφου πρώτης, ἔτει τρι-
δεκάτου. Ἡράκλειος ὁ ἡμέτερος θεοφυλάκτων αὐτοῦ δε-
σπότης, ἔτει ἑβδόμῳ. τὴν δὲ καὶ δευτέραν τοῦ μεγίστου μη-
νός, ἰνδικτιῶνος ἐνάτης, προτεθειμένου τοῦ βλοσυροτάτου
πρώτου, τοῦ βλοσυροτάτου ἡμῶν φιλοχρίστου μεγάλου βασιλέως κωνστα-
τῖνου, ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ θείου παλατίου τῶν οὕτως αὐτοκρατορικῶν λό-
γων. ἡ κῦ κλήσιν τῆς αὐτοῦ θεοσόφου μεγαλειότητος ἐκ προσώ-
που αὐτοῦ, παρόντων ἡμῶν ἀκροωμένων, κωνσταντῖνος τοῦ ἐν δόξῃ τοῦ
ἀπὸ ὑπάτων πεμπόμενος, ἡ κουράτωρ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου
τοῦ ὁρμισδοῦ· δῶ ἀφαιρέσιος τοῦ ἐν δόξῃ τοῦ ἀπὸ ὑπάτων πεμ-
πόμενος, ἡ τοποτηρητὴς τοῦ τοῦ κόμητος τοῦ βασιλικοῦ δρόμου
τοῦ· πολυάκτου τοῦ ἐν δόξῃ τοῦ ἀπὸ ὑπάτων· ἡ πέτρος
τοῦ ἐν δόξῃ τοῦ ἀπὸ ὑπάτων· σωσηθέωσις ὁ ἡμέτερος
κοινωνικὸς σωσθῶ, τῆς ἡ βασιλικοῦ θέσεως μια σωναθροι
σθέντες, ἐν ταύτῃ τῇ θεοφυλάκτῳ καὶ βασιλίδι πόλει, τοῦ
τε ἁγιοδώρου ἡ γεωργίου τῶν βλοσυροτάτων πρεσβυτέρων,

ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಮಹಾ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ

γινώσκω, ὡς κ' π' προλεχθῆσαν ἡθέλησεν, ἀνάγνωσκε καὶ τοῦ ὡσανεὶ
χρυσοῦ προσφωνητικὸν λόγον παρὰ μακαρίου, πρὸς δ' δόσεβοέφαλον
καὶ θεοπρεπῆ κῦδος ἀποτείνων καὶ μεγαλοβασιλέα, διαλαλήσας καὶ κατηξίωσε
δι' ἑαυτοῦ θεόσοφος γαλήνην, χαρτία τινὰ ὑπὸ δεδόσθαι αὐτῷ παρὰ
μακαρίου, μὴ ὄντα γὰρ αὐτοῖς μέλει τοῦ παρόντος. ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
καθ' ἑαυτὰ, τῇ φύσει ὄντα προσκομιζόμενα, ὀφείλουσι τῇ δόσει ταῦτα
ἐπιλαβεῖν. ἔφη κἀγὼ πρόβηλος ἰωάννης ὁ ἐνδοξότατος πρῖγκιψ
καὶ αἰφωρ, ἀποστολῆς παρὰ τοῦ δόσεβοέφαλου καὶ γαληνωτάτου κῦδους,
καὶ χάρτας τινὰς ὑπὸ φέρομι. καὶ ὑποβαλλόμενος πρὸς τὸ παρισταμένων..
σιλεύς, χάρτας τινὰς ὑπὸ φέρομι. καὶ ὑποβαλλόμενος πρὸς τὸ παρισταμένων..
Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡγέμονες σὺν ὅσοις ἐστὶν. οἱ ἐνδο
τῶν ἀκολούθως γενέσθωσαν ἀνάγνωσις. καὶ ἀνεγνώσθησαν οἱ ἐνδο
ξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡγέμονες σὺν ὅσοις ἐστὶν. ἀνάγνωσθησαν..
Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡγέμονες σὺν ὅσοις ἐστὶν. διδόασιν ὑμῖν οἱ ἐνδο
ξότατοι πρῖγκιψ καὶ αἰφωρ, τίνος χάριν ὡς ἔπεμψαν παραγένονται..
Ἰ ὧν οἱ ἐνδοξότατοι πρῖγκιψ καὶ αἰφωρ ἀπ'. ὁ πανάγαθος καὶ θεοφιλέ
στατος καὶ μεγαλοδύναμος καὶ μεγαλονικητὴς βασιλεύς, περὶ τῆς κ' π' προτε
ραίας ὑπομνηστεύσας δοθῆναι χάρτων παρὰ μακαρίου, πόθῳ θεοῦ φθό
γγαντος αὐτῷ θεοσυνεχόμενος καὶ διερρύνης γενόμενος, ἃ πρὸς ὑπηφόρομαι
χαρτία τεκ, κωδίκια, ὑπὸ δέδωκέ μοι. κἀγὼ δι' ἐμοῦ, τῇ φύσει ὑμῶν
ταῦτα ὑπὸ δοθῆναι σωνόδῳ, ὀφείλουσι τούτῳ ποιήσασθαι ἀνάκρι
σιν. καὶ τοῦτο καταξιώσατε δι' ἐμοῦ δηλοποιηθῆναι ὑμῖν. ὅτι δικαίως
γνωσθὰ ἡ θεοτάχιστος αὐτοῦ ἡμερότης μέλει τοῦ παρόντος. ἀλλὰ
δεῖ π' ὑπὸ γραφῆναι αὐτά. ἐπιτρέπει δὲ αὐτὰ ἐνδοῦναι παρόντων κωδι
κί. ἅπινα κωδίκια καὶ μετὰ τοιούτου χάρτου, ὡς ὁρᾶτε ἀπτέφλε
τα πόντα ἐσφραγισμένα. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡγέμονες σὺν ὅσοις
ἐστὶν. οἱ προκομισθέντες χάρται καὶ κωδίκια παρὰ τῶν ἐνδοξοτά
του πρῖγκιψ καὶ αἰφωρος, ὑποδεχέσθωσαν. καὶ ἐπεδόθησαν δύο χαρτία
ἐσφραγισμένα ὑποκηρίου, ἐκτεποῦντα μονόγραμμον, κωνσταν τι
δεπόλ. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ προδηλούμενα κωδίκια, τῇ αὐτῇ σφραγῖ
δα ἐχόντα Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες καὶ ἡγέμονες σὺν ὅσοις ἐστὶν. ὁ μὲν πα
ρὼν ἐνδοξότατος πρῖγκιψ καὶ αἰφωρ, τοῦ ἀποχαιῶν τῆς βασιλικῆς πο
σαλμικὸς κηδεστής, πρὸς τὰ οἰκεῖα χωρήσων. τὰ δὲ ὑφ' ἡμῶν χαρτία,
ἀνάγνωσθῆ ὑποβαλέσθω δὲ. καὶ λαβὼν αὐτὰ ὁ τοῦ λαβέστατος αὐτοκρά
της καὶ νομοτάκτος τοῦ ἁγίου τὰ περὶ ἄρχοντας καὶ νομικὰ τινὰ πρὸς ἐνδοξό
τητας, ἀνέγνω. ἔχουν δὲ προγεγραμμένα οὕτως. λόγος προσφωνητικὸς τῷ θῷ.

οε βοε φαλτω ⁊ εἰρλωο ποιω μεγάλω βασιλεῖ κων φαν τι, παρὰ μακα-
ρίου ὠθη σκῦ θεῦ πόλεως· ⁊ τῆς ἀναμνώσεως ἑ πόλιν γενομένης,
οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες ⁊ ἡγούμενοι σύνοδος ἔφην· ὁ λεγόμενος πρὸς
φωνητὴς κὰς ὡσαννὰ λόγος, ⁊ κῆ ἡ προτραπὰν παρούσης ⁊ τοῦ θεο-
βεστάτου ⁊ θεοσημείκτου μεγάλου ἐν Χῦ βασιλέως, ἑτέρα βίβλος ἀνε-
γνώσθη· ⁊ περιεῖχεν ὑπάρχειν ⁊ αὐθις τοῦτον ἀναμνωσθῆναι· τὸ δ'
αὐτὸ ἐν αὐτῷ κωδίκιον εὑρεθὲν χαρτίον, ἀναμνωσκέσθω· ⁊ λαβὲ
ἀντίοχος ὁ βυλαβέστατος ἀναγνώστης ⁊ νοτάριος, ἀνέγνω· ἔχον
οὕτως· παραστιχίδων εἰς μὴν ὀκτωβρίου κδ· ἰνδικτιῶνος ζης·
ζαχαρίου ἐπὶ σκοπου κλαυδιουπόλεως ⁊ γεώργιος ἐπὶ σκοπου
ἀδραστοῦ τῆς ἰσαυρίας ⁊ πρόβεδος διάκονος ⁊ νοτάριος ἔφην·
ἀπὸ φάλεν ἡ μᾶς ὁμῶν τάξις περὶ ἀρχῆς ἐν τῷ, πρὸς τὸν ἁγιω-
τατον περὶ ἀρχιεπίσκοπον τῆς πόλεως, ὡς ἐφορμῶσης σπανάγνω στικὴν
διάστιχίδα· ⁊ δεξάμενος ἔφην ἐν τῷ πρόβεδος διάκονος ⁊ νοτάριος·
⁊ ὡς ἠκούσθη τῶν ἐν τῷ τὸ παρεπιδημοῦν, δεξάμενος ἔφην τὸ
λαβεῖν ⁊ ἐν ἑαυτῷ, ὅτι μείζων ἐστὶν ἡμᾶς· ⁊ λέγει πρὸς τὸ
πρᾶγμα· ⁊ ἐν ἑαυτῷ· θέλομεν ἐροωθεῖν ⁊ πρὸς τὴν ἡμῶν
ταπείνωσιν· ⁊ τῆς ἀναμνώσεως γινομένης, οἱ ἐνδοξότατοι
ἄρχοντες ⁊ ἡγούμενοι σύνοδος ἔφην· ἐπὶ ⁊ ἠδύναμεν ἐν τῷ τῷ πρε-
σβυτέρῳ χάρτῃ, οὐδὲν πρὸς τὴν παροῦσαν σπουδὴν ὑπο-
φαίνειν, σπουδαιοτέρων μὴ ὄντων τοῦτο γενέσθαι ἀναγνώσεως·
τὰ δὲ λοιπὰ ἀναγνωσκέσθωσαν· καὶ λαβὲ ἑτέρον αὐτὸς θεῖ
λαβέ φαλτος ἀντίοχος ἕτερον κωδίκιον ἀνέγνω, ἔχον ἴσως
ὠθη τολῆς σφυρίου τοῦ γενομένου περὶ ἀρχῆς κωνσταντίνου πόλεως,
πρὸς κῦρον ὠθη σκοπον τοῦ φάσιδος, ἔχον ὠθη λόξεις οὕτως·
+ ἐφάνη μὲν ἡμῖν ⁊ ἀπὸ πρώτης βύθεως πέρας, τὸ πεῖσμον ⁊ ὠθη
μελὲς τοῦ τρόπου, τῆς θεοφιλεῖ ὠθ· πλέον δὲ νῦν διὰ τῆς παρὼν
τῆς γραφέντων, τὸ φιλόπονον αὐτῆς ⁊ φιλομαθὲς καταμαν-
θάνομεν· ὃ ⁊ τὴν χάριν μᾶλλον ἐπὶ τῇ πρὸς ἀρ καλὸν τὸν τῆς κῆ
περὶ νίκου θεοφιλῆ πρόεδρον, γενομένῃ πανθυσεβοῦς ⁊ κῆ βύσεβ[ῆ]
παρὰ τοῦ κραταιοῦ ⁊ θεοσημείκτου ἐν Χῦ βασιλέως, ⁊ τῆ παύλου
κεφαλαιωτοῦ, τῆς τῶν ἀκεφάλων πονηρᾶς συμμορείας, ⁊ τῆ ἀρὴ
μᾶλλον θεοσεβοῦς κῆ βύσεβ[οῦ], ὅλῃ δὲ δύο κωλύσεως ὠθη χοῦ τοῦ φοῦ ἐν Χῦ
λέγειν σὺν ἐρ γῷ, ⁊ πρώτης ἡμᾶς διατῆς οἰκ ⁊ μενικῆς, πόσ-
ρου χρή· δύο πρεσβύτην σὺν ἐρ γῷ, ⁊ μιᾶ τοῦ κῦ λέγειν σὺν ἐρ γῷ ⁊ ⁊.

λόγων ἀφὰ τὰς περικὰς ἀφορμὰς, καθ' ὁποίαν ἡμῶν παρεσκεύασε
με. οὔτε οὖν ὡς περὶ ὑπαρχούσης ἐβουλήθη τὴν πολλάκις λεχθεῖσαν θεό
βιος ὑπερφωνιοσαμένους ὑπὸ φολλῆς, οὔτε ἄλλον τινὰ τῶν θεοπρε
φῶν τῆς ἐκκλησίας ὑπερφωνοῦντα, ἐχει ἡ σημερον βύρος, δύο συν
γράμματα ὑπὸ χῦ τοῦ θῦ ἡμῶν ἐφηκότας. ἐδὲ τῆς ἐν ἀκριβεστέρων δὲ
ξαν δόντων ἢ τινας τῶν ἀκριτῶν ἢ θεοφόρων ἡμῶν πατέρων, ὧν τὰ
δόγματα νόμος τῆ καθολικῆ καθέστηκεν ἐκκλησία, δύο σύνοδοι
γράμματα ὑπὸ χῦ λέγειν παραδιδόντων, δὲ πάντως ἐκολουθήσαμεν· πᾶ
σαν γὰρ ἀνάγκη μὴ μόνον κατ' ἐνοιαν τοῖς τῶν πατέρων ἡμῶν ἕπεσθαι
δόγμασιν· ἀλλὰ ἢ ταῖς αὐταῖς ἐκείνοις κεχρῆσθαι φωναῖς, ἢ μὴ
δὲν τοιαῦτα καινοτομεῖν· ἀμέμπτως οὖν ἐσμεν ἔχοντες τοῦ προκειμένου κρα
ρίνικεφαλαίου, ταῦτα ἐφ' ἑαυτοῦ δεχόμενοι ἢ ἤτε ὀφίλομεν ὑπὸ ἡμῶν καθ' ἡμῶν
τοῖς φαλλοῖν αὐτῆ προφήμως ὑπὸ τυγχάνουσιν, τὰ μὲν τῆς ὠφελείας, τῶν δὲ
γνώσεων θῦ, ἢ τοῖς παυτρόποις δὲ τοιούτων ὑπὸ γραφέων λόγων
ἢ πονηρίας. δῶρον δ', τὴν ἡμῖν ὑπερβαλλόντως ταπεινώσας· ἢ τὰ πε
ὶ τούτων ἀντιγραφὰ διαταύτας ἡμῖν φαλλοῖς· ἢ μὴ τὴν ἀνα
γνώσεις δ' τοιαύτης ὑπὸ φολλῆς, ὁ αὐτὸς δὲ λαβέσθαι ἀντίοχος,
ἀνέγνω ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου λόγον ὑποδιαιρούμενα περὶ ἀρχόν
κων φανταίνου πόλεως, πρὸς χιλίων πάππρώμης· ἢ τούτου ἀνα
γνωσκομένου, οἰκ ἠδέσθησαν οἱ ἄρχοντες ἢ ἅγιοι οἰκουμενικῆς πέμπτης συνόδου
περὶ τῆς ἢ τοῦ παρόντος λόγου ἀναγνώσεως καθέστηκε· ἐπειδὴ
πολλῆ πλάνης ἢ φάλσος ἐστί· καθὸ ὅτε αὐτοῖς ἀποκειμένοις ῥεγε
στροις, ἐν ᾧ ἐβλήθη ἐν ταύτῃ παρὰ ἀρχίου δ' ἡγουμένου ὑπὸ φολλῆ, ὑπὸ
μνήματος ἐν ὁσίᾳ τῆ μνήμῃ προεδρεύοντος δ' βασιλείδου τῶν
πόλεως, ὀλεγόχρονα χιλιὰ πρὸς χιλίων βύρῃ λόγος· ἀλλ' οὐκ ἢ προλαβὼν
ταφείσης τε τὴν πρᾶξιν, τὴν ἐκ τῶν ἀναγνώσεως κομένης τὴν
πρώτης βίβλου δ' τε πραγμάτων δ' ἐμ πέμπτης συνόδου, βύρεθήσο
ται ἢ προαθήκην φάλσοι πρὸς ταῦτα δ' ἰαφορούσαν τοῦτο ἔτος
λόγον. τὰ δ' ὑπόλοιπα τοῦ αὐτοῦ κωδικίου, ἀναγνώσεσθαι.
ἔτι ἀνέγνω ὁ αὐτὸς βύλαβέστατος ἀντίοχος, ἴσα τῆς ἐκδόσεις
ἢ ὁμοδόξεις πράξεις, τῆς ἁγίας ἢ οἰκουμενικῆς πέμπτης συνόδου.
μεταγραφέντα ἐκ τ' αὐθεντικῆς τε πραγμάτων τ' ἀποκειμένων ἐν τῷ
βιβλείῳ πεταρχίου· τῶν τούτων τοίνυν ἀναγνώσεως γινομένης,
οἱ ἁγιοδόξοταβοι ἄρχοντες ἢ ἅγια συνόδος ἐν τῷ πορ· ἤδη ἢ ἀπρό
ξεις αὐτὰ ἀρέσασαι ἐκδόσεις ἢ ὁμοδόξεις, κτ' ἡγουμένῳ ἀναγνώσεως

τὴν δὲ πρώτης ἐπιστολῆς, ἐδηλοποιήθη δὲ ἡμῖν· ἀλλὰ καὶ διὰ μνήμης
ἔχομεν, ὥστε νῦν καὶ τὰ δι' ὀξυλάβου τοῦ ἀποστολικοῦ
φροντίδος πεσεῖν ῥώμης, φαλοσυθῆναι προλεχθέσιν ἐνδόμυχον
πρᾶξιν· καθὸ δὴ καὶ σὺν ἀληθεῖ, οἱ σὺν αὐτῇ ὠφελούμενοι δύο λίβυκοι,
ὥσπερ καὶ προδοθέντες ἀπὸ βιμλίου ἰουστινιανοῦ καὶ θεοδώρα τοῖς
συνθέσεσι τῆς μνήμης· καὶ περὶ τῆς καθέστηκε καὶ ἡ τῶν ἁρμενίων δύο πρα-
ξεων ἀνάγνωσις· οὗ δὴ τοίνυν ἐπεδόθη οὗ προδηλουμένου βύλαβος
φαλτωδόντος, ἔτι δὲ νῦν καὶ δίκιον, ὅπερ δὴ ἐμνωφέρον οὕτως· ἴσον
οὖν τοῦ λίβυκος ἀγγέλου καὶ τὸν ἐπὶ πρὸς ἀνατολὴν πάλιν
ῥώμης· οὕτω τοῖς αὐτοῖς καὶ τοῖς ὑμῖν ὁλικῶς τὸ καὶ μνωφελοῦς ἐστὶ
νόητα σωσεσφιλμεθα πρός, ὡς παῤ δόξαν ἡμᾶς, πάντα δ' ἡμέρων
βαλθυμίᾳ καὶ πράξεως συλλήπορας, τοῖς ἱεροῖς τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν.
καὶ ἐμὴ πολυτόδι φέρον ἀπὸ τόπων παρὰ χεδιαφασις, τοῦτο δὲ καθὸ
μέρα νέ πρὸ τοῦ μ. τῇ ὁ χρᾶ καὶ τῇ χ μαὶ ν δι μ' καὶ ὁ μο ἡμῶν οὖν
ἀδελφότητος, ἑαυτοῖς περὶ φρόντον δ' συμβολαίου· ὅμως ἐπὶ πρὸ λί-
ειν καὶ καὶ τοῖς χωρεῖς, ὁ λόγος τε καὶ γράμμα τὸ ἀσυνδαλόμενον δι'
δωσιν, αὐτὶ καὶ τὰ περὶ ὧν τοῦτο χαρᾶ ἀτομ, ἀνάφη καὶ ποιοῦμεν.
πρότινος φανεροῦ χρόνου, λῴ ἵκαι καὶ περὶ δ' καφαστᾶν, ὃ καὶ λί-
νικος καὶ θεοφιλεκτος δὲ ἀπὸ τὴν καὶ μᾶς βασιλεὺς ἐποιᾶτο, διὰ δὲ
ὑπὲρ τῆς παρὰ τοῦ θῦ καὶ τὰ πρὸ θύμως αὐτῷ φιλοχρέστου πολιτᾶς
ἀῶνας, καὶ ὧδε τὰ τῆς ἁρμενίας χώρας μέρη, τὰ πρωτοθύντων τῆς
δι' ὁσιοτεβοῦς σεβήρου τοῦ καταρᾶ τοῦ μεσέβδος παῦλος τοῦ ὡμολό γη σὺν
ἐκείνοις τοῖς τόποις ἀναφανῆς, προσῆλθε τὴν αὐτοῦ ἐποιήσαν βδὺ
σεβᾶν. τὸν ὑπὲρ τῆς καὶ ταῦτον πε πλανημένης αἱρέσεις προφανε-
μενος λόγον καὶ τοῦτο δὴ θῦ σωτῆρ· σᾶν οἷς εἴ πᾶν δι ὁσιοτεβοῦς αὐτοῦ καὶ
βασιλικὴ μεγαλόνοια, μὴ γὰρ τὰ ἄλλων τοῦ θῦ χαρίσματα καὶ τὰ τῶν
φάνων δογμᾶ καὶ τὰ πλάτη τὴν ἀληθείας γνῶσιν, διελαβέσατο καὶ φρια-
μβεύσασα, τὴν μεγαθηφάντος τοῦ θεοτεβοῦς φαντασίας αὐτοῦ βεβαίοις καὶ
κοτεχνίας, τὰ τῆς ἁγίας καὶ τῆς ἴλλης καθολικῆς ταύτης καὶ
ὑπὲρ μαχος, ὀρθοδόξου καὶ μεμαθηκότα ἀντοξέπαρτα δόγματα. σὺν οἷς καὶ
μιᾶς σὺν ἐφρᾶ χῦ τοῦ ἀληθινοῦ θῦ ἡμῶν, ἐποιήσαν βδὺ μνήμεια.
μεταπίνα ὁ καιρὸν ὁ αὐτὸς θεοφιλεκτος βασιλεὺς καὶ τὴν λαζῶν βα
σιλευόμενος χώραν, τὰ ὡς ἐρῆ γνωμένης αὐτῷ πρὸς τὸν αἱρετικὸν
ἐκεῖνον παῦλον διαλόξεως ἀνεμνήσθη, παροσοίακ ὑρου τοῦ ἁγί
ου τὰ· τὰ ὡς καὶ ταῦτα μὴν τῆς αὐτῆς φιλοχρέστου λαζῶν χώρας μέρος

πολιτικὴ ἐπέχον τὸν θρόνον, νυνὶ δὲ τὴν μεγαλωπολιτικὴν τὸν ἀλε
ξάνδρειαν. ὁ δὲ ῥηθεὶς ἁγιώτατος ἀνὴρ τούτων ἀκούσας, πρὸς τὸν
τοῦ ἀποκείσθω μέλλων. καὶ εἰδέναι ἀκριβῶς, ὅτι μία ἀνὰ τὸ
δύο σύνεδροι τοῦ ἁγίου θεοῦ καὶ χρεὼν ἐστὶ δογματίζειν.
ἡ δὲ καθολικὴ ἐκκλησία τῶν δύο διορθώσας, διὰ γραμμῆς οἰκείας
ἐπηρώτησε καὶ ἡμᾶς ὁ ῥηθεὶς ἁγιώτατος ἀνήρ, πότερον μίαν μίαν
συνέρχεσθαι ἢ δύο ἐπὶ τοῦ ὁρισθῆναι λέγεσθαι χρή; ἡμεῖς πυν θά
νόμενοι ὑπὸ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων, μίαν συνέρχεσθαι συνέ
βαινεν. ὅθεν καὶ τὰς οἰκείας ἀποκρίσεις αὐτῷ, διὰ μιᾶς ἐπι
στολιμαίου ἀπεγραφόμεθα. φάλλοντες καὶ λόγον μιᾶς τοῦ ἁγίου τοῦ πατρὸς, τῆς θεοφυλάκτου ταύτης καὶ βασι
λίδος πόλεως γεγονυίας. πρὸς φωνὴν θεῖα καὶ ἁγία δὲ θεῖα
παρὰ τοῦ ἁγίου θεοπρόπου μιμνήσκεται τῶν ἁγίων, ἡνίκα τὸν πρω
τομαρτύρων ἁγίων εἶπεν. ἔχοντα καὶ χρήσεις περὶ μιᾶς διαφόρους περὶ μιᾶς
συνερχομένης θεομισοῦς, τοῦ ὁρισθῆναι τοῦ ἁγίου θεοῦ. οὐδὲν
μὴν τοιοῦτον ἐν τοῖς τοιούτοις ἐκείνων πατράσιν εὕρομεν
φθεγξάμενον, ὡς ἐπὶ τῶν ἱερέων ἡμᾶς τοῖς ἀποφαλεῖ
σιν ὑποτυπώσαντας. καὶ τῶν μὲν ἐξ ἑκάστου τοῦ χρὸ
τοιοῦτον κεφάλαιον ἔλαβε. ἐπὶ δὲ πρὸ ὀλίγου καιροῦ, συνερχομένης
καὶ χαίρει τοῦ πόντου ἀνδρὸς θέλοντος σωφρονῶν θεοῦ, διὰ τρόπου τινὸς
χρατερίου καλλινίκου μεγάλου βασιλέως, παρορμηθὲν κύριος ὁ δὲ
μέν πάντες τῶν ἀλλοδαπῶν μεγάλαι πόλεις πεφάρμε, καὶ κοινὸς ἡμῖν ἀ
δελφὸς καὶ συλλειτουργός, φιλοθέως τε καὶ ὀρθοδόξως προεστά
το, τὴν καθ' ἡμᾶς ἀλλοδαπὴν μεγαλόπολιν, ταὐτυχῶς καὶ διοικήσας
εὐσεβῶς τε καὶ ἰουλιανοῦ τῆς θεοφυλάκτου νοσούσης, τὴν καθολικὴν
προσελθὼν ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ πολλὰς διαλόξεις καὶ καμάτων, ὅτε
μετὰ πλάτανις φρονήσεις καὶ λογισμοὺς οἰκονομίας τῶν πραγμά
των ἐποιήσατο, τὸ σοῦ δαλὸν μέρος διὰ τῆς ἀνωφερῶς καὶ κατωφέρως ἐχά
ραξε, χάρασι μεταξὺ μέρος ἑκατέρου, δογματικὰ τινὰ κεφά
λαια, ἐφ' οἷς ἅπαντες οἱ πρώτως καὶ δὲ διαφόρως αὐτεσχολιν
μένοι μεθείλατο, πρὸ πατρὸς δὲ διόκορον καὶ σεβῆρον τὴν ἀλη
θείας ἀπογραφόμενοι, ἣν καὶ ἡμῖν ἁγιωτάτη καὶ μόνη καθο
λικὴ ἐκκλησία, μιᾷ τε πίστει τοῦ ἁγίου θεοῦ καὶ λόγῳ, ἅπασα ὁ
τῆς ἀλλοδαπῆς φιλόχειρος γάρ ἐστι λαός, καὶ πᾶσα σχεδὸν πρὸς τὸ
τοῖς καὶ αἰγύπτου καὶ θηβαΐσι καὶ λιβύῃ, καὶ ἄλλοις παντοδαπῶν

διοικήσεως ἐπαρχίαι. ὅτε τινὲς ἰδίᾳ ἰδεῖν πειρώμενοι φρήκασιν,
ὡς ἀνάκειται τὸν πλῆθος αἱρέσεων διεσκεδασμένον. ὧν δοκιμάζει
γὰρ τοῦ θεοῦ κατοικοδομῆσαι φέρεται, τοῦ ῥηθέντος ἅμα τοῦ λόγου
δρεπ ἱερατεύματος, ἐν μιᾷ ὁμονοοῦντες. μιᾶ φωνῇ καὶ ὁμοτιμίᾳ πρὸς, τὴν
ὀρθοδοξίαν ἐκκλησίας ὁμολογοῦντες δόγματα. τὴν ῥηθεῖσαν δὲ
καὶ ἐποικοδομηθεῖσαν ὑπὸ καθέστηκε κεφαλῆς, τὸ πεῖσμας ἐνεργάσας χῦ
τοῦ μεγάλου θυ καὶ σῦ ἡμῶν. τούτων οὕτως προελπλυθότων, σὺν
φρόνιος ὁσιώτατος μοναχός, ὅταν αὖ ὡς ὀξὺ ἀκοὴς καὶ μάθησις
μεμαθηκώς, πλέον ἱεροσολυμίτης ἀρχιεπίσκοπος πρόεδρος, ὁ
παραυτοῦ τὰ ὀξέα σοφὸς σὺν οἰκονομικὰ μέχρι τοῦνῦν ἐδοξάσθη
θαι, καὶ τὴν ἀληθῆ ἀνδρεῖαν ἱκανῶς δεδηλωμένος, καὶ τῷ ῥηθέν
τι φίλῳ τὰ τῶν παλαιστικῶν, ὡς ἱκανῶς φρὴ πρὸς τὸ
πρῶτον αἱρετικὸς εὐδοκίαν θεοῦ καὶ σωτῆρος παραλαβὼν σὺν
σιν, καὶ σὺν αὐτῷ τὰ περὶ τοιούτων διδάσκαλος κεφα
λαί, ἣν ἀνατρώθη καὶ αὐτῆς πρὸς τὸ πεῖσμας ἐνεργὸς κεφάλαιον.
δεύοπων τι πρόπω ἐνεργῶν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἀξιολογοῦντες δόγματι
ζεσθαι. τοῦ ὀλεχθέντος ἅμα τῶν πατέρων ἀληθείας τινὰς αὐτῶν
τῶν ἅμα ἡμῶν πρεσβυτέρων, σωφρονοῦντα σὺν τοῖς τῶν οἰκουμένων
μενικῶν ἐνεργὰ ἀνδρικότητος, ἐπὶ τῆς ἐκ περιοχῆς φάσκοντος, ὡς
πολλαχοῦ ἅμα πρεσβυτέρων διὰ τὸ κερδαίνειν πλείονων ψυχὰς σῴας,
τοιούτων ἀνακεφαλαιούντων κεφαλαίων, θεοφιλέστοις οἰκονομίαις χρησα
μένοις φάνου τῆς συμφώνου, μηδὲν τῶν ἀκριβῶν τῶν θείων τῆς ἐκκλη
σίας δόγματι παραδιαλύσαν τες, τῆς λέγοντος ὡς ἄρα χρὴ τῆς τοῦ πα
ράντος, τοσοῦτον μεμαθηκότος ὀφείλας σὺν χεῖρα προκαλεῖσθαι,
μηδὲν περὶ τοῦ τοιούτου κεφαλαίου ἐθέλειν καὶ ὡς ξυγκαλεῖν, διὰ
τὸ ὡς ἄρτι τῆς ὑπὸ τινων θεασθέντος πρεσβυτέρων τοιαύτην ἀρχὴν αὐτῷ φω
νὴν, τῆς μηδὲν περὶ τούτου τῶν ὀρθοδοξίαν παραλαλῆσθαι λόγον,
ὅρῃ θῆς θεοφιλὴς, ὡς φρόνιος, τοιαύτην οἰκονομίαν οὐδαμῶς
κατεδέξατο. ἐπὶ οὖν τοσούτου ἕνεκα μετὰ γραμμῆς τοῦ αὐτοῦ ἁγί
ου τοῦ θεοῦ λεχθέντος τοῦ πατρὸς, πρὸς ἣν μᾶς παρῆκε, τὸν περὶ τοῦτου
τὸν τῆς παρ' ἡμῖν ἀνεκίνησε λόγον, ἐν ἱστάμενος τῶν τοιούτων δέ αἱρεθῆ
ναι κεφαλαίων μετὰ τῶν γνωμῶν ἐν ὧν, τῶν μᾶς ἐνεργῶν φωνῶν,
σκληρὸν ἦν μᾶς ἡγησάμεθα τοῦτο. πῶς γὰρ σκληρὸν ὄκλον τῆς φρο
δραβαρύτατον, ἅτε δὴ μέγον ἀναλύοντες τῆς ἀναστρέπειν ὅλως ἐκ
νῶν τῶν καλῶς χρηματιζόντων. μόνοι δὲ τῆς ἐν ὧσιν, καὶ τάττων ἀλε

ξαν δρε πόλιν, καὶ κτίσαι τὰς ἐπαύτῃ ἐπαρχίας, τὰς ὑπ᾽ μηδενὶ καὶ
ρωμέχρι τοῦ νῦν καταδεξαμένῃ, ὄνομα μοῦνον ἁπλῶς τοῦ θεσπεσίου
καὶ ἀοιδίμου πρωτομάρτυρος. ἡ πόλις καὶ μεγαλησιοικουμενικῆς ὑμ
νολογίας δεσποτικῶς ἠξίωται. νυνὶ δὲ λαμπρᾷ καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ,
ὑπὸ ταῖς θήκαις καὶ ταφαῖς ταύτην ἀναχθρεύτου τ. πολλοὶ τοίνυν τε
ἐκ τούτου κεκινημένων λόγων ἡμῖν, πρὸς τὸν εἰρημένον ὅσοι ὡς ταὐτὸν δο
φρόνιον, τέλος προεστρέψατο αὐτὸν χρήσιμον ἡμῖν προκεῖσθαι καὶ κρί
τῶν πρώην, ἐκείνων μέντοι προδήλως, ὅσοι ἅπαντες κοινὸν
δίδασκαλίαν ὁμολογοῦσι, καὶ τὰ τούτου δόγματα, νόμον ἀψίστου θεοῦ
ἐκκλησίαν μιᾶς οἰκοῦσι, δύο ἢ πλείους καὶ αὐτὰς λόξεσιν ἐνεργεῖν αὐτῷ
λέγειν παραδιδόντων. ὅδε, τοῦτο ποιοῦσι πάντοις ἢ πόρνοσιν. ἡμεῖς
οὖν ἐν τοῦ ἀρξαμένου ὀξαπτεσθαι πιστὸν ἐν τῷ θεαμφισβή
τητον καὶ ταὐτὸν οὐσαν τοῦ, καὶ εἰδότες ὡς ἐκ τοιούτων αἱρέσεων φιλονεικίαι,
αἵτε αἱρέσεις δογματισμοῦ γόνασιν, ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν πάσαν θεοσ
πρεσβείαν, πρὸς τὸ καταπαῦσαι τε καὶ σκεδάσαι, τὴν περὶ τὴν ταύτην λογο
μαχίαν. καὶ πρὸς τὸν συγχωρεθέντα ἡμῖν τῶν ὀξαπτεσθαι περὶ
ἀρχῶν γεγραφὴν καιρὸν, ὡς τε αὐτὸν τὴν πρὸς τὴν παλαμχωρεθέντας ἐ
νωσιν οὐσιῶν θεῶν καταρθωσαντας, καὶ κέντρου τοῦ λοιποῦ τινὶ συγχωρεῖν,
μίαν ἢ δύο προφέρειν ἐνεργείας, ὡς τοῦ θεοῦ λόγου, ἀλλὰ μᾶλλον
καθαπερ αἱ θῆκαι καὶ οἰκουμενικαὶ παραδεδώκασι οὐσιοδοῖ, ἕνα καὶ τὸν
αὐτὸν υἱὸν μονογενῆ, καὶ κύριον Ἰησοῦν χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν, ἐνεργοῦν θ
μεγαλοδύναμα, καὶ τερατουργικὰ θαυμάσια. καὶ παύσασθαι θεοπρεπῆ καὶ ἀν
θρωποπρεπῆ ἐνεργήσαντα, ὀξ ὧν ὅς καὶ τοῦ αὐτοῦ σεσαρκωμένου θεοῦ
λόγου, αὐθαιρέτως προϊέναι, καὶ ἐς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀναφέρεσθαι.
διὰ τὸ μὴ δύο ἐνεργεῖν φωνὴν ἢ καὶ πνοὴν ἐν μιᾷ πρᾴᾳ, ὁμοῦ
ξυνίζειν καὶ θορυβεῖν τὰς πνοὰς ἀκοάς, ὑπολαμβανόντων ἐκ τῶν αἱρέ
σεων ταύτην προφέρεσθαι, τὴν ἐνεργοῦσαν τοῦ θεοῦ λόγου καὶ καθ᾽
πόφασιν δύο φύσεων. ὅπερ ὀκέφι πολέμιόν τοι. οὐδαμοῦ
των ὅς καὶ δύο ἐνεργεῖν ῥῆσιν, πολλοῦ γε οἰκονομικὴν ἐλίξειν, οἷα μηδέτινι
θεσπεσίοις τε καὶ ἐκκρίτων τῶν ἐκκλησιαστικῶν φρημάτων. ἀλλὰ γάρ
καὶ ἔπεσθαι ταύτῃ, τὸ καὶ δύο προσβολὴν θέλημα, ἐναντίον πρὸς ἄλλη
λα ἔχοντα. ὡς τοῦ μὲν θεολόγου τοσοῦτον μέγιστον θέλοντος ἐκ πληρωθῆναι
πάθος. τῆς δὲ καταπάστου ἀνθρωποπρεπῆς, αὐτὸ τὸ πρὸ τοῦ αὐτοῦ θε
λήματος, καὶ ὑπὸ ποιουμένης. καὶ εἰ δύο τὰ ἐναντία θέλοντα φέρε
σθαι, ὁπόσα ἐστὶ δεκτικὰ ἐναντίων γάρ ἐν ἑνὶ καὶ ταὐτῷ ὑπὸ κεφαλαίῳ, δύο

ἅμα καὶ κατὰ τοῦτον ἀφεστάναι θεοῦ καὶ
πρῶτον διδασκαλίαν, ἀναρμόστως ἐκπεσόντα, τὸ μὴ δέπεσθαι τῇ νοερᾷ ζωῇ
τοῦ κυρίου σαρκὸς, κεχωρισμένης ἡ ὀξεῖα κατ' ὀρμῆς, ἀνάντη τῷ
μιᾷ καὶ τοῦ ἁγιασθέντος αὐτὴν καθ' ὑπόφασιν θεοῦ λόγου, τῇ φυσικῇ
αὐτῆς ποιήσασθαι κίνησιν. ἄλλο δέ ποτε καὶ ὅλον, καὶ ὅλως αὐτὸ ὃ
θέλομεν, ἀλλ' ὃ ἐβούλετο. καὶ ὅλως ἦν, οὐ τρόπον τὸ σῶμα τὸ ἡμέ-
τερον, ἢ γεγονὸς καὶ κοσμικὴν καὶ ταπεινὴν ἐπὶ τὴν νοερὰν καὶ λογι-
κὴν ψυχὴν, οὕτως καὶ αὐτὸ τοῦ θεανδρικοῦ, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον αὖ
τοῦ σύμπαν, ὑπὸ τῆς αὐτοῦ τοῦ λόγου θεότητος ἀφ' ἧς ἐν πᾶσιν ἀρρήτῳ
θεοκινήτῳ λόγῳ, κατὰ νόησιν μόνον λεγομένῳ ἐν τοῖς κατὰ νομὴν
οὕτως. καθὸ θεὸς ὢν ὅλος, ἀπαθὴς πάντως ἐστὶ καὶ ἀκήρατος. ἡδέ τοῦ πα-
θους ἐν τῷ σωθέντι περὶ αὐτοῦ λέγοιτο, διὰ τοῦ ἀνθρωπίνου πάν-
τοῦ δεχομένου τὸ πάθος, τοιοῦτον ἐν ἡμῖν. ἐνεργὰ γὰρ ὡς ἀληθῶς
θεὸς ἦν θεότης διὰ τοῦ περὶ αὐτὸν σώματος, τοῦ παντὸς σοῦ. ὡς δὴ καὶ
τῆς μὲ σαρκὸς τὸ πάθος, τοῦ ἰδίου ἐνήργει. ταύτῃ τοίνυν ἄρξα-
μένῳ ἀνάπτεσθαι φιλονεικίαν ἔωρακότες, ἀναγκαίως ἐκρίναμεν τοῖς
θεομισήσαις μᾶλλον τῶν ἁγίων πρέπειν φωναῖς ἢ σεσωδικόσι θεομισήσαις,
διὰ παντὸς ἀκολουθῆσαι. ἢ μήτε τὰ ἀσεβῆ ἐκ τῶν πρῶν φρονεῖν,
ἢ περὶ αὐτὰ τὸν σκοπὸν ἔχειν ἡκότων, ὡς τε σαφῆ ἢ ἀναμφίλεκτον
περὶ αὐτῶν ἐκθέσθαι διδασκαλίαν, εἰς κανόνα ἢ νόμον παντὸς ἀ-
γαθοφυοῦς. ὁποῖον ἐφικτὸν τὸ περὶ μιᾶς ἐνεργείας αὐτοῖς φρονεῖν·
μήτε μὴν τὰ μιαρώτερα εἰρημένα τοῖς ἐκ κρίτοις παλαίοις, ὑπὸ τῆ
νων ἡμῶν προφερόμενα, φρονεῖν δὴ τὰς δύο ἐνεργείας, ὡς δόγμα προ
φερόμενον ἐκκλησιαστικόν. ἢ περᾶς ἔδοξε ἢ ἐφέρετο. ὡς τε φρονεῖν
ὅσιόν τε καὶ θεοσεβὲς μηδένα τοιοῦτον περὶ μιᾶς ἢ δύο ἐνεργειῶν
λόγον κινεῖν. ἀλλ' ἀρκεῖσθαι τῇ προλελεγμένῃ ἀσφαλεῖ τε ἢ τῇ περι-
μενούσῃ τῶν ἁγίων ὀρθοτομίᾳ τε ἢ διδασκαλίᾳ. τούτοις οὖν ἀρκεσθέντες
ὅσοι χαίρειν φρονοῦσι ὅσιόν τε καὶ θεοσεβὲς ἀνήκει, ἢ παραφυλάττειν αὐτὰ δια
βεβαιοῦσθαι, ἢ τὰ μὴ μιᾶς ἢ δύο ἐνεργείας, περὶ τούτων αὐτῶν πα
ραστῆσαι ἀπόκρισιν. ὡς τε τοιαύτην αὐτὸν ὡς φρονεῖν ὑπολαμβά-
νειν δεῖ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ὡς φρονοῦσιν περὶ αὐτὸν, περὶ τῆς φρονούσης
ζητήσεως βουλομένοις. ὁδηγήσομεν ὡς πρὸς πάντα. ὁμολογοῦν
τας δὲ καὶ τούτοις ἐν τοῦ ὀρθοῦ δόξης πλοῦ. ἀφ' ἧς ὁ πανθοσεβὴς καὶ
θεοφιλὴς ἡμῶν πατὴρ, καὶ τῶν ἐδεσίων ἀνδρῶν πόλιν, πανθοσε
βῆ κεφαλὴν ἐποιήσατο πρὸς ἡμᾶς, παρακληθομένων, ἵνα τὰ ὑπὲρ

περὶ καὶ σκάνας παρασκευάσωμεν ἡμῖν, τὰς ὠφελουμένων τῶν γνησίως
νοούντων ἐν τῇ παρὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος, πρὸς τὸν ἁγιώτατον βοηθὸν
δοξάζοντας καὶ, περὶ μιᾶς συνεργοῦ καὶ ὁμοφρόνως παρακαλοῦντας
τὴν θεοσόφων αὐτοῦ ἀποστόλων γαλήνωσιν. ὅδε ἡμῖν πρὸς ἔργον ἡ
μάχη. ἵνα μὴ τὴν ἀδικίαν ἔχοντες μνησικακῶμεν, ἢ τὴν σκ
τὰς τοιαύτας κινήσεις ἀρξάμενον θόρυβον ὑπομένωμεν, ἀλλὰ μᾶλ
λον τὴν αὐτοῦ πανοσιότητα διὰ μιᾶς ἢ δύο ἀναφορᾶς
ἢ γραμμῆς, πρὸς τὸν θεῖον κλεεσθέντα βασιλικὸν σοφισμόν, τὸ περὶ
τούτου παρ' ἡμῖν γνωσθὲν ἀποσαφῆσαι τοῦ κεφαλαίου τὸ λε
πτομερέστατον. ἢ ὡς οὐχὶ τὰ περὶ τῆς τοιαύτης ζητήσεως ἐρῶ
νᾶν. ἀλλ' ὁμολογῶν τὴν τῆς μιᾶς συνεργοῦ ἢ συμφώνως παρὰ πάντων ὁμο
λογουμένην περὶ ἣν δίδασκαλίαν, περὶ τοῦ τοιούτου ζητήσεως.
ἢ ὁμολογῶν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ, τὸν ὄντα κατὰ ἀλή
θειαν θεὸν ἅμα καὶ ἄνθρωπον, τὸν αὐτὸν συνεργοῦντα τοῖς θείοις καὶ τοῖς ἀν
θρωπίνοις ἐνεργοῦντα. τοῦτο γὰρ ἡμᾶς ὁ θεοφόρος διδάσκει
λέγων, διαρρήδην φησί· συνεργῶν γὰρ ἐκαστέρα μορφῇ μετὰ τῆς ἑτέ
ρας κοινωνεῖ, ὅπερ ἴδιον ἔσχηκεν· ἐφοῖς ἂν τὸ γραφὲν πονηθὲν
ῥητὸν καὶ τὴν τοῦ πονηροῦ αὐτοῦ ἐνδοξάσωμεν πρᾶξιν, τὰ
πρέποντα τῇ θεοδημήτῳ αὐτοῦ περιεχόσαν γαλήνωσιν· τοῦ
τῳ ὃν ἅπαντων ἀνώτερον ὄντως παρηκολουθηκότων, ὅλον ἀ
ναγκαίως ἡμῖν καὶ ἀναγκαῖον ἐκρίναμεν, τὴν περὶ τοῦ μεμνησθαι τῆς ὁδη
γίας, τὴν ὑμετέραν ἀδελφικὴν ἡμῶν ἀγχοῦ μακαριότητα παρασχεῖν,
διὰ τῆς ἐφαλμικῆς παρ' ἡμῖν ἰσοστύπων. ἡμῖν προὔτεινε τοῦτο πονη
ρὸς ὑμᾶς, τοῦτο ἐπάσιν ἐντυχεῖν. ἡμῖν τὴν προσούσην ὑμῖν θεο
ρέτῳ ἡμῖν πληροφορίαν ἡμῖν ὑπομονήν, ἣ ἡ περὶ ἴσως ἡμῖν ἢ
πονηρίᾳ, τοῦτο τὴν δεδωρημένην ὑμῖν θεόχαρι τὴν αὐτὴν πληροῦσθαι.
ἢ διὸ σίων ὑμᾶς συλλαβεῖσθαι τὴν ὑμετέραν εὐκτάρεσθαι, τὰ πε
ρὶ τούτου ὑμῖν δοκοῦντα σημαίνειν. Ἔτι αὖ ἐγὼ ἀθῆναι ἐκ τοῦ αὐ
τοκρατορικοῦ, ἀν' ἡμῖν γραφὸς ὡδὶ φολλὴ ὀνωμένου πατρῶν πρὸς
τὸν αὐτὸν ὅρμον, ἔχουσα οὕτως· τὰ γραφέντα παρὰ τῆς ὑμετέρ
ας ἀδελφότητος, ἐδεξάμεθα. διὸ ὧν φιλονεικίαν τινὰς ἢ νεφῶν ζη
τήσεις, ἐγνωμεν ἐφευρεθέσας παρὰ σωφρονίου τινὸς, τὴν καὶ
τὸν μοναχοῦ. νῦν ὡς ἀκόλουθον ὡδὶ ἔχειν καθεφῶτος τὸ ἔτερο

σολυμίτ πόλες, κ̅τ̅ κύρου τοῦ ἴδιου μητέρου ἀδελφοῦ, τῆς ἀλλοδαπῆς
μεγαλοπόλες προέδρου. μίαν σὺν ἑρμηνίαν τοῦ κυρίου ἰησοῦ χ̅υ̅, τοῖς ὠσὶ
φρένασιν ἀκ̅τ̅ αἱρέσεων κεφρύξαν τῶ. ὅστις σωφρόνιος παρα-
γενόμενος πρὸς τ̅ν̅ ἴδιου μητέρων ἀδελφόθ̅, κ̅τ̅ τοιαύτην ἀποδεξάμενος
μέμψιν, πολυτρόπως παιδευθείς, ἢ τῆς σε περὶ ὧν παρ' ὑμῶν κατη-
χήθη, ἀγράφως αὐτῶ σαφηνισθῆναι. ὧν τινων γραμμ̅τ̅ πρὸς
τὸν αὐτὸν σωφρόνιον πεμφθέντ̅ παρ' ὑμῶν, δόξαμενοι τὰ ἴσα
κ̅ν̅ τοῦτο ποιῆσαι, ἐπαινοῦμ̅τ̅ ἴδιου μητέρων ἀδελφότητα, μετὰ πολ̅λ̅ῆς
προνοίας τὴν αὐτοσκέψεως γραφῆναι. περιαιροῦσαν τὸ καὶ
νοντῆς ὀνόματος, δυσαλυτον τοῖς ἁπλουστέροις σκάνδαλον
ἐφορᾶν. ἢ μᾶς γὰρ δέον ἐπιβαδίζειν ὡς παρηγγελμένοις τ̅ῦ
προηγουμένου τοῦ χ̅υ̅, παρεγενόμεθα πρὸς τὸ μέτρον τῆς ὀρθο-
πήγες. ἵν' πνα οἱ ἀποστολοι τῆς ἀληθ̅ας πῶ φῶν γρα-
φῶ δέξεσθαν. ὁμολογοῦντες κ̅ν̅ ἰν̅ χ̅ν̅, μεσίτων φῶ κ̅ ἀλ̅
θρώπ̅. ἐνεργοῦντα τὰ θ̅α, μεσιτοῦσης τῆς ἀνθρωπότητος,
τῆς ὑπερφυοῦσης αὐτῶ τῶ θεῶ λόγω καθ' ὑπόστασιν. κ̅ ἢ αὖ τοὐ ἐνεργ̅
γοῦντα τὰ ἀνθρώπινα. ἀφράστως κ̅ μονογενῶς προσληφθέντος
τῆς σαρκός, ἀδιαιρέτως ἀμερίστως ἀσυγχύτως τε λῆ τῆς θεότη
τος. κ̅ ὅλ' ἀκλαύστως ἐνσαρκ̅ τοῖς θ̅ου μασι τε λῆ θεότητι, αὐτὸς
ἐστιν ὁ καὶ τῆς σαρκὸς τας διαθέσ̅ς, τοῖς ὑφ' ἡμῶν τοῦ παθητοῦ
ἐνεφήνας. τε λῆ θεὸς θ̅ς ὢν ὡς, μεσίτης θ̅υ κ̅ ἀνθρώπων, ἐν ἑκατέρ̅
ταῖς φύσεσι. λόγος σαρξ γενόμενος, κ̅ ἐν ἡμῖν. αὐτὸς
ὢν ὁς ἀνθ' οὗ καταβὰς δόξ̅ ὠθ̅ου. ὡς κ̅ ὑφ' ὧν καθὼς γέγραπται. κ̅
φρῶ φῆς ὁ κ̅ τῆς δόξης, ὅπ̅ τῶν ὧ μολογῆ τ̅ θεότητα μηδαμῶς
δυνάσθαι πνα ὑπομεῖναι ἀνθρώπινα πάθη. κ̅ ὁ κ̅δόξ̅ ὠθ̅ου,
ἀλλ' ὁ κ̅τ̅ῆς σαρκ̅ προσληφθη σαρξ. δι' ἑαυτῆς γὰρ ἡ θε̅λή
θεια ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις οὕτως ἐφ̅. οὐδὲ ἀναφέρηκεν ὡς τὸν
ὠθ̅όν, ὡ μὴ ὁ κ̅ τοῦ ὠθ̅ου καταβὰς ὁμ̅ὸς τοῦ ἀν̅ου, ὃ ὢν ἐν τῷ
ὠθ̅ῷ δηλαδή. παιδεύσαι ἡμᾶς, ὅτι τὴν θεότητα πέπνωθη πάθη
τὴν σάρξ, ἀφράστως κ̅ μονογενῶς. ὡς δι' ἀκεκριμένως κ̅ ἀσυγχύ
τως, οὕτως κ̅ ἀδιαιρέτως δόξ̅ ὠθ̅ου. ὅπως ἀναμφιλέκτως
φανερωθῶ λόγωνοη θῇ, μονοσ̅τ̅ διαφορᾶ κατῶν φύσεων,
ἐνοῦσθαι. ὧ πνι ὁ ἀπόστολος σωμαθέων, πρὸς τ̅ κολ̅ν φ̅ς̅ π̅ε. ϛ
. φίαν λαλοῦμ̅ν ἐν τοῖς τελείοις. σοφίαν δέ, οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου. ϗ
δὲ τ̅ ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τοῦ τ̅ καταργουμένων. ἀλλὰ λαλοῦμ̅ν

ἐλέχθη, οἷς δέδωκε παράδειγμα, ἵνα τοῖς ἐγνεσιν αὐτοῦ ἀκολ
φήσωμεν ὃ τὴν διορθόφασις διδάσκαλος τοῖς μαθηταῖς διδάσκων· ἵνα
μὴ τὸ ἴδιον ἕκαστος ζητῇ, ἀλλὰ τὸ τοῦ κυ μᾶλλον ἐν πᾶσι προτιμῶ
φρήμεν· ὅθεν τοίνυν βασιλικὴν πορθούμενοι, δόξαις καὶ αἱρέσεσι τὴν
φιλοθέους τὰς περὶ κυ μόνου παιδάσκφούγοντες, πρὸς λίθον τοῦ πλείστου
μὴ προσκρούσωμεν πόδα· τοῖς ἰδιωτικοῖς τοιγαροῦν τοῖς γνησίοις αὖ
ρετικοῖς, ταῖς ὀρθοδόξοις καταλιμπάνοντες· μήτε δὲ ἴχνος ποδὸς ἡμῶν,
τέρψιν δὲ τῆς φαύλως αὐτῆς διδασκαλίας, πόνῳ τε πρόπω αἱδιανοίας ἡ
μῶν προσφανισωσιν· ὅπως δὲ ἐπιτηδεύωμεν καθαρῶς ἐν τοῖς πρώοις ὄρθος,
τοῖς τείβοις τῆς ἡμῶν ἡλικιβαδίζοντες· καὶ καθ' ἕτινα φελλίζοντες,
ἵνα οὕτως εἴπωμεν ἐπεχάρησαν προσφέροντες ἐκζέσθαι, τυποῦντες
αὐτοῖς ἐν ὁμιλίαις ἡ διδασκαλί, ὅπως δυνηθῶσι τὰς διανοί τυποῦσθαι
τῆς ἀκροατῆς, οὐχὶ τὰ τὰ πρὸς δόγματα ἐκκλησιαστικὰ μεταφρέφειν.
ἅπερ οὐ σώσοδοι καὶ τε ἐξέτασαν· οὐ γὰρ θεν τίνα κανονικὴν, ἔδοξ
σαφηνίζειν, ἵνα μίαν ἢ δύο ἐν ἐφήμας τὶς τὰ λιμόνη ἐν τοῦ κυ ἰῦ
χυ κηρύξαι· ἃς οὐδὲ θεῖναι καὶ οὐ γὰρ τολικὰ γράμματα, οὐδὲ
σωσοδικὰ κρίσεις φαίνου ὀφείσαν· εἰ μὴ ὡς προφήτου τινὲς φελλί
ζοντες, τινὰ ἐδίδαξαν· συγκαταβαίνοντες, πρὸς τὸ τυποῦσθαι τὰς διά
νοίας ἐν τοῖς ἔτινα πιθανὸν τῶν· ἅτινα πρὸς ταῖς ἐκκλησιαστικὰς δό
γματα φέρεσθαι ὀκέως φῆ. ἅπερ δὲ ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ
πληροφορῶν, ὡς οἰκεῖα γνώμῃ προφέρῃ· ὅτι γὰρ ὁ κς ἡμῶν ἰησ χς,
ὁ μόνος κς λόγος τοῦ θυ διὸ οὐ ταὐτὸν ταῖς ἐγκτήτοις, ἃς κς ὁ αὐτός ἐστιν ὢν
χθὲς καὶ τὰ σήμερον καὶ τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας, πληρέστατα γραφαὶ κς φανερῶς
ἀποδείκνυσι· πόσον δὲ καὶ τὰ ἔργα τῆς θεότητος κς τῆς ἀνθρω
πότητος, μία ἢ δύο ἐνέργειαι σαφῶς παρόμοια λέγεσθαι ἡνοφόρ,
ταῦτα πρὸς ἡμᾶς αὐτὴ κὴν ὀκέως φῆ. ἀλλὰ καταλιμπάνομεν
τοῦτα τοῖς γραμματικοῖς, ἡμῶν τε χωγραφοῖς. οἵτινες φῶσι
τοῖς παισὶν ἐν τῷ παρόμοιας ποιεῖν, τὰ ἐφθαρκότα παρὰ τοῖς
ὀνόμασι πράσκειν· ἡμεῖς δὲ χαίρομεν ἐν ἐνέργειαν ἢ δύο τ κυ ἡμῶν ἰυ
χυ ἢ τὸ αὐτοῦ θεῖον πνα, διὰ τὴν γραφὴ παρηγαλβοῦσι· ἀλλὰ πο
λυτρόπως ἐγνωσμένα αὐτὸν ἐν ἐνεργοῦντα· γέγραπται γάρ· ὃς ὀκέτι τὸ
πνα τοῦ χυ, οὗτος ὀκέστιν αὐτοῦ· κς πάλιν· οὐδὲ δύναται λέγειν κυ
ιν, εἰ μὴ ἐν πνι ἁγίῳ· διαιρέσις δὲ χαρισμάτων εἰσί, τὸ δὲ αὐτὸ πνα·
κὴ διαιρέσις διακονιῶν εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς κς· κὴ διαιρέσις ἐνεργημάτων
εἰσὶν, ὁ αὐτὸς θς, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν· ἑνὶ γὰρ ἑκάστῳ διαιρέσις

ἓν ἐνέργειαν πολλαὶ φύσεις, καὶ ταύτας πόσας ὁθεὶς, σὺν πᾶσι τοῖς μέλεσι τὸ
τε πληρωμάτιον σώματος εἶναι ἐνέργειαν ποσῶς, μᾶλλον ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ
τῷ χειρὶ τῷ κατὰ, ταῦτα δὴ ἀμφὶ πληρέστατα ἀριθμεῖσθαι. ὅπως καὶ
κεφαλὴ καὶ τὸ σῶμα, ἓν ἀνθρώπου· ἵνα δηλαδὴ σωματικῶς γένηται
πῶς, ὡς ἓν ἀνθρώπου εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ χῦ.
ἡ γὰρ ἐν ἄλλοις, τοῦτ' ἔστιν ἐν τοῖς μέλεσι τοῖς ἰδίοις, τὸ πῶς τοῦ χῦ πο
λυτρόπως ἐνέργεια, ἐν ᾧ ζῶσι καὶ κινοῦνται καὶ ἐσμὲν, πόσῳ μᾶλλον δι' ἓν
τοῦ τοῦ μεσίτου θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, πληρέστατα καὶ τελειότατα, καὶ πολυτρό
πως καὶ ἀφραστότατα ἡμᾶς δεόντως ἐστὶν ὁμολογεῖν, τὴν κοινωνίαν ἐκ δυ
ὁῖν φύσεις αὐτῇ ἐνεργούσας· καὶ ἡμᾶς μὴ χρὴ κατὰ τὰ θεσπισθέντα μὴ
τὰ θέλειν λογίων φρονεῖν καὶ αἰσθάνεσθαι. ἐκ δυοῖν δηλαδὴ αὐτὸν τρέπον
τας, ἅπτεσθαι καινοτομοῦντας, ταῖς ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκ
κλησίαις οὐδαμῶς ἀρέσκειν· μήπως οἷόν τε τὸν ἕνα
μίαν τὰ δύο ἐνέργειαν προσκόψαντες, ἢ νεστοριανὴν μανίαν εἰ
σάγουσι φρονεῖν νομίσωσιν· ἢ ἐὰν δηλαδὴ πάλιν μίαν ἐνέργειαν
τοῦ κῦ ἡμῶν Ἰῦ χῦ ὁμολογεῖν ἐθελήσωσιν, ἢ μονοφυ
σίτου χοανίᾳ, ταῖς ξυμφορωτάταις ἀκοαῖς αὐτοὶ ὁμολογοῦντες
μιαθῶσιν· παραφυλακτέον οὖν, ἵνα μὴ εὖ τὰ μάλιστα,
ἢ κἂν ἀπλοῦν τι ἐκφύγωσιν, τούτων αὖ τέφρα αἰνακαινί
σεως ἐκαύθησαν, τοῦτον ἐκφεύγειν τὸν τῶν δικτύων
σεισμόν· ἀπλότητι καὶ ἀληθείᾳ ὁμολογοῦντες τὸν κῦ ἡμῶν Ἰῦ χῦ,
ἕνα καὶ αὐτὸν ἐνεργοῦντα ἐν τῇδε καὶ ἀνθρωπίνην φύσιν. βοήθιον
ὑπολαμβάνοντες, ἵνα οἱ μαθηταὶ τῶν φύσεων φαθμιφάγοι, ἀφρονοῖ
καὶ πάλαι νικῶντο οἱ φιλόσοφοι, τυφωνιζόμενοι καὶ οἰδαίνοντες
καθ' ὧν, ὡς ἠλοφήσουσι ταῖς φωναῖς τῶν βατράχων· ἅπερ ἵνα
οἱ ἁπλούστατοι καὶ ταπεινοὶ τῶν πιστῶν ἀλλοιωθῶσι, δίκην ἠθῶν
μιᾶς ἐνεργείας· οὐδὲν γὰρ ἀπαιτητικὸν διὰ φιλοσοφίαν καὶ κενὴν
ἀπάτην τοῖς μαθηταῖς τῶν ἁλιέων, τοῖς ἐπομένοις τῇ τούτων
διδασκαλίᾳ· πόσα γὰρ ἂν ὑπόθοιτο ἡ πειρώδης καὶ περιφε
ρὴς σοφία τοῖς ἀφελέσι τοῦ λογισμοῦ, ἐν τοῖς τοῦ τῶν δικτύων
σεισμοῦ· ταῦτα μεθ' ἡμῶν ἁπλότητι καὶ ἀληθείᾳ ὁμολογοῦντες
καθὼς καὶ ἡμεῖς ταῦτα μεθ' ὑμῶν ὁμολογοῦμεν. προτρέ
πομεν ὑμᾶς ἵνα τὴν ἀσαλεύτως προσηκούσαν τῇ νέᾳ φωνῇ,
τὴν μίαν τῶν δύο ἐνεργειῶν φθέγγοντες, ἕνα μεθ' ἡμῶν τὸν κῦ
ἡμῶν Ἰῦ χῦ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἐν ἀληθείᾳ ὄντα ἐν δύο φύσεσιν,

ἐν ἐφροῦντα τὰ τῆ θεότητος τῆς ἀνθρωποτητος, ὀρθοδόξω
πίστει κανόνι καθολικῆ κηρύξητε. Ὑπογραφή· ὅθεν ἐρρωμένον φυλάξαι, ἁμαρτητέ κ ἀμώμητον τὸν ἀδελφέ· Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες κ ἡ ἁγία σύνοδος εἶπον· δέον ἀληθῶς πρὸς ὑμᾶς τὰ ῥέγεφρα κ δογματικὰ συμφράσασθαι, τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τε πρὸς ὀνώφελον ἢ κύρον ἢ σωφρόνιον· ἢ κ πρὸς ἕτερα πρόσωπα· ἢ ἀπὸ ὀνωφελίου πρὸς σοφρόνιον γραφόμενα, τῆς παρθένης ἐν ἐκείνοις μαρτυρικῆς ζητήσεως, κ ἀποκειμένων ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τοῦ θρόνου τοῦ πεντάρχου, πρὸς ἀντιβολὴν τῶν παρὰ μακαρίου τοῦ ἀδριανουπόλεως, τοῦ θεοφιλεστάτου κ ἁγίου νέων ῥωμῶν τεθέντων· γεώργιος τοίνυν ὁ θεοφιλέστατος διάκονος κ χαρτοφύλαξ, τῶν τοῦ ἁγίου τάξεως μεγάλης ἐκκλησίας, μετὰ πάσης σπουδῆς ἀπεγράφατο τῶν χαρτοφυλακίῳ τοῦ θρόνου πεντάρχου, τὰ λεχθέντα ἀμφότερα ῥέγεφρα κ συγγράμματα· γεώργιος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος κ χαρτοφύλαξ εἶπε· καθὼς ἐκλήθου ἤτε σύμπερ ἡ ἐνδοξότης, κ ἁγία κ οἰκουμενικὴ σύνοδος, παρακλῆσαι ἀπεγράφομεν τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου

κ(αὶ) ἀλλαχοῦ τὸν βυλαβεστᾶτον κ(αὶ) ἀγιώτατον τοῦ ἁγίου τοῦ τὰ περὶ
ἄρχου κωνσταντίνου πόλ(εως). κ(αὶ) παραγινόμενοι πρὸς μακαρ(ίαν). κ(αὶ) μὴ
βραδύτεραν ποιησάμενοι, ἀλλ' ὅπου· ἀπελθόντες εκ(ατὸν) ἑξήκοντα
οἴνου πίστεις ὑπερασπίσαντες δόξης κ(αὶ) τιμῆς κ(αὶ) οἰκουμενικῆς
θρόνου, ἀνήλθομεν ἐν τῷ ἁγίῳ περιβόλῳ, κ(αὶ) ἀπελθόντες
ἐν ἐνὶ κτηρίῳ ἐν θαλαμίῳ, ὡς ἐκληθόσαμεν ἐπηρ
τήσαμεν αὐτόν, ἐὰν γινώσκῃ τὰ δύο βιβλία τὰ ἐν ὀνόμα
αὐτοῦ ὑπάρχοντα, κ(αὶ) τὸ ἐν σὺν αὐτοῖς χαρτῶον τριπρόσωπον,
ὅπου ἦσαν τὰ αὐτοῦ τυγχάνοσιν. ὅτις μακαρ(ίας) κομι
σθεὶς, κ(αὶ) ἀναπτύξας κ(αὶ) κανονίσας, ἔφη· νάι δέσποτα,
ἀκριβῶς ἐκάστου μήματος ἔχει κ(αὶ) γινώσκω αὐτά. ὁμοίως
ὑπεδέχθη αὐτῶ κ(αὶ) τὰ τεῦχα κωδίκια, κ(αὶ) τὸ ἓν χαρτῶον. ἀπὸ
κ(αὶ) τῆς ὑποσημειώσεως ἕως ἐμφανῶς ἐπέγνω. κ(αὶ) κανονίσας αὐ
τὰ ἔφη· νάι δέσποτα γινώσκω αὐτά. κ(αὶ) γὰρ ἐπὶ πολὺν χρό
νον ἐν τῇ δέδωκα αὐτὰ τῷ δεσπότῃ. κ(αὶ) ἀληθῶς ἐν γινώσκω
αὐτά. Γεώργιος ὁ θεοσεβέστατος διάκονος κ(αὶ) χαρτοφύ
λαξ, ἀφηγήσατο τῶν μέσων τῆς ἁγίας, ἔφη· κ(αὶ) τὰ κηβδηλευ
θέντα μοι παρὰ τῆς ὑμετέρας ἐνδοξότητος, κ(αὶ) τῇ κ(αὶ) οἰκουμενικῇ
θρόνου, ἀπεδείχθη ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τοῦ θρόνου πεφυκότα,
ἅπερ ὅλῃ ἡμέρᾳ ἐλέγομεν κωδίκια ἢ τοι ῥεγέστα, ὧν φρόνιμα
πρὸς τοὺς μέσους παραστησόμεθα. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες κ(αὶ) πάπα
σεβαστοὶ ἔφη· ὧν δίδω τῷ γεωργίῳ ὁσιωτάτῳ διακόνῳ
κ(αὶ) χαρτοφύλακι, πρὸς ἀνάμνησιν. ἢ τοι ἀντιβολῶ τῷ ὧν δοθέν
παρὰ μακαρίᾳ κωδίκιον τῷ θεοσεβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ, ἅπερ ὧν
φρέτρα κωδίκια ἢ τοι ῥεγέστα. κ(αὶ) λαβὼν ὁ γεώργιος ὁ βυλαβέστατος
ἀναγνώστης κ(αὶ) νοτάριος, γεωργίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κωνσταν
τινουπόλεως κωδίκιον ἢ τοι ῥέγεστον, διαφόρων ὧν θεσπισμάτων
γεγονότων περὶ ἄρχου κωνσταντίνου πόλ(εως), ἀνέγνω ὧν θεσπίσμα
τοῦ αὐτοῦ ἁγίου, πρὸς κύρον ὧν ἐσχηκότων γεγονότων λαϊκῶν.
Ὡς ἀνετέθη ἡ μῖν πρὸς τὸ προσενεχθὲν διὰ γεωργίου τοῦ ἐνδοξοτάτου κ(αὶ) ἁγι
ωτάτου, κ(αὶ) μακαρίου νοταρίου, κ(αὶ) ἐξετάσεως ἔτι χρεία· εἴ τι προσθεὶς
χθὴ ἕτερον κωδίκιον ἢ τοι ῥέγεστον. ἀνήγνω αὐτὸν ὁμοίως διὰ
τοῦ αὐτοῦ βυλαβεστάτου ἀντιόχου, ἔχον ὧν θεσπίσματος γεγονότων περὶ
ἄρχου γεγονότων κωνσταντίνου πόλ(εως), πρὸς ὃν ἀνέγνω γεγονότων
παπῶν ῥώμης, κ(αὶ) ἀνετέθη ἡ μῖν πρὸς τὸ ὧν δοθὲν κωδίκιον ἢ τοι

τοῦ λοιποῦ δεσποτικὴν καθίσαι θρόνον. ὅπως καὶ σὺν τοῖς τὴν οἰκουμένην καθοδηγήσουσι πατράσιν ἡμῶν πυρηφορήσῃ θρόνος, καὶ γένηται τὸ γεγραμμένον, τὰ ἔσχατα τοῦ οἴκου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων· καὶ μᾶλλον διαφόρως καὶ τὰ παρουσίαν τοῦ δευτέρου καὶ δεσποτικοῦ καὶ μεγάλου βασιλέως καὶ παντοκράτορος καὶ θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς πρὸ δύο φύσεις, οὕτω καὶ δύο θελήματα φυσικὰ καὶ δύο ἐνεργείας φυσικὰς· καὶ μὴ καταδεξαμένου αὐτοῦ τὸ σῶον, ἀλλ' ἐπιβεβαιώσαντος τὰ ἤδη διὰ σεβασμοῦ παραδοθέντα, καὶ λόξεσιν αὐταῖς φρικτοῖς, ὅτι ἐὰν τέμνωμεν καὶ μέλη καὶ μέλη ἐμπλώσωμεν θαλάσσαις, ἐγὼ οὔτε δύο θελήματα, οὔτε δύο ἐνεργείας λέγω αὐτοῦ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας τριάδος. ἐν τούτῳ γὰρ τεῶς ἐρρήθησαν οἰκουμενικῆς καθαιρεθῆναι καὶ ἀναθεματισθέντα, οὐδαμῶς τοῦ τὸν τόνον μακαρίου τοῦ λοιποῦ ὡς ἀρωγὸν ἐκλεκτὸν καὶ ἁγίαν αὐτὴν καθημᾶς σύνοδον, δεχθέντα θρόνον. ἀλλὰ καὶ δεόμεθα, ὅσῳ τάχος ὁρῶν αὐτὴν γενέσθαι τῆς θεοφυλάκτου ταύτης καὶ βασιλίδος πόλεως, μετὰ καὶ τὰ ὅμοια αὐτοῦ φρονούντων.

Οἱ θεοφιλέστατοι αὐτόσε καὶ οἰκουμενικοὶ καὶ οἰκουμενικοὶ κληρικοί, οἱ ὑπὸ τὸν θρόνον τυγχάνοντες τῆς ἀντιοχέων πόλεως, προσελθόντες τοῖς ἐνδόξοις ἄρχουσιν ἐκεῖνον· καὶ τοῦ μὲν ὑμετέρου ἐνδοξότητος, τοῦ ἀναφανέντος τοῦ θρόνου ἀντιοχέων προελθεῖν, διὰ τὸ μὴ χηρεύειν τὸν ἴδιον θρόνον ἀντιοχέων· καὶ τὰ σωθέντα παρὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, καὶ τὰ αὐτὰ θεσπισθέντα παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων καὶ οἰκουμενικῶν κληρικῶν, τὸν τοῦ τόνου θρόνον τελούντων τῆς ἀντιοχέων πόλεως, διαπραξόμεθα. τῆς ὑμετέρας ἁγίας συνόδου, καθ' ἑτέρων τὰ ὑποσχεθέντα ἕνεκεν σεβασμίου, ὀναρείου, καὶ σωφρονίου, ἐργωπληρούσης.

Ὁ νόμος τοῦ κυρίου καὶ δεσπότου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, βασιλεύοντος τῶν θεοτίμων καὶ μεγάλων βασιλέων, καὶ δεσποτῶν φιλανθρώπων, καὶ παντὶ μὲν τῷ εὐσεβεστάτῳ μεγάλῳ βασιλεῖ, ἐπάρχῳ τοῦ μακαρίου τοῦ ἁγιωνύμου καὶ ἀρχιεποσκόπου, ἀπὸ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου προελθεῖν, διὰ τὸ μὴ χηρεύειν τὸν ἴδιον τοῦ ἁγιωνύμου καὶ ἀρχιεποσκόπου θρόνον ἀντιοχέων· καὶ τὰ σωθέντα παρὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, καὶ τὰ αὐτὰ θεσπισθέντα παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων καὶ οἰκουμενικῶν κληρικῶν, τὸν τοῦ θρόνου τελούντων τῆς ἀντιοχέων πόλεως, διαπραξόμεθα. τῆς ὑμετέρας ἁγίας συνόδου, καθ' ἑτέρων τὰ ὑποσχεθέντα ἕνεκεν σεβασμίου, ὀναρείου, καὶ σωφρονίου, ἐργωπληρούσης.

Πρᾶξις πρὸ καὶ δεκάτων.

Γ Ὁ νόμος τοῦ κυρίου καὶ δεσπότου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, βασιλεύοντος τῶν θεοτίμων καὶ μεγάλων βασιλέων, καὶ δεσποτῶν φιλανθρώπων, καὶ παντὶ μὲν τῷ εὐσεβεστάτῳ μεγάλῳ βασιλεῖ, ἐπάρχῳ τοῦ μακαρίου τοῦ ἁγιωνύμου καὶ ἀρχιεποσκόπου, ἀπὸ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου προελθεῖν, διὰ τὸ μὴ χηρεύειν τὸν ἴδιον τοῦ ἁγιωνύμου καὶ ἀρχιεποσκόπου θρόνον ἀντιοχέων· καὶ τὰ σωθέντα παρὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, καὶ τὰ αὐτὰ θεσπισθέντα παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων καὶ οἰκουμενικῶν κληρικῶν, τὸν τοῦ θρόνου τελούντων τῆς ἀντιοχέων πόλεως, διαπραξόμεθα. τῆς ὑμετέρας ἁγίας συνόδου, καθ' ἑτέρων τὰ ὑποσχεθέντα ἕνεκεν σεβασμίου, ὀναρείου, καὶ σωφρονίου, ἐργωπληρούσης.

Γ Ὁ νόμος τοῦ κυρίου καὶ δεσπότου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, βασιλεύοντος τῶν θεοτίμων καὶ μεγάλων βασιλέων, καὶ δεσποτῶν φιλανθρώπων, καὶ παντὶ μὲν τῷ εὐσεβεστάτῳ μεγάλῳ βασιλεῖ, ἐπάρχῳ τοῦ μακαρίου τοῦ ἁγιωνύμου καὶ ἀρχιεποσκόπου, ἀπὸ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου προελθεῖν, διὰ τὸ μὴ χηρεύειν τὸν ἴδιον τοῦ ἁγιωνύμου καὶ ἀρχιεποσκόπου θρόνον ἀντιοχέων· καὶ τὰ σωθέντα παρὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, καὶ τὰ αὐτὰ θεσπισθέντα παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων καὶ οἰκουμενικῶν κληρικῶν, τὸν τοῦ θρόνου τελούντων τῆς ἀντιοχέων πόλεως, διαπραξόμεθα. τῆς ὑμετέρας ἁγίας συνόδου, καθ' ἑτέρων τὰ ὑποσχεθέντα ἕνεκεν σεβασμίου, ὀναρείου, καὶ σωφρονίου, ἐργωπληρούσης.

τάξιν, ἐν ᾧ αὐτῶν τοῦ πρώτου χάρτου ἐστὶν ὁ
κ(ανὼν) αἱρεθέντων καὶ τοῦδε ἕνεκεν, ἵνα τοῦτον τὸν ὅρον ἡ
χ(ειροτονία) διακόνου τ(ῆς) ἐν ταύτῃ ἁγιωτάτης τοῦ θ(εο)ῦ καθολικῆς κ(αὶ) ἀποστολικῆς
μεγάλης ἐκκλησίας, κ(αὶ) πρεσβύτερος τ(ῆς) θεοσεβεστάτης τοῦ
τοῦ περὶ ἀρχ(ὸν) τ(ῆς) θεοφυλάκτου ταύτης κ(αὶ) βασιλίδος πόλεως νεωρίου,
τ(ῆς) κ(αθ') ἡ(μᾶς). ἐπὶ μιᾶς μὲν φέρῃ ἡ ἁγία κ(αὶ) οἰκουμενικὴ ἕβδομη σύνοδος, ὡς κ(αὶ) ἡ
προλαβοῦσα ἐν Νικαίᾳ ἐλθοῦσα, διελαλήθη αὐτῇ ἐκ τ(ῶν) ἐνδόξων τότε
ἀρχόντων, ὅθεν κ(αὶ) οἱ κατ' ἐμὲ ἀποφαίνεσθαι γνώμην, περί τε ὀρθ(ῆς) κ(αὶ) ὁ
γνησίου κ(αὶ) σωφρονίστ(ου) γνώμης περὶ ἀρχ(ῆς). κ(αὶ) ὅπερ ἐστὶ τοῦτο καθ' ἕτερον
διαπράττεσθαι. κ(αὶ) ὡς μετὰ τὰ σωτήρια ἔτη τοῦ παρόντ(ος) ἑβδόμου
δου, προελθόντες κ(αὶ) κατιδεῖν αὐτὴν ἐπιθυμήσαντες, ἡνίκα ἂν ὁ ὑπὸ
θρόνῳ τῶν τ(ῆς) ἀντιοχέων πόλεως θεοφιλεστάτων αὐτόχθονες κ(αὶ) ὀρθόδοξοι
τοι κληρικοί, ἀνενεχθῆναι εἰς δεύτερα κ(αὶ) γαλλικὰ τὰ τῶν ἁγίων
δεσπότην κ(αὶ) μεγαλωβασιλέα, ἔνδον προχειρισθῆναι δι' ἀρχιε
οχέων πόλεως θρόνον. κ(αὶ) ὑποβάλλομεν πρὸς τὸ παρὸν ἀναγνωσθέν. Οἱ ἐν
δοξότατοι ἄρχοντες κ(αὶ) ἅγια σύνοδος εἶπον· ἀναγινωσκέσθω αὖθις τὰ ὑπ'
δι πραχθέντα. κ(αὶ) ἀνεγνώσθησαν. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· διὸ ξύ
των ἁγία κ(αὶ) οἰκουμενικὴ σύνοδος, τὰ κ(αθ') ἡ(μᾶς) προτεθέντα ὑπὸ τῶν ἐνδόξων ἀρχόν
θέντα παρ' αὐτῆς. Ἁγία σύνοδος εἶπε· κ(αθ') ἡ(μᾶς) γνώμην ἡ ὑμετέρα
ἐνδοξότης παρ' ἡμῖν ὑποδεχέσθω, ἀναλαμβάνοντες ὡς ἀπὸ ὀρθοῦ βή
νομέν(ου) περὶ ἀρχῆς τοῦτον τ(ὸν) θεοφυλάκτου κ(αὶ) βασιλίδος πόλ
δο μεγάλης καὶ θεοφυλάς, πρόσωπον ἕνα κ(αὶ) αὐτὸ γνώμην ἐμοῦ
που τοῦ φαιδόδος, κ(αὶ) ὀνώμου ἀπὸ τ(ῆς) πρεσβυτέρας ῥώμης,
ὡσαύτως ὁ κ(αὶ) ἀπὸ ἐκάστου τούτων ὀνομάτου, πρόσωπον ἓν ὁρίζον ἐν τῇ
γραφῇ σου ἐπιφολῇ, κ(αὶ) πάντας οὕτω κατὰ τὴν ἀλλοτε[ρ]ινὴν τοῦ μεγάλου
τ(ὴν) ἀποφολικὴν διδαχὴν, κ(αὶ) τ(ὰ) ὅρια θέντα ὑπὸ τ(ῶν) ἁγίων συνόδων, κ(αὶ) τοῦ
τ(ῶν) ἐκ κρίτων πρώτων, ἐπομένη ὑπ' αὐτῶν ἀληθινὴ λόγου διδασκαλίαν,
πάντας τοὺς τὰ ἀποβαλλόμενα κ(αὶ) ὡς ξένα φρονοῦντας ἀποβαλεῖν· ὧν
δὲ ἕνεκεν ταῦτα. ὧν τὰ ἀσεβῆ ἀποφρεφόμεθα δόγματα, τούτων κ(αὶ)
τὰ ὀνόματα, ἐκ τῆς ἁγίας τοῦ θ(εο)ῦ ἐκκλησίας ἐκβληθῆναι ἐκείνας. τοῦτε
τὸ ὁρίζομεν τοῦ βηνομένου προέδρου ταύτης τ(ῆς) θεοφυλάκτου κ(αὶ) βασιλίδος
πόλεως, τοῦ ἀρχιερέως περὶ τοιούτου τοῦ ἀσεβοῦς συγγράφεσθαι δόγματος.
κύρου τοῦ ἀλεξανδρέ(ως). πύρρου. πάυλου κ(αὶ) πέτρου, κ(αὶ) ὧν προεδρευόν
των, ἐν τῷ θρόνῳ τῆς θεοφυλάκτου ταύτης πόλ(εως), κ(αὶ) τὰ ὅμοια ἐκείνοις
φρονησάντων. ἔτι δὲ κ(αὶ) θεοδώρου τοῦ τῆς φαραν βηνομένου ἀποστόλ(ου). ὧν πάντ(ων)

πρὸς Ἀριστίωνα πρόσκυνα ἐπὶ πλοῖα, ἐγὼ πρὸς τὸν βοῦν φοβοῦμαι
γεωργικὸν ἔλαιον ἢ ἄξιον ἐστὶ πλοῖον, καὶ μεθ' ἑαυτοῦ πρὸς
τὴν ἀγορὰν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν τῷ ἀγρῷ ἐν τῷ ἀγρῷ ἐν τῷ ἀγρῷ
ἐν τῷ ἀγρῷ ἐν τῷ ἀγρῷ

θρόνου, θεοφιλ(εστά)του σκήπαντος ἡ κλησία, ἡ τοῦτο αὐτὸ δοξάσασα πρὸ
μέρων αὐτοῦ καὶ πᾶ. Ἰώβ ἁγιώδους ἔφη. ἐν δὲ ταῖς συνόδοις τῆς εὐ
σεβοῦς, ὡς μέσον ἀγαγεῖν γεώργιον ‖ θεοσεβέστατον διάκονον καὶ
χαρτοφύλακα τῆς ἐν τῷ θαυμαστῷ τῆς μεγάλης ἐκκλησίᾳ, τὰς γραφὰς
σας αὐτῶν τολμᾶς δογματικὰς, ἢ ἡ ἑτέρα συγγράμματα δογματικά, ἀπό
τε πύρρου καὶ πέτρου τοῦ γενομένου πατριάρχου, τοῦ τῆς θεοφυλάκτου
κυβαστιλίδος πόλεως, ἐπὶ ἡκούρου τοῦ γενομένου πατριάρχου ἀλεξαν δρείᾳ, καὶ θεο
δώρου τοῦ γενομένου ἐπὶ τῆς αὐτῆς πόλεως φαρᾶν, πρὸς τὸ ταῦτα ἀναγνω σθῆ
ναι, τοῦτο γενέσθαι περὶ τῶν ἡμῶν πατέρων ἐνομίσαμεν. διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἁγία σύ
νοδος ἐν φανερῷ θῆσαι πᾶσιν ὑπῆρχεν δόξαν, περί τε θεολήπτου καὶ θεοσόφου ‖
ἡμῶν πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου τοῦ ἁγιωτάτου τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης πρόεδρου
διά τῆς οἰκείας αὐτοῦ ἀναφορᾶς, ἣν ἐκάνωσαν ἀποκαλύψαντα σύνδη
τον σκῆπτρον. μᾶλλον μὴν οὖν ἡ δηλοποιήσασαν τὸν, ὡς τὰ ὅμοια ἑφρό
νησαν οἱ ἡμέτερα τῶν ἀναξαμένων καὶ νοφωνεῖ. ἤτοι γε κακόδοξον καὶ
βλαβερὰς φήμου, ἀσφαλεῖν ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ διδασκαλίαν. διὸ
καὶ τοῦτο ἐκ μετὰ τῶν οἰκείων συγγραμμάτων, ὅπερ δηλούμενος ἡμέτερος
πάπᾶς ἀπεβάλετο. Οἱ ἐν δόξῃ ὄντες ἔφην. ἀκήκοαν πάντα ὀρθόδοξος
ἡ ἀναφορὰ τοῦ ἡμετέρου καὶ τελεσιουργοῦ πατριάρχου ἀλεξανδρείας κυ
ρίου, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου ταύτης, ἀλλὰ δὴ καὶ καθέστηκε πάντως,
τὰ δὲ προλεχθέντα προσώπων ἐκ τοῦ παλατίου, ἐς μέσον ἐληλύθα
σιν καὶ τὰ ἀπορρήτως παρ' αὐτῶν διαλαληθέντα, διὰ τὸ πλάνου σα
φανερῶς θῆσαι τὴν αὐτῶν προσώπου δόξαν. Ἰώβ ἁγιώδους ἔφην.
ἡνίκα πρὸς τὸ ἀκριβέστερον διαγνῶναι τὰ περὶ πύρρου, παύλου καὶ πέ
τρου καὶ κύρου τοῦ γενομένου πατριάρχου ἀλεξανδρείᾳ, καὶ θεοδώρου τοῦ γενομέ
νου ἐπὶ τῆς φαρᾶν, ἐν δόξῃ τῆς συνάθλου, μεγάλου θεοσεβέ
στατος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ ἐν τῷ θαυμαστῷ τῆς μεγάλης
ἐκκλησίᾳ, ἐς μέσον ἤγαγε, τὰ ὑπὸ τριῶν προσώπων δογματι
κῶς γεγραμμένα. πρὸς τὸ πλήρη φορεῖσθαι γενέσθαι, ὡς καὶ αὐτοὶ
καὶ τὰ πάντα, τῆς ὀρθοδόξου καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας διδασκαλίαν. Γεώρ
γιος ὁ θεοσεβέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ εἶπε. καὶ τὰ ἡδη ἐν τῇ
προλαβούσῃ τάξει διαλαληθέντα παρὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμε
νικῆς συνόδου, τῶν ἰδίων αὐτὰ ὑποδέξεται, ἀνεξίτηλον αὐτῶν ἐκγρά
φου. καὶ τὰ πρώτην τάξιν ὅρον ἐν τῷ χαρτοφυλακείῳ τοῦ
ὁρᾶσθαι πεφυλάχθου, πρὸς τοῖς ἤδη προκειμένοις ἐν τῇ παρεμβο
λῇ τοῦ, ὡς τὰ λοιπὰ κύρου, ὡς οἰκείου τῶν ἰδίων τοῦ φαινομένου τυγχάνοντος →

σαλῆ ὁ προσορίζων τὴν γενόμενον περίχωρον τῆς θεοφυλάκτου
τῆς κ(υρ)οσιλίδος πόλεως, πρὸ πεντήκοντα ὀξὺ χρόνων, κ(αὶ) τέσσαρες
καὶ δεκατὴν ὠδὴν ἐνέμησιν, τοῦ προπαρεξηθέντος κύκλου. ἐρωτήσαν
τος ζωηθοῦ διὰ τῆς αὐτῆς ὠδῆς φολῆς φρηματίου ὀρίζοντος, περὶ τοῦ ζη
τηθέντος τ(ῆ)ς ἐνέργειας. ὡσαύτως ὁ κ(αὶ) ἕτερον ὠδῆ φολῆ τὰ
λεχθέντα παρὰ τοῦ αὐθεντικοῦ κύρου, πρὸς τὸν λεχθέντα ὁρίζοντα, μετὰ
τὸ ἐκ τῆς ὠδῆς σκοπῆς τοῦ φόβοι δὲ αὐτὴ μεταπεθῆναι, ἐν τῷ
τῆς ἁγιοπολίτου κ(υρ)οσιλίδος πόλεως, σημαίνουσαν τὴν γενο
μένην ἔνωσιν τ(ῶ)ν λεγομένων θεοδοσιανῶν, μετὰ κ(αὶ) ἰσουπληροφο
ρεῖ, τῆς τε προελθούσης μεταξὺ τ(ῶ)ν αὐτ(ῶ)ν θεοδοσιανῶν, κ(αὶ) τοῦ
λεχθέντος κύρου ἑνώσεως. ὁμοίως ὁ κ(αὶ) θεοδαῦ, τοῦ γενομέ
νου ὠδῆ σκοπ(ῆ) φαφαῆ, βιβλία διαφόρου παρεκβληθέντα τῆς βιβλι
οθήκης τοῦ θαυμ(α)σ(τ)οῦ περιέχοντα. ἐν οἷς ὠδὴ φολὴ τοῦ αὐθ(ε)ντοῦ, πρὸς
σρίγιον ὠδῆ σκοπον τοῦ ἀρσενοϊίτου, περὶ μιᾶς ἐνεργείας.
ὡσαύτως ὁ κ(αὶ) ἑρμιλῶδαι, διαφόρων πρικῶν χρήσεως ζ.
παρεξέβαλον δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς βιβλιοθήκης κ(αὶ) ἕτερα βιβλία
ὀξ(έα) ἔχοντα σωστὰ μεθ' ἕτερου τοῦ γενομένου μ(ε)τ' ὀλίγου
περιέργου, τοῦτης τῆς θεοφυλάκτου κ(υρ)οσιλίδος πόλεως.
τὰ πολλὰ ἰδιόχειρα αὐτοῦ τυγχάνοντα, περὶ θεμάτων
καὶ ἐνεργείας κ(αὶ) ἑτέρων τινῶν. ὁμοίως παρεξέβαλον ἐκ
τοῦ χαρτοφυλακίου τοῦ μονηλιθένου βιβλία περι
χέτρου διαφόρων ὠδῆ φολ(ῆ) παύλου, τοῦ μεταύτου πάτρου
γενομένου περιάρχου τ(ῆ)ς κ(υρ)οσιλίδος ταύτης πόλεως. ἐν ὧ φέ
ρεται ὠδὴ φολὴ γραφὴ σὰ παρὰ τοῦ αὐτοῦ παύλου, πρὸς τ(ὸν) ἐν ἁγίοις
θεόδωρον τ(ὸν) γενόμενον πάτον ῥώμης, περὶ ἑνὸς θεμάτος.
κ(αὶ) πρὸς φωνητικὰς τοῦ αὐθ(ε)ντοῦ παύλου τόμους τρεῖς, πρὸς
τὸν ἐν ἁγίοις γενόμενον βασιλέα κ(αὶ) πατρίδα, τοῦ θεοφερεστάτου
κ(αὶ) ἰσαποστόλου κ(αὶ) μεγάλου βασιλέως, περὶ θεμάτος κ(αὶ) ἐνερ
γ(ε)ί(ας). ἔτι μὴν κ(αὶ) πέτρου τοῦ γενομένου περιάρχου ὡσαύτως,
μετὰ τὸν αὐθέντα παῦλον, τ(ῆ)ς κ(υρ)οσιλίδος ταύτης πόλεως, ῥε
φέρεται ὁμοίως διαφόρων ὠδῆ φολ(ῆ). ἐν ὧ ὠδὴ φολὴ τοῦ αὐθ(ε)ντ(ος)
δογματικὴ, γραφὴ σα πρὸς βοιτα λιανὸν τ(ὸν) ἐν ἁγίοις τὴν μὴν
νὴν γενόμενον πάτον ῥώμης. ἡ ἀμφότερα ὠδὴ κομίζομαι,
πρὸς τὸ ὑπὲρ παραφερόμενον. ἡ ἁγιοσύνοδος εἶπεν. ἃ
περ μετὰ χάρας ἐχαιρεώρησεν ὁ θεοσεβέστατος διάκονος

ἀλλὰ μὴν ἡ τοῦτῆς χλιδὸς ἴσου· ἡ τὸν ἀγγεγραμμένον αὐτῶ
νοῦν ἀπεδέχθο· φκέτως οὖν τὴν ἑαυτὰ ἴσου χίαν ἄφην, καὶ
ἵκισθ᾽ ἀντιλέγην ἐπαιδθόμην· ἐπὶ δ᾽ ὑμῖτέραν θεόφραφ᾽
δίδασκαλίαν καταφθύγην ἔγων· πῆ αὐτῆσκε ρεσὼν ἀξίω
θῆναι δεόμενος, τὴν λαμπρότφρον διασαφοῦσαν, ὅπως δύο ἐνὴρ
γάς λέγηται μετὰ τὴν ἄνωσιν παραπούμενοι, φ᾽ μίαν ἡγοῦνται ἐνίκλη
σιν ἐνέργαν, δεῖ αἰεὶ αὐτὴ πᾶσι τοῖς θφοῖς λογίοις συγκλήθειν· τὸ τὸ
παθητὸν ἡ ἀπαθὲς τῆς ἀρρήτου οἰκονομίας τοῦ θῦ ἡμῶν Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστοῦ)· ἵνα
τῆς θεοφθόνους παιδθύσεως ἡ θεοδιδάκτων ὕλη, φωτεμφηθεὶν ἡμῖν
τὸ ἀπαίδθυτον, ἴσως κἀν ἐν τούτῳ μὴ μίσῃ ἡ πίονα ἡ βαθυλή
μῶν· ἡ τὸν καταβαλλόμενον τοῦ λόγου κόκκον ἀσμένως ὑπο δε
ξάμενον, πρὸς βῖ καρπίαν διασώσῃ· τὰς ἰθεοπφθεῖς αὐτοῦ πρὲ
σβυχάς, σωτήφως ὠδὶ χορηγήσαι τῆ ἐμῆ βραχύτητι· ἡ τοῖς σωτὲ
ρια ὀφαθὲς μου δεσπότης καταξιώσοι. ἡ ὑποτραφή· κύρος
ἐλάχιστος ὑπερβυζόμενος τ᾽ πανταχοῦ βυζωίας τοῦ θεοτιμή
του δεσπότου ἀνήγαγον· ἐτέραν ὠδὶ τὴν τοῦ αὐτοῦ γραφίσαι δ᾽
πόλεξανδρέας· ἡ δι᾽ ὠδὲ πόλιν τὰ τοῦ θεοτιμήτου ἡ τρις
μακαρίου πρεσβυτέρου οἰκουμενικοῦ πεδαφήσομαι, κύρος ἐλά
χιστος ὑμέτερος· ἐυφοεῖ ἡ πάλιν πρὸς μαθητικῆς διάθβολος
δέκτων ὀβλῆς τῆς θεοτιμήτου μου δεσπότου μακαρίου τῆος γε
ωργικῆς, τῆ διδαχῆ ἡ τοῖς πανβυσεβέσι χρόνοις, τ᾽ θεοφρά
ρήτων ἡ κατὰ ἀλήθφαν φιλοχρίφων ὑμῖν δεσποτ᾽ συμφω
νούσης, ἡ νῦν ἀξιοῦσαν τῶν τρις μακαρίφων μου δεσπότην τὰς ἀ
ναφέρειν· δῆλον γάρ ποιοῦμαι, ὡς ἅπαν τες οἱ τοῦ
δόγματος τ᾽ λεγομένου θεοδοσιανῶ, ἡ τ᾽ τούτων τ᾽ ἀλόξανδρε
φιλόχριστον πόλιν κλῆρον ἔχοι, ἅμα ἡ τοῖς ὠνᾶξίαις ἡ φαυλφάσις
διαλάμποσιν, ἐπὶ ἡ τοῖς φῶς δῆλον τελοῦσιν δ᾽ χιλιάδας
σωτφόνου τοῦ, καὶ τὰ τῶν τείτων τοῦ ἰουμίου μὴν ὁς, ἔνωθέν τ᾽
τῆ καθ᾽ ἡμᾶς ἁγιωτάτης τοῦ θῦ καθολικῆ ἐκκλησίας, τ᾽ ἀχρὰν
τοῦ θῦ μυστηρίων σωὶ ἡμῖν μεθήφθον· ὅθι μηθέντες πρὸς τοῦ
το, ἡ γοῦμαι πρόδηλος, τῆς τοῦ πάντα θεοτιμήτου θῦ δόξης,
τῆ χορηγηθείσῃ μοι διδαχῆ, παράτε τ᾽ φιλαλφθωνικῆ καλλιγρ
φίας ἡ ἐμὲ δεσποτ᾽· παρατε τὴν τοῦ δεσπότου μου θεοπνεύστου
πανφιλοσοφίας· ὡς ἐν τοῦθεν οὐ τῆναι καλῶ τὸ γραμμένον ἐν
τοῖς ἐπισκαζούσιν ἑορτῶν, μέχρι τ᾽ κεραίων τοῦ θεολαμπεῖ.

ἡ ὁ δὲ τἀληθέστερον λέγειν, ἐκεῖνοις μόνον οὐδὲ
μέχρι τῶν ἱερέων τοῦ θεοῦ ἀπηλείου, ἀλλὰ καὶ πάσην τὴν Ἀ
λεξανδρέων φιλόχριστον πόλιν, ἡ πρὸς ὑπαντιώσης, μέχρι τῶν
νεφυγῶν αὐτῆ, ἡ τούτων ἐπεκδυομένων τὸν ἱερῶν τάξεων, τὴν ἁγίαν
ταύτην ἐκκλησίαν εἰρήνη. ἡ τοῖς πρὸς αὐτὴν ὀρθοφρονοῦσιν,
ὀρθοφρονούντων. ὅπως ὁ τοιοῦτος ἐνώσεως παρηκολουθήσῃ,
λεπομερῶς τὸ λιμένος ἀνήγαγον ὡδὶ τὰς πανθυσεβοῦς ἀκοάς,
τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν Βιθυνίας, διὰ τοῦ συνοδικοῦ
λουμενίου τοῦ θεοφιλεστάτου διακ., σὺν τοῖς κινηθεῖσι
παραστυχόντας. ἡ πέπεισμαι ὅτι ἡ ἐν τούτῳ ἀποδεχθῇ τὸν ἐ
λάχιστον αὐτοῦ δοῦλον, ὁ πανάγιός μου δεσπότης. δέομαι
οὖν τοῦ τελεσιουργοῦντος μου δεσπότου, ὅπως ἐν ἁδρύνσει
περὶ πάντων γενόμενος, ἀξίωσῃ τοιαύτῃ κἀμὲ
ὡς ἄκος καθυστέρηται, ἡ καταξιωθῆναι τοῦ δεσπότου δι' ἡμῶν
σθαι, διορθώσασθαι τὸν ἐλάχιστον αὐτοῦ δοῦλον. ἔρχου δὴ
τοῦτο θεοπιστή ὕλη, πάσας τὰς θείας καὶ κοσμι
κὰς γραφάς, ἡ τὰ θεῖα λόγια τὰς ἁγίας. ὑπογραφεύς.
κύρος ἐλάχιστος ὡδὶ ὁκοτος, ὑπηθυόμενος τῆς θεοπιστῆ
θυζοῦ τοῦ τελεσιουργοῦντος μου δεσπότου, ἀνήγαγον. ἰσον
τῆς χρονομένης πληροφορεῖ, μεταξὺ κύρου τοῦ χρωμένου
πατρὸς ἀλεξανδρέως, ἡ τῆς μεθόδου τοῦ θεοδοσιανοῦ. τοῦ
δεσπότου χυ τοῦ ἀληθινοῦ θυ ἡμῶν, πολυπρολαμπτοῦς,
ἡ πανταρέστου σωτηρίου ἡ ἀληθινὴν αὐτοῦ πίστιν ἰθύνοντος
ἡ θεμελίαν ἡ τῶν αὐτοῦ ἁγίων αὐτοῦ ἐκκλησίαν συγκαλοῦντος,
τῶν παροῦσαν πληροφορεῖαν πεποιήμεθα, ὡδὶ τὴν ἑνώσεως
τῶν ἁγίων τοῦ θυ ἐκκλησιῶν. μλω ἰαυϋνὶ. ἰνδικτιῶνος ἐκτ.

Πληροφορεῖα χρονομένη παρὰ κύρου, θέσεως θυ ὡδὶ σκότου.
τόπου ἐπέχοντος καὶ θρόνου θέσεως μαι, τῶν ἁγίων καὶ καλλινίκ
ου δεσπότου, τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, ταύτης τῆς ἀλε
ξανδρέων φιλοχρίστου πόλεως. Κεφάλαιον α. Ἐπιτυ
χόμενος καὶ ἡδόμενος καὶ ἀγάλλομενος τῆς θεοπιστῆ
θεότητος τελειοῦντος, ἀναθεμα ἔστω. Κεφ β.
Ἐπιτυχόμενος τελειοῦντος τὸν ἕνα τῆς τελειάδος τὸν θν λόγον, τὸν πρὸ
αἰώνων ἐκ πρὸ θεοῦ γεννηθέντα ἐκ τοῦ πρὸς, καὶ καταβάντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνὸς ἁγίου καὶ τῆς θεοτόκου

κὴ ὡς τῆς ἁγίας δόξης θεοῦ, κὴ ἀφ παρθένου μαρίας· κὴ ἄνθρωπήσαν
τα· παθόντα τῇ ἰδίᾳ σαρκί· κὴ ἀποθανόντα κὴ ταφέντα· κὴ ἀνα
στάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κὴ τὰς γραφάς, ἀναθεμα ἔστω· Κεφ. ϝ.
ΓΓ ΙΤΙΣ ὁμολογῇ τοῦ αὐτοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰ Χ τοῦ λόγου
σῶ τὰ πάθη κὴ τὰ σώματος, ἀλλ' ἄλλου κὴ ἄλλου, ἀναθε
ἔστω· Κεφ. η· ΕΙΤΙΣ ὁμολογῇ δύο αὐτῆς ἀκρας ἑνώσεις τὴν
θεολόγον ἐν τῇ μαρίᾳ τὴν ἁγίαν θεοῦ κὴ ἀφ παρθένου μαρίας, ὑποφῆ
σαι ἑωλῶς καθ' ἕνωσιν σαρκὸς δύο αὐτῆς τὸν ἁγίαν θεοῦ ἢ ἡμῶν ὁ
μοούσιον, ἐφεξῆς μὴν λογικῆς τε κὴ νοερᾶς, ἢ οἱ σε
φλοι κῆτε κὴ καθ' ὑπόφασιν, κὴ οὕτως προελθόντα δύο αὐτῆς,
ἕνα δὲ τὸν ἀσύγχυτόν τε κὴ ἀδιαίρετον, ἀναθεμα ἔστω· Κεφ. ε.
ΓΓ ΙΤΙΣ ὁμολογῇ ἢ ἁγίαν δέσποιναν ἡμῶν θεοτόκον κὴ ἀφ παρθένον
κυρίας κὴ κῆ ἀληθῶς θεοῦ εἶναι, ὡς τὸν θεολόγον σεσαρκω
μένον κὴ ἐνανθρωπήσαντα κὴ τεκοῦσαν, ἀναθεμα ἔστω· Κεφ. ϛ.
ΓΓ ΙΤΙΣ ὁμολογῇ ἐκ δύο φύσεων, τουτέστι θεότητος κὴ ἀν
θρωπότητος, ἕνα μὲν ἕνα υἱόν, μίαν τοῦ θεολόγου φύσιν σε
σαρκωμένην κῆ τὸν σὺν ἁγίοις σκύβαλον, ἀσυγχύτως ἀτρέ
πτως ἀναλλοιώτως, ἡγουμένην ὑποφασιν σεῶθαι, ὃ
περ ἐστὶν αὐτὸς ὁ χς ἡμῶν Ἰ Χ ὁ χς ὃς ὢν τῆς ἁγίας ὁμοούσιος
τελάδος, ὁ ποιοῦτος ἀναθεμα ἔστω· Κεφ. ζ· ΕΙΤΙΣ
τὸν ἕνα κὺ ἡμῶν Ἰ Χ, ἐν δηλοῖ θεωρῶ δοκεῖ λέγων τὰς φύ
σεις, ἐξ ὧν τῆς ἁγίας τελάδος αὐτὸν ὁμολογῶ, τὸν ὡς
διῃρημένον ἐκ τοῦ πρὸς γῆν νηθέντα θεολόγον, ἐν ἐσχάτοις
ὁ τοῦ αἰῶνος καιροῖς, τὸν αὐτὸν σαρκωθέντα κὴ τε
χθέντα ἐκ τῆς ἁγίας κὴ ἀχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοῦ κὴ
ἀφ παρθένου μαρίας, ἀλλ' ἕτερον τοῦ τον ὀιδε κὴ ἕτερον,
κὴ οὐχ ἕνα κὴ τὸν αὐτὸν κατὰ τὸν σοφώτατον κύριλλον, ἐν θεότη
τῇ φόν κὴ ἐν ἀνθρωπότητι τῇ φόν τὸν αὐτόν· κὴ κατὰ τοῦτο κὴ μόνον
ἐν δύο θεωρούμενον φύσεσι, τὸν αὐτὸν πάσχοντα κὴ μὴ πάσχον
τα, κατ' ἄλλο κὴ ἄλλο, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις ἔφησε κύριλλος· πάσ
χοντα μὲν ἀνθρωπίνως σαρκὶ, καθὸ ἄνος, μένοντα δ' ὡς θεὸν ἀπα
θῆ· ὄντοις τῆς ἰδίας σαρκὸς παθεσι, κὴ τὸν αὐτὸν ἕνα χν κὴ υἱόν, ἐν
γνῶσθαι θεοπρεπῶς κὴ ἀνθρώπινα, μιᾶ θεωδεικῆ ἐνεργείᾳ κὴ τὸν
ἐν ἁγίοις δι' ὃν ὑστον, θεωρεῖσθαι μὴν διακρίνων, τὰ ὄξ ὧν κὲ ἐν οἷς τὰ
γένονε· κὴ, ταῦτα τῶν ὧδε ἀσεβῶν ἀπρεπῆ κὴ ἀσύγχυτα, μὴ τὴν

αὐτῆ φησι κἀν καθ' ὑπόφασιν εἶναι σημαινόντα, καὶ ἐν τούτοις
ἀδιαιρέτως καὶ ἀσυγχύτως, τὸν εἷς καὶ τὸν αὐτὸν λέγω καὶ
ζώμενον, καθὸ δύο τὰ ἀλλήλοις ἀσυγχύτως συνηνωμένα
καθορᾶται τῶν φύσεων, πράγματι καὶ αὐτῆ θεωρείσθαι ποιούμενος,
ἀλλ' οὐ φαντασίᾳ μόνῃ καὶ διανοίᾳ νοῦ διαπλάσματι,
διὰ φῶσι γὰρ οὐδαμῶς, ὡς ἀνηρημένης ἢ διὰ τῆς ἕνώσεως
τομῆς, διὰ τὸ ἄφραστον καὶ ἀπερινόητον τῆς ἑνώσεως, λέγων
καὶ τὸν θεὸν λόγον ἀθάνατον, ἅμα γὰρ σὰρξ, ἅμα θεὸς λόγος σὰρξ,
ἅμα σὰρξ ἔμψυχος λογική, ἅμα θεὸς λόγος σὰρξ ἔμψυχος λογική, ἀλλ'
ὅτι διαιρετὴ τῇ ἀναιρέσει τοιαύτην ἐκλαμβάνεσθαι
νῶ, ἀναθεματίζω. κεφ. η'. εἴ τις ὁ καὶ ἀναθεματίζει
ἅρμον θεῖον νόμιον μακεδόνιον. ἀπολινάριον τὸν αἱρετικὸν,
θυτυχέα διοσώνυμον. νεστόριον. κύρον καὶ ἰωάννην τοὺς ἀγγε
τας, καὶ πάντας τοὺς ἀντιφρικόταις καθοίονδήτινα τρόπον,
τοῖς δώδεκα κεφαλαίοις τοῦ ἁγίου πατρὸς κυρίλλου, καὶ μὴ
μεταμοιήσαντας, ἀλλ' ἐν τῇ τοιαύτῃ πλάνῃ ἀποθανόντας,
καὶ τοῖς τὰ ὅμοια αὐτῇ φρονήσασι καὶ φρονοῦσι, ἀνάθεμα
ἔστω. κεφ. θ'. εἴ τις ὁ καὶ ἀναθεματίζει τὰ συγγράμματα
θεοδωρήτου, τὰ κατὰ τῆς ὀρθῆς πίστεως τοῦ ἁγίου κυρίλλου,
καὶ τοὺς λεγομένους ἴβα ἀθῳολῶ, καὶ θεόδωρον τὸν μοψουεστίας,
καὶ τὰ συγγράμματα τοῦ αὐτοῦ, καὶ ὅστις οὐδέχεται τὰ συγγράμματα
τοῦ ἁγίου κυρίλλου, καὶ μᾶλλον τὰ θεοδώρου καὶ θεοδωρήτου
καὶ ἀνδρέου, καὶ νεστορίου καὶ τὰ ὅμοια αὐτοῖς, καὶ κατὰ τῶν
φρονησάντων ἢ φρονούντων, ἀνάθεμα ἔστω. ε' πλὴν ὅσων
ἐλαβέσθαι τὸ ἁγιος ἰβᾶς βιβλίον θεοδώρου ἀθῳωθέντος
τῆς φράσεως, ἀνέγνω λόγον τοῦ αὐτοῦ, πρὸς στέρμονα ἀθῳωθέν
τα ἀνόμενον τοῦ ἀρσενοΐτου τῆς αἱμορροΐσσης θεοῖς κήσεις, ἐν ᾧ
περιέχονται οὕτως· πάνυ ὅτι οὖν ἰφόρη ἢ ἀπὸ τῶν ἠδράσασθε ὅκς,
διανοῦ καὶ ἀναθήσεις καὶ ἀναθήματα εἰσῶν, καὶ ἅπερ ἐπράξε· καὶ οὕτως
αὐτοῦ ὡς ὅλου καὶ ἑνός, μίαν ἐνέργειαν τοῦ λόγου, τοῦ νοῦ, τοῦ νοῦ
τοῦ ἀναθήματος σώματος καὶ ὀργανικοῦ, τὰ πάντα τὰ λεχθέντα τοῦ
τοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου· ἐπειδὴ πρόκειται μᾶλλον διά τινα θέλησ
καὶ σοφωτάτην οἰκονομίαν, ὕπνον καὶ μάθησιν καὶ πάθημα καὶ διάλαμπρο
σήκατο ὑπὸ τεκούσης βουλήθη καὶ μᾶλλον δικαίως καὶ ἐν τούτοις κα
νοῖν καὶ πρεμίαν, τὴν παναθενᾶ καὶ πανσόφων τοῦ λόγου ἐνέργεια

προσάπτομεν. ἡ ἐντολὴ, μὴ τοῦ αὐτοῦ ἑνὸς χῦ ἓν ἐνέργειαν προσ-
γορεύειν τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου. ἱκανῶς οἶμαι παρέσχηται
ἡ μεῖν ὁ λόγος διὰ τῆς ἔξετάσεως, ὅτι πᾶν τὸ ὁσανοῦν ἀφορῆ περὶ τοῦ δε-
αὐτοῦ χῦ, ἤτοι θεότητος, ἤτε ψυχῆς, ἤτε σώματος, ἢ τοῦ σὺν ἀμφοτέροις ψυ-
χῆς λέγω καὶ σώματος, μονοθελικῶς ἅμα καὶ ἀδιαιρέτως ἐστὶν εἰρημένον,
ἀρχόμενα μὲν οἷον εἰ πᾶν τι μάλιστα, ἐκ τῆς τοῦ λόγου σοφίας καὶ
ἀγαθότητος καὶ δυναμέως, διὰ μέσης ψυχῆς νοερᾶς καὶ σώματος προ-
ιόντα. καὶ διὰ τοῦτο μία ἐνέργεια, ὅλου ὡς ἑνὸς ἢ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ ἢ υἱοῦ,
ταῦτα πάντα καὶ οἷοι καὶ ἐλέχθησαν τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου. ἔχο-
μεν ἄρα ἐκ τούτων σαφῶς, ὅτι ἔργον θεοῦ ἅπαντα, ὅσα περὶ χῦ ἢ ἀ-
κούομεν ἢ παθόντα, ἤτε τῆς θεότητος προσοικεῖοντα, ἤτε τῆς ἀνθρω-
πίνης. καὶ κατὰ τοῦτο μία ἐνέργεια ταῦτα, τῆς τε θεότητος αὐτοῦ καὶ
τῆς ἀνθρωπότητος, θεοπρεπῶς ὀνόμασται τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
λόγου. ὡς ἓν καὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους,
καὶ ὅσα ταύτης μικρά τε καὶ μεγάλα, μία ἀληθῶς ὑπάρχοντα καὶ θεία
ἐνέργεια τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου, οὗ περ ἐποίησε δὲ τὰς
ἑκατέρας φύσεις. τὸ δὲ εἰκὸν θέλημα ὅ περ ἔφην αὐτοῦ τῷ
χῷ, αὐτοῦ γάρ τὸ θέλημα ἓν ἔστι, καὶ τοῦτο θεϊκὸν τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐ-
τοῦ λόγου. διὰ τούτων ἄρα χωρεῖς πάσης ἀμφιλογίας παυσθήσῃ, ὅπου δὲ
τῆς οἰκονομίας, ἤτοι θεία ἤτε ἀνθρωπίνη περὶ τοῦ σῦ
ἡμῶν χῦ ἀναφορά, ἀρχομένων μὲν οἷον εἰ πᾶν, ἐκ τοῦ θεοῦ τὴν σύνοδον
καὶ τὴν ἕνωσιν λαμβάνει. διὰ μέσης τῆς νοερᾶς καὶ λογικῆς ψυχῆς
ὑποστάσεως τὸ παρὰ τοῦ σώματος. ἤτε φαντασιοποιόν τινα δύνα-
μιν ἤτε πάθος, ἤτε καὶ φυσικήν τινα τοῦ ἀνθρώπου κίνησιν, οἷ προφῆται ὁρᾶ-
ξιν, ὕπνον. καὶ παθῶν καὶ πόνων ἀντίληψιν, λύπην καὶ ἀθυμίαν,
ἀλλὰ καὶ παθῶν καὶ ἀσθενειῶν ἐκ τῆς σωτηρίας προσφερόμενα.
καὶ εἴ τι φυσικῆς κινήσεως, διὰ τοῦ σωματικοῦ καὶ ἀνθρωπικοῦ ζώου.
περὶ οὗ καὶ αὐτὰ δὲ ἅπερ καὶ εἴρηται καὶ λέγεται παθήματα, ὅσα τε καὶ
οἷα. οἱ μάλιστα πάντα καὶ καθόλου καὶ ἁπλῶς τὰ σωτήρια πάθη. πάν-
τα ταῦτα ὀρθῶς ἂν καὶ δικαίως λεχθείη, μία καὶ τοῦ αὐτοῦ ἑνὸς χῦ ἐνέρ-
γεια, τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου. νοεῖσθω οὖν ἡμῖν ἐκ τοῦ ἑνὸς
πάντα τὰ κῦ τοῦ σῦ ἡμῶν ἀνθρώπινα, μία θεία τε καὶ σωτηρία
ἐνώσεως οὕτως ἐνέργεια τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐ λό. ἐκ τούτων γὰρ
πάντων καὶ ὁμοίων, δῆλον καὶ μάλα δικαίως, μία θεία ἐνέργεια,
πάντα τὰ ἀνθρώπινα ἴδια παθητέα καὶ λεκτέα. διὸ

ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου. καὶ γὰρ ἡ μήτηρ αὐτῶν ψυχή, οὐ πέφυκε τοιαῦτα
καλεῖς εἶναι, ἵνα τὰς φυσικὰς τοῦ σώματος ἰδιότητας, ἐξ αὐτοῦ τοῦ
ἑαυτῆς ἀπεργάσηται. ἀλλ' οὐκ οἰκεῖα τοῦ σπόρου ὡφθη λογικὴ ψυχὴ
τοῦ ἰδίου σώματος, ὥστε ἡ αὐτὸ καταβαλοῦσα, ἢ συμφυῶν αὐτοῦ, ὁμοῦ καὶ
ῥοῆς καὶ χρώματος ὠφελῆσαι, ἢ δεῖξαι τοῦτ' αὐτὸ καταληφθὲν ποτέ.
ἀπερ ἅπαντα τὴν τοῦ θεοῦ οἰκονομίαν τοῦ σαρκὶ γενομένου, καὶ τροφὴν
καὶ αὔξησιν, ἐν τῷ σῴζεσθαι τὸ σῶμα. καὶ γὰρ ἀόρατος καὶ οὐ
καθορᾶται, ἀνθρώπων διαπολλὰς προϊὼν ἐκ μήτρας καὶ γενόμενος καὶ φύρεται, ὡς
ἐπεδάφουσε τῆς θαλάσσης πεζὸς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.
δέον οὖν οὕτω φρονεῖν τὸ καθ' ἡμᾶς. πάντα τὰ κατὰ τὸν
θρώπινον τοῦ σαρκὶ γενομένου θεοῦ λόγου νομίζεσθαι εἶναι, μίαν μηνύοντα ἐκείνου ἐνέρ
γειαν. ταύτης δὲ τεχνίτιδος καὶ δημιουργοῦ τοῦ θείου λόγου. ὄργανον
ὑπῆρχε τὸ ἀνθρώπινον. τὰ τε οὖν ὡς θεῷ τὰ πρέποντα
περὶ αὐτοῦ λεγόμενα, πάντα τὰς ἐνεργείας ἐφ' ἑνὸς λόγου θεότητος.
τί λαβὼν οὖν αὐτὸς εὐλαβέσθαι ἀντίοχος, τοιοῦτον ἔχων ἐν ὠδῇ γραφῆ
πύρρου ἐλαχίστου ὠδῆς τὸ περὶ σαρκώσεως καὶ ἐνεργείας, ἀνέμνω
τόμενον δογματικὸν τοῦ αὐτοῦ πύρρου. ἐν ᾧ πεφύκει ἔχει οὕτως. ἑνὸς
ὡς φρενὸς καὶ μόνου ἐπιγαλόπτοκεφαλήμου, σωφρόνιος οὐκ εὐλαβέσθαι.
ὡς χρὴ σὺν δίονι σοῦ τοῦ θεοφόρου παραποιήσαντος διδασκάλου.
μιᾶς φωνῆς ἐν ἀμάχῃ. ἐκ τοῦ δὴ λέγων ἐν τούτῳ μαλιστα οὐδὲν ἧτ
καὶ ἀσφαλὰς ἔχόμενα, ἐν οἷς φησὶν ἐκεῖνος. ἀλλ' ἂν δρωθέντος θεοῦ,
καινόν τινα τρόπον θεανδρικὴν ἐνέργειαν ἡμῖν πεπολιτευμένος.
μίαν γὰρ τὰς ἀληθείας ἀπὸ τοῦ καινὸν περὶ ἀληθοῦς γράφεις. ὃ κα
κόφρονος μᾶλλον μηχανήσοιτο καταβαλεῖν τὸν ἐμὸν λόγον. ἀλλ' ὡς καὶ ἂν
ἄλλως τ' καινῆς ἢ μιᾶς δυναμένης. τῆς τοιᾶσδε παρὰ τοῦ ἁγίου τὰ
κύρου φωνῆς ἐν τεθέσης. τῇ γὰρ ἀποφάσει τῇ ἄκρων, μίαν φησὶν ὁδηγὸς
διδάσκαλος, κατάφασιν ποιησάμενος, καὶ ταύτην μονοδικῶς ἐκ
φωνήσας, τί ἄλογον, ἢ μὴ ὁμολογεῖν ἐν ἐνέργειαν, ὡς ἑνὸς τοῦ χῦ,
καθ' ὃν τινα λόγον, σαφῶς παραδέδωκεν. ἔτι ἀνεγνώσθη
ἀπὸ ῥεμέτρου διαφόρων ὠδῆς ὁλῆς, ἴσον ὠδῆς ὁλῆς παύλου τῷ θεο
μὴ προέρου ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως, γρα
φούσης πρὸς θεόδωρον παύπρῴωμενος. ἧς ἀρχή, ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ
τί τερπνόν. ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ὠδὴ τὸ αὐτό. ἔχουσι μέτρα
ναὶ ἀὐτὴ ὠδὴ ὁλὴ οὕτως. ἑνὸς ὄντος τοῦ αὐτοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένου,
τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη ἃ γνωρίζομεν. οὐ περιφαρκὶ

διὰ τὰς ἐκ τοῦ ὑπεμφαινεν· ὅθεν καὶ θς λέγει παθεῖν, καὶ νεκρὸν αὐτοῦ κ τοῦ ὠμοῦ καταγηλυθέναι, διὰ τὴν ὑπερφυοῦς καὶ ἀδιαίρετον καθ' ὑπόστασιν τῶν δύο φύσεων ἕνωσιν. διὰ τοῦτο καὶ ἡ θεία γραφὴ καὶ τοῦ κυ καὶ θυ ἡμῶν Ἰυ χυ νοοῦσι, ἵνα μὴ ἑκάτερα τῶν διαφόρων θεημάτων ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ προσώπῳ τοῦ κυ καὶ θυ ἡμῶν Ἰυ χυ, περιαπτωμεν. ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ διαιροῦμενον δογματίσωμεν· ἢ δύο τοὺς θεὸν τὰς φαντάζωμεν· ὅπερ ἐπὶ σωμάτων ἀλόγων καὶ ἀψύχων τῶν δύο φύσεων ἐπὶ αὐτῷ θεωροῦμεν, τοιαῦτα τῶν τοῦ ἁγίου πνεύματος προσφέροντες φωνῶν· ἢ ὡς ἀναιρέσεως θαυμάζοντες, μόνην ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ παρεισβολὴν ἐκ· ἀλλὰ τοῦτο διὰ τῆς τοιαύτης σημαίνουσης φωνῆς, ὡς ἐπὶ αὐτοῦ λογικῶς τε καὶ νοερῶς ἐφυχωμένης σαρκός, ὀξὺ αὐτῆς ἀκρασίας ἐνώσεως ἀῤῥήτως τὰ θεῖα καὶ τὰ πλούτησασα, τὸ τοῦ ἑνώσαντος αὐτῷ ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν, θεῖον ἐκείνῃ τὸ καὶ οὐδιαφορούμενον θέλημα. ἐπανεγνώσθη ἀπὸ ἑτέρου ῥεγέφρου ἁγίας πολιπέτρου, καὶ αὐτοῦ ἡγουμένου προέδρου τῆς βασιλίδος ταύτης πόλεως, πρὸς βιτάλιανον τὸν ἐνόσι αὐτῇ μνήμῃ ἡγούμενον παπονῴωνης· ὃς ἦν ἀρχὴ, πνευματικῆς εὐφροσύνης πρόξενον ἡμῖν τὸ γράμμα, τῆς ὑμετέρας ὁμοψύχου καὶ ἁγίας ἀδελφότητος γενόνε· καὶ ἀναγνωσκομένης τῆς τοιαύτης ἁγίας πολιπέτρου ἐξουσίας διαφόρους περὶ καὶ χρήσεις, οἱ τὸν τόπον ἐπέχοντα τοῦ ἁγίωτάτου παπῴωνης, ἦ που· διδάσκουσι τὴν ὑμῶν ἐνδοξότητα, ὡς ἀμφιφερόμενα περὶ καὶ χρήσεις, ἐν τῇ παρούσῃ καὶ νῦν ἀναγνωσκομένῃ πέτρου ἁγίᾳ πολιπέτρου, περὶ ἧς κεκομμένως προεξετέθησαν ὑπὸ τοῦ ἁγίου πέτρου, διὰ τοῦτο παραιτήσασθαι αὐτὸν ἐθέλειν, τὸν αὐτοῦ περὶ ἑνὸς θελήματος καὶ μιᾶς ἐνεργείας σκοπόν· οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες ἦτον· ἐγνωσμένως ἀκριβῶς κατὰ τὰ παρὰ τῆς θεοφιλοῦς λεχθέντα, ὡς ἄρτι αὐτὰ ἀμφιφερόμενα χρήσεις ἐν τῇ παρούσῃ καὶ νῦν ἁγίᾳ πολιπέτρου, περικεκομμένως ἐνετέθησαν· καὶ δοκεῖ τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, ἵνα τὰ πρόσωπα χωρίς τῶν, ἤτοι τὰ τοῦ αὐτῆς ἁγίας πολιπέτρου ἀναγνώσεις· ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· πρὸς τὰ παρὰ τῆς ὑμῶν ἐνδοξότητος ἀρτίως διαλαληθέντα, ἀρκούντως ἔχει τῆς παρούσης ἁγίας πολιπέτρου ἀναγνώσεις· οἱ δὲ διὰ τῶν παρὰ τῆς ὑμῶν ἐνδοξότητος ἀρτίως διαλαληθέντα ἡμῶν ἁγιότητι θέντα, ἐν μέσῳ ζητούντων τῶν τε δογματικῶν ἁγίας πολιτείας καὶ συγγραμμάτων,

ἀποστ(όλ)ε Πέτρου καὶ Παύλου καὶ Πέτρου, τ(ὴν) μητρόπολιν τῆς βασι-
λίδος ταύτης πόλεως, καὶ θεοδώρ(ου) ὠδοποιοῦ τῆς Φαρᾶ. καὶ κύρου
τοῦ μηνολογίου τοῦ π(ατ)ρ(ιάρχ)ου Ἀλεξανδρ(είας), καὶ ἐπὶ κοσμᾶ τοῦ καὶ τῆς πάλαι ἐν
δοξότητος νεοφανῶς ἀθέντων, φανερῶς τ(ὴν) μίαν ἐνέργειαν καὶ
ἐνθέλημα αὐθ(εντικὸν) τῆς ἐνσαρκου οἰκονομίας, τοῦ κ(υρίο)υ ἡμ(ῶν) Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ τοῦ
ἀληθινοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν εὐσεβῶς δογματίσαι αὐτοὺς ἀποδηλωσάν-
των, ἐν πάσῃ πληροφορίᾳ ὁ φίλαθλος μετέφασεν δοξότης με-
νέσθαι, ὡς καλῶς καὶ δικαίως ἤδη τοῦ π(ατ)ρ(ιάρχ)ου, ἀγαθῶν
ὁμοίως τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης πάπα, διὰ τῆς παρ'
αὐτοῦ πρὸς τὸν θεοσεβέστατον καὶ χριστώνυμον βασιλέα,
μηνομένης ἀναφορᾶς. σωτῶν δὲ αὐτῶν καὶ ἡμῶν, ὡς τῶν
περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως φροντίσαντας, τοῦτο ἀποβλητῆναι
τῶν ἱερῶν διπτύχων καὶ ἀναθέματι καθυποβληθῆναι ἐκεί-
νους. καὶ τὰ αὐτὰ συγγράμματα ὡς ἀσεβοῦντα ἐραλμεῖα, κελεύσα-
μεν. καὶ ἀφανισμῷ φάλλοντα ὑποβληθῆναι ἀποφαινόμεθα..
Οἱ ἐν δοξότατος ἄρχων τοῦ ἔθνους· φοιμὰ πέτρον ὠδοποιοῦντες
τὰ βασιλίδος πόλεως, τοῦτέστι
φωμαίων ἐν καὶ φανταζόμενοι, ἅτε ὠδοποιοῦντες ὁδὸν
ὅσα, ἤτοι ῥέγεφρα ἢ καὶ ἀνθεντικά, ἅτε μεσονυκτοῦντες
γλος ὀρθοσεβέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ· πρὸς τὸ καὶ
τοῦτο εἰδησιν λαμβάνουσαν ἁμάξιον ὑλοδόμον, τὰ τῶν
καλῶς ἔχοντα συμβαίνοντα ἀποφαίνεσθαι· ὡσαύτως καὶ εἴ
φαίνοιτο εἴτε ὠδοποιοὶ εἴτε κληρικοί, ἅτε μοναχοί, ἅτε
τερόπιστες, λιβέλλους ἀποτιθέντες, παρὰ τῶν ὠδοποιούν-
των ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως, περὶ μιᾶς
ἐνεργείας καὶ ἑνὸς θελήματος, καὶ ταυτοσωμίδου τὸν εἰρηναῖον θεο
σεβέστατον διάκονον καὶ χαρτοφύλακα γεώργιον, εἰς ἐμὲ οὖν προφανῶ
ἀπαφαλέπτως· πρὸς τὸ καὶ ταῦτα κ(ε)ί(με)να τ(ὰ) ἁμάξια ὑλοδόμου, ἀ
φανισμῷ παραδοθῆναι· γεώργιος ὀρθοσεβέστατος διάκονος καὶ χ(αρτο)φ(ύλα)ξ
τοφύλαξ εἶπε· τὸ καὶ δίκαιον δέσποτα ἤτοι ῥέγεφρον, τὸ ἔχον τὰ ἴσα
τοπολ(ίτ)ῃ γνησίως ὀρθ(ο)δ(ό)ξ(ῳ) ἀποστ(ολικῇ) ἐκ(κλησί)ᾳ ἡμῶν φαντασίᾳ, τ(ὴν) ἐν
ἁγία τ(αύ)τ(ην) μητρόπολιν περιαρχ(ικὴν) τῆς βασιλίδος ταύτης πόλεως, ὕπε
θεσαν ἐν ταῦθα· ὡσαύτως ὁ καὶ τὰ αὐθεντικὰ ὠδοποιὰ καὶ βεβου
λωμένα· τὰ γνώμενα ὑπὸ φωμαίτου ἐν ἁγία τ(αύ)τ(ην) μητρόπολιν

περὶ ἀρχου, πρὸς βιταλιανὸν τὸν ἐνάρχα τὴν μνήμην γενόμενον πά
πα Ῥώμης. ἔτινα ἡ ἀποφάνσις πρὸς αὐτὴν βουληθέντος αὐτὸ, διὰ
γραμμάτων ὡς αὐθεντικῶν, αὐθεντικὸν καὶ
δρομικὴν παράφασιν, ἐφ' ὅτι διετὴ χρόνον οὐ ἐπεσκέπτω, ἐκδη
μήσαι ἐκέλευσε· ἡ τοῦτο παρὰ θεσμὸν καθεστὼς προφέρω· ὅτι
τοι ἀναζήτησιν τῶν γραμμάτων λιβέλλων ἀποδιαφόρων αὐτοσκέπ τῶ
μοναχῶ ἢ κληρικῶ ἢ λαϊκῶ περὶ θεμελιώσεως ἢ ἐνεργῶ, μὴ ἀκριβῶ
ἐποιήσαμεν ἢ τοῦτο παρεξέβαλον· ἢ φησὶν ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ
πρὸς τοῦ μὴν παρεφησόμενον οἰκοδόξου ἔχον ἢ ἡμῖν σωοδικὸν
ἐστὶν· ἅπερ ἔφησε γεώργιος ὁ θεοσεβέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύ
λαξ, μετὰ χάριτος ἔχειν ἐπεφασκωοδικῶν, τῶν γραφέντων ἀπὸ τῶν
ἱερῶν κανόνων ἢ, τῶν αὐθεντικῶν τῆς θεοφυλάκτου ταύτης ἁγίας
πολίδος πόλεως, ἤτοι ἡ τὰ αὐθεντικὰ σωοδικὰ, ἅπερ ἐπέμψαμεν
ἡμῖν, πρὸς βιταλιανὸν τὸν ἐνάρχα τὴν μνήμην γενόμενον πάπαν
τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, ἐπιστέλλοντες γράφω· ἢ ταῦτα ὑποδεχόμενοι
οἱ ὑμεῖς ὑπεκλαμβάνοντες, ἐπεσκόπουν πάντων ἡμῶν ἀναγινωσκέ
των· ἢ λαβόντων οὐ λαβέσθαι ἀνάγνωσιν ἢ νοταρίου, τὸ
ἡμέτερον περὶ ἀρχου κωνσταντίνου πόλεως, τὸ αὐθεντικὸν σωοδικὸν γράμμα,
τοῦ ἐνάρχα τὴν μνήμην ἡμῶν βεβουλωμένον, ἢ τῆς ἐν αὐτῷ ὠδὶ κα
τηγορίας βούλησιν ὠδὶ πάντων ἀφαιρεθῆναι, ἀνέγνω ἔχον ὠδὶ γρα
φήν οὕτως· τῷ τὰ πάντα τὰ ἁγιωτάτῳ ἢ μακαριωτάτῳ ἀδελφῷ
βιταλιανῷ, ἡμᾶς ἀνάξιος αὐθιόκοπος ἐν κῷ χαίρειν· οὐ μόνον
ὅμως ὀξύκοντων εἰς τὸ εἶναι παρεφθαρμένα τὰ ὅσιμπαν τὰ· ὅπερ σωοδι
κὸν ἀντελήφθη πρὸς τὸ ῥέγεφρον τὸ προκομισθὲν παρὰ γεωργίου τοῦ
θεοσεβεστάτου διακόνου ἢ χαρτοφύλακος, ἐκ τοῦ χῶ ἀπὸ ἀρχῆς ἕως
τέλους ἀπαραλλάκτως· ἐπανεγνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου ἢ
τοῦ ῥεγέστου, ἰσοτύπως τὸ σωοδικὸν τοῦ ἁγίου τῆς μνήμης ὧσαύ
τως γινομένου πεμφάντος καὶ πολίδος ταύτης πόλεως, ἔχοντα ἐν αὐτῇ
γραφὴν οὕτως· τῷ παναοσιωτάτῳ ἢ ἁγιωτάτῳ ἀδελφῷ ἢ συλλειτουρ
γῶν μακαρίῳ· ἰω ὁ ἀνάξιος αὐθιόκοπος· ὧν ἦ ἀρχή, τίς λαλήσει δυ
νατὸς τοῦ κῦ· ἐπανεγνώσθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ κωδικίου ἢ τοῦ ῥε
γέστου, ἰσοτύπως τὸ σωοδικὸν κωνσταντίνου τοῦ ἁγιωτάτου τῆς μνήμης γενο
μένου πεμφάντος καὶ πολίδος ταύτης πόλεως· ἔχοντα ἐν αὐτῇ γραφὴν οὕτως·
τῷ πανοσιωτάτῳ ἢ ἁγιωτάτῳ ἀδελφῷ ἢ συλλειτουργῶν μακαρίῳ·
κωνσταντῖνος ἀνάξιος αὐθιόκοπος· ὧν ἦ ἀρχή, ἄλλοι μὲν ἴσως αὐτὴ

κάθαμάζονι τῆς τῆ πολλῆ καταλήψεως· τούτων τοίνυν ἀπὸ ἀρχῆς
μέχρι τῆδε ἀπαραλλάκτως ἀναγνωσθέντων, λῆ ὁμία σύνοδος ἔφη·
ἐν ἁγίᾳ δὲ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ ἡμῶν ἐν τῇ προφέντι συνόδῳ ἐν τῇ βασιλίδι
τῶν πόλεων, καὶ ἐν τῇ ἡμῶν περιφερείᾳ, τῆς βασιλίδος ταύτης πόλεως, καὶ
θρηνοῦντες μηδὲν ἐναντίον αὐτοῖς περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως φρονήσαν-
τας ἢ γράψαντας, συνῳδὸς ἦν ἡ θεοσεβέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύ-
λακα γεώργιον, τῆς ἐν ταύτῃ ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας, ἐπόμε-
νος καὶ αὐτὸς τῇ προκειμένῃ ἀληθείᾳ τῶν τοῦ θεοῦ λογίων πληροφορη-
θείς, ὡς διὰ παντὸς ἐρθώνης ἐλθών, ὀφθαλμοβλεπῶς γραφήναι
ἀπόντων, καὶ προσδοθῆναι τοῖς ἁγιωτάτοις τῶν ἁγίων πέντε ἀρχαῖς, ἰω
θεωμᾶ καὶ κωνσταντίνῳ, ἐν ἁγίᾳ καὶ μιᾷ ἐν ἐφέσῳ ἀναδηλοῦντας,
ὡδὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας τριάδος, καὶ θεοῦ
ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ διαλαβόμενος τῆς προκειμένων ἀληθῶν
των τοῦ θεοῦ λογίων, γεώργιος ὁ θεοσεβέστατος διάκονος καὶ χαρτο
φύλαξ, ὡμολόγησεν οὕτως· καὶ τὰς ἁγίας γραφὰς ταύτας καὶ τὴν τοῦ λό
γου θεοῦ ἀληθῆ, διὰ παντὸς ἐρθώνης ἐλθών, ὀφθῆναι λιβέλλους
γενομένης ἀπὸ τινων, καὶ προσδοθέντας τοῖς ἁγιωτάτοις τῶν ἁγίων πέντε ἀρ
χαῖς ἰω θεωμᾶ καὶ κωνσταντίνῳ, πρὸς ἐνώσεως λόγους καὶ μιᾶς ἐνεργείας. λῆ ὁμία σύνοδος ἔφη·
τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ ἐν τῇ προφέντι συνόδῳ ἐν τῇ βασιλίδι
τῶν πόλεων, καὶ ἐν τῇ ἡμῶν περιφερείᾳ, τῆς βασιλίδος ταύτης πόλεως, καὶ
θρηνοῦντες μηδὲν ἐναντίον αὐτοῖς περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως φρονήσαν-
τας ἢ γράψαντας, συνῳδὸς ἦν ἡ θεοσεβέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύ-
λακα γεώργιον, τῆς ἐν ταύτῃ ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας, ἐπόμε-
νος καὶ αὐτὸς τῇ προκειμένῃ ἀληθείᾳ τῶν τοῦ θεοῦ λογίων πληροφορη-
θείς, ὡς διὰ παντὸς ἐρθώνης ἐλθών, ὀφθῆναι λιβέλλους γραφήναι
ἀπόντων, καὶ προσδοθῆναι τοῖς ἁγιωτάτοις τῶν ἁγίων πέντε ἀρχαῖς, ἰω
θεωμᾶ καὶ κωνσταντίνῳ, ἐν ἁγίᾳ καὶ μιᾷ ἐν ἐφέσῳ ἀναδηλοῦντας,
ὡδὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας τριάδος, καὶ θεοῦ
ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ διαλαβόμενος τῆς προκειμένων ἀληθῶν
των τοῦ θεοῦ λογίων, γεώργιος ὁ θεοσεβέστατος διάκονος καὶ χαρτο
φύλαξ, ὡμολόγησεν οὕτως· καὶ τὰς ἁγίας γραφὰς ταύτας καὶ τὴν τοῦ λό
γου θεοῦ ἀληθῆ, διὰ παντὸς ἐρθώνης ἐλθών, ὀφθῆναι λιβέλλους
γενομένης ἀπὸ τινων, καὶ προσδοθέντας τοῖς ἁγιωτάτοις τῶν ἁγίων πέντε ἀρ
χαῖς ἰω θεωμᾶ καὶ κωνσταντίνῳ, πρὸς ἐνώσεως λόγους καὶ μιᾶς ἐνεργείας. λῆ ὁμία σύνοδος ἔφη·
τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ ἐν τῇ προφέντι συνόδῳ ἐν τῇ βασιλίδι
λόγους ἐπήκουον ἡμεῖς, καὶ τῶν συμπαρόντων ἡμῖν ἐνδόξοτάτων
ἀρχόντων καταληφθέντος, παρὰ γεωργίου τοῦ θεοσεβεστάτου
διακόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς ἐν τῷ θεῷ ἁγιωτάτης καθολι-
κῆς ἐκκλησίας, καὶ πληροφορίαν τινὰ ἔχοντος, διὰ τοιούτου παραστάσεως
σωματικοῦ λόγου, ὡς οὐδαμῶς οἱ αὐτοὶ ἐν ἁγίᾳ τῇ μιᾷ μιᾷ, ἰω
μᾶ ἰωᾶ καὶ κωνσταντίνῳ, σύνοδος ἐν τῇ ταύτῃ τῇ μιᾷ ἐνώσει τινὰς
ἢ ἐπράξαν λιβέλλους, περὶ ἐνεργείας καὶ θελήσεως, τοὺς τοι-
αύτης ἐν ἁγίᾳ τῇ μιᾷ μιᾷ τρισὶ ἀνδράσι, τουτέστι θεωμᾶ ἰωᾶ καὶ κω-
νσταντίνῳ, σύνοδος ἐν τῇ ταύτῃ τῇ μιᾷ ἐνώσει· καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς δι-
πτύχοις ἀναφέρεσθαι ἐν ἁγίᾳ τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς οἷα ἐν ἁγίᾳ τῇ μιᾷ
συνόδῳ ἐν τῇ αὐτῇ, καὶ ἐν ἐπιλήπτων ὑπάρχοντων, περὶ τοῦ
δόξαν ἦλθε τῇ χριστιανῶν πίστιν· ὅτε ὁ ἐφησε γεώργιος ὁ θεο
σεβέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ, ἔχων λιβέλλους ἀποδια
φόρων προσώπων ἡμῶν, ἀθανασίου, πύρρου παύλου καὶ πέτρου,
παραχρῆμα πρὸς ἡμᾶς ἀφίκετο· ἐφ' ᾧ τὸν ἀφανισμὸν αὐτῶν, πρὸς
φόρως γενέσθαι· καὶ ὑπεξελθὼν πρὸς βραχὺ γεώργιος ὁ θεοσε

βέσταλος διάκονος ἡ χαρτοφύλαξ, ἡ μεγαλοπρεπέστατος, διαφόρως τε χαρακτῆρι ὠδὶ φερόμενος, ἅπερ· ἡ τὰ παρακατὼ ταῖς ἁγίαις ὑπερῳδαῖς, πλὴν τοῖς γνωμικοῖς λιβελλίοις, ἡ καὶ ταθέσεις ἡ ἔτερα χαρακτῆρι, ὡς τὴν παροῦσαν σωματίνην τῇ δογματικῇ κινήσιν, ἡ θύρεθεν τῷ ἀντιφωνητικῷ τοῦ διακονικοῦ πεμπτηκόστου, παρὰ ξένοις. ἐν οἷς ἡ ἑτέρα ῥωμαϊκὴ ὠδὴ τρίτη, ὀνωρείου τοῦ γνωμικοῦ πάπα ῥώμης, πρὸς τὴν ἰδίαν προσενεχθεῖσαν αὐτοῦ ὠδὴ τρίτην, θύρηθεν τῆς αὐτῆς ἑρμηνείας· ἐπὶ ὠδῇ φέρομαι ἡ βιβλίον σωματίνην, ἐχούσαν ἴσα διαφόρων ὠδῇ τρίτῃ δογματικῇ· σὺν ἑνικῇ δογματικῇ ἡ ὠδῇ τρίτῃ, πέτρου τοῦ γνωμικοῦ ἀρχιωδηκότος τῶν τῆς θεοφυλάκτου ἡ βασιλίδος τόλεως· γραφεῖσα πρὸς ἰω τὸν ὑποσιάτην ἡ μηνὶ μαΐῳ γνώμικον πάπα ῥώμης· ἡ ἃ πάντα τὰ ὠδῇ φέρομαι, πρὸς δὲ ὑμῶν παρατηρήματον· ἡ ἁγία σιὼν ὁδὸς εἶπεν· οὐκ προέφησε γεώργιος ὅσιος ὁ θεοσεβέστατος διάκονος ἡ χαρτοφύλαξ, τῶν ἐν τῷ θεῷ ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας, λιβελλήσεις ἡ ἑτέρα χαρτία, ἅτινα παροῦσαν δογματικὴν φρόνημα κίνησιν, ἅτε μέσον ἀμφοτέρων· πρὸς τὰ ταῦτα διασκεπτόμενος ἡμᾶς, ἀναγκαία τὸ ὀρθοδόξῳ ὄντως, τῷ ἀφιλοδίωκτον βλασθῆναι ἀφωνίαν ὠδῇ πρέπον· ἰῷ ὠδῇ τοῦ παρόντος ὄντως εἶπε μεταλήψεως ἔχων, ὁ αὐτὸς θεοσεβέστατος χαρτοφύλαξ γεώργιος, ῥωμαϊκὴν ὀνωρείου γνωμικοῦ πάπα ῥώμης ὠδῇ τρίτῃ τὰ αὐτῆς ἑρμηνείας, ὡσαύτως ἡ τὴν βιβλίον σὺν ἧ φέρε ἡ ὠδῇ τρίτῃ πέτρου πρὸς ἰω τὸν γνωμικὸν πάπαν ῥώμης, ὠδῇ δὲ δόξα τῷ πρὸς ἀναφώνωσιν, πρὸς τὸ τοῦτο λαβεῖν ἡμᾶς ἄδηλον· ἡ προεκομίσθη ἤτοι αὐτὴν ῥωμαϊκὴν ἡ ὀνωρείου ὠδῇ τρίτῃ κατὰ τὰς αὐτῆς ἑρμηνείας, ἔχουσαν ὠδὴ λόξες οὕτως·

Τῷ ἁγίῳ πνεύματι τῷ ἀδελφῷ σφραγίσω, ὀνεύμενος· ὡς ἡ ἀρχή, τὰ γραφέντα παρὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ ἡμῶν τέκνου σπείκου τοῦ διακόνου· ἔχει δὲ ἡ αὐτὴ ὠδὴ τρίτη κατὰ τινα οὕτως· ὃ κελεύει ἀλλαὶ ἡ, πρὸς κύριον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ἡ τῆς ἁγλοξανδρέων πόλεως πρόεδρον, ἅτε τὸ αὐτὸ πρᾶγμα πλῶσαι τῇ ἑπωνυμίαν τῶν νέων σφυρέσεως, τῶν ἀπὸ δύο ἐνεργειῶν, ὡς μὴ ὀφείλοντας λαμπρῶν κηρύγματος τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, τῇ ἀγχινοίᾳ τῶν σωτηρίων ἀκουσμάτων φιλονεικεῖν περιχθῆναι· ἡ γοῦν πρέπον ἀναγκαίως ἐκκλησιῶν ἀδηλαδὴ τῇ προσηγορίαν τῶν νεοφανῶν ἀχθόμενος μᾶς ἡ διπλῆς ἐνεργείας, ἀπὸ τοῦ κηρύγματος τῆς πίστεως· οἱ γὰρ ταῦτα λέγοντες, τί ἕτερον ὑπονοοῦσιν, ἡ καθ' ὁμοιότητα τῆς προσηγορίας

νοοῦντες ἐν ἑνὶ πνεύματι, τῇ ἰσηδιδαχῇ τῆς πίστεως· γράφουσι δὲ ἐπιμελῶς
τοῖς κοινοῖς ἀδελφοῖς πᾶσι, κύρως, σωφρονίζων τοῖς ἀθλητικοῖς,
ἵνα μὴ τὴν νεαρὰν φωνὴν, τουτέστι τὴν προσηγορίαν τῆς μιᾶς ἢ διπλῆς
ἐνέργειας ἢ θελήσεως ἢ ἀθλητικῶν φαντασιῶν. ἀλλὰ περιαιρεθήσης
τῆς προσηγορίας τῆς τοιούτου προσώπου νέας φωνῆς, τότε καὶ χρὴ κηρύξεως
κηρύξεως ἐν ἑνὶ ἑκατέρᾳ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἑκατέρᾳ
τῶν φύσεων. καὶ ἵνα τὰ μάλιστα τοῦτο, οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ὁ προλεχθεὶς ἀ-
δελφὸς καὶ σύνευνος ἐπίσκοπος κῦρ σωφρόνιος ἀπέστειλε, παρεσκευάσα-
μεν. ἵνα μὴ δύο ἐνέργειαν τοῦ λοιποῦ κηρύττειν ἀθλητήν.
ὅπερ καὶ πολύτως ἐπηγάλλοντο, τὸν προλεχθέντα ἀνδραγαθεῖν
ποιεῖν· ἀγενεώρους ὄντας ἀδελφοὺς κῦρ σύνευνος, ἀπὸ τῆς προσηγο-
ρίας τοῦ λέγειν μίαν ἐνέργειαν ἀποφῆ. ὡσαύτως ἐπεδόθη καὶ βι-
βλος σὺν ἑπτὰ φέρετρα ἀθλητικὰ πύργῳ τῶν γνησιωτάτων προέδρων τῆς
καθολικῆς ἐκκλησίας, πρὸς τὸν ἔνδοξα τὴν μνήμην γενόμενον
πάπαν ῥώμης. ἧς ἦρξεν, ὅτι καὶ κῦρ θεόδωρος ἐπισκοπῆσαι φαίνεται
ἐναι· ἐχρῆν μετά τινα καὶ αὐτὴν ἀθλητικὸν οὕτως· τίς γὰρ ἐκάνων πρὸ
τῶν οὕτω διαφανέστατος καὶ λαμπρὸς ἐχρῶντο, καὶ τοῖς ἱεραῖς λό-
γοις ἐντρυφῶντας καὶ ἀποστολικοὺς ἐμιμήσατο τρόπους, καὶ τὴν
διαπαίξεται, καὶ ἀπογνώσεται τῆς ἑτέρας γνώμης· καὶ ἀφορμὴν
τῆς διαστάσεως, τὴν συνήθη ἀπαξίαν ποιήσεται· οὕτω περὶ δύο
φύσεων καταλέλυται πόλεμος, καὶ ἕτερον ἑαυτοῖς ἐπισάρμιον φόρυβον
ὅλως προσηνέχθησαν καὶ ἀνεγνώσθησαν, καὶ οἱ ἄνω τρεῖς ἀθλητικὸν
λίβελλοί τε καὶ ἕτεροι χάρται. Ἡ ἁγία συνόδος εἶπε· τὰ προκειμένα
ἡμῖν παρὰ θεωρήτου τοῦ θεοσεβεστάτου διακόνου καὶ χαρτοφύλακος,
τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν, λιβέλλων τε καὶ χαρτῶν καὶ ἑτέρων
τομῶν ἀδήλων λαβόντες, ἐγνωμονήσαμεν καὶ αὐτὰ ἀναγνωσθῆναι φέ-
ρεσθαι. καὶ σωφρόνου τοῦ τὰ ὡς βέβηλα καὶ ψυχοφθόρα, παραιτήσα-
σθαι πρὸς τέλος ἀσφαλίσασθαι· καὶ ἐκάθησαν οἱ ἐν ὁσίοις πατράσι
ἡμῶν οὕτω διαπρέποντες ἱερεῖς καὶ ἡγούμενοι, καὶ τοῖς ἱεροῖς λόγοις
χορτασθέντες καὶ ἀποστολικοὺς ἐμιμήσαντο τρόπους, καὶ τὴν
διαπαίξεται, καὶ ἀπογνώσεται τῆς ἑτέρας γνώμης· καὶ ἀφορμὴν
τῆς διαστάσεως, τὴν συνήθη ἀπαξίαν ποιήσεται· οὕτω περὶ δύο
φύσεων καταλέλυται πόλεμος, καὶ ἕτερον ἑαυτοῖς ἐπισάρμιον φόρυβον·
ὅλως προσηνέχθησαν καὶ ἀνεγνώσθησαν, καὶ οἱ ἄνω τρεῖς ἀθλητικὸν
λίβελλοί τε καὶ ἕτεροι χάρται. Ἡ ἁγία συνόδος εἶπε· τὰ προκειμένα
ἡμῖν παρὰ θεωρήτου τοῦ θεοσεβεστάτου διακόνου καὶ χαρτοφύλακος,
τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν, λιβέλλων τε καὶ χαρτῶν καὶ ἑτέρων
τομῶν ἀδήλων λαβόντες, ἐγνωμονήσαμεν καὶ αὐτὰ ἀναγνωσθῆναι φέ-
ρεσθαι. καὶ σωφρόνου τοῦ τὰ ὡς βέβηλα καὶ ψυχοφθόρα, παραιτήσα-
σθαι πρὸς τέλος ἀσφαλίσασθαι· καὶ ἐκάθησαν οἱ ἐν ὁσίοις πατράσι
ἡμῶν οὕτω διαπρέποντες ἱερεῖς καὶ ἡγούμενοι, καὶ τοῖς ἱεροῖς λό-
γοις ἐντρυφῶντας καὶ ἀποστολικοὺς ἐμιμήσατ

θεοφυλάκτων αὐτοῦ ἀδελφῆ, ἔτι εἰκοστοδευτέρου. τῇ πρώτῃ τοῦ ἀπριλλίου μηνός, ἰνδικτιῶνος ἐνάτης. προτεθειμένου τοῦ σεβασμιωτᾶ σέντου τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου μεγαλοβασιλεύ κωνσταντί, ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ θείου παλατίου ὧν οὕτω ὠθιλεγομένῳ τρούλλῳ. καὶ κατὰ κέλευσιν τῆς αὐτοῦ θεοσόφου γαλήνης, ἐκ προσώπου τοῦ αὐτοῦ παρόντων καὶ ἀκροωμένων, κωνσταντί μὲν τοῦ ἐνδόξοτᾶ ἀπὸ ὑπάτων περικίου καὶ κουράτορος τοῦ βασιλικοῦ τῆς ὁρμίσδου οἴκου. ἀναστασίου τοῦ ἐνδόξοτᾶ ἀπὸ ὑπάτων περικίου καὶ τοποτηρητοῦ τοῦ κόμητος, τοῦ βασιλικοῦ ἐξκουβίτου. πολυεύκτου τοῦ ἐνδόξοτᾶ ἀπὸ ὑπάτων. καὶ πέτρου τοῦ ἐνδόξοτᾶ ἀπὸ ὑπάτων. συνελθούσης δὲ καὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κατὰ βασιλικὸν θέσσις μαυσυναθροισθείσης ἐν ταύτῃ τῇ θεοφυλάκτῳ καὶ βασιλίδι πόλει, τουτέστι θεοδώρου καὶ γεωργίου τῆς εὐλαβεστάτων πρεσβυτέρων, καὶ ἰωὼ τοῦ εὐλαβεστᾶ διακόνου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ὁσιωτᾶ καὶ ἁγιωτᾶ ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἀγαθωνος. καὶ γεωργίου τοῦ ὁσιωτᾶ καὶ ἁγιωτᾶ ἀρχιεπισκόπου ταύτης τῆς μεγαλωνύμου κωνσταντινουπόλεως νέ ῥώμης. καὶ πέτρου τοῦ θεοφιλεστᾶ μοναχοῦ καὶ τοποτηρητοῦ τοῦ θρόνου τῆς ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως. καὶ θεοφάνους τοῦ ὁσιωτᾶ καὶ ἁγιωτᾶ ἀρχιεπισκόπου θεουπόλεως ἀντιοχείας. καὶ γεωργίου τοῦ εὐλαβεστᾶ πρεσβυτέρου μοναχοῦ καὶ ἀποκρισιαρίου. θεοδώρου τοῦ ὁσιωτᾶ τοποτηρητοῦ τοῦ θρόνου ἱεροσολύμων. ἰωὼ ἐπισκόπου πόλεως πόρτου. ἀβουνδαντίου ἐπισκόπου πόλεως πατέρνου. ἰωὼ ἐπισκόπου πόλεως ῥηγίου, ἐπεχόντων τὸν τόπον τῆς κατὰ τὴν πρεσβυτέραν ῥώμην ὁσίας τῆς ἑκατὸν εἰκοσιπέντε θεοφιλῆ ἐπισκόπου συνόδου. τῆς καὶ δι' οἰκείων ὑποτραφῆ δηλουμένων, ἐν τῇ γενομένῃ πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα κωνσταντί παραὐτῆς ἀναφορᾶ. καὶ θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστᾶ πρεσβυτέρου καὶ τοποτηρητοῦ, τοῦ θεοφιλεστᾶ ἀρχιεπισκόπου ῥαβέννης θεοδώρου. ἰωὼ ἐπισκόπου θεσσαλονίκης. βασιλείου ἐπισκόπου πόλεως γορτύνης τῆς κρητῆς νήσου. φιλαλήθους ἐπισκόπου καισαρείας καππαδοκείας. θεοδώρου ἐπισκόπου ἐφέσου. θεοδώρου ἐπισκόπου πόλεως τριμιθούντων, ἐπέχοντος τὸν τόπον ἐπιφανείου τοῦ θεοφιλεστᾶ ἀρχιεπισκόπου κύπρου. σισινίου ἐπισκόπου ἡρακλείας θρᾴκης. πλάτωνος ἐπισκόπου ἀγκύρας γαλατί. γεωργίου ἐπισκόπου κυζίκου. μαρίνου ἐπισκόπου σάρδεων. πέτρου ἐπι

σύνοδος εἶπον· δέον τὰ παρὰ γεωργίου τοῦ θεοσεβεστάτου διακόνου
καὶ χαρτοφύλακος, δύο ἐν σώμασι βιβλία τῆς ἁγίας πρώπτης συνόδου,
ἅπερ καὶ ἤδη ἐπεδόθησαν, καὶ αὖθις εἰς μέσον ἀχθῆναι διαὐτοῦ, πρὸς
τὸ ἀκριβέστερον διαγνῶναι ἡμᾶς, εἰ καὶ τὰ ὑπὲρ μνησθέντα παρὰ
τῆς ἐπεχόντων τὸν τόπον, τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς πρεσβυτέρου ῥώμης
ἀγάθωνος, ταῦτα ἐφαλσεύθησαν· ὡσαύτως δὲ προσενεχθῆναι
καὶ τὸ χαρτῶον αὐθεντικὴ εἰλητάριον τῆς ἐκδόμης πράξεως, τῆς λε
χθείσης ἁγίας πρώπτης συνόδου, πρὸς τὸ καὶ αὐτὸ κανονίσαι ἡμᾶς καὶ δε
όντως ἀνακρῖναι, εἰ ἀνεπιβούλευτον μεμένηκε· καὶ προηνέ
χθησαν τὰ αὐτὰ δύο ἐν σώμασι βιβλία, καὶ χαρτῶον εἰλητά
ριον, παρὰ τοῦ αὐτοῦ θεοσεβεστάτου χαρτοφύλακος γεωργίου· ἐν
δόξοτε ἄρχον τῆς καὶ ἡ ἁγία σύνοδος εἶπον· λεγέτω γεώργιος ὁ θεοσε
βέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ τῆς ἐν ταῦθα ἁγιωτάτης τοῦ θυ
μεγάλης ἐκκλησίας, εἰ τὰ προκομισθέντα δύο βιβλία καὶ τὸ χαρτῶον
εἰλητάριον, αὐτὰ εἰσὶν ἅπερ ἤδη προεκόμισε· Γεώργιος ὁ θεοσε
βέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ εἶπεν· ἀσφαλῶς δέσποτα, ταῦ
τα εἰσὶ τὰ δύο τεύχη τὰ φέροντα τὰ πεπραγμένα τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενι
κῆς πρώπτης συνόδου, καὶ τὸ εἰλητάριον τῆς ἐκδόμης αὐθεντικῆς αὐθεν
τικῆς πράξεως τῆς αὐτῆς ἁγίας πρώπτης συνόδου, καθὸν τρόπον αὐτὰ καὶ
ἤδη προεκόμισα· ἀκριβέστερον δὲ ἀναζητήσας ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ
εὐαγοῦς πρεσβαρχείου, εὗρον καὶ ἑτέραν χαρτῶον βίβλον, τῆς αὐτῆς ἁγίας
πρώπτης συνόδου, ἥν τινα καὶ ὑπὲρ φέρομαι· καὶ εἰ παρίστατο τῇ ἁγίᾳ ὑμῶν
συνόδῳ, κελεύσατε ταύτην προκομίσαι μοι· Ἡ ἁγία σύνοδος εἶ
πεν· ἥν περ μετὰ χεῖρας ἔχειν δι' ἐξῆλθε χαρτῶον τῆς ἁγίας πρώπτης
συνόδου βίβλον, γεώργιος ὁ θεοσεβέστατος διάκονος καὶ χαρτο
φύλαξ τοῦ ἐν ταῦθα εὐαγοῦς πρεσβαρχείου, πρὸς ἀντιβολὴν τῆς ἤδη προ
κομισθέντων δύο ἐν σώμασι βιβλίων, προκομιζέτω· καὶ προεκομί
σθησαν· Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· παρελθέτω εἰς μέσον γεώργιος ὁ θεοσε
βέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ· καὶ τῆς προκειμένης ἀχράντων τοῦ
θυ ἡμῶν εὐαγγελίων ἐφαπτόμενος, πληροφορησάτω ἡμᾶς, εἰ ταῦτα
τὰ προδηλούμενα δύο βιβλία καὶ τὸ εἰλητάριον, ὃν τρόπον εὗρεν αὐ
τὰ καὶ παρέλαβε ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ εὐαγοῦς πρεσβαρχείου, οὕτως καὶ
νῦν εἰσί· καὶ ἁψάμενος τῆς προκειμένης ἀχράντου τοῦ θυ εὐαγγελίου, ὁ αὐ
τὸς θεοσεβέστατος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ γεώργιος, εἶπε· μὰ
τὰς ἁγίας δυνάμεις ταύτας καὶ τὸν θν τὸν λαλήσαντα διαὐτῆς, σὺν ἀλη

φά ταῦτα τὰ δύο ἐν σώμασι βιβλίου τῆς ἁγίας πέμπτης συνόδου, καὶ τὸ
ἅλη τάμεον τῆς ἐνδόξου πράξεως τῆς αὐτῆς πέμπτης συνόδου, καὶ
ὡς καὶ ἤδη προηνέχθησαν ἢ προεκομίσθησαν, οὕτως ἢ νῦν τὴν
χάνουσιν ἀκριβῶς, ὡς ἢ ἤδη αὐτὰ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ θαρῶς
πεῖ ἀρχιδιακόνου καὶ παρέλαβον· ἢ οὔτε προσετέθη ὄξι ἐμοῦ τι πο
τε, οὔτε ἀφῃρέθη· οὔτε ἅλη σώματος ὄξι οἱ οὐδή ποτε τινὸς τῶν πάντ.
ἀλλὰ καὶ τὸ ὠδὶ τοῦ παρόντος θεοδωρείου παρέμοῦ ἐν τῇ αὐτῇ βιβλι
οθήκῃ τοῦ θαρῶς πεῖ ἀρχιδιακόνου, χαρτῶον βιβλίον τῆς αὐτῆς ἁγίας
πέμπτης συνόδου, οὕτως ἐφ' ᾧ καθὼς ἐκτέθειται εὑρέθη ἀποκείμ.
καὶ ἀναστάντες οἱ τῆς ἁγίας συνόδου θεοφιλέσταυροὶ ὠδὶ σχοποι. ἢ
ἐν χερσὶ λαβόντες, τά τε ἐφημερίδα δύο ἐν σώμασι βιβλίου ἢ τὸ χαρτῶον
ἅλη τάμεον, καὶ ἀκριβῶς τοῖς κατὰ μορφὴν ἐν αὐτοῖς τὸ ποιο
κατεπισκήψαντες, ἢ ἀντιβαλόντες αὐτὰ πρὸς χαρτῶον βιβλίου,
τὸ ὠδὶ τοῦ παρόντος προκομισθὲν ὑπὸ γεωργίου τοῦ θεοσεβεστάτου διά
κου καὶ χαρτοφύλακος, ἐτιμῶν ἢ πρὸς ἕτερα ἀρχαῖα χαρτῶα βι
βλία τῆς ἁγίας πέμπτης συνόδου, εὗρον· τοῖς προκομισθεῖσι δύο ἐν
σώμασι βιβλίοις, παρὰ γεωργίου τοῦ θεοσεβεστάτου διακόνου ἢ χαρτοφύ
λακος, ἐν ταύτῃ τῇ βασιλευούσῃ πόλει ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ μεγαλικεκκλη
σίᾳ, ἢ τῶν χαρτῶων ἅλη τάμεων τῆς ἐνδόξου πράξεως, τῆς ἁγίας πέμπτης συ
νόδου ἀκριβῶς ἐσκεμμένων, ἢ τῇ γνησιωτάτῃ τῶν ἀντιγράφων
περιεχόντων τὸν τόπον, τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου τοῦ ἁγιοπολίτου τῆς πρε
βεπράσου ῥωμης φαυστίνου, ἢ ταῦτα ἀντιβαλόντες μετὰ πάντα τὸν
τὴν προκομισθέντος χαρτῶου συνοδικοῦ βιβλίου, ἢ ἑτέρων ἀρχαί
ων χαρτῶων βιβλίων τῆς αὐτῆς ἁγίας πέμπτης συνόδου, ἢ εὑρήκαμεν τὰ
αὐτὰ δύο ἐν σώμασι βιβλίαι, ἢ τὸ χαρτῶον ἅλη τάμεον τῆς ἐνδόξου
πράξεως, συμφωνοῦντα μὲν αὐτοῖς, προσθήκας δὲ ἔχοντα, τόλ
τε μὲν πρὸς βιγίλιον λόγον, ἢ ἀπὸ βιγιλίου λιβέλλους ὡσανεὶ
δύο, προσθείου τινὸς ἀνδρὸς τῆς φάσεως λήξεως γενομένου βασιλέως·
ἢ τοῦ αὐτοῦ συμβίου θεοδώρας, ἐν οἷς λιβέλλοις ἔδοξε ἢ ἀναθεματί
ζειν, θεόδωρον τὸν μελιτηνοῦ ἐπισκοπον, ἢ τὰ λεγομένα ὑπ' αὐτοῦ
τολμῶν, καὶ τὰ συγγράμματα θεοδωρήτου, τὰ κατὰ τὰ δώδεκα κεφα
λαῖα τοῦ ἐν ἁγίοις κυρίλλου, τοῦτ' ἔστιν ἀναθεματίζειν ἐν τῇ γενομένῃ ὠδὶ σχο
σώδει ἀκριβῶς αὐτοσκήψαντες, ἢ τὴν γενομένην ὠδὶ τὴν ἐν παρα
πετάσματι τῶν τόπων

ὅς ὁ λόγος ὁμολογήσαι σαρκωθῆναι τὸν θεὸν λόγον, τοῦτέστιν εἶναι, μὴ ὑπὸ
φάσιν ἢ εἰς πρόσωπον ἢ μίαν ἐνέργειαν, ταῦτα ἐγνωκέναι καὶ
φάσκειν ἢ διεβεβαιώσαντο οἱ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέ-
ρας Ῥώμης, μήτε λαγχάνεσθαι μήτε λαγχάνεσθαι τῶν καινοτο-
μιῶν τῶν ἀπὸ πενθέκτης συνόδου, ἀλλ' εἶναι προσθήκην εἶναι τῶν
τριῶν τριακοσίων τοῦ πρώτου βιβλίου τῆς ἀπὸ πενθέκτης συνόδου, ἐν
αἷς φέρεται ὁ λεγόμενος λόγος μιλωᾶ, ἐν ταῖς οὐκ ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλί-
ῳ τῆς ἐνδόξου πράξεως, ὑπογραφῆναι μετὰ τὸ πεντεκαιδέκατον
τριάδιον, προστεθῆναι δὲ καὶ τριακοστὸν ἄνευ πίναξ, πρὸ
τῆς ὀξυκαιδεκάτης τριάδος, ἐν ᾧ φέρονται οἱ λεγόμενοι δύο λίβε
λλοι, γνέσθαι πρὸς ἰουστινιανὸν ἢ θεοδώραν τοὺς ἐν θέματι λί
ξεως, ἀμφότερα ἀνωνύμως γραφέντα τινά, τοὺς ὀφειλομέ-
τας τὰ ἀριθμὰ δύο βιβλία ἢ τὸ χαρτῶν ἀριθμητάριον, ὡς ἐκ
προσηγορίας ἐκείνων, παυηρθεσαμένους κατὰ τὸ ὀρθόδοξον μέρος τῶν
ἐν θέματι, καθὸ οὐδὲ ἐν τοῖς προκομισθεῖσι νεωαρχαίοις, ἢ ἀνέ-
πιβουλεύτοις βιβλίοις τῆς ἁγίας πενθέκτης συνόδου, οὐδ' ἐν τῷ ὠνη-
τοῦ πατρὸς βυρεθέντι, ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ βαρτζ πεῖ αρχα
χαρτῶν βιβλίῳ, ἀλλ' εἰ οἱ τοιοῦτοι λόγοι, ἀπόπειρα ἦσαν πρὸς
βιγιλίου, ἢ αὐτοβιγιλίου πρὸς ἰουστινιανὸν ἢ θεοδώραν τὴν
ἐνθουσιασθεῖσαν τῇ λήξει, ἀλλὰ τῶν τὰ βύρσινα τοῦ πλάσεως ὄντα
γαι, ὡς διαβολικῆς συνεργίας πάντως ἐκ τῶν τοιούτων φαλσο-
δόντων, τὰ μὲν χαρτῶν ἀριθμητάριον, ὃ εἴρηται γεγονέναι ἐν τοῖς
τόποις ἐν οἷς αἱ προσθῆκαι γέγονασι· τὰ δὲ βιβλία ἢ αὐτὰ ὀφειλι
σθῆναι, ἐν οἷς ἐφαβρικάρη ἢ τὸ ποιεῖν, ἢ γεγονέναι· τῇ δὲ τῶν
ταφαλσούσων, ἀναθεματισθῆναι ὑπὸ βαλησθῆναι· ἢ ὀνοματι
σθῆναι αὐτοῖς ἀναθεματισθῆναι, τόν τε λεγόμενον λόγον μιλωᾶ
πρὸς βιγίλιον, ἢ τοὺς αὐτοβιγιλίου, πρὸς ἰουστινιανὸν ἢ θεο
δώραν, τοὺς τῆς θέσεως λήξεως, δύο ὡσανεὶ φλιβοτόμους· Μα
κέλλος ὁ θεοφιλὴς ὡσὶ σκοπος σεβαστὴ ἰσαωεί, ἔφην· ἀνα
φέρω τοῖς τε συνδόξοις τοῖς σοῖς, καὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ ὑ
τῇ συνόδῳ, ὡς περὶ ἧς ἔσεμεβιβλίον, τῆς ἁγίας πενθέκτης σ-
υνόδου, δεθεῖσί μοι ἀπὸ τινος φιλίππου φραστηλάτου, τοῦ
βασιλικοῦ ὀνηκίου· ὧν τινι ἐντυγχάνων, εὗρον περιφαλσωμένον
αὐτὸ εἶναι καὶ ἐνθουσιασθῆναι πρᾶξιν· καὶ ἔφρωτησόν τὸν μου τὸν
αὐτὸν φίλιππον· ὅτι τοῦ, ποτὲ δέδωκας τὸ βιβλίον· καὶ ἔφη μοι,

ὅτι τεφάνω τῶ μοναχῶ τῶ μαθητῆ μακαρίῳ δέδωκα αὐτό. Τὰ δὲ γράμματα σὺν οἷς ἦν ἐν τῶ βιβλίου μέγονεν, ἰδιόχειρα τοῦ ἁγίου τοῦ μοναχοῦ τοῦ κῦ μακαρίου, ἀσφαλῶς τελχάνουσιν· ἐπειδὴ ὅτε ἦν περὶ ἀρχιμανδρίου ὁ ἁγιωνύμος μακάριος, ἐπὶ χρόνων δὲ οἱ κομ αὐτοῦ. καὶ ἐθεώρουν αὐτὸ μεγάλον τὸν μοναχόν, πολλάκις γράφον τα. καὶ μανώσκω ἀκριβῶς ὅτι ἰδιόχειρα αὐτοῦ ὑπάρχουσιν· ἀπτῶ οὖν ὑμῖν ὑπερφανῶς δόξοντα καὶ ἁγίαν σώσοδον, δὲ μέσον ἔρχομ ἕαυτον μεγάλον μοναχόν, ταύτης τοῦ τοῦ ἐρωτηθῆναι. Οἱ ἐν δοξοφάρχουντες καὶ ἁγίαν σώσοδος τόπον· ὁ αὐτὸς μακάριος μεγάλος ὁ μοναχός, ἐλθὼν δὲ μέσον· καὶ δόξοντες καὶ ἁγίαν σώσοδος τόπον· οὗ δὲ μέσον ἑστῶτι μεγάλῳ τῶ βιβλίῳ τοῦ μοναχῶ, ὑπὸ δὲ χθὴ τῶν παρόν τα βιβλίος πρὸς τὸ αὐτὸ γνῶναι αὐτόν, δι' ἰδιόχειρα αὐτοῦ τυγχάνουσι, τὰ ἐν τῶ κ προσθήκης ὄντι ἐν αὐτῶ δὲ φυλλίῳ ὑπάρχοντα. Γεώργιος ὁ βιβλιοφύλαξ μοναχὸς ὢν τῆς ἁγίας τοιαύτης βιβλίῳ, ἔφην· αὕτη ἡ βίβλος ἦν ὧν προκομισθεῖσα ὑπὸ μακαριωτάτου ὅσιωτάτου πρεσβυτέρου ὀρθοδόξου καὶ ὑπὸ δὲ χθεῖσα ἐμοί, ἐγὼ τοῦ φιλίππου τοῦ φρουρίου τοῦ βασιλικοῦ ὀνομάτου, οὗτος ὁ φίλιππος γέγονεν τῶν ἱερῶν τοῦ πρὸς θεοφιλακτου τοῦ πεσόντος τοῦ κῦ μακαρίου τοῦ ἀρετικοῦ. ὅτε δὲ ἐθήκατο ἡ ζήνησις μεταξὺ θεοδώρου τοῦ γρηγορίου περὶ ἀρχῆς τῆς θεοφυλακτου ταύτης καὶ βασιλίδος πόλεως, καὶ τοῦ ἁγιωνύμου καὶ μακαρίου περὶ πίστεως, ἐλάβον τὰ ἴσα ἀπὸ τοῦ περὶ ἀρχιμάνδρου ὡς ἐπὶ τὸν μακαρίου καὶ θεόφωνος, τ' λεγομένων λιβελλίων τοῦ μεγάλου, καὶ γραφὴ ἀφ' ἑστῶσας· καὶ ἐπεδόθησαν παρ' αὐτῶ, τοῦ θ' ὅτε βασιλεύοντος ἡμῶν βασιλέως· ἐθαύμασαν οὖν οἱ περὶ θεόφωνον καὶ μακαρίου ὡς ἴσα δεδωκότες τοῦ δεσπότου τὰς γραφάς, καὶ ἔκαθεν ἐρχομένων πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ δεσπότου. ὁ οὖν φίλιππος ἐκεῖνος ἔχων τὸ βιβλίον τοῦτο, ἦλθεν αὐτὸ πρὸς θεόφωνον τὸν ἀρχιεπίσκοπον λέγων. ὅτι ἐλθὼν ἀπὸ τῆς δύσεως, ἦλθον βιβλίον τῆς πρώτης συνόδου. καὶ βλέπω δὲ καλῶς ἔχει. τοῦτο τὸ βιβλίον ὅπερ ἔχει τ' λεγομένη λιβέλλους βιγιλλίου. καὶ εἶπεν αὐτῶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος θεόφωνος. ὅτι ἵνα ἡ δῆς παραλέλειπται ἀφ' αὐτό. ὁ οὖν αὐτὸς φίλιππος, παρεκάλεσεν αὐτὸν εἰπεῖν. ἡ τι μανώσκεις ὅτι ἐστὶ παραλελειμμένον, ἀναπλήρωσον. ὁ οὖν αὐτὸς θεόφωνος ἔφη μοι, γράψαι τ' αὐτῆ λιβέλλους. καὶ ἔγραψα ἡμῶν ἐκ τῶν ἁγίων ἴσων, καὶ δέδωκα αὐτῶ θεοφάνω. καὶ καθὼς ἀληθῶς

τῶν τὰ ἰδιόχειρα αὐτοῦ φέροι, καὶ ὧν μνεύοντα αὐτά· οὐ μόνον δὲ ἐν
τούτῳ αὐτῷ τῷ βιβλίῳ τῆς προσθήκης τούτων τῶν λεγομένων λιβέ
λλων βιβλίου ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ ὅσα δήποτε βιβλία τῆς πέμ
πτης συνόδου ἦλθον εἰς αὐτούς, καὶ ἔχοντα τοὺς λεγομένους λιβέλ
βιβλίου, προσέθηκαν οἱ αὐτοὶ μακάριος καὶ στέφανος· ἐν ἐπιστο
αὐτοῖς καὶ ἄλλο ῥωμαϊκὸν βιβλίον τῆς πέμπτης συνόδου· ὅπερ ἔφερον
φορᾶσαι παρὰ τῆς ῥηθείσης γραικικοῦ ἱνοκεντίου τοῦ πεμπτίβ, ὡς
νομίζεται τάξ· τὸ δὲ παρὰ τούτου τοῦ ῥωμαϊκοῦ βιβλίου κεφά
λαιον, ἀσφαλῶς εὑρήσαμεν φάν τίνος θεοφιλεστάτου πρεσβυ
τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ γραμματικοῦ ῥωμα
ϊκοῦ· ἰνδοξότατος γὰρ ὢν καὶ ἁγιωσύνοδος ἦν· παρὼν καὶ φάν τῖνος
ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος καὶ γραμματικοῦ ῥωμαϊκός, λεγέτω
φάλη θὲς γεώργιος ὁ θαυμασιώτατος μοναχός, ἐκ τοῦ αὐτοῦ συνο
δικοῦ αὐτῶν ῥωμαϊκοῦ βιβλίου· καὶ φάν τῖνος ὁ θεοσεβέστατος
πρεσβύτερος καὶ γραμματικοῦ ῥωμαϊκὸς εἶπεν· οἶδα δὲ ἐσσοτωαὐ
χρόνων παύλου τοῦ ῥηθέντος πεμπτάρχου, ἐλθόντος φρουντινίου τοῦ
ῥηθέντος ἀρχιδιακόνου καρθαγένης, καὶ μόνου τοῦ αὐτοῦ λιβέλλου
μετὰ ἐν τῷ ἁγίῳ τούτῳ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἐζητήθη ὅπως ὀφείλε
καθῆσαι· ἤ τε πρόεδρος τῶν ἐνδημούντων ἐν τῷ θρό
νων καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παύλου τοῦ ῥηθέντος πεμπτάρχου, ὅπως ὀφείλε
καθῆσαι, ὅτε ἐδόθη καὶ συγκολλήθη καὶ ῥωμαϊκὸν βιβλίον τῆς αὐτῆ
συνόδου· καὶ καθένα δὴ μεθ' ὃ αὐτὸς παῦλος ἐποίησεν καὶ τάξιν
καθῆσαι· δεξάμενος γὰρ ὁ αὐτὸς τὸ ῥωμαϊκὸν βιβλίον ἐκ τῶν βιβλιοφυ
λακίς, καὶ λέγει μοι· θεώρησον αὐτό, φάρα πρὸς τὸ χαρτῶον αὐθεν
τικὸν φλαντάριον, τῆς αὐτῆς πέμπτης συνόδου πεπλήρωται· καὶ εὗρον
τὸ αὐτὸ ῥωμαϊκὸν βιβλίον λέγον ἐν τῇ ἐκδόμη πράξει, πρὸς τὸ
χαρτῶον φλαντάριον· καὶ λέγει μοι ὁ αὐτὸς παῦλος ὁ πεμπτάρχης· λά
βε τὸν διάκονον στέφανον μετά σοῦ, τὸν λεγόμενον δὴ πιπιρίδιον, ἐ
πεὶ δὴ καλῶς καλλιγραφεῖ, καὶ ὑπόδειξον αὐτῷ πῶς ὀφείλει γρά
φειν τὰ ῥωμαϊκὰ γράμματα, καὶ προάγεις τὰ λέγοντα· φάσι δὲ
ἅπερ προσέθηκαν ὡς τὸ αὐτὸ ῥωμαϊκὸν βιβλίον ἐν τῇ ἐκδό
μῃ πράξει, οἱ λεγόμενοι λίβελλοι βιβλίου τοῦ ῥηθέντος πα
ῥώμης· ὅτε καὶ μετέφρασα ῥωμαϊκὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φλαντάριου·
καὶ ὡς φάρη ἔγραψεν ὁ μὲν θεὸς στέφανος ὁ διάκονος· τὰ δὲ

ἀναδιδάσκομεν τοὺς συνδοξοτάτους ἡμῶν, καὶ τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν
σύνοδον, ὡς μήποτε διαφορωτάτην ἀλλήλαις τῶν πρωτίστων αἱρέσεων
ῥόμεθα, δηλοῦσας δύο φύσεις καὶ θελήματα, καὶ δύο φύσεις καὶ
ἐνεργείας εἰς τὴν σωτηρίου οἰκονομίας τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ, τοῦ δὲ
ληθινοῦ θυ ἡμῶν. συναίρεται χρῆσις τοῦ ἁγίου ἀθανασίου τοῦ
ηλουμένου, ἀρχομένη οὕτω· ἀλόξανδρος, ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς γρα
μμένου ὑπὸ τοῦ θεοφίλου καὶ ῥητὸν τὸ φάσκον, νῦν ἡ ψυχή μου τετάρα
κται. ὅπερ εἰς ἡμᾶς καὶ χώραν, καὶ ἡρίθμησε τοῦ αὐτοῦ ἁγίου ἀθα
μασίου ἐχόμενα εἰς ὁλοκλήρου, τὸν τοιοῦτον αὐτοῦ λόγον· ἵνα μὴ
θόντων ἡμᾶς ἁρπαγῶμεν τοῦ θανάτου, καὶ κλίθωσιν τοῦ θανεῖσθαι τοὺς ἡμᾶς
σέπτου μεγάλου καὶ βασιλέως, καὶ αἱ ἡ τῶν βιβλίων ὧν
ὠφελεῖσθαι πρὸς κλήσεως, ἐστὶ τοῦτο τὰς προκειμένας ἡμῖν ἁγίας
σωνόδους, εὕρομεν γὰρ τῶν παλαιοτάτων βιβλίων, ἐχόντων δια
φόρους καὶ λίαν τοῦ λόγου ἁγίου ἀθανασίου, καὶ αἷς ἐγκαὶ καὶ ὅσας ἐς
τοῦ ὧν ἡμῶν μεγάλου τετάρακται λόγους, ἀμφοτέρους ὧν πλὴν τὸ ὑπὲρ ὧν
ἐνδόξου τῆς καὶ ἁγίας οἰκουμενικῆς ὑμῶν συνόδου, ἃ περιέχει
αὐτῆς, τοιοῦτον βιβλίον οὐχ εὑρίσκομεν ἡμῖν ὑπάρχον, ὡς δοῦ
ναι ἡμᾶς πρὸς ἀνάγνωσιν. Οἱ συνδοξάζοντες καὶ ἁγιασθεί
δος εἶπον· ὡς περ ἔφησαν καὶ χάριν ἔχειν τοῦ ἁγίου ἀθανα
σίου βιβλίον, οἵτε φιλεῖς ὡς ὀκονομοῦσι τῆς κυ περὶ νήσου, τοῦ
τῶν ὑποδεχόμενοι οἱ ὑπερκλαμβάνοντες τοῦ ὧν τῆς παρ
σης ἁγίας συνόδου πραττόμενα, δεξάμενον πάντων ἡμῶν τῶν
αὐτῆς φερόμενον, εἰς τὸν ὧν ἡμῶν μεγάλου τετάρακται λόγον, ἀνα
γνωσκέτωσαν· καὶ λαβοὼν ἀναγνῶναι οὐ λαβέσθαι σπουδῆς
καὶ νοταίρου τοῦ ἁγιωτάτου περὶ ἀρχοντος κωνσταντινουπόλ τοῦ τὸ αὐτὸ βιβλί,
ἀνέγνω τὸν ἐν αὐτῷ φερόμενον λόγον, ἔχοντα ὧν λόξες ὅπερ·
Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου ἀλόξανδρεῖ, εἰς τὸν ὧν ἡμῶν μεγάλου τετά
ρακται· τῆς ὁμοιώσεως τοῦ κυ τῆς πρὸς ἡμᾶς, ἣν ὠφθήσαμεν
μαλλον ὅτι καὶ ἡμεῖς ὁμοιούμεθα πρὸς αὐτόν· ὁ μὲν γὰρ υἱὸς ὡς
μοίωται πρὸς ἐκεῖνον, ἐκεῖνος ὁμοιοῦται πρὸς τὸν· ἀλ
λὰ πρὸς τὴν ἀνομοίωσιν ἐρχόμενον ὁμοιοῦνται ἐκεῖνοι· ἐσμὲν δὲ τὸν
μοίωσιν ἡμεῖς καταβαίνοντα, καὶ τοῦτο μᾶλλον ὁμοιωθῆναι,
καθὸ μεταβολῆς ἐσόμεθα καὶ τοῦ παθεῖν, ἵνα τοῦτο δὲ ἀπο
θῶμεν μεταστῆ· καὶ δὲ διὰ τοῦ περὶ τοῦ παθεῖν, ὁ ὁμοιωθεὶς τὸ
πεθανεῖν τὴν θεότητα· ἀλλὰ πρὸς γενόμενον αὐτῆ τὸ πάθος, ἀπὸ

λήπτου θεοῦ κεχωρισμένον. ἐδιδάχθη τὸ τῆς σαρκὸς θέλημα χωρὶς θελῆσαι. ὑποτάξαι δὲ τῷ θελήματι τῷ θείκῷ. καὶ οὕτως αὐτὸ δηλοῖ παρακολούθως, διὰ τῆς παραδόξου αὐτῆς ὑπακοῆς, λέγων ὑπήκουσεν ὑπὲρ ἡμῶν. ὅρα δὴ τοῦ χῦ ἡμῶν τοῦ σαρκωθέντος γνώμην, τίφησι. καὶ τί φησι. περισώσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. περὶ δὲ ξαυτοῦ τοῦτο λέγει. νῦν ἡ ψυχή μου τεταραγμένη ἐστί. καὶ τί εἴπω. περισώσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης ἐφθέγξατο, κατὰ τὴν κίνησιν τῆς σαρκός. τὸ δὲ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην φθέγγεται, σχεδόν τι μὴ ὀφθῆναι τῶν σαρκικῶν θελημάτων συγχωροῦντος θεικοῦ. τὸ γὰρ τί εἴπω, ὡς περ ἐγκάτοπτον τοῦτο ἐποιήσατο. ὡς φθῆναι μὴν ἡμῖν, ὅτι ἡ σὰρξ ἀληθὴς, ὑποταττομένη ἡ σὰρξ ἡ οὐδὲν ἀνθιστᾶσα μήν ἡ περιστᾶσα καθάπερ ἵππος ὠὴ ῥαθυμίᾳ, οὐδ' ὅσον ὀκνοῦσα ἢ χάριτι ἢ νικηφορίᾳ. καὶ δὴ καὶ τί λοιπὸν μίζεται τὸ πάθος. δόξαν δοξάσω καὶ δοξάσω πάλιν. ἀλλὰ δόξαν ἑαυτοῦ ἡ πρς. καὶ ὡς ἀσθενοῦσά γε μᾶλλον, ἢ ἀποτρέπεται τὸ πάθος. περὶ δὲ ξαυτοῦ τοῦτο λέγει. δὴ ἔφη σὴν οὐδεμίαν παραίτησις παρ' ἐμοῦ. ἀλλ' ἢ ἐξ ἐτοῦ τὸ παραιτοῦμαι, ἡ κρατήσας τὸ μὴ παραιτούμενον. σαρκικὴ μὲν γὰρ φύσις παραιτεῖται τὸν θάνατον. ἡ δὲ διὰ τοῦτο ἐλήλυθα, ἐπιδὴ ἡ μία σὰρξ λόγος ἀληθῶς. θεϊκὴ δὲ βούλησις αἱρεῖται τὸν θάνατον, διὰ ὃ θάνατος καταφρονεῖται. ἢ τὸ πληρωθήτω φαίνεται, τὸ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. λέγει δὲ χς. περὶ δὲ ξαυτοῦ τοῦτο μὲν. ἡ ἀποκειμένως ἐξ οἰκείου. ἡ ἐδόξασα ἡ πάλιν δοξάσω. ἵνα ἴδωμεν ὅτι διαφόρως οὐδεμίαν, οὐ χωρισμὸς πρς ἡ υἱοῦ. μᾶλλον ὁ ἵνα κεφάλαιον τὸ σωτήριον ἦν τῇ προσφορᾷ χῦ γενομένῃ. οὐδὲ γὰρ ἐν ἀνεύ ὅτι οὐκ ἐπὶ ἐαυτὸν ἀποθνήσκειν ἔσχε, καθότι μέρος ἢ πρᾶγμα ἢ χρόνου. συλλόνως γὰρ τὸ ἀχώριστον τῆς θεότητος ἐφυλάχθη. ὧν σωτηρίαν ἀκολουθοῦντες, κεφάλαιον τὸ σωτήριον τὴν προσφοράν. ἡ ἕνωσιν τὴν σωτηρίαν καθ' ὁμοίωσιν αὐτοῦ, καθ' ὁμοίωσιν τῆς θεότητος ἕνωσις, ὡς αὐτὸς φησιν. ἐγὼ ἡ πὴρ ἓν ἐσμέν. οὕτω ἡ οὗτοι ἓν ὦσιν. λέγει δὲ σὺν ὁδὸς φησὶ. σαφῶς ἡμῖν ἐν τῷ ἀποφωνοῦντι λόγῳ, δύο φύσεις καὶ θελήματα ὑπὸ τῆς ἑνώσεως τοῦ λόγου καὶ τοῦ χῦ τοῦ ἀληθινοῦ θῦ ἡμῶν, ὧν αἱ ἰδιότητες

ὁ μισόφρων ὑποφάσκων μακαρίου πατέρα τὸν αἱρετικὸν ἐκείνων τέσσαρα
φὰν τὰ δόγματα, οὐ μόνον τοῖς ἁπλουστέροις
ἁπαντᾶ, διὰ τῆς ἀσεβοῦς αὐτοῦ καθόδου λαλῶν· φοῦν παρέφασιν
τὴν τῆς ἐνδόξου πίστεως καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τοῦτον ὡς
ὑμᾶς γνέσθαι, καὶ τὰ περὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ πίστεως δηλοῦσθαι· ὅτι σὺν δὲ
ξόμενοι καὶ ἀφιλονείκως συνοδεύσειν. ἀρκούντως μὲν ἔχει τὰ κατ' ἀρχὰς ἡμῖν
ρον ἐλεεῖσθαι παθόντα· πολυχρόνιος γὰρ ἀδιάλειπτος πρεσβύτερος καὶ μο
ναχός, καθ' ἑτέραν πρὸς ἡμᾶς ἀφίκετο· ὀφείλων περὶ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ ἑτέρωθι φλυαρῆσαι πίστεως· Πρᾶξις, πεντεκαιδεκάτη.
Ὑπόμνημα τοῦ κῦ καὶ δεσπότου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος. βασιλεύ-
σαντος τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ μεγαλειοτάτων ἡμῶν δεσποτῶν Φλαβίων. Κωνσταντίνου
τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ θεοφιλεστάτου μεγάλου βασιλέως αἰωνίου αὐγούστου καὶ
αὐτοκράτορος, ἔτους εἰκοστοῦ δευτέρου. καὶ μετὰ ὑπατείαν τοῦ αὐτοῦ θεοσόφ
ταάτου ἔτους τρισκαιδέκατου. Ἡρακλείου δὲ καὶ Πρόβου τοῦ θεοφιλεστάτου
αὐτοῦ ἀδελφοῦ, εἰκοστοῦ δευτέρου. τῇ εἰκάδι κτῇ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς
ἰνδικτιῶνος ἐνάτης, προτεθείσης τοῦ σεβασμιωτάτου ὁρίου τοῦ
θεοσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου μεγάλου βασιλέως κωνσταντίνου, ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ
παλατίου, τῷ οὕτω καλουμένῳ πρόκλου. καὶ κατὰ κέλευσιν τῆς αὐτοῦ
θεοσόφου μαλίνης, ἐκ προσώπου αὐτοῦ παρόντων καὶ ἀκροωμένων, καθὼς
φαίνεται μὲν τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων περικίου καὶ κουραλτωρος τοῦ
βασιλικοῦ τῆς ὁρμίσδου οἴκου. ἀναστασίου τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπά
των περικίου καὶ τοποτηρητοῦ τοῦ κόμητος τοῦ βασιλικοῦ ὄξκουβίτ.
πολυθύκτου τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ ὑπάτων· καὶ πέτρου τοῦ ἐνδοξοτάτου
ἀπὸ ὑπάτων. σωσθένους δὲ καὶ τῆς αὐτῆς καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου,
τῆς καὶ βασιλικὸν θέσπισμα συναθροισθείσης ἐν ταύτῃ τῇ θεο
φυλάκτῳ καὶ βασιλίδι πόλει· τουτέστι θεοδώρου καὶ γεωργίου τῶν
θυλαβεστάτων πρεσβυτέρων. καὶ ἰω τοῦ θυλαβεστάτου διακόνου ἐπε
κόντων τοῦ τόπου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου πρεσβυτέ
ρου ῥώμης ἀγαθωνος. καὶ γεωργίου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιε
πισκόπου μεγάλου νέου ἰουστινιανοῦ καὶ πάσης νέας ῥώμης.
καὶ πέτρου τοῦ θεοφιλεστάτου πρεσβυτέρου μοναχοῦ καὶ τοποτηρητοῦ
τοῦ θρόνου τῆς ἁλεξανδρέων μεγαλοπόλεως. καὶ θεοφάνους τοῦ ὁσιωτάτου
καὶ ἀρχιεπισκόπου θεουπόλεως ἀντιοχέων. καὶ γεωργίου τοῦ θυλα
βεστάτου πρεσβυτέρου μοναχοῦ καὶ ἀποκρισιαρίου αὐτῶν. θεοδώρου ὄντων

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಜನರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ

ἡμῶν ὁ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῇ
γῇ τῶν Ἰουδαίων σαρκὶ φανερωθεὶς ὑπὸ τῆς ἁγίας
παρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
ποταμῷ βαπτισθεὶς ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ προφήτου καὶ
κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν
καὶ ποιήσας σημεῖα καὶ τέρατα καὶ θαύματα ἐν τῷ
λαῷ, καὶ σταυρωθεὶς ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου ἡγεμόνος
καὶ ἀποθανὼν καὶ ταφεὶς καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
καὶ ἀναβὰς εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεσθεὶς ἐν δεξιᾷ
τοῦ πατρὸς καὶ ἐρχόμενος κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς,
οὗ καὶ ἡ βασιλεία οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ ἅγιον
πνεῦμα τὸ λαλῆσαν ἐν τοῖς προφήταις, καὶ εἰς ἕν
βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς
μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν
τῶν ἁγίων, καὶ σάρκα ἀναστάσεως καὶ ζωὴν αἰώνιον.
Ἐὰν δέ τις μὴ ὁμολογῇ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ
τὸ ἅγιον πνεῦμα, ἀλλὰ ἀρνῆται αὐτούς, ἢ ἄθεος ἐστὶν
ἢ αἱρετικὸς ἢ σχισματικὸς ἢ τὸν νόμον κακολογῶν
ἢ ὑποκριτής. Ὁ δὲ ἁμαρτάνων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὁ δὲ ἁμαρτάνων εἰς τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ
τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ὃν τρόπον εἶπεν ὁ
κύριος ἐπὶ τῶν ἀφιέντων τὰ ἁμαρτήματα τοῖς
ἀνθρώποις· ὃς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ
πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν
τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐν δὲ τῷ
εὐαγγελίῳ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπὶ τῶν
ἀποστόλων ἔφη· πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ
ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες
αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς
συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἐν τούτοις τοῖς ῥητοῖς
ἐπαγγέλλεται ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τοῖς
ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις τὴν ἐπιδημίαν
αὐτοῦ καὶ τὴν παρουσίαν, ἵνα ἐν τῷ χρόνῳ τῆς
παρουσίας αὐτοῦ ἐπιγνῶσιν αὐτὸν ὅτι ἀληθῶς ἐστὶν
ὁ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ
ἐπαγγειλάμενος τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ
ἀποστόλοις ἐλθεῖν καὶ ἐπιδημῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων
αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ χρόνῳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ
ἐπιγνῶσιν αὐτὸν ὅτι ἀληθῶς ἐστὶν ὁ κύριος καὶ
θεὸς καὶ σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐπαγγειλάμενος
τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις ἐλθεῖν
καὶ ἐπιδημῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ
χρόνῳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἐπιγνῶσιν αὐτὸν ὅτι
ἀληθῶς ἐστὶν ὁ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ Ἰησοῦς
Χριστὸς ὁ ἐπαγγειλάμενος τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις ἐλθεῖν καὶ ἐπιδημῆσαι
μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, καὶ

ἐν ὧ σὺ δὲ σὺ ρα ἐκοδόμησεν ἡ μεῖς, ἐδόνδὲ δράφοβεῖ λθζμδμον δὲ σφόδρα, κ ἔφη ζώπυροσ θένμου λέγων· ὅτι ὃ μὲν ὃ μολογῶν σύνοδός ἐστι μοι κ ἥξει σὺν δεικλῶν ἐρημίαν, δὲ ἔφη λεξάνδρου. ἐγὼ δ ἐπον τοῦτ. κ κωνσταντῖνος ὅσιος φεύταλβεβασιλλὶς, προσώφελος σύνοδός μοι κ ἥξει σὺν δεικλῶν ἐρημίαν. ὅδε ἔφη. πόνωκαλῶς κ ἥξει ἀφέτφω ο ..
ἁμάρτωσύνοδος ἔφπε. λεγέτω πολυχρόνιος ὁβῦλαβέταλβος μοναχός, ἐν τὰ γράμματα τὰ σύν τῷ παρόντι σύμφερόμενα χάρτη, ἰδιόχειρα αὐτοῦ τυγχάνωσι, κ ἐν αὐτός ἐστιν ὁ χάρτης ὃν ὁ φιλῶν σὺν τεθλῖναι τῶν νεκρῶν κ ἐλθραμαὐτοῦ. Πολυχρόνιος ὁβῦλαβέταλβος μοναχός ἐπεν. ὀνπως δέσσοῖ ἰδιόχειρα μου τυγχάνωσι. κ οὗτος ἐστιν ὁ χάρτης, ὃν ὁ φιλῶν παρ' ἐμοῦ σὺν τεθλῖναι τῶν νεκρῶν, κ ἐλθραμαὐτοῦ. Οἱ σὺν δοξότατοι ἄρχοντες κ ἡ ἁμάρτου σύνοδος εἶπον. ἐν ᾧ δοὺς τὸν ἀνθρωπάρεσκον τὸν χάρτην, σὺν τεθλῶσι ὑπὸ τοῦ τοῦ πολυχρονίου, κ παρ' αὐτοῦ γενομένων πρόταση, δέχωσ ἐν τῷ θαυθμῷ μεγάλου παλατίου σύνδημοσίῳ τόπῳ, κ παρ' οἱανῆλθε τε κ τοῦ βῦρισκομένου λαοῦ. ἐς τὸ πληροφορῆσαι τὸν φιλόχειρον λαόν, ὅπως ὅθε ἀληθῶσιν ἀπὸ δίκησι. κ δέξωσ θόντων τῶν τε σύνδοξοτάτων ἀρχόντων κ τῆς ἁμάρτου συνόδου, κ πλήθους λαοῦ συναθροισθέντος ἐν τῷ μεσοαύλῳ τοῦ δημοσίου πρωΐ, τοῦ ὄντως σὺν λεγομένου ζβῦξίππου, προκαμόντες ἐν ἀερμῷ δέξοδιακῶ κφαββᾶ τῶν τοῦ νεκροῦ, κ παρουσίαν ἅπασ τῶς τῶν τε σύνδοξοτάτων ἀρχόντ κ τῆς ἁμάρτου συνόδου, κ πλήθους βῦρεθέντος ἐκ δε φιλοχείρου λαοῦ, σὺν θασὶ ὅσὺν δὲ πολυχρονίῳ, σὺν τέθλκε τῶν νεκρῶν τοιοῦτον τ πίστεως χάρτην. κ πλήθη ὥρασι μένας κ σὺν θλιπτευείᾳ αὐτῷ, κ μηδέν τ παρ' αὐτοῦ αὐτό πως κ βλασφήμως ὑποσχεθέντων ἰσχύσας πρᾶξαι, ὁ σὺν δὲ πολυχρόνιος ἔφπεν. ἀδωσι δ τῶς ἔχω ἐλθραμαὐτὸν νεκρόν. ὃ δὲν παρῶν ἐκ δε σε λαὸς, ὠνεβόησε λέγων· σὺν νέῳ σοὶ μεγάλῳ σὺν θεμένῳ· πολυχρονίῳ λαῷ πλέονῳ ἀγαθεμένῳ. Καὶ σὺν θις ἐδόθη σόντες οἱ σύνδοξοτάτ ἄρχοντ τοῦ κ ἁμάρτου κ οἱ οἰκουμενικὴ συνόδοσ, ἐν τῷ σε κρέτῳ τοῦ θέου παλατίου σὺν σὺν λεγομένῳ πρόκλῳ, παρόντ τοσ τοῦ αὐτοῦ θῦλαβε τα μοναχοῦ κ πρεσβυτέρου πολυχρονίου, εἶπον· λεγέτω κ πάλιν πολυχρόνιος ὁμοναχός, ἐν ὅμολογῶ δύο φύσεισ καὶ θεμήμεσθα, κ δύο φύσεισ καὶ ἐνέργειαν σὺν τ σύνθρόνου οἰκουοἰκονομῶ, τοῦ σύνοσ τῆς ἁμάρτου καθόσ κῶ ἡμῶν ἰῦ χῦ τοῦ ἀληθινοῦ θῦ

Π. Ποιμένιος δὲ λέγει· κακῶς ἐποίησε τὸ
μὴ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα· ἔδει γὰρ ἢ μὴ ἐλθεῖν
ἢ ἐλθόντα ἀποκτεῖναι· νῦν δὲ ἐλθὼν καὶ ἰδὼν
καὶ ἀκούσας οὐκ ἐποίησε τὸ δέον· ἐπεὶ καὶ
ἐκεῖνος ἐπιβουλεύσας ἀπέθανεν· ἐπεὶ καὶ
ὁ Ἀπόστολος τοὺς τοιούτους ἀποκτείνειν
κελεύει· ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀπέκτεινε τὸν
ἄνδρα· ἀλλὰ τί; ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐπεβούλευσε
καὶ ἐπεχείρησε καὶ ἔργου ἐγένετο, τότε
ἐκεῖνος ἀπέθανεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπεβούλευσε
καὶ ἐπεχείρησε καὶ ἔργου ἐγένετο, οὐκ
ἀπέκτεινε· ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀπόστολος τοὺς
τοιούτους ἀποκτείνειν κελεύει· ἀλλ' ὅτε
ἐπιβουλεύσωσι καὶ ἐπιχειρήσωσι καὶ ἔργου
γένηται· ἐπεὶ καὶ ὁ Παῦλος τὸν Ἀνανίαν
ἐκεῖνον ἐκέλευσε τύπτεσθαι

πρωτοτήτος ἐτους τῆς κγ΄ ἰνδ. ιε΄. ἡ ἁγία μεγάλη σύνοδος τῶν
θεοφυλάκτων αὐτοῦ ἀδελφῶν, ἐπὶ ἡγεμονίας τούτου. τὴν σύνοδον τοῦ
θεωνύμου, ἵν' δικτιώνος ἑνδεκάτης, προτεθῆναι μανδάτου τοῦ σεβασμίου
καὶ σεπτοῦ, τοῦ δεσπότου ἡμῶν φιλομήτορος μεγάλου βασιλέως
καὶ αὐτοκράτορος, ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ θείου παλατίου τῷ ὄντι λε
γομένῳ πρώτῳ. ἡ κτ΄ κλήσιν τῆς αὐτοῦ θεοσόφου μεγαλωσύ
νης, ἐκ προσώπου αὐτοῦ παρόντα ἡμῶν ἀκροωμένων, καὶ αὐθεντοῦντα
ἀπὸ ὑπάτων πρεικίου, ἡ κη΄ κυρίου τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τοῦ ὀρ
μίσδου. ἀμανσιανοῦ τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων πρεικίου ἡ τοτ
τηρητοῦ τοῦ κόμητος τοῦ βασιλικοῦ ὀξκουβίτου. πολε
βίκτου τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων. ἡ πε΄ προτοῦ τοῦ ἐνδόξου τοῦ
ἀπὸ ὑπάτων. σεκρήτου οὔσης τῆς αὐτῆς οἰκουμενικῆς συνό
δου, τῆς κη΄ βασιλικοῦ θέσεως μαρτυρούσης, ἐν τῷ
τῆς θεοφυλάκτου ἡ βασιλίδι πόλει. τοῦ τε ἁγιωτάτου θεοδώρου ἡ γε
ωργίου, τῶν θεοφιλεστάτων πρεσβυτέρων, ἡ ἰω΄ τοῦ θεο φι
λεστάτου διακ΄, ἐπεχόντων τόπον τοῦ ὄντος τῶν αὐτῶν
τῆς πρεσβυτέρου ῥώμης ἀφ' ἑτέρου. ἡ γεωργίου τοῦ ὄντος τῶν
αὐτῶν τῆς πρεσβυτέρου ῥώμης ἀφ' ἑτέρου. ἡ αὐτῶν
χιωτικ΄ τάξεως τῆς μεγαλωνύμου κωνσταντινουπόλεως ῥώμης.
ἡ πε΄ προτοῦ τοῦ θεοφιλεστάτου πρεσβυτέρου μοναχοῦ ἡ τοποτηρη
τοῦ, τοῦ ἀρχιεραστικοῦ θρόνου τῆς ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως.
ἡ θεοφάνους τοῦ ὄντος τῶν ἀρχιωτικ΄ θεουπόλεως ἀντιοχέας.
ἡ γεωργίου τοῦ διαφεστάτου πρεσβυτέρου μοναχοῦ ἡ ἀποκρισι
αρίου. θεοδώρου τοῦ ὄντος τῶν τοποτηρητοῦ τοῦ θρονιέρεως
μ. φωτίου ὠιτικ΄ θεσσαλονίκης. θεοδώρου τοῦ θεοσεβεστά
του πρεσβυτέρου ἡ τοποτηρητοῦ, τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιωτικ΄ ῥαβέν
νης θεοδώρου. ἰω΄ ὠιτικ΄ πόλεως πόρτου. βασιλίου ὠιτικ΄ πό
λεως χορτώνης τῆς κρήτης νήσου. ἀφροδισιάδος τίου ὠιτικ΄ πόλεως
παυτέρνου. ἰω΄ ὠιτικ΄ πόλεως ῥηγίου, ἐπεχόντων τὸ αὐτὸ
ἰω΄ τῶν θεοφιλεστάτων ὠιτικ΄ πώπου πόλεως πόρτου, τῆς κχ΄ πρε
σβυτέρου ῥώμης ὅσπερ ἑκατόν φησι πέντε θεοφιλ' ὠιτικ΄
σιωνός, ἡ κη διοικήσεως πομφιλίου λουκίου, ἐν τῇ γραμμάτων πρόσ
θεσι βεβαιούντων βασιλέως κωνσταντίνου παφλαγόνων ἀμφορᾶ. φιλαγρί
ου ὠιτικ΄ καισαρείας καππαδοκίας. θεοδώρου ὠιτικ΄ ἐφέσου. θεο
δώρου ὠιτικ΄ πόλεως πελλαιθαλώτων, ἐπέχοντος τὸν τόπον ὠιτικ΄

τὸ σιωτάτ ἡ θεοφιλ ὠν ἱερομονάχων καὶ τάξιν, ἐν τῷ αὐτῷ τοῦ πρ
λουσι κρέτω, προκαθεζομένων ἐν μέσω τῶν ἁγίων καὶ ἀλφονίτων καὶ θ
φου ἱερεῖ θ ἀμβλίων, Θεόδωρος ὁ θεοστερεφαλθεὶς ἀλκυονος,
τῆς ἐν ταῦθα ἁγίας τάξεως τοῦ θῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς
μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ πελεμιχήλος ὁ θεοστερεφαλ τῶν νο
μερίων τοῦ ἁγίου τοῦ ἀρχιμανδρίτου τῆς θεοφυλάκτου ταύτης καὶ
βασιλίδος πόλεως γεωργίου, ἔφη· διδάσκω τοὺς ἐνδόξο τά
τους ὑμᾶς καὶ τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν ὑμῶν συνοδον, ὡς καὶ
φων τῖνος, λέγων ἑαυτὸν εἶναι πρεσβύτ τῆς δβυτρίας τοῦ σύ
ρων ἐπαρχίας, προβήλου ἔφη καὶ δέ ἐστι φασόδου τυχεῖν,
ἐφ ὧ ἀναδιδάξαι τὴν ἁγίαν ὑμῶν συνοδον τινὰ, σωτήριον τοῦ
ἁς τὴν παροῦσαν δογματικὴν κινοκίνησιν· καὶ ὑποβάλλω πρὸς
τὸ παρισταμενον. Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες καὶ ἡ ἁγία συνοδος ἁ πν.
ἁ σὶ τοῦ ὀμνημονευθεὶς δὺ λαβέσθαι τῶν πρεσβύτ. καὶ ἁ σπλθεμ..
Κ ἁγία συνοδος ἁ πεν. ὃ ἐφ ὡς δὺ λαβέσθαι κων φων τῖνος, τὰ οἱ
κεῖα γνωρίσματα λεγέτω, καὶ τὴν αἰτίαν δι ἣν παρεγένετο..
Κων φων τῖνος λέγομαι. πρεσβύτερος ἁμὶ τῆς ἐν ἀπαμείᾳ σύ
νης ἀπ τοῦ θῦ ἐκκλησίᾳ, τῆς δβυτρίας τοῦ σύρων ἐπαρχί. ἀφο
τονηθεὶς ὑπὸ ἀβραμίου ὠβισκῦ ἀφεθούσης. καὶ ἦλθον πρὸς
τὴν ἁγίαν ὑμῶν συνοδον, ἐφ ὧ ἀναδιδάξαι ὑμᾶς, ὅτι ἐὰν ἁ σὶ
κεῖσθαι, ἀλλ ἐπαθόμην ἔφετος, ὅτε ἤχόμην παθεῖν. τοῦτέστιν, ἁ
τι ἐπαθόμεν ἁς τὸν πολεμον βουλγαρίας. ἡ θέλησα γὰρ ἀπὸ ἀρ
χῆς ἁσελθεῖν ἁς τὴν συνοδον καὶ παρακαλέσαι, ἵνα μὴ γένηται ἁρπ
γη, ἵνα τί ποτε ἔνωθι τι καὶ μὴ γένηται ἁς μέσον, καὶ μὴ δὲ ἐκεῖνοι θλίβων
ται μὴ ὑ ἐκεῖνοι. τοῦτέστιν, οἱ λέγοντες ἔνθεμα καὶ οἱ λέγοντες
δύο θεμάτια. καὶ ἀπῆλθον ἐγὼ τοῦ πελεμίου θεοδώρου τοῦ
φραγκοῦ. καὶ παρεκάλεσα αὐτὸν, ἵνα αὐτὸς λαλήσῃ ὑπὲρ ἐμοῦ
ἁς τὴν συνοδον, ἵνα μὴ γένηται ἁμαρτία καὶ φρίκη. ὅτι φρίκην καὶ φαντασμὸν
πλέον ὅλων ἁμαρτάνω. καὶ ἁρτι ἐὰν κληθῶ, ἵνα ὁ δέδωκέ μοι ὁ θς,
πεῖρας γράψω συρισ τί, καὶ ἑρμηνεύσω συρισ τί. Κ ἁγία συνο
δος εἶπε. καθὼς τὰ οἰκεῖα γνωρίσματα ἐδήλωσας ἡμῖν γρα
κι φι, ὧ σαύτως καὶ τῆς πίστεώς σου ὑπογράφου. Κ ων φων τῖνος
πρεσβύτερος εἶπε· διὸ εἰ μὲν λαβὼν ἡμέραν ἔξω, καὶ γράψω κα
θ ἑαυτὸν τὴν πίστιν μου, καὶ φέρω αὐτ ἁς τὴν ἁγίαν ὑμῶν συνοδον..
Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχοντες καὶ ἡ ἁγία συνοδος ἁ πεν. καὶ προθεσίν ὁ παρε

Κ ωνσταντ̃ινος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴς ὁ τῆς
πόλεως ἐπίσκοπος ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθὼν καὶ τὸν ἴδιον
θρόνον ἀπολαβὼν ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ
ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς θεοδοσία ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τὸν
ἀγῶνα τῆς εὐσεβείας ἐπλήρωσεν. ἐν τούτοις καὶ ὁ ἅγιος
ἀνδρέας ὁ ἐν σκύθαις ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον
μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ ἅγιος ἀνδρέας ὁ ἐν σκύθαις
ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ
ἅγιος ἀνδρέας ὁ ἐν σκύθαις ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τὸν
βίον μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ ἅγιος ἀνδρέας ὁ ἐν
σκύθαις ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξεν.
Κ ωνσταντ̃ινος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴς
ὁ τῆς πόλεως ἐπίσκοπος ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθὼν καὶ
τὸν ἴδιον θρόνον ἀπολαβὼν ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον
μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς θεοδοσία
ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τὸν ἀγῶνα τῆς εὐσεβείας ἐπλήρωσεν.
ἐν τούτοις καὶ ὁ ἅγιος ἀνδρέας ὁ ἐν σκύθαις ἐπίσκοπος
ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ ἅγιος
ἀνδρέας ὁ ἐν σκύθαις ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον
μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ ἅγιος ἀνδρέας ὁ ἐν σκύθαις
ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξεν. Κ ωνσταντ̃ινος
ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴς ὁ τῆς πόλεως
ἐπίσκοπος ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθὼν καὶ τὸν ἴδιον
θρόνον ἀπολαβὼν ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξεν. ἐν ᾧ
καὶ ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς θεοδοσία ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ
τὸν ἀγῶνα τῆς εὐσεβείας ἐπλήρωσεν. ἐν τούτοις καὶ ὁ
ἅγιος ἀνδρέας ὁ ἐν σκύθαις ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τὸν
βίον μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ ἅγιος ἀνδρέας ὁ ἐν
σκύθαις ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξεν.
Κ ωνσταντ̃ινος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴς
ὁ τῆς πόλεως ἐπίσκοπος ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθὼν καὶ
τὸν ἴδιον θρόνον ἀπολαβὼν ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον
μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς θεοδοσία
ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τὸν ἀγῶνα τῆς εὐσεβείας ἐπλήρωσεν.
ἐν τούτοις καὶ ὁ ἅγιος ἀνδρέας ὁ ἐν σκύθαις ἐπίσκοπος
ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ ἅγιος
ἀνδρέας ὁ ἐν σκύθαις ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον
μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ ἅγιος ἀνδρέας ὁ ἐν
σκύθαις ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξεν.
Κ ωνσταντ̃ινος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴς
ὁ τῆς πόλεως ἐπίσκοπος ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθὼν καὶ
τὸν ἴδιον θρόνον ἀπολαβὼν ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον
μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς θεοδοσία
ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τὸν ἀγῶνα τῆς εὐσεβείας ἐπλήρωσεν.
ἐν τούτοις καὶ ὁ ἅγιος ἀνδρέας ὁ ἐν σκύθαις ἐπίσκοπος
ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ ἅγιος
ἀνδρέας ὁ ἐν σκύθαις ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον
μετήλλαξεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ ἅγιος ἀνδρέας ὁ ἐν
σκύθαις ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον μετήλλαξεν.

ἔλεγεν. οὕτως γὰρ ἡ κεφαλὴ ὀξὰ αὐτοῦ. Ιϐ ἁγία σύνοδος δ΄ ἐστί. οὕτως φρονεῖς ἢ οὕτως ζημιώσεις σαυτὴν αὐτὴ δόξη μὴ χειτήσας; Κωνσταντῖνος ἔφη. ναὶ δέσποτα οὕτως φρονῶ ἢ οὕτως πιστεύω, ἢ ὑπὲρ ἐκεῖνα δὲ ἄλλως. Ιϐ ἁγία σύνοδος ὀξεροῦσιν. αὕτη ἡ δόξα τοῦ μανιχαίου ἐστίν. αὕτη ἡ πίστις ἀποβλητέα ἐστίν. ἀνάθεμα αὐτῷ μετὰ τῆς δόγμης αὐτοῦ. Τῷ νέῳ μανιχαίῳ ἀνάθεμα Ι τῷ νέῳ ἀποβλητέῳ ἀνάθεμα. ὀξὺ βληθήτω ὁ μανιχαῖος. πᾶσι τοῖς αἱρετικοῖς ἀνάθεμα. Κὰι μετὰ τὸ ἐκβληθῆναι τὸν αὐτὸν κωνσταντῖνον, γεώργιος ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς θεοφυλάκτου ταύτης καὶ βασιλίδος πόλεως ἔφη. ἐγὼ καί τινες ὀλίγοι τῶν ὑπὸ τὴν κατέχειν θρόνον ὁσιωτάτων ἀδελφῶν, διὰ οἰκονομίαν τινὰ παρακαλοῦμεν, ἵνα ἃ ἡμεῖς ἀνδεχόμεθα ἐστίν, ὀνόματι μὴ ἀναθεματισθῶσι τὰ πρόσωπα δὲ τῶν ἐκβοώντων. τουτέστι, σέργιος. πύρρος. παῦλος, καὶ πέτρος.. Ιϐ ἁγία σύνοδος ἔφη. τὴν καθαίρεσιν κατακρίνει ἀποδεχθέντων, καὶ κατ' ἀπόφασιν ἑτέρων ἢ διὰ ἐκβληθέντας ἐκ τῆς ἱερᾶς διπτύχων, δέον καθέψηκε καὶ δὲ τοὺς ἐκβοῶντας τούτους ὀνόματι ἀναθεματισθῆναι. Γεώργιος ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς βασιλίδος ταύτης πόλεως ἔφη. ἐπειδὴ τοῦ πλήθους ἢ τοιαύτη πολλὴ παντελοῦς ἢ βουλὴ κρατεῖ, ἀναγκαῖον ἐστὶν ὀνόματι τὰ λεχθέντα πρόσωπα ἀναθεματισθῆναι. Κὰι ὀξεβόησαν ἅπαντες. Πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως.. Κωνσταντῖνε βασιλεῦ πολλὰ τὰ ἔτη. Ὀρθοδόξου βασιλεῦ πολλὰ τὰ ἔτη. Κωνσταντῖνε νέου Ἰουστινιανοῦ βασιλεῦ πολλὰ τὰ ἔτη. Τῷ φύλακι τῆς ὀρθοδοξίας, πολλὰ τὰ ἔτη. Τῷ φιλοχρίστῳ ἡμῶν ἐκκλησίᾳ κὲ φύλαξον τὸν φύλακα τῆς ἐκκλησίας κὲ πεῖσον αὐτόν. Ἀλάθωνος παπᾶ Ῥώμης πολλὰ τὰ ἔτη. Γεωργίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως πολλὰ τὰ ἔτη. Θεοφάνη πατριάρχου ἀντιοχείας πολλὰ τὰ ἔτη. Ὀρθοδόξου συνόδου πολλὰ τὰ ἔτη. Θεοδώρῳ αἱρετικῷ τῷ φθορεῖ τῇ, ἀνάθεμα. Σεργίῳ αἱρετικῷ, ἀνάθεμα. Κύρῳ αἱρετικῷ, ἀνάθεμα.. νοοεῖ ῳ αἱρετικῷ, ἀνάθεμα. Πύρρῳ αἱρετικῷ, ἀνάθεμα. Παύλῳ αἱρετικῷ, ἀνάθεμα. Πέτρῳ αἱρετικῷ, ἀνάθεμα. Μακαρίῳ. Θεοφάνῃ. καὶ πολυχρονίῳ, ἀνάθεμα. Πατριάρχαις τῶν πέντε θρόνων τῆς οἰκουμένης ἀνάθεμα. Ὅλοις τοῖς αἱρετικοῖς ἀνάθεμα. Πᾶσι τοῖς ἀντιτοῖς ἀνθρώποις μονοθελίταις αἱρετικοῖς, ἀνάθεμα. Ὅλοις τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, πολλὰ τὰ ἔτη. Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον. λεγέτω ἡμῖν καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, διὰ τί δὲ ἀκεί

βεφέρων κατὰ λήθην σωτὴν τῶν ὑπαλλήλων τὴν παρούσης ἕνεκα
ὑποθέσεως, κ̀ δέον ὑπάρχειν πλέονος ἐρίδνης ἢ ζητήσεως ἐν τοῖς μνέσθαι
ὑμᾶς ἀμόσαντας. Ἀμήν σὺν ὁδὸς ἔφην· ἀρχώμεθα ἐκ τοῦ με ἐκ τοῦ πα
ρόντος πράγματος τὴν διηγωνισμένας κ̀ φέρειν παρούσαν δόξαν
χώσωμεν τὴν σωτῆρα ζήτησιν· καθ' ἑτέραν δὲ τὴν ὠφέλειαν τοῦ πανα
γίου κ̀ ζωοποιοῦ πνός, ὅρον τὸν τῆς ὀρθοδόξου συμβαίνον τα, ζωο
δικαίως ψηφιούμεθα. Τόμος Η΄ Πρᾶξις ιζ΄.

Γ μόνον ἀλλὰ τοῦ κυ κ̀ δεσπότου ἰυ χυ τοῦ θυ κ̀ σωτῆρος ἡμῶν. βασιλέως τῶν θεο
στέπτων κ̀ μεγαλωνύμων τῶν ἁπάντων φυλάξαι. κ̀ ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων
προσταται κ̀ θεοψηφίστου μεγάλου βασιλέως κ̀ αὐτοκράτορος, ἔτους ἑκκαιδεκάτου. κ̀ μετὰ ὑπαντήσαν τὸν αὐτοῦ θεοσόφου
μεγαλύνης, ἐπὶ τοῦς καὶ δεκάτου· ἡρακλείου τοῦ θεοφιλεστάτου αὐτοῦ ἀδελφοῦ, ἔτους ἑκκαιδεκάτου τρίτου. τὴν ὀξ καιδεκάτην τοῦ
σεπτεβρίου μηνὸς, ἰνδικτιῶνος δεκάτης, προκαθημένου τοῦ ἁγί
του θεοσεβεστάτου κ̀ φιλοχρίστου μεγάλου βασιλέως κυ τοῦ θυ κ̀ σω
κρέτωρ τοῦ θεοῦ παλαιοῦ τῶν ὕστερον ἐπὶ λεγομένου πρώμου, κ̀ κτί
λλοντος τὸν αὐτοῦ θεοσόφου μεγάλυνης παρόντων κ̀ ἀκροωμένων, νικη
τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων πεμπίου, κ̀ μαρίφρου τοῦ βασιλικοῦ φ
φικί. θεοδώρου τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων πεμπίου, κ̀ μήτρος τοῦ βα
σιλικοῦ ὀπτικίου κ̀ ὑποφραστικήμου φρουφραλνης. σεργίου τοῦ ἐνδόξου
ἀπὸ ὑπάτων πεμπίου. παύλου τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων πεμπίου.
ἰουλιανοῦ τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων πεμπίου, κ̀ φραβίτα τιτλ
μοβδέου. κωνσταντίνου τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων πεμπίου, κ̀ κλ
ραυτροστοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς ὁρμιςδου. δομεστικίου τοῦ ἐνδό
ξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων πεμπίου, κ̀ στομπτηρικίου τοῦ κόμητος τοῦ βου
σιλικοῦ ὀξ καυβίτου. ἰωάννου τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων πεμπίου,
κ̀ κοιαιάτωρος. πολυβώτου τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων. θωμᾶ
τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων. παύλου τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτου,
κ̀ διοικητοῦ τῶν ἀνατολικῶν παροικιῶν. πέτρου τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ
ὑπάτων. λεοντίου τοῦ ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων κ̀ δομεστίκου
τῆς βασιλικῆς πραιπόζιτος, στωμεν ἐνδόξου τοῦ ἀπὸ ὑπάτων κ̀ τῆς ἁγίας κ̀ οἰκουμε
νικῆς στωμεν, τοῦ κ̀ βασιλικῆς θέσεως μεγάλου στωμεν θρόνου, ἐν ταύτῃ τῇ
θεοφυλάκτῳ κ̀ βασιλίδι πόλει. τοῦ τε ἁγίου θεοδώρου κ̀ γεωργίου
τῶν θεοφιλεστάτων πρεσβυτέρων, κ̀ ἰωάννου τοῦ θεοσεβεστάτου διακόνου, ἐ
πεχόντων τὸν τόπον, τοῦ ὁσιωτάτου κ̀ ἁγίου τοῦ ἀποστολικοῦ θρό

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਛਾਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉਤੇ ਸੁਹਾਗ ਦਾ ਟਿੱਕਾ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਹਾਗਣ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਹਾਗ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਟਦਾ। ਉਹ ਸਦਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਕਦੇ ਵਿਛੜਦੀਆਂ ਨਹੀਂ

ಸಾಲು ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಪುಟಗಳ ಮೇಲೆ ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಹೆಸರು ಮೊದಲಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಪಿಕಾರನ ಹೆಸರು, ಊರು, ಲಿಪಿಕಾಲ ಮೊದಲಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು. ಲಿಪಿಕಾರನು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಅಕ್ಷರಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಕ್ಷರಗಳ ಆಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅಕ್ಷರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಮಾನ ಅಂತರವಿರಬೇಕು. ಅಕ್ಷರಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅಕ್ಷರಗಳು ಸಣ್ಣದಾಗಿರಬೇಕು. ಅಕ್ಷರಗಳು ಸಣ್ಣದಾಗಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದು. ಅಕ್ಷರಗಳು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದರೆ ಕಡಿಮೆ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರದೋಷಗಳು ಇರಬಾರದು. ಅಕ್ಷರದೋಷಗಳು ಇದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಥವಾ ಪದಗಳು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಥವಾ ಪದಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಥವಾ ಪದಗಳು ಅದಲುಬದಲಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳು ಅಥವಾ ಪದಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ

κόσμου. ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐκ περιπατήσει ἐν τῷ σκοτίᾳ, ἀλλ᾽
ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. καὶ πάλιν. εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφίημι ὑμῖν.
εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν. ταύτῃ τοι τὴν θεολέκτωρ τῆς εἰ-
ρήνης διδάσκαλον, θεοσόφως προστάξας ἡμῖν βιοτεύειν λιτὸ
δημούμενος, ὅτι τῆς μὲν ὀρθοδοξίας ὑπέρκειται τῆς δὲ κακοδο-
ξίας ἀντίκειται, ἡ καθ᾽ ἡμᾶς ἁγία τῶν τριῶν καὶ οἰκουμενικὴ
συναθροίσασα σύνοδος, τὸ τῆς ἀκλινοῦς ἀπὸ τῶν ἄνω σύγ-
κλισιν. ὅθεν ἡ καθ᾽ ἡμᾶς ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἀπὸ
τῶν ἐνόντων καὶ ἐξ ἀρχῆς τῶν διαστεβάσεως πλανίων πόρρωθεν
ἀπηλλαγμένη, καὶ τῶν ἁγίων καὶ κλεινῶν πρώην ἀπηλλοτριῶσθαι
θέλουσα καὶ ἀποκληρουσθῆναι, τοὺς ἁγίους καὶ οἰκουμενικοὺς
πέντε συνόδους, ἐν ἅπασιν εὐθετεβάσε σὺν θεοφόνῳ. φαμί, τὴν
τ᾽ τριακοσί δέκα καὶ ὀκτὼ ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων ἁγίων πρώην, καὶ
τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τ᾽ ἑκατὸν πεντήκοντα θεοφόρων ἐν ὁδῷ, καὶ τὴν
ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον, καὶ νεοφεγγοῦς τοῦ Ἰουδαιόφρονος, σὺν
μυσερωνύμοις θεσσαρεσκαίδεκα ἐν ὁδῷ. καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι τ᾽ ὀξακο-
σίων τριάκοντα θεοπνεύστων πρώην καὶ τούτου χάριν καὶ διοσκόρᾳ τῷ
θεοφυγεῖ. πρὸς τούτοις καὶ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τούτων πέμπτην καὶ ἁγίαν σύ-
νοδον, τὴν ἐν τοῖς θεοσυλήτοις καὶ θεοδιώκτοις τοῦ μακαρίου Εὐτυχοῦς,
ὃν ἐγὼ γνώσῃ, διδύμους καὶ θαυμαίους, καὶ τοῦ σωτηριακοῦ θεοδωρήτου,
τὴν καὶ τὴν δυσὶ δεκαεπτὰ τοῦ ἁγιοδιδύμου κωμῳδηθέντων, καὶ τὰς λε-
γομένας βίβλους ὑπὸ τῆς πρὸς μερίμνης γραφῆναι τὸν πεφρονηματισμένον ἀκε-
νόδοξα μανίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς τῆς θεοστεβείας ἀνανεωσαμένην θεσσαρεσκαί-
δεκα. τὰ βέβηλα ὑπὸ τοῦ διαστεβάσαι ἐκδιώξασα δόγματα.
καὶ τὸ παρὰ τ᾽ τριακοσὶ δέκα καὶ ὀκτὼ πρώην ἐκτεθέν, καὶ αὖθις
παρὰ τ᾽ ἑκατὸν πεντήκοντα, ὅπερ καὶ ἄλλοι πατέρες ἐπῴδησαν αἱρέσεως πάσης ψυχοφθόρου αἱρέσεις, ἀσυναγώγητον ἐδόξασε
καὶ ἐπεκύρωσαν συμβολὴν. καὶ ἡ καθ᾽ ἡμᾶς ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ
θεόπνευστος ἑπτὰ φρύγιος σύνοδος. ἐκθεμένη τὰς τ᾽ συνελθού-
σας τριακοσὶ δέκα ὀκτὼ ἁγίων καὶ μακαρίων πρώην. Περὶ τοῦ ὁμοούσιον
εἶναι τὸν πατέρα τοῦ κράτορα. πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποι-
ητήν. καὶ εἰς εἶναι κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. τὸν γεννηθέντα ἐκ
τοῦ πρὸς μονογενῆ. τοῦτέστιν, ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πρός. θεὸν ἐκ θεοῦ.

φανέντων, οὓς τῶν γνωρίμων προσέτι οἰκειοποιοῦ βουλήσει ἀθρήσκως ἔχειν δόξης, θεόδωρον φαμὲν τὸν μοψουεστίας φαρσὰν καὶ σκοπον, σὺν μόνῳ πέτρῳ, παύλῳ, πέτρῳ, τῇ μοψουεστίᾳ προέδρους τῆς φασιανίδος ταύτης πόλεως, ἐπὶ κόνωπος τὸν μοψουεστίας παυλῖνον τῆς πρεσβυτεράς ῥώμης, κύρον τὸν ἀλόξανδρον δρεψάμενοι σκοπιανοῦ, καὶ καθαίρομεν τε τὸν ἀπὸ τιμοθέας προσεχῶς χριόμενον πρόεδρον, φέροντα τοῦτο μαθητάς, ὅπερ μόνος ἐξ αὐτῆς τῶν τῆς ἐκκλησίας πληρώματος, τῆς πλάνης ἐπεμέρισεν τὰ σκάνδαλα. ἕνος θεμένους καὶ μιᾶς ἐνεργείας, ὡς τῆς δυοφύσεως τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας τριάδος χῦ τοῦ ἀληθινοῦ θυ ἡμῶν, τῶν ὀρθοδόξων λεῶν καινοφωνήσαι τὴν ἀσέβειαν· τὴν ἀπολινα ρίου σεβήρου καὶ θεμιστίου τῆς διοσκόρου φρενοβλαβείας καρδίαν σὺν αὐδοσσαν· καὶ τοτὲ μὲν τῆς ἕνωσεν θεωπάσχους τοῦ αὐτοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ χῦ τοῦ θυ ἡμῶν, αὖθις εἶν διάπνοος δολερᾶς ὑπονοίας ἀπωσάμενον· ἀθέλητον ἐν τοῖς καὶ ἀνενέργητον τὴν νοερᾶς ἐνεργείας αὐτοῦ σαρκός, δυσφήμως ἀπωσάμενον· δεξιὰ μὲν τοίνυν ἰησοῦ χῦ τοῦ θυ ἡμῶν, τὸν μεγαλοδόξου θεοῦ καὶ πατρὸς νέον δαυΐδ, ἀνδρα κατὰ τὸν ἑαυτοῦ καρδίαν θεόν. ὃς ἐν ἑδώκε κτὶ τὸ γεγραμμένον ὑπερον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς βλεφάροις αὐτοῦ νυστάζειν, ἐξ οὗ τοῦ διαθήκης καθ' ἣν μᾶς θεοσυλλέκτου ταύτης καὶ ἱερᾶς σύμμυρες, τὸ τῆς ὀρθοδόξου ἐν δρεπτέον κηρύγμα· καὶ γὰρ θεόλεκτος φωνὴ ὅπου ἐὰν δύο ἢ τρεῖς ὦσι τῶν ἐμῶν ὀνόματι συνηγμένοι, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἵν' τίς πορεύσεται ἀγίαν καὶ οἰκουμενικὴν συνόδου ἀπαρεῖς πίστεως δόξαν ἢ καὶ ὑπὲρ ἀγίας ἐκκλησίας τοῦ θυ ἀπασασαμένη, τὴν τε τοῦ ἁγίου τάτ καὶ μακαρίου τάτ πάπα τῆς πρεσβυτεράς ῥώμης ἐλέου θῦ, τῶ φιλεύτι προσ-

ὁ ἀλλ' ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ υἱοῦ, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός
με πρς. ἴδιον λέγων θέλημα αὐτοῦ τὸ τῆς σαρκός. ἐπὶ καὶ σαρξ
ἰδία αὐτοῦ ἐγένετο. οὐ γὰρ πρόσωπον ἦν παρὰ μόνας ἐνώσεως ἐν αὐτῷ
μὴ καὶ αὐτοῦ σαρξ θεωθῆναι δοκῶν ἠρέθη, ἀλλ' ἐν τῷ ἰδίῳ πρ
ὅρῳ τε καὶ λόγῳ διέμεινεν, οὕτως κ τὸ ἀνθρώπινον αὐτοῦ θέλη
μα θεωθέν, δοκῶν ἠρέθη. σέσωφται μᾶλλον κ τὸν θεολόγον
χρηγόριον λέγοντα. τὸ γὰρ ἐκείνου θέλειν τοῦ κ τὸν σῳζοντος
μόνου, οὐδὲν ὑπεναντίον θῷ, θεωθὲν ὅλον. δύο δὲ φησὶ καὶ
ἐνεργείας ἀδιαιρέτως καὶ ἀτρέπτως, ἀμερίστως καὶ ἀσυγχύτως,
ὧν αὐτῷ τῷ κῷ καὶ θῷ τῷ ἀληθινῷ φῷ καὶ δοξαζομένῳ. τοῦ
τε σῴζεσθαι ἐνέργειαν καὶ αὐτὸν καὶ ἐνέργειαν κ τὸν θεηγόρον λέον τὸν
πανόπτα φάσκοντα. ἐνεργεῖ γὰρ ἑκατέρα μορφὴ μετὰ τῆς θα
τέρου κοινωνίας, ὅπερ ἴδιον ἔσχηκε. τοῦ μὲν λόγου κατεργαζο
μένου τοῦτο ὅπερ ἐστὶ τοῦ λόγου. τοῦ δὲ σώματος κ τελουμένου ἔστι
ἐστὶ τοῦ σώματος. οὐ γὰρ δή που μία δύο φησὶν ἐνέργειαν
θῦ κ ποιήματος. ἵνα μὴ τε τὸ ποιητὸν θεὸν ἀναγράφωμεν δόξαν,
μήτε μὴν τῆς θεότητος τὸ ἀξαίρετον, ὡς τοῦτο τοῖς γεννητοῖς πρέπον
τα καταγράφομεν τόπον. εἷς γὰρ κ τοῦ αὐτοῦ τά τε θαύματα κ τὰ
παθήματα σκοπῶ, καὶ οὐδαμοῦ κ ἄλλο τι δόξω εἶναι φύσεως κ ἄλλης
τὸ εἶναι ἔχειν, ὡς ὁ θεασάμενος ἔφησε κύριλλος. πάντως δὲ καὶ τὸ
σύγχυτόν τε κ ἀδιαίρετον φυλάττων ἐν, σωματικὸν μὲν φωνῇ τὸ πρὸ δόξα
γλῆ μου. ἕκαστα δ' ἐν τελειώσει κ μετὰ σαρκώσεως τὸν κν ἡμῶν ἰν χν τὸν
ἀληθινὸν θν ἡμῶν ἐνανθρωπήσαντα, φημὶ τὰς δύο αὐτοῦ φύσεις, ἐν
τῇ μιᾷ αὐτοῦ διαλαμπούσας ὑποστάσει. ἐν ᾗ ταῦτα θαύματά κ
τε παθήματα δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀναστροφῆς, ὑκ
φαντασίαν, ἀλλ' ἀληθῶς ἐπεδέξατο. τῆς φυσικῆς συναιρέσεως τῆς μιᾶς
ὑποστάσεως διαφορὰς γνωριζομένης, τῶν μετὰ τῆς θατέρου κοινω
νίας ἑκατέρα φύσιν, θέλειν τε κ ἐνεργεῖν τὰ ἴδια. καθὸν δηλαδή,
κ δύο φησὶ καὶ θελήματά τε κ ἐνεργείας δοξαζομένας προσοφείλειν τοῦ
ἀνθρώπινου γένους, καθ' ἃ ἠλλοίωσαν πρέπον τα. τούτων τοίνυν
μὴ πάσης παντελῶς ἀκεραιότητος τε κ φύσεως παρὰ μόνα διὰ τὸ
πεπονθέναι, ὅ ἐξόμεν ἕτερόν τι φύσιν μηδενὶ ὁδήποτε προφέρειν.
ἢ γοῦν συμπαθεῖν ἢ σῶσαι πεφυκέναι, ἢ φρονεῖν ἢ διδάσκειν ἕτερ.
τοὺς δὲ τολμῶντας ἢ σῶσαι πεθέναι φύσιν ἑτέραν, ἢ προκαμεῖν ἢ
ἢ διδάσκειν, ἢ παραδιδόναι ἑτερονόμβολον τοῖς θέλουσι

προπόλεως τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ ἐπαρχίας, ὄφλος ὑπέρπυρα..
με Ἰσίδωρος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς προδίκου μητροπόλεως τῆς κω κλάδου
νήσου, ὄφλος ϡπ. Ϛ Ἰσίδωτος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς ἱερᾶς
μα πολεως τῆς μητροπόλεως τῆς φρυγῶν καπατιανῆς ἐπαρχίας, ὄφλος ϡπ..
μβ Θεόδωρος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς παρεμμητροπόλεως τῆς πρώτης τῆς
κιλικίας ἐπαρχίας, ὄφλος ϡπ. Στέφανος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς
μδ ἁγιοπολιτῶν μητροπόλεως τῆς δευτέρας τῆς κιλικίας ἐπαρχίας, ὄφλος
με ϡπ. Μακρόβιος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς ὀρθωσιάδος μητροπόλεως τῆς ἰσαύ
μϛ ρων χώρας, ὄφλος ϡπ. Ἰ ωὰν ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς ἀθλιωτῶν κ, λη
με μάστος τῆς ὄψεως τοῦ ἀποφαλικοῦ φρὸς τῆς πρεσβυτέρᾳ ρώμης,
ὄφλος ϡπ. Ἰ ωὰν ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς τόβεων πόλεως, ὄφλος ϡπ..
μζ Θεοδόσιος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς λακεδαιμονίων πόλεως, ὄφλος ϡπ..
μη Γρηγόριος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος κλαυδιανοῦ τῆς κρητῆς νήσου, ὄφλος ϡπ..
μθ Γεώργιος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς βουζίης πόλεως τῆς φρυγῶν χώρας ὄφλος ϡπ..
ν̄ Θεόδωρος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τοῦ μιτροπολίτου τῆς μιλήτου πόλεως
να χῆς, ὄφλος ϡπ. Γεώργιος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς λεοντοπόλεως
νβ τῆς κάρ ἐπαρχίας, ὄφλος ϡπ. Ἀλέξανδρος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς λεοντο
πολιτῶν πόλεως τῆς ἰσαύρων χώρας, ὄφλος ϡπ. Γρηγόριος ἐλέᾳ θῦ
νϛ ὠδὶ ὀκοπος τῆς ἀγκυρανῶν πόλεως τῆς γαλατικῆς ἐπαρχίας, ὄφλος ϡπ. Στέφανος
νζ ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς σιλυβριανῶν πόλεως τῆς θρᾴκων ἐπαρχίας, ὄφλος
νε ϡπ. Ἀνδρέας ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς μεσημβριανῶν πόλεως τῆς λεσβίων
νη νήσου, ὄφλος ϡπ. Θεόγνιος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς κω πόλεως, ὄφλος
νθ τῆς ἐλευθερουπόλεως τῆς ἐν ἑλλησπόντῳ ἐπαρχίας, ὄφλος ϡπ. Ἀλόξανδρος
ξ κοπρέαδι, ὄφλος ϡπ. Στέφανος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς βιζύης τῆς
ξα νεῶν πόλεως τῆς ἐπαρχίας ὄφλος ϡπ. Στρατόνικος ἐλέᾳ θῦ
ὠδὶ ὀκοπος τῆς ὁλοττάδος πόλεως τῆς κω περὶ νήσου, ὄφλος ϡπ. Τύχων ἐλέᾳ θῦ
ὠδὶ ὀκοπος τοῦ κιτίου τῆς κω περὶ νῆσον ὄφλος ϡπ. Ἰ ωὰν ἐλέᾳ θῦ
ξβ ὠδὶ ὀκοπος τῆς γλυκατέ πόλεως τῆς πρώτης τῆς καππαδοκῆς ἐπαρ
χίας, ὄφλος ϡπ. Θεόδωρος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς θεσσαλονίκης
ξγ πρώτης τῆς καππαδοκῆς ἐπαρχίας, ὄφλος ϡπ. Γεώργιος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ
ὀκοπος τῆς καμουλιανῆς πόλεως τῆς πρώτης τῆς καππαδοκῆς ἐπαρχίας,
ξδ ὄφλος ϡπ. Θεόδωρος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τῆς ἰουστινιανοῦ πολι
τῆς πόλεως, ἡ γοτωτοῦ καὶ μακεδονίας πόλεως τῆς μακεδονίας,
ξε ὄφλος ϡπ. Γεώργιος ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος τοῦ καὶ μακεδονίας πόλεως τῆς μακεδονίας ἐπ
ξϛ αρχίας, ὄφλος ϡπ. Ἰ ωὰν ἐλέᾳ θῦ ὠδὶ ὀκοπος πόλεως λεοντοπο

ὀκτώ. Ἰωάννης ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς ἑξήκοντα, ὀκτὼ ρκτ
Ἰωάννης ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς πόλεις πεντήκοντα, ὀκτὼ ρκδ
Στέφανος ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς πόλεις ἑπτὰ ὀκτώ ρκε
Πέτρος ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς πόλεως ἀπτίας, ὀκτὼ ρκτ
Κύριλλος ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς ἀκρωρείας φρυγίας, ὀκτὼ ρκζ
Ἀλέξανδρος ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς νᾶσον λέσβον, ὀκτὼ ρκη
Παῦλος ἐλεήμων ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς σωζόπολιν τῆς παμφυλίας ὀκτὼ ρκθ
Μελέτιος ἡγούμενος ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς τοῦ φιλομήλου ὀκτὼ ρλ
Κωνσταντῖνος ἡγούμενος ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς πηλουσίου ὀκτὼ ρλα
Παῦλος ἡγούμενος ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς πόλεις μιλήτου, ὀκτὼ ρλβ
Λουκιανὸς ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς τοῦ συλλαίου, ὀκτὼ ρλγ
Θεόδωρος ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς πόλεις ναζιανζοῦ, ὀκτὼ ρλδ
Θεόδωρος ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς δοκάφων, ὀκτὼ ρλε
Μιλήτιος ἐλεήμων ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς νῆσον τίνου, ὁρίου ρλτ
Στέφανος ἡγούμενος ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς νῆσον πάρου, ὁρίου ρλζ
Εὐτύχιος ἐλαύνων ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς νῆσον μήλου, ὀκτὼ ρλη
Γεώργιος ἐλαύνων ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς νῆσον θήρας, ὀκτὼ ρλθ
Ἰωάννης ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς πόλεις χωρυκῶ, ὀκτὼ ρμ
Ἰωάννης ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς πόλεις ἀδραύων, ὀκτὼ ρμα
Γεώργιος ἐλαύνων ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς πόλεις φλαμιάδος ὀκτὼ ρμβ
Εὐλάλιος ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς ζωοῦ πόλεις ἰσαυρίας, ὀκτὼ ρμγ
Κωνσταντῖνος ἐλαύνων ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς πόλεις ὀλιβάνου, ὀκτὼ ρμδ
Θεόδωρος ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς πόλεως πόλεις ὀκτὼ ρμε
Γεώργιος ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς τῆς κώου νήσου, ὀκτὼ ρμς
Θεόδωρος ἡγέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς φιλοπάτορος τῆς λυκαονίας, ὀκτὼ ρμζ
Γεώργιος ἐλέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς χίου τῆς νήσου, ὀκτὼ ρμη
Γεώργιος ἐλέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς ναξίας νήσου, ὀκτὼ ρμθ
Κωνσταντῖνος ἐλέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς λαμψάκου, ὀκτὼ ρν
Κοσμᾶς ἀνάξιος ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς τῆς σκοτουσσαίων πόλεως, ὀκτὼ ρνα
Πολυχρόνιος ἐλέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς τῆς θεοπολίτων πόλεως ἐπαρχίας, ὀκτὼ ρνβ
ὑπέρχεται δὲ καὶ μέλιτα τῆς ἐκκλησίας. Πέτρος ἀνάξιος ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς τῆς ἐμησηνῶν πόλεως ἐπαρχίας, ὀκτὼ ρνγ
Πέτρος ἀνάξιος ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς τῆς σωζοπολίτων πόλεως τῆς ἐμησηνῶν ἐπαρχίας, ὀκτὼ ρνδ. Θεόδωρος ἐλέτης ὠδὶ ὀκτὼ πρὸς τῆς πραιζιανῶν ρνε

ρνϛ πόλεις, ὅ ἐστιν ρ. Λεόντιος ἐλέᾳ θεοῦ ὠδίνακος τῆς ἐλευθεροπολιτῶν
ρνζ πόλεως τῆς Ἰβηρίας ἐπαρχίας, ὅ ἐστιν ρ. Θεοδόσιος ἐλέᾳ θεοῦ ὠδίνακος
τῆς εὐβοεωτῶν μητροπόλεως τῆς δευτέρας τῆς Ἀρμενίας ἐπαρχίας,
ρνη ὅ ἐστιν ρ. Ἰλουανὸς ἐλέᾳ θεοῦ ὠδίνακος τῆς λημνίων νήσου, ὅ ἐστιν
ρνθ ρ. Ἰσίδωρος ἐλέᾳ θεοῦ ὠδίνακος τῆς ἀφροδισιάδος πόλεως, ὅ ἐστιν ρ.
ρξ Ἀνδρέας ἐλέᾳ θεοῦ ὠδίνακος τῆς νεαπολιτῶν πόλεως τῆς καρίας ἐπαρχίας,
ρξα ὅ ἐστιν ρ διὰ Θεοδώρου τοῦ ἐμοῦ μητροπολίτου διὰ τῆς συνεχούσης μοι τὴν
ρξβ ὅλην φρόνησιν. Ἰωάννης ἐλέᾳ θεοῦ ὠδίνακος τῆς καρπασίας νήσου, ὅ ἐστιν
ρξγ ρ. Ἀδὲ ἐλάχιστος διάκονος τῆς ἐκκλησίας φίλων τῶν ἀγκυρανῶν,
καὶ τὸν τόπον ἐπέχων ἀνδρέου τοῦ ὁσιωτάτου μου ὠδίνακος ὅ ἐστι ρ..
ρξδ Κύπριανὸς ἀνάξιος ὠδίνακος τῆς ἐκκλησίας καρδαλέας, νήσου
καρδίνης, ὅ ἐστιν ρ. Θεόδοτος ἐλέᾳ θεοῦ ὠδίνακος τῆς ἀμελιτῶν
πόλεως, ὅ ἐστιν ρ.. Ὑποταγὴ τοῦ ὁσιωτάτου καὶ φιλοχρίστου
βασιλέως καὶ φανσ. Hetzmus et consensimus.
ἀνέγνων καὶ συνανέσαμεν. Κύριλλος ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος βασιλίδος
ἔφην. λεγόντων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ κατὰ συνάντησιν τῶν
ἁγίων τούτων ὠδίνακος, ὡς ἐν τῷ παρόντι ὅρος ἀναγνωσθὲν ὅρος
ὀρθοδοξίας ἐφώνησεν. καὶ ἡμεῖς σύνοδος ὀρθοδόξως ἐφρόνησε. πάντες οὕτως πιστεύομεν.
καὶ πίστις. πάντες οὕτω φρονοῦμεν. πάντες συναινέσαντες
καὶ ἀσυγχύτως πάντες, ὑπερφυῶς. ὀρθοδόξως πάντες πιστεύομεν..
Α στηλιτεύσεις τὰ ἀποφόλων. Α στηλιτεύσεις τὰ πρωΐα Α στηλιτεύσεις
τὰ ὀρθοδόξων. ὁ λαὸς ἐστὶ τοῦ βασιλέως τὰς πηγὰς τῶν
δύο φύσεων ἐν τῷ ἑνὶ καὶ συνεπτυγμένῳ τὸν φωτοφόρον τῆς θρη-
νήσεως κέφυλαξον. Μαρκιανοῦ νέου καινοτομοῦντος, αἰωνία ἡ μνήμη..
Μέσιδι σφηνιανοῦ καινοτομοῦντος, αἰωνία ἡ μνήμη. Ὅλους τοὺς αἱρε-
τικοὺς συνέδησας τὸν καθελόντα τοὺς αἱρετικούς, κέφύλαξον..
οὓς διαιροῦντας καὶ συγχέοντες, συνέδησας. Ἀπέστω φθόνος τῆς βα-
σιλέως ἡμῶν. Ὅτι φυλάξαι τὸ κράτος ἡμῶν. Ὅτι τῆς βασιλέως ἡμῶν
θρόνου ἐστὶν ἡμῶν. Ὅτι μετέρα ζωή, τῆς ὀρθοδοξίας ζωή. Ὁ ναὸς ἐβα-
σιλεύθησε. μεσοποίησε καὶ ὑποχθονίου καὶ διοσκόρου, ἀνάθεμα. Ἀπολινα-
ρίου καὶ σεβήρου, ἀνάθεμα. Τοῖς ὅλοφρονοῦσιν ἀνάθεμα..
Θεοδώρου τοῦ τῆς Φαρᾶν, ἀνάθεμα. Σεργίου καὶ ὀνωρίου, ἀνάθεμα..
Πύρρου καὶ παύλου, ἀνάθεμα. Κύρου καὶ πέτρου, ἀνάθεμα. Μα-
κεδονίου καὶ τιμοθέου καὶ πολυχρονίου, ἀνάθεμα. Ὅλοις τοῖς αἱρετικοῖς

ἀνάθεμα τοῖς κηρύξασι καὶ κηρύττουσι, καὶ μέλλουσι διδάσ-
κειν ἐν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν ὑπὲρ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας
χυ τοῦ θυ ἡμ, ἀνάθεμα. Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβέστατος βασι-
λεὺς εἶπε· τὸν θν μάρτυρα προφέρομαι τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμε-
νικῆς ὑμ συνόδου, ὡς χωρὶς οἵας δήποτε προσπαθείας ἢ ἀν-
τιπαθείας, πρώτη ὑπὲρ θυμίας καὶ ζῆλος καθέστηκεν ἡμῖν, τοῦ
ἀδιάβλητον εἶναι τὴν ἀμώμητον ἡμ τῆς χριστιανῶν πίστεως.
καὶ ἐνσταθηρότητι ἡμᾶς αὐτὴν παραφυλάττειν, ἐν ὀνόματι
τοῦ θυ, κατὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ παράδοσιν τὴν παραδοθεῖσαν ἡ-
μῖν διὰ τοῦ εὐαγγελίου καὶ τῆς ἁγίων ἀποστόλων, καὶ διὰ τῆς ἐκθέ-
σεων τῆς ἁγίων πέντε οἰκουμενικῆς συνόδων, καὶ τῆς ἁγίων ἐκκρί-
των πρων· καὶ οὐ μικρῶς ἡμᾶς συνώθει ἡ περὶ τούτου ὑπὲρ
θυμία, ἐξ ὅτου κατὰ κέλευσιν τοῦ θυ ἡμ, αὐθέντι κῶς ἐπε-
λαβόμεθα τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας ἡμ· ὅτε οὖν εὐδόκησε ὁ θς καὶ
ρὸν παρασχέσθαι, προετρεψάμεθα γενέσθαι τῆς συναθροίσεως
ὑμ· πρὸς τὸ κανονίζον τῆς ὑμᾶς τὰς ἁγίας τοῦ θυ γραφὰς, πᾶσαν καὶ
νοφωνίαν, προσαναφθεῖσαν τῆς ἀμωμήτου ἡμ τῆς χριστιανῆς πίστε-
ν τοῖς προσεχέσι τούτοις χρόνοις ὑπότινων κακοδόξων, ἐξω-
θῆσαι· καὶ καθαρωτάτην ἡμῖν αὐτὴν παραδοῦναι, καθὼς
προείρηται, ὡς πρὸς τὰς ἁγίας καὶ οἰκουμενικὰς πέντε συνόδους, καὶ
τὰς ἐκθέσεις τῆς ἁγίων καὶ ἐκκρίτων πρων, εἰς τὸ οὕτως ἡμᾶς αὐ-
τοὺς παραφυλάττειν μέχρι θανάτου· ἐκεῖ οὖν δικασόμεθα ὑμῖν
ἐν ὧ φοβερῶ βήματι τοῦ θυ ὅτε μέλλει κρίνειν ζῶν τῆς καὶ νεκρούς,
εἴπερ τι συγγινώσκεται παραλελειμμένον, ἐν τῷ παρ' ὑμ ἐκτῶ-
θέν τι ὅρω, εἰ καί τις ἐξ ὑμ ὡς εἰκὸς βούλεται εἰπεῖν· ὅπως διαδερο-
μένου τοῦ προεγομένου παρά τινος ἐξ ὑμ λόγου, πάντο θεῖ τὸ ἀ-
κριβὲς χάριτι καὶ ὑπὲρ φοιτήσει τοῦ πνς τοῦ ἁγίου, ὑπὲρ λαβέσθαι ἡ-
μᾶς τῆς ἐκδοθείσης ἡμῖν ἁγίας τε καὶ ἀμωμήτου πίστεως, ἀπότε τῆς
ἁγίας ἀποστόλων καὶ μαθητῆς τοῦ κυ καὶ σρς ἡμ ἰυ χυ τοῦ ἀληθινοῦ
θυ ἡμ· καὶ τῆς καθεξῆς εὑρεθέντων ἐκκρίτων πρων, καὶ τῆς ἁγίας
πέντε οἰκουμενικῆς συνόδων· ὅπως ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρ-
δίᾳ, πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θυ, ὕμνον ἀναπέμπωσιν ὑπὲρ τῆς
βασιλείας ἡμ, τῷ πολυελέω θῷ ἡμ, ὀρθοτομοῦσαι τὸν λόγον τῆς
αὐτοῦ ἀληθείας· ὧ πολυελέω θῷ ἡμ· ὀρθοτομοῦσαι τὸν λόγον
τῆς αὐτοῦ ἀληθείας· σβεσθείη ἡ πάσης αἱρετικῆς αὐθαδείας φρύαγμα

τοῦ δ παρὰ τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἡ ἁγία σὼ ὁδος ὀξεβόησε..
Πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως φιλοχρίστου βασιλέως πολλὰ τὰ ἔτη..
Τὸν θεοσεβῆ δ' ἀεὶ φαίνῃ βασιλέα κεφύλαξον· τὸν ὀρθοδοξίαν
συνεφήλιξας· ὄρος ὀρθόδοξος εἶ· τῶν ἀντιλέγοντι τῷ ὄρῳ,
ἀνάθεμα. Ὁ ἀντιλέγων τῷ ὄρῳ, αἱρετικός ἐστιν. Ὁ ἀντιλέγων
τῷ ὄρῳ, διαιρέτης ἐστίν. Ὁ μὴ δεχόμενος ὄρον, ἀπολινάριστής
ἐστιν. Ὁ ἀντιλέγων τῷ ὄρῳ, νεστοριανός ἐστιν. Ὁ μὴ δεχόμενος ὃν
ὅρον θεοτυχιανιστής ἐστι. Τοῖς νεστοριανοῖς, ἀνάθεμα. Τοῖς θεο
τυχιανισταῖς, ἀνάθεμα. Τοῖς ἀπολιναριστῆς, ἀνάθεμα..
Πάσαις ταῖς λοιπαῖς αἱρέσεσιν, ἀνάθεμα. Αἰωνία ἡ
μνήμη τοῦ βασιλέως. Αἰώνιος διαμένοι ὁ εὐσεβὴς βασιλεύς..
Κωνσταντῖνος ὁ θεοσεβέστατος βασιλεύς ἔφη· ἡ κτίσις πᾶσα τὸ
μὲν ὅσιόν της τείχους ἀσφαλὲς ἐκέκτηται, ἐκ τῆς μακρόθεν ὁ
δοιποιοῦ κ χρονίας ἐν τοῦ φασιανοῦ πειρᾶται, ἀλλ' ὅμως μάλιστα
ξιον μεταλαβεῖν ἐκ τῆς ἀγωνοθετικῆς ἀντιδόσεως, κ παρὰ τῆς ἡμῶν
λήψεσθαι βασιλέως· ὅτι πολλῶν πλανηθέντων περὶ τὴν ὀρθοδο
ξον πίστιν, ἀναιρεθήσεται δι' ἡμῶν, ἡ μία καὶ αὐτὴ ὁμολο
γία, ὁμοφώνως πάντες σωθησόμεθα· ἐλπίζοντες δὲ ἀλλ
ἡλπίσαμεν, ποιεῖ αὐτοῦ μεγαλοδώρου θεοῦ, πρεσβείαις
τῆς ἁγίας ἀλράδου τοῦ θεοῦ κ τῆς ὑπεραγίας, δέξασθαι..
Ἡ ἁγία σὼ ὁδος ἔφη· Ὁ θεοσεβέστατος καὶ μεγαλωνύμως
λόγον προσφωνητικὸν πρὸς τὸ θεομίμητον υἱὸν κ ἀδελφὸν κ
τὸ φωθὸς σωτάξαμεν· κ ἐφ' ἑκάστῃ τὴν θεοσεβῆ υἱὸν, τοῦ
τον ἀνυμνῶν ἀθλῶν κελεύσατο· Κωνσταντῖνος ὁ θεοσεβέστα
τος βασιλεὺς ἔφη· ὁ παρὰ τῆς ἁγίας σὼ ὁδοῦ σωτάξας
φωνητικὸς λόγος, ὡς διδόσθω κ ἀνυμνῶν κέσθω· κ ἐπεδό
θη κ ἀνεγνώσθη· ἔχων ὡδὴ χάριτος οὕτως· Λόγος προσφωνη
τικὸς παρὰ τῆς ἁγίας κ οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας σὼ ὁδου, πρὸς
τὸν θεοσεβέστατον κ φιλόχριστον βασιλέα κῶν Κωνσταντῖνον..
Ὑπὸ τῆς τοῦ παντὸς ποιητικῆς τε κ σωτηρικῆς δόξιας, τὸ τῆς
αὐτοκρατορικῆς ἐξουσίας διάδημα κατ' ἀξίαν δοξαζόμενος
φιλόχριστε βασιλεῦ, φιλανθρωπία κ ἡμερότητι κ τῇ συμφύτῳ
πρὸς τὸ πάντα θεοσέβειά τε κ θεοφιλίᾳ, τὸν βασιλεύοντα τοῦ
τον, φιλάδελφον τε καὶ μεγαλόδωρον,

ὁ δὲ σὺν ὀξυλαΐσκεσθαι. οἷς ἀμπάθεια πεδᾶται· πίστις δὲ
παρὰ μὲν φιλοτιμοπραδώρων προσηνὴς ἔξις, ἀλλ' ἡ τῆς πρὸς αὐτ-
ὰμείπτης κ' πίφεξις, ἢ διὰ πρὸς ἐμὸν δόξις· κ' τὰ μὲν ἐκκλησί, λλ'
δι' ὧν ἁρμόσει καὶ πάθοις· διὸ κ' μᾶλλον ἁπλάφους ἀμῶν ἀς
μεθ' ὧν ἔσπ' ἐλθὲ ἐτέρους, ἢ ὁμογνώμονας σὺν ὧν διεφῶ πρὸ
μαντθήμενος· ὧν μὲν γὰρ δι' αὐτῶ, χρηφᾶς βασιλῆς· κ' δι'
ὧν, ἀμπὰ τῆς ἐκκλησίαις αὐτοῦ ἢ εἰρωνύφασθαι·
αὐτὸς κ' νῶν τὸν μὲν ἑτέρων μᾶλλον δεξ' ἁφε, κ' πρὸς ἢ τ' ὀρθο
δοξίας ξῆλον κεκίνηκεν, ὡς τε ἢ οἰκουμενικῶν τοῦτον θ'
φὲ αὐτὸν συμμαλέσασθαι σῶδον· κ' τὸ μὲν τῆς προσευχῆς φυ
φόπες αἱρέσεις ἀναπρέπ μᾶλλον κ' οὐρμᾶλα· τῆς ἀληθίας ἐκῶ
ρῶσαι τὸ κύρεμα· ἵνα τοῦτον προβάινοντες, θυμαθέστερ κ'
ἀσυσίαφον ἔφαι τῆς ἐκκλησί τὸ σύφημα· ὃ κ' ἐν ἐκεῖνον μᾶλλ' ἢ
σασθε σοφῶ ταῦτ' εἰ βασιλῆ, τἄλλ' ἀλλα πρὸς ἑαυτοὺς ὁμονοῆ
ἢ μᾶς κ' συμφέρεσθαι· περὶ αὐτὸ ἢ τῆς ζωῆς ἢ δὲ τὸ κεφάλαιον,
ἐὰν ἢ ἀπορρήγνυσθαί τ' κ' ἀποσχίζεσθαι· κ' ταῦτα μᾶλλον ἢ λ'
λήλων ἢ ἡμῶν, κ' τὸ ἓν σῶμα σωτήρων χῦ, διὰ τῆς πρὸς
αὐτοὺς τε κ' ἀλλήλους ὁμοδοξί κ' πίφεξ· τί δ' κ' μᾶλλον βασι
λεῖ πρέπ' ἂν δέ φέρον, ἢ πρὸ πάντ' ὀρθοδοξεῖν βέβαιον καὶ ἀσάλευτον
ὑπάρχον· διὸ ὧν κ' τοῖς ἄλλοις δόξαι μὲν εἶ τὸ πολίτευμα·
καὶ δ' ταῖς θῆσι ταῖς σὺν προστάξεσιν εἶ ἐξῶν τ', ὅτε τ' πρ
βυτάτης ρώμης κ' ἀποφολικῆς ἀκροπόλ ἀρχιερατικὰ τὸ
τος πρόεδρος, κ' ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι χῦ θεράπ κ' θερά
πουτες, ὁ μὲν, ἂν θ' ἑαυτοῦ ἢ δ' ἱεραμεῖς εἰκόνα κ' τοῖς τὸ πρό
σωπ' ὧν αὐτοῦ ὀφφοντας ἱερέας σωέφηδ· οἱδὲ, σὺν αὐτοῖς
κ' πάντες ἅμα, τὸν θεομίμητον θρόνον τοῦ κρατοῦς ὁ σωμᾶτ κ'
περιέφηδ· φιλανθρωπᾶ πάντες ἀπλῶς τε κ' ἀπονοσφρόπως,
ἂν ἐκάθεν τὸ ἀσωμᾶτ κ' τὸν παρεδέξαν τὸ κήρυγμα, κ' τοῖς
ἀποφολικαῖς διατάξεσιν ἱκανῶ θησόν, καλῶς ἂν ἢ χε κ' ἢ
κότως τὰ πράγματα· κ' οὔτε τοῖς αἱρεσιάρχαις οὔτε τοῖς ἱερά
χαις, ἀφ' ὧν πόνοι σωεχεκρότλωτο· ἐδ' γὰρ ἐδ' τοῖς μὲν, λ'
ρεμῶσθαι, ἢ σεῖσαν ποιεῖσθαι· τοῖς δὲ, πρὸς τὸ μάχεσθαι μὴ
δὲν θῆκεσθαι, κ' τὸν τῆς φιλίας καιρὸν, τοῖς θορύβοις μεθεῖ
ξεσθαι· ἀλλ' ἢ συμφιλοσοφεῖν κ' θεῶ συλλαλεῖν· κ' τοῖς
ὑπὸ χάρ καὶ κατορθωτῆς τύπον καθίφασθαι· ἐπὶ ὃ τοῦσαν
τὸν ἢ ἀντίπαλος δύναμις ἡρεμεῖν δικὰν ἔχῃ, ἀλλ' οὐδ' τὲ

ὅ μὲν γὰρ τὸν χν̄ν δι᾽ ἡρῴδη κ᾽ κατεδίχαζεν· οἱδὲ, τῶν δὲ αὐτὸ τὴν συν
λαμβανόμενοι, σὺν ᾧ ἦν ὁ κύριος ἡμῶν δεσπότην τι, ἵνα καὶ δο
τολεόν καὶ κατέβαλον· ἔφεσις ταῦτα κ᾽ ἐκάσε πραχθέν
των οἱ πίνακες διάγραμμα τοῦ φωνῆς, σιγῶσαι λαλοῦσι τὰς
πράγματα· ἕτατις δὲ τυχοῦσα νοίας λπρωδοῦσι ἑτέρου μὲ
θυμα, κ᾽ τοῦ ὀφ̄ς πολὺ τὴ παραιτουμένου ἢ ἐναντιφώπησιν, κ᾽
σκιοφδὴ τινὰ ἢ πρὸς ἥλιας ἑαυτῷ τεραστολογοῦντος ὁμοίως
σιν, ἆρα σιωπῶν ἐχθρῶν κ᾽ ὄχι τ᾽ πνευματῶ φόρῃ ἀνδρας ἀγι
σθαι, ταῖς θεολογίαις τὰς φθορολογίᾳ καταισχύνοντας; καὶ
πῶς ἂν δικῇ γαναικεῖ φιλοσοφημένῳ κ᾽ μὴ δικαιοῦ
μενος· λέοντος τοίνυν ἁδέλπος καθαπερ λέοντος βρύχη
μα, ῥωμαλαίου ἀκρώμης ἠχήσασαν, τοῦ τέως ἀρχιμανδρί
του θήρας κατοξεφόβησε κ᾽ τῆς μεγαδικῆς ἀρίης αὐτὴ λαυ
σε· κ᾽ ἢ αὐτοῦ φωνασίαν κ᾽ δόκησιν, ἀπεδοκίμασε κ᾽ ἠφά
νισε· ταύτην ἄρα ἢ θεόγραπτον δέλτον, μαρκιανὸς ὀρθοδο
λοτάτους, κ᾽ ἀναπόλιος ὁκουμενικὸν τῆς πρόεδρος,
σεῶν ἁπάντων τῶν κ᾽ χαλκηδόνα χριστολέκτων συλλόγων, πεπε
πύξαντο· κ᾽ χθὲς κ᾽ πλώτηνος εἰς τὸ πεῖσαι σφέτερα
φον· κ᾽ ταύτην τοσοῦτον χρόνον ὑπὸ τοῦ δυσκόρου καὶ πύργω
φρόνημα· οὕτω γοῦν μετὰ ταῦτα βιγίλιος ἰουστινιανῶν
τῶν πανθλοσεβεστάτων μπεφώνηκε, κ᾽ τὸ τῆς πεύκης σωσέφη σω
δες ον· τὰ φωραθέντα κ᾽ λαθόντα τινὰ ἀναθεματίζον σιγ
γράμματα, βδελυκτὰς πληρέστατα· τούτων οὕτως ἐχόν των,
ἀναγκαῖον ἐτύγχανε κ᾽ τ᾽ ὑμετέραν φιλόχριστον ἡμερότητα,
ἢ πανιέρου τούτου κ᾽ πολυαρήτου, συναφαίρειν ὁμή με
ριν, τῶν καλῶς ποιφθύνομίζειν ἀμφότερα· κ᾽ τὸ μὴ αὐτὸν
τῆς τ᾽ ἐκκλησίου διαφάσεως, ἀποσφάσθαι· τὰ δ᾽ διεξό
δως μεθύνω, πρὸς ἑνῶσιν ἐφελκύσασθαι· ἐκ᾽ ἔφερες γὰρ θεο
μίσητε δέσποτα, ἢ σύγχυσιν ἔφαν φᾶσαν τῆς ὀρθοδόξου
καλλιῶθήνοιαν, ἢ τῆς ὀρθοδοξίας χιτῶνα μέχρι ποδῶν κο
σμοῦν περιοχίζουσαν· ἀλλ᾽ ὡς διοργάνων τολμηρῶς λέγων
τοῦ πνε, δι᾽ ἣν μεθ᾽ ἡμῶν ἦλθε, τὸ διερρωγὸς ὀξυωύφη
νας, κ᾽ τὴν ὁλοκληρίαν σωσήρισσας· κ᾽ δὴ τῆς συμπνοίας
τοῦ πανθρίου συμπνεύσαντες πνε, ἀλλήλοις τε πάντες
ὁμοφωνήσαντες κ᾽ ὁμογνωμονήσαντες, κ᾽ τοῖς ἁγίοις θεοῦ

καλήν τε πανοπλίαν τε ξηλωτὴν κλινάρτου δύναμιν. ἐνεδύσατο
θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιστήθια. περιέθετο κόρυθα φρό-
νησιν, τὸ τε ἀφθαρσίας πεποιημένον. καὶ θυρεὸν ἀνελάβετο, τὴν
ἀκαταμάχητον θεοσέβειαν. τούτοις καθοπλιζόμενον κατὰ
δοι τοῦ τὸν τὸ βραβεῖον. καὶ δεῖπνον ζητοῦμεν, ὑπὸ σοῦ δὲ
ἀληθῶς τῶν δεσποζόντων. ὃ φρόνημα πολιτείας, τὴν οἰκο-
μένης πᾶσαν βασιλεία, καὶ τὴν τῆς πίστεως προέστηκε. καὶ τὴν τῆς
πέφυκεν. καὶ πύλαι ᾅδου τῆς σῆς σορφοδόξου βασιλείας οὐ κατι-
σχύσουσι. χαῖρε καὶ θαρρῶν βασιλεῦ ὡραιότατε. καὶ ὅθεν οὖν
σὺ δωρεᾶς, πεῖσαι γνώσεσθαι μιν. σὺ σῆς· ἐπάξιά σωτῆρι
δὸ φρονεῖν καὶ ἀγαλλίασιν. καὶ αὐξησθῆναι βασιλέα σου. καὶ
ὑπὸ σθῆναι ὅρμαις σου. καὶ κατισχύσαι τῶν πολεμίων δεξιᾶς
ἀθείας καὶ ἀντιφάσεις. καὶ κύλισθῆναι τὸ πολέμιον. χαρήσεται δὲ
τὸ ὑπήκοον. διόπερ ὧδε ἀποδέδεικται πανταχοῦ τοῦ
κύπρου φαφίτης σωσόδου. θεόδωρος ἐλάχιστος πρεσβύτερος τῆς
ἁγίας ἐκκλησίας ῥώμης, καὶ τὸν τόπον ἐπέχων ἁγαθωνος τοῦ μακαρίου
τοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ πάπα πόλεως ῥώμης, τῷ δεσπότῃ προσφωνῶ
δεσπότῃ ἐπέτρεψαν. θεώργιος ἡλίκτος πρεσβύτερος τῆς ἁγίας a
ἐκκλησίας ῥώμης, καὶ τὸν τόπον ἐπέχων ἁγαθωνος τοῦ μακαρίου τοῦ καὶ οἰ-
κουμενικοῦ πάπα πόλεως ῥώμης, τῷ δεσπότῃ προσφωνῶ δεσπότῃ b
ιβ. Ἰωάννης ἐλέῳ θεοῦ διάκονος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ῥώμης, καὶ τὸν τόπον c
ἐπέχων ἁγαθωνος τοῦ μακαρίου τοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ πάπα πόλεως d
ῥώμης, τῷ δεσπότῃ προσφωνῶ δεσπότῃ ιβ. Γεώργιος ἐλέῳ θεοῦ πρεσβύτερος e
τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ῥώμης, καὶ τὸν τόπον ἐπέχων ἁγαθωνος τοῦ μακαρίου
τοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ πάπα πόλεως ῥώμης, τῷ δεσπότῃ προσφωνῶ δεσπότῃ
ιβ. Πέτρος ἐλέῳ θεοῦ πρεσβύτερος καὶ τοποτηρητὴς f
τῆς τοῦ θεοῦ τῆς ἁγιωτάτης μεγαλοπόλεως, τῷ δεσπότῃ προσφωνῶ
ὁμοίως ιβ. Θεοφάνης ἐλέῳ θεοῦ ἀποστολικῆς θεσσαλονίκης καὶ πάσης g
ἑλλάδος, ὁμοίως ιβ. Γεώργιος ἐλέῳ θεοῦ πρεσβύτερος τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ h
καὶ ἀποστολικῆς, ἐπέχων τὸν τόπον θεοδώρου τοῦ θεοφιλεστάτου πρεσβυ-
τέρου καὶ τοποτηρητοῦ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου θεσσαλονίκης, ὁμοίως ιβ.
Ἰωάννης ἐλέῳ θεοῦ ἀποστολικῆς θεσσαλονίκης καὶ πάσης ἑλλάδος τοῦ ἁγιωτάτου i
ἀρχιεπισκόπου, ὁμοίως ιβ. θεόδωρος πρεσβύτερος

θ ಅಂತರಾಯಂ ಕೃತ್ವಾ ಸಮಾಪ್ತಿಂ ಗಚ್ಛೇತ್ತದ

ξόμεθα. Τ θεόγνωσε κ(αὶ) τὰ διαλαλη θέντα παρὰ τοῦ θεοσεβεστάτου
κ(αὶ) φιλοχρίστου βασιλέως κῦρ τοῦ ἡγουμένου σχεθέντα, ἰσοτύπη
ὅρος μεθύποσημειώσεις τῆς ἀποστολικῆς μιᾶς ἐκκλησίας, παρέχε
τοῖς πέντε πεντάρχαις θρόνοις, οὕτως. Τῷ ἀποστολικῷ θρόνῳ
τοῦ ἁγίου καρυφαίου τῷ ἀποστόλων πέτρου· ἡγοῦμαι ἁγάθωνι τῷ ἁγίῳ
τούτῳ πάπα τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης. Τῷ θρόνῳ τῆς ἁγίας καθολικῆς
κ(αὶ) ἀποστολικῆς ἐκκλησίας κωνσταντινουπόλεως· ἡγοῦμαι γεωρ
γίῳ τῷ ἁγιωτάτῳ κ(αὶ) μακαριωτάτῳ πρωτοθρόνῳ Τῷ ἀποστολικῷ θρό
νῳ τοῦ ἁγίου βάσιλείου τοῦ μάρκου, τῷ τιμιωμένῳ ἐν τῇ ἀλεξαν
δρείᾳ μεγαλοπόλει, διὰ πέτρου τοῦ θεοφιλεστάτου πρεσβυτέρου
μοναχοῦ κ(αὶ) τοποτηρητοῦ Τῷ θρόνῳ τῆς ἀντιοχέων ἡ τοι
θεουπολιτῶν μεγαλοπόλεως, διὰ θεοφάνους τοῦ ὁσιωτάτου
κ(αὶ) ἁγιωτάτου πρωτοθρόνου· Τῷ θρόνῳ τῆς ἁγίας τοῦθῦ ἡ λεγομέ
σεως, ἡ τοι ἱεροσολύμων· ἐπέχοντος τὴν τοποτηρησίαν τοῦ αὐ
τοῦ τιμιωτάτου θρόνου, θεοδώρου τοῦ θεοφιλεστάτου πρεσβυτέρου,
μεωρμίου πρεσβυτέρου καὶ μοναχοῦ, τοῦ σεβαστηνοῦ· ὅς τῆς
μετέσχεν, πρὶν ἀρχιεπισκοπῆσαι τὸ λεγόμενον Τοῦτον πάντων τῶν ἁγίων
πραμμένων παρὰ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑκτης συνόδου, προσάθε
γαν τὸν ἁγιώτατον καὶ μακαριώτατον πάπαν τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης..
ιδ ἁγίαν μεγάλην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, ἵνα τῇ θείᾳ χάριν καὶ παυβλασφέ
σεως μου, τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ πιστοτάτου μεγάλου βασιλέως κωνσταντίνου,
ἐν ἀληθείᾳ σωτῆρι τῇ θεοφυλάκτῳ καὶ βασιλίδι κωνσταντι
νουπόλει νέᾳ ῥώμῃ, ἐν ᾧ σε κρέτω τοῦ θεοῦ παλαιοῦ, ὃ οὗ
τω ὠνομασμένῳ πρώλλω· Τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ
πάπᾳ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἀγάθωνι, ἐν κῷ χαίρειν.

Τὰ μέγιστα εὐννοήσεως, μείζονα δὲ τὰ βοηθήσεως, ὡς ἐφο
μαρτύρησε. διὰ τοι τοῦτο χ(ριστὸ)ς ὁ ἀληθινὸς θ(εὸ)ς ἡμῶν,
τῶν ὄντων δημιουργικῇ τε καὶ προνοητικῇ δυνάμει, σοφὸν ἀνέ
δειξεν ἰατρόν, τὴν ὑμετέραν θεοτίμητον ἁγιότητα· τότε νοσοῦσαν
τὴν αἱρετικὴν λοίμωξιν ὀρθοδοξίᾳ φαρμάκοις ῥωστικοῖς ἀπηλαύ
σασαν· καὶ πανσθενῇ ὑμῶν τῆς ἐκκλησίας καθελόμενην τοῖς
μέλεσιν· ὅθεν καὶ ἡμᾶς ὡς πρωτοθρόνους τῆς οἰκουμε
νικῆς ἐκκλησίας, τὸ πρακτέον παρατιθέμεθα, ἐπὶ τὴν πέτραν ἀνερεῖν
πέτραν ἔφωνήσαντι τῆς πίστεως· τοῖς παρὰ τῆς ὑμετέρας πεμπο
μακαριότητος πρὸς τὸν θεοσεβέστατον βασιλέα, τῆς ἀληθοῦς

ὅμιλο μ' ἐμὲ φιλοχωρήσαντ' γράμμασιν· ἄπερ ἡμῖν ὡς ἀπὸ τῆς
κορυφαίας τ' ἀποστόλων ἀκρότητος θεολογηθέντα μινώς
κομι. διὸ ὢν κ' τῆς εὐαγγελικ ἀναφανδόν σε αἱρέσεως πολυ
πλανῆ δόξαν, ἐξεδιώξαμεν· ἐξαρχοντος ἐπὶ τῶν τοιε δόγμα
σι, κων σὰν τίνος τοῦ φλαδωδεβασι λαθόντ' ἐς, κ' τὰ σχίσματα
ἅ μερφωτα τῶς ἰδιώτευβε, μεθοῦ, τ' τῆς ἀσεβφάς πλανίμι
κατεφρενωλίθα, τὰ τ' αἱρετικ δεσεβοῦ πολιορκήσαν τ' δόγμ'
του· κὰν τοῦ κ' ἐκβάθρων αὐτ' ἀνασπάσαν τες τ' θε μελίοσ
τῆς βδελυρεω τὰ τῆς αἱρέσεως· κ, καταβάντες πρὸς αὐτοὺς,
μεθ' ὅ' πλων πειθοῦντες κ, πνθυμαδ κ· κ, τὰς πλάνας αὐτων
προσφόρως λέξῃ σελέγχαντες· τὸν ὕπαυτ κ, μαθέν τα τῆς ἀσε
βεφ τῆς αἱρέσεως πύρ γον ὀξε μολχθύσαμεν· αὐτοῖς ὡς
πρὸ τ' πίστιν ἡμαρτηκόσι, ἐς τὰς προ ἰας ὀξω τῆς πλη
βολῆς τ' αὐ λ' τοῦθ' ὁσιότητος ἀφ ἡν, τοῖς ἀναθέμασιν ἀ
πεκτήναμεν, κ, τ' ἐν τοῖς ἱεροῖς ὑμν γράμμασιν, ἐπ' αὐτοῖς
προ ληφισθῆσαν ἀπόφασιν· φαμὲν δή, θεόδωρον τὸν τ' Φα
ραν· σ' ὀνον· ἀνώμοον· κύρον· παῦλον· πύρρον· πέτρον· πρὸς
τούτοις κ, μετὰ τοῦτ', τοῖς ἀναθέμασιν τ' αἱρετικ ἐνδικω
καθυπεβάλομεν, κ, τοῖς ἐν ζῶσιν ἀναδεδειγμένοις τ' τούτων
ἀσέβειαν· ἔτ ἡν δ' μᾶλλον ἀσεβέστερον, τ' ἀπολιναρίου σεβη
ρου τε κ, θεσμίου τ' θεοφυλῶν· μακάριον τὸν γενόμενον τῆς
ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως ὠδικοσμον· ὃν καὶ τῆς ποιμαντικ
δορᾶς, κατὰ ξίαν ἀπεγυμνώσαμεν, διὰ τὸ ἀμβανόητον
τούτου πρὸς τ' ὀρθόδοξον πίστιν κ, αὐτεπάφροφον· στέφανον τοῦτου
του πρὸς ἀνοίαν μαθητιῶ, κ, διδασκαλον πρὸς αὐσέβειαν· κ, τ'
ἐν τοῖς αἱρετικοῖς δόγμασι πολυχρόνιον· κ, τ' τὰ ὅμοια τοῦ
τοις ἀμβανοήτως διδάξαν τ', ἢ διδάσκοντας ἢ φρονοῦντας
ἢ φρονήσαντας δόγματα· μέχρι τούτων τοίνυν ἕλιν τὸ κατη
φὲς κ, ψευδνόν, κ, πολύδακρυ· οὐ γὰρ ἐγλαισόμεθ' τ' πλέας τὰ πῶ
μετα· οὐδ' τῆς ἐκείνων δόξοι φρήσεως ὠδικ χαρέντες κατεσκιρ
τήσαμεν· οὐδὲ μεγαλαυτοῦ το ἐπήρθημεν, ἵνα κ, μᾶλλον ὠδικ τοῦ
το κατενεχθῶμεν· οὐχοὕτως ἡμεῖς περὶ τούτων ὡσεβασμὶ
κ, ἱερὰ κεφαλὴ παιδεύθημεν. Τὸν τ' ὅλων δεσπότην χν, κε
κτημένοι φιλανθρωπότατ κ, ἐπιεικέστατον· ὃς κ, μιμητὰς ἡμᾶς
ὡς σοφικτὸν τῆς ἱεραρχικῆς αὐτοῦ νομοθεσίας, ἀγαθοπρεπ ὡς

μενέσθαι παρακλήθέντας· καὶ τύπον ἐπέχοντας τῆς αὐτοῦ ποιμαν-
τικῆς τε καὶ συστατικῆς καὶ σωφρονιστικῆς· ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸ τροφὴν
ἐκτενοῦς ὅτε μᾶλλον ὁ τοῦ βασιλέως καὶ ἡμῶν διαφόρως
τοῦτο προετρέψαμεθα. καὶ μεθ' ὅλης τῆς σῦ λαβόντας τὰς
πάντα πε πράγματα· οὐδὲν πρὸς χάριν ἢ ἀπέχθειαν διαφ-
νόμενοι, καθὼς ὑμᾶς ἔνεστιν ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας
σωτῆρ παρηκολουθηκότας, καὶ ἀγράφως ὑπομνηματισθέντας
τῷ ὑμῶν παρόντος τῆ ὕλῃ ἐφαλλομένων μακροθυμίᾳ, μᾶλ-
λον παῤῥησιάσαμεν· εἶτα καὶ διὰ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ πρόσωπον
τοῦ μετέρας ἀγιότητος, θεοδωρήτου τοῦ θεοφιλεστάτων πρε-
σβυτέρων, καὶ ἐκ τοῦ θεοσεβεστάτου διακ. καὶ κωνσταντίνου τοῦ λαβεσταῖ
ὑποδιακ, τῆ ὑμετέρων πνευματικῆ τέκνῃ, καὶ ἀγαπητῶν ἡμῖν
ἀδελφῶν· καὶ τῆς ἐκ τῆς καθ' ὑμᾶς ἁγίας συνόδου φαλέντος ὅσα τάττ
ὠφελησόντων, ὀρθῶς καὶ χρηστῶς κατὰ τὴν ὕλῃ παίδευσιν, ἐν τῷ πρώ-
των πίστεως σωτηρίου ἀγωνίσασθαι κεφαλαίῳ· οὕτως ἡμᾶς
τῷ ἁγίῳ πνεύματι λαμπρυνόμενοι, καὶ ταῖς ὑμετέραις διδασκαλίαις
ὁδηγούμενοι, τὰ δεξιὰ χεῖρα τῆς δεξιστερᾶς ἀπεκρουσάμεθα δό-
γματα. καὶ δὴ θυτὰ τῷ τοῖς ὀρθοδόξοις τεθέντος ὁμολογίαν
ἐν. ἐν ὅλοις τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ γαλλιωνοτάτου ἡμῶν βασιλέως κωνσταν-
τίνου, θεοσώφρονας ἡμᾶς περὶ θαλλάττης τόστε καὶ κωνσταν-
τῖνος. ἐπεὶ τοῦ ἐνὸς ἡμῖν τῆς βασιλείας ὄντος καὶ κωνσταν τινὸς τοῦ φίλω
τάτου προέδρου συνοδικοῦ πρώτου, τῶν πρὸς ἑσπέραν θεοσεβεστάτων ἡμῖν βα-
σιλέων, παρ' ὑμῖν τῆς ὀρθοδόξου φαλέντι συγγράμματι· ἀτεκμήρ
τοις τοῖς ἐκκρίτοις καὶ θεοφόροις πατράσι, καὶ ταῖς ἁγίαις πέντε οἰκου
μενικαῖς συνόδοις ὁμοφωνήσαντι· καὶ δὴ πάντων ἡμᾶς χῦ θῦ
περιέχοντος, τὸ ἀσυμβάλητον βουλόμενον διηνύσαμεν· θεῖ γὰρ
ὡς ὄντως ἐνεργῶν καὶ θεσπέσιον τὸ σωτήριον· ἐν τοῖς γὰρ οὐρανοῖς σφῶν
μᾶς, καὶ τοῦ παναγίου πνς χάριτος ἐπέλαμψε. καὶ δόξουσίαν διὰ τῆς
ὕλῃ ἐκτενείας καὶ τῆς ὁμοχρόας καὶ σωμένης, τοῦ πανσόφου καὶ ξύλου
μή ποιοῦν χάρ καλόν, ἐκκόπτομαι καὶ περὶ καταναλῶσαι καὶ ἡδονὰ
σαι. καὶ χαρδίαν πλούσιον καὶ χειρὶ ἐσυμφωνήσαν τε, ἀπλανέστα
τόν τε καὶ σαφέστατον τῆς σωτηρίας. καὶ ζωοποιοῦ πνς, ὅρον δέξε
φωνήσαμεν· οὐ μεθαράντες ἐκ τοῦ λεγόμενον, ὅτι αἰώνια
μὴ ζῆν οἱ τοῦ· ἀλλὰ τῆς τῶν ἁγίων καὶ ἐκκρίτων πρώτων συμφωνοῦντες χρη
σεσιν. ὅτι σὺν τε ἵνα καθαιρεῖ ἐκ δύο καὶ ἐν δύο φύσεσι θεότητος τε

ἡ ἀνθρωποτήτ, ὃς ὢν σωτὴρ ἡμῶν καὶ ἀρχιερεὺς ὑπάρχων χ̄ς ὁ ἀληθινὸς θ̄ς ἡμῶν κηρύττεται παρ' ἡμῖν δοξαζόμενος. ἀχωρίστως ἀσυγχύτως ἀτρέπτως ἀδιαιρέτως, οὕτω καὶ δύο φύσεις καὶ θελήματα ἐν αὐτῷ καὶ δύο φύσεις καὶ ἐνεργείας, ἀδιαιρέτως ἀτρέπτως ἀσυγχύτως ἀμερίστως πρεσβεύει. καθὼς καὶ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν συνοδικοῖς ὅροις ἐδογματίσθη δηλονότι. οἷς καὶ τὸ τοῦ θεομιμήτου καὶ βασιλέως κράτος συναινέσαν, ἰδιοχείρως ὑπεσημήνατο. ἀποβαλλόμενοι ὡς προλέλεκται, τὴν ἀσεβεφάτων καὶ φασματώδη πλεῖόνος φρενήματος καὶ μιᾶς ἐνεργείας, αὐτῆς τῆς ἐν σαρκὶ οἰκονομίας τοῦ ἀληθινοῦ θ̄υ ἡμῶν, καὶ καταχείναντες αἵρεσιν. ἐν ἧ τε τὸ συγχεόντες καὶ διαιροῦντες, τὸν τάραχον καταπαύσαμεν. καὶ τὴν προφόρων καὶ λοιπῶν αἱρέσεων, καταστείλαμεν. καὶ ὀρθοδόξου πίστεως φωταγωγίαν, τηλαυγῶς οὐκ ὀλίγην ἐκηρύξαμεν. ὧν καὶ αὐτὴν διὰ τιμίου ξύλου ἀντιγράφων αὐθυπόστατον, καὶ ὑλικὴν κλιταρχὴν πεκλιωμένον. δι' ἧς βλέπιδες ἐς χν̄ὸν ὄντες θαρροῦμεν, καὶ αὐτοῦ τὸ ἐλεοῦν ἀγαθότητα, τὸ σύμφυλον, τὴν ἐκ θ̄ου δωρηθεῖσαν τῷ πραοτάτῳ καὶ βασιλεῖ, ῥωμαϊκὴν πολιτείαν χαρίζεσθαι. νίκας τε πολυχρονίους καὶ αὐτοῦ καταπολεμεῖν πανάλκιμον ἡμέρᾳ. καὶ ὁ ὑμέτερος θεοτίμητος νεανίσκος, περιφῶν σὺν πρὸς τοῖς ἐν ἡμῖν, καὶ τῷ φορεῖ φῶ αὐτοῦ ἐκφανῶς βήματι. φλιπρινῶς τε καὶ ἀληθῶς ὁμολογήσαντα τῆς πίστεως, συρρώστει φυλαττομένῳ καὶ διασώζεσθαι, τὰ ἐκ θ̄ου ἐμπεφυτευμένα αὐτῷ ὀρθόδοξα ποίμνια. παύσαντι σὺν τῇ ὑμετέρᾳ μακαριότητι ἐν χῷ ἐλαφρότητα, ἣν μὲν τε καὶ οἱ σὺν ἡμῖν πλάνα προσαρρᾶθεν.

Γεώργιος ἐλέῳ θ̄ου ἐπίσκοπος κωνσταντινουπόλεως νέας ῥώμης, ὑπεσημηνάμην.

Πέτρος ἐλέῳ θ̄ου πρεσβύτερος καὶ τοποτηρητὴς τοῦ θρόνου τῆς ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, ὑπεσημηνάμην.

Θεοφάνης ἐλέῳ θ̄ου ἐπίσκοπος θεουπόλεως ἤτοι ἀντιοχείας, ὑπεσημηνάμην.

Γεώργιος ἐλέῳ θ̄ου πρεσβύτερος τῆς ἁγ. χῦ τοῦ θ̄υ ἀναστάσεως, ἐπέχων τὸ θεοδώρου τοῦ ὁσιωτάτου πρεσβυτέρου καὶ τοποτηρητὴν τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ἱεροσολύμων, ὁμοίως ὑπεσημηνάμην.

Ἰωάννης ἐλέῳ θ̄ου ἐπίσκοπος τῆς θεσσαλονικέων πόλεως καὶ ὑπὲρ ἐπαρχιῶν καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν συνόδου, ὑπεσημηνάμην.

Φιλαδελφείας ἀνάξιος ἐπίσκοπος καὶ σαρεμπόρου καὶ ἔξαρχος τοῦ κατὰ διοικήσεως, ὑπὲρ ἐπαρχιῶν ὁμοίως ὑπεσημηνάμην. Θεόδωρος ἐλέῳ θ̄ου ἐπίσκοπος τῆς μελιτηνῶν καὶ μελιτίνης, ἤτοι τὸ ἐπέχων ὠδῆς φανίου

μφο πολ ὑπερ ἐμαυτοῦ κ τ παμφύλων ἐπαρχ, ὑπερ ἐμαυτοῦ
κ τ ὑπ ἐμόσωνόδ, ὁμοί ὑποσημειωσαι. Θεόπεμπτος ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τοσ ἰουστινιανῆ ἢ ποι μεσ κ ἰστωσάν, φιλοχρίστου
μφο πολ τῆς πρώτης ἐπαρχ, ὁμοί ὑποσημει
ωσαι. Ἰσίδωρος ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς ῥοδίων μφο πόλ
τ κωκλάδων νήσων, ὑπερ ἐμαυ θῦ κ τ ὑπ ἐμόσωνόδ ὁμοί
ὑποσημειωσαι. Ἰσίνιος ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς ἱερου πο
λιτ μφο πολ τῆς Φρυγ καπατιάν ἐπαρχ, ὑπερ ἐμαυτοῦ κ τῆς
ὑπ ἐμόσωνόδ, ὁμοί ὑποσημειωσαι. Θεόδωρος ἐλέῳ θῦ ὠδ
ὁσ τῆς παραλίου μφο πολ τῆς πρώτης ἑπτακαιδεκ ἐπαρχ, ὑπ
ἐμαυτοῦ κ τῆς ὑπ ἐμόσωνόδ, ὁμοί ὑποσημειωσαι. Θεό
φανος ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς ἀναζαρβέ πόλ, ὑπερ ἐμαυτοῦ
καὶ τῆς ὑπ ἐμόσωνόδ, ὁμοί ὑποσημειωσαι. Μακρόβιος
ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς σοφηνῆς μφο πολ τῆς ἰσαύρων χώρας,
ὑπερ ἐμαυτοῦ κ τῆς ὑπ ἐμόσωνόδ ὁμοί ὑποσημειωσαι..
Γεώργιος ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς βυζίνων πολ τῆς θρᾳκ χώρ,
ὑποσημειωσαι. Θεόδωρος ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τ πομπηίου
πολιτ πολ τῆς παφλαγόνων ἐπαρχ, ὑποσημειωσαι. Ζαχα
ρίας ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς λεοντοπολιτ πόλ τ ἰσαύρων χώρ,
ὑποσημειωσαι. Γρηγόριος ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς μητροπολ
ναϊτ πόλ τῆς λεσβίων νήσ, ὑποσημειωσαι. Γεώργιος ἐ
λέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς μιλησίων πολ τῆς καρ ἐπαρχ, ὑποσημειωσ..
Γεώργιος ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς σηλυβριανῶν πολ τῆς θρᾳκ χώρ,
ὑποσημειωσαι. Ἀνδρέας ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς μεθυμναίων
πόλεως τ λεσβίων νήσου, ὑποσημειωσαι. Ἀλέξανδρος ἐ
λέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς κοτραδαϊτ πόλ τ ἰσαύρων χώρ, ὑποσημει
ωσαι. Ἐπιφάνιος ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς ὀλυμπιανῆ φιλο
χείμου πολ τῆς ὀγλωσσηνῆ ἐπαρχ, ὑποσημειωσαι. Ἰω
ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τ καρ παθιήνου, ὁμοί ὑποσημειωσαμ..
Ἰω ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς ἡρακλέου πολιτ πολ τῆς β τῶν ἀρ
μενιῶν ἐπαρχ, ὑποσημειωσαι. Πέτρος ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς
μεσημβρείης πόλ τ ἀϊμιλιανῆ ἐπαρχ, ὑποσημειωσαμ..
Πέτρος ἐλέῳ θῦ ὠδ ὁσ τῆς σωζοπολιτ πόλ τῆς θρᾳκ χώ
ρας, ὑποσημειωσαι.

δι κτον τοῦ φιλοχείμου καὶ δόσεφε τοῦ βασιλέως κωνσταν τι, ἰνδ ιγ

ἐν τῷ τεί τῶν ἁγίων τῆς ἁγίας τοῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, πλὴν
οἷον τῆς καλουμένης δικωμβάλου.

Ὁ μὲν οὖν λαὸς τοῦ κῦ καὶ δεσπότου ἰῦ χῦ τοῦ θῦ ἡμῶν, οὗ
τὸ κράτος ὀρθόστερβέ φαλος ἁρμονικός. φλάβιος κωνφαντῖνος.
πιφὸς ἐν ἰῦ χῦ τῷ θεῷ βασιλεῖς, τοῖς τοῦ φιλοχρίστου νῦν τῶν
τὸς λαοῦ, τοῦ οἰκουμένους ἐν ταύτῃ τῇ θεοφυλάκτῳ βασι
λίδι πόλει. Ὁ τηνικαῦτα θεμέλιος ἐκ τῆς ἀνωρόπης, τῆς πρὸ
θυμοτάτης ἡμῖν χριστιανικωτάτης πολιτείας καθέστηκε, καὶ πρὸς
τὸ θεῖον πίστις, ἀκλινής τε καὶ ἀδιάσαφος· ἐν ᾗ χῦ ὁδὸς ἦν, ἡνίκα
ἰδίαν οἰκίαν ἐκκλησίαν ὠκοδόμησε· καὶ ὡς πανεύφημος βασιλεύς,
τὸν τῆς ἡμετέρας βασιλείας, θρόνον ἀνίδρυσε· καὶ τὸ τῆς αὐτοκρα
τορείας ἡμῖν ἐνεχάρισε σκῆπτρον· καθάπερ γάρ τινα πέτραν ὑλὴν
ἀμετέωρον, καὶ οἷον ὀθόνην ἀνεμόφορτον καὶ χείμαρρον, ἐπὶ πρόσω
τὸν ἡμῖν ὅσπερ σὺν θεῷ τῷ περὶ κῦ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, μυστικὸν ὅλμον
γίαν ὑπέδεξεν· ἵνα δι' αὐτῆς ὡς διὰ μέσης κλίμακος,
πρὸς ἀνώτατον πολιτείαν ἐπαναγώμεθα· καὶ θεοτέρας
βασιλείας τὸ κράτος ἀναδησώμεθα· ὧδε ταύτῃ τῇ πέτρᾳ,
τοῦ λογικοῦ ταύτης βάσεως ἐπηξάμεθα, ἐφ' ἧς ἑστῶσα πολιτεία
ταύτθημεν· καὶ πεδάσφαλῶς ἔχεσθαι, τοῖς ὑπὸ χεῖρα προστά
τοις· ἵνα μὴ τῆς ὀξυπροσοδίας, θυρεπίπροσ ὑπὸ τοῦ πονηροῦ
καὶ μιαροῦ πνεύματος, ὀξωθούμενός τε καὶ κρημνιζόμενος,
πρὸς τὸ τῆς διαστροφίας καταλισθήσῃ βάραθρον· ἀλλ' ὡς φί
λον ὤμοσεν ὡμολόγησε δεῖ μεν ἰσχυρίζεται ἀπὸ θῦ, τὸν καθ' ἡμῶν
θῦ· καὶ πολυτρόποις ἀπάταις, παρασφάλλειν τὸν ἄνθρ.
ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ ἀσουδαιότερόν τε καὶ ἐφημοδέστερον, τοῦ τῆς
θείας βάσεως καταφωνίσκεσθαι, καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἁρμονίας
ἀνασοβεῖν, καὶ καταλύσειν· ὁ δὴ καὶ προσεχῶς, ὡδὶ καὶ πρὸ πολλῶ
βούντων χρόνων ἐπεδήξατο. καὶ τὸν καθ' ἑαυτὸν ἀφανισθῆναι πο
λεμοῦντας ἐκκλησίας ὑπέθετο, διὰ τῶν ὀργάνων ἐκείνου τοῦ
σωματοειδοῦντων σφῦρα τῶν μὲν ἱερατικῶν σχημάτων τε καὶ προκαλύμματι, καὶ δολερῶς συσκιαζόντων διάνοιαν.
τοῖς φιλοχρίστοις λαοῖς, ὁλέθριον ἐρβλημένη κατήχησιν.
ἕνος γὰρ βελήματος ἡμᾶς συνεργάσας ὡδὶ τῆς τοῦ σῦ
ἑνανθρωπήσεως, ἤγουν ὡδὶ τοῦ δύο φύσεων, τῆς θεί
φανείσης καινότητος, ἐκαινούργησε θέσεως. ὥστε καὶ μίαν

ἐν τοῖς ἐκ τοῦ φύσιν ἀσυμφανῶς ἢ σκηνὴ σαθαι βούλεσθαι· ἢ τὴν
παλαιὰν τοῦ τῆς ἐκκλησίας διεφθαρμένης συγχύσεως, ἀναχωρήσαν
σαν τὴν αἵρεσιν· ὃν ἐκ ἀποκλινάθησαν ἀπώλετο· θεμίστιος ὁ ὄφθε
λμὸς ἀναπεφηνάται· ἢ θουκυδίδης ἢ διόσκορος, τὴν ἀλλήλων
κακοδοξίαν συγκαθηρέθησαν· ἢ πάντες οὗτοι, ἢ οἰκαυτίχνος
μὲν τοὺς ἄλλους βαδίσαντες, ἀν τιφόφως ὁ τῆς ἀληθ ὁδὸν σαν τοῦ,
σωσοδικαίστε ἢ πεδικαίς συγκαταδικάσθησαν ψήφοις· τὰν
τῆς ὀρθοδοξίας τῆς νόσου ταῖς ἐκκλησίαις μετέδωκαν, ἢ οἱ πρὸ
τοῦ ἡμετέρων χρόνων ἀνδρες ἱερεῖς, τὰς ἐκκλησίας διαφθόφως
ἰθύναντες· ἢ οἱ οὗτοι· θεόδωρος τῆς φθορᾶς γενόμενος
ζωὴ σκοπος· στέφανος ὁ τῆς θεοφυλάκτου ἐπὶ ταύτης ἢ βοσοσ
λίδος πόλεως, γενόμενος πρόεδρος· ἔτι ὁ ἢ ὀνώριος, ὁ τῆς πρεσ
βυτέρας ὑπὸ ἀρείου λυμηνάμενος παῖδας γενόμενος· ὃ τῆς αἱρέσεως βεβαιωτής,
ἢ αὐτὸς ἑαυτῷ προσκαλούμενος· ἢ κύρος, ὁ τῆς ἀληθείας ἀνδρε
ωθεὶς προεδρείαν λαχών· ἀκυρῶσαι ὁ σοθόσας τῆς ὀρθοδοξί
ας δόγματος· ὁμοίως πύρρος· παῦλος ἢ πέτρος οἱ τῆς βασι
λίδος ἐπὶ ταύτης πόλεως πρεσβύτερος χρόνον ὕστερον ἀλλήλοις δι
αφωνήσαντες· ἢ τῆς διαφορᾶς ὑπόθεσιν, ἁμαρτάδην ἀλλήλοις
διακοινάσθην· τούτων ἁπάντων ἐκδικητὴς ἢ σωτὴρ ἅπας
καὶ οἱ κακῶς ἐπανέστησαν, μακάριος ὁ τῆς αὐτιοχέων
νόμενος πρόεδρος, ἢ στέφανος ὁ αὐτοῦ φοιτητής, ἢ τῆς ἀπο
νοίας ἀδοσητής· ἢ πολυχρόνιος, ὁ πολλῷ χρόνῳ συμμαχὸς
τῇ πολιούχῳ τῆς αἱρέσεως· οἱ ἢ τοσοῦτον οἷς ἠκολούθησαν
παρεζήλωσαν, ἢ τῷ τῆς αὐτεβάσας οἱ φρωτ ψυχὴν δοξεκαὶ
σθησαν, ὥστε ἢ διαστῆναι ἢ καταπέμψαι ἀλλήλαις τὰς μέλη
χῳ, τοὺς φιλοχείστους ἀνέπεμψαν· ὡς μὴ ὁ βαρβάροις τοῦ θεοῦ τοῦ,
ὅπου ἂν χειμαινοῖς χειμαινοὺς ἀνταμύεσθαι· ἢ τῷ ὁμίῳ
ἐκκλησίαι πρὸς ἑαυτὰς παραχλῶν ἢ διαστασιν, φιλοτιμίαν
ὑφροσύνῃ ἀντὶ τοῦ πιεν θὲν λογισάμενοι· ἀλλ ἵνα μὲ
τοῖς ἄνω ἢ διὸς βῶς τε ἢ ὅσιος ἡμῶν ὁμίως προβεβασι λελοῦ
παραμιλλώμενοι, τῶν δε περὶ τῆς ὀρθῆς ἢ ἀμωμήτου πί στε
ως ἀναλαμβόμενοι ζήλω, καὶ τὰς ἀλλ τοῦ φοῦ ἐκκλησίας σωφρωσύνῃ
τάξει διαπελεῖν, ὡδὶ τῆς ἡμετέρας βασιλέως πρῶτον ἔργον
τιθέμενοι, πορρωτέρω τὰ τῆς βολάβης διήκειν δρόμου λι
γησώμεθα· διὸ ἢ πανίερον ταύτην ἢ οἰκουμενικὴν ἐκ

συγκαλέσαν τὴν σύνοδον, ὡς τοὺς πρὸ αὐτῆς ἁγίους πάντας οἰκου
μενικοὺς συνόδους ὀφθαλμὸν, ὡς μέσον ἀφεστῶσαν τῶν ἑσπερίων
δογμάτων, τοῦτ' δὲ λέγειν καινουργημάτων, τὰς προτομὰς δι' ε τα
ξαλμεθα· ἥτις ἁγία σύνοδος, ἐκκαθαίρουσα μᾶσαν τὴν ἀναιρε
γασα, τοὺς μὲν τῆς ὀρθῆς δόξης ἀναιροῦντας κήρυγμα, καὶ τὸ
τοῦ χυτροκαλλίζου τοῦ ποιμνίου, τῆς ἱεραρχικῆς αὐλῆς ὄξω φρα
κίσθη· ὅρον ὑθεσπίφισεν, καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ θυ ἐκκλησίας συναφοντα
ς ἐς ἑνώσιν, ἐθεμαπίσε· τοῖς μὲν διαμένουσι τοῖς ἀπὸ φολιγοῖ
ακολουθοῦσι θεσπίσμασι· ταῖς δ' ἀφιστάμεναις ἁγίαις πέντε
καὶ οἰκουμενικαῖς συνόδοις, συναλλάττα. διὸ καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ
αὐτοῖς ὁροθετήθεντα κυρῶσαι τε καὶ βεβαιῶσαι βουλόμε
θα τὸ παρόν, θεσπίσαι δίκαιον ἐκπονέσθαι, τῆς αἱρέσεως περὶ τοῦ
θεοῦ πάσεως. κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν θεσμοθεσίαν διαφορᾶς
ὁμολόγησιν. πιστεύομεν εἰς πρᾶ καὶ ἅγιον, καὶ τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον.
τελείαν δὲ ἐν μονάδι, καὶ μονάδα ἐν τελείᾳ· μίαν οὐσίαν ἐν δυ
σὶν ὑποστάσεσι· μονάδα μὲν, διὰ τὴν φυσικὴν ταυτότητα καὶ
κοινότητα· τελείαν δὲ, διὰ τὴν τοῦ ὑπάρξαντος πλήρωσιν, καὶ
τὸν πλοῦτον τῆς ὑπερφυοῦς ἀγαθότητος· μονὰς γὰρ ὡς ἀληθῶς
ἡ τελεία, ἐν ἰσομόρῳ θεότητι· καὶ τελείως ἀληθῶς ἡ μονὰς, δι'
αἱρουμένης ταῖς ἰδιότησι, καὶ οὐκ ἐξισομένης τῇ ἰδιότητι· αὐ
τὴ τε ἑαυτῆς σωτὴρ ἴδιος, καὶ τῶν οὐσιανὸς μότητος· οὐ γὰρ
ἐφην ἀλλων, ὅτε μὴ τῶν τρεῖς σωτῆρες· πῶς γὰρ ἡ κλησθήσεται πᾶρ,
μὴ σωτὴρ ἀρχὴν ἔχων υἱόν· οὐδ' ὡσαύτως ὅτε θεὸν σωτῆρα φρονῶ τὸν πᾶ
τὸν ἅγιον· ὡς ὧν τὰ τρία θς, σωτῆρες ἀλλήλοις νοούμενα· μόνης δὲ
καθ' ἑκάστου διαφορᾶς, ἐν τῷ κοινῷ τῆς οὐσίας αἱρετῶς
διαιρούσης τὸ πρόσωπον· μόνος γὰρ πᾶρ, ὁ πᾶρ· μόνος υἱός,
ὁ υἱός· μόνον ἅγιον πνᾶ, τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον· ταύταις γὰρ ταῖς διά
φοραῖς, ὁ ἕκαστος φρένα πρὸς ἄλλήλους· ἀλλ' ὧν τοῦτο ἰς μὲν
ἀδιαιρέτως διαιροῦσι· κοινωνοῦσι δὲ τῆ τῆς οὐσίας ἑνότη
τι· τελεία δὲ πλήρης καὶ ἄμερής, καὶ ἀσύνθετος· ἐκ τελείων τε
ἀνυποστήτων τε καὶ ὑπερτελῆ φος· μιᾶ φύσει τε καὶ θεότητι καὶ ἐνὶ
θελήματι καὶ μιᾶ ἐνεργείᾳ δοξαζομένη· ὧν γὰρ μία φύσις καὶ
ταύτων καὶ μία θέλησις καὶ μία ἐνέργεια μία, καθάπερ ἐδίδαξεν ἡμᾶς
ὁ τοῦ κόσμου φωστὴρ καὶ θεοφόρος Παῦλος· ὁμολογοῦ
μεν δὲ τὸν ἕνα τῆς ἁγίας τελειάδος τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θυ καὶ ἡν

καὶ, τοῦτο τῷ περὶ τῆς ἁγίας παρθένου λόγῳ ἀναφέροντες καὶ ὅλως οὐσίαν, τὴν
τοῦ ἐνὸς καὶ τοιστὲ τῆς προσωρισμένοις καιροῖς, διὰ τὴν τοῦ ἀνθρώ-
που γένους σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν, καταγεθοῦσαν τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος καὶ ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου μαρίας, καὶ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς σαρκὶ
τοῦ παρθένου ἡμῶν θεοτόκου μαρίας καταστηνώσαντα. προκαθαρθείσης
ψυχῆς καὶ σώματος τῷ πνεύματι. ἁγίᾳ τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ἐν
τῇ οἰκείᾳ ὑποστάσει σαρκὶ καὶ λαβοῦσαν τὴν ἡμῶν ὅλου οὐσίαν. ἐκ τοῦ
τῶν αὐτῶν διαμέσης ψυχῆς λογικῆς τε καὶ νοερᾶς, σωματικῆς τε
καὶ διαμορφώσαντα. καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς τῆς παρθένου μαρίας,
ὑπερλόγου τε καὶ πάντας τοὺς νοοὺς διανοήσιν. ἀσυγχύτου γὰρ οὔσης καὶ
ὑπερφυοῦς τῆς συμπλοκῆς, ἄρρητός τε καὶ ἀνεκδιήγητος καὶ ἀκατά-
σις. προῆλθεν οὖν καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπερ ἡμᾶς χς τε καὶ κς, πάντα φέρων
ἐν ἑαυτῷ οὐσιωδῶς τὰ ἡμέτερα, μόνης ἀμαρτίας κτός. ὅλος
ἐκ πατρὸς γάρ ἐστιν, καὶ μήτηρ ὅλος θς. ὅλος ἐν ἀνθρώποις ἡμῖν ὅλος
ἀόρατος καὶ ὁρώμενος. ἄναρχος καὶ ἀθάνατος. δύο γὰρ φύσεις
συνελθοῦσαι πρὸς ἀδιάστατον ἕνωσιν, ἕνα μὲν τὸν ὑμμανουὴλ
ἡμῖν ἀπετέλεσαν. σώζον τὰς ἰδιότητας ἑκατέρας συνελθούσης φύσεως
ἀνελλιπῶς ἰδιότητας. ἁπλοῦς γὰρ ὁ λόγος καὶ ἀπαθὴς
καὶ ἀσώματος ἰδιότητας, διπλοῦς προῆλθε κατὰ μέρος ἡμῖν
σὺν ἡμῖν ἀνθρωπίνην, διπλοῦς προῆλθε κατὰ μέρος ἡμῖν τὸ
σὺν ἡμῖν καὶ ἰδίαν γέννησιν. ὥστε καὶ δύο χριστοὺς θεὸν καὶ
ἄνθρωπον γεννήσας δοξάζοντες, μίαν αὐτοῦ προσβολὴν ὑποστάσιν, ἐν
δυσὶ τοῦ εἶναι πληρώσας ἔχοντα φύσεσιν. ἐξ ἀμφοτέρων τῶν τελείων
συνῆκε, καὶ ἐστὶν ὁ λόγος γενόμενος. τέλειος σὺν τελείᾳ, καὶ τέλειος
αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι. ὅλος οὐσιωδῶς θεὸς καὶ κατὰ τὴν θεότητα.
καὶ ὅλος οὐσιωδῶς ἄνθρωπος. παθητὸς σαρκὶ, ἀπαθὴς
θεότητι. ὁ κύριος τοίνυν ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ μᾶλλον, καὶ ἐν ἑαυτῷ τὰ πάθη
διανέμεται. καὶ τὰ ἀλλότρια ἑαυτοῦ ποιούμενος καὶ τὰ ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ
χοντι. κς μὲν γὰρ κατὰ θεϊκὴν αὐτοῦ φύσιν, κατὰ τὴν ἐν σαρκὶ προσέφερε
δύναμιν. κς δὲ κατὰ ἀνθρωπίνην μορφὴν, τὰ τῆς φύσεως προσήκοντα καὶ
ἀδιαλείπτως πάθη προσίετο. ἵνα οὖν αὐτῷ μετασχηματίσῃ τὸ ζῶπαθὲς
θεὸς ἡμῖν εἰς ἀπάθειαν, κς κατὰ τὸ λοιπὸν λέγοντας. δεῖ γὰρ τὸ φθαρ-
τὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν. καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
ἀθανασίαν. οὐδὲν γὰρ ἀπηξίωσε ὁ φιλάνθρωπος, τοῖς ἀνθρωπίνοις
διαλλάξαι τοῖς παθεσιν ὅλη λῆσαι. κς θς ὢν ἀθάνατος, καὶ διὰ
μέσης ψυχῆς τῷ θανάτῳ ὁμιλήσας σωματικῷ θανάτῳ. ψυχῆς

δὲ φαμὲν καὶ πάντα τὰ ὁλοκλήρου καὶ μὴ δεύτερα πούσης,
πρὸς αὐθαίρετον ἐν τρόποις. διὸ τινες ὁ τρόπος σύνδεξις,
νοῦς. καθ' οὓς καὶ θέλομέν τε καὶ λογιζόμεθα, καὶ ἀλόγως
ζώων διακρινόμεθα. οὐδὲν γὰρ ἄνουν θελητικόν. πᾶν δὲ
θελητικόν, νοερόν. ὅπου γὰρ νοῦς, ἐκεῖ πάντως καὶ θέλη
σις. φοβεῖται τρόπος ἀνὸς γάρ ἐν ὅσῳ ἐν τρόπῃ μάνας τῇ
θεϊκῇ, οὔτε ἄνους οὔτε ἀθέλητος ἐστί. οἱ δὲ τῆς ἀντίνης τοῦ
κυβερνήτου τὸ κατὰ φύσιν ἀναιρεῖν πειρώμενοι θέλησιν, ἀνόητον
μὲν αὐτὴν ὡς οὔπω τις ἀνόητος διαφανοῦσιν. ὡδὶ δὲ ἀπαθῆ
τὸ φύσιν τά τε παθητὰ τοῦ θανάτου ἀναφέρουσιν. ἡμᾶς δὲ μὴ τρέ
σωσι θλίβειν καταστοχάζονται. διὸ ὧν ὡς λέγουσιν, ὅπως ἂν ἐλλιπὴς
ὁ λόγος τῆς ἡμετέρας οὐσίας ἀναφήνῃ. φησὶ γὰρ ὅλος ὅλη τῆς
θεωτόκου φύσεως ἥνωται, οὐδὲ ὅλος ὡς ὅλος ὅλου τοῦ
τὸ γὰρ ἄπρόσληπτον, ἀθεράπευτον. ὃ δὲ ἥνωται θεῷ, τοῦτο καὶ σώ
ζεται, καὶ τὸν τῆς θεολογίας ἐπώνυμον χρὴ μόρφον. ἀλλοῦ τοι
μὲν ταῖς οἰκείαις δοκήσεσί τε καὶ φαντασίαις, περιπλανάσθω
σαν. ἡμᾶς δὲ τῆς ἀληθοῦς οἰκονομίας τὸ ἀμφιβόλου μὴ φαυλίζον
τες, οὐ μόνον νοερόν τε καὶ θελητικὸν τὴν παναγίαν τοῦ σωτῆρος ψυχὴν
οὐσαν πιστεύομεν, ἀλλὰ καὶ παθοῦσαν αὐτὴν τοῖς φυσικοῖς καὶ ἀληθῶς
κινουμένην διὰ σάρκα· καὶ ὁμοίων ἡμῖν καὶ ἁμαρτίαν,
θελητικῶς αὐτὴ τοιουμένην παθεῖν, ὅταν ὁ λόγος αὐτῇ παρεχώρη
ζητεῖν καὶ θέλειν τὰ ἴδια· οὕτω καὶ τῆς φυσικῆς τροφῆς καὶ τοῦ
λόγου ὡρέγετο καὶ ἐπεθύμει, καὶ ἐλυπεῖτο καὶ ἐταράττετο. ὅτε γὰρ
ὅσημὴ ὡδὶ τοῦ φρονοῦ πάθος κατ' ἐξουσίαν ἦρχε τοῦ βούλησιν, ἦρ
ξατο λυπεῖσθαι καὶ δεδιέναι. ταῦτα δὲ, ψυχῆς νοερᾶς τε καὶ
θελητικῆς τυγχάνουσιν ἰδιώματα. καὶ πάθετ' ἂν ἡμᾶς, ὁ περιφα
νὴς ἐπὶ ξύλου ὡδὶ φανείς, ἐν τῷ καρδιογνώστῃ λόγῳ ταῦτα δὴ
δεξιών· αὐτοσαρκὸς φησὶν ἐνθέου τιθωνωμένης χωρεῖσθαι
χῆς καὶ νοὸς, συμπνεῦ φωνία. διὸ καὶ αὐτὸς ὁ κς ἔλεγε· περίλυ
πός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου. εἰ γὰρ προσδύχεται παρελθεῖν
τὸ ποτήριον· ὡς μὴ γὰρ ἄνος, παρὰ τὸ τοῦ θανάτου. εἰ χεὰς
καὶ τὸ μὴ θεῖναι αὐτὸν ἐστιν, καθὰ δι' ἡμᾶς ἔθετο ὁ αὐτοῦ ἴδιος κύριος,
διὰ τὸ παραλαβεῖν αὐτὸν σάρκα τὸν θανάτου φυσικῶς. ὡς ὁ θς ὁ αὐ
τὸς, προθύμως ὡδὶ τὸ πάθος ἦν πάλαι. καὶ μαρτυρεῖ τούτων ἀπαρ
λόγιστος, ὁ ἀθλοφόρος καὶ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν ἀθανάσιος. ἐν ᾧ

περὶ περιόδος γὰρ ἡ σαρκώσεως λόγω, τὰ δὲ φησί· καὶ ὅταν λέγῃ
περὶ δὲ ὧν ἀπὸν παρελθόντα ἀπ' ἐμοῦ τὸ πονηρὸν τοῦτο, πολὺ
μᾶλλον τὸ ἐμὸν γενέσθαι θέλημα, ἀλλὰ τὸ σόν, δύο θελήματα
ταῦτα δείκνυσι· τὸ μὲν, ἀνθρώπινον, ὅπερ ἐστὶ τῆς σαρκός·
τὸ δὲ, θεϊκόν· ἡ τοίνυν ἀνθρώπινον διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρ-
κός, παραιτεῖται τὸ πάθος· τὸ δὲ θεϊκὸν αὐτοῦ, πρόθυμον· ἑκατέρα
γὰρ ἡ οὐσία, ὡς ἑκατέρα φύσις λαλεῖν· ποτὲ μὲν, ἀνθρώπου
πρέπως, ποτὲ δὲ θεοῦ πρέπως ἀφίησι τὴν φωνήν· ἦλθε γὰρ καθὰ
φησὶν ὁ πανόφθαλμος σκεῦος ἐκλογῆς, ἀναλαμβάνουσα τὰ δύο φύσεις
ὅπου οὖν λέγει μὴ τὸ ἐμὸν γενέσθω θέλημα, τοῦτ' ἐστὶ τὴν σαρκὸς
πίνυσι φησί· καθὼ γὰρ ψυχὴ, ὡς ἄνθρωπος φθείρομαι· ὅτε δὲ λέγει τὸ σόν,
τὸ κοινὸν φησὶν ἑαυτοῦ τε τοῦ λόγου καὶ σοῦ· πρὸς γὰρ καὶ ἡμᾶς καθὸ
λόγος, ἐν τῷ θέλημα διὰ τὸ τῆς οὐσιώδους, καὶ τὸν ἄμωμον ἁγιασθὲν
ἐαυτῷ πρὸς θεόν· ἐν τῷ καὶ ἀπολιναρίου λόγῳ, φήσαντος οὕτως·
φθείρεσθαι μὲν ὡς ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ τὴν ἀσθενῆ αὐτῆς φύσεως πρὸς φοβῆ,
ὅτε αὐτὴ μὲν ἐστὶ παθητοῖς καθωσαμένος· ἐπάγει δὲ ἕτερα ἀνθρώπινα·
τὸ ὑπηλόντες θεοπρεπὲς βούλημα καὶ κυρωθὲν αὐτῷ λέγει
ἀνθρώπινον, ὑπὲρ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας θέλων· ὁ γὰρ ἐμὸν τὸ
ἐμὸν, τὸ ἀνθρώπινον τῷ λόγῳ ἐσήμανε· προσθεὶς τὸ σὸν, ἐ
δίδαξε τὸ σωσάμενον τῆς ἑαυτοῦ πρὸς τὸν πρωτοθεόπτου· ἵνα οὖν δεί-
ξῃ τὴν ἀθελήματος διαφορὰν ἐστὶ, διὰ τὴν κοινωνίαν τῆς φύσεως·
φησὶν ἐπὶ τοῦ καθ' ἁμαρτίαν οἱ πρὸς τὴν φύσιν τὸ θέλημα, δύο φύ-
σεις ἐν τῷ χριστῷ, δύο πάντως αὐτοῦ καὶ θελήματα δεῖ σοφὸν· ὅ αὐτὸς γὰρ ὡς ἀνθρώπος καθ' ἑκατέραν θέλων μορ
φὴν ἡ θέλει μὲν ὡς θεός· ἡ θέλει δὲ καὶ ὡς ἄνθρωπος· τὴν τῶν φύσεων
ἑτερότητα, ἡ δύο θελήσεων ἡ τοι θελημάτων, σωσκφαίνων
διαφορὰν· ἡ δύνανται θελήματα καὶ ἀλλήλοις αὐτοῖς ἀντιτάτ-
τεσθαι παρασκευάζει· τὸ γὰρ τοῦ σαρκὸς ἀνθρώπινον θέλημα,
δικαίως ὑπεναντίον τῷ θελήματι· ἀλλ' εἴπερ τὸ καὶ πάντως,
τῶν τοῦ προσλαβόντος καὶ θεωθέντος λόγου θελήματι, τὸ θεω-
θὲν τοῦ προσλήμματος ἀνθρώπινον θέλημα, καθὰ φησὶν ὁ
θεολόγος γρηγόριος· τὸ μὲν ἐκ τοῦ φεύγειν τοῦ κυ τὸν σῶ νο
ουμένου δηλονότι ἀνθρώπου, οὐδὲ ὑπεναντίον θεῷ, θεοσθὲν
ὅλον· ὅ μὲν οὖν περὶ θελήσεως λόγος, ἐν ὀλίγῳ τοσοῦτος·
φέρε δὲ καὶ περὶ ἐνεργειῶν, ἐν σοὶ τόμῳ διαληφόμεθα

λόγον. καὶ τοῖς ὁμοίοις χεχρημένοι πάλιν αὖθις χρήσασι, δύο τὰς
ἐνεργείας αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ φυσικὰς ἀποδέξονται· οἱ γὰρ μίαν
μόνην αὐτοῦ δοξάζοντες ἐνέργειαν, ἢ διαιροῦσι τὰς φύσεις,
ἢ ἀναφύρουσι καὶ συγχέουσι· νεστόριος μὲν γὰρ ὁ πρῶτος πολλὰς,
καὶ οἱ τὴν ἐκείνου παραφροσύνην νοσήσαντες, δύο λέγοντες φύ
σεις, σὺν διαστέμνουσι ταύταις καὶ πρόσωπα· καὶ ἰσαρίθμους αὖ
ταῖς ὑποστάσεις συμπαραφέρεσθαι. μίαν δὲ αὖ τὴν ἐκκλησίαν ἀποφαί
νουσι τὴν ἐνέργειαν· ἢ ὑπόστασις, δύο πάντως ἢ καὶ πλείονων, ἀνὰ
μέρος τε καὶ ἀναγκαίως μᾶλλον ἔφεστηκότων, ἐφίστασθαι φάσι.
οἱ ποίνυν ὡς λέλεκται φύσεις δύο χριστὸν εἶναι διατέμνοντες,
μίαν ὑπόστασιν ὡς ἔπος εἰπεῖν, δογματίζουσι τὴν ἐνέργειαν· ἀπολι
ναρίου δὲ καὶ θεμίστιος καὶ εὐτυχοῦς καὶ σεβήρου, καὶ οἱ τῆς συμμορίας
αὐτῆς μισοῦντες ἀποκαλούμενοι, τὰς ἐν χριστῷ δύο φύσεις συγχέ
οντες τε καὶ συναναλίσκοντες, μίαν αὐτοῦ πεφυρμένην καὶ φασιν
τὴν θεανδρικὴν φύσιν προσβάλλοι· μίαν δὲ αὖ τοῦ θεανδρικοῦ καὶ
ἐνέργειαν· καὶ ταῦτα μὲν οὗτοι· ἡμᾶς δὲ τὰ καθ' ἕκαστα θεωρη
θέντα διαιρέσεως τε καὶ συναιρέσεως κίνδυνον ἀποκλίνον
τες, καὶ οἱονεὶ βασιλικὴν διανύοντες πλίνθον, δύο μὲν τὰς φύ
σεις καὶ τὰς τούτων ἰσαρίθμους φυσικὰς ἐνεργείας ὁμολογοῦ
μεν, εἰς μίαν δὲ ἀμφοτέρωθεν συνηρτημένας ὑπόστασιν· καὶ τὰ ἐκά
τερα τῷ κοινῷ, συναφθέντα ἴδιώματα· οὐχ ὡς ἑτέρᾳ
παρὰ τὰς φύσεις τοῦ προσώπου τυγχάνοντας· ἀλλ' ἐν τῇ τοῦ λό
γου ὑποστάσει, τὴν ἀνθρωπίνην ὅλην διαπλασθεῖσαν φύ
σιν, καὶ παὐτὴν ὡς ἀνείλικτον ἐνεργοῦσαν μεθ' οὗ ἦν τὸ
καθ' ὑπόστασιν λόγου, δικαιοῦμεν ἁμαρτίαν· ὡς περ καὶ τοῦ λό
γου τὴν θεϊκὴν ἐνεργοῦντος τὰ τοῦ ἰδίου, μεθ' ἧς ἀπείληπται
φύσεως· οὕτω τε δὴ καὶ ἑνώσεως πιστοῦντες, φυλαχθήσεσθαι τὸ
καθ' ὑπόστασιν ἀκαίρετον λέγοντες ἑνεργοῦν ἑκατέραν μορφὴν μετὰ τῆς
θατέρου κοινωνίας, ὅπερ ἴδιον ἔσχηκε· τοῦ μὲν λόγου καὶ
τελουμένου, τοῦτο ὅπερ ἐστὶ τοῦ λόγου· τοῦ δὲ σώματος
ἐκτελοῦντος, ὅπερ ἐστὶ τοῦ σώματος· ἂν μὲν γὰρ ἄχρι νοὸς ὁ
μισούσιος εἴπῃ, ταῦτα καταγράφοιτο εἰκῇ· διὰ δὲ τῆς
ἀπείρου μορφῆς, ἂν μὴ προσάληφεν ἐξ ἡμῶν ὡς ὁμοούσιος ἡμῖν,
ταῦτα ἂν γράφοιτο ἀπείρως· ἄλλως γὰρ ψιλὸς ἂν εἴη·
ὡς ἀνθρώπου πάσας θ̄ε̄· καὶ γάρ φησιν ἐν τοῖς θησαυροῖς ὅ

θέτηου σύμβολον· κ τ̄ ἐν τῇ θεοφυλάκτου πόλει κ βασιλίδι πόλ
τ̄ ἑκατὸν πεντήκοντα, κ τ̄ τῆς μακεδονίας πρωτευούσης
γνώμης, ἄμεμπτος κ πλεῖστης· κ μάρκου τοῦ ἀποστόλου, ζωηθροις
μάρτυρα πρῶτον· οἱ καὶ συμπροίκαι τοῦ ἁγίου τ̄ς, τὸ λεχθὲν μάρκῳ
σεβάσμιον ἐφέρμιλιώθοαν σύμβολον. τὰ περὶ τοῦ ἁγίου τ̄ς ὅτι
θ̄ς βεβαιώσαντες, διὰ ὧν ἀνέπλωξαν κτύπον· κ τ̄ ἐν ἐφέσῳ
σωφρονεστάτῳ πρόεδρον. ὃς ὃν ἦρχον κελεστῖνος κ κύριλλ· οἷς
τῷδε ἀποτίχω κ ἀδιαιρέτως θεῷ ἅμα, τὸν διαιρετὴν νεφόμενον
σὺν τῇ αὐτοῦ βεβήλῳ κ κακοδόξῳ δόξῃ καταικρίναν· πρὸς
τούτοις ἐπὶ πλεῖστον ἀπολαύομεθα τ̄ ὅλων σφραγῖδα κ κύρωσιν, τ̄
ἅμα ἐν χαλκηδόνι σύνοδον τ̄ ὁξακοσίων τεσσάκοντα, κ ἀμφοτέρων
καὶ πλήθει τε τιμιωτέρων πρεσβ̄ν· ὧν τῆς θ̄ε βοᾷ τῇ μεγάλῃ γι, διόσκορος
κ βὺτυχὴς σὺν ἐπλήγησαν· κ τῇ τῆς διαβεβώσεως καρᾷ τ̄ ἱεροσολύ
μων σὺν ἀσπετιμήθησαν· δεχόμεθα δὲ κ τ̄ ἐν χαλκηδόνι ἰουβενάλιον
τοῦ τῆς θ̄ε λήξεως, ἐν τῇ λεχθέντι θεοφυλάκτου κ πανδιδάκ
τωνι πόλει κεκροτημένων σύνοδον, καθ' ὧν μελχίου κ διοσκόρου
κ βλαμμύου τ̄ θεομάχων· ἀνατροπῇ δὲ τ̄ κ τῶν δεκαδύο κεφα
λαί, τοῦ πανθρήνου χριμάλλου θεοδώρου τ̄ πεποιημένων· κ ἀνα
ρεσθ τῆς λεγομένης ἴβα γεγραφθαι πρὸς μάρι τ̄ πέρσων ἐπιφολῆς·
ταύτας δὴ τὰς οἰκουμενικὰς κ θεολέκτους συνόδους, οἷον τινας
κλήρους ὁσίους τοῖς τῆς ἁγίας τριάδος οἰκονόμοις καθαπερ
νοητοῖς μαργαρίταις τ̄, τὰ παρ' ὧν τ̄ θησαυριζόμενα δόγματα· κ ὅσα π̄
ἀπεβάλοντο κ ἀνεθεμάτισαν, ἀνεθεματίζομεν κ ἀπεβαλόμεθα·
κ ὅσα ἐδόξαντο, δεχόμεθα κ πράττομεν κ γραφόμεθα· ἀναθεμα
τίζομεν ἅπασαν αἵρεσιν ἀπὸ σίμωνος σάχα κ νῦν, τὴν κλησίαν τοῦ
θ̄υ παραφθείρασαν, κ τὴν τ̄ πεθόντων εἰρήνην τεχνόμενοι ὅλῃ
πέρι σχίσασαν· πρὸς τούτοις ἅπασιν ἀναθεματίζομεν κ ἀποβα
λόμεθα, τοὺς τ̄ καινὰν κ νέαν δογμῶν αἵρεσι ἀρχηγοὺς κ αὐτὴν τὴν πλάνην·
φαμὲν δὴ τὸ δῶρον, τ̄ τῆς φθορᾶς μεμνημένον ὠθίσκου π̄· σύμβολον
τ̄ τῆς θεοφυλάκτου κ̄ τ̄ αὐτῆς κ βασιλίδος πόλεως γενόμενον
πρόεδρον· τὸν τούτου ὁμόφρονα, κ ὁμότροπον τ̄ ἀσεβοῦς· ἔτι δὲ καὶ
ὁμώνυμον τὸν τῆς πρεσβυτεράς ῥώμης πάπαν γενόμενον· τ̄ καὶ τοῖς
πᾶσι τούτοις, συναναιρετέον κ συνόδρομον, κ βεβαιωτ
τῆς αἱρέσεως· κ κῦρον τὸν τῆς ἀλεξανδρείας ὠθίσκον πάπαν τοῦ·
ὃ μεθ' πύρρον· παῦλον πέτρον, τὸς τῆς βασιλίδος ταύτης

πόλεις προεσφρόσαν τῷ· ἢ πρὸς τοὺς τοῖς μακαρίοις, τοὺς τῆς ἀνωτάτω ἐχε-
νόμενον ὠφέλιμον· φέρε δὴ καὶ τοῦ αὐτοῦ μαθητοῦ, ὃς τὸ ἄφρονα
πολυχρόνιον, ἢ πάντας τοὺς φρονοῦντας ἢ μέλλοντας φρονεῖν, ὠνήσ-
λησαι ἢ μίαν ὡδὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ οἰκονομίαν ἐνέργειαν· τούτων δὲ
τοὺς ἁπάντων, ὑπότε τῆς αὐτῆς καὶ οἰκουμενικῆς ἔκτης σωνόδου
διαστοιχούντων. Σημεῖον ὡς τελεσθέντων πάντων ἐπρόκειτο
περὶ τῆς πίστιν περιέργάζεσθαι, ἢ καινοτέρου δόγματος σφῶν ἁρμό-
σαι χαρίσασθαι· ἢ ὅλως περὶ ἑνὸς σφήμασος καὶ μιᾶς ἐνεργείας,
διδασκαλίαν ἐμφασιν ἢ λόγου ἀνακινεῖν· ἅπαντες γὰρ οἱ ἱεροὶ
καὶ ἅγιοι πατέρες, τοῖς φύσεσι τὰ σφήματα καὶ τὰς ἐνεργείας διδάσ-
κουσιν ἕπεσθαι· καὶ ὡς περὶ δύο φύσεις ὡδὶ χῶ πεπιστεύκαμεν, οὗ τῶν
δύο φύσεων καὶ σφήσεις ἢ τοι σφήματα, καὶ δύο φύσεσι καὶ ἐνεργεῖν
δοξάζομεν. Ταῦτα τῆς ἁγίας ὁμολογίας τὰ δόγματα. Ταῦ-
τα τῆς διαφθορικῆς τε καὶ ἀποφολικῆς φωνῆς τὰ κηρύγματα. Ταῦτα τῶν
ἁγίων συνόδων καὶ τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων πλωάτων, τὰ δόγματα. Ταῦ-
τα πέτρος ἢ πέτρα τῆς πίστεως ἢ κορυφὴ τῶν ἀποστόλων, ἀνόθευτα
παρεφύλαξεν· ἐν ταύτῃ τῇ πίστει, καὶ ζῶμεν καὶ κοιμησόμεθα· καὶ τῷ
ἐμφανισθέντι ἀνθρώπῳ θεῷ, ἐμφανισθέντι ἀνθρώπῳ θεῷ ἐλπίζομεν. Ταύτην ἐκ
δὴ μεθ' ἁγίων ἐντολῶν θέλομεν θαι, καὶ τῷ τοῦ χῶ παρεῖναι θαρρήσαντι·
ὧδε ταύτην τὴν ἅπαντας ὁμολογίαν προτρέπομεν· καὶ συλλαβόντι
ἡμῖν τῷ θεῷ προσκαλούμεθα· ἐπόρευσο ὑπὲρ ἡμῶν τῆς βασιλείας
ἑτοίμως σκηρύττοντος· καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἁρμονίας, ἣν πάνδη-
μον ἑορτὴν διαγαγόμεθα· ὑπότε γὰρ φιλοχρίστων δι' χόνοι αι,
νοῦς ὅλον οἱ ἀνθρώπινος· τὰ τῆς αἱρετικῆς σωσεπείβουσαι
σκάνδαλα· καὶ τὴν ἰδίαν αὐξίαν, ὑπὲρ τῆς ἀνεκομίσαντο· τοῖς αὐτοῦ
ἐκκλησίαις τοῦ χῦ μεσιτεύσαντος· αὐτός γάρ ἐστιν ἡ ἁρμονία ἡμῶν, ὁ
λύσας τοῦ φραγμοῦ τὸ μεσότοιχον· καὶ τὴν αὐτῶν χρόνων διεφθαρ-
μένας ἐνώσεις· εἷς κύριος· μία πίστις· ἓν βάπτισμα· καὶ μία σύνο-
δος θεοφόρων ἐκκλησιῶν· ἣ τῆς σωτηρίου φιλοχριστος σφοδρότητος, καὶ
τῆς ἁρπαζομένης σὺν ὀρέγεσθαι, ταύτης ἐχέφρων τῆς ὀρθοδόξου
πίστεως· οὐ γάρ ἐστι δίκαιος πίστεως σώζεσθαι· ἥδε τις ἀνθρω-
πίνοις μὴ προσώποις χαρίζεσθαι, ἢ ὁ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ζηλω-
τὴς καὶ ὀρθῶν δόκιμος, καὶ πάρεσμεν ἢ δι' ἐπιστολῆς παραλογίζε-
ται διαφθορεῖν· ἥμαν ὧδε ποῦ ἐστιν ἡ κλῆσις· ἢ καὶ μοναχικὸν
περιβέβληται σχῆμα, ἢ τῆς καθαιρέσεως ἀποφύσῃ ποινῆς· ἥδε

ἀνάξιοι τῆς τάξεως ἦτε, τί μᾶλλον ἂν ἔφθειρε τὸ πλῆθος τὴν τιμὴν ἢ τὴν ἐξουσίαν ἀφαίρεσιν· ἃ δὲ ἰδιώτου μοῖρα καθέστηκε, ταῦτα καὶ τῆς βασιλίδος ἡμῶν πόλεως ἅπαντες ἂν ὁμολογήσειαν τὴν πόλιν, ὑπὲρ οἰκείαν καὶ φύσει. καὶ πρὸς τούτοις ἅπασι, τὰ ἐκ τῆς φορβειᾶς καὶ τοὺς κείρεσθαι μὴ ἐκφεύξεται κόλασιν· προρρηθήτω.

Ἀντίγραφος φλαυσάκια δ΄

Ὅτε περὶ τῆς φιλοχείρου βασιλέως καὶ τινος, γνώμη μὴν πρὸς λέοντα τὸν φίλτατον καὶ μακαριώτατον πάντων τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης· φαλφοσά, διὰ τὴν ἐκ θεοῦ φαλεύτων σωσοδικαίαν, πορφυρογέννητος ἀλαθωνος, τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης· ἀνθηγραφή· Λέοντι τῷ φιλτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς ἀρχαίας καὶ περιδόξου πόλεως ῥώμης καὶ οἰκουμενικῷ πάπᾳ· ἀπολύομεν μὲν οἰδεκεβρείῳ ιτ΄. ἰνδικτιῶνος ι΄ης·

Τῆς τῶν ὅλων ἀκαταλήκτου βασιλείας τε καὶ μακαριότητος ὀφειλόμενοι, καὶ πρὸς τὴν πάντων ἡμῶν εὐσέβειαν, τὸν φιλθεοσεβῆ σκοπὸν καὶ διθυθιώντες, ἐκάναδιαμελετῶμεν καὶ πράττομεν, ὅσα τῷ θεῷ δοξομένου τυγχεῖν ὑποτίθεται· τὴν ὅλων ὁ κς΄ ἐνθάμβλοις ἐπηγάλατο· μακάριοι οἱ ἄφρωποι οἱ, ὅτι αὐτοὶ καὶ οἱ φῶ κληθήσονται· ταύτης δὴ τῆς ἐπομβολὶ τῆς καὶ πρὸς τὴν φάνην ἡμᾶς ἀναβιβαζούσης συμβάφαν, καὶ τῶν τῆς εὐθεσίας χαιζομένης ἐνθένδε ἂν τὸ ζηνέσθαι βουλόμενοι, καὶ τὸν περὶ σφέλαντα ἡμᾶς χν΄ αὐτὸν ἐκμιμούμενοι, καὶ τὸ πᾶν ἐν ἑαυτῷ τῷ φῶ καταλλάξαντα, πρὸς ἀρλίνλιν τε καὶ ὁμόνοιαν, τὴν ἡμετέραν φιλόχειρον πολιτάρλ, ἄγειν σπουδαζόμεθα· ὄξυ μὲν τὰς δὲ τῆς τ΄ ἀμίωντοῦ θῦ ἐκκλησιῶν διαταξίας φροντίζομεν· καὶ τ΄ τῆς πίστεως ἕνωσιν, διαπαντὸς ἐμπορβλέεσθαι προνοούμεθα· λίαν τοίνυν καὶ σὺν τῷ θ΄ ἐχαλεπαίνομεν· καὶ τοὶ ποὺν ἀκέφεφόμεν τὴν τοσαύτην τῶν χρόνων δαλφασιν σωσαχιαλοσσοδον· ὥστε καὶ τοὺς ἀπίφους τοὺς φιλοχείρους ἐωσγλῶν· καὶ ὀλίφροσύνως ἡγᾶσθαι, τὴν τ΄ χειστιανῶν φῦ ἀλλήλους ἀπέχεσθαι· τ΄ πῦ ἐκ ἄνωθεν γὰρ ἀφεὶν τὸ ἀντιπαραλλαξιν, καὶ τ΄ ἀλλήλων τὰ ἐγκλώστας ἡκονημένως ξιφῶ ταῖς δεξιφημίαις ὀξυπλίζον· καὶ τ΄ πῦ φιλονεικίαις ἐσυγκαστε δίχαλζον· ταῦτα μὲν πρὸ τ΄ ἡμετέρων χρόνων ἀρξάμενα καὶ ἐς τοσοῦτον κακῶν ἐλάσαντα τ΄;

ὡς τε κ(αὶ) τὸ παλαιὸν ἐκκλησιάσειν ἐν οἴκῳ, φησὶν ὁ μέγας Παῦλος ἐκκλησίαν. μὴ φήσομεν ὁ χαλεπώτερον. κ(αὶ) παροικίζον μᾶλλον. παροικίζον δ' ἐστὶ κ(αὶ) πλανᾶσθαι. δικαίως τοίνυν τὸ σεμνὸν ἔχοι ἂν νόσον τὰς ἀκκλησίας τοῦ θ(εο)ῦ θεραπεύσαι διερμηνεύω, ἢ μᾶλλον τοὺς τοῦ θ(εο)ῦ μὲν ἱερεῖς κ(αὶ) θεραπόντας τ(οῦ) θ(εο)ῦ τοιούτων θεραπευτὰς ἢ δι' ὧν τὰς ἀκκλησίας προτρεπόμεθα. πολλαχοῦ γὰρ αἱ ἀκκλησίαι ταῖς ἀκκλησίαις λοιδορίαις διῃρέσεων, ὡδὶ κινδυνεύουσι σύνοσον. ἀλλ' οὐχ ἕτερος ἐδὲ ἐξελὼν τὴν ὀρθοδοξίαν τὴν ἰάσιν, εἰ μὴ τοὺς τῶν θεοσεβῶν κ(αὶ) φιλοχρίστων βασιλέων προσκλήσεσι. ταῖς τῶν θεοφόρων ἱερέων συνόδοις εἰσὶ τε κ(αὶ) συνελθόσεσι. διὸ δὴ τὴν μὲν τοῦ ἁγίου πνεύματος κακοήθειαν διώσεσθαι ἢ μὴ κερδῶν, τὴν λοιπὴν δὲ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπέχοντας, προτρέψασθαι. τοὺς μὲν οὖν ἅπαξ τὰς προέδρους διηνορθῶσθαι, τοὺς δὲ ὑπὸ τούτοις ἑκάστους τοσοῦτον τοὺς ἱερεῖς συγκαλέσαντας, πάντας ὁμοῦ κ(αὶ) τὴν θεοφύλακτον ἢ μᾶλλον κ(αὶ) βασιλίδα, σωφρονίσασθαι πόλιν. ὥστε τοὺς μὲν σπουδαίους ἀσκανδαλίζοντος μέλος, τοὺς δὲ λοιποὺς τρέσαντας ἐκτείνειν, ἵνα καὶ μὴ βούλῃ μᾶλλον τὸ θεραπεύεσθαι δέχεσθαι. τοὺς μὲν οὖν ἅπαν καταρρῶσαι σωτῆρος χ(ριστο)ῦ, τοὺς τῆς θ(εο)σεβείας δόγματός τε κ(αὶ) πλάσματος. συμφέρει γὰρ διαφθείρεσθαι, ἵνα σῶμα λοιπὸν ἀπόληται, κ(αὶ) σωθῶσι τῆς ἐκκλησίας ὅλης τὸ πλήρωμα. κ(αὶ) δὴ κ(αὶ) τὴν ἡμετέραν πρόσκλησίν τε κ(αὶ) πρόσταξιν, τῶν τε θ(εο)σεβῶς τῆς ὑμετέρας μακαριότητος, τῶν τε σὺν φρόνησιν αὐτῇ μεταύτην ἅμα τῶν περὶ αὐτὸν κ(αὶ) οἱ πανταχοῦ ὅσοι τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, τὴν ἡμετέραν σὺν ἐλθόντων τε κ(αὶ) σὺν εὐδοκησάντων φιλοθέῳ μεγαλειότητι, τὸν πεισθέντες διὰ μακρῶν λόγον. αὐτίκα μοὶ πρὸς τὸ ἡμέτερον κράτος τοὺς ἐν ἁγίοις πατέρας ἀναφορὰν, οἳ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπέχοντες προκομισάντες, Φαμεῖδιν ἐπίσκοπον βοσπορίου, Ἰωάννην κ(αὶ) Ἰωάννην, οἰκουμενικοὺς ἀρχιεπισκόπους. Θεόδωρον κ(αὶ) μεσόριος, οἰθεοφιλέστατον πρεσβύτερον. κ(αὶ) Ἰωάννην ὀθεοφιλέστατον διάκονον. κ(αὶ) καισαρείας ὀθλαβεστάτους ὑποδιάκονους. κ(αὶ) θεόδωρος ὀθεοφιλέστατος πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας ῥαβέννης κ(αὶ) οἱ σὺν αὐτοῖς, τὴν ἡμετέραν μᾶλλον ταύτην ἀνέπτυξαν. λιτὰς ἐπήκοον πάντων ἀναγνωσθῆναι κελεύσαντες, τῆς ὑμῶν γλοῖς τε κ(αὶ) ἀνοσιουργοῦ πίστεως ἐν αὐτῇ τὸν χαρακτῆρα καταπτύσαι. τάς τε βλασφημικάς τε κ(αὶ) ἀποστολικὰς φωνὰς ἀνα

κρίναντες, τάτε παράτ᾽ ἀμώντε κ᾽ οἰκουμενικ᾽ συνόδων, συγκροτη
θέντατο κ᾽ ὅεθατέν ταὐταὐτην συγκρούσαντες, κ᾽ ἁς περ ἔφερε χρή
σθε. τοῖς πεῖ χοῖς παραβαλόντες συγγράμμασι, κ᾽ μηδὲν θύρη κότες
ἀσυμφωνον, ἀ παρεχάραξον τὴς ἀληθοῖς ὁμολογίας ἐν αὐτῇ τ᾽ λό
γον κατενοήσαμεν. κ᾽ ὡς πρ᾽ αὐτὸν τὸν ὄξ ἀρχοντα τοῦ ἀποστολικοῦ χο
ροῦ τὸν πρωτόθρονον πέτρον, τοῖς νοη τοῖς κατενοήσαμένοις,
τὸ τὴς οἰκουμενικ᾽ ὅλης θεολογοῦντα μυστήριον. κ᾽ δι᾽ αὐτ᾽ γραμμᾶ
τῷ χῷ προσφθεγγόμενον, σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ θυ τοῦ ζῶντος σ
αὐτὸν γὰρ ὅλον χν ἡμῖν, τὸ ἱερὸν αὐτοῦ γράμμα τῶν λόγων δε
δήλωκεν. ὅπερ ἅπαντες ἀποστασίως τε καὶ εἰρηνικῶς ἐδοξάσα
μεθα. κ᾽ ὅτι ον αὐτὸν πέτρον ταῖς τὴς ψυχῆς αἰκάλαις ὑπεδε
ξάμεθα. μόνος γ᾽ οὐ σωῖς ὑπεσύρθη μακαρίσμος ὁ μὴ μακαρίσμος,
ἀπεφάνθη. ὅς τῶν ἀντιοχέων προήδρευε. κ᾽ τοῦ μεγάλου
γοῦ τοῦ χῦ, τεν ἀντίσας ἑαυτὸν ὑποξήγαγε. τῆς γ᾽ ἱερᾶς
χῆς ὅλης μύρεως ἀπεσκίρτησε. μηδὲ γὰρ ὅλως σωθέσθαι τοῖς
πανιέροις ἀγαθωνος κατένθυσε γράμμασιν. ὡς περαν᾽ κ᾽
κατ᾽ αὐτοῦ τοῦ κορυφαίου πέτρου μαινόμενος. πολλὴ μὲν οὖν
ἡ παραίνεσις. πολλὴ γ᾽ κ᾽ ἡ παράκλησις αὐτῷ προσεφέρετο. πολ
λῆς γὰρ ὠφελείας ὁδὸν ὑπεδέξαμεν. τί μὴν οὖν οὐ λέγοντες
τί γ᾽ οὐ περιεργαζόμενοι, τ᾽ ὅσα μᾶλλα μὴν τοῦ ἱερατικοῦ συλ
λόγου χωρίζουσι. διεστοῦμθα γὰρ αὐτῷ. πῶς γὰρ ὄχι. κ᾽ τοῖς
οἰκτιρμοῖς, τὸ ἀσυλλόγιστον ἐπαφαστόμεθα διαστολῆς
τοῦ χῦ φθόγγος. ἀλλ᾽ ὁ γὰρ πόρρωθεν ἐγρήγορεν αὐτῷ. κ᾽ τὸ τὴς ἀνα
σχυντίας ἐνεδύσατο πρόσωπον. κ᾽ σοὶ τὴν παράκλησιν, κ᾽ τ᾽
θεοσέβειαν ἀπεκρούσατο. οὐ γὰρ σωῆκε τοῦσωίζειν. κ᾽ λόγον
ὅσον ἐβούλετο. κ᾽ τί μὴν κωλύομεν τ᾽ περὶ τοῦ τοῦ ὄξ ἡμῶν,
περὶ ὧν διηγήσατο λεπτομερέστερον τ᾽ πε πραγμάτων ἡδύναμε.
δι᾽ ὧν φαλέντων ὑμῖν τ᾽ κινηθέντων ἅπάντων, τ᾽ φόβον σιν ἀνι
χνεύετε. ἐπεὶ οὕτως ἐσκληραυε κ᾽ νοῦν οἰκουμενικοῦ τ᾽ πρα
χηλον ἀνετάσατο, κ᾽ τὸ πρόσωπον ἀπεκάλυψε, τοῦτε ὦ τοῦ
μὴ ἀκούειν ἐβάρυνε, καὶ τὴν καρδίαν ἔταξεν ἀπαφῆ τοῦ μὴ
φοβεῖσθαι τοῦ νόμου, νόμος γὰρ ἐκ σιὼν ἐκπορεύσεται, τῆς ἀπο
στολικῆς ἀκροωρείας τοῦ δόγματος, διὰ τοι ταῦτα ἡμεῖς τε κ᾽
οἰκουμενικὴ σύνοδος, τὸν αὐτὸν φρενοβλαβῆ μακαρίζομεν ζῶν
τοῖς αὐτῶ συναιρέταις, τοῦ μὴ ἱερατικοῦ σχίσματος ἀπεχόμενον.

κοινὴ ὁ πάντες διὰ γράφου δεήσεως ἡμετέραν παλίμνηστε
τλοσαν, πρὸς ἡμετέραν τούτους παραιτήσηται μακαριότητα. τοῦ
τοδὴ κἀγὼ πεπράχαμεν, κἀπρὸς ὑμᾶς ἐκάνους ἐφάλκαμεν· τὴν ὑμετέ
ραν περιχαρῆ κείσεσθαι τὸ παῦ περὶ αὐτῶν ἐπιτρέψαντες. θᾶον ὁ κύριος
μὸν ὄρον ἅμα σὺν ὁδὸς ὀξεφώνησεν, ὧν κἀγὼ συμπεγράφαμεν·
κἀδίδοσεροῶν ἅμα ἰδίκτων, τοῦτον ἐπεκωφώσαμεν· προτρέ
ψαντες ἅπαντα τὸν φιλόχειφον ἅμα λαὸν, τὴν εὐθὺ τοῖς ἄγγε
γραμμένη πίστεσιν ἕπεσθαι, κἀμηδὲν ὑποπαλπὸν ἐφευρίσκειν
αἱρεσιοῦργημα. κἀδόξαν τῶν ποιούντων δεδοξασμένα θεῷ, ὧν
παρ' ὑμῖν ἡμῖν πίστιν ἀπαρεγγράπτου διασώσαντι· πᾶς γὰρ ὃς
ἔμελλεν, ἐν ἧ πέπαυται ἐκκλησία ἀνέθεμελίωσε. κἀπύλας
ᾅδου ταῖς αἱρετικαῖς ἐνεδρεύσεσι, μὴ καταισχύεσθαι προσ
γόρους· ὀξὺς ὡς πρόξουρανίων ἀντίδοων, τῆς ἀληθοῦς
ὁμολογίας ὁλόγος ἀνέλαμψε, κἀτὰς ἀμφιβόλους τῶν φιλοχείφωνε
φώνησε. κἀτὴν ὀρθοδοξίαν κατεστήμωσεν, ἀνεζωπύρησε·
ταῦτα κἀγὼ σκοπῶν, θεῷ σὺν νοΐσαντος διηνύσαμεν· κἀδέσμιαν
πάντως τὰ τοῦ χριστοῦ πρόβατα σὺν ἠλαύσαμεν· ὃς ἐπέστησεν οὕτω
τοῖς μαθηταῖς κἀπὸ τοῦ στόματος ποιμένων ὀξὺ παστώμενα, κἀδιὰ
τοῦτο τοῖς λύκοις ἀλώσιμα· ἔνι ὁ καὶ μόνῳ ποιμένι τῶν κο
λῶν ποιμαινόμενα· ὧν κἀμὲ σὺν ἐπάλθητο·
σκοῦ ὧν ἀνδρείου κἰσχύος, κἀτὴν τοῦ λόγου ῥομφαίαν πυρί
ζουσαν· κἀφλογίλω ταύτην παραλθηξον· κἀτὴν ἕδραιος,
τὴς θεοσεβείας ὑπὲρ μαχόμενος· κἀπαῦσον αἱρετικὴν ἀκοὴν
κἀφθόγγοιν ἐκτεμεῖν προφυμήθητι· καθὰ κἀπέτρος τὸ πρό
τερον τὸ τῆς ἰουδαϊκῆς ἀκροάσεως ἀμαθητήριον, τὴν μαχαί
ραν παπάλξας ἀφέλετο· τὴν νομικὴν τε κἀνδρωποδώδους
σωμογωγίας, προδιαφαλφωνῆσαν κἀφθόσιν· ἀναλτήνον τὴν ἀξί
νην τοῦ πρός, κἀπὸν δένδρον ἐκφύον καρπὸν αἱρέσεως, ἢ καυτηρι
σεσι μεταφύτευσον, ἢ κανονικαῖς ὠθητικαῖς ἐκκοπον, καὶ
ἀφεστὸ πῦρ τῆς μελλούσης γεέννης παραπεμψον· ἵνα πάντοθεν
πίστιν λυμαινομένων ἐκτεμνομένων, ἐρρωμένον ᾖ κἀὅλο
κλήρου τῆς ἐκκλησίας τὸ σῶμα, τὴν φρίνητοῦ πρός σου φιλουμένου
τε κἀσωφρονολογούμενον· ὡς ἀκλονήτου μενούσης, κλονήτων
μὴν τῶν δυσμενῶν ἡ φασις ἐκ ἀντιφάσεως· ἐρῴδεται ὁ τὴν πέτρα
τῆς πίστεως, ὀθρόνος τῆς ἐκκλησίας ὁ μακάριος· ἰφεώδης ὁ πρὸς

τὸ σύμφερον τοῦ ὑμετέρου κράτους, τὰ βουλεύματα ἡμῶν
τῆς ὅλης τῆς πολιτείας καὶ κατάστασις, συμμαχίαν τὴν
μεγίστην τῆς πίστεως· προτρέπομαι δὲ ἡμᾶς ὑμέτερον πανίερον κε
φαλὴν, ὑπὲρ θέσεως ἁπάντων, τὸν παρ' ὑμῶν τῆς οἰκουμένης
ἀποκείμενον· ἐφ' ᾧ τοῦτον καὶ τὰ τῆδε πάντα λίθα καὶ θεοφύλακτον
ἡμῖν διάγειν πόλιν· καὶ ἐν τοῖς ἀνακύπτουσιν ἅπασι δογμάτων τε
καὶ νικοῖς, καὶ ἁπλῶς ἐκκλησιαστικοῖς ἅπασι πράγμασι, τὸ τῆς
ὑμετέρας ἁγιωσύνης ὀξὺ καὶ νικᾶν πρόσωπον· ἔρρωσο ὦ κε
μακαριώτατε· καὶ ὑπερεύχεσθαι τοῦ ὑμετέρου κράτους σωτόνω
τρον διαπαντὸς· Ἐν ὑπογραφῇ τοῦ θεοσεβεστάτου βασιλέως· ὁ θεὸς
σε περιφυλάξοι ὦδε πολλοὺς χρόνους ἁγιώτατε καὶ μακαριώτατε πάτερ·
Ἀντίγραφος ἐφ' ὧ σάκρου τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ φι
λοχρίστου βασιλέως κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν ἁγιώτατον
δον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ῥώμης· καὶ σταλεῖσα διὰ τῆς αὐτῆς
συνοδικῆς ἐπιστολῆς· Ἐν ὑπογραφῇ· Πάσαις ταῖς ἀπὸ τοῦ
ἁγίας συνόδοις ταῖς ἀνηκούσαις τῇ συνόδῳ τοῦ ἀποστολικοῦ θρό
Φανδρόσοφον ἡμῖν καὶ περίβλεπτος ὁ πανίερος σύλλογος, ὁ
ὑπὲρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνόδου θροισθεὶς τοῦ πνεύματος ἁγίου, καὶ τοῖς τῆς
ἀσεβούσης λόγοις ἐξωπλισθείς· οἷς τοὺς εὐσεβοῦντας τῆς πί
στεως ἐμαχέσασθε· ταύτης ἀρχὴν τῶν ἐφαρμόσης καὶ οἰκουμενικῆς
περιαρχὴν παραδοὺς ἔχοντες· ὧν καὶ συμφρονῆσαι ἐμάθετε, καὶ
συμπολεμεῖν ἐδιδάχθητε· καιρὸς γὰρ τῶν πανταχῇ τῇ ὑμῶν
σοφίᾳ συνόδων· καλὸν μὲν γὰρ καὶ τὸ φρονεῖν πρὸς ἅπαν
τας, ἀλλ' ὅμως οὕτως πρὸς τὰ θεοσεβῆ· κρεῖττον δὲ τὸ πο
λεμεῖν, ὅτε τὸ φρονεῖν τὰ ὑπὲρ τῶν κακῶν συμφωνίαν ἐφαρ
ξεται· ἐμοὶ γὰρ δὴ καὶ ὄκτε ἔφασκεν· ὄχλος μοι βαλεῖν φρένην ὑπὲρ
τὰ μὴν, ἀλλὰ μάχαιραν· μαχαίρα ὁ λόγος τῆς πίστεως ἀμφι
τόμως παραίκαστα, διαιρῶν καὶ διακρίνων τὸν πιστὸν καὶ τὸν ἄπιστον·
ὃ μὲν πρὸς δόξαν θεοῦ συμβάλλοντα καὶ σύμβασιν· τῷ
θεῷ ὁ προσοικειῶν καὶ σωματίων, διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν εἰρήνης
καὶ ἁφαπτώσεως· οὐδὲν γὰρ διαφέρει πρὸς αὐτὸν ἁφὴ τῆς πίστεως
προσπελάσαν· οὐπερ. οὐμηρ, ἵνας οὐδὲν ἀστοῖς τέκνοις σωμα
πολίκτοισιν· ὦ ἀδελφοὶ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην δεσμούμενοι,
καὶ τὰς φιλίας λυόμενοι· οὐνομικῆς συζυγίας παιδαπεκῆς ὦ πά
θεσφαλτηι σωμαφα· καὶ τὴν θατέρου λύσιν, ἢ σχέσιν σωμαλο

γσαι· οὐδὲν γὰρ τούτων ἡμᾶς, θ᾽ φύσεως κτόλος ἐργάζεται. μό
νη ὁ πίστις ἡ πρὸς θν ἡ φάπτουσις· δι᾽ ὧν σωμπλοκῆς, ἀνεγνω νί
σθημεν τε ἡ ἀνεπλάσθημεν· ἡ τῆς πρὸς τὸν πλάστην οἰκεώ
σεως ἠξιώθημεν· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεγεν ὁ σωτ· ὄφιλῶν πρω λί
μφαι ὑπέρεμοί, ὁ κέται μου ἄξιος· ἡ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυ
ρὸν αὐτοῦ ἡ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, ὁ κέται μου ἄξιος· ἅπερ οὖν
οἱ τὴν θαρρηλικὴν τείχουσαν ἰσχὺν ἀπολύειν προαιρούμενοι, ἡ τῆς
ἀποστολικῆς ἱέρας ἀξίωμα κληρωσάμενοι, πάντα πρὸ
φρονοῦσι ἡ πάσχουσι, ἡ τὸν ἔσχατον εἰ τύχοι διαπρὸς τὴν
φιλίαν, φιλοῦσι καταλλαγῆναι φανέντα, τί δὲ καὶ ἡ παθεῖν
ἡ δρᾶσαι προθυμηθήσονται, ὅτε τὴν πίστιν πολεμουμένην κατίδοιεν,
διὰ ἧς ἡ πρὸς τὴν φιλίαν πορεύεται, ὅτε τὴν ἐκκλησίαν πορθουμένην
αἱρετικαῖς προσβολαῖς καὶ ποθοῦσιν· ὅτε τὰ ἀληθῆ τοῦ ψεύδη
βαλλομένην σωσαίθων· ἆρα τὸ πολεμεῖν ἡ διδάσκειν ἀφέντες,
τοῖς πολεμίοις καταλληθήσονται, καὶ τῆς θαρρηλικῆς σὺν τοληλί
σονται; ἡ πῶς ἂν θάθιον τοῦτο ἡ ἀπιστεώρητον οὐδαμῶς· οὐ καὶ ὧν ἀ
λαβόντες τὴν πανοπλίαν τοῦ πνς, τοῖς παρατεταγμένοις ἀνθοπλί
ζονται· τοῦτο δὴ τοῦτο, ἡ ὁ παν ἕκτος οὗτος ἐπεδέξατο σύλλογος·
ἡ τῆς θεοσεβοῦς ὑπερεμάχησε, διὰ ὧν τῷ κοινῷ πεπολεμάχησε, ἡ
τῆς αἱρετικῆς κατεπανδρᾶλαθη σεφάλαγος· ἀλλὰ τὴν μνήμην τῶν ἐπ
γθησομένων ὁ λόγος συσφίγγεται, ἡ προσωτέρω βαίνειν ἀναγκαί
ζεται· πρῶτα γὰρ πνευματικὴ ἡ αὐτοῦ τῶν ἡ ἐκφράσεις· ἄρεσι αἱρε
οἱ ἱέρεῖς μόνοι· ἡ ἀπιμοιφρίνης, ἐφ᾽ ὧν λαῷ προσεφώνη
σαν· ἀντὶ ὁ σίτου, ζιζάνια ταῖς ἐκκλησίαις ἡ καὶ ἀφύρας ἀντ᾽
ἀσταφυλῶν· τὸν οἶνον ἐμίξαν ὕδατι· τὸν πλησίον ἐποίησαν λιθοβο
λῆσαι θεραπεύσαντα· ὁ λύκος, ἀμνός· ἡ ὡς λύκος ὁ ἀμνὸς ὑπεκρίνετο·
τὸ φοῦδος, ἀλήθεια· ἡ ἡ ἀλήθεια φοῦδος παρελογίζετο· πέφυ
κε πάντα ταῖς ἐκκλησίαις τὰ πράγματα· ἐπὶ ὃ οὖν τοιοῦτον δι᾽
κάτο, ἡ τί θεσεβεῖς ἂν ἠσεβεῖ καὶ τερόν κτο, πρὸς τί μᾶλλον
πρέπον ἦν, δίκαιον ἦν προήχθημεν· ἡ τῶν μὲν σοφῶν ἡ τοιούτων γνώσεως, τὸ τῆς διανοίας ἀνεπίνοητον ἅμα· καὶ
κάθεν τ᾽ ἀπορεῖν ἡ λύσιν, συχνῆς προσβολῆς δεῖ τοῦ μέσου·
διὸ τῶν παραὼ τοῦ φωταγωγούμενοι πνι, τὰς τῆς ἐκκλησίας ὀφθαλ
μοὺς τοὺς ἱερέας φαμέν, πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας καταπόνησιν
συγκαλέσαι διεγνωκαμεν· τοσοῦτον γὰρ ὑπερεθλοῦμεν τῆς πίστεως,

ἢ πρὸς τὴν εὐσέβειαν σωζόμεθα, ἢ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐν πρώτοις
φροντίζομεν κατασκευῆς, ὥστε καὶ πολεμικοῖς μεθέλκυσμοις πρίφοι
χόμενοι, ἢ πολεμικοῖς βουλεύμασιν ἀνθελκόμενοι, τὴν πανέορτον
ταύτην σωναθροίζειν, ἀλλὰ καὶ μεμονωμένοι. ἵνα τῆς τε ἐκ
κλησιῶν διαφθορᾶς ἐκποδὼν ἐλαυνομένης, ὅτι τῆς φρονήσεως
μαθήσεται σοφώτερος· τὴν γὰρ φρόνησιν τῆς πίστεως, σωφρονοῦν
πιθανώτερον ἢ τὸ φιλόνεικον ἡμῖν ἅπαν ἐρωμαϊκὸν πολίτευμα. καὶ
δὴ τὸ παλαιὸν σεμνὸν ὄντως σωελέγησαν σώφρον. παρῆσαν γὰρ ἢ ὑμεῖς,
σὺν τοῖς οἰκουμενικοῖς ἀρχιποίμεσι. σωφρονολογοῦντες αὐτῷ, ἢ τῷ
πνὶ καὶ τῷ γράμματι· τά τε γὰρ παρὰ τῆς αὐτοῦ φαλεύτου μακαρι
ότητος, τά τε παρὰ τῆς ὄντως ἁγιότητος, ἐδοξάσαμεν γράμματα.
προεχειρίσθησαν. ἀνεγνώσθησαν· τὸν τῆς ἀληθείας λόγον διηθ
θρωσαν· ἢ τὸν τῆς ὀρθοδοξίου χαρακτῆρα διεζωγράφησαν· πόν
τον γὰρ ἐμφερῆ τε ἢ ἀπαράλλακτα· τοῖς σωοδικαῖς ἢ περὶ καὶ σε δι
δασκαλίαις ἀπεμιμήσαντο· οὐ γὰρ ἐμελήσαμεν· ἀλλ' ἐπιμελῶς
αὐτὰ σωεκφήναμεν· διὸ καὶ πάντες σεμφώνως ἢ γνώμη ἢ γλώ
ττη, τιμῶμεν, σωεπιφθόμεθα· τῇδε, σωσωμολογήσαμεν· ἢ ὡσ
αὐτοῦ τοῦ θεαστείου πέτρου φωνῶ, τὸν ἀμαθῶνος δέλτον ὑπὲρ μὴ
μαθήσεσθαι· οὐδὲ ἐφώνησε γὰρ οὐδέ, φησίν· οὐδὲ γὰρ τὸν
τῶν ἀπωλείᾳ, φησὶν ὁμόστιχος τῆς ἀπωλείας· ὅπερ τῆς ἀπιφθείας· καὶ
οὗτος τοῖς ἑαυτοῦ φοιτηταῖς σωσαπορρίπτεται, τοῦ ἀγγέλου πρε
σβεύοντος ἢ πανηγύρεως· οὐδὲ καίρως τῷ προφήτῃ σωπαλαμίζο
μεν, διότι καὶ σωμολογήσαμεν· πῶς δέ τε οὐκ ἐνδέξεται τοῦτο τῆς
ἐφωσύνης ὑμφώνιος, ὅ ἐως φόρος ὅπερ ὠὰ ἀναπτέρυγων, ἢ τῷ
φωτὶ τῆς ἀληθοδοξίας γνώσεως, τὸν τῆς πίστεως τῶν πεφυκότος δια
βάντων· ὅπερ τοῖς νεφέλαις τοῖς νοῦ φοῖς σου δόγμασι, τὸν τῆς
ἀληθείας ἥλιον πιθάνως φρόνον ἀναπτερούμενος· πῶς ἐδραπέτου
σας τοσούτων ἱερέων ἀγγελομίμητον σώματος· ἢ τὸ τῆς ἀπονοίας
πτερόν, προσβαθυτάτῳ τῶν ἐπιῤῥήσεως κατα πτώσιν· διὰ τί τῆς νω
θρᾶς τραπέζης ἀπηυτομόλησας, ἢ τὸν ἰουδαϊκὸν ἀποφασίσαν
τα ἐζήλωσας· πῶς δὲ οὐκ ἐδόξω παρακλησιν ἀδελφῶν, βασιλι
κὸν τὸ ἢ ἀποφολιακὸν συγκροτησάντων πανήγυριν· πῶς δ'
πελάσασα ὁ ἡγαπημένος τοὺς ἁγιῶντας, ἢ πρὸς μεθαμοιβὸν
προτρέποντας· καὶ, ὁπόσων δικαιώσατε; ἢ ἀποφρέφων δικαίω
φρέφει; διατί ἀπέφρενας ἀποφροφλιὸν ἀναιδῆ, ἢ κατεκρίθης

ἐν τῇ αἱρετικῇ προαιρέσει, καὶ ὅσοι ἠθέλησαν αὐθαιρέτως τοῦτο
ὑποστῆναι. πάντως ἠσχύνθησαν, ἐφ' οἷς κακῶς ἐδίδασκε ἐλεγχό-
μενος· εὐπαραπειθίας ὅλου καὶ τυφλώσεως. τοιοῦτον γὰρ εἶναι διδασκά-
λου τὸ κάτοπτρον. ἡμᾶς γάρ, τοὺς ἴχνη τοῦ σώματος ἐσμέν. ἡ δέ, τὰς βάσεις
τῆς ψυχῆς περιπλανᾶται παραφθέγγεται· τὸ κακῶς διδάσ-
κειν ἠσχύνετο· καὶ τὸ καλῶς μανθάνειν ἠσχύνετο· τοῦ
τοιούτου τῆς ἀνηκοΐας γινόμενος πρόεδρος, ὁ μακάριος ὁ
μακαρίσας καὶ οἱονεὶ αὐτῷ, τῆς τοῦ χῦ παιδείας ἀπορραγίσας
τήσαντες. ἥστινος οἰκουμενικῆς συνελθούσης καὶ πλήθω
κοινῇ, τῆς ἱερατικῆς ἀξίας ἐξώσθησαν· καὶ τῆ τοῦ
πονηροῦ παῤῥησίᾳ παρεπλήμφθησαν. ὅρον δὲ ἐσεπόμ-
καὶ σεβάσμιον, ἣ ἁγία σύνοδος ἐψεφίσατο· ταῖς τοῦ
ἁγίας συνόδοις καὶ τοῖς ἐκ κρίτοις πρᾶσι συμφώνον,
τὰ τεκμαιρόμενον· ὧν καὶ τὸ ἡμέτερον κράτος συνυπο-
γράψαι· καὶ δι' εὐσεβῶν ἡμῶν ἰδιοχείρων, τοῦτον ἐκύρωσε· διὸ
ταῖς θυγατρικαῖς καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἅπαν ἀφρίζωσε πλήρωμα·
τοῦ τοτε ἀραφοῖν οἱ τὸ σκάνδαλον τῆς συνθεμιμήνης αἱρε-
σεως τεκτονήσαντες· τοῦ τοτε ἐφοῖν οἱ τὴν πεπλασμένην
λαβόσαι, φθοδοδιδασκαλίαν ὑποθεσιν συνδυόμενοι· ἀφηρέθη
τὸ πρόσωπον τοῦ πεσθέντος· διηλέγχθη τὸ φενακιζο-
των τὰ πλάσματα· τὴν δορὰν ὁ λύκος ἀπενεφιάσατο,
ὁ λύκος γυμνὸς ἐκπομπεύεται· καὶ τοῦτο μᾶλλον φαινόμενος,
ὅπερ ἐκρύπτετο μὴ φαινόμενος· ἢ ὑποκείσεται κατακέκριται·
ἢ ἁλίσθη πολιτεύεται· τὸ φθοῦδος δοξάσθαι· ὅ ἀποροθέσπι-
ζοντων δογμάτων ἐκκέκοπται· ὅσιος ὁ λαὸς ὁ φιλόθεος,
ὡς μιᾶς ἀποθήκης τῆς χῦ ἐκκλησίας, ὡς κεκόσμηται· τὸ τῆς
ὀρθοδοξίας φῶς ἀναπέπαλκε· τὸ τῆς πλάνης σκότος καθε-
δέδυκεν· ἢ καὶ τῆ φθαρτῆ μεμιαμμένα· τὸ πνεῦμος ἡ σοφροσύνη.
τὸ σκυθρωπὸν εἰς χαρὰν· πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον μετατρέπει
κε· διὸ καὶ ἡμεῖς ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ πλήσης ἡ φρίνης αὐτοῦ
λαβόσαις χαίρειν συγχαίροντες, ἀποστολικῶς ὑμᾶς προσφθε
γόμεθα· χαίρετε· χαίρετε· καὶ πάλιν ἐρῶ χαίρετε· τελειοῦσθαι γὰρ
χαρὰν ἡμῖν ἡ πεῖρα ἐχαρίσατο· ἐῤῥωσθε πονηροῦ ἔρροι τῆς βλα-
βίας ὑπερεπαινοῦντες, καὶ τοῦ ἡμετέρου κράτους ὑπερθυμο-
ποιοῦντες· ἡ ὑπογραφή· + ΙΗΕ 51 +

Ἀντίγραφος ἀναφορᾶς, ἣν ἔθου παρὰ λέοντος τοῦ φιλοτάτου καὶ μακαριωτάτου πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης πρὸς κωνσταντῖνον τὸν εὐσεβέστατον καὶ φιλόχριστον βασιλέα. ὠδὴ κυρούσης καὶ ἀποδεχομένη τὰ ὑπὲρ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἕκτης συνόδου πραχθέντα τε καὶ ὁρισθέντα. καὶ ὠδὴ γραφή.

Τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ χριστοφιλεστάτῳ καὶ πάσης ἀρετῆς ἐραστῇ καὶ πρὸ παντὸς ἐπαινουμένῳ καὶ ποθουμένῳ καρποῦσθαι, τῷ οἰκείῳ θεοσωσμένῳ καὶ ἀγαπητῷ υἱῷ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, λέων ὠδὶ ὁσιώτατος δοῦλος τῶν δούλων τοῦ θεοῦ.

Τῶν θεοσεβῶν βασιλέων τῶν βασιλευόντων, οὗτινος συνήθεια ἐστὶν αὐτοῦ κοσμεῖσθαι βασιλέας, αὐτῶν μικροί τε καὶ μεγάλοι, ὀφείλομεν, τῷ οὕτως ἔχειν ἡμᾶς μεταφέροντι τὸν ἐπὶ γῆς βασιλέα, ὅπως τὸν οὐράνιον μᾶλλον φιλοτιμήσηται ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῦσαι. πλέον γάρ ἐστιν, ὅτι προσηλωμένοι τῷ θεῷ παρρησιάζεσθε, ὡς περ ὅτι κτίσαντι θεὸν ὑμῖν προσποιεῖσθαι τῆς βασιλείας. καὶ τοῦτο γὰρ κἀκεῖνο ὑμᾶς ὠφελεῖ. τὴν γὰρ δόξαν τοῦ πεποιηκότος ἀεὶ ποθοῦντες ἐπιτυγχάνετε, τὴν οἰκείαν θεοσέβειαν. ἢ γὰρ ὑμετέρα θεοσέβεια, καρποῦσθε ἐστὶν οἰκτιρμοῦ. ἣ δόξουσι, φύλαξ τῆς καθαιρέσεως. τοιγαροῦν ὁ σκάνης, ἡ βασιλικὴ διάνοια ὑμῖν θεῷ προσαρμόζεται. διὰ τοῦτο δέ, τὸ δικαίοις ἐν τοῖς ὑπηκόοις προσνέμεται. σκάνης ἡθῶν πρέπει, τοῖς πτωχοῖς βοηθεῖ. τοῦτο δέ, τοὺς ἀποπλανηθέντας ἐκ τῆς ἀληθοῦς ὁδοῦ διορθοῦται. οὐ γὰρ μικρά τις τῶν βασιλευόντων τυγχάνει φρονῆσις, τοῦ τὰ σφαλερὰ διορθοῦσθαι, ὡς περ καὶ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις σφριγᾷ. ἐπεὶ δὲ καὶ ὠδὶ

ἀδιακοσμήτως φέρηται, χαίρειν ἐποίησε· καὶ γὰρ ἐγράφη
περὶ οὗ φιλανθρώπως ἐτέθη βασιλέως· ἡ περὶ τῆς αὐτῆς ἀ
γγέλων ἐκκλησίας τῶν ὅλων διακόσμησις τῶν κόσμων, ἔσον τὰ φη
σὶ βασιλέως οἱ προφῆται σου· ὥσαύτως ὁ γράφας, πιὰ βα
σιλέως, κρίσιν ἁρπάσαι· ἐπιδὴ τὰ θεῖα τῶν ἀνθρώπων πίνω
πραγμάτων προτιμῶντες, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἀ
προσπαθῶς τοῖς βιωτικοῖς προκρίνοντες φρονήμασι, τῇ
ἑτέρων, ἢ περὶ ὅτι τὴν ὀρθὴν τοῦ θεοῦ κείσιν σεβάζεσθε, καὶ
καθαρὰ τὴν θεοπίαν καὶ ὅλοκαύτωμα ἐκκάιον θέλει
θυσίαν, ἐν τῷ βωμῷ τοῦ ὑμετέρου φήθησε σφραγίζεται
τὴν αὐτοῦ ἀορασίαν τῶν μαρχιδότητι· τοῦτο ἐνεργῶς λθ'
γεσθαι περὶ τῆς προθέσεως τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως,
λειφθεὶς καὶ τοῦ βασιλέως, τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος σύνερ
γούσης φαρρούμεν· διὸ καὶ μόνης, πάσαν πλάνην νε
νίκηται, καὶ ὀρθότητος τῆς ἀθλητικῆς καὶ ἀποστολικῆς πί
στεως σὺν τῷ σωδέσμῳ τῆς ἀγάπης, παρὰ
πᾶσι τοῖς προέδροις τοῦ χῦ ἐκκλησιῶν σὺν κράτει.
ἐκδιαρρήδην ἀληθείας τῆς τῶν ἀνθρώπων πίστεως διαλάμπει, εἴθω ὁ
μολογουμένως ἐδιετήρησε τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον, ὑπερε
ξέφ· διόπερ ἁμὴ τὸ ἄκαιρον τούτων, ὁ συμβασιλεὺς τῶν βασι
λευόντων ὑπὸ τοῦ δώσαμεν θεὸς, ἐφιλοτιμήσατο τοῖς ἑαυτοῦ
ἱερεῦσιν, ὧν δαμῶς βασιλικὴν θρόνα, τοῖς ἐσχάτοις ἑαυτῆς
δούλοις συμκατέβαινε καὶ πρὸς ὀλίγον, τοῦ βασιλικοῦ ὕλους
ἀξιαιρέτου τυγχάνοντος, ἑαυτὴν ἐπεπόθησεν αἰσθητὸν εἶναι
τοῦ ἱερέων καταλόγου, διὰ τὸν πρὸς θν ζῆλον· ὡς ποία
ἔνδοξος καὶ ὑπηλοτάτη καὶ ἀληθὴς ταπείνωσις, ἥτις διὰ τὸ λό
γος θν πόθον συγκαταβῶναι καὶ τηλίκοις· ποίνων τὶ πρὸ
λέλεπται ἀξιοχρέως τε σεβασμῶν καὶ τιμῆς τοιούτων τινῶν,
ἐπὶ μὴ τοίνυν εἶναι ὅθεν ὁ παρέχων τὰ ὧδίδοσιν, ταῦτα τὰ
πονήματα ἀξίως ἐμπρεθῆναι ἐν τῇ βασιλικῇ ὕλῃ καρδίᾳ.
σαυξήσῃ καὶ πληρώσῃ ἐν ὑμῖν τὸ φῶς τοῦ καθολικοῦ δόγμα
τος. ἵνα φωτίζωνται τῆς αἱρετικῆς φαυλότητος αἰσθόμενοι φθα
ρέντες καὶ τοῖς λησταῖς τούτου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, τῆς
μᾶς ὕλης τῆς ῥωμαίων ἐκκλησίας, τοὺς οἰκέτας τῆς ὑμετέ
ρας εὐσεβείας, θεόδωρον καὶ γεώργιον τοὺς πρεσβυτέρους,

καὶ τὸν διάκονον τὰ ἱερὰ τέκνα. καὶ καυσάντινον
τὸν ὑποδιάκονον καὶ ῥεΐωνα ἕνα τῆς φάλαγγος ἡλικιώτας, μετὰ
τούτων αὐτοῖς ἀποδημησάντων προσώπων. ἡ καὶ τοῦ προ-
γυμνασίου ἡμᾶς τῆς ἀποφολικῆς μνήμης ἀγαθωνος τοῦ
παπᾶ, καὶ τὴν ὁμόδουλον αὐτῶν ἕλπιδα, ἕνεκεν τούτων πίστεως
πράγματος. καὶ καθόσιν τῆς ὑπὸ δουλείαν ἀγόντων, διὰ τῆς ἐπαγγελίας δεκατίνες
τοῦ ἰουλίου μηνὸς, μετὰ φόβου καὶ ἀγρυπνίας τῆς ὑπὲρ φιλανθρωπίας,
ἅμα καὶ σωφροσύνης ὑποφαινούσης, μετὰ μεγάλης χαρᾶς
καὶ εὐφροσύνης αὐτῶν τῶν καὶ ἀγαλλιώμενοι, ἐδόξαμεν θα. καὶ
ὡς περὶ ἀπὸ τινων καὶ μετὰ τῶν λύπης, δεδικαίωμαι γὰρ ἡ-
μᾶς λιμένα σωτηρίας ἐλθόντες καὶ ἐν ἡσυχάσαντες, μεθ' ὧν ἀρξα-
μένα θα ἀφ', κε σῶσον τὸν χριστιανικῶν ταῦτα ἡμῶν βασιλέ,
καὶ ἐπάκουσον αὐτοῦ, ἐν ἧ ἀν ἡμέρα καὶ ἐσπάσω.
οὗ τινος διὰ τῆς θεοπνεύστου σοφίας καὶ παιδαγωγίας
οἰκουμένης, ἣν θ' ὑστέρησαν τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀποφολικῆς πρα-
δόσεως, ἀναλαβὼν πορφ. καὶ ἀξιον ὁ ὢν ἐπὶ τῶν προφήτησαν με-
γάλων καὶ λέγειν. κε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται
ὁ βασιλεύς. καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. τὴν
ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἔδωκας αὐτῷ. καὶ θέλη-
σιν τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. ὁ γὰρ βασιλεὺς
καθήμενος ἐπὶ θρόνου καθὼς ποτὲ σοφὸν τὸν σοφοὶ,
τῷ οἰκείῳ αὐτοῦ οἴκῳ πῶς διεσκέδασε πονηρόν. καὶ γὰρ
τοῖς μόχθοις τῆς ὑπὸ δουλείας τοῦ κῶσιν ἐφρόντισε τοσ,
τὸ πονηρὸν διεσκορπίσθη. ὅπερ ἦν τοῦ διαβόλου πονη-
ρεύεσθαι πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὸ ἀρεστὸν τῆς
θελήσεως ὅπερ ὁ χς πρὸς σεαυτὸν ἐνώπιόν σου ἔχοντες
σατο, τοῦτο ἐπὶ κράτη. τοῖς γὰρ ὧν σωσοδικὸν ἀναδρα-
μόντες καὶ ἐπὶ μεγάλῳ σπουδαιοτέρᾳ ἡμῶν, καὶ ἐκ τοῦ ἀπὸ τῆς ὑπο
μνήματων ἀπαλλαγῆσαν τες, τὰ αὐτὰ ἄπερ καὶ οἱ τοῦ αὐτο
φολικοῦ θρόνου λιμεναρχοῦντες ἐξημῶσαν. τοῖς σεμνῷ καὶ
σὺν ἐμπράφοις δύρομεν συμβάντα. καὶ γὰρ ἐπέγνωμεν
ὅτι ἡ ἁγία καὶ μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ ἐκ τῆς σώσοδος, ἥτο
καὶ δὲ θεῖα χάρις τοῦ βασιλικοῦ προστάγματος ἐναγχος ἐν τῇ
βασιλίδι σωσῶν ἐφοιάθη πόλει, τὰ αὐτὰ ἄπερ καὶ ἡ

οἰκουμενικὴ σύνοδος ἁγία καὶ ἀποστολικὴ τοῦτο φρόνῳ
συγκαμένη, ὥσπερ καὶ τῶν θεοφόρων ἡμῶν, σωτῆρος,
σέπτε καὶ ἐνθρόνου τοῦ ὑπερκλεοῦς τῆς ὀρθοδόξου πί-
στεως, καὶ τοῖς τῶν πρώτων κανόσι· καὶ ὁμολογουμένως ἅπασιν ἡμῖν,
τὸν εἶναι τῆς ἁγίας καὶ ἀψευδοῦς θεολόγου τὸν κν̄ ἡμῶν Ἰν̄
χν̄, ἐκ δύο καὶ ἐν δύο φύσεσιν· ἀσυγχύτως, ἀτρεπτως, ἀδι-
αιρέτως τε γνωριζόμενον· οὐδαμοῦ τῆς θεότητος ἀπὸ τῆς ἀνθρωπότητος
αὐτοῦ τούτου, συνιούσης τῆς ἰδιότητος μιᾶς καὶ ἁπάσης τῶν
εἰς αὐτῶν συνδραμούσης φύσεων· τὸν αὐτὸν τοῦτον παθεῖν
ἐνεργοῦντα οὐκ ἀνθρωπικῶς μόνης σαρκὸς πάθη· καὶ διὰ τοῦτο δύο
φύσεις καὶ θεότητα καὶ δύο φύσεις καὶ ἐνέργειας, ἐσχηκέναι ἀληθῶς
ἐκήρυξε· δι' ὧν καὶ ἐν δύο φύσεσιν αὐτοῦ πρωτοτύπως ἀληθῶς
ἀποδείκνυται, πρὸς αὐτῆς γνωσιν δηλονότι τῆς διαφορᾶς ὧν ἡ σύ-
φυσεως· ἃ δὴ καὶ ἐν αὐτῇ ἁδιαιρέτως καὶ ἀσυγχύτως συνέστη-
κε· δι' ἃ περ ἀληθῶς ἐδόξασε τοῦτον ἡ ἁγία καὶ ἀξιέπαινος
τον καὶ κεκηρυγμένων ἐκ τῶν συνόδων. ἥτις διὰ τῆς τοῦ
θεολογίας, τὴν ἀλήθειαν τῆς χριστιανικῆς ταύτης πίστε-
τοῖς πιστοῖς φανερώς, ἀπροσκόποις ποσὶ καταπολουθή-
σασαν, τῶν τε ἀποστολικῶν κηρυγμάτων· καὶ τοῖς ὅροις τῶν ἁγίων καὶ
οἰκουμενικῶν πέντε συνόδων, συναγομένη σαφῶς ἐν ἅπασι· καὶ τὰς
αὐτῶν περιπλατομένη κανόνας· καὶ μηδὲν προστιθοῦσαν, μη-
δὲ ὑποξαίρουσαν παραλλάττον τὴν ὀρθοδόξων πίστ· ἀλλὰ
τὴν βασιλικὴν καὶ θαυμασιωτέραν, δεξιωθεῖσα βασιλείαν,
ἐν αὐτοῖς καὶ δι' αὐτῆς, τὸ σχῆμα τῶν ἱερῶν δογμάτων καὶ ἡ δι-
δασκαλία τῆς καθολικῆς τοῦ χῦ ἐκκλησίας ἐκκρίτων πα-
τέρων, ἐφυλάχθη· ἔτι δὲ καὶ κανονικὰς θεσμοὺς προκομισθέ-
σῶν πρὸς οἰκοδομὴν πάντων· ἀλλὰ τοῦτο ὑπάρχει ἀληθῶς ἀ-
ξιον καὶ τῶν φώτων δάφεφον· ὅτι ἡ ἀλήθεια τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύ-
γματος, ἥτις καὶ τὸν αὐτοκράτορα εἰκὼν δεικνυσα φύσιν καταπλουτί-
καὶ καὶ καθαίρεσις ἥλιου, τὰς πάντων περιελεκάθηρε καρδί-
ὅπερ πάλιν ἔνθεν ἡ διδασκαλία πάντως τῆς θεοβάσκο
μίσουν ὀφειλομένου ὀφάλους, δι' ὧν ὡς αὐτοῖς
παρασχεθῆναι τῆς δικαίας οἰκονομίας τὸν κεφαλαίωσιν.

τοι μαρούσιωσ ωδικὴ ἀποφαλοφή, ἤ φωβασι λικοῦ διδα
σκάλου, καθάπερ τὴν τοῦ πρόδρομου φάσιν, ἅμα τοῖς
παλαιοῖς αἱρέσεσι, καὶ ἡ πλάνη τῆς καινῆς φωλότητος ὀξεκεντή
θη· καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ φθόγγου σὺν τῇ ἑαυτῶν βλασφημίᾳ,
ὀξωλίαθησαν· οἵτινες ἐπεχείρησαν φθορᾷ τὴ ἐφροσύλω,
σκηνῆσαι φαιδρὰν ἡμέραν καὶ μίαν σὺν ἐφήμοις, ὡς τῶν καθ'
ὑπόφασιν ἄναυλων δύο φύσεων, τοῦ κῦ καὶ θῦ ἰῦ χῦ. ὀξὼν
καὶ σὺν αἷς ἀδιαιρέτως καὶ ἀσυγχύτως συνέφηκε· τοῦτο δὲ
τοίνυν τῆς ὀρθῆς καὶ ἀποστολικῆς παραδόσεως τὸν τύπον,
ὅπτομηνιαίου μεθ' ἁλῶν ὅτις ἀποστολικῆς μυ
ήσεται πάσας, ἅμα τῇ τιμίᾳ σωτηρίᾳ ἐκήρυξε· καὶ τοῦ δὲ
τοῖς προλαβοῦσιν ἐγγράφοις, σὺν τῇ τῆς τιμίας ἀναφορᾶς
παμνῶ, τὴν ὑμετέραν βοσεβῆ διάθεσιν οἰκείων λογισμῶν
ἀνέπεμψεν· ἀποδεκνύων καὶ ὧν κυρῶν ταῖς τῶν ἁγίων,
καὶ ἐκκρίτων τῆς ἐκκλησίας δόξας καλῶν χρήσεσιν· ὃν
τινα καὶ τοῦ παρόντος κλήρου καὶ μεγάλης τοῦ κωνσταντίνου,
διὰ τῆς ὑμετέρας γνωμοδοσίας ἐδόξαζε· καὶ τὰ
σὺν αὐτὸν σὺν ὑμῖν πεφιλοτίμητο. ὥστε φιλικὴν δόξας
καλίαν, τοῦ μακαρίου πέτρου τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστό
λων, σὺν αὐτοῖς καὶ γινώσκουσαν· καὶ σὺν ἅμα ὁλοκλήρου βοσ
βείας, ἐν αὐτῷ τούτῳ διασκεπτομένη· ἡ οἰκουμε
νικὴ καὶ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ καὶ νῦν φίλου ἀσουδαίως ἐν
φιλανθρωπίᾳ σωσε καλέσατε καὶ προηγήσασθε, σὺν ἐκ τῆς εἰς
φὴν ὑποψυχίας, σὺν πᾶσι τοῖς ἀποστολικοῖς κανόνι καὶ τῇ δόξας
καλίᾳ τῶν ἐκκρίτων πρῶν ὀξηκολούθησε· καὶ ἐπιδιήνεγκε
προφήτην τῆς ὀρθῆς πίστεως τὸν ὅρον τέλεως ἐκήρυξεν, ὃ
περ καὶ ὁ ἀποστολικὸς φθόνος τοῦ μακαρίου πέτρου τοῦ ἀποστό
λου, οὗ πνος τὸν διακονίαν φ καὶ ἀνάξιοι ὄντες ἐκτελοῦμεν,
σεβασμίως ἐδόξατο· διὸ δὴ καὶ ἡμεῖς καὶ διὰ τῆς ὑμετέρας
τάξεως, οὗτος ὁ προσκυνητὸς καὶ ἀποστολικὸς φρόνος,
ὁμογνωμόνως τε καὶ ὁμοφώνως τοῖς παραδοθεῖσι σεμνοῖς
σι, συναινῶ· καὶ τὴν αὐθεντίαν τοῦ μακαρίου πέτρου προσβεβαιοῖ,
καθάπερ ἐξ ἀφρεῶν πέτρα ἥπτις ἐστὶν ὁ χς· ἀπαύστου τοῦ,
καὶ τὸν ἀφρόντιστα κομῶντος· διὰ ταῦτα οὖν καθὼς δέχο
μεθα καὶ βεβαίως κηρύττομεν, τὰ πάντα ἐφ' ἡμῖν οἰκουμενικὰ

σωνόδους. τὴν τε ἐν Νικαίᾳ, καὶ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει,
καὶ τὴν ἐν Ἐφέσῳ πρώτην, καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι. καὶ πάλιν
τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἃς τινας καὶ πᾶσαν ἣν τοῦ Χῦ
ἐκκλησίαν κυρίως καὶ ταύτας ἀκολουθεῖν, οὕτως καὶ τῶν ἐκ
τῶν ἱερῶν γραφῶν λεγόντων πόλει, τὴν θεσπεσίαν ὡδὴν τὴν
ὑπὲρ τῆς μεγαλωσύνης, ὡδὴν πλεονάζουσαν ἄγγελον κτίσεως σύμπασαν
δον, ὡς ταύτας ἑρμηνεύοντες καὶ ταύτας ἑπακολουθεῖν
τῷ ὁμοουσίῳ τριάδι μαρτυροῦντες δεχόμεθα. καὶ ἀξίως
ἅμα ταύτας σωμαθεσίαν ἡλίου ἀντὶ τῶν φιζόμεθα.
ὡς καὶ αὐτὸν ὡσαύτως τὴν τοῦ θεοῦ χάριν σωματοῦντας
σαν. ἅτε δὲ καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ πᾶσι σωσελθόντας ἱερεῖς
τοῦ Χῦ, μετὰ τῶν ἁγίων πρώτων καὶ διδασκάλων τῆς τοῦ
θεοῦ ἐκκλησίας, ὁμοίως ἀναφέρεσθαι κρίνομεν. καὶ
γὰρ καὶ ἐν τούτοις καθὼς καὶ ἐν ἐκείνοις, τὸ αὐτὸ τοῦ θεοῦ πνεῦ
μα τὴν δωρεὰν σεμνῶς ἐνήργησε. καὶ ὅτι τοῦτο κατορθοῦται
μαρτύριον, τὴν ὁμοσεβῆ φρόνησιν καταλογιζόμεθα
σεται παρὰ τοῦ Χῦ. ἧς τινος ὧν μέχρι σωσερμούσης τῆς
τοῦ θεοῦ χάριτος, θαυμαστῶς ἅπερ τελεσθῆναι εἰς ἀεὶ ὠνασκη
ρυπομένη. προσεπὶ τούτοις ἀναθεματίζομεν πάσας
τὰς αἱρέσεις, καὶ τοὺς τούτων ἅπαντας ἀρχηγοὺς καὶ αὐθέντας.
ὅτινες ἐκ τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀποστολικῆς παραδόσεως ἐκπεσόντες,
διαβόλου ἀπατῶντος κρατούμενοι, πλάνας βλασφημίας τοῦ
ἐκκλησίας ἐπεχείρησαν παραφθορεῖν. τοῦτέστιν Ἄρειον. Σα
βέλλιον. Μακεδόνιον. Ἀπολινάριον. Εὐνόμιον. Νεστόριον. Θε
ωδώρητον καὶ Διόδωρον. Πηλούσιον. Σεβῆρον. Ζεμίαν. Ὠριγ
γένη καὶ Δαδαμάντιον. Δίδυμον καὶ Εὐάγριον. ὡσαύτως τὰ
συγγράμματα Θεοδωρήτου, τὰ κατὰ τῶν δεκαδύο κεφα
λαίων τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς τῆς
λεγομένης Ἴβα, προσεπὶ τὸν περσῶν φαλλόμενος. ἅμα
ὁμοίοις καὶ ἰακώβου. καὶ θεόδωρον. καὶ γαιανόν. αὐξήσιον. ζω
ώρον. δοναστον. ναυάστον. πρισκιλλιανόν. παῦλον. φωτεινόν.
πελάγιον. κλεσῖνον. ἰουλιανόν. φαῦστον καὶ μαξιμῖνον. ὅσας ἁπα
σῶν καθολικὴ ἐκκλησία ἐκ τοῦ καθολικοῦ τούτου τῶν πα
τέρων, ἀτεδιήζιζάνια τῆς δεσποτικῆς φωνος λέγω δη
τῆς ἐκκλησίας ἀποχηρυχθέντας. παῖς κολάσεσι τῆς γεέννης

τῶ πόω τῆς θέας κρίσεξ ἀπεβάλετο· ὥσαύτως ἀναθεμὲ
τίζομεν τοὺς ἀφευρετὰς τῆς νέας πλάνης· τοῦτέστι θεόδω
ρον τὸν τῆς Φαρὰν ἀθύσκοπον· κύρον τε ἀλοξάνδρέας· σέργιο
πύρρον· παῦλον· πέτρον· τοὺς τῆς ἐκκλησίας κωνσταντινουπό
λεως καθιέρας μᾶλλον, ἢ περ καθηγητὰς· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀνώ
μολον· ὅστις ταύτῃ τὴν ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, ὅκένεχεί
ρισεν διδασκαλίαν ἀποστολικῆς παραδόσεξ ἀλλοίαν· ἀλλὰ
τὴν βεβήλωπροδοσίαν, μιαιφονίαν τὴν ἀάστατον παρεχώρησε.
καὶ πάντας ὁ τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ πλάνῃ τεθυτήσαντας· ὥσαύτως
δὲ βδελυπτόμεθα καὶ ἀναθεματίζομεν, καὶ τοὺς τούτων μιμητὰς
καὶ συνίστορας· τοὺς τε νῦν ἐκπαλαι καὶ μέχρι τοῦ νῦν ὄντας· τοῦτ
ἐστι μακάριον τὸν ἀπαστεῶνα, τὸν γενόμενον ἀντιοχείας ἀθύσκοπον,
ἅμα τῷ συναύστῳ τῆς πλάνης μαθητῇ, μᾶλλον δὲ δι
δασκάλῳ τεφάνῳ· καὶ συναύστοις πολυχρόνιον τὸν νεόνως
ἀληθῶς σίμωνα· ὅστις τῇ φαντασίᾳ παιζόμενος τῆς αἱρετικῆς
φαυλότητος, ἐμάρφη τοῖς νεκροῖς ἐπηγγέλατο· τοῦ δὲ ἀποτυχόν
τος τὴν μαγείαν αὐτοῦ καταπολλὰ σφαλέντος, ἐν πάσῃ τὴν
ἀπαστεῶνα ἐδέχθη· ἔτι δὲ καὶ τοὺς τὰ ὅμοια αὐτῷ φρονήσαντας
ἢ φρονοῦντας· τοὺς δηλονότι ἐν θελήμασι καὶ μίαν ἐνέργειαν
φάσκοντας καταπολλὰ σαντας· ἢ καταπολλοῦντας· ἢ μᾶλλον ὡς
κατὰ πολλῶν αὐτὸν τῶν δύο φύσεων τοῦ κυ ἠλθ· ὡς δὲ
πεκήρυξεν ἡ προλαβοῦσα θεία καὶ οἰκουμενικὴ ἁγία σύνο
δος· καὶ τοῦ μακαρίου μὲν τούτοις προεδρείας ἀξιοῦ
μᾶλλος ἀπεβάλετο· τὸν δὲ μισθὸν τὸν αὐτοῦ τεφάνου, καὶ πολυ
χρόνιον τὸν μεματαιομένην ἐρόντα, τῆς ἱεραρχικῆς τιμῆ
ς ἐξέχοντος· καὶ τοὺς τοῦτον μετόχους καὶ ἑταίρους· οἵτινες ὀκνη
λήθησαν σωτῆρα τοῦ ἀρεθῶσαι· ἀνομίαν διελόμενοι θεῶ,
ταῖς κοίταις αὐτῶν· οἵτινες τὰς ἰδίας πλάνας παντα χοῦ ἐπεχά
ρησαν καταπαῤῥᾶν· κατοξαίρετον ὁ μακάριος καὶ ὑπὸ τῶν δορυ
τοῦ προδότου λανθάνων, ἐπανεπεφώνησε λύκος· καὶ ὃν τινα ποι
μένος εὗρεν κλέπτης καὶ λῃστὴς, καὶ ἀπεῤῥίφη ἀπὸ τοῦ ἀληθινοῦ
τῶ προβάτων ποιμένος τοῦτέστι τοῦ χυ, ὡς πολιορκητὴς καὶ
λοιμοφθόρος· διὸ καὶ τοῦτον ἀναθέματος δόρατι ἀξίως ἐκ
πλήττομεν· καὶ ἀγωνίοις σωνδεθέντες δεσμοῖς μὴ βουλόμε
νοι μεθαμανοῆσαι, ἀνθυλοῦτως ἀναφραγῆτες κατέχονται· μὴ πῶ

παλιν διαστρεφόντων τῆς ὀικ λοιμοφθόρους δι-
δασκαλίας, τὴν ἀγαλλιῶσαν αὐτὴν τάλαιναν, πνίγειν δ' πλουσίων
μελλώσαν. ὁ ἵνα δὲ καὶ τοῦ παρόντος, ὧν μόνως τῆς ὀικ ἁπ-
άντων ἐναβρυνόμενοι προσμένωσιν ἡδέως, ἢ περ ἵνα πρὸς ὧν ἡμεῖς
σιν τῆς ἀληθείας ὠφελεῖν τες σωθῶσιν. τῆ γὰρ χρονίᾳ καὶ
κίᾳ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία αὐτῶν· καὶ παρὰ πᾶσιν ἐφάνησαν ζωῆ
δίκαιοι ἢ περ ἀνόητοι ὀξολιωθήσαντες· ὧν ὅκ ὀκνοῦσιν ἐ
πιλαμβάνοντες τῆς ἀποστολικῆς ἀληθείας, καὶ μᾶλλον τλὼν ἑαυτῶν,
ἢ περ τὰ τοῦ θῦ δόξαν ὠθίζη τοῖς πᾶ. ὅπου τὸν ὄκ ὅπου μὴ μὴς
κὴ, τοὺς πλημμελοῦντας προτρέπων πρὸς διόρθωσιν μᾶλλα
νόιας. οὐ γὰρ βούλεται τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ'
γαι ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας κὴ ζῆσεται. ὅπου γὰρ ὅπου μὴ ὁκ ἐν κατὰ τὴν ἐξ ὧν
ἢ ὑμετέρου δ' ὑστέρησα, διὰ θέλων αὐτῆς γράμματων ἢ ὑμετέ
ραν οὐδενότητα, ἵνα μὴ πωθῶσιν ἐν τοῖς δόγμασιν τῆ ὀρθοδό
ξου πίστεως κὴ τῆς σωτηρίου ὁδοῦ διδασκαλίας, ὅπως φθάσω
σι πρὸς τὸν τῆς ὑμῶν πίστεως ζῆλον, ὡς ἀσθενοῦσι κὴ περὶ
τὸν πίστιν ναυαγοῦσι τούτοις, κὴ χεῖρα πυκτικῆς διδασκαλίας
ὀρθοδιδάκτως αὐτοῖς δεδώκαμεν, ἵνα πρὸς τὸν τῆς ἀληθείας λιμένα
ἀφίκωνται· κὴ πρὸς τὸν ὠδῖνα γνῶναι τῆς ὑμῶν οὐσιν πίστεως τὸν ὀρ
θότητα, ἀδιαλείπτως ὑπὲρ αὐτῆς καὶ βοηθείαν παρεχόμεθα.
κὴ κατὰ τὸ ἄρμοζον τῆ ὑμετέρα διανοίᾳ, ὃ παρ' ἡμῶν ὑπο
μνήσεως ἵνα πρᾶγον παρὰ τῶν θέλοντι· καὶ ὃ δὲ πρὸς τὴν
κατάφασιν τῆς ὀρθοδόξου κὴ ἀποστολικῆς πίστεως, ὁ χαρακτὴρ
τῆς γραφῆς, τοὺς φαυλοζωοῦντας ἀνῶναι τῆς ὑμετέρας πρα-
τητος, κὴ τὸν μονογενῶς ἐνοῦσαν αὐτῇ ἀφρυπτίαν ὀκνοῦντας
κὴν διημάρτησθαι, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο τῆς ἀνδρίας ὑμῶν τὰ ὀξέα
ῥήματα σιωπῇ παρεπέμφθη· τοῦτον τὸς κόσμους τὸν ταλαι-
ῶντος· ὧ ἀμίαντε ἐκκλησία· ἀναλφα· ἀπόθου τὸ ἔνδυμα τῆς
τυμότητος κὴ ἔνδυσαι τὸν ἁλιὸν τῆς εὐφροσύνης σου· ἰδοὺ
ὁ νυμφίος σου ὅσου φαλῆ κὸ τὰ θεροσιλέων· ὅσος ὀκδίκητις κὴ
βοηθός σου, μὴ παραλθῆς· περιεζώσατο γὰρ ῥομφαίαν τὸ κ
λόγον τοῦ θῦ, ἐνεῦδιαιρεῖ τοὺς ἀπίστους ἀπὸ τῶν πιστῶν· ἐνε
δύσατο πίστεως θώρακα· κὴ περικεφαλαίαν σωτηρίας ἐ
πέθετο· ἰδοὺ ὅσος πρόκειται ὄνειος δαίδ· μὴ φοβηθῆς ὅτι
σῆ· οὐ γὰρ ὀκ ἔστιν ὅσος τοῦ ἰουδαίου ἰχοῦ ἔθνος καθαιρεθείς.

ἀλλ' οὗτος ὅσος· ὁ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ θεοσεβέστατος βασιλεύς,
πορφυρωθεὶς ἐν τῷ τοῦ ναζιανζηνοῦ ἄλματι, τὸν σὸν πολέμιον
τὸν μεγαλορρήμονα γολιὰθ κατέβαλε· καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν
φάλαγγα πονταικοῦ δι' εὐσκόρπιος· καὶ ἐπάταξεν αὐτοῦ πλησίον
τοῦ τὸ μέτωπον, ἐν ᾧ καὶ φρένες θεοσεβοῦς ὄχυπήρχε· καὶ τὴν
κεφαλὴν ἀφαιρεθεῖσαν, οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔτι ἔλαβεν· καὶ ἰδοὺ
πονταικοῦ ὠδὶ δράκοντος ἡφιαμβόλεται· συναθροίσθητε θεοῦ καὶ
συνάθετοι, ὦ θεοσεβέσταται πάντες τοῦ κόσμου οἱ λαοί, ἅμα
τοῖς ἱεροῖς τοῦ θεοκλησιαῶν· ἀσπασμὸν ἀλήπτῳ φωνῇ λέ-
γοντες· ἐνίκησεν ὁ νέος δαυὶδ ὁ συφαλικώταλος τὸν αὐχμοῦ φων·
αὐμένου ἐν χιλιάσιν· οὐδὲ γὰρ τὴν καθολικὴν νίκην τὸ θεῖ-
ον ληΐκου κηφῦ γεγάθε, δι' ὧν ἡ σοφία τῆς ἀφελληνικῆς συμπε-
ελάβετο· ἀλλ' ἐπὶ μιᾶς ἡμῶν τὸν ἀρχηγὸν καὶ πόλεμον, καὶ ἡ
γεμονικὴ ἐρρύσατο πάντων τῶν κακῶν, καὶ τῆς πλάνης τὸν δι-
άβολον, μετὰ τῶν αὐτοῦ τραπεζίων καὶ τῶν συνοδόμων, τοῦ ὅπλου
τῆς ἀληθοῦς ὀρθοδόξου καὶ ἀποστολικῆς παραδόσεως καὶ ὁ
μολογίας, καταστορέσας· διαφανῶς τοῦτο ἄμα μὲν ἐκκλη
σίαι· ἀμφέλικος ὑπάρχουσι περὶ τῆς σῆς ἐλευθερίας,
ἵ πολλάκις καταπολεμηθῆναι, ἀλλὰ μηδαμῶς ἐγκα
ταληφθῆναι· ἀνέφησε γὰρ ὁ σὸς ἀήττητος βασιλεὺς ὁ
χριστιλέαφιλόχριστον, τὸν σὸν ὑπέρμαχον· τὸν σὸν
ἐλευθερίτην καὶ ὑπάρχον· οὗ τὴν ὀρθὴν τοῦ ἀποστόλου δόξαν μιᾶ τῇ
ὀρθοδόξου πίστεως, τὴν ἐν αὐτῇ τῶν σωμάτων ὁλο-
πρόπτωτον, ὅλον κατανοήσαντες τὸν κόσμον· καὶ πάντες
οἱ πιστοὶ ἀναλιῶνται, ὁλοψυχίας ἀναπέμποντες· τοὺς
δὲ ἀπίστους, ἢ λύπη καὶ ἡ καταβολὴ κατανύξει στυγνε-
λεῖ· αὐτοῦ φυσικλησίαν ἀνέπτυξαν, ῥιλοθήσαν ἀπὸ πα
σῶν τῶν ἰδίων περιφάσεων· καὶ τοῖς βασιλικοῖς περιβαλ
λόντα ἱδρώσι· καὶ τῇ αὐτοκρατορικῇ ὀχυρώσαντα προφα
σίαι· ἅτις τοι καὶ ἡ σεβασμία τῶν τιμῶν ἐξήνυσε τοῖς
δεσποτικοῖς ῥήμασι τὸν χν μιμουμένη ἐπαγγέλλεται·
ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος,
ὡς περ ὁ χς ἰς χς· οὗτινος τοῖς δόγμασι κέχρηται· καὶ
τῆς αἰωνίου βασιλείας καὶ δι' ἧς ἐν ἀπολαύσει
γενήσεται· καὶ καθολικῶς ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην

τὸ κράτος αὐτοῦ ἀγωνιζόντως πλαστικῆ. τῶν ὁ παρὼν
ἀναφορὰν ἔχει ἀγίου ἀποκαλύψεως, καὶ νῦν τὸν τίνον ὑποδιδά-
σκον κήρυκα ἀγωνοθέτου τούτου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου, τὸν
καὶ πρὸ μικροῦ μεταξὺ λιμένος ἀποδείξαντα τοῦ τῆς ἀποστολικῆς
μνήμης τοῦ προηγησαμένου μου, παραγενόμενον σὺν τῇ ἁ-
γιοσυνόδῳ τῇ αὐτόθι συνελθεσθαι, τῇ σωτηρίῳ φιλον-
θρωπίᾳ, ἣν ὑπὲρ ἡμῶν βραβεύσει λιμὴν μακαριότητος δόξαν
καταξιώσῃ. καὶ τοῖς ἀναφορεῖς αὐτοῦ, τοὺς ἐκ τῆς δύσε-
ως ἡμᾶς εὐθὺς κλίνοι. κῆρυξ δὲ καὶ κόνον ἀξίως δέξηται. Ἡ ὑπο-
γραφή. Ἡ, θεσπεσίου δεσπότου καὶ θεοῦ κράτος, ἡ οὐράνιος δια-
φύλαξις χάρις. καὶ πάντων ἐφνῶν τὰς ἀνωμαλίας ὑποτάξαι.
Ἐπίλογος τούτων παροῦσαν ἰδιόχειρον διορθώσα-
γραπτάμενον. σὺν οἷς καὶ περὶ τῶν ὑποβαρδάνου τοῦ τυράννου
καὶ παράφρονος, καὶ τῆς αἱρέσεως καὶ οἰκουμενικῆς ἕκτης
συνόδου τὰ λυμηλώνων σὺν φέρεται.

Ὁ ἁμαρτωλὸς ἐγὼ καὶ πάντων ἔσχατος ἀμάρτων, ἀνάξιος
διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ τῆς ἐν τῷ θείῳ ἁγιωτάτου
τοῦ θεμελίου ἐκκλησίας, καὶ τοῦ θείου πεταρχικοῦ σε
κρέτου πρωτονοτάριος καὶ σχολαστικὸς ὑπάτος, πρὸ τοῦ
τῶν τεσσαράκοντα δύο μικρῷ πλέον ἢ ἔλαττον χρόνων, ἐπὶ
νέας Ἀρώμης τὴν Ἰταλίαν, ἐν τῷ τοῦ ἁγιωτάτου βραβευτικῷ κα-
θηρισμένος ὢν καὶ ἀχρεῖος νοτάριος, κεθυποβάλλω
σοι τῇ ἁγίᾳ σου τε καὶ οἰκουμενικῇ ἕκτῃ συνόδῳ. τοῦτο
τοῖς ἐν αὐτῇ κεκινημένοις παρηκολούθηκα ὡς ἐφοδεύσας,
ἅμα παύλῳ τῷ σὺν ἁγίοις ἀρχιερεῖ, σκήπτρου γενομένῳ τοῦ
ἐν τῷδε κλήρου, ἐν λαϊκῆς ἐπιτροπῇ, καὶ βασι-
λικῷ ἀσηκρῆτις στιχηράνου, σὺν ἑτέροις τεσσίν. ἅπαν-
τας δὲ ἐν αὐτῇ πεπραγμένων τοὺς τόμους ἐν καθαρῷ
διέκκλησιαστικῇ καὶ γραμμῇ, οἰκείᾳ ἐγχαράξει. ὅτι τὴ
νες καὶ ἐν τῷ βασιλικῷ παλατίῳ σφραγισθέντες,
καὶ σφαλιόθηκαν καὶ ἀπέκειντο, σὺν καὶ τῶν ἐκφω νη
θέντι ἐν σπογραφῶν τῆς πέμπτης ὅρου, ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἁγίας
συνόδου. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἐκδοθέντας τοῖς πέντε πα-
τριαρχικοῖς θρόνοις, ἰσοτύπους ἐν σπογραφὲς τοῦ αὐθεντικοῦ ὅρου
τόμους, καθὰ τὸν ὅμοιον τρόπον ἔγραψα. καὶ βεβαθῆς ὅτω

παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἰγνατίου τοῦ βουλόμενος
τοῦτο προστάξαντος οὕτω γενέσθαι, διὰ τὸ ἀνεπιβούλευ-
τον τῆς ὀρθοδοξίας, ἀπό θ' ὁντινοσοῦν μηνύσεως. Τοῦ γὰρ ψευ-
δωνύμου καὶ μόνου ἀγαθοῦ καὶ ζηλωτοῦ θεοῦ, σκληρότε-
τος ἐπεμοίτευσε πλάνης, ἀληθείας, καὶ τοῦ ζῆν καλῶς καὶ σωφρό-
νως πάσαις τοῖς ἀνθρώποις μέλλει κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καιρόν,
καὶ σωφρονίσαι. ἵνα καὶ διὰ τούτου δείξῃ τοῖς λεγομένοις
πρόπου, τῆς ἁρμονίας τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ
ὁμονοίας αὐτῶν, καὶ τῆς οἰκουμενικῆς καταστάσεως,
ἐν τοῖς τοσούτοις χρόνοις ὑπερκρατούσης, καὶ μηδεμιᾶς
ἐν αὐταῖς ἀναφανείσης ἀντιλογίας, καὶ ἕλκος καὶ δι-
χονοίας καὶ ἀντιστάσεως. τοῦτο βουλόμενος φέρων ὄπου νῦν ἐς
κἀκεῖ κακοδαίμων διάβολος, προφανῶς ἐμηχανή-
σατο καὶ ὑφεῖλεν, ἀξίαν τῆς οἰκίας αὐτοῦ κακοβουλίας
τε καὶ ὀκνηρότητος. τὰ γὰρ ὑπὲρ ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἐπὶ
σκηβάντων, ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμπροσθεν χρόνοι-
σδε νεωτερισμοῖς καὶ ἀλλεπαλλήλως κινουμένων πραγμάτων, ὁ
μόνος ἐν τῷ κοινῷ τῆς φιλοχριστοῦ πολιτείας μέσῳ στὰς
καὶ τὰ λοιπὰ μεμιγμένων, ἀλλ' ἁπλῶς καὶ ἐς ἀεὶ
τὸν φθαρτῶν τῆς βασιλείας στέφανον. ὡς ταῖς αὐτῶν
συνοδικαῖς ἐνεργείαις κρατούμενα τῶν ὑπαλλαγαῖς ἐκτυραννί-
δας ἐπαναστάσεσι, πλέον τὰ κατ' αὐτὸν περιφρονηθῆ-
ναι καὶ ἐς δόξαν ἐνεγκεῖν μεγηνέσθαι, τῷ μᾶλλον τὴν τοιαύ-
την βασιλείαν δεδοξασμένον μεῖναι πλέον τῶν τοῦ οἰκείου πρὸς
κοινωφελοῦς ἀγῶνος, καὶ μόνον ἐς ἔπαξ διὰ τὸν κα-
θ' ἑαυτοῦ δεξάμενον μεῖναι φόνον προαίρεσιν, τῆς βασι-
λείας ἐκπεσεῖν καὶ ἀποῤῥιφῆναι, ἀλλὰ καὶ δὶς ἐπιβαλεῖ-
την καὶ πρέπειον τοῖς αὐτοκράτορσι τῆς βασιλείας κρατηθῆναι,
τοῦτο ὑπομεμνηκέναι ἐν τῷ ὁσιωτάτῳ. καὶ ὑπὸ τοῦ ξίφους
ἐν τῷ δεξιᾷ πρὸς λεγομένῳ τόπῳ τῆς βιθυνίας ἐπαρχίας κα-
θαθῆναι φιλῶν. τοῦ ὑπατικοῦ τοῦ ἐν διαφόροις τάγμασι διοί-
κου ἀποταλέντος διὰ θαλάσσης πλέοντος φρατοῦ, ἐν καλῇ
φρουρᾷ καὶ ἀλύτῳ δεσμῷ χερσὶν ὠμοστῆς πόδας, καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ καλοκ-
κοῦντος λαοῦ καθαιρεθῆναι καὶ ἀφανισμοῦ, ἐκ θεοῦ ἐπαν-

φάντος αὐτῷ καὶ ἀναστροφὴν ἐκ καταῤῥοῦ. καὶ φόρδλως εἶπεν
ὡς ἔτοιχε, καὶ δίχα τινὸς ξύλου δακτυλιστὰς τὴν φιάλ-
λην ἐς, ἐς βασιλέα προφησαμένους καὶ ἀνορθόσαντος, ὀξόε-
τον ἐκάθισε τὸ πλοῖον διὰ πρόφασιν τυραννίδος ἐμοῦ μὴ
βαρδάνου τοῦ νοῦ, μόνον ἀγρυπνότατα νικηφόρε. τὸ μὴ νος πρε-
σαμενίου τυγχάνοντα. ὅς τις ἑαυτὸν φιλίππου τῶ δακὴν
μητρονικάδας. ἐκάθευ ἀπροσδοκήτως αὐφνίδιον ὑπὸ φας
τὴν βασιλίδι ταύτῃ πόλῃ, μετὰ πλοίμου τῆς ἑσπερίνο-
αὐτῶ καὶ σὺν πρεχούσης φραξιωτικῆς ἐνόπλου δυνάμεως,
τῶ αὐτὸν εἰς βασιλέα προφησαμένων. ξύφους τὸν ἐκ παλαι
κεκτημένος, οὐ μόνον ἐκ προλαβούσης γονικῆς ὡς ἐλεύθε-
δαιμῆστες παραδόσεις, ἀλλὰ καὶ δι' ἄπνος ἐπὶ σαλκτοῦ καὶ
κοδιδασκαλίας, τὸν ἐναντίαν τῶν τῆς φιλικῆς οἰκουμενικῆς
ἐκτῆς σεινόδου παμβέβηλον αἵρεσιν, ὡς οἷα μαθητὴς θῆς
καὶ φοιτητὴς, παιδόθεν καὶ καιρὸς σε φανῶ τῶ ἀκρᾶ μαθη
τὴ μακαρίου, θὲς καὶ παραμῆναι βασιλικῆ ὀξοσίαν καὶ αὖ
θεντία χρησαμένος πρὸ τῆς οἰκείας φόνου, τὸν μὲν ἀπὸ χρό
νων ἤδη ἀνατεθῆναι φόνα τῆς αὐτῆς φιλεκτῆς συνόδου. πλη
σίον δὲ μετὰ ξὺ τῆς τῆς καὶ ἐκτῆς σχολῆς, ἐν τοῖς προσωλί-
τοῦ βασιλικοῦ παλατίου, καὶ τὴν ἐχθὴν αὐ προσέταξε. μὴ ἀλλ
φιάλ ἐν τοῖς οἰκέταιν αὐτοῦ βασιλεῦσι φονεύεσθαι καὶ ταφεύ
πειν, εἰ μὴ τοῦτο γένηται. θεασάμενος ὀξοσιαστικῶς καὶ τοῦτο,
ὡς τε προσηγορίαν σφίσιν τε καὶ ὀνομοίου καὶ τοῖς λοιποῖς αὐ
ὑπὸ τῆς αὐτῆς φιλεκτῆς οἰκουμενικῆς συνόδου κεκλῆσθαι καὶ ἀναθε
ματίσθεντων, ἐν τοῖς ἱεροῖς δίπτυχα τῶν ἐκκλησιῶν δι πτύ
χοις ἀνακηρύττεσθαι. καὶ τὰς αὐτῶν ἀναστηλοῦσθαι καὶ τόπον
εἰκόνας. μετὰ ὀλίγον χρόνον βραχέως παθὼν δύσκωφος καὶ φρενιτικὸς
τῶ βασιλικῶ παλατίῳ ἀποκαμάτους ἰδιοχείρως μου τὸ μαξ,
ἐν τῆ περιφανῆ τῆς αὐτῆς φιλεκτῆς οἰκουμενικῆς ἐκτῆς συνόδου, τοῦτ
ἐκρᾶξ καὶ δι' ἀναισθησίας αὐδ' ὅτι κρέτου, πολὺ παραδέδωκε καὶ φλέ
νιος. πλὴν ὅσον θεὸς βοηθὸς καὶ ὀρθοδόξων ἀνδρῶν διωγμὸν ποιησαμένων.
καὶ τινας αὐτῶν παραπλήσιας ἐν δόξοις. καὶ μάλιστα τῶν
μὴ ἐλομένων ἐν τῶ καιρῶ τῶν αὐτοῦ συνταφῆναι καὶ
ὑπαρξθέντι περὶ πίστεως δῆθεν καὶ ὡς δὴ τόμου, ἐπαθεν
ὀφ τῆς αὐτῆς φιλεκτῆς οἰκουμενικῆς ἐκτῆς συνόδου, καθυπογρά

ἄφεσιν τῶν πολλῶν καὶ ἀνάκλασιν μου δώρησαι παρά-
πτωμάτων, ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ φοβερᾷ τῆς δευτέρας παρου-
σίᾳ, αὐτοῦ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ δεσπότου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ δικαίᾳ σου βεβιωμένων ἑκάστῳ πο-
δόσεως. Ἐπιφωνήσεις τοῦ ἁγίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου κων-
σταντινουπόλεως, προσκυνοῦντος τὸν ἅγιον τάφον
ῥωμικὸς ἀποστολικὴ, ἕνεκεν τῶν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς τυραν-
νίδος τοῦ βαρβάρου κεκινημένων, καὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενι-
κῆς ἕκτης συνόδου. Ἐν ᾗ γραφῇ. Πῶ πάντα ἁγιωτάτῳ
καὶ μακαριωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κυροῦ κυροῦ κων-
σταντίνῳ ἀξιοσεβάστῳ οἰκουμενικῷ χαίρειν.
Τῆς ἐκείνου θεοσύστου καὶ θεοδιδάκτου ἀκριβείας μνημο-
νεύοντες, τὴν ἐν τοῖς ὄρεσι μεγαλοπρέπειαν τῆς ἀναστάσεως, ὡς ἐν τῷ
ἐν τῷ πανσέπτῳ τῆς ἀναστάσεως, τῷ ἡμετέρῳ
φωτὶ πλατυνόμενοι, τὰ τῆς οἰκείας δόξης ἐκείνης σοφίας
ἐπεδέξαντο. καθόδηγητὴν γὰρ ἔσχηκότες ὄντως τὸν θεῖον
γνώμονα, ὃν προφῆται ἐθεάσαντο. αὐτὸς ὁ τῆς φύσεως δη-
μιουργός, τοῦ ὅλου σώματος προβεβλημένου φι-
λοτεχνήσας τὴν κεφαλήν, ἐν πάσῃ τὰ καλὰ τῶν
ἁγιασθέντων ἀποθέμενος, πάσαν ἐκίνησεν τὴν ὅλην τῶν
μελῶν κίνησιν καὶ ἀφθονίαν, μίαν τε καὶ σωτη-
ρίαν πᾶσιν πεποίηκε. καὶ οὔτι τούτων πρὸς πᾶσαν ὁμοι-
βαίως, ἢ ἄλλως πως κεκακῶσθαι, ὁ καιροποιὸς ποιήσων
τὴν τούτων ὡσὶ μεγαλοφάνειαν τίθεται. ἀλλὰ καὶ πρόσταξιν μελῶν
ἑκάστῳ τὴν φυσικὴν δηλοῦσαν συμπάθειαν, διὰ τῆς
τῶν ἀφρῶν ἐκπορεύσεως τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὥρα
πρέπουσα τοῦ πεπονηκότος. ὁκάστη καλοῦσα καὶ ἀπὸ πέμπτου μέ-
νη τὴν τούτων σωφροσύνην εἰς ἄκρον· τοῦ τε δὴ τὰ
κτ' τὴν ὑμετέραν ἀπὸ τοσούτων προεδρείαν, ἔχοντα παρα-
βαλεῖν ἁγιώτατε, καὶ κεφαλὴν τῆς κτ' χν' ἐφ' ὧν σώμα
κανονικῶς ὑμᾶς λογιζόμενοι, ἀφ' ὅτου δὴ οὖν ἀπὸ ζη-
τοῦμεν τῆς αὐτοσυμφωνίας ἀθυμίας τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκκλη-
σιαστικῶν μελῶν, ἐκ τῆς λοιμώδους κηνοσοποιοῦ τῆς
χῶν τυραννικῆς ἐξουσίας, παραμυθίαν κομίσασθαι. πάν-
τως γὰρ κἀκεῖθεν τῶν τῆς κεφαλῆς ἰδιωμάτων, ἀβλαβῆ

ἐννοίαν, δύο φυσικὰ θελήματα, καὶ δύο φυσικὰς ἐνεργείας.
ἀλλὰ πρὸς μόνον ὁρῶντες τοῦ πυρώνου τὴν πρεσβυτέρου ὡς ὁ
ἀποφολοσοφονομάζει, καὶ τὰ τῶν διδασκάλων τὸ ἐναντίον
περιπτύσσων, ὥσπερ καὶ ἄλλο τι αὐδόγματα ἀναφανδὸν
ἐπισαλεύων τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τέλεον διαστρέφων τὰ καὶ
λῶς πεπηγότα καὶ ἀκράδαντα μένοντα, περὶ τοῦ προκ.
μένου τῆς δύσεκφάτου θεότητος μυστηρίου. καὶ ἄρα μέγα τι φρέμε
νοι, τὸ καὶ παρὰ τῶν πολεμίων τῆς ὁμονοίας σφῶν
σωτῆρος, τὴν καταξίωσιν αὐτῆς ὁμολογηθῆναι διδασκα
λίαν. ὅθεν καὶ ἀνάγκη προπαίειν ἀλλὰ βεβαίωσιν μᾶλλον ἢ
κρίνης σαφῶς ἀποδέχεσθαι, παρὰ τοῖς ὑμετέροις καὶ ἐν
προσκλίνειν τῇ προφάσει καστόνος ὀφθαλμῶν τὰ τοιαῦ
τα ἐδόσι σκοπεῖν, αὐτὰ δὴ τὰ κατὰ τῆς συνόδου τοῦ τυρώ
νου σκαὶ ὠρισθέντα. τὸ γὰρ θελητικὸν τε καὶ ἐνεργητικὸν καὶ
θεὸν καὶ τέρα φύσιν λέγειν, τὸν χν, οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν, ἢ δύο
φυσικὰ θελήματα καὶ δύο φυσικὰς ἐνεργείας νοεῖν· καὶ
τοῦτο τὴν μερίτως τῶν διδασκάλων τοῖς αὐτοῖς νοεῖσθαι φω
νοῖς, ἐν ᾧ ἐκφωνηθέντι παραυτῆς ὁρῶ προεθέσθαι, ἢ ὧν
τὴν καθ' ὑμᾶς μεγαλοπολυρρύμονα συνοδικὴν ἱεράν,
ὠδὶ τε τῆς σεβασμίας μνήμης μαρτύρων, τοῦτ' ὀμετέρᾳ προεδρί
αν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς ἐκ φανερᾶς ὧδε ἢ ἐκ τῶν ἁμαρτωλῶν κρίσεων,
τοῦ θεοσοφίαν οἰκονομήσαντος, τοῦ θρασυτομήσαντος τὴν σοφίαν
τῆς παρρησίας αὐτῶν. ἃ πρὸ θεολόγος μητρόθεος ἐν ᾧ δὲ τῇ με
βασιλέως τιθήνην ὠδὶ τὰ φίλων λόγων. ἐν θεῖα ἐκ νοῦ δοσμῇ, σὺν
βούλῳ τῷ θεῷ δὲ δὴ κεχρημένων, ἢ οἰκονομεῖν τὰ τῇ λόγος ἀν
τοῦ ἐν κρίσει· παρηυχάσαμεν μὲν τῇ κυρίᾳ ἐν ὠδὶ τοῦ ἁγίου πνς
φωνῇ· ἐπράνις ὁ φωνοῦς τὰ τοιαῦ δυναμένους, τὸ θεσπέσιος κράτου
νον τῆς πίστεως κήρυγμα· καίτοι τὸ διαφόρου ὄντος ἐκ αὐτρᾶς ὑποθέσε
τὴν ὑπείληπται φιλεῖ τῇ θεοπίστην τε καὶ ὁμολογίᾳ, καὶ τῇ περὶ τῆς
σαρκώσεως, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν ἁγίοις θεολόγος μητρόθεος φρουτίς μὲν,
ὅσα ἂν ἐπιμερῆς ἀνθρωπίνῃ ἐν τῇ θεωρίᾳ, πρὸς ἔνδειξιν τῆς
καθ' ἕκαστέραν φύσιν τῆς θεότητος, οὐδὲν αὐτοῖς μᾶλλον νοεῖν. ὃν
ὡς τούτων ἕκαστα θαυμαζόντων παρ' ἡμῖν ὀφθαλόντα· ἀλλ' ὡς τῇ περὶ τῆς
φύσεως, ἢ ὅσων τῆς ζωοποιοῦ τελευτῆς λόγων τε καὶ δόγματος, μᾶλλον
τὸ προκείμενον ἔχοντα, ὑπὲρ ἀνεφηκόστε καὶ προτιμότερον· ἵνα τῇ

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

5. 66.

I'

2

0 5 10 20 30 40 50mm
2
3
4
5
6
1
-2 -1
30°
BSB Bayerische StaatsBibliothek
© 2007 digitalfoto-trainer.de
50
60mm